

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

منتدى إقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

عوسمانی کوری عه فمان

که سایه شی و سه ده مه که ی

نووسینی:

عه لی موجه ممه دسه لاریف

وه رگیانی:

حه میهد موجه ممه دسه بدوللا

زینت

پهژده ی تیشک 38

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایهائی مختلف مراحعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

عوسمانی کوری عه ففان

که سایه تیی و سه رده مه که ی

نووسینی:

عہلی موحہ مہد سہلابی

وہرگیرائی:

حہمید موحہ مہد عہ بدوئلا

به ناوی خوای میهره بان و دلوقان

ناوی کتیب: عوسمانی کوری عهفان

نووسینی: عدلی موحه محمد سه للابی

وهرگیترانی: حه مید موحه محمد عه بدوللا

ژماره ی سپاردن: (۱۲۷۴) سالی (۲۰۰۸)

نۆره ی چاپ: یه کم

سالی چاپ: ۲۰۰۸

نه خشه سازی ناوه وه: ئیدریس سیوه یلی

له بلاو کراوه کانی: پروژه ی (تیشک)، زنجیره (۳۸)

ناونیشانی پروژه له سهر تۆری ئینتەرنیت :

ئیمه یلی پروژه:

www.tishkbooks.com

info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

مافی له چاپدانی ئەم بەرهمه پارێزراوه بو پروژه ی تیشک

به شی یه که م :

**عوسمانی کوری عه ففان (ذي النورین) له ژیانی
مه که وه تا مه دینه ی منه ووهره**

باسی یه کهم: ناوو شوهرتو نه ژادو نازناوو ناکارو خیزان و پلهو پایه ی

عوسمان له سهرده می نه فامیدا

یه کهم: ناوو شوهرتو نه ژادو نازناوی

۱- نهم که له بیواوه، ناوی عوسمانی کورپی عه ففانی کورپی نه بی عاسی کورپی نومده یه ی کورپی عه بدوله نافی کورپی قوسه ی کورپی کیلابه^(۱)، نه ژادی ده گاتوه به نه ژادی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له عه بدوله نافدا، دایکیشی ناوی نه روای کچی کوره یزی کورپی ره بیعه ی کورپی حه بیبی عه بدوله مسی کوری عه بدوله نافی کورپی قوسه یه^(۲).

زویتری کورپی بیکار، ده گپرتته وه که دایکی دایکی عوسمان واته (نه نکی) ناوی نومو حه کیمی به یزای کچی عه بدوله ته لیبه، نهم ژنه خوشکی هه قودای عه بدوله لای باوکی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام، هه تا ده لین، نهم ژنه عه بدوله لای به جک (دووانه) له دایک بوون، که واته دایکی عوسمان پورزای پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام و پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام خالوزای نه وه، ناشکرایه دایکی عوسمان موسلمان بووه و له سهرده می جینشینایه تی عوسمانی کورپیدا، کۆچی دوایی کردوه و عوسمان خۆی هه لیگرتوه و ناشتویه تی^(۳)، به لام باوکی له سهرده می نه فامیه تدا مردوه.

۲- شوهرت و ناوبانگی عوه سمان:

له سهرده می نه فامیدا پیتیان دهوت باوکی عه مر، پاشان له روقیه ی کچی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام کورپیکی بوو، ناوی نا عه بدوله لای کردی به کونیه ی خۆی و موسلمانانیش به (باوکی عه بدوله لای) بانگیان ده کرد^(۴).

۳- نازناوی:

عوسمان به (ذی النورین) ده ناسرا، واته خاوه نی دوو پوژشنا بی، به دره دینی عه ی نی، له راقه ی سه حیحی بوخاریدا ده گپرتته وه^(۵)، که وتویانه به (موهله بی نه بی سوفره)^(۶)

^۱ الطبقات لابن سعد (۵۳/۳)، الاصابة (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۳).

^۲ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، محمد عی الاتدلس، (۱۹).

^۳ الخلافة الراشدة والدولة الامرية، د. عی الیحي، (ص ۳۸۸).

^۴ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، ص (۱۹).

^۵ شفرات الذهبی (۲۸۶/۷) الضوء اللامع (۱۳۱/۱۰).

^۶ وفيات الاعيان (۳۵۰/۵)، سير اعلام النبلاء (۳۸۳/۴).

بۆچی به عوسمان دهوتری (ذي النورين)؟ ئەویش وتی: باوەر ناکەم هیچ کەسێ بوویتە میژدی دوو کچی هیچ پیغەمبەریک ﷺ جگە لە عوسمان^(۱)، عەبدوللای عومەری ئەبانی جەعەفی دەلیت: حەسینی جەعەفی خالەم پیتی وتم: پۆلە ئەزانی بۆچی بە عوسمانیان دەوت (ذي النورين)؟ منیش وتم: نا .. نازانم، ئەویش وتی: لەوەتەى خودای گەورە نادهمی دروست کردوو هەتا قیامەتیش کەسێ نییەو نابیت دوو کچی پیغەمبەریکی خواستبیت، جگە لە نیمامی عوسمان، لەبەر ئەوە ناوی (ذي النورين)^(۲) ه. دەشلین عوسمان هەموو شەویک لە شەونویژدا قورئانی زۆر خویندوو، بۆیە پیتی دەوتریت "ذي النورين"، چونکە قورئان نوره، شوو هەستانیش نوریکی تره^(۳).

۴- لە دایکبوونی:

عوسمانی کورپی عەفغان، شەش ساڵ دواى سالی فیل، لە مەککە لە دایکبووه^(۴).
 دەشلین لە تایف لە دایکبووه، پینج ساڵ لە پیغەمبەر ﷺ منالتره لە تەمەندا^(۵).
 ۵- شیوهی روخساری:

پیاویک بووه نە کورت نە درێژ، پێستی تەنک و ناسک و ریشی پان و پۆر بووه، جومگە گەورە و ناوشان پان و قژپرو ریشیشی زەرد دەکرد. زوهری دەلیت: "عوسمان پیاویکی چوارشانەو روومەت جوان و ناسک بووه، موی سەر سەری تەنک بووه و پیتی بلاوو^(۶) لوتی قەلەمی و قنج بووه، ئەژنۆی قەبەو بالی هیندە شوپر بووه دەگەشتە سەرپانی و لە دواوه قژی دەبەست، دانەکانی پێشی جوانترین ددان بووه، قژی لە خوار گۆنچکەیهوه بووه

^۱ عمدة القارئ شرح صحيح البخاري (۲۰۱/۱۶).

^۲ سنن البيهقي (۷۳/۷).

^۳ عثمان بن عفان ذوالنورين، عباس العقاد، (ص ۷۹).

^۴ الاصابة (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۴).

^۵ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۵).

^۶ تاريخ الطبري (۴۴۰/۵).

دهموچاوی پتیکهوتوو بووه، به لای زۆر بهی خه لکه وه رهنگی سپی بووه، ده شلین رهنگی نه سمه ره بووه^(۱).

دووه م: خیزان و هاوسه ره کانی

عوسمان ههشت ژنی هیناوه، ئەم ژنانەشی لەدوای موسلمانبوونیان ماره کردوه، ژنه کانیسی ئەمانەن: (پوقیهی کچی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام)، که عهبدو لالی لی بووه، پاشان ئوموکه ل سومی کچی پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام که دوای مردنی پوقیه خواستی. ئەوانی تری بریتیبوون له فاختهی کچی غه زوان، خوشکی عوتبهی سه رۆک عه شیره تی غه زوان بوو، که عهبدو لالی بچووکی لی بووه، پاشان ئومو عه مری کچی جون دویی ئەزدی هیناوه و عومهر و خالیدو ئەبان و عه مرو مریه می لی بووه، ههروه ها فاتیمه ی کچی وه لید، که ئوموسه عیدی لی بووه، ههروه ها ئومو به نینی کچی عوبه یینه ی حیسنی هیناوه عه بدوله لیککی لی بووه، ههروه ها ره مله ی کچی شه بیه ی کوری ره بیعه ی ئەمه وی هیناوه عایشه و ئومو ئەبان و ئومو عه مری لی بووه، دیاره ره مله موسولمان بووه و به یعه تی به پیغه مبهەر عَلَيْهِ السَّلَام داوه، ههروه ها نائیله ی کچی فه رافیسه ی که لبی هیناوه، هه رچه ند نائیله له سه ر دینی گاور بووه، به لām به ر له وه ی شو بکات به عوسمان موسلمان بووه و موسولمان بوونه که شی به باشی به ر پوه بردوه^(۲). به پیتی ئەم زانیاریانه نو کوری هه بووه له پینج ژنیان، که ئەمانەن:

۱- عهبدو لالا، که له پوقیه بووه و دوو سال پینش کوچکردنیان بو مه دینه له دایکبووه، کاتیک کوچیان کرد بو مه دینه له گه ل خویاندا بردوو یانه. له سه ره تای ژبانی مه دینه دا که له شپۆرک ئەه ونده دنوکی دا له رومه تی عهبدو لالا، که ئەوکات مندا ل بوو، چاوی ته قاندا، ورده ورده شوینی ده نوکی که له شپۆره که بوو به برین و دایه بهر هه تا دهموچاوی

^۱ صفة الصفوة (۲۹۵/۱)، صحیح التوثیق فی سیره وحیة ذی النورین، (ص ۱۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۱/۵)، التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان (ص ۱۹)، الامین ذی النورین عمود شاکر

ص (۳۶۴) ..

ههوی کردو ههئاوساو له سالی چواره می کۆچی، که تهمنی شهش سالان بوو^(۱)،

کۆچی دوابی کرد

۲- عهبدوللای بچوکی ههبوو، له فاختهی کچی غهزوان.

۳- عهمری ههبوو، له ئومو عهمری کچی جوندوب، عهمر فرمودهشی لهدهمی باوکی و ئوسامهی کوری زهید، پیاویهت کردوه. عهلی حسهین و سهعیدی کوری موسهیب و نهبو زنادیش فرمودههیان لی وهرگرتوهو فرمودهکانیش کهمن.

۴- خالیدی ههبووه له ئومو عهمری کچی جوندوب.

۵- نهبانی ههبووه له ئومو عهمری کچی جوندوب، نهم نهبانه پیشهوایهو فهقیههه کونیهی باوکی سهعیدی ههبووه (أبو سعید). ماوهی حوت سال بووهته سهرۆکاری شاری مهدینه له سهردهمی عهبدولهلیکی کوری مهرواندا، زهیدی کوری سابتیش ههندی فرمودههی لی بیستوهه، که نهویش له باوکیهوه واته له عوسمان وهری گرتوه، یه کیك لهو فرمودانه نهمهیه، که پیغه مبهر ﷺ فرموویهتی: "ههركهسی له سهرهتای ههموو رۆژتیک و سهرهتای ههموو شهویکدا، سی جار بلیت: "بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شئ في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم"، نهو رۆژه تا ئیواره و ئیواره ههتا بهیانی، نهو کهسهی که وتویهتی هیچ زیانیکی پی ناگات، نهو کاتهی نهبان نهم فرمودهیهی دهگێرایهوه خزی تووشی بای شهلهل بوو بو وتی: وهللاهی نهو رۆژهی تووشی نهم نهخۆشییه بووم، پیشتر له بیرم چوبوو نهم زیکره بخوینم^(۲)، ههتا تووش بووم. نهبان له سهردهمی خۆیدا به یه کیك له شهرعزانهکانی مهدینه نهژمار دهکرا، له سالی سهدهو پیننجی کۆچی^(۳)، کۆچی دوابی کرد.

۶- وهلیدی ههبووه له فاقههی کچی وهلیدی عهبدولشه مسی موغهیرههی مهخزومی.

۷- سهعیدیش ههه له فاقههی کچی وهلیدی مهخزومیه لهسالی پهنجاو شهشی کۆچی و لهسهردهمی موعاویهدا کراوهته والی خۆراسان.

^۱ الامین ذی النورین محمود شاکر، ص (۳۶۵)، التمهید والبیان فنی مقتل الشهید عثمان، (۱۹).

^۲ سنن الترمذی، کتاب الدعوات، رقم (۱) حدیث الصحیح.

^۳ سیر اعلام النبلاء (۲۵۳/۴) تاریخ القضاعی، ص (۳۰۸).

۸- عه‌بدوله‌لیکی هه‌بووه، له ئومو به‌نینی کچی عوبه‌بینه که هه‌ر به مندالی

مردووه.

۹- (عه‌نبه‌س)^(۱) ی هه‌بووه، له نائیلهی کچی فه‌رافیسه، هه‌روه‌ها عوسمان، سالی

هه‌شتای کۆچی، په‌مله‌ی کچی معاویه‌ی نه‌بوسوفیانی خواستووه.

کچه‌کانیشی هه‌وت بوون له پینج ژنیان:

۱- مه‌ریه‌مه، له ئومو عه‌مری کچی جون‌دوب.

۲- ئومو سه‌عیده له فاتمه‌ی کچی وه‌لیدی مه‌خزومی.

۳- عاثیشه، له په‌مله‌ی کچی شه‌بیه.

۴- مه‌ریه‌مه، له نائیلهی کچی فه‌رافیسه.

۵- ئوموبه‌نین، له ئومولوه‌له‌د^(۲).

خوشکه‌کانیشی نه‌مانه‌ن:

۱- نامینه‌ی کچی عه‌فان، له سه‌رده‌می نه‌فامیدا ئیشی دایه‌نی و شان‌کردنی

کردووه، پاشان شووی به‌حه‌که‌می کیسانی کۆیلهی هیشامی موغه‌یره‌ی مه‌خزومی

کردووه، له ده‌سته‌ی عه‌بدوللای جه‌حشدا پارتیزانیی کردووه و له مه‌دینه‌ موسلمان

بووه و به‌شیتوازیکی رپۆکیوتیک ئیسلامه‌تی کردووه و لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماوه‌ته‌وه هه‌تا

له‌سه‌رتای سالی چواره‌می کۆچی و له‌پۆژی بیری مه‌عونه‌دا شه‌هید کرا. به‌لام، نامینه‌ی

کچی عه‌فان له‌سه‌ر بیباوه‌ری مایه‌وه هه‌تا شاری مه‌که‌کیان رزگار کرد، نه‌وجا له‌گه‌ڵ

دایک و خوشکه‌کانی و به‌هاورپێهه‌تی هندی کچی عوتبه‌ و ژنی نه‌بوسوفیان روشتن بۆلای

پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌خزمه‌تیدا موسلمان بوون و به‌یعه‌تیان پێدا، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌س

نه‌که‌ن به‌هاوبه‌شی خوداو دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن^(۳).

عوسمان سی‌برای دایک جیازه‌شی هه‌یه که نه‌مانه‌ن:

^۱ التمهید والبيان في مقتل الشهيد عثمان، (ص ۲۰).

^۲ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

^۳ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

۱- وهلیدی کوری عوتبهی نهبی موعیت، که له پرۆژی به دردا مەردانە باوکی خۆی کوشت، چونکه کافر بوو. له ناسته وایی حوده بیهیدا وهلید له گەڵ عەماری برابردا دەرچوون بۆ ئەوێ ئوموکه لسوومی خوشکیان بگەرێننەوه که له ئیسلام هەلگەرا بوو، بەلام پێغه مەبەر ﷺ نهیهیشت بیهگرێننەوه و له مه که مایه وه ههتا پرۆژی پرگار کردنی شاره که هه مەدیس موسلمان بوویه وه.

۲- عەماریش له دایکه وه برابیه تی و کاتیکی درهنگتر موسلمان بووه.

۳- خالیدی کوری عوتبه ش.

خوشکه باوک جیازه کانیشی نه مانەن:

۱- ئوموکه لسوومی کچی عەقه بهی نهبی موعیت، که له مه که موسلمان بووه و هەر له ویش کۆچی کردووه و په یانی داوه به پێغه مەبەر ﷺ. ئەم ژنه، یه که مین نافرته دواي گهرا نه وهی پێغه مەبەر ﷺ بۆ مه دینه له دواي سولحی حوده بیهی کۆچی کردیته به ره و شاری مه دینه.

۲- ئوموکه کیمی کچی عەقه به.

۳- هندی کچی عەقه به^(۱).

سینه م: پله و پایه ی عوسمان له سهرده می نه فامیدا

عوسمانی کوری عەفان - رهزای خوی لیبیت - له سهرده می نه فامیدا به پرۆترین که سی تیره که ی خۆی بووه، ناویانگینکی بلندی هه بووه و ده و له مەندیکی زۆر به شهرم و شکۆ بووه و هۆزه که ی به و پەری نه واز شه وه پرۆیان لیگرتووه و خوشیان ویستووه. له سهرده می نه فامیدا هه رگیز کړنوشی بۆ بته کان نه بردووه و به هیچ شیوه یه که نزیکي داوین پیسی نه که وتۆتووه و ئاره قی نه خوار دۆتووه و خۆی ده فەر مویت: "ئاره ق عەقلی مرۆف تیکده دات، عەقلیش نایا بترین خه لاتی خودایه بۆ مرۆف، پێویسته مرۆف شانازی به عەقلیه وه بکات نه که به دهستی خۆی کاولی بکات".

ههروه ها له سهرده می نه فامیدا گۆرانی هه رزه کارانه و کۆری گالته و گه پ، سهرنجی رانه کی شاهه. خۆی پاراستووه له ته ماشای هه موو پوتیه که^(۱)، په همتی خودا برۆی

^۱ الامین ذوالنورین محمود شاکر، (ص ۳۵۴).

چوارم: موسلمانبوونی

عوسمان، تهمەنی سی و چوار سال بوو، کاتیک ئەبوبەکر سدیق بانگی کرد بۆ موسولمانبوون، عوسمانیش هیچ سستی و پەکی و سەرلیکردنەوی لە داواکەیی ئەبوبەکر نەکرد و خێرا وەلامی دەستبەجینی بانگەکەیی دایەو. بەم بەپێرەو چوونە خێرایەش، بوو بە پیشینەبەرایبەکانی ئیسلام و لەمبارەییەو ئەبو ئیسحاق دەلیت: "یەکەم کەسێک کە موسلمانبوو لە دواي ئەبوبەکر و عەلی و زەیدی کوپی حاریسە، عوسمان بوو"^(۱). بە عوسمانەو پیاو موسلمانبوو کان بوون بە چوار کەس، "پێدەچیت پەلەکردنی عوسمان لە موسلمانبووندا لە ئەنجامی ئەو روداوێت کە لە کاتی گەرانەویدا لە شام بینی. ئەویش کاتیک لە گەل تەلمەیی عوبەیدوللا چوونە خزمەت پیغەمبەر ﷺ بۆی گێرایەو، پیغەمبەریش ﷺ ئیسلامی بۆ باسکردن و قورئانی بەسەردا خویندن و مافەکانی ئیسلامی تیگەیانندن و بەئێنی پاداشتی خودایی پێدان، هەردووکیان پروایان هێنا و باوەریان پێکرد، پاشان عوسمان وتی: "کاتیک ئیمە لە نیوان مەعان و زەرقادا بووین وەکو خەوتوو و ابووین، بانگبێژێک بانگی کردین و وتی: ئەی خەوتوووەکان، بیدار ببینەو، دلنیا بێ ئەحمەد لەمەکە دەرکەوتوو، ئیمەیش کە گەراینەو یەکسەر ناوی تۆمان بیست"^(۲).

بینگومان ئەم چیرۆکە لە ناخی بیسەرەکەیدا کاریگەرییەکی باشی بەجێهێشبوو، نەیدەتوانی خۆی لێ گێل بکات، لە کاتیکدا راستییەکە کە رویشکەیی دەکرد بە بەرچاوییەو. کێ بەر لەگەیشتنی بە شاریک، بیستیت پیغەمبەریکی تێدا دەرکەوتوو و ئەمیش بۆ ئەو شارە بچیت، کاتیکیش بچیتە شارەکەو هەموو راستی و گۆرانەکان بەدەنگەویری هاوار بکەن، نایا ئیتەر چ پێویستی بە پارایی و دردۆنگی هەیه. مرۆڤ هەرچەندە مەزن بێت ناتوانیت ملکەچی حەق و راستی نەبیت، هەرچەندە زبیریش بێت هەمیشە ویژدان و ناخی واژم واژم دەکات و گێژاو دەخوات، هەتا باوەر دەهێنیت یان دەمریت ئەوسا قوتار دەبیت لە تانەیی ویژدانی. عوسمان، کە بەخێراییی بە پیر ئیسلامەو چوو، لە ئەنجامی لاوازی و گێلیتی نەبوو، بەلکو متمانەییەکی پتەوو

^۱ السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۲۸۷ - ۲۸۹).

^۲ الطبقات لابن سعد (۳/ ۵۵).

بروایه کی بینگهردی هه‌بووه، قهت دوودل و گومانای نه‌بووه^(۱)، زۆر به هیمنی وردبوویه له‌م بانگه‌وازه نوێیه که چاره‌سه‌ری کێشه‌کانی ده‌کردو تیگه‌یشت نه‌م ئیسلامه بۆ سه‌ربه‌رزو و روسووریه‌و پ‌سوایی ده‌تارینتیت .. ئیسلام بریتیه له‌خوداپه‌رستی و سه‌له‌مینه‌وه له‌هاوبه‌ش په‌یدا کردن بۆ خودا.. ئیسلام بۆ خوداپه‌رستی و بێداربوونه‌ویه له‌ بێ تاگایی و هه‌لکشانه به‌ره‌و ئاکاری به‌رزو ناوازه تریزکردن له هه‌موو په‌هشتیکی ناله‌بار. عوسمان، له‌دوای خۆی ته‌ماشای هۆزه‌که‌ی کرد^(۲)، هه‌ر هه‌موویان خه‌ریکی بت په‌رستی و گوشتی مرداره‌وه‌بوو خواردن بوون، به‌د ئاوماڵ بوون و هه‌رچی حه‌رامه‌ سه‌له‌مینه‌وه ده‌کردوه‌و به‌ناحەق خوینی یه‌کتریان ده‌پرشت و چه‌نده‌ها شتی تری خراپیان ده‌کرد. له‌ولاشه‌وه موحه‌مه‌دی کو‌ری عه‌بدوللا ﷺ ده‌سه‌پاک و پ‌استگۆیه‌و هه‌رچی ئاکاری چاکه‌یه‌ تییداوه‌ و هه‌رگیز خراپه‌ی لێوه‌ ده‌رنه‌که‌وتوه‌و په‌یمان شکین و گزیکار نه‌بووه‌ سه‌ره‌پای نه‌مه‌ بانگه‌وازی په‌رستنی خودای تاک و ته‌نیاو بێ هاوبه‌ش ده‌کات، ئامۆژگاری شیرازه‌ی خزمایه‌تی و ئاوماڵ چاکی و نوێژکردن و پ‌ژووگرتن و وازه‌یتان له‌ کۆیلایه‌تی کردن بۆ به‌ته‌کان ده‌کات^(۳). له‌به‌ر ئه‌وه‌ عوسمان له‌ سه‌ر ده‌ستی نه‌بو به‌که‌ر موسلمان بوو. ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌سه‌ر ئیمان‌که‌یدا تی نه‌په‌رپیوو، بوویه بانگه‌وازیکی به‌هیزو خۆگریکی به‌ ئارام و که‌له‌پیاویکی پ‌وگه‌ش و له‌ خۆبوردویه‌کی به‌پ‌ژوو چاکه‌خوایه‌یه‌کی نه‌رمونیان و به‌خشنده‌یه‌کی سنگ فراوان و خه‌مخۆریکی باورداران و هاوکاریکی بێ نه‌وایان، هه‌تا ئیسلام گه‌شته‌ دوا هه‌وارگه‌ی خۆی^(۴)، سه‌دان په‌زاو ره‌حه‌تی خودای لی بێت تا رۆژی دوا‌یی.

پینجه‌م: خواستنی رو‌قیه‌ی گچی پینفه‌مه‌هر ﷺ

موسلمانه‌کان شادمان بوون به‌ موسلمانبوونی ئیمامی عوسمان، له‌ نیوان خۆیان و ئیمامی عوسماندا په‌تی خۆشه‌ویستییان گرت‌داو بوونه‌ برای ئیمانی و خودای گه‌وره‌ش

^۱ جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين، (ص ۳۰۲).

^۲ مرويات العهد المكي، عادل عبدالغفور (۲/۸۰۲).

^۳ فتنة قتل عثمان، د. محمد عبدالله الغبان (۱/۳۷).

^۴ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۵۳).

تاجی زَیْرینی خسته سهر سهری عوسمان به خواستنی کچی پیغهمبهره‌که‌ی ﷺ،
چیرۆکی نهم خواستنه‌ش ئاوه‌هابوو:

پیغهمبهر ﷺ روقیه‌ی کچی دابوو به عوتبه‌ی ئەبوله‌هه‌ب و ئوموکه‌لسومیشی
دابوو به عوتبه‌یه‌ی برای، هیشتا نه‌گوازارابوونه‌وه، کاتیک سورته‌ی (تبت یدا)
هاته‌خواره‌وه. له‌دوای هاتنه‌خواره‌وه‌ی سووره‌ته‌که‌ش نه‌بو له‌هه‌بی باوکیان و ئومو
جه‌میلی دایکیان که کچی به‌نی ئومه‌یه‌یه و پیتی ده‌وترا - جمالة الحطب - کۆل به‌کۆل،
وتیان به‌ کوره‌کانیان ده‌بیته‌ هه‌ردووکتان له‌دوو کچه‌که‌ی موحه‌مه‌د ﷺ جیا بینه‌وه،
ئه‌وانیش به‌ر له‌وه‌ی هاوسه‌ریان بکه‌ن جیا‌بوونه‌وه و ته‌لاقیان دان، نهم کاره‌ش بوو به
چاکه‌یه‌کی تری خودای میه‌ره‌بان بۆ هه‌ردوو کچه‌که‌و بوو به‌ سهر شوڤیه‌کیش بۆ
کوره‌کانی ئەبو له‌هه‌ب^(۱). هه‌رکه عوسمان نهم هه‌واله‌ی بیست، خه‌رکیسو له‌خۆشیدا
بفریته، خیرا ده‌ستپیشخه‌ری کردو خوازینی روقیه‌ی کرد له‌ پیغهمبهر ﷺ، ئه‌ویش
لیی ماره‌کردو خه‌دیجی دایکی ئیمانداران به‌ریوکی بۆ کرد. ئه‌و ده‌مه عوسمان
پیکه‌وتوتترین گه‌نجی قوره‌یش بوو، روقیه هه‌موو به‌یانی و ئیواره‌یه‌ک له‌ جوانی عوسمان
نه‌گه‌شایه‌وه و ئه‌لێن له‌کاتی گواستنه‌وه‌دا روقیه، وتویه‌تی

جوانترین ژنو می‌ردیک هاتبیته به‌رچاوی ئینسان

روقیه و می‌رده‌که‌یتی، که پیتی ده‌وتری عوسمان^(۲).

عه‌بدول‌ره‌جمانی قوره‌یشی ده‌لیته "پیغهمبهر ﷺ چوه‌ته‌ سهردانی روقیه‌ی کچی،
سه‌یره‌ده‌کات سهری عوسمان ده‌شوڤیت، ده‌فه‌رمویته "کچی خۆم چاک به‌ بۆ ئەبو
عه‌بدول‌لا‌یه‌عنی عوسمان، چونکه له‌ناو هاوه‌لانمدا زۆربه‌ی ره‌وشته‌کانی له‌ره‌وشتی من
ده‌چیت"^(۳).

ئوموجه‌میلی کچی هه‌رب و ئەبوله‌هه‌بی می‌ردی پینان و ابوو، ته‌لاق‌دانی روقیه‌و ئوم
که‌لسوم ده‌بیته‌ کیشه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌و مائی پیغهمبهر ﷺ پیتی سهرکز ده‌بن. به‌لام،

^۱ ذوالنورین عثمان بن عفان، عمد رشید رضا، (۱۲).

^۲ انساب الاشراف، (ص ۸۹).

^۳ رواه الطبرانی ورحالة ثقات ماله الهیثمی، الجمع رقم (۱۴۵۰۰).

به پیچه وانه وه خودای گه وره له کورانی نه وان باشتری بۆ هه لێژاردن و کردی به نسییان، نه وانیش به هالای دلیان نه گه یشتنه خۆشییه کانیان، خودای گه وره مال و خیزانی پیغه مبهری ﷺ له وان خاوین کرده وه. هه میسه فرمانی خودا، له جیتی خۆیدا جیبه جی ده بیئت ^(۱).

شه شه م؛ چه رمه سه ری و کۆچکردن بۆ چه به شه

زۆر تاك و كۆمه ل و گه ل و لا تیک به قۆناعی چه رمه سه ری دا گوزه ری ان کرد وه. نمونه ی نهم قۆناعه دژاره ش به سه ر ها وه له به ریژه کانی پیغه مبهردا تیت په ری وه ناسۆری وایان چه شت وه شاخه سه رکه شه کانی ش پینان هه لئا گیری ت، به جاریک مال و خوینی خۆیان به خت کرد وه له پینا و خودای گه وره دا. هه رچی خودای گه وره ویستویه تی نه نجامیاندا وه بۆی کۆشا ون، موسلمان ه پله و پایه دا ره کانی ش له م نا ره حه تی و چه رمه سه ریانه بی وه ی و بی به ش نه بو ون. بۆ نمونه عوسمان که خا وه ن پله و پایه ی کۆمه لایه تی بو وه، له لایه ن حه که می نه بی عاسمی مامیه وه له ری گای سه رخستنی ری بازی خودای گه وره دا نه شکه نجه درا وه. حه که م، به گوریس عوسمانی شه ته ک ده دا و پیی ده وت "وا ز له ثانی با و با پیرانت نه هی تی بۆ ثانی کی ده ست هه لبه ست؟! سویند بی ت، به رت نا ده م هه تا نه و ثانی ه هه لئا گرت وه فری نه ده ی ت" عوسمانی ش، فرمو ی وه للا هی بپرا و بپره ی نا ده م و لی جودا نا به وه ". که حه که می مامی تی گه یشت له دینداری به که یدا زۆر توند و تۆ له وازی لی نا هی تی گوریسه که ی لیکر ده وه و نازا دبو و ^(۲). به هه مان شی وه ی عوسمان و پتریش نازار و نه شکه نجه ی موسلمانان نا هه مو اربو و. بۆ نمونه یاسرو سومه یه ی خیزانی له ری نیسلامه تیدا کو ژران. ته نا نه ت پیغه مبه ریش ﷺ نازار و نه شکه نجه ی سه ختی چه شت بۆیه بی ری له وه کرده وه موسلمانان چی بکه ن و چۆن له م قۆناعه تاله قورتار بن. خودای گه وره ش پیغه مبه ر ﷺ ری ری نیامی کرد به ره و حه به شه کۆچ بکه ن. بۆیه پیغه مبه ر ﷺ به موسلمانانی فرمو و "نه گه ر بچونا یه بۆ حه به شه کاری کی با شتان ده کرد، چونکه پادشایه کی سه ررا ستیان هه یه و لای نه و که س زولمی لی

^۱ دماء علی قمیص عصمان، د. ابراهیم الفتاوی، ص (۸۴).

^۲ التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان، ص (۲۲).

ناكریت" (۱). بھم فرموده‌یہش کۆچکردن دەستی پینکرد، وەختیکی زانی دەستەبەکی زۆر لە نیمانداران بە نھینی دزەیان کردووە بۆ دەرەوێ شاری مەككە (۲)، ھەندێکیان لە رینگە دەریا و ھەندێکی تر بە سواری و لاخ و ئەوێتیش بە پیادە خەریکن دەگەونە پێ، پیغەمبەر ﷺ تێرما لەم کۆچکردنە و عوسمانی کورێ مەزەعونی کردە چاوساگیان و لەوێ گەیشتنە کەنار دەریاری سوور، خودای گەورە یارمەتی دان و دوو بە لە میان دەست کەوت (۳)، یەکی بە نیو دینار سواری بوون، ھاوکات قورەیش بە مەیان زانی خێرا و دەویان کەوتن، بەلام کاتیک کە قورەیش زانیان ئەوان لە ئا و کردبوویانە ئەو بەرەو.

یەکیك لەوانە کۆچی کرد لە جاری یەكەم و دووھەمدا عوسمان بوو. ئەم ھاوھەڵە پیغەمبەر، لەسالی پینجەمی ھاتنی ئیسلام، دووجار لەگەڵ روقیەیی خێزانیدا کۆچیکرد. کاتیک لەگەڵ موسولمانەکانی تردا گەشتنە حەبەشە لەوێ بە ئارامی و ئازادی خوداپەرستی و دینداری خۆیان دەکرد، تەنانەت قورئان ئامازەیی کردووە بۆ کۆچکردنی موسولمانە یەكەمینەکان کە چون بەرەو حەبەشە دەفرمویت (وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) (النحل: ۴۱).

قورتوبی لە ریبوایەتی قەتادەوہ نووسیویەتی ئەم ئایەتە مەبەستی ھاوھەڵە پیغەمبەر ﷺ، ئەو دەمەیی دەچەوسانەوہ بە دەستی موشریکەکانەوہ ئازاریان دەچەشت، دەستەبەکی لە ھاوھەڵە کۆچیان کرد بۆ حەبەشە و خودای گەورە بۆی کردنە لانەیی حەسانەوہ یەكەمین ھەوارگەیی کۆچکردن و بڕیکی زۆر دۆستی بۆ ھاوھەڵە راکرد (۴)، ھەرۆك خۆی لە مەبارەییەوہ فرمویەتی (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

^۱ الهجرة في القرآن الكريم، ص (۲۹۰)، السيرة النبوية لابن هشام (۱/۴۱۳).

^۲ دماء على قميص عصفان، ص (۱۵) الطبقات (۲/۶۹).

^۳ الطبقات (۱/۲۰۴)، تاريخ الطبري (۲/۶۹).

^۴ الجامع لاحكام القرآن القرطبي (۱۰/۱۰۷).

حَسَابٍ) (الزمر: ۱۰). تەنانت ئىبن عەباس دەلىت "ئەم ئايەتە مەبەستى جەغفەرى كورى ئەبوتالىب و ئەو ھاۋەلانەيە كە كۆچيان كىد لەگەلدا بۆ حەبەشە"^(۱).

بىنگومان عوسمانى كورى عەففان - رەزاي خوداي لىبىت كەلگى زۆرى وەرگرت لەم كۆچكردنەو بىرىكى باش پەندو نامۆزگارى لىوەرگرت و لە ميانەي دەسلەتتى خەلافەتتى خۆيدا بە كارى هيتناو پىيادەي كىد.

گىنگىرتىن ئەو پەندو نامۆزگارىيەنەش ئەمانەبوون:

۱- چەسپاوى و دامەزراوى عەقىدەي ئىمانداران، سەرەپراي ئەو ھەموو ئەشكەنجەو خەشمەي كە دانەبارىيە سەريان لە لاين گومراو سەرسەرىيەكانى مەككەو، ئەمە خۆي لە خۆيدا نىشانەي ئىمان دروستى و دلپاكىيان بۆ خوداي گەورە پىشان ئەدات، ناماژەي دەروون بەرزى و گيان پۆلايى ئەوان بوو، ئەم نازارو ئەشكەنجەيان بە تەرزى لىككەدەيەو كە ويژدانىيان ئاسوودە بىكات و عەقل و دەرونىيان ھىتور بىكاتەو، ئەوئەندە ئاواتەخووزى رەزاي خودا بوون گويىيان ئەدەيە ئەو نازارو ستمەي كە دەگەيەنرەيە جەستەيان، چونكە باوەردارى راستەقىنەو بانگخووزى نىيازپاك ھەمىشەو ھەردەم غەم و پەژارە بۆ لايەنى رۆح دەخوات، ئەك بۆ لايەنى جەستە. ئەوان ئەوئەندە پەرىشانى خواستەكانى رۆح و گىيانىيان بوون بە جۆرىكى و ھەا خواستەكانى لايەنى جەستەيان كە برىتىيە لەپشوووان و سىك تىركردن و لەزەتچەشتن، ئەدەخستە بەر ئەندىشەي خۆيان، بەم تابلۆيە بانگەواز، سەردەكەوئىت و تارمايى و تارىكى نەفامى پادەمالىت^(۲).

۲- عوسمان - رەزاي خوای لىبىت - لە پىنمايەكانى پىغەمبەر ﷺ فىرى سۆزو دلپاھەرى بوو بەرامبەر ئومەتتى نىسلام، ئەم ھەستەش كاتىك گىنگىدا كە خەلافەتتى پى بەخشا، پىشتىرش لەسەردەمى مەدىنەو سەرەتاي پىغەمبەرەيەتتى ھەتا سەردەمى ئەبوبەكرو عومەرىش بە چاوى دل و بەچاوى سەر، سۆزو مېھرەبانى ئەوانى دىبوو، كە چەندە بە پەروەش بوون بۆ داينىكردنى ئاسايش و ھەسانەوھى ھاۋەلان، ھەر دەرەنجامى ئەم دلئۆزىيەشبوو، كە پىغەمبەر ﷺ نامۆزگارىيە كىد بچن بۆ ساىەي پادشاىەكى

۱ الجامع لاحكام للقران للقرطبي (۲۴۰/۱۵).

۲ السيرة النبوية للدكتور مصطفى السباعي، (۵۷).

دادور که له حبه شه‌یه و ستم له کهس ناکات کتومت هه‌رواش ده‌رچوو، له‌وی له‌رووی نایندارییه‌وه نازادبوون و له روی ژیانیشه‌وه له باشت‌ترین جینگه‌دا میوانداری کران^(۱)، سا بۆیه پیغه‌مبەر ﷺ به چاوی ریزو حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای حبه‌شی ده‌کردو به ولاتیکی نارامی ناوده‌برد، بۆ بانگه‌وازو کۆمه‌له‌هاوه‌له‌که‌ی، وه‌کو قه‌لغان، سودی لیوه‌رگرت بۆ پاراستنی ئیمانداران. ئەم ریزو سه‌مه‌ په‌روه‌ده‌یه‌کی پیغه‌مبهرانه‌یه بۆ گشت پیشه‌واکان و فه‌رمانه‌وا موسلمانان له گشت سه‌رده‌می‌کدا هه‌تا بتوانن به‌رنامه‌ریزی دانایانه بکه‌ن و په‌هه‌نده‌کانی پاراستنی بانگه‌وازو بانگه‌وازکار له‌به‌رچاو بگرن و بگه‌رپن به شوین ناوچه‌یه‌کی ناران و گزردا تا بیکه‌ن به پایته‌ختیک بۆ بانگه‌وازو بیکه‌ن به ناوه‌ندیک بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی باسو خواسته‌کان، نه‌گه‌ر ناوه‌ندی سه‌ره‌کی شکستی هینا یان که‌وته مه‌ترسییه‌وه یاخود سه‌ریازو شو‌ر‌شگیره‌کان دو‌چاری گرفت بوونه‌وه، نه‌وکاته ناوه‌نده‌ دوره‌ ده‌سته‌کان کارو فرمانه‌کان جیبه‌جی بکه‌ن^(۲).

۳- عوسمان له رینماییه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ و کۆ چی حبه‌شه‌دا، فی‌ری ئه‌وه‌بوو که ترسو بیم به سه‌ختی روویه‌رووی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌بیته‌وه که که‌سوکاری نزیک‌ی پیشه‌وان، چونکه ناگو‌نجیت که‌سه تاییه‌ته‌کانی پیشه‌وا، خۆیان ماته‌ بده‌ن له‌ناسۆرییه‌کان و خه‌لکه‌ ره‌شو‌رته‌که‌ش بخ‌ریته‌ به‌رسزاو بازار. ئەم دیده‌ دوره، له ریبازی پیغه‌مبەر ﷺ^(۳) له‌به‌ر ئه‌وه کاتیک عوسمان، ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی گرتە ئه‌ستۆ خزمه‌ نزیکه‌کانی خسته‌ پیشی سوپاو کردنی به که‌واسوری به‌ر له‌شکر، بۆ نمونه‌ عه‌بدو‌ل‌لای ئه‌بی سه‌رح له‌ رزگارکردنی ئه‌فه‌ریقاو عه‌بدو‌ل‌لای عامر، له‌ رزگارکردنی مه‌شریقدا له‌ پیشی پیشه‌وه‌ دانا، هه‌روه‌ها مه‌عاوییه‌ی ناچار کرد له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا له‌ پیشی سوپابه‌رزه‌فه‌که‌یه‌وه، سواری پشتی که‌شتی بییت، دریزه‌ی ئەم باسه‌ش له‌ باسی رزگارکردنه‌دا ده‌بینیت.

^۱ الهجرة في القرآن الكريم، ص (۳۱۲).

^۲ التربية القيادية، مفید الغضبان (۳۳۳/۱).

^۳ السيرة النبوية للصلابي (۳۴۸/۱).

٤ - عوسمان، يه كه مين كهسه لهم نومتهدا كه به خاوخيزانه وه كوچي كرده وه بو حبه شه^(١)، پيغه مبه ر ﷺ ده فرمويت بو كوچي عوسمان و روقيه "خوداي گهوره هامرايان بيت دواي (لوط ﷺ) عوسمان يه كه مين كهسه كه به خاوخيزانه وه كوچي كرد بيت بو لاي خوداي گهوره"^(٢).

پروپاگه نده يه كه گه شته كوچهراني حبه شه، كه گوايه نه هلي مه كه كه موسلمان بوون، نه وانيش له خو شياندا گه رانه وه، كاتيگ نزيكي مه كه كه بوونه وه هه واليان بو هات، نه وه دهنگوباسه دروو ده له سه يه، نه مانيش به دالده ي هه نديك پياوي مه كه كه هاتنه ناو شارو هه نديكي تريان گه رانه وه وه هه مديس كوچيان كردوه بو حبه شه. عوسمان، يه كيگ بوو له وه كه سانه ي له گه ل روقيه ي خيزاني له مه كه كه مانه وه^(٣) هه تا خوداي گهوره مؤله تي كوچ كردني مه دينه ي دا، نه ويش كوچي كرد بو مه دينه. عوسمان له وه تي موسلمان بووه به هه موو جو ريك هوكري پيغه مبه ر ﷺ بووه، قه ت لتي جودا نه بوته وه، مه گه ر به فرماني پيغه مبه ر ﷺ كوچي كرد بيت يان بو نيشيك روست بيت. هيچ كه سيكيش به نه دازه ي عوسمان، به هره مه ند نه بووه له به هره ي پيغه مبه ر ﷺ. عوسمان له هوكريه كهيدا وه كو خه ليفه راشيدينه كان بوو، نه م خه ليفانه ش وه ك بلتيت، يه كه له دواي يه كه پاليوراوو تايبه ت وه ستنيشانكراو بوون، بو جينشينا يه تي^(٤). له راسيدا عوسمان، له سهر پرديكي مه حكه م بوو بو وه رگرتني نه م نايينه پيروزه، هيچ هه واليكي تايبه تي و گشتي پيغه مبه ر ﷺ له ده ست دهرنه چوه، به هه مان شيوه له زه ماني هه ردوو خه ليفه به ريزه كه شدا ته نها ساتيك فراموش نه بووه، به گوزارشتيكي تر، نه وه كرداره ي كه نه مپوي ده وترى ريگ خستن^(٥)، له ولا تي نيسلامدا نه يده هيشت له كي سي بچيت و له ده ست دهر بچيت، به لكه يه كه به يه كه هه نگاوي پيشينه كانى خو ي له زياني كرده ييدا جيبه جي ده كرد.

^١ الصواعق المرسله (١/٣١٤).

^٢ المعرفة والتاريخ (٣/٢٦٨) ضعيف الاسناد.

^٣ السيرة النبوية لابن هشام (١/٤٠٢).

^٤ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٨٠).

^٥ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٧٨).

باسی دووهم: ژبانی عوسمان - رهزای خوی لیبیت - لهگه ل قورئاندا

ئەو ریبازە پەروردهیەکی که عوسمان و گشت هاو له بەریزه کانی لەسەر گۆشکرا، قورئانی پیروز بوو. ئەم قورئانەش له لایەن پەروردهگاری جیهانەو دادەبەزی و پیغەمبەری خۆشەویستمان بەسەر هەموو قسەکاندا قورئانی هەلبژاردبوو .. زۆر سووریو لەسەر ئەوێ که قورئان تاکە مەرجەو سەرچاوەبیت و بکریته تاکە ریبازی پەروردهی بۆ تاک و کۆی موسلمانان. لەم روانگەیدەشەو، عوسمان، ئەو نایەتە پیروزانەکی له پیغەمبەرەو ﷺ وەری گرتبوو، راستەوخۆ کاریگەری بەرچاوی لەدەرشتنی کەسایەتیدا هەبوو بە جوانی دلی خاوی کەردبوو. قورئان لهگه ل پۆخی عوسماندا کارلیکی کردبوو بە جوړیکی وها که بەتەواوی گوژی و کردی بە مرۆفیکی تر بە خۆی و نامانچ و رەفتارو بەهاو ماریفەتییەو^(۱). ئیمامی عوسمان لکابوو بە دەقەکانی قورئانەو، ئەبو عەبدو پەرەمانی سەلمەمی دەگێریتەو دەلێت: "ئەو کەسانەکی تیمەیان فیری قورئان کرد وەکو عوسمانی کورپی عەفان و عەبدو لالی کورپی مەسعود و غەیری ئەمانە، هەر کاتیک (۱۰) نایەتی قورئان فیری بووین، یان وەریانگرتبیت له پیغەمبەرەو ﷺ بەسەریدا تینە پەریون هەتا بە چاکی زانیویانە، چ زانست و چ کردەو یەکی تیدایە هەتا کاری پێ بکەن". ئەبو عەبدو پەرەمان درێژەکی پیدەدا و دەلێت: "دەیانوت ئیمە که فیری قورئان دەبووین له هەمان کاتدا فیری زانست و کردەو کەشی دەبووین پێکەو، بۆیە ماو یەکی زۆر سەرقاتی فیری بوونی یەک سورەت دەبووین^(۲)، هەر وەک خودای گەرە دەفەر مویت (کتاب أنزلنا إلیک مبارک لیدبروا آیاتہ ولیدکر أولوا الألباب). (ص: ۲۹).

له عوسمانەو ریبایەت کراو، که پیغەمبەر ﷺ فەر مویت "خیرکم من تعلم القرآن وعلمه"^(۳) عوسمان، هەموو قورئانی خۆیندۆتەو بۆ پیغەمبەر ﷺ، بەر لەوێ وەفات بکات. دەرکەوتووترین قوتابی عوسمان لەبواری فیرکردنی قورئانیشدا ئەبو

^۱ السیرة النبویة للصلابی (۱/۱۴۵).

^۲ الفتاوی (۱۳/۱۷۷).

^۳ البخاری، فضائل القرآن، رقم (۵۰۲۷).

عبدالولہ رحمانی سہلمی و موغہیرہی ثہبی شہاب و ثہبو ثہسودو زورہی کوری حوبہیشہ^(۱). ہر لہ بارہی ریژی قورٹانہوہ میژوو، کۆمہ لیک و تہی ٹیمامی عوسمانی تۆمار کردوہ، بۆ نمونہ دہ فہرمویٹ: "نہ گہر دلمان خاوین بیت ہدرگیز لہ فہرمایشہ کانی خودای گہورہ تیر نابین"^(۲). ہدروہا دہ فہرمویٹ: "پیم ناخوشہ رۆژیک تیبہریت بہ سہرماو چاوم بہ قورٹان نہ کہویٹ"^(۳). ہدروہا دہ فہرمویٹ "لہ دونیا سی شتم لہ لا نازدارہ: تیر کردنی برسپہہ کان .. پۆشتہ کردنہوہی رہ جالہ کان.. خویندنہوہی قورٹان"^(۴). ہدروہا دہ فہرمویٹ: "چار شت ہدیہ بہ روالہت (فہزلہ)، بہ لآم لہ راستیدا (فہرز) نہ وانیش: تیکہ لآوی چاکہ کاران فہزلہ، بہ لآم شوٹیکہ و تینان فہرزہ. خویندنہوہی قورٹان فہزلہ، بہ لآم نیشپیکردنی فہرزہ. سہردانی گۆرستان فہزلہ، بہ لآم خۆٹامادہ کردن بۆ مردن فہرزہ. سہردانی نہ خۆش فہزلہ، بہ لآم و ہسپہ تکردن فہرزہ"^(۵). ہدروہا دہ فہرمویٹ: "دہ بہ لآ ہدیہ شتہ کانی تر ویران دہ کات، زانایہک پرسپاری لی نہ کریت، زانستیک کاری پیننہ کریت، بۆچونیک پەسەند نہ کریت، تفتہنگیک تہقہی پی نہ کریت، مزگہوتیک نویژی تیدا نہ کریت، قورٹانی موتالا - نہ کریت، سہرہوہتیک لیتی نہ بہ خشریت، ولا خیک بارنہ کریت، زانستی کہ موہستی (زہد) لہ سینہی دونیاویستیکدا بیت، تہ مہنیک کی دریژ تویشووی سہ فہری پی نہ ہیٹ"^(۶).

عوسمان - رہزای خوی لیبت - قورٹانہ کھی خودای گہورہی لہ بہر بوو، ہدرگیز ژوورہ کھی بی قورٹان نہ بوو، تہ ناندت لہ مبارہیہوہ گفتوگۆیان لہ گہلدا کردوہو فہرمویہ تہی "تہو قورٹانہ پیروژہو پیروژیکیش ہیٹناویہ تہی"^(۷). عوسمان، کۆچی دواپی نہ کرد ہدتا قورٹانہ کھی بہردہستی لہ نہ نجامی خویندنہوہ تیرامان و تہمدیودیو کردن،

^۱ تاریخ الاسلام، عهد الخلفاء الراشدين للذہبی، ص (۴۶۷).

^۲ الفتاوی (۱۲۲/۱۱)، البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۳ البداية والنهاية (۲۲۵/۷)، فوائد الکلام، (ص ۲۷۵).

^۴ ارشاد العباد للاستعداد لیوم المعاد، (ص ۸۸).

^۵ المصدر نفسه (ص ۹۰)، فوائد الکلام (ص ۲۷۸).

^۶ المصدر نفسه (ص ۹۱)، فوائد الکلام (ص ۲۷۸).

^۷ البیان والتبعیان فی فضل الشہید عثمان (۱۷۷/۳) فوائد الکلام، (ص ۲۷۳).

درا^(۱). تهناخت خیزانی عوسمان له پوژی گه مارۆدانیدا وتی: "یان بیکوژن یان وازی لی بهینن، وه لاهی له یهک پکاتی شه نو پوژدا هه موو قورئانی خویندوه"^(۲).

عوسمان شه نایه ته ی تیدا بهر جهسته بووه که خودای گه وره ده فره رمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَانِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ) (الزمر: ۹). عوسمان، تاسقی شکابوو له له زه تی قورئان، چه ندين سال قوتابی بهردهستی پیغه مبهه ﷺ بوو، له دیدی قورئانه وه تیگه یشتبوو کی خودای راسته قینه یه وه ده بیته بهر ستریت، چونکه پیغه مبهه ﷺ چه مکی نایه ته پوژده کانی له ناخیدا چاندبوو، به هه مان شیوه پیغه مبهه ﷺ زور به پوژش بوو که هاوه لانی له سهه وینه یه کی دروست بهرامبهه پوهره ردگارو مافه کانی پوهره ده بکات، تا له ریگهی شه وینه یه شه وه بگه ن به کۆگای متمانوه باوهر. له م لایه نه شه وه عوسمان، گه شته شه راده یی دیدو بزچوونی خزی بهرامبهه خودای پوهره ردگارو بوونه وه و یان و بهه شته و دۆزه خو قه زاو قه ده رو ناخی مرؤفو کیشمه کیشمی له گه ل شه ی تاندا له قورئان و سوننه ته کانی پیغه مبهه وه هه ل به ی نجه یته و فره هم بیته یته. بو نمونه بهرامبهه به خودای گه وره به و په ری سوپاسه وه ستایشی ده کرد، به بی گه ردو له خاوین خاویتر ناوی ده برد، به تاك و ته نیاو بی شه ریک و بی کور و هاوسهه لی ده روانی، ههروه ها نه خشه ی بو روشنایی به نده یه ته یه که ی کیشابوو، به تاییه ته خودا په رسته یه که ی له چوارچیه دروستدا وینا کردبوو^(۳)، به هه مان شیوه تیروانینی بو بونه وه له چه مکی قورئانه وه له ژیر روشنایی شه نایه ته وه وه رگرتبوو (قُلْ أُنْتُكُم لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (فصلت: ۹). ههروه ها بهرامبهه ژیانیش تیروانینی وابوو ژیان هه رچه نده در یژیته وه چه من هه ر کۆتایی دیت و ده بریته وه، خو شیه کان هه رچه نده زور گه وره بن هه ر که مو

^۱ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۲ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

تیبینی: له و پکاته نو یه ی که عوسمان هه موو قورئانی تیدا خویندوه نو یی تری نه کردوه. الخلافة الراشدة والدولة الاموية، (ص ۳۹۷).

^۳ منهج الرسول في غرس الروح الجهادية، ص (۱۶/۱۰).

بِئْرُخْنِ، لَهْ چَاوِ ژِيَانِي قِيَامَه تَدَا. نَهْ مَهْ شِي لَهْم نَايَه تَه وَهَر گَرْتَبُوو: (إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا..). (يونس: ٢٤).

هەر بهم دهستوره له ژيیر رۆشنایي نایه ته کانی بههشت و دۆزه خدا ده پروانییه باسو خواسه کانی بههشت و ناگرو کردبوونی به بناغه یهك بۆ خۆشی و ناخۆشییه کانی خۆی، بۆ شهوی له بهرنامه کهی خودای گهوره لا نه دات و توشی گیرمه و کیشمه نه بیته، لهم ناسۆیه وه بۆمان دهرده که ویت، عوسمان، بیروبوچوون و ژيانی هیئنده قول و بهرینه هه موار نا کریت. چونکه تیگه یشتنیکی بهر فراوانی هه بووه دهر باره ی خودای گهوره و زۆر تر ساوه له سزاو تۆله ی شهو، نه مه جگه له وهی که به باشی له قهزاوقه دهر تیگه یشتبوو، ماناو مه بهسته کانی له دلدا چه قیبوو شاره زای پله و قۆناغه کان بوو بوو، دلنیا بوو که زانستی خودای گهوره، ده وری هه موو شتیکی داوه، وهك له چه ندين نایه تدا نامازه ی پی کراره، له وانه ش: (..وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا..).

ههر شتیك بیته بوون له نه بجامی نووسینه کهی خودای گهوره وه یه، هه همیشه ثاره زووی بالایی شهو، جیبه جی ده بیته، توانایه کهی بی سنووری هه یه بۆ به دیهینانی شهو شته ی که ده یه ویت بیته، چونکه سه ره تای هه موو شتیك ده گه ریته وه بۆ دروستکراوی خۆی.

عوسمان له چه مک و راهی نایه ته قه ده ریبه کان بیرو باوه ری خۆی دا چه سپاندبوو، سوودو که لکیکی زۆری لی به دهسته یینابوو، ههر به هه مان شیوه ناخی خۆی و نه وه کانی تری هه لسه نگاندبوو، ده یگوت دروستبوونی مرۆڤ ده گه ریته وه بۆ دوو بنجو و بنه ما، بنجی یه که م: که دروستبوونی مرۆڤه له گل، پاشان خودای گهوره ریکیخست و گیانی کرد به به ریدا. بنجی دووه همیشه: دروستبویه تی له تۆرماو، وه کو خودای گهوره ده فهرموی: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ) (السجدة: ٧).

عوسمان، باش زانیبووی که مرۆڤه دروستکراوی خودای گهوره یه وه به دیمه نیکی جوانو قه دوو بالاییه کهی ری کویپیک، سفت کراره. به ژیری و گوتن و جیای کردۆته وه و پیزی لینگیراوه و هه رچی له ناسمان و پرسماندا به بۆی پامکراره و پتر له دروستکراره کانی تر پیزی لی گیراره. ته نانهت مرۆڤه به سهرداری بوونه وه ره کانی تر ناسراوه و به ناردنی

پیغمبران له وانو بو نهوان ریژی لی گیراوه. ناسکترین چوارچیویهک که خودای گهوره کیشاویهتی بو ریژی نازی مرؤف نهویه که سرجهم مرؤفی کردوته گزویهک بو خۆشهویستی و ریژلینانی خۆی، سروشتیشه نهم ریژه به شوینگهوتنی پیغمبران ﷺ بییت، که پیشهیان بانگکردنی خه لکه بو نیسلامهتی ههتا له دنیاو قیامهتدا به نارامی و سهبرهزی بژین و حهسانهوی دواپۆژ وهکو ههلی بقۆزنهوه، ههروهک خودای گهوره په یمانی داوه ژیان و گوزهرانی نهو که سانهش پر له خۆشی بکات که کرداری چاک ده کهن و ده فهرمویت "مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ". (النحل: ۹۷).

عوسمان - په زای خوی لی بییت - هه ره له بهر تیشکی نایه ته کانی قورئان په گی کیشمه کیشمی نیوان مرؤف و شهیتانی به چاکی ناسیبوو، که شهیتان دوژمنیتی سهرسهخته له پیشهوه و له دواوه و له راستهوه و له چه په وه په لاماری مرؤف ده دات، گزومه ته ده کات و وه سهوه سهو سه ریچی ده خاته دلپه وه و کوانوی ئاره زوویازی مرؤف هه لده گیر سینیت، بویه به توندی په نای به خودای گهوره به ستبوو، توانیشی له ژیانیدا سهرکه ویت به سه رییدا، چونکه له چیرۆکی باوا ئاده م و شهیتان په ندی وه رگرتبوو، که بناغدی مرؤفو مرؤفایه تییه. که واته مرؤف شایانی نهویه بکه ویت هه لده بویه پیوسته نیماندار به قایمی پشت به خودای گهوره به ستیت و زۆر بایه خ به ته وه و گه رانه وه بدات و هه رده م داوای لی خۆشبوون بکات و دوره په ریژ بییت له ئیره یی و گرنگی بدات به گفتوگۆی شیرین و قسمی باش له گه ل هاوده مه کان و ده رویه ره کهیدا، وهک خودای گهوره ده فهرمویت: (وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا) (الإسراء: ۵۳). خودای گهوره به نیسلام ریژی نا له عوسمان، پیژی ژیاو بژی تیکۆشاو له پیگه یاندنی بنه ماو لقه کانیدا به پیی قورئان و سوننه ت هه ولیداو بوو به یه کیک له پیشه وا چاوساغه کان و بوو به یه کیک له وانهی نه خشی ژیانیان بو خه لکه ده کیشا، پیوسته خه لکی وا به سته ی کردار و گوتاری عوسمان بییت، با نه وه شمان له بیرمان نه چیت، عوسمان، نوسه ری وه حی بووه، له سه رده می پیغمبردا ﷺ^(۱).

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۲۲)، التبیین فی انساب القرشین، (ص ۹۴).

باسی سنیهم؛ ئالودهیی ئیمامی عوسمان به پیغه مبهروه ﷺ له

مه دینه دا

ئهو پالپشته به هیزه ی کاری کرده سهر که سایه تی عوسمان و به هره کانی ده رخست و وزه ی هه لقولاندو دهروونی پاکژ کرده وه، هاو پیه تی و ئالودهیی پیغه مبهر بوو ﷺ. عوسمان له دوای موسلمان بوونی، هه میسه وه کو قوتابی له بهرده ست پیغه مبهردا بوو، ههر له مه که لیتی دوور نه که وته وه هه تا ژیا نی مه دینه شی به سهر برد، عوسمان دهروونی خۆی وا ریکه خستبوو هه میسه په رۆشی قوتابخانه ی پیغه مبهرایه تی بوو بۆ گشت لقه جیا وازه کانی زانست، زۆریش سوربوو له سهر فیروونی قورتان و سوننه ت له سهر دهستی سهرداری مرۆفایه تی.

ئهو ته عوسمان خۆی باسی هۆگریه که ی خۆی ده کات به پیغه مبهروه وه ده ئیت "خودای گه و ره به راستی موحه مه دی ﷺ په وانه کردو په راویشی له گه لدا نارد، منیش یه کیك بووم له وانه ی که چووم به پیری بانگه وازه که یه وه و باوهرم پی کرد، له سهره تای ئیسلامدا دوچار کۆچم کردو خودای گه و ره خه لاتنی کردم به زاوایه تی پیغه مبه ره که ی و منیش خسته سهر چاوانم"^(۱).

به راستی عوسمان له سهر ریبازی قورتان په و ره ده کراو مامۆستا که شی نیردراوی خودای گه و ره بوو، یه که مین ههنگاوی په و ره ده ی عوسمان بریتیبوو له دیدارو گفتوگۆی له گه ل پیغه مبهردا ﷺ، به م دیداره ش گۆرانیکی سهر و شاره زاییه کی کتوپر هاته زیهنی و له بازنه ی تاریکی ده رچوو به ره و بازنه یه کی رووناک، ئیمانی وه رگرت و کوفری فریدا، هیزو گورپکی وای هاته بهر که بتوانیت هه موو ته نگ و چه له مه و ناسۆریه کانی ژیا ن هه لبرگرت له پینا و ئیسلام و بیروبا وهره پرۆزه که یدا، سهره رای که سایه تی پیغه مبهر ﷺ که کاریگه رییه کی به هیزی هه بوو له کیشکردنی ده و رو به ره که ی، خودای گه و ره هه لئ خستبوو کردبووی به ته و اوترین وینه ی مرۆف له میووی ژیا نی سهرزه ویدا، ئه و نه ده گه و ره یی ده نواند ببوه خۆشه ویستی خه لکی و به سهر سو پرمانه وه ده و ریا ن لیده دا و به تایبه ت هه واده کانی له ههر چوارلا وه لیتی ده مرو شان هه و خۆیا ن پیوه ده نوسان و ئه و

^۱ فضائل الصحابة لابی عبدالله أحمد بن حنبل (۵۹۷/۱)، اسناده صحیح.

نه ئه ئين و سدر سامييه ناچارى ده كردن خو شيان بو يت. هه رچه ند پيغه مبه ر ﷺ جگه له م
 گه و ره ييه گه و ره ييه كى تر ببوه خه لاتى نه و يش هه لسوكه وتى پيغه مبه ر ييه تى و
 فرؤ ستاده يى بوو كه له لايهن خوداى گه و ره و نيگاي به سه ردا ده خو ئنر ايه وه و كرابوه
 بانگه وازكارى مرؤ فايه تى بو سه ر راسته شه قامى ئيسلامه تى، نهم په هه نده ش
 كار يگه ر ييه كى تايبه تمه ندى هه بووه له سه ر بارى ده روونى ئيمانداره كانى به رده ستى.
 وه نه ييت ئيمانداران له به ر به رژه وه ندى خو يان خو شيان ويستبيت وه ك چؤن خه لكى
 سه رؤ كيكيان خو ش ده وي ت. به لكه له به ر نه و دوو گه و ره ييه بوو، يه كي ك گه و ره يى
 پيغه مبه ر ايه تى، دوو هم گه و ره يى په فتارى شيرينى، واته دابه زينى نيگا و ساغ و
 سه لامه تى كه سايه تيبه كه ي هه ردو كيان ليك ئالابوون و مرؤ فئيكى مه زنيان دروست
 كردبوو ني تر دراويكى مه زنيان به رجه سته كردبوو. له م رووه شه وه عوسمان، نه وينيكى
 قول و به رفراوان هه بوو له دليدا به رامبه ر ني تر دراوى مرؤ فايه تى و مرؤ فئيكى ني تر دراو نهم
 دوو چه مكه ي ناو يته ي يه ك كردبوو له هه ستى خو ئيدا و به توندى گرتى دابوو كردى به
 خالى وره چه ر خانى دل و ده روونى به ره و خو ش ويستنى خوداى گه و ره و پيغه مبه ر كه ي
ﷺ عوسمان، نهم خو شه ويستيبه ي كرد به داينه مۆى جو له و هه ست و هؤ شى، هه ر له
 سايه ي نهم خو شه ويستيبه شه وه بوو كه نه وه ي يه كه مى ها وه لانى بزوان و ببونه نه مامى
 په رووه رده ي ئيسلامه تى و مه كۆى ده رچوونى وره ي به رزو هه نگاوى پيرو ز⁽¹⁾، له هه مان
 كاتدا به هؤى هاوده مى په رووه رده ي پيغه مبه ر وه ﷺ چه ندين دؤ خى ترى ئيمانى
 به ده ست ها تووه، به تايبه ت بو عوسمان كه فير خوازى كى زيته ل بووه و فيرى قورئان و
 سوننه ت و نه حكامه كان و ده رون پاكى بووه.

عوسمان، له ماوه ي ئالوده بوونى به پيغه مبه ر ﷺ سه رگه رمى قالمبوونه وه بووه له
 سوننه ته كانى ناشتى و غه زا كردن و بابته كانى تر، هه روه ها نهم پي كه وه ژيانه بوو به
 ده سمايه ي عوسمان و خو ي پى رازان دبووه وه به جوانى وه كو تيشكيكى پرشن گدار به كارى
 ده هينا له كاروبارى غه زا و ناسينى سروشت و غه ريزه كاندا.

¹ الامين ذوالنورين، محمود شاکر، (ص ٤٠).

له مه و دوا هه لۆیسته کانی عوسمان له گۆره پانی تیکۆشان و باری رامیاری و کۆمه لایهتی و نابووریدا پروون ده که مینه وه به تایبته له قۆناعی مه دینه دا که له خزمهتی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ بووه.

یه کهم: عوسمان له خزمهتی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ له گۆره پانی تیکۆشاندا

پاش ئۆقره گرتن له شاری مه دینه پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ ده ستوریکی دارپشت بۆ چه سپاندنی ستوونه کانی ولاتی نیسلامی و ههستا برایهتی خسته نیوان کۆچه ری و یاریده ده ران (أنصار)، ههرد کۆچه ریک نه نسارییه کی ده کرده برای خۆی، له م برایه تییه شدا عوسمان بهر نهوسی کورپی سابیت کهوت، پاشان ههستا به دروستکردنی مزگه وتیک و په یماننامه یه کیشی له گه لّ جوله که کان بهست و بزوتنه وه ی پارتیزانی دامه زرانند و زۆر بایه خی به دروستکردنی کۆشکی نابووری و په روه رده کردن و فیخرخوازی ده دا له کۆمه لگای مه دینه دا. عوسمان یه کینک بوو له ستوونه کانی ولاتی نیسلامی و هه رگیز دریغی نه ده کرد له مال و سهروه تدان و جگه له بهدر له گشت پراوێژو جهنگه کاندایه بشداریی هه بووه ^(۱).

۱- عوسمان و جهنگی بهدر

کاتیک موسلمانان ده رچوون بۆ غهزای بهدر، روقیه خانی که چی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ و خیزانی عوسمان نه خۆش بو، نه خۆشی سوڕیژه ی هه بوو، به تایبته له و کاته ی جار ی رینگه گرتن له کاروانه که ی نه بو سو فیان درا روقیه له ناو جینگه دا که وتبوو، عوسمانیش به گورده مییه که وه هات له گه لّ پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ هاوه لاندای ده ر بچیت که چی له لایه ن پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمان کرا که عوسمان لای روقیه بمینیتته وه، چونکه زۆر نه خۆشه. عوسمانیش به سنگینکی فراوانه وه فه رمانه که ی وه رگرت، لای نه م هاوسه ره به ریزه ی به نارامی مایه وه و له نه نجامدا نه خۆشییه که زۆری بۆ هینا و تارمایی مه رگ خۆی کیشا به سه ریدا و زۆر مه خابن نه و ده مه ی که وته گیان سپاردن زۆر په ریشان بوو بۆ دیداری پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَامُ که له بهدر بوو، هه روه ها بۆ دیتنی زهینه بی خوشکی که له مه که بوو، عوسمان شینی دانا و نه شکهک و په ژاره په رده ی دلّی ده بشارد ^(۲)، به م شیویه روقیه

^۱ الخلفاء الراشدون، عبدالوهاب النجار، (ص ۲۶۹).

^۲ نساء أهل النبی، أحمد خلیل جمعة، (ص ۴۹۱ - ۵۰۴).

مالتاوايي كرد له چركه كاني ژيانو شايه تيدا بوو كه تنها خدا تاكو تنيا شاياني پهرستننه. موحه ممدى باوكيشى ﷺ فروستادهى خوداى گهوره يه. روقيه له دونيا بپراو گهشته چيني بالاو ههر چنده باوكى نه بينى و باوكيشى نامادهى ناشتنى نه بوو، كفن كراو تهرمى پيرۆزى به شان هه لگپراو ميژده كەشى به داماوى به شوينيه وه بوو، هه تا گهيانديانه گۆرستانى به قيع و لهوى نيژرا.

به راستى فرميسكى ته عزييه باران ليژمەى ده كردو كچى پيغه مبهەر ﷺ نيژرا زۆرى نه برد جهنگاوه رانى به در گه پانه وه، زهيدى كورپى حاريسه ريشمەى وشتره كەى پيغه مبهرى ﷺ به دهسته وه بوو، خوش خوش مزگيئنى سهركه وتنى موسلمانو كوشتار كردنى "قاره مانه" بته پرسته كاني راده گه ياند، موسلمانه كاني مه دينه به م هه واله ده موچاويان گه شايه وه، يه كيكيش له و خوشحالانه عوسمان بوو، به لام هه رچى كرد نه يتوانى تازيبارى كوچى روقيه بشاريته وه، پيغه مبهەر ﷺ كه وه فاتى روقيه ي بيست هه ستا چوو بۆ گۆرستانى به قيع و له سه ر گۆره كەى وه ستاو لای خودا بۆى پارايه وه^(۱). عوسمانى كورپى عه فان، له و كه سانه نه بوو به نه نقه ست له بهر دواكه وتنى يا له بهر كه مته رخمى نه چوو بيت بۆ به در، يان هه له ات بيت وه ك خه لكيتكى ناره زووباز له سه رى ده هۆننه وه ته شه رى لى ده دهن. به لكه تنها نه و، ويستوو يه تى فه رمانى پيغه مبهەر ﷺ جيبه جى بكات، هه تا نه و فه زله به خشرا به نه هلى به در به هۆى گوپرايه لى پيغه مبه ره وه ﷺ به هه مان شيوه عوسمانيش هاته ژير نه و فه زله، به لام پيغه مبهەر ﷺ له پريگا گه رانديه وه بۆ نه وه ي به ديار كچه كه يه وه بمينيته وه، نه مه ش خۆى له خۆيدا گوپرايه ليه واته هه مان فه زلى گوپرايه لى هاوه لانى ترى هه يه. هه ره ها عوسمان وه كيلي پيغه مبهەر ﷺ بووه، بۆ شارى مه دينه، نه مه ش له لايه ك ناشكرايه عوسمان وه كو نه وانى تر غه نيمه و پادا شتى به ركه وت له فه زل و چا كه به شداره، چونكه ملكه چو گوپرايه لى پيغه مبه رى ﷺ كردوه^(۲).

عوسمانى كورپى عه بدوللاى موه له ب ده لیت: پياويك له ميسره وه هات بۆ حج كردن، وتى: نهى ئيينو عومەر پرسيا ريك ت لى ده كه م به راستى وه لامم به ره وه، تايا

^۱ دماء على قميص عثمان بن عفان (ص ۲۰).

^۲ كتاب الامامة، الرد على الرافضة، للأصبهاني، (ص ۳۰۲).

راسته عوسمان له بهدر دواکهوتوه؟ نههلی بهدر نییه؟ نهویش وتی بهلئی له غهزای بهدردا دیار نهبوو، بهلام نهوکاته روقیهی کچی پیغهمبهر ﷺ، که خیزانی عوسمان بوون زۆر نهخۆش بوو، بهدیاریهوه مایهوه، پیغهمبهریش ﷺ پیتی فرموو پاداشتی پیاویکی ههیه که جهنگی بهدری کردییت، پشکیک له غه نیمه تیشی ده که ویت^(۱).

ديسان نهبی وه هیله وه له عوسمانی کوری عه فانه وه ده گیزیتته وه، عوسمان فرمویه تی رۆژی بهدر به جیمام، به بۆنه ی کچه که ی پیغهمبهره وه ﷺ، له دوایدا پشکیکی غه نیمه یان پیدام، له درێه ی قسه کانیدا ده لیت: هه رکه سینک پیغهمبهر ﷺ پشکی بداتئ نه وه ناماده ی بهدر بوه^(۲)، به کۆی رای زانایانیش عوسمان به نههلی بهدر ده ژمیبردیت^(۳).

۲- عوسمان و جهنگی نوحد

له سه ره تای جهنگی نوحددا خودای گه وه سه ره که وتنی به خشی به موسلمانان و شمشیره کانیان برشتی خۆی پری و گه ردنی موشریکه کانی له ت و پهت کردو به عاله می ناشکرا هه ره سیانه یینا و کوژران، نه و ژنانه ش، که گۆرانییان ده وت و ده فیان لی ده دا، که وتنه چریک و چاک و ده فه کانیان فریدا و به زه بری شمشیر هه لزان به شاخه که دا و لاقیان به ده ره وه بوو، به لام تای ته رازووی جهنگه که له نا کاو که وت به و دیوا و هاو کیشه که ئاوه ژوو بوویه وه، هۆی نه مه ش له بهر نه و تیره نه دازانه بوو که پیغهمبهر ﷺ له سه ره ی شاخه که وه سه نگه ری بۆ دیاری کرد بوون و پیتی فرموون "نه نجامی شه ره که هه ر چۆن بوو نیوه سه نگه ر چۆل نه که ن"، که چی نه وانیش هه له یان کردو که مینکیان نه بیته هه موویان هاتنه گۆره پانی شه ره که، کاتیکیش بیتا وه ره کان ئاو رپان دایه وه سه یر ده که ن موسلمانه کان مه شغو لئی کۆ کرد نه وه ی ده ست که وتن. خالی دی کوری وه لی دی سه ر له ش کری چه که دارانی قوره یش، له گه ل عی کریمه ی کوری نه بو جه هلد ا هه لیان قۆسته وه و بیریان کرده وه به نه سپ سواری به دن به سه ریاندا و له نه نجامی نه مه شدا نه و بره تیربازه ی

^۱ البخاری، رقم (۳۶۹۸).

^۲ الامامة والرذ على الراضة، (ص ۳۰۴).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۷).

که به تکاور رجای ئەمیره که یان، عەبدوللای کورپی جوبییر، مابوونەوێ شەهید کران. لە ئەنجامی بێتاگایی موسلمانان، سەرلەشکری موشریکه کان که خالید بوو، دای بەسەر ئەوانی تریشداو کوشتاری کردن و تاقمیک لە موسلمانان که وتنه هەلە داوان و لە نزیک مەدینە شەهید کران یەکیەک لەو کهسانە ی که نەگەراییەو هەلەات لە گۆرەپانی شەرە که هەتا هەردوو لا، بلاویانکرد، عوسمانی کورپی عەفان بوو. تاقمیکیش خۆیان کردە قۆچی قوربانی لەبەر بلاویوونەوێ دەنگۆی شەهیدبوونی پێغه مەبر ﷺ. ئەو تاقمە ی که شکان و هەلەاتن عوسمانیشیان لەگەڵدا بوو، خودای گەورە بە دەقی نایەت گۆرەشتە ی لیکردن و هەتا قیامەت بەخشین، بەپێی ئەم نایەتە که دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ) (آل عمران: ۱۵۵).

تەماشای دەکەین خەڵکانی هەوەسباز جگە لە هەوای دەروونی خۆیان هیچی تر پەسەندناکەن و ناوی یەکیکیتر نابەن و تەنەا عوسمان تۆمەتبار دەکەن. نایا هەر عوسمان هەلەات و نەگەراییەو؟^(۱) ئەگەر واشی کردیبت، بەهەلە داچوونیکی دەروونی خۆی بوو، سەرەرای ئەوێش خودای گەورە لە پاکردووە کان خۆشبوو، نیتێ چی تێدا ماوەتەو، حوکمە که پۆشن و ناشکرایەو هیچ ئالۆزی و گێژاویکی تێدا نییە. لە دوا ی دابەزینی ئەم نایەتە پیرۆزە نیتێ هیچ گلەییەک لە عوسمان ناکریت^(۲)، ئەو نایەتە بەسە که بە دەقی قورئان خواد لیبی خۆشبوو، تیکۆشان و غەزاکانی تر شاهییدن که عوسمان چەندی نازا و دلێرو دوور بوو لەو تۆمەتانە ی بەناپەوا بۆی هەلەبەسن.

۳- شەری غەتەفان (ذی أمرة)

پێغه مەبر ﷺ لەگەڵ چوارسەد هاوێلیدا هەنگاوی هەلگرت و عوسمانی کردە بریکاری خۆی بۆ بەرپۆه بردنی شاری مەدینە، پێغه مەبر و هاوێلانی پۆششت لە (زیل قیسە) پیاویکی بەرە ی دوژمنیان توش هات پێیان دەوت (جەباری خێلی سەعلەبە)، گرتیان و هینایان بۆ لای پێغه مەبر ﷺ ئەویش هەواڵ و دەنگوباسی هۆزە کە ی خۆی

^۱ الامین ذوالنورین، عمود شاکر، (ص ۴۹).

^۲ ذوالنورین مع النبی، د. عاطف لماخه، (ص ۳۲).

پيدان، وتى: ھەرگىز نايەنە رېتان مادەم بېستويانە ئىتو ھىرستان بۆ ھىناون و ھەلھاتون بۆ شاخەكان، من لەگەلتان دىم، پىغەمبەر (ﷺ) ئىسلامى پى پراگەياند، ئەوئىش قبولى كردو موسلمان بوو، پىغەمبەرىش (ﷺ) بە جۆزىك دەستى كردە مىلى كە پىشتەر بۆ ھىچ كەسىك وەھى نەكردبوو، پاشان لەگەل بىلال دا ناردى و خۆيان بەرو شارى مەدىنە گەرانەو بەبى ئەوئى تووشى ھىچ كۆسپ و تەگەرەيەك بىن. ئەم رووداوەش ماوەى (۱۱) رۆژى خاياند^(۱).

۴- لە جەنگى (ذات الرقاع)

ھەوال گەشتە پىغەمبەر (ﷺ) كە كۆمەللىك لە بەنى سەعلەبە و بەنى ئەغار لە غەتەفان دەيانەوئىت بەدەن بەسەر مەدىنەدا، پىغەمبەرىش (ﷺ) بەخۆى و چوار سەد ھاوئەلەو دەرچوو بۆيان، كاتىك گەشتەنە (سپار) بەر لەوئى دەربچن عوسمانى كردە چاودىرى مەدىنە، لەغەتەفان موسلمانان تووشى حەشاماتىكى زۆر ھاتن و نزيكى يەكترى كەوتنەو، بەلام جەنگ لە نىوانياندا رووى نەدا. ئەوئەندە مەترسىيان ھەبوو بۆ سەر يەكتر، پىغەمبەر (ﷺ) نوئىژى ترسى بۆ كردن و پاشان لەشكرەكەى گەرانەو بە سەلامەتى و ئەم دووركەوتنەوئەيش لەمەدىنە ماوەى ۱۵ رۆژى خاياند^(۲).

۵- لە پەيمانى رىزواندا

كاتىك پىغەمبەر (ﷺ) لە حودەبىيە دا بەزى بە پىئوستى زانى نوئىنەرئىكى تايەتى بنىرئىت بۆ لای قورەيش بۆ ئەوئى رازو نيازى ناشتىخوازانەى موسولمانەكانيان پى رابگەيەئىت، پىغەمبەر وئىستى بەقورەيش بلىت بە تەماى كوشتار نىيە و زۆر سوورە لەسەر رىزلىئاننى شتە پىرۆزەكان و دەيەوئى مەراسىمى عەمرە بەجىبەئىت و دواتر بەگەرئىتەو بە مەدىنە. يەكەمجار (خەراشى ئومەيەى خوزاعى) دەستنىشانكرا بكرئىتە نوئىنەر. خەراش، وشتريكى ھەبوو پىيان دەوت (سەعلەب) بە نوئىنەر نارديان بە سوارى سەعلەبەكەى كاتىك چوو مەككە قورەيش وشتەرەكەيان سەربرى و وئىستيان خۆشى بكوژن، بەلام حەبەشىيەكان نەيانھىشت، خەراش ھاتەو و بەسەرھاتى خۆى گىترايەو

^۱ الروض الاونف (۱۳۷/۹)، الطبقات لابن سعد (۲/۳۴، ۳۵).

^۲ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۵۲، ۵۳).

پاشان پیغه ممبر ﷺ ویستی نوینه ریکی تر بنیڑیت، له سه ره تا دا عومهری خه تابی هله ژارد^(۱)، عومهریش داوای لیبور دنی کرد بۆ نه چوونی بۆ ناو قوره هیش و ناماژهی کرد بۆ پیغه ممبر ﷺ که عوسمان بنیڑیت له بری نهو^(۲)، پوسورانه وه لآمه که می خوی به به لگه وه خسته پروو، وه لآمه که می نه مه بوو "هه رکه سیک نزیکی قوره هیشی دوژمن بیته وه پیویسته بهرگری و دالده ی هه بی، نه مه ش بۆ من ده ست نادات".

عومهر ناماژهی کرد بۆ عوسمان، چونکه تیره که می ده ی پاریزن له نه زیه تی موشریکه کان و ده توانیت نامه که می پیغه ممبر بگه یه نیت^(۳) و وتی: "من خۆم ده زانم، تۆش چاک ده زانی نه ی پیغه ممبر ﷺ من دوژمنی قوره هیشم و به نی عه دیش له وی نییه بهرگرم لی بکه ن، نه گه ر پیشت خۆشه نه چه لایان". پیغه ممبر ﷺ هیچی نهوت^(۴)، عومهر هه م وتی: "نه ی پیغه ممبر ﷺ پیاویکت نیشان نه ده م له مه ککه له من بهر یتره و هۆزه که می زۆرتره و ده شی پاریزن، نه ویش عوسمانه"، پیغه ممبریش ﷺ عوسمانی بانگ کرد و پیتی فرموو "برۆ بۆ لای قوره هیش و پیمان بلنی ئیمه نه هاتووین بۆ شهرو کوشتاری هیچ لایه ک ته نیا بۆ نه وه هاتووین سهردانی که عبه بکه یین و حورمه تی بنرخینین و دیارییمان هیناوه و سه ری ده برین و ده گه ریننه وه".

عوسمانیش به نوینه رایه تی پیغه ممبر رۆشت و گه شته (به لده ج) سه یره کات قوره هیش له وین، وتیان بۆ کوئی ده چیت؟ نه ویش وتی: "پیغه ممبر ﷺ ناردومی بۆ لای ئیوه بانگه یشتان بکه م بۆ ئیسلام و خواپه رستی و هه مووتان و هرنه نیو دینی خواوه، دلنیا بن خودای گه وره دینی خوی سه رده خات و پیغه ممبره که می سه ر بلند ده کات، نه مه دواهه مین ناگاداریتانه، نه گه ر ئیوه زالبوون به سه ر پیغه ممبردا ﷺ نهوا چیتان ویست بیکه ن، خۆ نه گه ر نهو زه فه ری به ئیوه برد نهوا به ئاره زووی خۆتانه نه گه ر بیته ناو نهو باز نه ی که عاله می تیها توه یان به شه ر بێن له گه لیا". "ئیوه فره و مؤلن، شه ر، شی و شیتالی کردوون و که سه دیاره کانی له ناو بردوون".

^۱ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۲ المعازي محمد عمر الواقدي (۲/۶۰۰).

^۳ المصدر السابق.

^۴ المصدر السابق.

عوسمان فره ناموژگاری کردن، به لام مه بهسته که ی نهویان گهره که نه بوو، بویه وتیان باش گویمان لیبوو چیت وت، هرگیز وانابیت و نابیت قهت بینه ناومان، به گونده بی خۆمان ده تنیرینه وه بو لای هاوه له که ت و پیتی بلن "نابیت به هیچ شیوه یه که بیته ناومان". نه یانی سه عدی کوری عاس ههستا به ده می عوسمانه وه و پیشوازی لی کردو دالده ی داو وتی: "له کاری خۆت ده ست هه لمه گره، پاشان له سهر ولاخه که ی دابه زی و عوسمانی خسته سهر زینی نه سپه که ی خزی و خۆشی له پاشکۆوه سوار بوو، به م شیوه یه عوسمان چوه شاری مه که وه یه که یه که پیاوانی شار هاتنه خزمه تی و به خیره اتیان کرد، نه بو سوفیان و سه فوان و نه وانی تر، به لام به رده وام پیمان ده وت "نابن موحه مه د بیته ناومان"^(۱). ته نانه ت موشریکه کان خولکی عوسمانیان کرد ته وان ی که عبه ش بکات، عوسمانیش نه ی کرد^(۲)، هه ستا نامه ی پیغه مبه ری عَلَيْهِ السَّلَام گه یاند به چه وساو ه کانی مه که وه مژده ی ده روی خیری پیدان و نامه یه کی زاره کی له وان وه رگرت بو پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام که نه مه ی تیا بوو "سه لامی نیمه بگه یه نه به پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام پیتی بلن نه و خودایه ی نه وی هینا وه ته حوده یبیه هه ر به و جو ره ش ده توانیت بیهینیتته ناوه راستی مه که که ش"^(۳). له نا کاو پرویا گه نده یه که دزه ی کرده ناو موسلمان ه کان گوا یه عوسمان کوژرا وه، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام بانگی هاوه لانی کرد بو نه وه ی په یانی بده نی بو کوشتنی موشریکه کان و رامالینیان، هاوه لانی ش هاتن به ده نگیه وه وه په یانی مردنیان پیدا^(۴)، ته نها جه دی کوری قه یس نه بیت چونکه دو ربوو^(۵).

له پرویا یه تیک ی تردا په یمانه که له سهر نارامگرتن درا به پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام^(۶)، پرویا یه تیک یتر باس له وه ده کات په یمانه که له سهر رانه کردن بوو^(۷)، نه مانه ش هه موو

^۱ زاد المعاد (۲۹۰/۳)، السیره النبویه لابن هشام (۳/۳۴۴).

^۲ زاد المعاد (۲۹۰/۳).

^۳ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۴ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۵ السیره النبویه في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۶ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۷ مسلم، رقم (۱۸۵۶).

نزیک و هاومانان. چونکه په میانان له سهر نارامگرتن و هه لنه هاتن و مردن به ستبوو^(۱)، یه کم کهس ته بوسینای عه بدوللای و هه بی نه سه دی بوو^(۲)، دواى نهم هاوه لآن چوون له سهر په یانه کهى نهم په میاناندا^(۳)، سه له ممدى نه کوه ع سى که پرت په میانیدا له سهره تاو ناوه راستو کوتایى^(۴)، پاشان پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی به دهستی راستى خوى "نهمه دهستی عوسمانه خستیه ناو نهو دهسته کهى تری"^(۵). ژماره ی نهو هاوه لانه ی په میانان لى وهرگیرا له ژیر دره خته کهدا هه زارو چوارسه د هاوه ل بوون^(۶)، قورثانى پیروز باسى هاوه لانه ی په میانى ژیر دره ختى ریزوانى کردوه و پیرو نه وازشى نه وانه له قورثان و سوننه تدا هاتوه، وه ده فرموى (إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) (الفتح: ۱۰).

جابرى کورى عه بدوللا ده لیت "پیغه مبهه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له رژی حوده یبیه فرمووی پیمان (نیوه باشتین خه لکی سه رزه وین) نیمه ش هه زارو چوارسه د هاوه ل بووین، نه گهر چاوم بمایه شوینی درخته کم نیشان ده دان"^(۷). نهم فرمودانه به راشکاو باسى ریزو حورمه تى هاوه لانه ی ژیردره ختى ریزوان ده کات، نه مکاته موسلمانان گشتیان له وى نه بوون، به لکو نهمه کومه لیکیان بوو کومه لیکى تریشیان له مه دینه و شوینه کانی تر بوون.

هه ندی له شیععه کان ده ستیان گرتوه به فرموده کانی پیغه مبهه وه که لهم په یانه دا فرموویه تى بو به رزکردنه وه ی پیگه ی عه لى به سهر عوسماندا، چونکه عه لى له ناو نهو خه لک و هاوه لانه دا بوو، که نهم وتاره یان به سهر دا خوینرایه وه یه کیکیش بوو له وانه ی

^۱ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ زاد المعاد (۲۹۱/۳).

^۴ صحيح السيرة النبوية (ص ۴۰۴).

^۵ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۲).

^۶ مسلم، رقم (۱۴۸۵).

^۷ فتح الباري (۴۴۳/۷).

که له ژیر دره خسته که دا په یمانی له گهل پیغه مبر به ست، له و کاته دا عوسمان له وی نه بوو. ثم هله یئنجانه ی شیعہ پروبوچه، چونکه پیغه مبر ﷺ له باتی عوسمان په یمانی دا، که واته عوسمان هاوشانی نه وانه له و خلات کر دنده دا، مبهستی ثم فہر موودہ یه شئوہ نییہ ریژی هہندیکیان بدات به سدر ئوانی تردا^(۱). موحیسی ته بهری تایبہ تمہندی عوسمانی له چہند روویہ کہوہ باس کر دووہ، یه کیٹک له وانه که گرنگی ریژی عوسمانان بو درده خات، نه ویه که پیغه مبر ﷺ هہ ستاوہ دہستی پیروزی خوئی له شوینی دہستی عوسمان داناوہ، یه کیٹکی تر نه ویه عوسمان نوینہری نامہ ی پیغه مبر بوو ﷺ بو مہ ککوہ موسلمانہ دہست به سہرہ کانی شاری ناوبراو. ہر وہا پیغه مبر ﷺ شایہ تی دا بو عوسمان، کہ به بی مؤلتہ تی پیغه مبر ته واف ناکات^(۲)، له ئہ یاسی کوری سہلہ مہوہ ہاتووہ ئویش له باوکیہوہ دلئت: "پیغه مبر ﷺ دہستیکی خستہ ناو ئو دہستہ کہ ی په یمانی به ست بو عوسمان، خہ لکی وتیان پیروزی بیت، به نارامی و ئاسایشی تہ وافی خوئی کرد. پیغه مبر ﷺ فہر مووی (عوسمان ہر چہند بمینیتہوہ تا من تہ واف نہ کمم ئویش نایکات)^(۳)، له راستیدا ستہ مہ عوسمان تۆمہت بار بکریت لہ بر ئوہ ی له په یمانی ریزواندا په یمانی به پیغه مبر ﷺ نہ داوہ و له وی ئامادہ نہ بووہ. ثم تۆمہتہ لہ سہر و بہندی ہلخرانی ناژاوہ فیتنہ دا نوساوہ به کہ سایہ تی عوسمانوہ، تہ نا بو ئو مہ بہ ستہ ش و تراوہ پایہ کانی خہ لافہ تی ئو بروختن^(۴). لہ مہ ودوا در یژوہ ی ثم باسہ به ئیزی خودا دہ بینین، لہ ئہ نہ سہوہ ہاتووہ دلئت "کاتیٹک پیغه مبر ﷺ فہرمانی کرد به په یمانی ریزوان، عوسمانی کوری عہفانی به نوینہری خوئی نارد بو لای ئہ ہلی مہ ککوہ، هاوہ لان ہموویان په یمانیان داو ئویش فہر مووی (عوسمان وا لہ جیبہ جیکردنی ئہ مری خودا و پیغه مبرہ کہ ی)". ئہ نہ س دہستیکی کیٹسا بہ زہ ویداو وتی "دہستی پیغه مبر ﷺ بو عوسمان لہ دہستی ہمووہ هاوہ لان باشتر بوو کہ په یمانیان پی بہ ست"^(۵).

^۱ الرياض النظرية في مناقب العشرة، ص (۴۹۰، ۴۹۱)

^۲ المصدر نفسه (ص ۴۹۱)، في سند ضعيف.

^۳ ذوالنورين مع النبي، ص (۳۲).

^۴ سير السلف الصالحين (۱/۱۸۱)، اسنادہ ضعيف والحديث صحيح اسنن الترمذي، رقم (۳۷۰۲).

^۵ الصارم المسلول على شاتم الرسول، (ص ۱۰۹).

۶- تکای عوسمان بۆ عبدوللای نهبی سهرح

عبدوللای نهبی سهرح، لای عوسمانی کورپی عهفان خۆی په نادابوو هینای ههتا له بهردهمی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَام وهستاندی و وتی: "نهی پیغه مبهری خواد عَلَيْهِ السَّلَام په میان له عبدوللای وهرگره، پیغه مبهریش عَلَيْهِ السَّلَام سهری بهرز کردهوه سی جار ته ماشای کرد هدرسی جار که هیمای ره تکردهوهی تیدابوو، پاشان په یمانی لی وهرگرت و پرووی کرده هاوه لانی و فرمووی "نایا پیاو یکی به غیره تتان تیا نه بوو ههستیت بۆ نهو که سهی که سی جار ته ماشام کردو دهستم گرتوه له په یمان پیدانی بیکوژیت". نهوانیش وتیان نهی پیغه مبهر عَلَيْهِ السَّلَام نیمه چوزانین چی له دلای تۆدایه نهی بۆ به چاو نیشارهتت بۆ نه کردین؟ فرمووی "رهوا نییه بۆ پیغه مبهر عَلَيْهِ السَّلَام به چاو، گزی بکات"^(۱). له پریوایه تیکی تر دا هاتوو ره ژوی فهتھی مه که که پیغه مبهر عَلَيْهِ السَّلَام لیبورونی دهر کرد بۆ گشت خه لک، تنها بۆ چوار کهس نه بیئت، فرمووی "نهو چواره بکوژن نه گهر دهستیان به دیواری که عبه شهوه بو". نهوانهش: عیکریمه ی نه بوجهل، عبدوللای خه تهل، موقه یسی حویابه، عبدوللای نهبی سهرح، بوون^(۲). موسولمانه کان، عبدوللای خه تهل یان دۆزییه وه خۆی هه لواسی بوو به دیواری که عبه دا، سه عیدی کورپی حاریس و عهماری یاسر بۆی چونه پیش سه عید که وته پیش عهمارو کوشتی.

به لام عیکریمه سواری که شتی بوو له ناو ده ریاو تووشی ره شه بایه کی تیژ بوون، که شتییه وان که وتی "رپکه نه خودای تاک و تنها، لی ره دا بته کامان ده سه لاتیان نییه و سودمان پی ناگه یهنن، عیکریمه وتی: وه للاهی مادهم له ده ریا تنها خودای گه وره فریامان ده که ویت له وشکانیشدا جگه له نهو، که سی تر فریامان ناکه ویت. نهی خودا، به لاین بیئت نه گهر قوتارت کردم لهم نار هه تییه بچم بۆ لای موحه محمد عَلَيْهِ السَّلَام و کوژل نه دهه ههتا دهستم ده خه مه ناو دهستی، ده زانم لیبورده و لیخۆشبووه، نه و جا نیتر هاتوو موسلمان بوو.

^۱ اخوان البیان فی تاریخ القران صابر ابو سلیمان، (ص ۷۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۷۹).

به لام عهبدوللای نه بی سهرح لای عوسمان خزی ماتهداو کاتیک پیغهمبهر ﷺ بانگی خه لکی کرد وهرن بۆ په یاندان، عوسمان عهبدوللای له گه لّ خزی هیناو له بهرده می پیغهمبهردا ﷺ رایگرت، پاشان شهوی باسمان کرد پرویدا^(۱). له عهبدوللای کوری عهباسهوه هاتوه ده لیت: "عهبدوللای نه بی سهرح، نووسه ری وه حی بوو لای پیغهمبهر ﷺ، شهیتان سه ری لیشیواندو خزی لکاند به کافرانه وه، بویه پیغهمبهر ﷺ له فه تی مه که که دا فرمانی کرد بیکوژن، عوسمانیش په نای داو پیغهمبهریش په ناکه ی قبول کرد"^(۲). نینو نیسحاق باسی ئەم به سه رهاته ی کردووه ده لیت "پیغهمبهر ﷺ فرمانیدا بیکوژن، چونکه موسلمانبوو، نووسه ری وه حی بوو، که چی هه لگه رایه وه بوو به موشریک و گه رایه وه بۆ ناو قوره هیش، له دواییدا رای کرد بۆ لای عوسمان په نای بدات، چونکه برای شیری عوسمان بوو، شهویش گلیدا یه وه هه تا خه لک هیتور بوونه وه و شهلی مه که که ئاسایشیان گرت هینای بۆ لای پیغهمبهر ﷺ". نین هیشام ده لیت: "عومه ری کوری خه تتاب عهبدوللای کرده وه به والی هندی له کاره کانی، پاشانیش عوسمان کردوویه تی به لیپرسراو"^(۳).

۷- جهنگی ته بوك

له سالی نزی کۆچی هیره قل رووی گه له کۆمه کاری شه په نگیزی خزی چه رخاند به ره و ناوجه رگه ی نیوه دورگه ی عه رب و به ناواتیکی پر تاسه وه زمانه بلیسه ی بوو بۆ دوژمنایه تی کردنی موسولمانان و به دیه ی نانی مه رامه کانی.. فرمانی کرد هیزه که ی ناماده باش بن و چاوه پروانی زهنگی ئوردو ئاپۆرا بن، له م باره یه وه هه والی جوړاو جوړ، ده گه یه نرا به پیغهمبهر ﷺ له بهر شه بانگی سه رجه م هاوه لانی کردو فرمانی پیکردن خزیان سازده ن بۆ تیکۆشان، شه وکاته ش هاوینیکی شه ونده گه رم بوو شاخه کانی روتال کردبوو، شاره کانیش به ده ست وشکه سالییه وه ده یان نالاند، له گه لّ شه بارودۆخه شدا موسلمانان به پروای پۆلایینه وه هه ستان بۆ به ره نگاری و پیمان چزان به و

^۱ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۲ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۳ السيرة النبوية لابن هشام (۴/ ۵۷، ۵۸).

گه ما سه خته داو دهرچون بۆ غهزا به سهر بيابانيه كي قريقاو داگيرساودا، كاتيكيش سهيريان كرد چه كو چينوي پيويست و خهرجي تيگوشانيان نييه و نه شيان ده زاني له كوئي بينن؟ پيغه مبهري ﷺ هانيدان بۆ مالپه خشين و ههر كه سينك به گويره ي كيسه ي خوي خيري هينا، نافرەتان ده ست و برديان كردو ئالتون و خشلي خويان هينا به ده ست ييغه مبهري ﷺ، دهر كه وت نم به خشينانه هه مووي له چاو پيداويستي له شكره كه زور كه مه و بهش ناكات. پيغه مبهري ﷺ ته ماشايه كي نه و ريزه دورو دريژه ي موجهيده كاني كرد كه خويان سازداوه بۆ تيگوشان و فرموي "هه ريه كيك نه مانه بچاته ري خوداي گه و ره لي خوي خوش ده بيت". ده ست به جي عوسمان نم زايه له ي پيغه مبهري ﷺ وه رگرت و قبولي كردو خوي خسته بهر ليخوشبوني خوداي گه و ره هه ستا به ريخخستو ناماده كردني له شكره كه به جوړيك كه پيويستيان به ره شوو گوئه نكيكيش نه ما، نه مه يه تنگي و سه ختي كه عوسمان مالي تيدا به خشي ^(۱).

نين و شه هابي زوهري ده ليت "عوسمان بۆ له شكري ته نگانه له غه زاي ته بو كدا نو سه دو چل و شتر و سه شت نه سپي هينا كه ده كاته ههزار سهر و لاخ، ههروه ها ده ههزار ديناري هينا و له بده رمي پيغه مبهردا ﷺ هه لپريزا، پيغه مبهريش ﷺ به ده ست ي موباره كي نه مديوديوي ده كردو ده يفه رموو "له مرؤ به دواوه عوسمان هه ريشيك بكات زه ره ناكات" ^(۲). به راستي عوسمان خاوه ني كاسه يه كي لپان لپه له به خشين ^(۳). عه بدولپه حمان ي كوري حيبان، چيرؤكي نه و به خشينه مان بۆ باس ده كات و ده ليت "من له گه ل پيغه مبهردا ﷺ بووم، هاني ده داين بۆ مال به خشين بۆ له شكري ته نگانه، عوسمان هه ستاو وتي: نه ي پيغه مبهري ﷺ دوو سه د و شتر به خويان و جله كانيانه وه به سك و توره كه ي تيره وه له پيناوي خوداي گه و ره دا ده به خشم، پاشان پيغه مبهري ﷺ پتر هانيدان بۆ به خشين، عوسمان هه ستا وتي نه ي پيغه مبهري ﷺ سي سه د و شتر له سهر من به خويان و جلو ئاليكيانه وه له ريگاي خودادا، من پيغه مبهري ﷺ بيني له سهر

^۱ فتح الباري (۶/۶۷)، خلفاء الرسول، ص (۲۵۰) - العشرة المبشرون بالجنة (ص ۵۳).

^۲ سنن الترمذي رقم (۳۷۸۵)، صحيح النوثيق، (۲۶).

^۳ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۶۱۵).

مینبهره که دابهزی و فرموی دوی نم کرداره عوسمان هیچی تری له سهر نییه، دوی نم کرداره کرداری تر له سهر عوسمان نییه" (۱).

له عهبدولپه همانی سه موره وه هاتوو ده لیت "وه ختی ریکه خستو و ناماده کردنی له شکری ته نگانه، عوسمان هاته برده می پیغه مبهرو ﷺ هه زار دیناری له باخه لیدا هینا، پیغه مبهروش ﷺ به دهستی موباره کی نه مدیوو نه و دیوی ده کردو ده یفه رموو: نیبو و عه فان له مرپۆ به دواوه هه چ کاریک بکات زیان ناکات. چهند جاریک نه مهی و تهوه" (۲). لیره دا ده رده که ویت تاکه به خشندهی نم نوممه ته تازه یه عوسمانه! پیغه مبهرو ﷺ له پیشی له شکره که وه پریشته هه تا گه شته شوینیک پیتانده وت ته بوک، که ده که ویتته ناوه راستی رینگه ی مه دینه و دیمه شق و له ویدا هه و الیکه خویشیان بۆ هات نه و هیره قله ی که نوردویه سوپای هه لجه راندبوو بۆ شه ری مان و نه مان له دیمه شق درزو که لین که و ته و ته لیبرانییه وه دیمه شقی به جیهیلاره به دهستی به تالی و هه و له که ی زر ده رچوو، دوا به دویان پیغه مبهرو ﷺ هاوه لان بی په لاماریان دان و به ساغ و سه لامه تی گه رانه وه و عوسمانیش له نه زمون ده رچوو، نایا عوسمان هیچی له و ماله گه رانده وه بۆ خۆی، کاتیک به ده ژی هاته وه؟ بیگومان نه خیر. حاشا نه گهر وای کردیت، عوسمان سایه و سیبه ری هه بووه وه کو جارن له به خشیندا خیرا بووه و بۆ وه لامی هه موو بانگه وازیک که پیغه مبهرو ﷺ په سه ندی کردیت له پیشی هه مووان بووه، واته هه میشه ده مه زرد بووه بۆ چۆر هینانی گیرفانی و زۆر به سۆز بووه بۆ مال به خشین" (۳).

دووهم: له باره ی ژبانی کۆمه لایه تیییه وه له مه دینه دا

۱- خواستنی نوموکه ل سوم له سالی سیی کۆچی

نوموکه ل سوم، کونیییه وه نازانریت ناوی ته وای چیه، ته نها (حاکم) باسی کردوه نه ویش له موسعه به وه و ده لیت ناوی (نومه یه) بووه و له فاتمه گه وره تر بووه (۴). سه عیدی

^۱ سنن الترمذی، رقم (۳۷۰۰).

^۲ سنن الترمذی، رقم (۳۷۵۲).

^۳ خلفاء الرسول ﷺ (ص ۱۳۸)، العشرة المبشر بالجنة (ص ۳۱).

^۴ اللوحة النبوية الشريفة، فاروق حمادة، (ص ۴۵، ۴۶).

كورى موسه يه بيش ده لئيت "عوسمان، بيوه پياو بوو له روقيه ي كچى پينغه مبه ر ﷺ، له و كاته شدا حه فسه ي كچى نيمامى عومهر يش بيوه ژن كه وتبوو، جاريكيان عومهر داي به لاي عوسمانداو پيى وت حه فسه ت ده وئيت؟ عوسمان پيستر له پينغه مبه ر ﷺ ي بيستبوو، كه به ته مايه تي، بويه هيچ وه لامى كي عومهرى نه دايه وه، عومهر يش دلگران بوو، نه مه ي باس كر د بو پينغه مبه ر ﷺ نه و يش پيى فهرموو "ايا له نه و چا كترت ده وئيت؟ من حه فسه ده خوازمو عوسمان يش له حه فسه باشر ده خوازيت كه نومو كه لسومه" ^(۱). له ريوايه تي بوخاريدا هاتووه، عومهر ده لئيت "حه فسه ي كچم بيوه ژن كه وتبوو، له (خونه يسي سه همى) كه يه كي ك بوو له ها وه لاني پينغه مبه ر ﷺ و له مه دينه كوچى دوايى كر دبوو". عومهر ده لئيت "هاته لاي عوسمان و حه فسه م خسته پيش چاوى و تم: نه گهر هز بكه يت حه فسه ت لى ماره ده كم، نه و يش وتى: با بيريك له خوم بكه مه وه". چهنده شه ويك چاوه ريم كر د، پاشان پيى گه يشتم و وتى "واباشه له م رؤژانه ژن نه هيتم". عومهر ده لئيت "گه شتم به نه بوبه كرى سديق و پيم وت "نه گهر هز نه كه يت حه فسه ي كچمت لى ماره ده كم، نه بوبه كر ماتبوو ده نكي نه كر د، منيش له وه لامه كه ي عوسمان زياتر دلگران بووم، پاش چهنده شه ويك پينغه مبه ر ﷺ خوازيني كر دو ليم ماره كر د، له دواييدا نه بوبه كر پيى و تم: له وان هيه دلّت گهر دى گرتيبت، كه حه فسه ت پيشنيار كر دو منيش وه لامم نه دايته وه، له بهر نه وه بوو زانيبووم كه پينغه مبه ر ﷺ باسى كر دو وه خو ناشكرى من نه ينى نه و بلاو كه مه وه، خو نه گهر نه و نه يو يستايه من قبولم ده كر د" ^(۲). دايكى نيمانداران پاستگو ي كچى پاستگو (عائيشه) روداوى مي ر د كرنى نومو كه لسوم به نيمامى عوسمان ريوات كر دو وه ده لئيت "كاتيك پينغه مبه ر ﷺ نومو كه لسومى دا به شوو فهرمووى به نومو نه يمه ن: نومو كه لسومى كچم بخه ره رى و بيكه به بوك بو عوسمان و له پيشيه وه ده ف لي بده ن و يارى پيى بكن). نومو نه يمه ن واى كر دو دواى سى رؤژ پينغه مبه ر ﷺ هاته سه ر داني و چو وه مال و پيى فهرموو "كچم مي ر ده كه ت چونه بو ت؟ وتى: باشر تين مي ر ده" ^(۳). له نه بي هوره يره وه هاتووه،

^۱ مستدرک الحاکم (۴/۴۹)، الاثار لابي يوسف، رقم (۱۹۵۷).

^۲ رواه البخاري كتاب النكاح رقم (۵۱۲۲).

^۳ السيرة النبوية لابي شهبه (۲/۲۳۱)، دماء على قميص عثمان، (ص ۲۲).

دهلّیت "پیغهمبەر ﷺ له بهر ده‌رگای مزگه‌وتدا راوه‌ستابوو، فهرمووی: نه‌ی عوسمان نه‌وه جویره‌ئیه‌له هه‌والی پیدام که خودای گه‌وره ئوموکه‌لسومی کردۆته هاوسه‌رت، به نه‌ندازه‌ی ماره‌یه‌که‌ی روقیه‌و به‌همان شیوه‌ی نه‌و مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکه‌یت".
 نه‌مه‌ش سالی سی‌ی کۆچی روویدا^(۱).

۲- مردنی عه‌بدوللای کورپی عوسمان

له‌مانگی جه‌مادی یه‌که‌می سالی چواره‌می کۆچی، عه‌بدوللای کورپی عوسمان و کورپی روقیه‌ وه‌فاتی کرد، نه‌وکات عه‌بدوللا ته‌مه‌نی شه‌ش سال بوو، پیغهمبەر ﷺ نوێژی مردووی له‌سه‌ر کردو عوسمان دایه‌ئیلایه‌ ناو گۆره‌که‌ی^(۲)، نه‌مه‌ داخو مه‌ینه‌تیک بوو هاته‌ ژیا‌نی عوسمان. ئای نار‌ه‌حه‌تی چهند زۆره‌ له‌ ژیا‌نی بانگه‌وازکارانی خودادا.

۳- مردنی ئوموکه‌لسوم

ئوموکه‌لسوم، لای عوسمان مایه‌وه هه‌تا له‌مانگی شه‌عبانی سالی نۆی کۆچی، کۆچی دوایی کرد، هۆی مردنه‌که‌شی نه‌خۆشیه‌که‌ بوو که پی‌وه‌ی گیرۆده‌بوو، پیغهمبەر ﷺ نوێژی له‌سه‌ر کردو له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی دانیش‌ت. نه‌نه‌سی کورپی مالیک ده‌گیریته‌وه‌و ده‌لّیت "پیغهمبەرم ﷺ بینى له‌سه‌ر گۆری ئوموکه‌لسوم دانیش‌تبوو، بینیم هه‌ردوو چاوی فرمیتسکی پیا نه‌هاته‌ خواره‌وه". فهرمووی "ئایا پیاوێکتان تیدایه‌ نه‌مشه‌و نزیکى خیزانی نه‌که‌وتبیته‌وه"، نه‌بو ته‌له‌ وتی: من، فهرمووی "بچۆره‌ ناو گۆره‌که‌ی"^(۳)، له‌یلای کچی قاتفی سه‌قه‌فی ده‌لّیت: "من یه‌کیك بووم له‌وانه‌ی ئوموکه‌لسومان شۆرد، یه‌که‌م شتیک که‌پیغهمبەر ﷺ پی‌ی داین کفن بوو، پاشان کراس و سه‌رپۆش و که‌واو پاشان نه‌مانه‌ی پی‌چا به‌ پۆشاکینکی تره‌وه، پیغهمبەر ﷺ له‌ لای ده‌رگا‌که‌ وه‌ستابوو پارچه‌ پارچه‌ کفنه‌که‌ی به‌ نۆره‌ دایه‌ ده‌سمان^(۴). لای ئیبن و سه‌عد هاتوه‌، که‌ عه‌لی کورپی نه‌بی تالیبو و فه‌زلی کورپی عه‌باس و ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید، دابه‌زینه‌ ناو گۆره‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌بی ته‌له‌، نه‌و ئافره‌ته‌ی که‌ شۆردی نه‌سمای کچی

^۱ سنن ابن ماجه‌ رقم (۱۱۰)، وفیه عثمان بن خالد وهو ضعيف.

^۲ الکامل لابن الاثیر (۱۳۰/۲)، دماء علی قميص عثمان، (ص ۲۲).

^۳ البخاری کتاب الجنائز رقم (۱۳۴۲).

^۴ سنن ابی داود رقم (۳۱۵۷).

عومه‌یسو و حفسه‌ی کچی عه‌بدولموت‌ه‌لیب بو^(۱)، ب‌م کاره‌ساته عوسمان زۆر ته‌وسی کردو نینگه‌رانی پرووی کرده دلّو ده‌روونی بۆکۆچی یه‌کجاری ئوموکه‌لسوم، پیغه‌مبەر ﷺ زانی عوسمان دلّشکاوه‌و پروخساری غه‌مباره‌، لیتی تزیک بوویه‌وه‌و فهرمووی "عوسمان نه‌گهر کچی سیئه‌مان هه‌بوایه‌ لیم مایه‌ ده‌کردی"^(۲)، نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر خۆشه‌ویستی پیغه‌مبەر ﷺ به‌رامبەر به‌ عوسمان و نیشانه‌ی ریزگرتنی عوسمانه‌و نه‌ستۆ پاکی نه‌و ده‌رده‌خات به‌ پیچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ی تفه‌نگ به‌تاریکییه‌وه‌ ده‌نێن و خویان پیته‌و گرتوه‌ له‌ به‌رامبەر عوسماندا، نیت‌ر قه‌ده‌ری خودای گه‌وره‌ وا گوزه‌ری کردو فهرمانه‌کانی جیبه‌جی بوو، فهرمانه‌کانیشی به‌ هیچ که‌سیک به‌ریه‌رچ نادریته‌وه‌^(۳).

سیئه‌م: به‌خشینه‌ ئابوورییه‌کانی عوسمان له‌بنیاتانی و لاتدا

عوسمان، یه‌کیک بوو له‌و ده‌وله‌م‌ه‌ندانه‌ی که‌ خودای گه‌وره‌ ده‌وله‌م‌ه‌ندی و بازرگان‌ی و مالئیکی فراوانی پئی به‌خشیبوو، نه‌ویش له‌ گوێراه‌لی و په‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌دا خه‌رجی ده‌کرد، هه‌تا وای لیها‌تبوو له‌ به‌خشنده‌ییدا پئش پئشانی ده‌کردو هه‌رگیز نه‌ده‌ترسا له‌ هه‌ژاری، نه‌و به‌خشینه‌ بی‌ شومارانه‌ش نه‌مانه‌ن:

۱- کرپینی بیری رۆمیه: نه‌و ده‌مه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ چوه‌ مه‌دینه‌ی منه‌وره‌، سه‌یر ده‌کات ناوی شیرین و سازگار که‌مه‌و نییه‌، له‌ مه‌دینه‌شدا ته‌نیا بیری رۆمیه‌ ناوی شیرینی هه‌یه‌و به‌شی موسلمانان ناکات، فهرمووی "هه‌رکه‌سیک بیری رۆمیه‌ بکریت، نه‌وه‌ په‌رداخ‌ی خۆی به‌چاکترین شیوه‌ ده‌خاته‌ پال‌ په‌رداخ‌ی موسلمانان له‌ به‌هه‌شتدا"^(۴). هه‌روه‌ها فهرمووی "به‌هه‌شت بۆ نه‌وکه‌سه‌ی بیری رۆمیه‌ هه‌لده‌که‌نیت"^(۵). بیری رۆمیه‌ پئشتر که‌س به‌بی‌ پاره‌ ناوی لی نه‌ده‌خواره‌وه‌، کاتیک کۆچه‌ریه‌کان گه‌شتنه‌ شاری مه‌دینه‌ سکا‌لای بی‌ ناویان کرد، پیاویکی به‌نی غیفاری بیریکی هه‌بوو پئیان ده‌وت رۆمیه‌، به‌ کونه‌ له‌ناوه‌که‌ی ده‌فرۆشت، پیغه‌مبەر ﷺ فهرمووی "ده‌یفرۆشی به‌

^۱ الطبقات لابن سعد (۳۹/۸) الدوحة النبوية (ص ۴۸).

^۲ مجمع الزوائد للهيثمی (۸۳/۹)، اسناده حسن لماله من شواهد.

^۳ الخلفاء الراشدون اعمال و أحداث د. أمين القضاة (ص ۷۳).

^۴ صحيح النسائي للالباني (۷۶۶/۲).

^۵ اخرجه البخاري رقم (۲۷۷۸) معلقا وهو صحيح لشواهد.

کانیبه کی به ههشت؟"، ئه ویش وتی "خۆم و مال و مندالم هیچمان نییه ئه مه نه بیته"، دهنگویاس گهیهنرا به عوسمان، ئه ویش ههستا لیتی کپی به سی سه دو په نجا ههزار درههم، پاشان هاته خزمهتی پیغه مبهەر ﷺ وتی "ئایا ئه و مژدهیهی فهرموته بۆ خاوهن بیره که به نسیبی منیش ده بیته"، پیغه مبهەر ﷺ فهرموی "به لئی". وتی: ئه و به خشیم به موسلمانان^(۱). ده شلین پۆمیه بیری جوویهک بوو، ئاوه که ی ده فرۆشت به موسلمانان، عوسمانیش له جووه که ی کپی به بیست ههزار درههم و دای به ههزارو دهوله مه ندو ریباران^(۲).

۲- فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبهەر ﷺ

دوای ئه وهی پیغه مبهەر ﷺ مزگه وتینکی دروستکرد له مه دینه. ورده ورده موسلمانان زۆر بوون و له مزگه وت گرده بوونه بو نوێزه فهرزه کان، بۆ وتاره کانی پیغه مبهەر ﷺ و فیژیوونی کاروباری نیسلامه تی، ههر له مزگه وته وه درده چون بو غه زاو دواتریش ده گه رانه وه بۆ ئه وی، مزگه وت به ته نگو و بچوک درده که وت، پیغه مبهەر ﷺ ئاره زووی کپینی ئه و پارچه زه ویه ی کرد که به ته نیشت مزگه وته وه بوو، بۆ ئه وهی مزگه وتی پی گه وره بکات، فهرموی "هه رکه سیک پارچه زه وی خێلی فلان که س بکپی و مزگه وتی پی گه وره بکات به چاک، ئه وه به وینه ی مزگه وته که ی پی ده به خشن له به هه شتدا". عوسمان له مالێ نه ختی خۆی^(۳) و به بیست و پینج ههزار درههم، زه ویه که ی کپی یان به بیست ههزار درههم، پاشان خستیه سه ر مزگه وته که^(۴) و جینگه ی موسلمانانی فراوان کرد، ئه وانیش لیتی پازی بوون^(۵).

۳- له شکرێ ته نگانه و به خشنده یی عوسمان

وه ختیگ پیغه مبهەر ﷺ ویستی پروات بۆ غه زای ته بوک هانی هاوه له ده وله مه ندو سه رمایه داره کانی دا، که ئه و په ری وزه ی خۆیان بجه نه گه ر بۆ سازدانی له شکرێ ته نگانه

^۱ تحفة الاحوذی بشرح سنن الترمذی (۱/۱۹۶).

^۲ فتح الباری (۵/۴۰۸)، الحکمة فی الدعوة الی الله، ص (۲۳۱).

^۳ صحیح السنن الترمذی للالبانی (۳/۲۰۹)، رقم (۲۹۲۱).

^۴ صحیح السنن النسائی (۲/۷۶۶).

^۵ اعلام المسلمین لمخالد البیطار (۳/۴۱).

که خۆی پښکيخستبوو بۆ غه زای پږمه کان، هاوه لانیس به گویره ی توانا مالیان به خشی،
به لام عوسمان به خشینیکي وای به خشی کهس وینه ی نهوی نه به خشی^(۱) - به جوانی
نه مه مان باسکرد له جهنگی ته بوکدا -

^۱ الحکمة في الدعوة الى الله، (ص ۲۳۱).

باسی چوارهم: فہرمودہ کانی پیغہ مہبر ﷺ دہریاری عوسمانی کوری

عہ ففان

یہ کہم: نہو فہرمودانہی دہریاری فہزلی عوسمان ہاتون:

۱- دہرگای بۆبکہرہوہو مژدہی بہہشتی پی بده لہسہر بہلایہک کہ توشی دیت.
لہ نہبو موسای نہشعہرییہوہ پریوایت کراہو دہلّیت "لہگہل پیغہ مہبردا بووم ﷺ
لہ ناو باخیک لہ باخہ کانی شاری مہدینہ، پیاوٹیک ہات دای لہ دہرگای باخہ کہ
پیغہ مہبر ﷺ فہرموی دہرگاہی بۆ بکہرہوہو مژدہی بہہشتی پی بده، منیش بزم
کردہوہو سہیردہ کہم نہبو بہ کرہ، منیش مژدہ کہم پیداو نہویش سوپاسی خودای
میہرہ بانئ کرد، پاشان پیاوٹیکی تر ہات دای لہ دہرگاکہ، پیغہ مہبر ﷺ فہرموی:
بۆی بکہرہوہو مژدہی بہہشتی پی بده، کرد مہوہ سہیر دہ کہم عومہرہ، مژدہ کہم پیداو
نہویش سوپاسی خوی گہورہی کرد، پاش کہ میٹک پیاوٹیکی تر ہات دای لہ دہرگاکہ،
فہرموی: بۆی بکہرہوہو مژدہی بہہشتی پی بده لہسہر تہنگوچہ لہ مہو بہلایہک کہ
توشی دیت، سہیردہ کہم عوسمانہ، ہہوآلہ کہم پیداو سوپاسی خودای گہورہی کردو
پاشان وتی "خودای گہورہ یارمہ تیمان بدات" (۱). نہم فہرمودہیہ فہزلی ہہرستیکیان
دہردہ خات، نہبو بہ کورو عومہرو عوسمان، نہمانہ تہہلی بہہشتن وک لہ پریوایتہ کہی
تہبا موسادا دہرکہوتوہ. ہہرہوہا نہم فہرمودہیہ بہلگہی تہوہشی تیدایہ کہ دروستہ
پروبوہروو وہسفی مرؤفی چاک بکہیت، بہ مہرجیک دلنیا بیت لہوہی کہ توشی لہ
خۆبایی و فیزکردن نابیت، ہہرہوہا نہم فہرمودہیہ بہلگہیہ کی ناشکرایہ بۆ
موجیزاتی پیغہ مہبر ﷺ کہ ہہوآلی رودانی بہلای عوسمانی باس کردوہو، تہوہش
دہگہیہ نیت کہ نہم سیانہ لہسہر تیمان و ئیسلام بہردہوام دہبن (۲).

۱ البخاری رقم (۳۶۹۵).

۲ شرح النووي علی صحیح مسلم (۱۷۰/۱۵، ۱۷۱).

۲- نوحود هیئور بهروه جگه له پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ راسنگۆیهک و شهید هیچی ترت له سهر نییه .

ئه نهس ده لیت " پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ چوو ه سهر شاخی نوحود، ئه بویه کرو عومهرو عوسمانی له گه لدا بوو و نوحود هاته له رزین. پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ پیتی فرموو نوحود دامه زری و ابزانم پیتی موباره کی پیاکیتشا، بیجگه له پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ راسنگۆو شهید هیچی ترت له سهر نییه ^(۱) .

۳- هیمن بهروه جگه له پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ راسنگۆو شهید کهسی ترت له سهر نییه ئه بو هورهیره ده لیت " پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ له سهر ئه شکه وتی حهرا بوو، ئه بویه کرو عومهرو عوسمان و عهلی و ته له حه زوییری له گه لدا بوو، بهرده که جولای، پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ فرمووی " هیمن به، جگه له پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ راسنگۆو شهید کهسی ترت له سهر نییه ^(۲) .

۴- شهرمی عوسمان

له یه حیای کورپی سه عیدی عاسه وه هاتوه، ئه ویش له سه عیدی باوکییه وه، ئه ویش له عایشه و عوسمانه وه وهری گرتوه، جارێکیان ئه بویه کری سدیق، مۆله تی خواست بچیتته خزمه تی پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ، پیغه مبهروش وَعَلَيْهِ له سهر جینگه که ی پراکشابوو پهرده یه کی خوری دابوو به خۆیدا، عایشه مۆله تی بو وه رگرت و ئه بویه کری سدیقیش هات و ئاتاجی خۆی جیبه جی کردو گه رایه وه، پاشان عومه ر داوای مۆله تی کرد، مۆله تی پیدراو پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ خۆی تیکنه دابوو ههر له سهر حالی پیشووی راکشابوو، ئه ویش ئاتاجی خۆی جیبه جی کردو گه رایه وه، عوسمان ده لیت: پاشان من مۆله تم وه رگرت که چومه ژووره وه پیغه مبهرو وَعَلَيْهِ ههستا دانیشته و فرمووی به عایشه " خۆت داپۆشه و جله کانت بده به خۆتدا ". عوسمان ده لیت: منیش ئاتاجم ته و او کردو گه رایه وه، عایشه وتی: ئه ی نیردراوی خودای گه وره، تۆ ئه و داچله کان و خۆکۆکردنه وه ی بو عوسمانت کرد، نه تکرد بو ئه بویه کرو عومه ر. پیغه مبهروش فرمووی

^۱ البخاری رقم (۳۶۹۷).

^۲ البخاری رقم (۲۴۱۷).

"بهراستی عوسمان پیاویکی شهرمنه، دلّه خورتییی نهوم کرد بهم حالهوه مؤلّهتی بدهم و پرووی نه بیّت ناتاجی خۆسیم بۆ باس بکات"^(۱).

۵- شهرمی فریشتهکان له عوسمان

له ئهبو سهلهمه ی کوری عهبدو لپه همانهوه هاتووه له عایشهوه ده لیت: "جاریک پیغه مبهبر ﷺ له مائی مندا پاکشابوو، رانی یان ساقی ده رکه وتبوو، نه بویه کر مؤلّهتی خواست، مؤلّهتی داو حالهتی خۆی تیک نه داو گفتوگۆی له گه لدا کرد، پاشان عومه ر مؤلّهتی خواست و مؤلّهتی داو به هه مان شیوه بوو گفتوگۆی له گه ل نه ویش کرد، پاشان عوسمان مؤلّهتی خواست، پیغه مبهبر ﷺ راست بوویه و دانیشت و خۆی دا پۆشی و جله کانی ریک کرد، عوسمان هاته ژوروه وه گفتوگۆی له گه ل نه ویش کرد، (راوی ده لیت: نازام نه م کرداره هه مووی له رۆژیکدا بوو یان چه ند رۆژیک بوو)، ده لیت: کاتیک عوسمان گه راپایه وه وتم: نه ی پیغه مبهبر ﷺ نه بویه کرو عومه ر هاتن تۆ نه شله ژای و خۆت کۆنه کرده وه، که چی عوسمان هات هه ستای دانیشتیت و جله کانت ریکوپیک کرد نه ویش فهرمووی "من چۆن شهرم نه که م له پیاویک فریشتهکان شهرمی لیده که ن"^(۲).

مه ناوی ده لیت پله و پایه ی عوسمان، له پله ی شهرمه که یدایه، شهرمیش لقیکه له شکۆدارییه وه سه رچاوه ده گریت، هه رکه سینک شهرمی هه بیّت و به جوانی نه دای بکات و بینرخینیت، له گه ل نه مه شدا ده روونی خۆی به که م بزانیّت (خاکه سارییت) نه وه وه که نه وه وه هایه گه وره و گرانی خودای میه ره بان زالّ بوویّت به سه ری داو ده روونی خۆی به که مه ترخه م بزانیّت به رامبه ر خه لک و خودا، نه م دوانه ش گرانتیرین ناکاری به نده نزیکه کانتن. هه ر نه م شهرم و خاکه سارییه ش بوو عوسمانی به رز کرده وه و سه رجه م دروستکراوه کانی خودای میه ره بان شهرمیان لیده کرد، هه تا فریشته و پیغه مبه رانیش ﷺ نه مه ش به ره می خۆشه ویستی و ترسانه له خودای گه وره، هه رکه سینک خودای گه وهری خۆش بویت هه موو دروستکراوه کان خۆشیان ده ویت، هه رکه سیش له خوا بترسیّت هه موو شتیک لپی ده ترسیّت"^(۳).

^۱ مسلم رقم (۲۴۰۲).

^۲ مسلم رقم (۲۴۰۱).

^۳ فیض القدير للمناوی (۳۰۲/۴).

۶- پاسالترین کەس لە شەرم و شەژدا عوسمانە

ئەنەسی کۆری مالیک دەلیت "پینگەمبەر ﷺ" فەرموویەتی: بە بەزەییترین کەسی ئوممەت ئەبوبەکرە، گۆرج و گۆلترین کەسی ئوممەت لە دینی خودادا عومەرە، پاسالترین کەسی ئوممەت عوسمانە، زاناترینیان بە ھەلال و ھەرام موعازی کۆری جەبەلە، خۆینەوارترینیان بۆ قورئان ئوبەی کەعبە، شارەزاترینیان بە میرات زەیدی کۆری ساییتە، ھەموو ئوممەتیک دەستپاکی ھەبە، دەستپاکی ئوممەتی منیش ئەبوعوبەیدەیی جەراھە" (۱).

دووھم: ھەواڵەکانی پینگەمبەر ﷺ لە بارەی ئەو ئاژاوەیەکی کە عوسمانی بەناھەق

تیا دەکوژری

۱- ھەرکەسیک لەسێ شت دەریاز بییت ئەو پزگاری بوو.

عەبدوللای ھەواڵە دەلیت "پینگەمبەر ﷺ" فەرموویەتی: (ھەرکەسیک لەسێ شت

دەریاز بییت ئەو بە راستی پزگاری بوو - سێ جار ئەمەیی فەرموو - یە کەم مردنی من،

دووھم دەجال، سێھیم کوشتنی خەلیفەیی راست پەرورە بەخشنە) (۱)، ئاشکرایە ئەو

خەلیفەییەش کە بە خۆگری و لەسەر ھەق رۆشتن کوژرا، ئیمامی عوسمان بوو.

فەرموودە کە ئاماژە بۆ رووداوی عوسمان دەکات، پینگەمبەری خوداش باش دەیزانی کە

ئاژاوەیەکی گەورە بەرپۆیە، بۆیە گرنگی خۆپاراستن پادەگە یەنیت، وریامان دەکاتەو

بەجەستەیان بەھەست یان بەھەلۆیست، نەکەوینە جوملەیی شۆفارەکانەو، بەشداری

جەستەیی لەم ئاژاوەیەدا بریتییە لە ھەلئان، ھوتەرەکردن و خەلک لی ھەلگە پاندنەو

کوشتن. لایەنی ھەلۆیستیش خۆیندەو تەماشاکردنی ناپەوا و ناھەقە بۆ ھەندەکانی

ئاژاوەکەو ھەلئۆیستەیی، لەگەڵ ھەلۆیستی ناشرین نواندن و قسەیی ناھایستەیی -

کەواتە ئەم فەرموودەیی کە دەفەرمویت ھەرکەسیک لەسێ شت دەریاز بییت، ئەو

۱ مسند الامام أحمد باب مسند انس بن مالك (۱۲۴۹۳).

۲ المسند (۴/۱۹)، (۳۶/۵) تحقیق أحمد شاکر.

پرزگاری بووه. مردنی منو ده جالو کوشتنی خلیفه‌ی راست رۆشتوو، به ناحق. همومومان ده‌گریته‌وه و مهبه‌ستی ثومه‌ته و تایبته نییه بهو چهند که‌سه‌ی که هستاون به‌نازاوه‌که، واته هدریه‌کمان به‌خرایی به‌شداری بکه‌ین نه‌وه ده‌ستمان هه‌یه تیییدا^(۱).

۲- له‌رۆژه‌دا، نه‌و سهر‌دا پی‌چراوه ده‌کوژریت

ئین عومهر ده‌لئیت "پیغه‌مبهر ﷺ باسی هه‌لگیرسانی فیتنه و نا‌زاوه‌ی ده‌کرد، له‌پر پیاویک رابورد فهرمووی "له‌و رۆژه‌دا نه‌و سهر دا پی‌چراوه به‌ستم لیکراوی ده‌کوژریت". ده‌لئیت: ته‌ماشامان کرد، که سهر‌دا پی‌چراوه‌که عوسمانی کورپی عه‌فانه^(۲).

۳- له‌و رۆژه‌دا نه‌وه، له‌سهر هیدایه‌ته

له‌که‌عبی کورپی حوجره‌وه ده‌لئیت "پیغه‌مبهر ﷺ باسی هه‌لگیرسانی فیتنه و نا‌زاوه‌ی ده‌کرد، باسه‌که‌ی نزیک کرده‌وه له‌ نا‌کا و پیاویک سهری دا پی‌چا‌بوو تیپه‌ری، پیغه‌مبهر ﷺ فهرمووی: نه‌و پیاوه له‌و رۆژه‌دا له‌سهر ئیسلام و هیدایه‌ته، منیش ده‌رپه‌ریم و په‌لی عوسمانم گرت و هینام بۆ لای پیغه‌مبهر ﷺ و تم نه‌مه ده‌فهرمویت؟ فهرمووی "نه‌مه ده‌لئیم"^(۳).

۴- نا‌زاوه وه‌کو گرکان گلپه ده‌کات نه‌مه‌و نه‌و که‌سه‌ش که له‌گه‌لیدان له‌سهر حه‌قن له‌موره‌ی بو‌هزییه‌وه ده‌لئیت "من له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبهردا ﷺ دانیشتبوم، فهرمووی: نا‌زاوه و فیتنه وه‌کو گرکان گلپه ده‌کات، نه‌مه‌و نه‌و که‌سانه‌ش که له‌گه‌لیدان له‌سهر حه‌قن، ده‌لئیت رۆشتم نه‌ویم له‌جل و به‌رگی زه‌لامه‌که (که پیغه‌مبهر ﷺ نا‌ماژه‌ی بۆ کرد) سه‌یرده‌که‌م عوسمانی کورپی عه‌فانه"^(۴).

۵- نه‌مه‌و هاو‌پێکانی له‌سهر حه‌ق و هیدایه‌تن

ئهبی نه‌شعه‌س ده‌لئیت "وتارییژه‌کان له‌ خه‌لافه‌تی مو‌عاویه‌دا هه‌ستان و گه‌تو‌گۆزیان ده‌کرد و وتووێژیان ده‌کرد، دوا‌هه‌مین وتارییژیان که‌ قسه‌ی کرد مورپه‌ی کورپی که‌عه‌ب

^۱ فتنة مقتل عثمان، د. محمد عبدالله الغبان (۴۴/۱).

^۲ فضائل الصحابة (۵۵۱/۱)، اسناده حسن.

^۳ صحيح سنن ابن ماجة (۲۴/۱).

^۴ المسند (۳۳/۵)، له‌ طرق تقوية.

بو، وتی: نه گهر شو فرموده ایم نه بیستایه له پیغهمبیره وه ﷺ هه لئه نه سام - بیستومه له پیغهمبیره وه ﷺ باسی نازاوه و نارپه حتی ده کردو دۆخه که ی نزیك کرده وه، له و کاته دا پیاویکی سهر داپیچراو تیپه پری و نه ویش فرمووی: له و رۆژه دا نه مه و هاوړیکانی له سهر حق و هیدایه تن، منیش عوسمانم رووبه پووی هینا و وتم: نه مه نه ی پیغهمبهر ﷺ؟ فرمووی "نه مه" ^(۱).

۶- ده ست بگرن به ده سو دل پاک و هاوړیکانییه وه

له نه بو حه بییه وه هاتوه، ده لیت "من چومه شو خانووه ی که نیمامی عوسمانی تیدا گه مارۆ درابوو، ناگادارم نه بو هورهیره مؤلته تی خواست له عوسمان، که قسه بکات. نیمامی عوسمان مؤلته تی دا، نه ویش هه ستا و سو پاس و ستایشی خودای گوره ی کردو پاشان وتی: من بیستومه له پیغهمبیره وه ﷺ فرمویه تی: نیوه دوا ی من تووشی نازاوه و دووبه ره کی ده بن، یه کیك له ناو خه لکه که وتی: نه ی نیمه چی بکه ی نه ی پیغهمبهر ﷺ؟ نه ویش فرمووی: ده ست بگرن به ده ست و دلپاک و هاوړیکانییه وه، له م کاته شدا ناماژه ی کرد بۆ عوسمان" ^(۲).

۷- نه گهر دو رووه کان ویستیان کراسه که ت دا که نن دا یه که نه

عه بدوللای نوعمانی به شیر نه ویش له عایشه وه ده لیت "پیغهمبهر ﷺ ناردی به شوین عوسماندا، پیغهمبهر ﷺ به جوړیک روی کرده عوسمان پیشتر نه ماندیبوو به و شیویه روو بکاته که سی تر، له دوا قسه یدا که کردی کیشای به ناوشانی عوسماندا و فرمووی: نه ی عوسمان له وانه یه خودای گوره کراسیک بکاته بهرت، نه گهر مونا فیه کان ویستیان له بهرت دا که نن، تو دای مه که نه هه تا ده گه یته من. سی جار نه م قسه یه ی فرموو - منیش وتم نه ی دایکی نیمانداران نه م فرموده یه تا نیستا له کو ی بووه؟ عایشه وتی: وه للاهی له بیرم چوو بوو نه که وته وه یادم، - ده لیت: هه والندا به موعاویه باوهری نه کرد هه تا نوسراویکی ره سمی بۆ دایکی نیمانداران ناردو وتی: نه و فرموده ایم بۆ بنوسه نه ویش به نوسراویك بۆ نووسی و بۆی نارد" ^(۳).

^۱ مسند أحمد رقم (۱۷۶۰۲).

^۲ فضائل الصحابة (۱/۵۵۲)، اسناده صحیح.

^۳ مسند احمد باقی مسندا لانصاری (۲۴۰۴۵).

۸ پیغەمبەر ﷺ گفتیكى لى وەرگرتووم دەبى خۆم بگرم و نارام بگرم لەسەرى
 له ئەبو سەهلەوہ ئەویش لە عائیشەوہ دەئیت: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى "هەندى
 له هاوہ لائەم بۆ بانگ بکە، وتم: ئەبو بەکر فەرموى: نەخیز، وتم: عوسمان؟ فەرموى: بەلى.
 کاتیک بانگمان کرد فەرموى بە عائیشە "برۆ ئەولاوہ)، لەگەڵ عوسماندا کەوتە چرپە و
 کورمەو برمە، عوسمان رەنگى گۆرا، وەختیک کەوتینە رۆژى گەمارۆدانى خانوہ کەى
 عوسمان، وتمان ئەى ئەمىرى ئەیماندران ئایا شەر نەکەین لەگەڵیان؟ وتى: نەخیز،
 پیغەمبەر ﷺ پەمانیکى لىوەرگرتووم کە خۆم بگرم لەسەرى^(۱). لەم فەرمودەيەى کە
 پیغەمبەر ﷺ چرپاندى بە گوتى عوسماندا، سەرتاسەر واتای خۆشەويستییە بۆ
 عوسمان و پەرۆشى پیغەمبەر ﷺ بۆ بەرژەوہندى ئومەتەکەى لەدواى خۆى،
 پیغەمبەر، پێشتر هەوالى هەندى رۆوداوى وتووہ کە پەيوەندى بەدوو بەرەکى و ئازاوہوہ
 هەبووہ و سەرەنجامى ئەمانەش بە کوشتنى ئىمامى عوسمان کۆتايى دیت. پیغەمبەر
 مەبەستى بووہ نیشانە گەورەکانى ئەم ئازاوہیە، سەر پەنھان بىت، تەنانت ئىمامى
 عوسمان ئاشکراى نەکردو کەس هيجى لىنەدەزانى. کاتیک پىيان وت: بۆچى شەر
 نەکەین؟ وتى: نايىت، بەلینم داوہ بە پیغەمبەر ﷺ خۆراگرم لەسەر ئەم بەلایە^(۲)، لەم
 قسەيەدا دەردەکەوئیت پیغەمبەر ﷺ عوسمانى رىنمايى کردووہ بۆ هەلوئىستىكى لەبارو
 گونجاو لە داکەوتنى ئازاوہکەدا، لەبەر ئەوہى کپ بکرىتەوہ نەک پەرەى پىبدرىت و کلپە
 بکات، لە هەندى رىوايەتیشدا لەو وتەيە زياتر هاتووہ و چمکەکانى ئەم فەرتەنەيەى تيا
 ئاشکرا کراوہ، وەک پیغەمبەر ﷺ بە عوسمانى فەرمووہ "ئەگەر موناقيقەکان داوايان
 لىکردى ئەو کراسەى خوداى گەورە کردوہتییە بەرت دايبکەنیت، داى مەکەنە"^(۳).

کاکلەى ئەم وەعدو پەمانە کە عوسمان باسى کردووہ پەيوەستە بە ئازاوہکەوہ، وەسيەتى
 پى کراوہ خۆى بگريت و کراسەکەى دانەکەئیت، لە فەرمووہەکان و کۆمەلکە نیشانەى
 ترەوہ ئەوہ دەردەکەوئیت کە عوسمان رۆژى لە رۆژان دەبىتە خەليفە. تەنھا عوسمان، خۆى

^۱ فضائل الصحابة (۶۰/۱)، اسنادہ صحيح.

^۲ المصدر السابق.

^۳ فضائل الصحابة (۶۱۳/۱)، اسنادہ صحيح، الطبقات (۶۶/۳)، ۶۷.

ئەم پاستیانەى دەزانى وەكو نەينىيەكى پىغەمبەر ﷺ لای خۆى پاراستبووى و
 نەيدەدركاند. وەك دەريشكەوتووە كە فرموى بە عائىشە بچۆرە ئەولاو، واتاى
 ئەويە گەرەكى بوو بە نەينىى و دووقۆلى قسەى بۆ بكات و كەسى تر لە ژوورەكەدا
 نەبىت، عوسمان پەنگى گۆرا ئەوش بەلگەيە لەسەر سەختى و ناھەموارى ئاژاوەكە،
 عائىشە نەينىيەكان دەبەستىتەووە بە ئاژاوەكەو، بۆيە عوسمان ھەموو لائەو پالەكان بۆ
 شەركردن، لەچواردەورى خۆى رەتدەكاتەووە كار دەگاتە ئەوئەى بە ناحق ئىمامى
 عوسمان شەھىد بكن، ھەروەھا ئەم نەينىيانە چەندىن ئاماژەى تر لەناواخنداىە بۆ
 ئىمامى عوسمان، لەمەر داكەندنى كراسەكەى بەرى ھەلۆيىستى گونجاوو دروستى
 ھەبىت و حەتمەن ئاژاوەيك دەكەويتە تەمەن و سەردەمى عوسمانەووە لە كۆمەلەيك
 فرمودەشدا بە راشكاوى ھاتوو بەلام بەنەينىى ھىشتنەوئەى وردەكارىيەكەى بۆ
 شاردنەوئەى چەندىن شتى ترى پەيوەندار بوو، كە چەند ھىكمەتەك لەپاراستنى ئەم
 نەينىيانەدا ھەيە. كاتەك عوسمان پەزى كوشتار دەكات لە كاتى گەمارۆدانەكەيدا لە
 خۆيەو نەيكردوو، وەختەكيش موناڤىقەكان، پىشنيارىيان كرد كە عوسمان واز لە
 خەلافەت بەينىت، ئەو رافەى ھالى خۆى دەكات و رافەى وازنەھينانى لە
 خەلافەتەكەشان بۆ دەكات. ئەم دوو ھەلۆيىستە مېژوونوسان و لىكۆلەرەوان پرسیار
 دەكەن ھۆى چى بوو عوسمان وای كردو ئالۆزى دروست كرد؟^(۱) لەراستیدا ئاژاوەى
 كوشتنى نارەوای ئىمامى عوسمان لەكۆى ئەو رووداوانەدايە كە پىغەمبەر ﷺ لە ژيانى
 خۆيدا باسى كردوو و ھەوالى داو كە دیتە كايەو، ئەويش وەكو زانستىكى غەيب
 خودا نیشانیداو و فرمانىشى پى كرد بۆ خەلكى و بەتايبەت بۆ عوسمانى رۆشن بكاتەو و
 بەم شپۆھەش چارەسەرى بكات و بە ھىمنى و گفتوگۆ مامەلەبكات و كوشتار نەكات و
 شەر ھەلگىرسىنىت^(۲). كەواتە نيوەپۆكى ئەم ھەراو مەرافەيە بۆ عوسمان و بۆ خەلكى
 ئاشكرا نەكراو و ھەتا پۆزى خۆى پارێزراو، عوسمانىش بە پىتى ئەو پەيمانەى دابووى
 جوولايەو.

^۱ فتنە مقلت عثمان، عمد عبدالله الغبان (۴۸/۱).

^۲ المصدر نفسه.

باسی پینجه م: عوسمان، له سهرده می نه بویه کری صدیق و عومهری فاروقدا

یه که م: له سهرده می نه بویه کری صدیقدا

۱- له خهلافه تی نه بویه کردا، عوسمانی کوری عفان، یه کیتک بووه له نه ندامانی
راویژکاری له بابته هه نوکه بییه کانی ولاتدا. عوسمان، یه کیتک بووه له هاوه لان و
راویژبیتکراوه کانی نه بویه کرو راویژچوونه کانی له کیشه هه ره گرنه گاندا وهرگیراوه.
ههروه ها دووه مین کهس بووه له باوه پیتکراوه کانی لای نه بویه کری صدیق. عومهری
خهتاب بۆ یه کلار دنه وهی پرسه کان و تاو پرکردنی تهنگانه کان عوسمانی هه بووه بۆ له سهر
خۆیی و نه رمونیایی. عومهر، وه زیری خهلافه تی صدیق بوو، عوسمانیش نه مینداریی
گشتیی دهوله ته که ی بوو بوو، له هه مانکاتدا نووسه ری گه وه و شه ره فی مه زنی
خهلافه ت بووه^(۱). بۆ چوونه کانی عوسمان، لای نه بویه کری صدیق سه نگی ن بوو، دوا ی
نه وه ی نه بویه کر سه رکه وت به سه ر بزووتنه وه ی هه لگه پراوه کاندا ویستی رۆم قه لآچۆ
بکات و له شکریتی تی کۆشه ری ده رکرد بۆ چوارده وری ولات و گه را به ناو خه لکداو
راویژی پی کردن هه رچیان به باشزانی وتیان، نه بویه کر هه ر کۆلی نه دا، فه رموی چیت
ده زانن؟ عوسمان وتی: من واده زانم تۆ خه مخۆری نه هلی ئه م دینه یه ت و زۆریش دل سۆزی
بۆیان، من بۆچونیکم هه یه بۆ به رژه وه ندی گشتیی، تۆ پید اگریه له سه ر
ریشه کینش کردنیان، تۆ که سیکی پارا نیت^(۲). ته لعه و زویپرو سه عدو نه بو عوبه یده و
سه عیدی زه یده و نه وانه ی ناماده ی کۆبونه وه که بوون له کۆچه ری و نه نسارییه کان، وتیان:
عوسمان راست ده کات، نه ویش به گوئی کردو هه لی پاچین^(۳). جاریکی تر نه بویه کری
صدیق ویستی والیه ک بنیریت بۆ به حره یه و له مباره یه وه راویژی کرد به هاوه لان،
عوسمان وتی: پیاویک بنیره، که پیغه مبه ر ﷺ ناردیبتی بۆلایان و نیسلامه تی و
گوپرایه لئیان پینشکه ش کردیبت و بیناسن و بیاناسیت، ههروه ها بزائن خه لکی کوئییه

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۵۸).

^۲ تاریخ دمشق لابن عساکر (۲/۶۳، ۶۴)، ابوبکر الصدیق للصلابی (ص ۳۶۴).

^۳ ابوبکر الصدیق للصلابی (ص ۳۶۴).

یہ عنی (عہلای کوری خہزہ می)، ئەبویە کریش بەقسە می عوسمانی کردو عہلای ہەنارد بۆ بەحرەین^(۱).

ہەر وہا کاتیک نہ خۆشی زۆری بۆ ئەبویە کر ہینا، کەوتە پراویژکردن بە خەلک، تا بزانیئت کییان پی خۆشە لەدوای ئەو فەرمانرەوایی بگریتتە دەست، ئەبویە کر لە دوای خۆی ناماژە می کرد بۆ عومەر، پای عوسمانیش بۆ عومەر ئەمەبوو (ئە می خودای گەرە بەپی می ئەو زانیاریە می من ہەمە عومەر نھینییە کانی لە ناشکراکانی چاکترە، لە ناو ئیمەشدا لە عومەر چاکترمان نییە)^(۲)، ئەبویە کریش وتی: پەحمەتی خودای لیبیئت وەللاھی ئەگەر بیکەمە فەرمانرەواتان نہیاریتان ناکات و دژتان ناوەستیتتەوہ^(۳).

قەیرانیکی نابووری لەسەردە می ئەبویە کری سدیقدا

ئیبینو عەباس دەلیت "کەوتینە پی بارانی لەسەردە می سدیقدا، خەلک کۆبوونەوہو چوونە لای ئەبویە کر وتیان: ئاسمان باران نابارینیئت و زەویش ہیچ سەوز ناکات، خەلکیش لە تەنگانەو ناپرەحمەتی و ناسۆردان، ئەبویە کریش فەرموی بچنەوہو خۆتان بگرن ہیچتان چنگ ناکەویت، بەلکە خودای گەرە بە هۆی بەخشنەبیە کی گوشادەوہ دەوورتان لی بکاتەوہ، ئیبین عەباس دەلیت زۆری پی نہچوو کاروانی، بارەخواردنی ئیمامی عوسمان ہاتەوہ، چی ہات باری سەد و شتر گەم بوو یان خواردن، خەلک ہوتەرەیان کردە بەر دەرگای عوسمان و پڑان بەسەریدا. عوسمان ہاتە ناو حەشاماتە سەرمایەدارەکان و وتی چیتان دەویت؟ وتیان وشکە سالییەو ئاسمان باران نابارینیئت و زەوی سمچقە سەوز ناکات و خەلکی لە سەختی ژیاندایە، بیستومانە تۆ باراشیتی کی پی شومارت لایە پییمان بفرۆشە تا ئیمەش بلاوی کەینەوہ بە ناو موسلمانانداو بەشی ہەژاران بەین. ئەویش فەرموی بەسەرچاو فەرموون بیکرین، سەرمایەدارەکان چونە ژوورەوہ و بارەکان لە مائی عوسمان دانرابوون، ئادە می بازارگانەکان چەند قازانجم پی دەدەن بەرامبەر ئەو بارانە می کە

^۱ کنز العمال (۵/۶۲۰)، رقم (۱۴۰۹۳)، القیود الواردة علی سلطۃ الدولۃ عبداللہ الکیلانی (ص ۱۶۹)، تاریخ الطبری (۴/۱۲۲).

^۲ الکامل لابن الاثیر (۲/۷۹)، الخلفاء الراشدون عمود شاکر (ص ۱۰۱).

^۳ الکامل لابن الاثیر (۲/۷۹).

له شامه وه هیناومن؟ وتیان: ده به پانزه قازانج، وتی: فرۆشتوومه، وتیان: بازرگانی تری تیا نییه کی له ئیمه زیاتری داوه پیت؟ فهرمووی خودای گهوره زیاتری داوه پیم، بو ههر درهه میك ده درهه می داوه پیم، ئایا ئیوه زیاتر ده ده؟ وتیان نه خیر نه وه لالا، فهرمووی خودایه تو شاهیدبه من ئهم باره خواردنانه ده کم به خیرو سه ده قه بو موسلمانانه هه ژاره کان^(۱)، ئیبنو عباس ده ئیت: له شهویدا پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له خه ودا بینی له سه ر ولاختیکی نه بله ق بوو، که وایه کی نورینی له سه ر شانبوو دوو نه علی نورینی له پیدابوو قامچییه کی نورینی به ده سه ته وه بوو زور به په له بوو، وتم: نهی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زور تامه زرۆتم زور به تاسم بو فهرمایشته کانت بو کوی خۆت تاو ده ده؟ فهرمووی "نهی ئیبنو عباس به راستی عوسمان نهو مالهی کردی به خیر خودا لئی قبول کردوو بوکیکیان له به هه شتدا بو ریکه خستوو ده نگیان کردووین بو زه ماوه نده که ی"^(۲).

هه تا که ی سه رمایه په رسته کانو نه وانهی بژیوی مرۆقه کان قورخ ده که ن بو ته ماعکاریو چاوچنۆکی گوئیان ناکه نه وه بو ئهم زایه له مزنه عوسمانییه، بو نه وه ی بخریته دلیان و رابچله کین، رابچله کانیکی واییت سۆزو میه ره بانو زه نگی به زه ییو چاکه خوازی به رامبه ر به هه ژارانو بی نه وایان و هه تیوان و بیوه ژنان و داماوه کان بکریته وه، نهو هه ژارانهی که کۆسپه کانی ژیان خوینی گوشیون، بو شه رابی دلپه قه مرپه لاتوو هه کان! ئای موسلمانانی ئهم سه رده مه، چه ند ئاتا جتان به عوسمانیکی تره، بو به خشینى مالو دارایی به سه ر هه ژارو موحتاجه کاند، سۆزو دۆستایه تی و چاکه خوازی په خش بکاته وه له نیوانیاندا^(۳)، ئه مه هه لۆیستی که له هه لۆیسته خیرۆمه ندییه کانی عوسمان، چونکه به به زه یترین که س حسیب ده کریت، به رامبه ر موسلمانان. به لام زۆر تیک له سه رمایه دارو بازرگانه کانی تر له خۆبایین، وه ک خودای گهوره ده فهرمووی: كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَن لِيْقَى * أَن رَّاهُ اسْتَفْعَى (العلق: ۶ - ۷).

^۱ الرقة والبكاء لابن قدامة (ص ۱۹۰)، الخلفاء الراشدون حسن أيوب (ص ۱۹۱)، مشهيد الدار أحمد الحروف (ص ۲۱).

^۲ الرقة والبكاء (ص ۱۹۰).

^۳ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۵۲).

نیشانه‌یه‌کی تری عوسمان نه‌وه‌یه دوورتین کهس بووه له دوپووی و له دوپووه‌کانیش^(۱).

دووه: له‌سه‌رده‌می عومه‌ری فاروقدا

عوسمان، پله‌و پایه‌یه‌کی به‌ری هه‌بووه لای نیمامی عومه‌ر، نه‌گه‌ر خه‌لکی بیان ویستایه‌ پرسیاری شتی‌ک له عومه‌ر بکه‌ن، ده‌یناردن بۆ لای عوسمان و عه‌بدولپه‌رهمانی کورپی عه‌وف، به‌عوسمانی‌شیان ده‌وت، پاشکۆ (پاشکۆ: له‌زمانی عه‌ره‌بیدا نه‌و که‌سه‌یه له‌پشتی که‌سی‌کی تره‌ه سواری و لا‌خیتی‌کی بوویت، به‌لام له‌ پووی ده‌سه‌لاته‌وه، نه‌م ناوه به‌ که‌سی‌ک دوت‌ریت که‌ چه‌زیکه‌ن جی‌گه‌ی سه‌رۆک بگریته‌وه)، عومه‌ر له‌گه‌ل عوسماندا ده‌ستیان نه‌شکایه‌ به‌سه‌ر کارێکدا، ده‌چوونه‌ لای عه‌باس و له‌گه‌لیدا ده‌بوون به‌ سیان^(۲)، جارێکیان وارپوویدا عومه‌ر چووه‌ سه‌ردانی په‌عیه‌ت و ده‌یکردن به‌سه‌رباز، که‌ پێیان ده‌وترا (سه‌ربازی نازادی)، عوسمان هات و پرسیری لیکرد و وتی: چیت بیستوه؟ چیت ده‌ویت؟ عومه‌ر جاریدا وه‌رن بۆ نوێژ، (الصلاة جامعة)، پاشان رایگه‌یاندا که‌ نه‌مه‌ کارێکی گرنه‌گه‌ بۆ غه‌زای عیراق^(۳).

جارێکی تر نه‌بوعه‌به‌یده، جوابی نارد بۆ عومه‌ر بۆ نه‌وه‌ی هه‌نگاوبنیته‌، بۆ پرزگارکردنی قودس، عومه‌ر پاوێژی کرد به‌ خه‌لکی و عوسمان ناماژه‌ی بۆ نه‌وه‌کرد با خۆمان قایم و قوڵ نه‌که‌ین و نه‌سه‌پ تاونه‌ده‌ین، با به‌ هاکه‌زایی بچین بۆ نه‌وه‌ی بیته‌ په‌سوایی و سه‌رشۆری بۆیان، وتی به‌ عومه‌ر نه‌گه‌ر سه‌رقالی خۆناماده‌کردن بیت و نه‌چیته‌ سه‌ریان نه‌وا و اتیده‌گه‌ن تۆ له‌ بازویان ده‌ترسیت و خۆت بۆ شه‌ری نه‌وان پیکه‌وه‌ ده‌نیته‌، هیچ شتی‌ک به‌که‌لک نایه‌ت، جگه‌ له‌ده‌رچوون، بۆنه‌وه‌ی دا‌بارینه‌ سه‌ریان و به‌ سوکی بیانگرین و سه‌رانه‌یان لی‌ بسین^(۴)، عومه‌ریش هێرش‌بردنی په‌سه‌ند کرد و ای پینخۆش

^۱ شهید الدار (ص ۲۲، ۲۳).

^۲ تاریخ الطبری (۸۳/۴)، المرتضی‌ للندوی، ص (۱۳۱) ..

^۳ عثمان بن عفان الخلیفة الشاکر الجابر (ص ۶۳).

^۴ عثمان بن عفان محمد حسین هیکل (ص ۴۷)، نقلا عن السیاسة المالیه لعثمان بن عفان (ص ۲۴).

بوو به هه‌رزان بشکیتته‌وه به‌سه‌ر موسلماناندا، ئایا گه‌مارۆیان بده‌ین یان به‌سه‌ریاندا بده‌ین^(۱).

پیشتریش له‌سه‌ره‌تای وه‌رگرنتی خه‌لافه‌تدا، ئیمامی عومه‌ر راوێژی کرد به‌هاوه‌له‌ دیاره‌کان بو‌ ده‌رماله‌ی خۆی له‌ به‌یتولمالی موسلمانان، عوسمان پێی وت: لیتی بخۆ به‌شی خه‌لکیشی لی‌ بده‌، به‌ راستی پله‌و پایه‌ی عوسمان له‌ خه‌لافه‌تی ئیمامی عومه‌ردا وه‌کو پله‌وپایه‌ی وه‌زیری ده‌سته‌راست وابوو، ده‌توانین بلێین پله‌و پایه‌ی عومه‌ری هه‌بووه، له‌ خه‌لافه‌تی صدیقدا که‌ بو‌ غه‌یری ئه‌و ده‌ستی نه‌دابوو - ئه‌بویه‌که‌ به‌به‌زه‌یه‌ترین که‌سه‌بووه به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک، عومه‌ر توندترین که‌س بووه‌ بو‌ حه‌ق سه‌ندن و ئاینی خودا، خودای گه‌وره‌ برپشتی عومه‌رو به‌زه‌ی ئه‌بویه‌که‌ی ئاوێته‌ یه‌که‌ کردبوو به‌ هه‌ردووکیان خه‌لافه‌تیکی راسته‌قینه‌و سیاسه‌تیکی دادوه‌رانه‌و پشستینیکی ئه‌ستوریان دروستکردبوو. عوسمان، له‌ سۆزو به‌زه‌ییدا، زۆر له‌ صدیق ده‌چوو. عومه‌ریش له‌سه‌ر رێبازی خۆی بوو له‌ توندوتۆڵیدا، کاتیک کاری گه‌رته‌ ده‌ست خودای گه‌وره‌ عوسمانی کرده‌ وه‌زیری یه‌که‌می خه‌لافه‌ته‌که‌ی بو‌ قه‌ره‌بووی به‌زه‌ی و سۆزی ئه‌بویه‌که‌ی صدیق، دیسانه‌وه‌ به‌ هه‌ردوکیانه‌وه‌ نمونه‌یه‌که‌ی زیندوویمان به‌رپا کرد، له‌ روی رێکخه‌ستنی ده‌سه‌لات و به‌رپوه‌بردنی ئومه‌ته‌وه‌ که‌ وردترین سیاسه‌ت و دادوه‌ری بوو. خه‌لک چاک، ئه‌م پله‌و پایه‌ی عوسمانه‌ ده‌زانن له‌ خه‌لافه‌تی عومه‌ردا، هه‌ر عوسمان بوو ئاماژه‌ی کرد بو‌ عومه‌ر دیوان دروست بکات و میژوو به‌روار بنوسی‌ت، وه‌کو رپویه‌ت کراوه‌.

۱- دانانی دیوان

وه‌ختیک رزگارکردن په‌ره‌ی سه‌ندو سه‌روه‌ت و سامان به‌ی شو‌ماربوو، عومه‌ر ده‌سته‌یه‌که‌ له‌هاوه‌لاتی کو‌کرده‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌م داراییه‌، راوێژیان پێی بکات، عوسمان وتی: داراییه‌که‌ی زۆرمان هه‌یه‌، خه‌لکیش پرش و بلاوه‌، ئه‌گه‌ر ئاماریک نه‌نوسین بو‌ ئه‌وه‌ی بزاین کێ وه‌ری ده‌گریت و کێ وه‌ری ناگریت، ده‌که‌وینه‌ هه‌له‌و مه‌ترسییه‌وه‌و کاروباره‌کانمان گه‌نده‌ل ده‌ییت. عومه‌ریش له‌سه‌ر بو‌چونه‌که‌ی عوسمان ته‌سه‌له‌ی دا دیوان دا‌بنین و لیست دروست بکه‌ن بو‌ تو‌مارکردنی ناوی خه‌لک^(۲).

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاکر (ص ۶۳).

^۲ تاریخ الطبری (۲۰۳/۵)، عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۶۰).

۲- میژوو

له هندیك ریوایه تدا هاتوو هه وه کهسهی که ناماژهی کرد بۆ ئیمامی عومەر میژووی سالی کۆچی دابنیت و مانگی موحرهم بکاته سه ره تای سال، ئیمامی عوسمان بو. نه مهش پاش ریککه وتن بوو له سه ره نه وهی که سه ره تای میژووی ئیسلامی، له کۆچی پیغه مبه ره وه ده ست پی بکه ن ﷺ. چونکه له و رۆژه وه حق له ناحق جیا کرایه وه وه هه لاویرا، چه ندین بۆچوون هاته ناراه کام مانگ بکه نه سه ره تای سال؟ عوسمان وتی: وام پی خۆشه موحرهم سه ره تای سال بیت، چونکه مانگی موحرهم یه که م مانگی شه له ژماردنا، له و مانگه دا خه لک له حه ج ده گه پینه وه، عومرو هاوه له ناماده بووه کان رازی بوون به بۆچوونه که ی عوسمان و پریریان له سه ره داو کرا به پهیره وی بهرواری میژووی ئیسلام^(۱).

۳- زه وییه کانی باج و ده راصت

عوسمان یه کیک بوو له وانیه پشتگیری عومهری ده کرد که زه وییه رزگار کراوه کان، دابهش نه کریت به سه ره سه ریازه کانا، به لکه وه که ده سمایه ک بهیتریتته وه بۆ موسلمانه کان و نه وه کانی دوا ی خویان.

۴- حه ج کردنی عوسمان له گه ل دایکی ئیمانداراندا^(۲)

عومهری کوری خه تاب له سالی سیانزه کرایه خه لیفه، هه ره له و ساله دا عه بدولپه جمانی کوری عوفی کرده سه ره قاله ی حاجیان، دیسانه وه عومهر سالی بیست و سی حه جی کرده وه، هه ره له و ساله دا روخسه تی دا به خیزانه کانی پیغه مبه ره ﷺ بچن بۆ حه ج و له که ژاوه دا هه لیان گرتن و عوسمان و عه بدولپه جمانی له گه لیان نار، عوسمان له سه ره ولاخه که ی ده رۆیشته له پشتیان وه، نه یده هیشته که س نزیکیان بکه ویتته وه و له هه ره مه نزلتیک عومهر لایبدایه، نه ویش لایده دان. عوسمان و عه بدولپه جمان، له شیوێکدا دایان به زانندن و خویان که و تنه خواری شیوه که وه بۆ نه وهی که س تی نه په ریت به سه ریاندا^(۳).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۶۰).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۲۵).

^۳ طبقات ابن سعد (۳/۱۳۴)، انساب الاشراف البلاذري (۱/۶۵، ۶۶) مجلة البحوث الاسلامية العدد العاشر (ص ۲۶۳).

به شی دووهم:

**جینشینکردنی عوسمان و ریپازی حوکهکردنی و
گرنگترین ناکاره که سییه کانی**

باسی یه کهم: جینشینکردنی عوسمان

یه کهم: په پیره وکردنی تیگه یشتنی عومهریانه له خه لافه تدا

عومهری کورپی خه تاب بهرده وام بایه خی دهدا به یه کپیزی گهل و ناینده یان، هه تا دواهمین ساته کانی ژیانی، ههرچهنده نازاری برینه ناسوره کانی ببوه کوسپ بؤی، به لام ههلویسته کانی سهره مرگی ده زمانیکی ههمیشه زیندون، چونکه له باوه پری قول و دل سوزی و له خو بو و دو بییه وه سهرچاوه ی گرتبو^(۱). عومهری فاروق لهو ساته وه خته سه خته داتوانی ریچکه یه کی نوی داپریوتیت بو ده ستینشانکردنی خلافت، که پیشوتر نه بوو. نه مهش دیاره به لگه یه کی بهرچاوو داناییه کی روشنه له سهر سیاسه تی حوکمرانی ولاتی نیسلام. له وده مه ی پیغه مبه ر ﷺ کوچی دواپی کرد، به پاشکاو ی جینگره وه ی دوا ی خو ی دیاری نه کرد، ههروه ها نه بو به کر کوچی دواپی کرد به پاوژکردن له نیوان گه و ره ها وه لاند ا عومهر کرا به جینشین. کاتیک عومهری فاروقیش له سهر بهر په ی مهرگ بوو داوا ی لیکرا جینشین دابنیت، ماوه یه ک بیر ی لیکرده وه و پریاریدا ریچکه یه کی تر بینیته ناراه که له گهل نه شوین و سهرده مه دا بگوغیت، خه لک به گشتی یه کده نگ و کؤک بوون له سهر ریژو فه زلی نه بو به کر، دوا ی پیغه مبه ر ﷺ. هیچ نه گه ریکی ناکؤکی و دو به ره کی له م بواره دا نه بوو، به تاییه ت پیغه مبه ر ﷺ به کردار و گو فتار نومه تی ریتمایی کردبوو که نه بو به کر سیاوی نه م کاریه له دوا ی خو ی. به هه مان شیوه نه بو به کری سدیقیش کاتیک عومهری کرده خلیفه باش ده یزانی که تیکر پای باوه پوداران قه ناعه تیان وایه عومهر، له هه مووان به ریژترو به هیژترو بو هه لگرتنی لیبرسراویتی پاش نه بو به کر، بویه له پاش پاوژی که له باوه پوداران کردیانه خلیفه و هیچ که س و لایه ک نه یار نه بوو نیجماع کرا له سهر په یمان پیدانی^(۲)، به لام ریچکه ی هه لباردنی خلیفه ی نوی خرایه نه ستوی ژماره یه کی دیاری کرا و له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ واته خرایه دهستی (نه نجومه نی پاوژکاران)، نه م دهسته یه ش له شه ش هاوه لندا قه تیس کرابوو، هه مووشیان سیاوی نه و کارو هه رمانه بوون که هه لی سو ریئن. هه رچهنده نه م شه ش

^۱ الخلیفة الفاروق عمر بن الخطاب، (ص ۱۶۱).

^۲ اولیات الفاروق، د. غالب عبدالکافی القرشی، (ص ۱۲۲).

هاوه‌له هه‌موویان له‌یه‌ك ناستدا نه‌بوون، عومهری فارووق، شیوازی هه‌لبژاردن و ماوه‌كه‌ی بۆ دیاری كردن، هه‌روه‌ها ژماره‌ی ده‌نگه‌ بریارده‌رو یه‌كلاكه‌روه‌كه‌ی بۆ دیاری كردن، هه‌روه‌ها حوكمی كۆبوونه‌وه‌كه‌ی ده‌ستنیشان‌كردو چاره‌سه‌ری ته‌گه‌ره‌كانیشی بۆ روونكرده‌نوه، گه‌ر ده‌نگه‌كان به‌رامبه‌ر بوون چون چاره‌ی بكه‌ن، فره‌مانی ده‌ركرد كه‌ كۆمه‌لێك سه‌ربازی خودایی، چاوداشتی ره‌وتی هه‌لبژاردنه‌كه‌ بكه‌ن و سزای نه‌و كه‌سه‌ بدن كه‌ پێچه‌وانه‌ی پای گشتی ده‌جولێته‌وه‌ رێگه‌ریش بكه‌ن له‌ گه‌ره‌لاوژه‌و نه‌هیلن هیچ كه‌سێك بجێته‌ ژووره‌كه‌یان و گوێیان لی بگریت و قسه‌كانی نه‌نجومه‌ن و مه‌جلیسی (نه‌هلی حه‌لو و عه‌قد)^(١) دزه‌ی پێ نه‌كریت.

لی‌ره‌دا په‌نده‌كانی پلان و به‌رنامه‌كه‌ی عومهر لی‌كده‌ده‌ینه‌وه:

١- عومهر، ژماره‌و ناوی نه‌و هاوه‌لانه‌ی ده‌ستنیشان كرد كه‌ نه‌نجومه‌نی راویژكاری پێكده‌هێتن، ژماره‌یان شه‌ش هاوه‌ل بوو: (عه‌لی كورپی نه‌بو تالیب، عوسمانی كورپی عه‌فان، عه‌بدوڵه‌ه‌مانی كورپی عه‌وف، سه‌عه‌دی كورپی نه‌بی وه‌قاص، زوبییری كورپی عه‌وام و ته‌لمه‌ی كورپی عه‌به‌دوللای) بوون، به‌لام سه‌عه‌دی كورپی زه‌یدیان تیا نه‌بوو كه‌ له‌ ده‌كه‌سه‌ مژده‌ پێدراوه‌كانی به‌هه‌شته، پێده‌چیت، هه‌لاواردنی نه‌و له‌به‌ر نه‌وه‌بوویت كه‌ له‌هۆزی به‌نی عه‌دیه‌^(٢)، عومهریش سوڕیوو له‌سه‌ر دوورخستنه‌وه‌ی خزماني له‌ فره‌مانه‌ره‌وايه‌تی، هه‌ر خۆی له‌به‌ر نه‌مه‌ش سه‌عه‌دی جیاكرده‌وه‌ له‌ لیستی پالێوراوان و راویژكاران، چونكه‌ خزمی نزیکي خۆی بوو^(٣).

٢- له‌شیوازی هه‌لبژاردنی جێنشین (خه‌لیفه) دا، عومهر فره‌مانی پێكردن له‌مائی یه‌كێكیاندا كۆ ببنه‌وه‌ و راویژ بكه‌ن، عه‌بدوڵلای كورپی ئیمامی عومهریشیان له‌گه‌ل بوو، ته‌نها وه‌ك راویژپێنكراوو هیچی تر، هیچ كاریکیان به‌ عه‌بدوڵلای نه‌سپاردبوو. سوه‌هیبی رۆمیشیان له‌ ماوه‌ی راویژكردنه‌كه‌دا كردبووه‌ پێشنوێژو ئیمامی خه‌لك. ئیمامی عومهر پێی فره‌موو: نه‌ی صوه‌هیب، له‌م سی رۆژه‌دا ئیمامی به‌رنوێژی كردن به، بۆ

^١ أولیات الفاروق، د. غالب عبدالکافی القرشي، (ص ١٢٢).

^٢ البدایة والنهابة (١٤٢/٤).

^٣ الخلفاء الراشدين الخالدي، (ص ٩٨).

ئەوھى يەككىك لەم شەش ھاوھلە نەبىتتە ئىمامو پېشونىژو چانسى لەپالائوتنەكەدا بەرزىكاتەوھ بۆ خەلافەت^(۱). ھەرۋەھا عومەر فرمانى كرد بە مىقدادى كورى ئەسۋەدو ئەبو تەلھەى ئەنسارى كە پارىژگارى و چاودىزى پەوتى ھەلبۇاردنەكە بىكەن^(۲).

۳- ماوھى ھەلبۇاردن يان راوئىژكردن: عومەرى فاروق، سى رۆزى ديارى كردو بە ماوھىەكى گونجاوى زانى بۆ ديارىكردنى خەلىفە لەدواى خۆى، گەر لەمە زياتر بىت ماناى وايە درزى دووبەرەكى بەرفراوانتر دەبىت، بۆيە پىتى وتن "با خۆرى رۆزى چوارەم ھەلئەبىت، ئىوھ يەككىكتان نەكردبىت بە ئەمىر"^(۳).

۴- ژمارەى ئەو دەنگانەى كە بەسە بۆ ھەلبۇاردنى خەلىفە: ئىبن وسەعد بە سەنەدىك كە پىاۋەكانى ساغن، ھىناوئەتەى، ئىمامى عومەر فەرموئەتەى بە سۈھەب سى رۆز بەرنوئىزى بىكە بۆ خەلك، ئەم كۆمەللەش (شەش ھاوھلەكە) بىر بەدە لە مالىكدا ئەگەر يەكدەنگ بوون لەسەر پىاۋىكىيان و يەككىكىيان لاسارى دەكرد، ئەوھ بەدە لەگەردنى^(۴).

عومەر، فرمانى دا ئەو كەسەى دەبەوئەت پىنچەوانەى ئەم دەستەبە بىجولئەتەوھو دارى دەستى موسلمانان بشكىنئەت و دووبەرەكى بىخاتە نىوانىانەوھەبىكوزن، لەژئەر پۆشنابى ئەم فەرموودەبەى پىنچەمبەردا ﷺ "ئەگەر ئىوھ لەسەر يەككىك كۆك و تەبابوون كەسىكى تر ھاتو وىستى دارى دەستان بشكىنئەت يان دووبەرەكى بىخاتە نىوانتائەوھ ئەوا بىكوزن"^(۵).

ئەوھى لە پەراۋە مېژووبىيەكاندا ھاتوۋە، گوايە ئىمامى عومەر فرمانى كردوۋە، بەكۆبوونەوھو راپوئىژ كردنو وتوئەتەى ئەگەر پىنچىيان كۆك بوون لەسەر يەككىكىيان و دانئەبەكان لارى كرد بە شمشىر بەدن لە گەردنى، ئەگەر چوارىيان كۆك بىنو پىاۋىكىيان ھەلبۇارد، بەلام دوانىيان لارى ھەبوو بەدن لە گەردنى ھەردووكىيان^(۶)، ئەمە رىوايەتتىكى نادروستەو سەنەدى تەواو نىيە. بەلكو لەو رىوايەتە ناقۇلانئەبە كە (ئەبو مىخنەقى

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدون للبهنساوي (ص ۲۱۳).

^۲ أشهر مشاهير الاسلام في الحزب والسياسة (ص ۶۴۸).

^۳ الطبقات لابن سعد (۳/۳۶۴).

^۴ الطبقات لابن سعد (۳/۳۴۲).

^۵ مسلم (۳/۱۴۸۰).

^۶ تاريخ الطبري (۵/۲۲۶).

پافزی شیعه هه‌لی به‌ستووه و پێچه‌وانه‌ی به‌لگه‌ راسته‌قینه‌کانه‌و زۆر دووره‌ له هه‌لسوکه‌وتی جوان و هه‌لوئستی په‌سهند، هه‌روه‌ها له‌مه‌ش زیاتر، نه‌بو میخه‌قی شیعه‌ خۆی هه‌لی به‌ستووه‌و لکاندووویه‌تی به‌ وته‌کانی نیمامی عومه‌روه، گوايه‌ گوتووویه‌تی به‌ سوهه‌یب به‌سه‌ر نه‌هلی شو‌راوه‌ (شه‌ش هاوه‌له‌که) راوه‌سته‌ یه‌کیکیان یان دوایانیان لاموجیمیان کرد بده‌ له‌گه‌ردنیان^(۱)، نه‌مه‌ قسه‌یه‌کی بیمانایه‌! نیمامی عومه‌ر چۆن شتی وا ده‌لێت که خۆی چاک ده‌زانیت نه‌م شه‌شه‌ هاوه‌له‌ له‌ هاوه‌له‌ دیارو هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کانی پینغه‌مبه‌رن عَلَيْهِ السَّلَام و خۆی هه‌لی بژاردوون بۆ نه‌م کاره‌. هه‌روه‌ها چاک ده‌یزانی نه‌مانه‌ چهند به‌رپێزو به‌ حورمه‌تن^(۲). نیبو سه‌عد هیناوویه‌تی که نیمامی عومه‌ر فەرمویه‌تی به‌ نه‌هلی نه‌نسار^(۳)، ماوه‌ی سی‌ رۆژ بیانکه‌نه‌ ژووریکه‌وه، نه‌گه‌ر پێکهاتن باشه، نه‌گینا بده‌ن به‌سه‌ریانداو بده‌ن له‌ گه‌ردنیان، نه‌م رپوایه‌ته‌ پچر پچری هه‌یه‌ له‌سه‌نده‌که‌یدا (سه‌ماکی کورپی حه‌ربی) تێدایه‌ که لاوازه‌ به‌ رپوایه‌تی تریش گۆراوه‌^(۴).

۵- چۆنیه‌تی حوکم‌ردن له‌کاتی تێپه‌رین به‌دۆخی ناکۆکی و نارێکی. نیمامی عومه‌ر، وه‌سیه‌تی کرد به‌ عه‌بدو‌للا‌ی کورپی ناماده‌ی نه‌و دانیشه‌تنه‌ بیته‌ و هه‌یج کاروباریکی به‌ده‌ست نه‌بیته‌، به‌لام پێی وتن (نه‌گه‌ر سیانیان رازی بوون به‌ سیانه‌که‌ی ترتان نه‌وکاته‌ عه‌بدو‌للا‌، حوکم بدات به‌لایه‌کتان. عه‌بدو‌للا‌ هه‌رلایه‌کی په‌سهند کرد (له‌سی‌ که‌سه‌که) ئێوه‌ش پیاویکیان هه‌لبژێرن، خۆ نه‌گه‌ر رازی نه‌بوون به‌ حوکمی عه‌بدو‌للا‌، نه‌وه‌ بچنه‌ سه‌ر نه‌و لایه‌ی که عه‌بدو‌لپه‌همانی عه‌وفی تێدایه‌. نیمامی عومه‌ر، عه‌بدو‌لپه‌همانی به‌ خاوه‌ن بریارو پیاویکی عاقل‌ وه‌سف کردو فەرموی: باشترین خاوه‌ن بریار عه‌بدو‌لپه‌همانی عه‌وفه‌و عاقلانه‌ رێگه‌ له‌ گرفته‌کان ده‌گریته‌ و که‌سیکی دانایه‌ و خۆی گه‌وره‌ پارێزه‌رییه‌تی، جا گوێی بۆ بگرن^(۵).

^۱ تاریخ الطبري (۲۲۶/۵).

^۲ مرویات أبي مخنف في تاریخ الطبري، د. عی‌ الیحي (ص ۱۷۵).

^۳ الطبقات لابن سعد (۳/۳۴۲).

^۴ مرویات أبي مخنف في تاریخ الطبري (۱۷۶).

^۵ تاریخ الطبري (۳۲۵/۵).

٦- بهر پهك سهربازی كړده چاودتیری هه لېږاردنه كه، تا رپڼگری له نازاوه و گهړه لاوژه بكه ن.

ئیمامی عومەر داوای له نه بو تلخه ی نه نصاری كړدو پیتی فرموو نه ی نه بو تلخه خودای گوره ئیوه ی به هوی ئیسلامه وه بهر زكړده وه، په غچا پیاوی نه نساری هه لېږتیره با سهرپرشتی هم دهسته یه بكه ن و پاسه وانیان بیټ هه تا پیاویك له خویان هه لډه بږتیرن^(١). هه روه ها فرمووی به میقدادی كوری نه سوه د "هه ركاتیك منتان خسته گوره كه م، پاشان هم دهسته یه كۆبكه نه وه له مالیکدا هه تا یه كینك له خویان هه لډه بږتیرن به خلیفه"^(٢).

٧- رپڼگه دان به فرمانه وایی كه سیك كه كه سی لهو بهر پږتیریش هه بیټ. یه كینك له بهر ویوومه كانی پروداوی راویژكړدن، رپڼگه دانه به گرته دهستی بهر پر سیاریتی له لایه ن كه سیكه وه كه له هه مان كاتیشدا لهو پایه دارتر هه بووه، هه روه ك ئیمامی عومەر دهسته ی راویژكاری كړد به شش كه س و چاكیش دهیزانی هه نډیكیان له هه نډیكی تریان بهر پږتیرن، هم جوړه نه خشانه له ژیانی ئیمامی عومردا هه یه ته نانه ت لهو كار به ده ستانه ی كه كړدوونی به سهر پر شتیاری شاره كان به چه نده ها شیوه هه لی سه نگاندون تنیا فه زلی دینداری نه ده كړده پتیره، به لكو زیاتر ده گه پرایه وه سهر فره ننگ و باكگراوه نډی سیاسی كه سه كان، له گهل نه وه شدا خوی ده پاراست له سه ریچی شرع، بۆ نمونه مو عاوییه و موغه یره ی شو عبه و عمری كوری عاسی كړده كار به ده ست، هه رچه نده له روه ی دینداری و زانیارییه وه له وان بهر پږتیر هه بووه، هه روه ها نه بو دردا ی كړده والی شام و ئیبن مه سعودیشی كړده والی كوفه^(٣).

٨- عومەر، له نیوان دیاری كړدن و دیاری نه كړدن یی گره وه ی خویدا تیل نیشانیکی كړد، ئیمامی عومەر، دیاری كړدن و دیاری نه كړدن له یه ككاتدا كۆكړده وه، اته وه كو ئیمامی نه بو به كر پالیوړاوی ده ست نیشان كړد، به لام به راشكاوی ناماژه ی بۆ نه كړد

^١ تاریخ الطبری (٢٥٥/٥).

^٢ المصدر السابق.

^٣ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (٩٧/٢).

به هه مان شیوهی پیغه مبهەر ﷺ، ئیمامی عومهریش شهش هاوه‌لی دیاری کردو داوای لیکردن له نیئو خۆیاندا راویژو بکه‌ن^(۱).

۹- راویژکردن، تنها له ده‌نگدانی شهش هاوه‌له که دا کورت هه‌لنه‌ها تووه و قه‌تیس بوویت. ئیمامی عومهر، ده‌یزانی راویژکردنه که به ده‌نگدانی ئەم شهش هاوه‌له کۆتایی نایه‌ت، به‌لکه ده‌بیته‌ی رای گشتی خه‌لکی مه‌دینه وه‌ریگرن. دانانی سی‌ پۆژیش بو راویژ خۆی له‌خۆیدا مۆله‌تیک بو راویژکردن و وه‌رگرتنی رای خه‌لک، تا بزانه‌ی کۆی بیته‌ خه‌لیفه و کێیان پێ باشه بکریته فه‌رمانه‌وه‌ا، ئەمه‌ش به پێی زۆرینه‌ی ده‌نگی ئاماده‌بوانی شاری مه‌دینه که شاری کۆچه‌ریان و هاوه‌له مه‌زنه‌کانه. رای ئەو که‌سه مه‌دینه‌بیانه‌ش وه‌ریگرن که له‌شارو شوینی تر نیشه‌ته‌جۆ بوبون، بو ئەوه‌ی له پیکه‌وتنه‌که‌دا ته‌واوکه‌ری ئەوانی تر بن. مه‌دینه هه‌تا سالی (۲۳)ی کۆچی نۆردوگای هاوه‌لان بووه که‌له باوه‌روانی تیدا مابو، چونکه ئیمامی عومهر له ته‌نیشته‌ خۆی هیشه‌توبوونییه‌وه و گه‌ری داوون و مۆله‌تی پێ نه‌ده‌دان کۆچ بکه‌ن بو هه‌ریمه‌ نازادکه‌راوه‌کان^(۲).

۱۰- ئەنجومه‌نی راویژکاری هاوه‌لانی پیغه مبهەر ﷺ به‌رزترین ده‌سه‌لاتی سیاسی بوو، به‌راستی ئیمامی عومهر شاره‌زای که‌سایه‌تی ئەندامانی راویژکاری بوو، بو ئەوه‌ش بری داوون که له نیئو خۆیاندا خه‌لیفه‌یه‌ک هه‌لبژێرن. ئەوه‌ی گرنگه‌و ده‌بیته‌ ئاماره‌ی پێ بکریته ئەوه‌یه هه‌یج که‌سیک ده‌رباره‌ی بریاره‌که‌ی ئیمامی عومهر نه‌یار نه‌بووه، چ له دیاریکردنی ئەندامانی راویژکارو چ له وه‌سیه‌ته‌کانی، به پێی ئەو به‌لگانه‌ی که له‌به‌رده‌ستماندان و به‌پێی به‌لگه‌ بیستراوه‌کانیش یه‌کیک نه‌بوو په‌لپو بیانووی هه‌بیته له‌هه‌نگاهه‌که‌ی عومهر و ته‌نانه‌ت پێشینه‌یاریکی جیاوازی‌ش له‌و کات و ساته‌دا له‌ئارادا نه‌بووه، هه‌روه‌ها هه‌یج که‌سیکی یاخوو کوتله‌باز نه‌بووه و تا دواهه‌مین ساته‌کانی ژمانی عومهر و له‌دوای وه‌فات کردنی‌ش هه‌یج ئالۆزییه‌ک به‌دی نه‌که‌راوه، به‌لکو به پێچه‌وانه‌وه هه‌ر هه‌موو خه‌لک رازی بوون به‌م ته‌گه‌بیره‌ و پێیان وابوو ئەمه به‌رژه‌وه‌ندی کۆمه‌لی

^۱ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (۹۷/۲).

^۲ المصدر السابق.

موسلمانانی تېدايه. ده‌توانين بلين عومەر، هديکه‌ليکي بالاي سياسي داهيتا که په‌ياميان هه‌لبژاردني سهرزکي ولات و داناني خه‌ليفه‌بوو، نه‌مه‌ش خوی له‌خويدا رتي‌ک‌خستني ده‌ستورتيکي تازه‌يه و بليمه‌تي نيمامي عومەر پيشان ده‌دات. نهم ته‌گيره‌ش هيچ نارتيکيه‌کي نييه له‌گه‌ل بنه‌ما په‌سه‌نه‌کاني نيسلامدا به‌تايبته‌تو به‌ندانهي په‌يوه‌سته به‌راويژکردنه‌وو و دواتر ورده ورده حیکمه‌تي راويژکردنه‌که ده‌رکوت و هه‌ره‌موو نه‌هلي شار له‌مزگه‌وتي گه‌وره په‌ميانياندا. هه‌رلهم ميانه‌يه‌شدا چيگاي تو پرسياره نايته‌توه که به‌مي‌شکي هه‌ندي که‌سدا هاتووه "کي نهم مافهي داوه به‌نيمامي عومەر وابکات؟" يان عومەر به‌لگهي چي بووه بۆ نهم ته‌گيره؟ نه‌ونده به‌سه بزاني که گروي موسلمانان و هاوه‌لان، پتي رازي بوون و لتي بيده‌نگ و پي‌خوش‌حالبوون پتي، به‌هيچ کلوجيکيش ده‌نگي نارپه‌زايي نه‌بيستراوه، شتيکي زانراو و ناساييشه‌وه نهم ته‌گيره راي گشتيي له‌گه‌لدا بووه و کۆرا (الجماع) يه‌کيکه له‌سه‌رچاوه‌کاني شهرع^(۱). با نه‌وشمان له‌بير نه‌چي‌ت، نيمامي عومەر خويشي خه‌ليفه‌کي گروي بۆ گيراو و مه‌رجه‌ بووه، نيمه ده‌بيت جه‌خت بکه‌ينه‌وه له‌و بنه‌مايانهي که نه‌نداماني راويژکاري که به‌رزتین هه‌يکه‌لي سياسي له‌رژيمي حکومه‌تي نيسلامدا، له‌سه‌رده‌مي خه‌ليفه‌ راشيده‌کاندا ته‌ساله يان له‌سه‌رداوه، نهم هديکه‌له‌ي نيمامي عومەر ناري ليتان نه‌ونده که‌لکي له‌م ده‌سته هاوه‌له‌ وه‌رگرت له‌هيچ ده‌سته‌يه‌کي تري وه‌رنه‌گرت، بنه‌ماي راويژکردنه‌ش له‌وه‌وه هاتووه که خوداي گه‌وره مؤله‌تي به‌راويژکردن داوه و پيغه‌مبه‌ريش ﷺ رايگه‌ياندووه. له‌ناو نيماندارانيشدا هيچ که‌سيک نه‌بووه شان بدات له‌شاني نهم ده‌هاوه‌له‌ له‌ته‌قواو سپارده‌پارتيديا^(۲).

بهم شيويه ژياني نيمامي عومەر کوتايي هات و نه‌زري مردن و نازاري برينه‌که‌ي سه‌رقاتي نه‌کرد له‌ته‌گيرو نه‌خشه‌کيشان بۆ کاروباري موسلمانان، پته‌وترين رژيمي راويژکردني دامه‌زراند که هيچ که‌سيک پيشي نهم نه‌يکردبوو، بيگومان بناغهي راويژکردن، قورئان و فهرموده و کرداو گوفتار دايرشتووه و پيغه‌مبه‌ر ﷺ نيشي له‌سه‌ر

^۱ نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الاسلامي، ظافر القامي (۱/۲۲۷، ۲۲۶).

^۲ المصدر نفسه.

کردوو و نه بوبه کريش وه کو بنه مایه کی دینی کاری پینکردوو، که واته نیمامی عومەر شتی تازهی دانه هیناوه و کاره کهشی دهستنیشان کردنی رپیچکهی ههلبژاردنی خهلیفه بوو، بۆ ئەم کارهش ژمارهیهکی دیاری کراری پیوه تایبەت کرد، ئەم شیوه بنیاتناوه نه پیغه مبهەر ﷺ نه نه بوبه کر نهیان کردبوو، بهلکه یه که مین کهس و یه که مین جار عومەر کردی و زۆر باشیشی کرد، چونکه باشترین رپیگهی گونجاو بوو بۆ بارودۆخی هاوه لآن له و کاته دا^(۱).

دووهم: وه سیتی نیمامی عومەر بۆ خه لیفه کهی پاش خۆی

نیمامی عومەر، (په زای خوای لیبت) چهند وه سیتیکی گزنگی کرد بۆ ئەو جینشینهی که دوای خۆی ده بیته فرمانرهبواو پی شهوای ئەم ئوممه ته. ناوه رپۆکی وه سیه ته کانیشی بهم شیوه یه بوو^۱ وه سیته پی ده کهم هه میسه له خودای ته نهاو بی هاویه ش بترسه، وه سیته پی ده کهم، به رامبه ر کۆچه ریبه یه که مه کان چاک به و پیشینه یان له بهر چاو بگره، به هه مان شیوه به رامبه ر نه نساره کان چاک به و کرداری باشیان قبول بکه و چاویوشی له خراپه یان بکه، هه ره ها وه سیته پی ده کهم بۆ ئەهلی شاره کان باش به، چونکه ئەوان قه لغانی دوژمن و کانگای ده سه که وتن، به خۆشی خۆیان نه بیته هیچ کاریکی گران مه ده به سه ریاندا، وه سیته پی ده کهم به رامبه ر ئەهلی ده شته کی باشبه، چونکه ئەوانه عه ره بی په سنن و که ره سه ی خاوی نیسلا من، له قه راغی مال و داراییان وه بگره و بیده به هه ژاره کانیان، وه سیته پی ده کهم به رامبه ر ئەهلی زیمه (گاورو جوله که) باش به له دواوه مه یان کوزه، زیاتر له وزه ی خۆیان نه رک مه خه ره سه ریان، نه گه ر سه رانه ی خۆیان به خۆشی خۆیاندا باشه، نه گینا به سوکی و سه رکزی لییان وه رگره. وه سیته پی ده کهم له خودا بترسه و کۆسپه بکه له بهر خاتری ئەو، له خه شمی بترسه و نه که ی گونا هت لی بوه شیته وه. نامۆزگاریت ده کهم له خودای گه وه بترسه و بۆ وه رگرته وه ی مافی خودای گه وه له خه لک مه ترسه. وه سیته پی ده کهم، دادوهر به بۆ ئوممه ت و گه له که ت، یه کلابه ره وه بۆ پیویستی و ته نگاویان، رپی زی ده و له مه نده کان مه ده به سه ر هه ژاره کاند، نه گه ر به یارمه تی خودای گه وه بهم شیوه یه

^۱ اولیات الفاروق، د. غالب عبد الکافی القرشی (ص ۱۲۷).

بويت بېنگومان دلت سه لامهت ده بېت و گونا هه کانت هه لده وه رېت و کرداره کانت به چاکه
 کۆتايی دیت، لای نهو خودایه ی که له په نهانه کان ده زانیت و له وردو کردی دلت
 ناگاداره و لی خوشبووه. فرمانت پی ده کهم هه رگیز له فرمانه کانی خودای گه وره
 ده رنه چیت و سنوورشکینتی نه کهیت، توندوتۆل به له بهرامبهر سه رپیچی کردن بۆ
 نزیکترین کهس یان دوورترین کهس. ده رباره ی هیچ تاوانباریک سۆز مه نوینه هه تا به
 نه ندازه ی تاوانه که ی میرازی ده گریت، با خه لکی لات یه کسان بن، باکت نه بیت حق
 ده که ویتته سه رکی، بۆ ره زای خودای گه وره سه رزه نشتی خه لکی فرامۆش که، ده خیلت
 بم خوشه و یستی و چاوبرسییه تی نهو داراییه ی که خودای گه وره پیت ده به خشیت وات لی
 نه کات به شو مافی ئیماندارانی لی نه ده ییت و نه غز له خه لکی بکه ییت و سته مکاریت
 له گه لیاندا، نه فسی خۆت رابگره به نه ندازه ی نهو فراوانییه ی که خودا پیی به خشیویت،
 به راستی ده چیتته هه وارگه یه ک، هه وارگه ی دونیا و قیامه ته. نه گه ر پۆیچیت به دونیا دا
 به بی گه ردی و دادپه روه ری به نه ندازه ی نهو گوشادیه ی خودا بۆتی فرامۆش دینتی نه وه
 و بزانه به ناو ئیمان و ره زامه ندی خودا دا پۆشتوویت، خۆ نه گه ر ئاره زوو بازی زال بیت
 به سه رتا نهو به ناو خه شم و غه زه بی خودا دا پۆچوویت. وه سیه تت پی ده کهم بوار نه ده ییت
 به خۆت و کهسی تریش زۆلم له نه هلی زیمه بکه ن، من وه سیه تت بۆ ده کهم و نامۆزگاری
 تاییه تت ده کهم تۆش به م قسانه ره زامه ندی خودای گه وره و پروسووری پۆژی قیامه ت
 به ده ست بینه، من نهو نامۆزگاری و رینماییه ت بۆ هه لده بژیرم که خۆم و کوره کهم
 له سه ری ده پۆین و که لکمان لی وه رگرتوه، نه گه ر ئیش بکه ی به نامۆزگارییه کانه و
 وازینیت له و کارانه ی قه ده غه ت لیده کهم، نه وه چاک بزانه ده ستت گرتوه به داهاتیکی
 فراوان و پشکیکی تیرو ته سه له وه، خۆ نه گه ر پیاده ی نه که ییت و پشتگویی بجه ییت و دوور
 نه که ویتته وه له و کاره ناهه مو ارانه ی که خودای گه وره پیی رازی نییه، نه وه په رته وازه و
 له که دار ده بیت و به ره رچی بۆچوون و فرمانه کانت ده دریتته وه، چونکه هه ر هه موو
 خه لکی له ئاره زوو هه وه سدا به شیان هه یه و شه ریکن، باش بزانه کاپۆلی تاوان ئیبلیس ه و
 سه به بکاری هه موو تیاچونیکه، ئیبلیس میلیله تانی پیش تۆی سه ر لی شیواند هه تا
 بردینییه ناو ناگرو خراپترین شوین، قیزه و نترین سامانی که سینک نه وه یه دوژمنی خودای

خۆش بویت و پېشهوای گوناھباری بیت و سواری بۆته قەى حەق بیت و قەلاچۆکردن و مەرگەساتی لەلا ئاسان بیت. ھەمیشە و تارىژی دەرونت بە، سویندت دەدەم بە خودا، بەزەبیت بیتەو بە کۆمەلای موسلماناندا و ریزی گەرەیان بگرەو سۆزت ھەبى بۆ بچوکیان و نتم بە بۆ زانایان، لە موسلمانان مەدە با زەلیل نەبن و نارەحتیان مەکە با تورە نەبن، بەشویاری خۆیان لى حەرام مەکە با ھەزار نەکەون، بە تۆیزی مەیان نیرە بەملاولادا با دوا براو نەبن، مەھیلە دارایی بیتتە گۆی دەست دەولە مەندەکان، دەرگایان بەرودا دامەخە، نەوەک بەھیتزەکان لاوازەکان بچۆن. ئەمە وەسیتی منە بۆ تۆ، خودا دەکەم بە شایەت بەسەر تەو و ریزو سلاوم ھەبە بۆت" (۱).

ئەم وەسیەتە بە شێوەیەکی ئاسان و پەوان بەلگەبە لەسەر دوورینی ئیمامی عومەر لە بارەى حوکمرانی و بەرپۆبەردنەو، چونکە باسی پێبازو پزیمی حوکمکردن و بەرپۆبەردنی تۆکە دەکات. لەناو پزۆکی ئەم وەسیەتەدا کۆمەلایک بنەمای فرە بایەخدارى تێدایە حەق وایە بکریتە گەلالەبەکی تەخت، لەبەر خاتری ئەو ھەموو پێساو پزۆگرام و بنچینە بەنرخانەى کە تێدایەو حوکمەتییکی تۆکەمە لى دروست دەکریت لە پروی ئایینی و سەربازى و ئابوری و کۆمەلایەتیەو، لە پێشەکی وەسیەتەکەدا ئەمانە ھاتووە:

۱- پێداگری کردن بۆ تەقوا و ترسان لە خودای گەرە.

أ - وەسیەتی دەکرد بۆ زیاتر تەقوا و ترسان لە خودای گەرە لە ناشکراو پەنھاندا چ بە گوفتار یان بە کردار بیت، چونکە ھەر کەسێک تەقواى ھەبیت خودای گەرەش دەپارێزیت، ھەرکەسێک ترسو بیمی خودای لەدەدا بیت خودای گەرەش سایەناتی دەکات و پەرژینی بە چوار دەوردا دەکات (وەسیتت پى دەکەم، بترسە لە خودای تاک و تەنباو بى شەریک)، (وەسیتت پى دەکەم لە خودای گەرە بترسەو کۆسپەى لى بکە.. وەسیتت بیت تەقیبە لە خودای گەرە بکە).

ب - تۆلەى خودایی بستیئە لە خزم و بێگانە "گۆی مەدەو باکت نەبى حەق دەکەوتتە سەرکى"، "لە مافەکانى خودای گەرەدا لۆمەى لۆمە کاران فرامۆش بکە"، چونکە

^۱ الطبقات لابن سعد (۳۳۹/۹) البیان، والتبیین للجاحظ (۶/۲)، الکامل فی التاریخ (۲۱۰/۲)، الخلیفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، ص (۱۷۱، ۱۷۲).

سنوره کانی خودای گهوره بهلگهی شهرعی له سهره، که کرۆکی دینه. ده بیئت شهرع پیوه ریئت بۆ خه لک دهرباره ی گوفتارو کرداریان، بی ناگایی له شهرع، له بهر یه که هه لوه شانی دین و کۆمه لگهی لی ده که ویتته وه.

ج - ده بی مروژ دامه زراو بیئت "چۆن فرمانت پی کراره به و شیوه یه ده ق بگره"، جا ده ق گرتن زهروره تیکی دینی و دونیاییه و پیویسته بهرپرس و فرمان ره واکان یه که مجار خۆیانی پی پرازی نه وه، پاشان گه له که ی خۆیانی پی بۆچینن، وه که ده فهرمویت " بهر ده وهام نامۆزگاریی دهرونی خۆت بکه"، یان ده لیت "ره زامه ندی خوداو رۆژی دواپی به ده ست بیته".

۲- له گۆشه ی سیاسهت و چه مکه که یه وه

أ - خوگرتن و په یه وه ست بوون به دادپهروه ریبه وه، چونکه بنه مای هوکمرانییه. نه گهر دادگهری له ناو گه لدا پیاده بکریت، چاوه گی ده سه لات و هوکم به هیژو به سام ده بیئت، دادگای سیاسی و کۆمه لایه تی بۆ ده سه بهر ده بیئت و ده ولت سام و شکۆی زیاتر ده بیئت و ریزی کاربه ده سه ته کان له ناخی خه لکیدا پتر ده بیئت وه که ده فهرمویت "وه سیئت بیئت دادپهروه به" یان "به چاوتیکی یه کسان سهیری خه لک بکه".

ب - بایه خ به موسلمان ه یه که مینه کانی کۆچه ی و نه نسار بده، چونکه نه وان پیشینانی نیسلا من و عه قیده وه ده سه لاتی سیاسی له سه ر شانی نه وان راستکرایه وه و داکو ترا، هه ر نه وان هه لگرو قه لغانی نیسلا م بوون، وه که ده فهرمویت "وه سیئت بیئت بۆ کۆچه ریبه یه که مه کان چاک به و پیشینه بیان له بهر چا و بگره، وه سیئت بیئت بۆ نه نساره کان چاک به و کرده وه ی چاکیان قبول بکه و چا و له که موکوریان بیۆشه".

۳- له گۆشه ی سه ربازی و ناوه رۆکه که یه وه.

أ - گرنگی بده به سوپا و ناماده سازیان، به شیوه یه کی گوخوا و به مه رجیتک گه و ره ترین بهرپرس یارییه تی بجه یته نه ستۆی خۆت، بۆ ده سه بهر کردنی ناسایشی ولات سه لامه تیبه کانی، گرنگی بده به بنه بر کردنی ناتاجی سه ربازه موجاهیده کان، وه که ده فهرمویت "یه کلا به ره و بۆ ناتاج و ته نگی موجاهیده کان".

ب - گیرنه دانی جه نگاوه ران بۆ ماوه یه کی دوورودریژ، نه وه که دا بپرین له خاوخیزانیان و ویتل بن لییان، چونکه سه ره نجامه که ی ده بیته هۆی شه که تی و پارایی و

هه ره سی مه عنه و بیان، له بهر نه وه زۆر پێویسته مۆلته تی دیاری کراویان بدریتتی له کاتیتکی دیاری کراودا، له پرویه که وه بۆ نه وهی پشویه کی تیا بدهن و چالاکی خۆیان تازه بکه نه وه، له پرویه کی تریشه وه بگه رینه وه ناو خێزان و مندالتی خۆیان بۆ نه وهی نه وه بیان نه بریتته وه وه که ده فهرمویت "له تنگی و ناره حه تیدا قه تیسیان مه که با دوا بر اوو زنجیره پچراو نه بن"، "وه سیته بیت بۆ نه هلی شاره کان چاک به نه وانه قه لغانی نیسلا من".

ج - پێدانی موچه و به خشیش به جهنگا وه رو سه ربازه کان به گویره ی پله و پایه بیان، نه مه ش دالده و سه چا وه ی بۆتوی چه سپاویان بۆ دیاری ده کات و رینگه بیان بۆ خۆش ده کات زیاتر تیکۆشان بکه ن و بیرو هۆشیان گرفتاری پارو سه رمایه کۆکردنه وه نه بیته، ههروه ها له که مه ده رامه تی و نه داریش ده ربا ز بن. وه که ده فهرمویت "ناره حه تیان مه که و موچه ی مانگانه بیان پێ بده با زویر نه بن و له کاتی خۆیدا هه رگیز به خشیشیان لێ مه بره با هه ژارو قه رزار نه که ون".

٤- له گۆشه ی ئابووری و دارایی و ره هه نده کانیانه.

أ - گرنگیدان به که له پهل به خشینه وه له نیتو خه لکدا، به شیوه یه کی داده په ره وانه و پێوانه یه کی پاسالانه. زۆر وریابه له وهی شه که و که ره سه کان ببه نه به ش و سه رمایه ی چا و چنۆکه کان و چینه کانی تری لێ ببه ری بیته وه که ده فهرمویت "سه رمایه و داها ت مه که به گۆی ده سته ی ده و له مه نده کان".

ب - له وزه ی خۆیان زیاتر نه رک و زه همت مه خه سه ر شانی نه هلی زیمه، به تاییه تی نه گه ر رسوما تی باج و سه رانه یان ته سلیم کرد وه که ده فهرمویت "پتر له توانای خۆیان نه رک مه خه ره سه ر شانیان نه گه ر سه رانه ی خۆیاندا".

ج - مافی بۆتوی بۆ گشت لایه که ته رخا ن بکریت و زیاده رو یی تیدا نه کریت و نه پشی و نه نه رژی و ده ست هه ل بگه ریت له و کارانه ی له توانا به ده رن وه که ده فهرمویت "هیچ کاریک مه ده به سه ریاندا به نه ندازه ی توانا و خۆشی خۆیان نه بیته"، یان "له قه راغی مال و داراییان وه برگه ره و بیده به هه ژاره کانیان"^(١).

^١ الخليفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، (١٧٤، ١٧٥).

۵- له گۆشەى كۆمەلایەتى و مەبەستەكانییەوه.

أ - گرنىگىدان بە گەل و سۆراغكردنى كاروبارىيان و پركردنەوهى ئاتاجيان و موچهو ماف پىدانىيان لەبەخشىنەكان، وەك دەفەرمویت "بەخشىن و موچهكانىيان لى مەگرەوه لەكات و جىنگاى خۆیدا".

ب - خۆپاراستن لە ئاویتەبوون و خۆش وىستنى دونیاو شوینكەوتنى ئارەزووبازى، چونكە چەندەها قەيران و كىشەى تىدايە فەرمانپەرەواو شوانەكانە بەرەو ھەلدیرو كاولكارى دەبات و سەردەكىشىت بۆ گەندەلى كۆمەلگاوى بى متمانەىى و پەيوەندىیە مرۆفایەتییەكان دەشوینیت، وەك دەفەرمویت "دەخىلت بى نەبیتە كۆیلەو دۆستى ئەو داراییەى كە خوداى گەورە دەبجاتە بەردەستت"، "ریزى دەولەمەندەكان نەدەى بەسەر ھەزارەكاندا".

ج - ریزی میللەت بگرەو نتم بە بەرامبەریان و خاكەسارىە بۆ گەورەو بچوكیان، چونكە ریزگرتن بەرزترىن پەيوەندى كۆمەلایەتییەو ھەنگاو دەنیت بۆ ئاویتەبوون و ئاویزانى گەل و سەركردەو لای یەكتر خۆشەويستیان دەكات. وەك دەفەرمویت "سویندت دەدەم بە خودا، بەزەبیت بىتەوہ بە كۆمەلى موسلمانداو مەزنى بدە بە پیرەكانو مېھرەبانى بدە بە مندالەكان و نتم بە بۆ زاناكان".

د - دەبیت بەرپوى گەل و میللەتدا سنگت كراوہبیت ئەمەش بەگوئى گرتن لە سكالاکانىيان و تۆلەسەندن لەھەندىكىيان بۆ ھەندىكى تریان دەبیت، گەر وا نەكریت پەيوەندى نىوان گەل و سەرۆك دەشپویت و رىكخستنى كۆمەلگاش وىران دەبیت، وەك دەفەرمویت "دەرگایان لى دامەخە ئەوہك بەھیزەكان لاوازەكان بۆن".

ه - بەدواى ھەقدا رۆشتن و سوربوون لەسەر پىادەكردنى لەناو كۆمەلگادا لە گشت بارودۆخىكدا، چونكە پىداووستییەكى كۆمەلایەتییەو ھەر دەبى بەرپا بكریت، وەك دەفەرمویت "دەست بگرە بەھەق و راستییەوہو خۆت لادە لەگىزاو". "بەچاویكى یەكسان تەماشای خەلكى بكەو مەپرسە ھەق دەكەویتە سەركى"، واتە: تۆلە بسپینە لەوہى تۆلە دەكەویتە سەرى.

و - دووركەوتنەوہ لە ستم بەھەموو شىوہو كلۆجىيەك بە تايبەت لەگەل ئەھلى زىمەدا، چونكە دادپەرورەرى خواستراوہ دەبى پىادە بكریت لە نىوہەندى گشت میللەتە

جياوازه كانى ولاتى ئىسلامدا بۆ ئىسلاھى ھەموان لەسايەى ئىسلامدا بەسەينەو، وەك دەفەرموئەت "وہسیت بېت دەرفەت نەدەى نە بە خۆت و نە بە كەسى تریش زولم لە ئەھلى زیمە بەكریت"، واتە: گارو جوله كە.

ز - بايە خدان بە خەلكى دەشتەكى و گزنگى پیدانیان، "وہسیت بېت بۆ خەلكى دەشتەكى چاكبە ئەوان عەرەبى پەسەن و كەرەسەى خاوى ئىسلامن"^(۱).

ح - لە ناوہ پۆكى وەسپەتەكەى ئىمامى عورمەدا ھاتووہ كە وەعدى نەداوہ ھېچ كرىكارىكى بىانى لە يەك سال زياتر لە ناو مەدینەدا بېئیتتەوہ، بەلام بۆ كرىكارەكەى ئەبو موسای ئەشعەرى وەعدى پیدا چوار سال بېئیتتەوہ لە كۆتاییدا بەدەستى ئەو كرىكارە كە (ئەبو لوئلوئى فەيروزى) بوو شەھید كرا^(۲).

سېئەم: دەستورى عەبدولرەھمانى كورپى عەوفا لە بەرئۆبەردنى شورادا

۱- لیژنەى راویژكردنى كۆكردەوہ

تازە بەتازە خەلك لە ناشتنى ئىمامى عومەر تەواو بووبوون، بە خیرایى دەستەى راویژكارو ئەندامانى بالای ھەلبژاردەى ولات لە مالى عائیشەى داىكى ئىمانداران كۆبوونەو، دەشلین لە مالى فاتیمەى كچى قەیسى فەھریدا كۆبوونەوہ كە گزیدراوہ بۆ چارەسەر كردنى گەورەترین كیشە كە پووبەروى ژيانى موسلمانان بۆتەوہ لەدواى كۆچى دواى ئىمامى عومەر. ئەنجومەنەكە وتویژیان كردو پای خۆیان دەرپرې بە یارمەتى خودای گەورە گەشتنە دېرېكى رېكو پېك كە خۆیان بە تايبەتى و موسلمانان بە گشتى پىی پازى بوون^(۳).

۲- كاتىك كە دەستەى راویژكاران كۆبوونەوہ، عەبدولرەھمان تەنازول (دەست لى ھەلگرتن) ى خۆى راگەیانندو پىی وتن فەرمانەكە بسپېرن بە سى كەستان زویبېرتى: من بەشى خۆم یان كاری خۆم دەبەخشم بە عەلى^(۴)، تەلخەش وتى: منیش دەنگى خۆم دەبەخشم بە عوسمان، سەعدیش وتى: منیش دەنگى خۆم دەدەم بە عەبدولرەھمان،

^۱ الخليفة الفاروق للعاني، (ص ۱۷۳).

^۲ عصر الخلافة الراشدة (ص ۱۰۲).

^۳ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۶۲، ۶۳).

^۴ البخاري، كتاب فضائل أصحاب النبي، رقم (۳۷۰۰).

تالیتره‌دا پالیئوراوه‌کان بوون به سیان که بریتی بوون له‌عدلی و عوسمان و عه‌بدولپه‌همان، عه‌بدولپه‌همانیش وتی: کامتان له حوکمرانی هه‌لدین و لیتی بیزارن منیش نه‌یده‌م به نه‌وتان، وه‌للاهی خه‌می نیسلام و خودای گه‌وره‌ی ده‌که‌وئته‌ سهر، عه‌بدولپه‌همان، وا تیگه‌یشت که نه‌وان نه‌م، به له‌پیشتر و شیاوتر ده‌زانن بۆیه هه‌ردووکیان بیده‌نگ بوون. عه‌بدولپه‌همان وتی: نه‌یده‌ن به من وه‌للاهی من له نیوه شیاوتر نیم^(۱).

۳- عه‌بدولپه‌همانی کورپی عه‌وف که‌وته راپرسی بۆ جیبه‌جیکردنی کاره‌کانی ده‌سته‌ی راپوئیکاریی.

عه‌بدولپه‌همان، دوا به‌داوی کۆیوونه‌وه‌ی شه‌ش پالیئوراوه‌که که له به‌یانی رۆژی یه‌کشه‌مه ده‌ستیان پینکردبوو، زۆر به ده‌ستبرد که‌وته په‌یوه‌ندیکردن و راپوئیکردن و له‌م هه‌نگاه‌وه‌ی به‌رده‌وام بوو سی رۆژی ته‌واو، هه‌تا به‌ره به‌یانی رۆژی چواره‌می مانگی چواره‌می موچه‌په‌م، که دوا رۆژی نه‌و مۆله‌ته بوو که نیمامی عومه‌ر دیاری کردبوو. پاشان عه‌بدولپه‌همان به‌ عدلی کورپی نه‌بی تالیب ده‌ستی پینکرد و پیتی وت: نه‌گه‌ر په‌یمان بیت تۆ هه‌لنه‌بۆئیرین تۆ کی هه‌لنه‌بۆئیریت بۆ خه‌لافه‌ت؟ عدلی وتی: عوسمانی کورپی عه‌فان هه‌لنه‌بۆئیرم، پاشان چو بۆلای عوسمان و پیتی وت نه‌گه‌ر تۆ هه‌لنه‌بۆئین و په‌یمان نه‌ده‌ینێ تۆ کی هه‌لنه‌بۆئیری وتی: عدلی کورپی نه‌بی تالیب. دواي نه‌مه چوو بۆلای یاره‌کانی ترو راپوئیی پینکردن، عه‌بدولپه‌همان، به هه‌ر باوه‌پدارییه‌کی تر ده‌گه‌شت له شاری مه‌دینه‌دا رای وه‌رده‌گرت و پرسى پى ده‌کرد، هه‌روه‌ها پرسى به نه‌میری سه‌ربازو له‌شکره‌کان کردو نه‌و که‌سانه‌ش که هاتوونه‌ته شاری مه‌دینه، راپوئیکردنی عه‌بدوپه‌همان په‌ره‌ی سه‌ندو ته‌نانه‌ت راپوئیی کرد به‌و ئافره‌تانه‌ی که له په‌چه‌ی خۆیاندا بوون و رای وه‌رگرتن و رای مندال و کۆیله‌کانی مه‌دینه‌شی وه‌رگرت، سه‌ره‌نجام گه‌شته نه‌و راپیه‌ی که زۆرینه‌ی موسلمانان ئاماژه بۆ نیمامی عوسمان ده‌که‌ن و برپیکیش هه‌بوون ئاماژه‌یان بۆ عدلی ده‌کرد. له‌نیوه‌شه‌وی، شه‌وی چوارشه‌مه عه‌بدولپه‌همان، چو بۆ مالتی میسه‌وره‌ی مه‌خره‌مه‌دی خوشکه‌زای و دای له ده‌رگا، نه‌وکاته میسه‌وره‌ خه‌وتبوو^(۲) نه‌وه‌نده ده‌ی کرده

^۱ المصدر السابق.

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی (ص ۱۰۶).

دهرگا ههتا خه بهری بوویه وه پیتی وت نه وه چیه نه لیتی خه وتوویت؟ وه للاهی نه مشه وه خه وه نه چۆته چاوم، ههسته برۆ زویپرو سه عدم بۆ بانگ بکه، نه ویش بانگی کردن وه عه بدولپه همان وتویتی له گه لدا کردن وه راویژی پیتکردن، پاشان وتی: برۆ عه لیم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا شه و زرنگایه وه، پاشان عه لی گه پرایه وه، پاشان وتی: عوسمانم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا بانگی به یانی^(۱).

۴- ریتکه وتن له سه ره به یعه تدان به نیمامی عوسمان

دوای نوژی به یانی کردیان به رۆژی به یعه تدان، که دوا هه مین رۆژی مۆله ته که بوو، له مانگی حاجیان ۲۳/کۆچی/۶۴۴ زاینی، عه بدولپه همانی کورپی عه وف لای مینه به ره که میزه ره که ی پیغه مبه ره ﷺ پینچابوو به سه ریه وه وه، پیاوانی دهسته ی راویژکاری کۆکرده وه وه سه هه یی رۆمی نارد بۆ لای نه وه کۆچه ری وه نه نساریانه ی که له ماله بوون وه ناردی به شوین سه ره له شکره کاندا که له نیویاندا مو عاوییه له شامو عومه یری کورپی سه عد له حیمسو عه مری کورپی عاس له میسر، هه بوون. به پیتی ریوایه تی بوخاری نه مانیش هاو را بوون له گه ل نه خشه که ی عومه رو به ده م بانگه یشته که وه هات بوون بۆ مه دینه^(۲). کاتیک کۆبوونه وه ده سته ی پیتکرد، عه بدولپه همان، شایه تومانی هینا وه ده سته ی کرد به وتاردان، پاشان فه رمووی: نه ی عه لی من له راو بو چوونی خه لک تیرا ماوم سه رنجم داوه که کهس به هاوشان وه هاوسه نگی عوسمان نازانن، تو دلته گه رد نه گریته. پاشان فه رمووی به عوسمان: به یعه تته ده ده می له سه ره سوننه تی خودای گه وره ی پیغه مبه ره که ی ﷺ هه ردوو خه لیفه که ی دوای خۆی، به م شیویه عه بدولپه همان، په یانی داو هه موو کۆچه ری وه نه نساره کان وه نه میره کان وه سه رجه م موسلمانان^(۳) به دوایدا په یماناندا به نیمامی عوسمان. له ریوایه تی خاوه نی (تمهید البیان) دا هاتوه که عه لی کورپی نه بی تالیب یه که م کهس بووه که گفته وه په یانی داوه به نیمامی عوسمان پاشان عه بدولپه همانی کورپی عه وف و باقی هاوه لان^(۴).

^۱ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۲ شهید الدار عثمان بن عفان، أحمد الخروف، (ص ۳۷).

^۳ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۴ التمهید والبیان (ص ۲۶).

۵- دانایی عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف لە جێبەجێکردنی نەخشەی راویژکردنە کەدا. عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف، ژیرانەو میرانەو بە ئاقاری بەرژەو نەندی گشتیدا نەخشەی راویژکردنە کە جێبەجێکردو نەبیرد بە ئاقاری بەرژەو نەندی تاییەتی و سوودی تاکە کەسیدا، دەستی لە هەلپەرسی و تەماعکاری بەرداو رازی بوو بە خۆلادان لە بەرزترین پلەو پایەیی دنیایی کە مەزۆفەکان هەلپەیی بۆ دەکەن، لەبەر ئەوەی هەلۆیست و دەنگی موسلمانان کۆک و تەبابی. یە کەمەین ئیش لە ئیشەکانی پێکخراوی دەستەیی راویژکاری بە هەلپەردانی کەسێک بۆ تەختی خەلافەت دەستی پێکردو کاروباری موسلمانان کەوتە سەر سەکی دەستاو دەست کردن. بە راستی عەبدولپەرھمان، ئەم ئیشەیی بە نەرمی و ئارام و تەگبیری جوان سازاندو بریکاریک بوو کە سەرکەوتنی لە جێبەجێکردنی راسپاردەییەکی مەزندا بە دەست هێنا.

ئەو هەنگاوانەیی عەبدولپەرھمان نای ئەمانەیی خوارەو هەبوو:

۱- لە یە کەم دانیشتنی ئەنجومەنی راویژکاریدا بەرنامەییەکی ئاسانی دارپشت لە چوارچێوەیی ئەو مۆلەتەیی نێمامی عومەر دیاری کردبوو، بەم بەرنامەییەش توانی پای هەموو ئەندامانی دەستەیی راویژکاری وەر بگری و بیاختە بەر تیشکو لیکۆلینەو و راو بۆچوونی یە کە بە یە کە یانی زانی و ئەوانیش بە چارۆشنی لە سەر پلانە کەیی رۆشتن.

۲- نەفسی خۆی کوشت و لە مافی خۆی بۆ خەلافەت تەنازولی کرد، لە پێناو ئەوەی هەرچی گومانە لە سەری برەوئیتەو بە قایمی دەستی گرت بە گوریسی ئەستوری متمانەو دلتیاییەو.

۳- هاتە سەر دواھەمین زانیارییە کە لە لایەن ھاوئەلانەو پێی گەیشتبوو، واتە گەشتە ئەنجامی راپرسییە کە. لە گەل ئەو هەشدا بەردەوام راو بۆچوونەکانی تاوتوی دە کرد لە گەلێان، هەتا لە کۆتاییدا سوکە هەلپەردانیکی پچرپچری کرد. نێمامی عوسمان لە سەر رای سەعدی ئەبی وەقاس و زوبیری کۆری عەوام هەلپەردارو زۆرینەیی ئەندامە دەنگدەرەکانی تریشیان لە گەل بوو، عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف کە سایەتی هەردوو پێشەوا عوسمان و عەلی بەلاوہ گرنگ بوو. لە ناو ئەو دەستەییەش، کە نێمامی عومەر پالۆتنی، ئەم دوانە لە ھاوئەلیەتی پێغەمبەر و لە کیشدا ھاوسەنگی یە کتر بوون،

ئەوھىيان تيا دەركەوتتوبو كە ھىچ كامىيان لارى لەوى تريان نىيە، با پۆستەكەشى لەكىس بچوايە .

۴- لەودىيوى دەستەي پراوئۆكارەوھە عەبدولپەرھمان گەرپايەوھە بۆ سەر راي كەسە ماقول و خاوەن بۆچوونەكان، پاشان پرسىياري لەعامەي خەلك و كۆيىلەكانىش كوردوھە، بۆي دەركەوتتوھە زۆرىيەي زۆرى خەلك كەس بە ھاوشان و ھاوتاي عوسمان نازانن، بۆيە پەيمانى پىتداو خەلكىش بە گشتىي پەيمانىان پىتدا^(۱) .

عەبدولپەرھمانى كورپى عەوف بە عاقلانەو دەستپاكى و دامەزراوى و خۆ فەرماؤش كوردن و خۆ تەراکردن لە ھەلپەي خەلافەت و دەست ھەلگرتن لە بەرزترىن پەلەو پايەي دىيائى توانى ئەو تەنگ و چەلەمەيە رابمايىت و سەرپەرشتى كاروانى دەستەي پراوئۆكاران بە لىتھاتوويى و بوئىرى و راستى بكات، عەبدولپەرھمان، شايانى گەورەترىن رىزى پىزانىنە^(۲)، ئىمامى زەھەبى دەئىت "نايابترىن كوردەوھەي عەبدولپەرھمان، ئەوھە نەفسى خۆي گرت و خۆي بەركەنار كرد لە كارەكە لەكاتى پراوئۆكردنەكەداو ئومەتى سەرپىشك كرد خۆيان ئەو كەسە ھەلئىزىن كە ئەھلى (حەل و عەقد) ناماژەي پى دەكات، لەم بوارەدا خەلكى رابوون و كردىانە دەنگدانىكى سەرتاسەرى بۆ ئىمامى عوسمان، ئەگەر عەبدولپەرھمان مەرامى بە خەلافەت ھەبوايە بۆ بەرژەوھەندى خۆي خەريك دەبوو، يان بۆ نامۆزاكەي كە سەعدى كورپى ئەبى وەقاسە كە نزىكتەين كە سىبوو لىيەوھە^(۳)، بەم شىوھە كاريك لەكارەكانى دەستەي بالاي پراوئۆكارى لەسەردەمى خەلىفە راشىدىنەكاندا پىادەكرا، ئەوھەبوو كە خەلىفە لەرپىگەي دەستەي بالاي پراوئۆكارىيەوھە ديارى كراو كەسىك كرا بە فەرمانرەوا لەدواي راپرسى گشتى و پاشان پەيمانى گشتىي درا"^(۴) .

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۷۰، ۷۱).

^۲ مجلة البحوث الالامية العدد (۱۰) ص(۲۵۵).

^۳ سير اعلام النبلاء شمس الدين الذهبي (۸۶/۱).

^۴ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة (ص ۲۷۸).

چوارەم: پۇخلەۋاتى رافزى چىرۆكى راۋىژكردنە كەي بۇگەن كىردوۋە

لەمىژوۋى ئىسلامدا پۇخلەۋاتى شىعەو درۆ دەلەسەي رافزى تەپپوۋەتە سەر يەك، يەككىك لەو پۇخلەۋاتانە چىرۆكى راۋىژكردنە كەيەو بەخەلىفە كىردنى ئىمامى عوسمانە بۆ خەلافتە. رۆژھەلاتناسە كانىش ئەم كەلىنەيان قۇتۇتتەۋەو. پەرەيان پىداۋەو زۆرىەي مىژوۋونوسان و بىرمەندە تازە كانىش پىي كارىگەر بوون، بەبى ئەۋى سۇراغى رىۋايەتە كان بگەن و لەسەندەو دەقە كان بگۆلنەۋە، لەنىو موسلماناندا بلاۋيان پىكردوۋە. مىژوۋوناسە شىعەو رافزىە كان زۆر گىرنگىيان داۋە بەباس و خواستى راۋىژكردنە كەو گىرتنە دەستى پاىەي خەلافتە لەلايەن ئىمامى عوسمانەۋە. ئەوان ئەم بەسەرھاتەيان ئاخىيوە لەپۇخلەۋات و درۆي شاخدارو تەننەت كۆمەلىتىكان لەمبارەيەۋە پەرتوكىيان نووسيوە. بۆ نمونە (ئەبو مىخنەق) پەرتوكى شوراي نووسيوە، ھەرۋەھا ئىبن و عوقدە و ئىبن بابويە^(۱) وە ئىبن و سەعد، نۆ رىۋايەتى ھىناۋە لە رىگەي واقيدىيەۋە دەربارەي دەنگوباسى راۋىژكردنە كەو بەيەتدان بە ئىمامى عوسمان و بەروارى دەست بەكاربوونى خەلافتەكە^(۲) و رىۋايەتى تىرى نىقل كىردوۋە لە رىگەي عوبەيدوللاي كورپى موساۋە، ھەر لەشەھىد كىردنى ئىمامى عومرو تايىبەت كىردنى دەستەي راۋىژكارى لە شەش كەسدا، تا دەگاتە ۋەسەيت كىردنى بۆ عەلى و عوسمان، لەم رىۋايەتەندا ھاتوۋە كە ئەگەر ھەر كام لەعلى و عوسمان، كاروبارى خەلافتەيان گىرتە دەست چى بگەن و چى نەكەن؟ ھەر لەم رىۋاتانەشدا ۋەسەيت كراۋە بۆ سوھەبىي رۆمى كە بەۋكارە ھەستەيت كەپىي سىپىردراۋە^(۳).

ھەرۋەھا بەلازرى، دەنگوباسى راۋىژكردنە كەي دەستەي راۋىژكارو بەيەتدانى بە ئىمامى عوسمان لە ئەبى مىخنەقەۋە نىقل كىردوۋە^(۴)، ھىشامى كەلبى، يەككىكى ترە لەۋانەي كە راۋىژكردنە كەي لە ئەبى مىخنەقەۋە نىقل كىردوۋە تەنھا پىشتى بە ئەم

^۱ الذريعة الى تصانيف الشيعة (۲۴۶/۱۴).

^۲ الطبقات الكبرى لابن سعد (۶۳/۳).

^۳ المصدر السابق (۳۴۰/۳).

^۴ اناب الاشراف البلاذري (۱۸/۵).

بهستوه^(۱) و له واقیدی^(۲) و عبدوللای کوری موساشهوه^(۳) شتی نقل کردوه، تبه ریش له م بهسرهاته دا پشتی بهستوه به چند ریوایه تیک، که یه کیک له و ریوایه تانه ریوایه تی نه بی میخنه قه^(۴)، ئیبنو نه بی حدیدیش هندیک پروداوی چیرۆکی راویژکردنه که ی گواستۆتوه له رینگه ی (نه حمدی عبدول عه زیزی) یه وه^(۵) نه ویش له نقله که یدا ناماژه بۆ کتیبی شورای واقیدی ده کات^(۶).

سه یرده که ین گێرانه وه ی شیعه کان چهنده ها قسه و باسی نابجی و هه لیت و په لیتی تیدایه و ریوایه ته کان سه روینیان نییه و بی به لگه ماونه ته وه، بۆ نمونه یه کیک له و قسه و باسه پروپوچانه نه مه یه:

۱- هاوه لآن به خزم خزمینه له که دار ده که ن له کاروباری موسلماناندا، ریوایه ته کانی شیعه هاوه لآن به خزم چیتی له که دار ده که ن له کاروباری موسلماناندا تۆمه تی نه وه دروست ده که ن که عه لی رازی نه بووه عه بدولپه همانی کوری عه وف کاری دیاریکردن و پالۆتنی خه لیفه راهه پینیت. نه بومیخنه ق و هیشامی که لبی نه میش له باوکیه وه، نه حمدی جه وه هری - هیناویانه ده لێن کاتی نیمامی عومه ر، عه بدولپه همانی کوری عه وفی کرده که کم و بریارده ر نه گه ر هه ردوتای ته رازوه که هاوسه نگ بوو، ئالیره دا نیمامی عه لی زانی خه لافه تی له کیس چوه و به ری نه م ناکه ویت، چونکه عه بدولپه همان له به ر زاوا و خه زووری نیوان خزی و نیمامی عوسمان، بیگومان عوسمان پێشده خات^(۷). ئیبن ته مییه وه لامی نه م قسه یه ده داته وه، خزمایه تی نیوان عوسمان و عه بدولپه همان به درۆ ده خاته وه و ده لیت: "عه بدولپه همان نه برای عوسمانه وه نه ئامۆزایه تی، ته نانه ت له هۆزه که یشی نییه و به هیچ شیوه یه که سی یه کتر نین، به لکه عه بدولپه همان تیره ی زوه رییه و عوسمان تیره ی به نی ئومه یه یه، تیره ی به نی زوه ره ش زیاتر هاوسیتی به نی

^۱ المصدر السابق.

^۲ المصدر السابق.

^۳ المصدر السابق.

^۴ أثر التشيع على الروايات التاريخية، د. عبدالعزيز نور، ص (۳۲۱)، وهو العمدة في هذه الفقر.

^۵ شرح نهج البلاغة (۴۹/۹).

^۶ المصدر السابق (۱۵/۹).

^۷ أثر التشيع على الروايات التاريخية، (ص ۳۲۲).

هاشمن نك بهنى نومديه، چونكه بهنى زوهره خالوانى پيغهمبهرن ﷺ و ده فرمويت به سه عدى نهى وه قاص (نهمه خالومه منداليش ده چيتمه وه سهر خالوانى)^(۱)، ههروه ها پيغهمبهر ﷺ برايه تى نه خسته نيوان كوچهره تيك و كوچهره يه كى تر يان نه نسار تيك و نه نسار يه كى تر، به لكو برايه تى خستبووه نيوان كوچهره و نه نسارى، عه بدولر هه مانى عه و فى كوچهره و سه عدى كورپ ره بيه عى نه نسارى كرده براى يه كترى^(۲). نهم وه لامه ي نين و ته ييميه مه شهروه و سه ليمتراوه له كتيببه نوسراوه كانداو هه مو وه هلى زانست و راسته پره وه ده يزائن^(۳).

رپوايه ته كانى شيعه له سه ر خزمه يه تى عه بدولر هه مان و عوسمان هه لبه ستراوه، گوايه عه بدولر هه مان زاوا خه زوورى راستى و حقه له بير بر دوته وه. بينگومان له رويه كه وه سوزو عاتيفه ي پشت و باوكى نه ستورتره، تا سوزى زاوا خه زوورى. له رويه كى تر يشه وه په يوه ندى دنيايى و سروشتى له نيوان نه وه ي يه كه مى نيمانداراندا، واته (هاوه لان) په راويز خرابوو هه رگيز وابه سته ي خزمه يه تى و پشت و باوانى نه بوون، به لكه پشتگوئيان خستوه، چيرزكى زاوا خه زوور يه كه شيان نه وه بووه كه عه بدولر هه مان نومو كه لسومى كچى عه قه بهى نهى موعيتى خوشكى وه ليدى خواستوه^(۴).

۲- ده نگوى دروستبوونى حزبى نه مهوى و حزبى هاشمى بلاو ده كه نه وه.

رپوايه تى نهى ميخنه ق نامازه بو رپودانى كيشه و ناژاوه ده كات له نيوان بهنى هاشم و بهنى نوميه دا له كاتى په يمان و به يه تاندا به عوسمان. نه مهش زور نارپيك و نادروسته و راست نييه، چونكه له مباره يه وه هيچ رپوايه تى كى دروست و لاوازش نه هاتوه^(۵)، ته نها نه وه هيه ميژووناسه كان ته شيان گرتوه به رپوايه ته كانى شيعه ي رافزيبه وه، ده ستيان گرتوه به كلكى پالانته كانى شيعه وه و ليكدا نه وه ي هه لمان له سه ر رپوايه تى شيعه كان هه لچنويه، واته وها بينش ده كهن، راويژى هاوه لاني پيغهمبهر

^۱ صحيح سنن الترمذي (۲۲۰/۳)، رقم (۴۰۱۸).

^۲ البخاري كتاب المناقي الانتصار، رقم (۳۷۸۰).

^۳ منهاج السنة النبوية لابن تيمية (۲۷۱/۶).

^۴ الطبقات الكبرى (۱۲۷/۳).

^۵ الخلفاء الراشدون امين القضاة، (ص ۷۸، ۷۹).

ﷺ له دیاریکردنی خلیفه‌ی تازه‌دا به شیوه‌ی گێرمه‌و کیشمه‌ی عدشایه‌ری بووه و خه‌لک و هاوه‌لان بونه‌ته دوو به‌روه‌و دروستبوونی حیزبی ئومه‌وی و حزبی هاشمی لى که‌وتووته‌وه. ئەمه بۆچونیکى ئەندیشه‌ی و ته‌لیسماوییه‌و ئەنجامیکى قه‌لبه‌و هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر نییه، هه‌رگیز شتی وا له‌و باروودۆخه‌ی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تیا ژیاوه سه‌ری هه‌لنه‌داوه له‌ کاتی‌کدا ئەوان واته (کۆچه‌ری و ئەنسا‌ره‌کان) پ‌روه‌پ‌رووی باوک و برا و نامۆزاو ک‌وپى عه‌شیره‌تى خۆیان وه‌ستاونه‌ته‌وه له‌سه‌ر دین، ناشگۆنجی بیر له‌به‌ریابوونی نا‌کاری وه‌ها بکه‌ین له‌و به‌ریزانه، چونکه ئەوان هه‌موو شتی‌کی دنیا‌ییان کردبووه قوربانی سه‌لامه‌تى دینه‌که‌یان. قسه‌ی نا‌هزان، به‌رامبه‌ر ئەم هاوه‌له هه‌لکه‌وتووانه‌ی که مژده‌ی به‌هه‌شتیان پ‌یدراوه، پ‌شتراست نایه‌ته‌وه. پ‌روداوو به‌سه‌ره‌ات زۆره له‌لایه‌ن هاوه‌لانه‌وه که ده‌یسه‌لمینه‌تت هاوه‌لان زۆر له‌وه گه‌وره‌ت‌ریون، که خۆیان ب‌خه‌نه سوچی‌کی ته‌نگه‌به‌ری ناوه‌هاوه بۆ چاره‌سه‌رکردنی کاروباره‌کانیان، چونکه ئەم کیشمه‌یه کیشمی نوینه‌ری بنه‌ماله‌و عه‌شیره‌ت نه‌بووه، هه‌روه‌ها ئەنجومه‌نی راویژکاری شایسته‌ی راویژکردن بوون، له‌ئیسلا‌مدا پایه‌دار بوون.

۳- ئەو قسانه‌ی ده‌درینه پال ئیمامی عه‌لی درۆ بوه‌تانه

ئین و که‌سیر ده‌لێت "ئەو باسه‌ی که زۆریه‌ی میژوونوسان و که‌سانه‌تر ناماژه‌یان پ‌یکردوه وه‌کو ئین و جه‌برو غه‌یری ته‌ویش له‌ پ‌یشینه‌ی خۆیانوه نه‌یان بیستوه، که عه‌لی ک‌وپى ئەبی‌تالیب و ته‌بیتى به‌عه‌بدول‌پ‌ه‌مانی ک‌وپ عه‌وف "فیلت لێ‌کردم و فریوت دام، عوسمانت کرده خه‌لیفه له‌به‌ر ده‌ست‌په‌یه‌ه‌ندی زاوا خه‌زوری و هه‌موو پ‌ۆژی که‌ین و به‌ینه‌تان ده‌به‌ست بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆتان".

ته‌نانه‌ت عوسمان ئەوه‌نده ته‌له‌که‌ی کرد به‌عه‌بدول‌پ‌ه‌مانی ک‌وپى عه‌وف بۆ ئەوه‌ی هه‌لی بۆیۆتت بۆ خه‌لیفه‌یه‌تى، تا عه‌بدول‌پ‌ه‌مان وتی: "إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا". (الف‌تح: ۱۰)، که ئەمه درۆیه‌کی شاخ‌داره.

۴- له‌که‌دارکردنی عه‌مرى ک‌وپى عاس و موغه‌یره‌ی ک‌وپى شو‌عه‌به

ئەبو میخه‌نق له‌ ر‌یوایه‌تى ر‌ووداوی راویژکردنه‌که‌دا باسی عه‌مرى ک‌وپى عاس و موغه‌یره‌ی ک‌وپى شو‌عه‌به ده‌کات، گوايه ئەم دوانه له‌به‌رده‌می ده‌رگای راویژکردنه‌که‌دا

دانیشتون و سەعد چوو بە گۆیاندا. ئەم کردەوێه لە خەڵکی رەشۆکی و عەوام ناوەشیتەوه چ جایه لەهاوەڵە بەرپێزەکان! باشە چۆن سەعد پێیان دەلێت دەتانهوێت بڵێن ئیمەش گۆی دەگرین و ئەهلی راویژکردن. خەڵک زانیبوویان و لایان رۆشن بوو کۆ ئەهلی راویژە. ئەگەر کەسێک دیکەتی بدات روون دەبیتەوه کە رپوایەتەکی ئەبو میخەنق هەندیکێ رەخەو پلارە لەهەندەکی تری و بەراشکاری بۆی دەردەکەوێت کە لەگەڵ بنەما دروستەکاندا پێچەوانەیه. شتە دزیوێهەکانی ئەبی میخەنق لە دیس دەرجوو، هەرەک (یحی الیحی) ناماژەیی بە هەندیک نمونەو نەزێلە کردوو ئەوانە بەسە بۆ رمان و هەلوەشانەوهی رپوایەتەکانی ئەبو میخەنق و ناوەرۆکەکانی^(۱).

ئەم خالانە ناماژەیهکی سەرپێیی بوو کە رزاوێه کولتوری میژووی ئیسلامەوه و پرش و بلاو بۆتەوه لەئەدەبیات و کەلچەری ئیسلامداو کاریگەرییهکی دیاری کردووەتە سەر پیاوانی هزر و خامەو میژوو.

۵- عوسمانی کۆری عەفان شایستەیی خەلیفەیهتی بوو.

هیچ نیمانداریک گومانی لە رپوایەتی خەلافەتی عوسمان و دروستی ئەم خەلافەتە نییه و کەس ناتوانیت تانەو تەشەری لێ بدات، جگە لەو کەسانەیی کە دلێان تووشی دەخەز بووه و گەنیوه. لەئەنجامی ئەو کینەیهی کە دلێ تەنیوه هەلەشەیی دەکات بەرامبەر هاوەلانی پێغەمبەر ﷺ ئەمەش لە هیچ کەسێکەوه داناکەوێت لەشیعە رافزییهکانەوه نەبیت. کە سەرمایهی ژبانی دونیایان بۆتە جنیودان بەهاوەلان و رق لێ بوونیان، گۆی نەدان بەو توانج و تەشەرانی دەیگرنە هەرسی جی نشینەکە، چونکە بە پوچ و بەتالیان دەزانن و خەلافەتەکیان بەسەقەت و ناتەواو دەزانن. چەندین بەلگەیی دروست و بپراوه و ناساری دیرین و ناماژەنما هاتوو لە بارەیی شایستەیی و رپوایەتی خەلافەتی ئیمامی عوسمانەوه لەوانەش^(۲):

۱- نایەتی (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ

^۱ مرویان ابی مخنف (۱۷۹).

^۲ عقیدة أهل السنة في الصحابة ص(۲/۶۵۶).

خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (النور: ٥٥).
 ثم نایه‌ته به دیوید کدا به لگه‌یه له‌سه‌ر شایسته‌یی خه‌لافه‌تی نیمامی
 عوسمان، چونکه نه‌و له‌و که‌سانه‌یه که خودای گه‌وره کردوویه‌تی به جینشین له زه‌ویداو
 جینگه پی‌ی بته‌و کردووه له‌رؤژانی خه‌لافه‌تیدا. عوسمان، ژیانیکی باشی به‌سه‌ر بردووه،
 له‌ناو خه‌لکیدا به شیوه‌یه‌کی دادپه‌روه‌رانه حوکمی کردووه نویره‌کانی به‌چاکی نه‌نجام
 داوه‌و زه‌کاتی مالی خۆی ده‌ر کردووه و فره‌مانی کردووه به‌چاکه‌و ریگری کردووه له
 خراپه. ثم نایه‌ته‌ش خۆی له خۆیدا ناماژه‌یه بو دروستی و شایسته‌یی خه‌لافه‌تی
 نیمامی عوسمان^(١).

٢- (قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدْعُونَ إِلَىٰ قَوْمِ آبَائِهِمْ لِيَقْتُلُوهُمْ أَوْ
 يُسَلِّمُوا إِلَيْهِمْ فَإِن تَوَلَّوْا فَسُيَئِرُوا إِلَيْكُمْ وَإِن كَانُوا لِيَدْرَأَنَّكَ إِن تَوَلَّوْا مِن قَبْلُ
 يَعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) (الفتح: ١٦).
 ثم نایه‌ته‌ش به‌روویه‌کدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر شیای خه‌لافه‌تی
 نیمامی عوسمان، چونکه ناوبراو بانگ‌خوازی نه‌عرا به‌کان بو، که له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر
 ده‌عو‌ی خه‌لکیان ده‌کرد وه‌کو نه‌بویه‌کری سدیقو نیمامی عومده‌رو نیمامی
 عوسمان، نه‌بویه‌کر بانگی کردن بو جیه‌ادی فارس و رۆم و تورک، که‌واته نه‌گه‌ر گویره‌ایه‌لی
 ثم سیانه به‌گویره‌ی ده‌قی قورثان واجب بی‌ت، نه‌وا خه‌لافه‌تیشیان ساغ و سه‌لامه‌ته‌و
 خه‌لکیش لی‌یان رازیه^(٢).

٣- نه‌بی موسا ده‌لیت "پیغه‌مبه‌ر ﷺ جاریکیان چوه‌و ناو باخیک و فره‌مانی کرد
 به‌من ده‌رگاوانی باخه‌که‌بم، پی‌اوئیک هات و داوا‌ی مؤله‌تی کرد و فره‌مووی: ریگه‌ی بده‌و
 مؤده‌ی به‌هه‌شتی بده‌ری. سه‌یره‌که‌م عومده‌ره، پاشان یه‌کیکی تر هات و داوا‌ی مؤله‌تی
 کرد و فره‌مووی: ریگه‌ی بده‌و مؤده‌ی به‌هه‌شتی بده‌ری له‌سه‌ر به‌لایه‌ک که‌ تووشی ده‌بی‌ت،
 سه‌یره‌که‌م عوسمانه^(٣). ثم فره‌موده‌یه ناماژه‌ی نه‌وه‌ی تیدا‌یه که‌ هه‌رسی خه‌لافه‌ته‌که
 ته‌رتیب کراوه‌و ری‌کخراوه‌و هه‌والی نه‌و به‌لایه‌ش که‌ تووشی نیمامی عوسمان دیت،

^١ عقیده أهل السنة في الصحابة ص(٢/٦٥٦).

^٢ الفصل في الملل والاهواء والنحل (٤/١٠٩ - ١١٠).

^٣ البخاري رقم (٣٦٩٥).

به واقعی هاته ریگای، نهوه بوو له خانووه که ی خوی گه مارژدرا هتا نه وکاته ی به سته ملیکراوی شه هیدیان کرد^(۱).

نهم فرموده یه نیشانه یه که له نیشانه کانی پیغهمبرایه تی و ناماژه یه کیشه بۆ شه هیدبوونی عوسمان و لی رازی بوونی له لایهن پیغهمبره وه. نه بوداود به سنده دیکتی ته واو له جابری کوری عه بدوللاوه ریوایه تی کردوه، که پیغهمبر ﷺ فرموویه تی: "پیایونکی چاک نهم شهو خوونکی بینویه، نه بویه کر به پیغهمبر ﷺ کیشراوه، عومهریش به نه بویه کر کیشراوه، عوسمانیش به عومهر کیشراوه". جابر ده لیت: "کاتیک هه ستاین له لای پیغهمبر ﷺ وتمان نهو پیواوه چاکه پیغهمبر ﷺ خوویه تی و نهو سیانهش که هه ندیکیان به هه ندیکیان کیشراون نه وانه ده بنه سه رکارو سه ره رشتیاری نهم ناینه ی که خودا ناردوویه تی بۆ پیغهمبر ﷺ".^(۲)

۵- نه بو عه بدوللاوی حاکم، به سنده دی نه بی هورهیره ریوایه تی کردوه نه بی هورهیره ده لیت "بیستومه له پیغهمبر ﷺ فرموویه تی به مزوانه ناژاوه و دووبه ره کی دانه که ویت، ده لیت نیمه ش وتمان نه ی پیغهمبر ﷺ چارمان چییه؟ فرمووی: بده نه پال نه میرو هاوه له کانی، ناماژه ی کرد بۆ عوسمان"^(۳). نهم فرموده یه موعجیزه یه که ناشکرای پیغهمبره ﷺ، که پیغهمبرایه تییه که ی ده سه لمنیت، کتومت نهو هه و الانه ی ناماژه ی پیگردبوو له سه رده می خه لافه تی نیمامی عوسماندا به ریا بوو، ناژاوه کان به دیهاتن، له هه مان کاتدا نهم فرموده یه نیشانیکی تی دایه بۆ ره وایه تی و دروستی خه لافه تی نیمامی عوسمان، چونکه پیغهمبر ﷺ خه لکی رینومایی کردبوو که په یوه ست بن به عوسمانه وه، هه وائی نه وه شی دابوو له کاتی هه لقولینی ناژاوه و ناکوکییه کاندا له گه ل نه میری نیمانداران و پیشه واکه یان بن، فرمانی کرد به عوسمان ناوړ نه داته وه به ملالواداو هه مولایه ک په یوه ندی پیوه بکن، چونکه له سه ر حقه و نه وانه ی که ده رچوون له ژیر فرمانی و گه له کۆمه یان لیگرد له سه ر به تال بوون و زیاتر

^۱ عقیده أهل السنة في الصحابة ص(۶۵۷/۲).

^۲ سنن أبي داود (۵۱۳/۲).

^۳ المستدک (۹۹/۳).

خه لکی هیچ و پوچ و هه وه سبازبون. به راستی پیغه مبهه ﷺ شایه تی دابوو که عوسمان هه میشه و بهرده وام له سهه حهق و هیدایه ته و لیی جودا نایته وه^(۱).

۶- نه بو عیسای تورمزی له ریگهی عانیسه وه ریوایه تی کردووه، پیغه مبهه ﷺ فرموویه تی "نه ی عوسمان زۆر نزیکه و پی ده چیت خودای گه وه کراسیک بکاته بهرت نه گه ر ویستیان له بهرت دایکه نن، نه که ی دایکه نیت"^(۲). نا له م فرمووده دا نامازه کراوه بۆ خه لافه تی نیمامی عوسمان به خواستنی وشه ی کراس واته کراس خوازه یه، ههروه ها وشه ی له بهرکردن، واته هه لپژاردن و پالاوتن، واته خودای گه وه ده تکاته جینشین، نه گه ر خه لکی ویستیان لاتبه رن و دات رنن له خه لافه ت، تو خۆتی لی دامه رنه و کۆلی لی مه ده بۆ خاتری نه وان، چونکه تو له سهه حهقی و نه وان له سهه ناحهقن^(۳).

۷- تورموزی به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه، نه بی سه هله ده لیت "عوسمان له رۆژی گه مارۆدانی ماله که ی پیی وتم: پیغه مبهه ﷺ په یمانیکی لیوه رگرم، من خۆم ده گرم له سهه نه و په یمانه و نایشکیتم^(۴). نه م قسه یه که ده لیت په یمانی لیوه رگرم به عنی (وه سیه تی پی کردم کراسه که م دانه که تم)، ههروه ک پیغه مبهه ﷺ پیی فرمووه "نه گه ر ویستیان کراسه که ت له بهر داکه نن داینه که نی". بۆیه نیمامی عوسمان ده لیت: نارامی له سهه ده گرم و په یمانه که ناشکیتم^(۵).

۸- نه بو عه بدوللای حاکم به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه له عه بدوللای عوسمانه وه نه ویش له عانیسه وه، پیغه مبهه ﷺ فرموویه تی "یه کینکم بۆ بانگ بکه ن". یان فرموویه تی "نه وه یه کینک له هاوه له کام دیار نییه؟ عانیسه ده لی: وتم نه بویه کرت ده ویت، فرمووی نه خیر. وتم: عومده رت ده وی؟ فرمووی نه خیر. وتم عه لی نامۆزات ده وی؟ فرمووی: نه خیر. وتم: که وابو عوسمانت ده وی؟ فرمووی به لی. پاشان

^۱ عقیده أهل السننوالجماعة في الصحابة (۲/۶۶۰).

^۲ فضائل الصحابة (۱/۶۱۳).

^۳ اللین الخالص، محمد صديق حسن القنوجي البخاري (۳/۴۴۶).

^۴ فضائل الصحابة (۱/۶۰۵)، الترمذي (۵/۲۹۵).

^۵ تحفة الاحوذی، محمد عبدالرحمن المبارکفوري، (ص ۱۰/۲۰۹).

عوسمان هات و پیغمبهر ﷺ چرپاندی به گوئی عوسماندا و عوسمان رهنگی گؤرا، دهلیت
 رۆزی گه مارۆدانی ماله کهی پیمان وت شهر بکهین له گهلیان؟ وتی: نه خیر شهر مه کن،
 پیغمبهر ﷺ په یانیکی لی وهرگرتوم، نارام ده گرم له سهری و نهو په یمانه ناشکینم^(۱).
 نهم فهرموده یه و نهوهی پیشووش دوو بهلگهی ناشکران له سهر خه لافهتی نیمامی
 عوسمان و ههر که سیك نکولی له خه لافه ته کهی بکات و به نه هلی به ههشت و به شهیدی
 نه زانیت، به زمان یان به جووله بی نه ده بی بکات به رانبهری، نهوه له بازنه ی نیمان و
 نیسلام ده رچووه^(۲).

۹- بهلگه یه کی تر هاتوه له سهر شایسته یی نیمامهت و خه لافهتی عوسمان. نیمامی
 بوخاری به سه نه دی نیبن و عومهر ریوایه تی کردوه دهلیت نیمه له سه رده می
 پیغمبهردا ﷺ هیچ که سیكمان به هاوشانی نه بو به کر نه ده زانی، پاشان عومهر پاشان
 عوسمان، نیت وازمان هیتابوو له هاوه لانی پیغمبهر ﷺ که سیمان نه نه دا به سهر
 که سی تر یاندا، واته هه مویمان به هاوشانی یه کتری ده زانی^(۳)، نه مه خوئی له خویدا
 ناماژه یه که که خودای گه وره به سروس و خوریه تییگه یان دیبون و ناخی ریکه سته بون که
 چ بارودوخیک ده سازینئ بۆ سه رۆکایه تی خه لافهت له پاش پیغمبهره کهی ﷺ^(۴).

نیبن ته ییبه ده فهرموت "هه وال و ده نگوباسی نهوه هاتوه که له سه رده می
 پیغمبهردا ﷺ هاوه لان ریکو کۆک بوون له سهر فه زلی نه بو به کر، پاشان له سهر فه زلی
 عومهر، پاشان له سهر فه زلی عوسمان. هه روه ها ریوایه تیش کراوه نهم هه وال گه شتوه
 به پیغمبهر ﷺ نار ههت نه بووه و نکولی لی نه کردوه، که واته ده ده که ویت نهم
 فه زلی و ریزه به حه ق چه سپاوه، یاخود به رای کۆچه ری و نه نساره کان چه سپاوه له
 سه رده می پیغمبهردا ﷺ و هیچ که سیك پیچه وانهی نهو په یمان و به لیته ی که دراوه
 به عوسمان نه جو لاوه ته وه. هه روه ها هه مویمان له دوای کۆچی نیمامی عومهر، په یانیاندا

^۱ فضائل الصحابة (۱/۶۰۵)، المستدرک (۳/۹۹).

^۲ الدين الخالص (۳/۴۴۶).

^۳ البخاري كتاب فضال اصحاب النبي رقم (۳۶۹۸).

^۴ عقيدة أهل السنة (۲/۶۶۲).

به‌نیمامی عوسمان به‌بی فریودان و ترساندن. هیچ کس و لایه‌ک دژایه‌تی نم سەرۆکایه‌تییه‌ی نه‌کردوو و به‌ره‌ه‌ستییه‌ی نه‌بووه^(۱). ده‌قی نم به‌ندانیه‌ی که باسمان کرد له‌مه‌وبه‌ر هه‌موویان به‌لگه‌ی به‌هیزن و ناماژن بۆ لایقی و دروستی نیمامی عوسمان و خلافه‌ته‌که‌ی و هیچ دوو دلپیه‌کی تپدا نییه و لای نه‌وانه‌ی که ده‌ستیان به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه گرتوو هیچ گه‌روگرتیکیان نییه. هه‌ر نه‌مانه‌ش به‌خته‌وه‌رتین که‌سن، چونکه کار به‌ قورئان و سوننه‌ت ده‌که‌ن و هه‌ر نه‌وانه‌ش نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌تن. واجیسه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیک بیروپروای وه‌هابیت که نیمامی عوسمان شایسته و ره‌وای خه‌لافه‌ت بووه و به‌ ته‌واوه‌تی ته‌سلیمی نه‌و به‌لگانه بیئت که له‌م باره‌یه‌وه هاتوو^(۲).

شه‌شهم: گه‌ردانی کۆرا (الاجماع) له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی عوسمان

هه‌موو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌وانه‌ش که دوا‌ی نه‌وان هاتوون و رپچکه‌ی نه‌وانیان گرتوو‌ته به‌ر، له‌نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت یه‌که‌ه‌نگن و کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نیمامی عوسمان، شیواترین که‌سبووه بۆ جینشینه‌یه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ دوا‌ی نیمامی عومه‌ر. له‌م بواره‌شدا هیچ کس نه‌یارو دژ نه‌بووه، به‌لکو هه‌ر هه‌موویان ملکه‌ج و رازی بوون، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی ره‌ها نیمامی عوسمان به‌رپه‌رتین دروستکراوی خودایه له‌ دوا‌ی هه‌ردوو شیخه‌که (نه‌بووه‌کرو عومه‌ر). ده‌سته‌یه‌که له‌ نه‌هلی زانست و فه‌رموده یه‌که‌ه‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که له‌دوا‌ی نیمامی عومه‌ر، نیمامی عوسمان شایه‌نی خه‌لافه‌ته. جگه له‌مانه‌ش هه‌ندیک له‌و راو بۆچوونه نه‌قل کراوانه نه‌مانه‌ن^(۳):

۱- ئه‌بن و نه‌بی شه‌بیه به‌ سه‌ندی حارسی کورپ موحریب، رپوایه‌تی کردوو و ده‌لیت:
 "له‌سه‌ر ده‌می نیمامی عومه‌ردا جه‌جم کردوو، هیچ لایه‌ک گومانی له‌وه‌دا نه‌بووه که خه‌لافه‌ت دوا‌ی نیمامی عومه‌ر نیمامی عوسمانه"^(۴).

^۱ منهاج السنة النبوية لابن تيمية (۱۶۵/۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علي (۶۶۴/۲).

^۳ المصدر نفسه (۶۶۴/۲).

^۴ المصنف (۵۸۸/۱۴).

۲- ثبو نه عیمی نه سفه هانی به سه نه دی حوزه یفه ریوایه تی کردوه ده لیت: "من وه ستابوم له گه ل نیمامی عومهردا نه ژنۆم لکابوو به نه ژنۆیه وه، فهر مووی: قومده کت کیّ به خه لیفه ی خوین ده زانن له دوای من، منیش وتم: به راستی خه لکی کاروباری خوین ده خه نه ژیر دهستی عوسمانی کوپی عه فان"^(۱).

۳- حافظی زه هه بی له شهریکی کوپی عه بدوللای قازیه وه نقلی کردوه وه ده لیت "پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام وه فاتی کردو موسلمانان نه بویه کریان کرده خه لیفه، خو نه گهر زانیبیتیان یه کیکی تر هیه لهو به پیزتر مه عنای وایه غه شیان کردوه، پاشان عومهریان کرده جیگره وه ی نهو، عومهریش هه چی پیّ کرا له دادگه ری و راستی پیی هه ستا، هه تا وه فاتی کرد، پاشان کاره که بوو به پراویژکردن له نیوان شهش هاوه لی به پیزدا نه وانیش له سه ر نیمامی عوسمان ری که هه وتن، نه گهر زانیبیتیان که سینک هه یه له عوسمان نه بویه رتره، مه عنای وایه فیل و غه شیان کردوه، حاشا نه وانهش پیوای غهش کردن نین"^(۲).

نهم نووسراوانه پروونکردنه وه یه کی ناشکرای تیدایه که له ناو هاوه له کانی پیغه مبه ردا عَلَيْهِ السَّلَام بلاوه و زراوه له ناو خویناندا که نیمامی عوسمان به پیزترو نه بویه رتره بوّ خه لافه ت. هیشتا نیمامی عومهر مابوو زیندوبوو که ده میک بوو هاوه لان ده یانزانی به گویره ی هه ندیک ده قی تیل نیشان و پر له ناواخن چۆن کاروباری خه لافه ت ری که بغه ن و خه لافه تی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له دوای نیمامی عومهر چۆن ده بیت و کیّ ده بیته خه لیفه. چاک ده یانزانی به شیه وه یه کی ره ها نیمامی عوسمان به پیزتترین که سیانه له دوای نه بویه کرو عومهر"^(۳).

۴- نین و سه عد به سه نه دی (نیزالی سه بره) ریوایه تی کردوه ده لیت "عه بدوللای کوپی مه سعود فهر مویه تی کاتیک عوسمان هه ل بیزردرا بوّ خه لافه ت، باشترین زیندوومان بوو، نیمه کردمانه جی نشین و که مه تره خه میشمان نه کردوه واته درتغیمان نه کردوه

^۱ کتاب الامامة والرد على الرافضة (۳۰۶).

^۲ میزان الاعتداتل فی نقد الرجال عمده بن عثمان الذهبی (۲/۲۷۳).

^۳ عقیده أهل السنة والجماعة فی الصحابة الکرام، د. ناصر بن علی عایض (۲/۶۶۶).

له كهسى باشترو له پيشتەر". له ريوايه تىكى تر دا ده لىت: "باشترين زيندوومان كرده سەردارو دريغيشمان نه كردووه"^(۱).

۵- حەسەنى كورپى موخەمەدى زەغفەرانى ده لىت: "بيستومه له نىمامى شافىعى دەپوت: گشت خەلك كۆك و تەبابوون لەسەر خەلافەتى ئەبوبە كرو ئەبوبە كرىش عومەرى كرده خەليفە و پاشان خەلافەت كرا بە راوئۆكردن و درايە دەست شەش كەس كە يە كىك لە خۆيان بكنە سەردار، ئەوانيش عوسمانيان كرده جىنشين - رەزاي خوا لە هەموويان"^(۲) - هەروەها (ئەبو حارسى كورپى موخەمەدى مەقدىسى) وتەيه كى نقل كردووه و نىمامى شافىعىش پەسەندى كردووه ده لىت: "چاك بزائن پيشه وای راسته قينه، دواى نىمامى عومەر بە هەلبژاردنى ئەنجومەنى راوئۆكارى و ديارى كردنى عەبدولرحمانى كورپى عەوف نىمامى عوسمانە. عومەر عەبدولرەحمانى كرده نىمام و ئەوئيش عوسمانى كورپى عەفانى پالاوت و هەلبژارد. ئىجماعى هاوەلانىشى هاتە سەرو گشت هاوەلان رازى بوون و پەيماناندا، بىروبووچوونى عەبدولرەحمانى كورپى عەوف بۆ دامەزراندن و چەسپاندنى خەلافەتى ئىسلامى بوو، كارىشى بۆ ئەوه كرد و نىمامى عوسمانيش هەتا شەهيد كرا لە جىبه جى كردنى حەق و راستى و لەبىنا كردنى دادپەرەرى نەو هەستا"^(۳).

۶- ئىبن تەيمىيە لە نىمامى ئەحمەدەو ريوايەتى كردووه فەرمويەتى "ئەو يە كەنگى و كۆرپايە كە هاوەلان كرديان بۆ پەيمانان بە نىمامى عوسمان هەرگىز بۆ پەيمانانى هىچ كەسىكى تر نەيان كردووه و بۆ كەسى تر ئەوئەندە يە كەنگ نەبوون"^(۴).

۷- ئەبو حەسەنى ئەشعەرى ده لىت "نىمامەتى عوسمان و خەلافەتى عوسمان، جىگىرو براو هەبووه، لەدواى نىمامى عومەر و بە دانىشتن و راوئۆكردن لەلايەن هاوەلان و ئەنجومەنى راوئۆكارىيەو دانراوه. ئەوانيش نىمامى عومەر دەست نىشانى كردبوون و هەموو يە كەنگ و يە كەرەنگ بوون لەسەر فەزل و دادپەرەرىيە كەى"^(۵).

^۱ الطبقات الكبرى، (۶۳/۳).

^۲ مناقن الشامعي للبيهقي، (۴۳۴/۱).

^۳ الرد على الرافضة، (ص ۳۱۹).

^۴ منهاج السنة (۶۶/۳)، السنة للخلال، (ص ۳۲۰).

^۵ الابانة عن اصول الديانة، (ص ۶۸).

۸- عوسمان سابونی ده‌لئیت: "ببرورای پیشین و نه‌هلی فهرموده پۆشنه له‌سه‌ر ته‌رتیب و پڕیکه‌ستنی خه‌لافه‌ت، هه‌موویان وتویانه یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ نه‌بویه‌که‌ره، پاشان عومه‌ره و پاشان عوسمان خه‌لیفه‌یه به‌ئیه‌جماعی نه‌نجومه‌نی راویژکاری و ئیه‌جماعی هه‌موو هاوه‌لان و گشت لایه‌ک پیتی رازی بوون و کردوویانه‌ته خه‌لیفه‌ی خۆیان"^(۱).

۹- شه‌یحولئیس‌لام ئه‌بین ته‌میه، ره‌حه‌ته‌ی خۆای لیبیت ده‌لئیت: "هه‌موو موسلمانان و هاوه‌لان په‌یمانان داوه به ئیمامی عوسمان و که‌س له په‌یمانده‌که‌ی دوا نه‌که‌وتوو هه‌ هاوه‌له‌ خاوه‌ن شه‌کۆ و دیارو به‌تواناکان پێش هه‌مووان په‌یمانان پێداوه. نه‌وسا بوو به پێشه‌واو خه‌لیفه، گریمان وادابنێن عه‌بدولپه‌رهمان و عه‌لی و هاوه‌له‌ دیارو هه‌لکه‌وتوو هه‌کان په‌یمانان نه‌داوه‌تی، گه‌ر وابوایه نه‌ده‌بوو به ئیمام، به‌لام که ئیمامی عومه‌ر راویژی دایه ده‌ستی شه‌ش که‌سه‌که (عوسمان و عه‌لی و ته‌له‌خه‌ و زویپه‌رو سه‌عه‌دو عه‌بدولپه‌رهمان)، ته‌له‌خه‌ و زویپه‌رو سه‌عه‌د به که‌یفی خۆیان ده‌رچوون و ده‌ستیان لی هه‌لگه‌رت، عوسمان و عه‌لی عه‌بدولپه‌رهمان مانه‌وه، عه‌بدولپه‌رهمانی خه‌لیفایه‌تی نه‌کردو عوسمان و عه‌لی مانه‌وه و یه‌که‌یک له‌م دوو پیاوه هه‌لبه‌ژبێردرا. به‌م شه‌ویه‌ عه‌بدولپه‌رهمان سویندی خوارد سی پۆژ، زۆر نه‌خه‌ویت و چاوه‌له‌یه‌که‌ نه‌ئیت، ده‌ستی کرد به راویژکردن به پێشینه‌یه‌که‌ مینه‌کان و شوپنه‌که‌وتوو چاکه‌خاوه‌کان و راویژی کرد به سه‌ر له‌شکری تیکۆشه‌ران. هه‌ر له‌و سه‌له‌شدا سه‌رجه‌م موسلمانان له‌گه‌ل ئیمامی عومه‌ردا هه‌جیان ده‌کرد به کۆی ده‌نگ ناماژه‌یان کرد بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی عوسمان، ئاشکرایه هه‌موویان عوسمانیان پێشخست و په‌یمانان پێداو هه‌یچ به‌رژه‌وه‌ندی و ته‌ماحه‌یک نه‌بوو له ئارادا و هه‌یچ ترس و تۆقیکیش له‌گۆریدا نه‌بوو. بۆیه کۆمه‌لێک له‌پێشه‌وايان و پێشینه‌کانی وه‌کو نه‌بو ئه‌یوبی سه‌ختیانی و نه‌حه‌دی حه‌نبه‌ل و داوه‌قوتنی و غه‌یری نه‌مانه‌ ده‌لێن "هه‌ر که‌سته‌یک ئیمامی عه‌لی بخاته پێش ئیمامی عوسمان، نه‌وه، موهاجیرین و نه‌نسا به‌گیل و گه‌مه‌وه گزیکار ده‌زانیت. نه‌مه به هه‌یترتین به‌لگه‌یه که ئیمامی عوسمان نه‌وه‌رترو نه‌فزه‌لته‌ره، چونکه هاوه‌لان و پێشه‌وايان به راویژو هه‌لبه‌ژاردن پێشیان خستوو.

۱۰- ئه‌بین و که‌سیری حافز - ره‌حه‌ته‌ی خۆای لی بیت - باسی ئیه‌جماعی هاوه‌لان ده‌گه‌یریته‌وه له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسمان و ده‌لئیت "ریوایه‌ت کراوه که نه‌هلی راویژ

^۱ عقیده السلف واصحاب الحديث من الرسالة المنبرية (۱/۱۳۹).

سه پرهرشتی کاره که یان داو ته ده ست عه بدولر هجان، بۆ نه وهی ههول بادت و تی بکۆشی
 بۆ خاتری موسلمانان به پزیزترین کهس بکاته خه لیفه یان. عه بدولر هجانیش راپرسی
 کردووو و پرسیری کردووو که کئی شیاهو به پزیزتره له ناو دهسته ی راپوژکارانداو له
 خه لکی تریشی پرسیه. هه ره هموویان نیمامی عوسمانیان ده ستنیشان کردووو، هه تا
 عه بدولر هجان وتویه تی به نیمامی عه لی نه گه ر بزانی ت تو هه لئا بپزیزین تو کئی
 هه لئا بپزیری؟ وتویه تی عوسمان. ههروه ها وتویه تی به نیمامی عوسمان نه گه ر بزانی ت تو
 هه لئا بپزیزین تو کئی هه لئا بپزیزیت؟ نه ویش وتویه تی عه لی. ده رکه وتووو نه م پرسیاره
 پیش هه لاواردنی سی که سه که بووه. پاشان عه بدولر هجانیش کشایه وه و له گه ل سی
 که سه که ی ترداو به جییان هیشت بۆ دوو خاوه ن فه زله که (نیمامی عوسمان و نیمامی
 عه لی)، چونکه ترسی خوداو حه قی نیسلام که وتبووه به ریان. هه ره له بهر نه مه ش بوو که
 عه بدولر هجان، زۆر تیکۆشا که به پزیزتریان بکاته خه لیفه بۆ نه م کاره. نهو، راپه ری و
 راپرسی کرد به خه لک ده رباره ی هه ردووکیان و رای موسلمانانی تاوتوی کرد، له گه ل رای
 سه رکرده و قیاده کانداو به تیکرا، عه بدولر هجان به په نهانی و به ناشکرا دانیشتنی کرد
 له گه لیان، هه تا خۆی گه یانده نهو ئافره تانه ی که له په رچه می خۆیاندا بوون و پرسیری
 کرد له مندالان له مه دره سه ی خۆیانداو پرسیری کرد لهو سوارو ده شته کییانه ی که
 ده هاتنه مه دینه. نه م هاوه له ی نه نداسی نه نجومه نی راپوژکاری، له ماوه ی سی رۆژو سی
 شه ودا هه ره سه رقائی نوژیو پارانه وه و نوژی نیستیخاره بووه، پرساری له پیاوماقولا ن
 کرد، به لام که سی به رچاو نه که وت بگاته ئاست نیمامی عوسمان و هاوشانی بیت. کاتیک
 گه شته نهو شه وه ی که به یانییه که ی ده بووه رۆژی چواره م، واته (چواره م رۆژی کۆچی
 نیمامی عومه ر)، به ره له هه موو شت هات بۆ مائی میسوه ری کورپی مه خره مه ی
 خوشکه زای و پپی وت "بانگی عوسمان و عه لیم بۆ بکه". نه ویش بانگی کردن و نه وانیش
 هاتنه لای عه بدولر هجان، هه والی پیدان که پرسیری کردووو له سه رجه م خه لک، کهس له
 ئیوه به باشتر نازانن. پاشان به لئینی لی وه رگرتن دویاره، نه گه ر هه ر کامیان بوو به
 خه لیفه دادپه وره ر بیت و هه ره کامیشیان فه رمان به سه ر مندا بکه ن، گوپرایه ل و ملکه چ
 ده بم. پاشان رۆشت بۆ مزگه وت و میزه ره که ی پیغه مبه ری ﷺ پیچابوو به سه ریه وه و
 شمشیزه که ی کرد به لاقه دیاو ناردی به شوین پیاوه دیاره کانی کۆچهری و نه نساره کانداو
 به ده نگه ی به رز هاواری کرد "کۆبینه وه بۆ نوژی"، مزگه وت پرپوو له خه لک و ده گه ران به

شوین ئەوانی تردا. هەموویان ریزیان بەستو پێکخران بە جۆریک کە ئیمامی عوسمان جینگە بۆ نەمایەوه و لە خواری خەلکەوه دانیشت. چونکە پیاویکی شەرمن بوو، پاشان عەبدولرەحمان چوو سەر مینبەرە کە ی پیغە مەبەر ﷺ زۆر وەستا و پارانەو هیهکی زۆری کرد، پێشتر پارانەو هیهکی وایان نەبیستبوو، پاشان قسە ی کردو وتی: ئە ی خەلکینە بە نەیننی و ناشکرا پرسیارم لە هەمووتان کردوو نە مبیستوو لە هیچ کە سیکتان لەم دووپیاوه بە بەرێزتر بزائن (ئیمامی عەلی و ئیمامی عوسمان). عەبدولرەحمان وتی: عەلی هەستە وەرە لام، عەلیش هەستا و چوو لە بەر دەمی مینبەرە کە وەستا. عەبدولرەحمان دەستی گرت و پێی وت: پەیمانم پێ دە دەیت لە سەر قورئان و سوننەتی پیغە مەبەر ﷺ و کردەو هیهکی ئەبو بەکر و عومەر برۆیت؟ عەلیش وتی: نەو ئەللا، خودایە شایەت بە نە خێر. بەلام بە پێی توانا و زە ی خۆم. عەبدولرەحمان دەستی بەردا و پاشان وتی: ئە ی عوسمان هەستە وەرە لام. عوسمان هەستا و چوو بەر دەمی عەبدولرەحمان دەستی گرت و پێی وت: نایا پەیمانم پێ دە دەیت لە سەر قورئان و سوننەتی پیغە مەبەر ﷺ کردەو هیهکی ئەبو بەکر و عومەر ن بەجیت؟ وتی: بەئێ. عەبدولرەحمان سەری بەرز کردەو روو و سە قفی مزگەوتە کە و دەستی لە ناو دەستی عوسماندا بوو، وتی: ئە ی خودایە گوی رادێرە و شایەت بە، ئە ی خودایە گوی رادێرە و شایەت بە، ئە ی خودایە ئەو کارە ی کە لە گەردنی مندا بوو خستە گەردنی عوسمان. دەئیت: خەلکی هوترە یان کردو کە ئە کە بوون و پەیماناندا بە ئیمامەتی عوسمان، بە جۆریک کە لە بەر دەمی مینبەرە کە دا دایان پۆشی. دەئیت: عەبدولرەحمان لە شوینە کە ی پیغە مەبەر ﷺ دانیشت و عوسمانیش لە پلە ی دووم دانیشت لە خوارەو، خەلک هاتن پۆل پۆل پەیمانان پێدا، یە کەم کە سیش عەلی کورپی ئەبی تالیب پەیمانێ پێدا، ئە شلێن دووم کەس بوو.

ئەم نووسراوانە ی کە لە مە و پێش باسمان کرد، ئیجماعی ئەو ئیمانانە بوون کە ناویان برا، هەر هەموو رایە کان ئەو چە مە کە دە گە یە نن و ئەو ناکۆکییە یە کلا یی دە کە نەو کە پەیمانان بە خیلافەتی ئیمامی عوسمان بە تێرو تەسە لی دراو، بە پاک و پوختی بوو بە

خليفة. به نتیجه‌ای هاوه‌لان هیچ که سیکیان نه یار نه بووه و دژایه تی نه کردووه و کهس لهم په یانه دوا نه که وتوه^(۱).

حوته م: پیش‌خستنی عدلی به سر عوسماندا حوکمی چیه؟

نه وهی که نه هلی سوننه و جماعت له سهری کوکن، نه وهیه "هر کهس فزلی عدلی بدات به سر عوسماندا، نه وهه له هی کردووه به گومراو بیدعه چی ناوی ده بن"^(۲)، هر چنده هندیک له نه هلی عیلم زور به توندی نه دوتین و ده لیتن هر کهس فزلی عدلی بدات به سر عوسماندا و عدلی پیش بخت نه وه گومانی هدی له هاوه‌لانی پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَام که لهم نایینه خیانه تیان کردووه و عوسمانیان هه لبار دووه به سر عدلیدا - په زای خودا له هردو کیان -^(۳).

نبن ته یییه ده لیت بؤچونی نه هلی سوننه و جماعت دامه زراوه له سر فزلی و پیش‌خستنی تیمامی عوسمان به سر عدلیدا، هر چنده لای جمهوری نه هلی سوننه و جماعت مه سه له ی عوسمان و عدلی بنه مایه که نییه له بنه ماکانی دین، تا هر کهس پیچه وانهی بیت به گومراو بیدعه چی بزانتیت. به لام نه و بابه ته ی که خه لکی پی گومرا ده بیت مه سه له ی خودی خه لافه ته که یه، نه هلی سوننه بیرو پروایان وایه دوا پیغه مبر عَلَيْهِ السَّلَام نه بوبه که خه لیفه یه و پاشان عومر، پاشان عوسمان و پاشان عدلی، هر کهس توانج بگریته خه لافه تی هه ریه که لهم چوار خه لیفه یه له گویریزه که ی ده رمالی خو یان سه لی شیواتره^(۴)، پاشان باسی رای زانیا ن ده کات له باره ی فزلی تیمامی عوسمان به سر تیمامی عدلیدا، لهم رووه شه وه دوو ریوایه ته هدی:

یه که م: هر کهس فزلی عدلی بدات به سر عوسماندا نه وه له سوننه ت ده رچوه به ره و بیدعه، چونکه پیچه وانهی نتیجه‌ای هاوه‌لانه له بهر نه وه ده لیتن هر کهس عدلی بخته پیش عوسمان نه و سوکایه تی به کوچه ریان و نه نسا ر کردووه. نه م ریوایه ته له زیاتر

^۱ عقیده أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علی عایض (۲/۱۷۱).

^۲ مجموعة الفتاوى (۳/۱۰۱، ۱۰۲).

^۳ حقة من التاريخ، عثمان الخمیس (ص ۶۵).

^۴ مجموعة الفتاوى (۳/۱۰۱، ۱۰۲).

له كه سيٽكه وه باس كراوه، وهك نه بو نه يوي سه ختياني و نه حمدي كوري حنبهل و داره
قوتني.

دووه م: هر كه س عدلي بخاته پيش عوسمان، واته فزلي عدلي بدات به سهر عوسماندا
بيدعه چيه^(۱)، چونكه عدلي و عوسمان هاوشاني يه كن و چون يه كن.

^۱ المصدر نفسه (۴/۲۶۷).

باسی دووهم: دستووری عوسمانی کوری عه‌فان له حوکمرانیدا

کاتیکی به‌یعه‌تی خه‌لافه‌ت درا به‌ عوسمان، راسته‌وخۆ هه‌ستا له‌ناو خه‌لگدا وتاریکی خوینده‌وه‌و تیییدا سیاسه‌تی خۆی راگه‌یانده‌و ئه‌وه‌ی روونکرده‌وه‌ که‌ پابه‌ندی قورئان و سوننه‌ت و په‌فتاری هه‌ردوو شیخه‌که‌ ده‌بیته‌، (ئه‌بویه‌کرو عومهر). هه‌روه‌ها له‌وتاره‌که‌یدا ئاماژه‌ی کردوه‌ به‌وه‌ی به‌دانایی و هیمنی سه‌رۆکاری خه‌لگ ده‌کات، به‌مه‌رجیک سنووری شه‌رعی تیدا پارێزراویته‌ت. پاشان وریای کردنه‌وه‌ له‌پشت به‌سقه‌ به‌ دنیاو تیشکینه‌ره‌کانی، نه‌وه‌ک به‌کونه‌ پیشه‌په‌رکی و په‌قه‌به‌راهیه‌تی و ئیره‌یی بردن له‌ناو خۆیانداو سه‌ره‌نجام ئومه‌ت به‌ره‌و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی بجیته‌ت. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌نای ئه‌وه‌ی تیدایه‌ که‌ ئیمامی عوسمان بۆ ئه‌و دیوی په‌رده‌ ده‌روانیته‌ت به‌ به‌رچاوپروونی باسی ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که‌ له‌م ئومه‌ته‌دا به‌ هۆی ئاره‌زوویازی و نه‌هامه‌تی خه‌لگه‌وه‌ دانه‌که‌ویته‌ت. پاش ئه‌وه‌ی به‌یعه‌تیشی پیدرا^(١)، فه‌رموی "پاش سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌، من راسپێردرام و قبولم کرد، باش بزائن من شوینکه‌وتهم نه‌ک داهینه‌ر، باش بزائن له‌دوای قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتی سییه‌م شوین ئه‌و کردارانه‌ ده‌که‌وم که‌ پیش خه‌لافه‌تی من کوک و ته‌بابوون له‌سه‌ری و ده‌قیان پیوه‌ گرتوه‌، چونکه‌ له‌ زانگه‌وره‌کان وه‌ریان گرتوه‌. ده‌ست هه‌لده‌گرم له‌و شتانه‌ی که‌ تاوانبار نايم له‌سه‌ری. چاک بزائن دونیا شیناییه‌کی ئالو جوانه‌و خه‌ملیوه‌و زۆر که‌سیکیش ئه‌له‌های ده‌کات، به‌لام ئیوه‌ ئامیزی بۆ مه‌که‌نه‌وه‌و متمانیه‌ی پی مه‌که‌ن، چونکه‌ سیه‌قی له‌سه‌ر نییه‌و هه‌تا وازی لی نه‌هینن وازتان لی ناهینه‌ت"^(٢). ئه‌و قسه‌یه‌ی که‌ ده‌لیته‌ت ئیمامی عوسمان له‌ وتاری یه‌که‌مدا له‌رزیه‌و شله‌ژاوه‌و نه‌یزانی چی بلیته‌ت و تویه‌تی "خه‌لکینه‌ یه‌که‌م سه‌رکه‌وتن و سواربوون گرانه‌، نه‌گه‌ر مام وتاریکی چاکتان بۆ ده‌ده‌م" - ئه‌م قسه‌یه‌ خاوه‌نی کتیبی (العقد)^(٣) باسی کردوه‌ جگه‌ له‌میش کتیبی (گرافه‌ الفوائد) باسی ده‌کات به‌لام سه‌نه‌ده‌کانی راسته‌ و دروست نییه‌و ناته‌واوه^(٤).

^١ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (١/٣٩٢).

^٢ تاریخ الطبری (٥/٤٤٣).

^٣ المراد ابن عبد ربه‌ الأندلیس صاحب کتاب العقد الفرید وهو کتاب فی طرق الأخبار والحکایات والنوادر ولا یهم بسند الخبر أو صحته.

^٤ خلافة عثمان بن عفان د. السلمي، ص (٣٤ - ٣٥)، والخبر من طریق الوافدی وهو متروک.

یه کهم: نیمامی عوسمان نامهی نووسی بۆ کریکارو سهروکارو نه میری سه ریازه کان و خه لکی به گشتی، نیمامی عوسمان دانی نا به کارمه نده کانی نیمامی عومهدراو تا ماوهی یه کسال که سیانی لانه بردو نالوگۆزی پی نه کردن نه مه شی له سه ر وه سیستی نیمامی عومهر کرد. نه گهر ته ماشای نه و نامانه ش بکهیت که دهینارد بۆ والی و کریکاره کانی بهیتول مالو نه میری سه ریازه کان هه مووی له سه ر پیروهی نه ور ژیمه ده چوو که گهره کی بوو ژیا نی نومته تی له سه ر پیکبخت^(۱).

۱- یه کهمین نامهی نووسی بۆ گشت والیه کان (نه میره کان) دوی سوپاس: خودای گهره فهرمانی کردوو به پیشه واکان وه کو شوان و سه پان بن ریگهی نه داوه مله وپرن، بناغهی نه م نومته ته والیه راساله کان دروستیان کرد مله وپره کان دروستیان نه کرد. هیوای نه وه هیه والیه کان شوان ئاسا بن مله وپر ئاسا نه بن، خو نه گهر سنورتان بهزاندوو واتان کرد نه و کاته شهرم و نه مه ک هه لده گیریت باش بزائن دادپهروهترین ژیان نه وهیه که ناوپردهینه وه له کاروباری موسلمانان و بزاین کیشیه یان چیه هه رچییان ده که وی پییان به خشین و شتیکیش که وته سه ریان به چاکی لییان وه رگرنه وه، پاشان چاوداشتی نه هلی زیمه بکهن، نه وهی که هی نه وانه بیانده نی، نه وه ش ده که ویتته سه ریان لییان بسینن له گه ل نه و دوژمنانه ی په شیمان ده بنه وه به نارام بن^(۲).

تیبینی ده کریت نیمامی عوسمان، له نامه ئاراسته کراوه کاندای جهختی کردۆته وه له والی شاره کان که نه رکیان چیه به رامه بهر جه ماوه ره که یان و ناشنای کردون که کاری فره گرنگی نه وان سامان کو کردنه وه نییه، به لکو خه مخۆری و چاودیری کردن و نوینه رایه تی کردنی به رژه وه ندیی خه لکه. له م پیناوه شدا نه و سیاسه ته ی رۆشن کرده وه، که سه ره بره شتی نومته تی پی ده کریت نه ویش پیاده کردنی نه رکه کانی سه رشانیانه و مافدانه به ژێرده سه ته کانیان نه وسا نومته رینکو راست ده بیته، خو نه گهر والیه کان هه لشاخان و بوونه مله وپرو هه موو خه م و په ژاره یه کیان بووه مال و دارایی کو کردنه وه نه و کاته شهرم و سپارده و هفا باوی نامینیت و ون ده بیته. نامه کانی نیمامی عوسمان جه ختکردن بوو

^۱ تحقیق مواقف الصحابة - د. محمد أعزون (۱/۳۹۳).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۲۴۴).

له سەر جیبه جیکردنی دادپەروری له سیاسهت و ئابووری و کۆمه لایهتی له میانهی ههقدان به خاوهن حهقه کان و سهندنهوهی حهق له ههقه خۆران. ههروهها بهرز راگرتنی په یامی سیاسهتی شوان ئاسا، نهك فره سامانی و چهوسانهوهی خهلك^(۱)، ههروهها ئاگاداری کردوون که والیهکان له خۆیان نه گۆرین و نه بنه گونده و سته مکار، چونکه په وشته بهرزه کانی وهکو نه مهك و متمانه و شهرم له ناوده چیت. ئهم په وشته شهس گوریسیکی قائمه له نیوان والی و گه لدا ههتا چه سپاوه دامه زراو بیته، سه رۆك و جه ماوه نیوانیان باشه و به پیچه وانهوه بیگومان به دهسته یانی ئهم ئامانجهش به هه ولدانی گشت لایهك بهدی دیت که مه بهستیان بیت په زامهندی خودای گه و ره دادپه روهی پیاده بکریت.

ئه گهر والیه کان بۆ په زامهندی خودای گه و ره بهرپا کردنی عه دالهت تیکۆشان، ئه وه گویا په لای و دۆستایهتی و شهرم و وه فاو نه مانه تپاریزی پیشکه شی والی ده کریت و هه موان ده چنه سیبهری ئهم ئاكاره به پیتزانه و دوده که ونه وه له وه په فتاره نابوت و خرابانهی که هه ست و عه قل بریندار ده کات و ده می جه ماوه پر ده کات له گله یی، پاشان ئیمامی عوسمان وه سیت ده کات که داد وهرین به سهر گه له که یانه وه به تۆله سه ندن له خراپه کارانیان و خه لات کردنیان له سه رچا که کردنیان. ئیمامی عوسمان، ئامازه ده کات بۆ خالیکی گزنگ ئه ویش ئه وه یه بهرانه ر ئه و په یمان و به لیتانه ی پیمان دراوه وه فادارین ئه وه گزنگترین هۆکاری سه رکه وتنه به سهر دوژمندا، هه روهك میژوونوسان شوینه واری ئهم په وشته بهرزه ی موسلمانانیا ن پۆشن کرده وه له بهرپه وهردن و جهنگ و غه زاکاندا^(۲).

۲- نامه کان بۆ سه رله شکره جهنگا وهران

یه که مین نامه یهك که عوسمان، نووسی بۆ سه رله شکره کان له هه ریمه کانی ولات ئه مه بوو^(۳) "پاش سوپاسی خودای گه و ره ئه ی سه رله شکره فهرمانده کان، ئیوه قه لغان و په رژی نی موسلمانان و ئه و کۆل و باره ی ئیمامی عومه ر پییدا ون له ئیمه شاره و نییه،

^۱ الدولة الاملاية في عصر الخلفاء - حمدي شاهين (ص ۲۴۶).

^۲ التاريخ الاسلامي مواقف وعبر - د. عبدالعزيز الحميدي (۳۶۹/۱۲).

^۳ هه ریمه دووره دهسته کان.

بەلکو بە رای کۆمەڵیک لە نێمە پیتی داو، با لە خۆدەرچوون و سەرتان لی شیوانی هیچ کامیکتاتم پئی نەگات، چونکە خودای گەورە سەری لی دەشیوینیت و ئیوە لادەبات و کەسی تر دەهینیتە جیگەتان، دیقەت بەدەن پێشتر چۆن بوون هەروا بمیننەو، منیش هەلدەستم بەو کارانە ی که خودای گەورە پئی سپاردووم و بەجی دینم و لە بەرچاوی دەگرم" (۱).

لەم نامەدا ناوێ دەداتەو لەو کارو فەرمانانە ی که بە گۆرانی خەلیفە گۆرانی بەسەردا نایەت، چونکە خەلیفە و الییه کانی تر لەسەر یەک هیل دەچن ئەویش هەستانە بەجیبە جیکردنی پەيامی نیسلام لە واقعیی ژياندا، ئەو قسە یە ی که دەلیت: "ئەو کۆل و بارە ی نیمامی عومەر پیتی داو، لە نێمە شاراوە نییە، بەلکو بە ناگاداریی پیاوێ سالارە کانی نێمە پیتی داو". ناماژە یە بۆ پەنابردنی خەلیفە کان بۆ راپوێکردن و هەلسوکهوتی خۆنەوستانە یان، ئەو راستییە شیان لا دەردەخات که کیشە و گپروگرفته کان بە دوورودریژی لای ئەهلی (حەل و عەقد) ناشکرا بوو، هەرکات خەلیفە یە ک لا چوینت و یە کیتی تر هاتیبیتە شوینت، لەسەر هەمان پە یام چوو. لە بەر ئەو لای هەموان ناماژە که روون بوو. ئەو قسە یە شی که دەلیت "لەخۆتان مەگۆرین خودا لیتان دەگۆرئ"، تیگە یشتنە لە سوننەتی خودای گەورە لە بوونە وەردا، خودای گەورە یارمەتی و هاوکاری دۆستە کانی دەکات و دەیانپاریزیت و سەریان دەخات بە مەر جیک پە یوہست بن بە شەریعە تەو، بە سۆزبن بۆ مەرۆفە کان و ملکہ چی فەرمانە کانی خودای گەورە بن. خۆ ئەگەر لەم حالە دەرچوون و لەخۆیان گۆران ئەو خودای گەورە لیتان دەگۆریت و ئەمانە لادەبات و خەلکی سامدارو پینگە دارتر لە جیگیان دەهینیت (۲).
 ھەر وە ک دەفەرموی (.. إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنِ وَالٍ) (الرعد: ۱۱).

۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

۲ تاریخ الطبری (۳۷۰/۱۲).

ئىمامى عوسمان، ئەو دەخاتەوہ بىريان كە باش بزائن ئەر كە كانيان چىيە و دەبىت لىسەر چى برون بۇ ئەوہى دلتسوز بن و كارى شوانى بە باشى بگرنە ئەستۆ، وەكو چۆن ئىش دەكەن بۇ نەفسى خۆيان^(۱).

۳- نووسىنى نامە بۇ باجگرەكان

عوسمان، يەكەم نامەيەك كە نووسى بۇ باجگرەكان دواى سوپاسى خوداى گەورە تىيدا هاتوہ "خودا خەلگى بە راستى و دروستى بە دىهئناوہ و هەرچىيەكيش حەق نەبىت قىبولى ناكات. ئەوہى حەق و راستە وەرى گرن، هەرچىيەكيش مافە و شىاوہ بىدەنەوہ بەخواەنەكەى. ئەمانەت بە ئەمانەت بزائن و بىپارىزن، ئەو دەستمايەيەى لەمنەوہ پىتان دەگات، تايىت نىيە بەئىوہ، بەلگە هاوبەشى ئەوانەى دەور بەرتانن. وەفادار بن و ستم لەهەتوو پەيمان پىدراوہ كان مەكەن، چونكە خوداى گەورە دەچىت بەگژ ئەو كەسەى زولمىان لىدەكات^(۲). لەم نامەيەدا ئەو كەسانەى كرابوونە سەپەرشتىارى دارايى لەنا و تاكەكانى ئومەتدا و بوونە گىرفانى دەولەت ئاموزگارى كرابوون كە لەبەرژەوہندى گشتىدا خەرجى بىكەن، ئەوہى بۇ رۆشنىكر دەبوونەوہ كە خوداى گەورە هەرچى راست و پەوا نەبىت وەرى ناگرىت و حەقىش لەسەر وەفا و ئەمانەتپارىزى وەستاوہ. پاشان دوو تاقم لە ناو گەلدا جىادەكاتەوہ هەر دوكيان چەوساوەن، ئەوانىش هەتوو پەيمان لى وەرگىراو، وريايان دەكاتەوہ دوورەپەرىز بن لە زولم لىكردىيان، چونكە خوداى گەورە پاراستنى ئەوانەى گرتووہتە ئەستۆ^(۳)، هەرەها دەبىخاتە بىريان ئەگەر زولم بىكەن، خوداى گەورە دەبىتتە دژيان و ئاورى داوہتەوہ لە گۆشەيەك لەگۆشە مەزنەكانى ئىسلام و بانگيان دەكات بۇ سەرخستنى چەوساوەكان گەرچى لە كافزو پەيمان لىئوہرگىراوہ كانىش بىت^(۴).

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۱۹۹).

^۲ تاريخ الطبري (۲۴۴/۵).

^۳ عثمان بن عفان - صادق مرجون (ص ۱۹۸).

^۴ التاريخ الاسلام (۳۷۱/۲۰).

۴- نامه‌یک بۆ همموان (بۆ گشت لایه‌ک)

پاش سویاسی خودای گه‌وره له‌راستیدا ئیوه پیتان راگه‌یه‌نراوه وابه‌سته‌و شوینکه‌وته‌ی قورشان و سوننه‌ت بن و دنیا له خشته‌تان نه‌بات. چونکه په‌یامی ئەم ئوممه‌ته زیاده‌ی ده‌خړیته سه‌رو شتی تری پتوه ده‌لکیت، به تاییه‌تی کاتیک سی شت هاته ناراوه^(۱):

۱- نازو نیعمه‌تی زۆرو زه‌به‌ن.

۲- بالغ بوون و پینگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان.

۳- خویندنه‌وه‌ی قورشان له لایه‌ن عه‌ره‌بی لاوه‌کی و عه‌جه‌مه‌وه.

هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی "بی باوه‌ری له‌حالی نه‌بوونه‌وه (له تینه‌گه‌شته‌وه) سه‌ر هه‌لده‌ات، ئەگه‌ر له به‌ندو ئایه‌ته‌کانی دین شتیکیان لی‌ئالۆز بوو زۆر له‌ خۆیان ده‌که‌ن و بیدعه‌ دروست ده‌که‌ن".

لەم لێدوانه‌دا تیبینی ئه‌وه ده‌که‌ین که ئیمامی عوسمان ئومه‌تی به‌ گشتی هانداوه شوینکه‌وته‌ی قورشان و فه‌رموده‌ بن و زۆر له‌خۆیان نه‌که‌ن و شتی تازه نه‌خه‌نه ناو دینه‌وه، ناگا‌داریان ده‌کات ئەگه‌ر سی نه‌هامه‌تی پرووی تیکردن ئه‌وه حالیان خراب ده‌بی‌ت و له چاکه‌وه ده‌گۆریت (نازونیعمه‌تی زۆر که نه‌فسی ئینسان بایه‌لان ده‌کات و به‌ره و که‌شخه‌بازی پالی پتوه ده‌نی و ده‌بیته‌ کۆسپی سه‌ر رینگه‌ی تیکۆشان و جیهاد و ده‌یچه‌رخینی به‌ره و به‌تالی و ته‌مه‌لی، ته‌نانه‌ت وای لێده‌کات چالاکی هه‌لده‌وه‌شینیت و هه‌لمه‌تی ده‌پوکینیته‌وه، هه‌روه‌ها پینگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان به‌ درێژایی میژوو ئەم ئومه‌ته‌یان گه‌ستوه. برینی ئەمانه له ناو کۆمه‌لگای ئیسلامدا له‌رووی سیاسی و ئابو و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه دیاره، هه‌روه‌ها قورشان خویندن له‌لایه‌ن عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی و عه‌جه‌مه‌وه، لەم وته‌یه‌دا ئیمامی عوسمان مه‌به‌ستی سه‌روشتی ده‌رونی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیه‌که‌نه که ده‌رون وشکن و دل‌په‌قن و رینمایی قورشان ناگاته شوینیکی باش له‌ دلێاندا، مه‌به‌ستی له‌عه‌جه‌مه‌کانیش ئه‌وه‌یه ئەمانه‌ داب و نه‌ریتیان به‌ میرات بۆ جیماوه‌ و په‌وشتی کۆنیان پتوه نووساوه، ئەمانه دوری ده‌خاته‌ نیوان نه‌وان و قورشان و

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۵/۱۲).

سوننت. لهراستیدا ههرواش بوو شوینهواری خراپی عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کانو خه‌وارچه‌کان ده‌رکه‌وتن که زۆر ده‌رون وشکو دل‌ه‌ق بوونو له هه‌مان کاتدا خوینه‌وارترین که‌سیشبوون بۆ قورئان به‌لام دووربوون له تیگه‌یشتنی، پاشان شوینه‌واری خراپی عه‌جه‌مه‌کانیش ده‌رکه‌وت که چهند دژایه‌تی ئیسلامیان کرد به‌وه‌ی مه‌زه‌به‌گه‌رییان هینایه‌ ناوه‌و راوبۆچوونی زۆریان هه‌لبه‌ستو بوو به‌ موسیبه‌تی موسلمانان، زۆربه‌ی سه‌رلێشیواوه‌کان له‌مانه‌ بوونو له‌میژووی ئیسلامدا ترسناکترین پۆلیان هه‌بوو^(۱).

دووه‌م: سه‌رچاوه‌ی بالای ولات

ئیمامی عوسمان، رایگه‌یاند که سه‌رچاوه‌ی هه‌ره‌ بالای ولات په‌رتوکی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شوین پی‌ه‌لگرتنی هه‌ردوو شیخه‌که‌یه‌ (ئیمامی نه‌بوه‌کرو عومه‌ر) پاشان فه‌رمووی "من شوینکه‌وته‌م نه‌ک بیده‌چی، چاک بزانی بۆتان هه‌یه‌ سی‌شت له‌سه‌ر من حسیب بکه‌ن، قورئانو سوننه‌ت و شوینکه‌وتنی پیشینانی خۆم، به‌تایبه‌ت له‌و کاروباران‌ه‌ی که‌ئێوه‌ رێکوپێک بوون له‌سه‌ری و کرده‌وه‌تان پی‌کردووه‌"^(۲).

۱- سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مه‌م په‌رتوکه‌که‌ی خودای گه‌وره‌یه‌ هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا) (النساء: ۱۰۵).

په‌رتوکه‌که‌ی خودای گه‌وره‌ داباریوه‌ به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌حکامه‌ شه‌رعییانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌ کاروباری ژیانه‌وه‌و بنه‌ماو حوکمه‌ پراوه‌کانی له‌خۆگرتوه‌، بۆ به‌رپه‌رینه‌ی گشت شیوازه‌کانی ژیان و هه‌موو ئه‌و شتانه‌شی بۆ موسلمانان روون کردۆته‌وه‌ که‌ پی‌ئاتا‌جن له‌ بنچینه‌کانی حوکمرانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌ پاک‌ی له‌سه‌ری بپۆن و بژین.

۲- سوننه‌تی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌و سوننه‌ته‌ خاویانه‌ی که‌ بنه‌ماکانی ئیسلام له‌ نه‌ستۆ ده‌گریت و هه‌ر له‌په‌وانگه‌ی فه‌رمووده‌وه‌ ده‌کریت شیوه‌ی جیبه‌جی‌کردن و پیاده‌کردنی ئه‌حکامه‌کانی قورئان ده‌ریئین^(۳).

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۱۹۹).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۳/۵).

^۳ فقه التمکین فی القرآن الکریم - الصلابی (ص ۴۳۲).

۳- شوینکه وتنی هدر دوو شه یخه که (نیمامی نه بویه کرو عومدر)^(۱)، پیغه مبهر ﷺ ده فهرمویت "وابه سته بن بهو دوانه ی که له دوای منه وه دین: نه بویه کرو عومدر"، دولته تی عوسمان، ملکه چو پابه ندی شه ریعته تی شکوژداری نیسلام بووه له سه روی هه موو بۆچوون و رایه که وه دایناره، ده ولته تی نیسلامی به ده ولته تی شه ریعته ناسراوه و یتنه یه کی پرشنگداری دروست کردوه و نمونه یه کی زیندووی بهرچاوی هه بووه و هه موو ده زگاکانی ولات ملکه چی نه حکامه کانی شه ریعته تی نیسلام بووه، به تاییه تی عه دالت ریکی شه ریعته بووه نه پیشکه وت، وه نه لئی دواکه وتووه، چونکه کۆمه لگه کۆمه لگای هاوه لآن بووه، حاکم و مه حکوم وه یک گویرایه لیان کردوه یه که عجار بۆ خودای گه وره و پیغه مبهر ﷺ پاشان بۆ خلیفه، هه روه که پیغه مبهر ﷺ پیی فهرموون "هه همیشه گویرایه ل بن بۆ چاکه و یاخی بن له خرابه"^(۲) بالی شه ریعته به سه ر ده ولته تی خلیفه کاندایه س نگیان بووه و تاییه تمندیی حوکه مه ته کانیان بووه.

حوکه مرانی خلیفه راشیده کان به چهند تاییه تییه که جیا ده کریتته وه له حوکه مه کانی تر وه که:

- ۱- تاییه تمندیی دیاری ولاتی خلیفه کان، تته ه لکیش کردنی نیوان کاروباری دین و دنیا بووه، واته دین و دنیا یان به شتویه کی حه کیمانه ناویتته کردبوو.
 - ۲- ولاتی خلیفه کان خۆی خستوه ته ژیر رکینی نه حکامه کانی شه ر.
 - ۳- خه لافه تیان به ره و یه کیتی و یه کگرتنی جیهانی نیسلامی بهر پیوه ده برد^(۳).
- سییه م: مافی گهل له دادگایی کردنی خلیفه دا**

گهل بۆی هه بووه لی پرسینه وه بکات له کاروباره کانی خلیفه دا، چونکه ده سه لاتی خلیفه ده سه لاتیکی ره ها نییه، به لکو به ستراوه به دوو به نده وه.

- ۱- خلیفه ناییت سه ریچی ده قیقی راشکاو بکات، (ده قی قورئان و سونه ت)، نه وکاره ی خلیفه ده یکات، به ریکه که وتن بیته و له گهل ناوه رۆک و چه مکی نیسلامدا بگوخیته.

^۱ صحیح سنن الترمذی (۳/۲۰۰).

^۲ بخاری رقم (۷۱۶۵).

^۳ فقه الاخلاقه - للسهنوری.

۲- نابیّت پیچەوانەى ئەو شتانەبیّت، کە ئومەتى ئیسلام لەسەرى پێککەوتوون و نابیّت بە مەیلی خۆی زیادەپەروی بەکات. بە پیتی ئەم دوو بەندە خەلیفەى وڵاتی ئیسلام بریکارو جینگری ئومەتە، لەپریری گەلەو دەسەلاتی بەرقرار دەبیّت و ماوەى حوکمرانی دیاری دەکریت و ئومەت دەتوانیت ئەم دەسەلاتە پەرە پێدات و فراوانی بەکات، بە هەمان شیوە دەتوانیت بەرتەسکیشی بەکات یان مەرج و بەندی بۆ دابنیت هەركات بەرژەو نەندیەکانی تێدا بەدیکرد یان پەنایەکی چاکتری دۆزییەو بە پێوەبردنی فەرمانەکانی خودای گەورە و سودی ئومەت^(۱)، بێگومان ئەم کارانەش بە دەستەى راویژو کەسى لێزان دەکریت. ئیمامی عوسمان جەختی لەو دەکردەو کە ئومەت مافی لێپرسنەو لێپێچینەو خەلیفەیان هەیه، هەرەو کۆی دەفەرمویت "ئەگەر لەپەرتو کەى خودای گەورەدا دۆزیتانەو کە هەردو پێم بچەمە ناو کۆت و زنجیرەو، ئیو هەردو پێم بچەنە کۆت و زنجیرەو"^(۲)، کۆمەلێک خۆپیشاندانیان کرد بۆ لێپێچینەو لەسەر هەندیک کردار کە پەخنیان هەبوو لێی، ئیمامی عوسمان ملکەچى کردو خواستەکانی قبول کردو نکولی نەکرد لەم حەقەداو زۆر بەرپزەو نامادەیی خۆی دەربەری بۆ چاککردنی ئەو شتەى کە پێ دەچى هەلەى تێدا کردبیّت و تێدا لەسەر هیدایەت نەرۆشتیبت^(۳).

چوارەم: راویژکردن

یەکی تر لەبنچینە مسۆگەرەکانی دەولەتى ئیسلامی راویژکردنی والی و سەرلەشکرو کاربەدەستانی وڵاتە لەگەل گەل و موسلماناندا هیچ دەستوریک نەدەن بەبى راویژکردن، خودای گەورە لەمبارەیهو دەفەرمویت "فَمَا رَحْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ عَلَى اللَّهِ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (آل عمران: ۱۵۹)، هەرۆها دەفەرمویت "وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ" (الشورى: ۳۸).

^۱ الدولة السيادة - فتحي عبدالكريم (ص ۲۶۸).

^۲ الدولة السيادة (ص ۳۷۹).

ئىمامى عوسمان، له ده ولته كهيدا ليژنه يه كى بۆ راويژ كوردن دروست كردبوو له هاوه له مەزەنە كانى پيغه مەبەر ﷺ ئەم ليژنه يەش له كۆچەريان و ئەنسار^(۱) پيئكها تىبوو به راشكاوى داواى ده كرد له سەر له شكرو پۆليسه كان و دەيوت: "له سەر كارەكانتەن بەردەوام بن و بە كۆچكردنى ئىمامى عومەر واز مەهيتن و مەهيگۆرن. له هەر شت يەكدا تەلخى و ئالۆزى هاتە پيئتان پەوانەى لای ئىمەى بكن هەتا كۆبوونەوه و راويژى له سەر بكن و وه لامتان بدەينه وه"^(۲). سەرله شكەرە كان دەستيان گرتبوو بەم ياداشته وه و هەركات بيان ويستايە هەنگاو بنين بۆ رزگار كوردنى شوئيتك ئيزنيان وەر دەگرت و راويژيان دە كرد، ئەويش هەل دەستا بە رۆلى خۆى و هاوه لانی كۆدە كرده وه پرسى پيئە كرن و دەنگى ئەژمار دە كردن دەنگى لى وەر دەگرتن و نەخشە يە كى گونجاوى ليوە رده گرتن، پاشان مۆلەتى هەستانى دەدان جارئك له جارەن (عەبدوللاى ئەبى سەرح) نووسراويكى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان و داواى لى كردبوو مۆلى بدات دەورە بەرى ئەفريقا رزگار بكات^(۳)، لەبەر ئەوهى نزيكى دوورگەى رۆمە كانە. ئىمامى عوسمان داوى راويژ كوردن، وه لامى دايه وه خەلكيكي زۆرى بۆ ناردن^(۴)، هەر وه ها موعاويەى كورپى ئەبوسوفيان كاتيك ويستى دوورگەى قوبروس رزگار بكات، نووسراويكى نووسى بۆ پابەرى بالاي گشت ئومەت، واتە خەليفە، داواى رينگە پيئدانی كرد و وه لامى بۆ نەهاتە وه تا داوى دانيشتن و راويژ كوردن و باسى بابە تەكە، پاشان رينگەى بۆ كرده وه^(۵)، هەر وه ك ئىمامى عوسمان لە گەل هاوه له مەزەنە كاندا دەي كرد، بۆ نمونە بۆ كۆكردنە وهى قورئان راويژى پيئ كردن، بۆ كوشتنى عەبدوللاى كورپى ئىمامى عومەر له حەقى هورمزاندان، بەمشيوه يە هەولئى داوه بۆ بنە بركردنى ئازاوه و كيشە قەزاييه كان. جگە له مانەش له كۆمەلئيك هەلويست و پروودا دا كه بەرۆشنى باسى دەكەين.

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (ص ۳۷۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۲۷۷).

^۳ فتوح مصر (ص ۸۳).

^۴ المصدر نفسه (ص ۱۸۳).

^۵ المصدر نفسه.

پینجهم: دادپه‌وه‌ری و یه‌کسانی

یه‌کیک له‌ئامانجه‌کانی حکومه‌تی ئیسلام به‌ته‌نگه‌وه‌بوونی دامه‌زراندنی بنه‌ماکانی پ‌ژیمی ئیسلامه‌که‌رینگه‌خۆشده‌کات بۆ پینکه‌وه‌نانی کۆمه‌لگای موسلمانان و گرنگرتین بنه‌ماش دادپه‌وه‌ری و یه‌کسانییه. عوسمان نامی نووسی بۆ خه‌لکی شاره‌کان و فه‌رموی "فه‌رمان به‌چاکه‌بکه‌ن و رینگری له‌خراپه‌بکه‌ن، با هیچ موسلمانیک خۆی زه‌بوون نه‌کات من له‌گه‌ل لاوازو چه‌وساوه‌دام گه‌ر زولمی لی کراییت دژی هه‌موو به‌هیزیکم"^(۱).

به‌راستی سیاسه‌تی ئیمامی عوسمان له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری ده‌پ‌رۆشت، بۆ نمونه‌داری هه‌دی دا له‌ (وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌ی والی کوفه)، که‌برای دایکی خۆی بوو له‌سه‌ر شایه‌تی نه‌و شایه‌تانه‌ی وتیان مه‌ی خواردۆته‌وه، پاشان له‌والییه‌تی لایبرد، نه‌م چه‌رۆکه‌به‌دریژی ده‌بینین له‌مه‌ولاو نه‌بی موسای نه‌شعه‌ری خسته‌جینگه‌که‌ی. ده‌گه‌یترنه‌وه‌جاریکیان ئیمامی عوسمان توپه‌بووه‌له‌خزمه‌تکاره‌که‌ی و گویتی باداوه‌و نازاری پینکه‌یاندوه‌وه، نه‌و شه‌وه‌ئیمامی عوسمان نه‌یتوانیوه‌بجوه‌ی به‌وحاله‌وه‌هه‌تا بانگی خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کات بۆ ژووهره‌که‌ی خۆی و فه‌رمانی پیده‌کات تۆله‌ی خۆی بکاته‌وه‌و گویتی با بدات، له‌سه‌ره‌تادا خزمه‌تکاره‌که‌قه‌بولی نه‌کردوه‌و حاشای کردوه‌وه، ئیمامی عوسمان پیداگری ده‌کات، خزمه‌تکاره‌که‌ش به‌قسه‌ی ده‌کات و گویتی خه‌لیفه‌با ده‌دات^(۲).

شه‌شه‌م: نازادییه‌کان

په‌یامی نازادی یه‌کیکه‌له‌ده‌ستپینکه‌بایه‌خداوه‌کانی حوکمرانی له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه‌راشیدیینه‌کاندا. ئاینی ئیسلام ده‌سته‌به‌ری نازادییه‌کانی خه‌لکی به‌گشتییی کردوه‌له‌چوارچێوه‌ی سنووری شه‌رعی ئیسلامدا. خۆی راستت ده‌وی بانگه‌وازی ئیسلام بۆ نازادکردنی خه‌لکه‌و به‌گشتییی ئاینییکی نازادبجوزای وه‌کو ئیسلام ده‌گه‌نه‌نمونه‌ی هه‌بیّت له‌میژوودا.

^۱ تاریخ الطبری (۴/۱۴۱).

^۲ نظام الحکم فی عهد خلفاء الراشدين - حمد محمد الصمد (۱۴۹).

له سەردەمی خەلیفە راڤشیدینەکاندا نازادییەکان گشتی بوو، وەکو نازادیی بیروپرای نایینی (عەقیدە) و نازادی گوێزانەووە مافی ئارامی و ناسایشکردن و پاراستنی خانووبەرە و نازادی سامان^(١)، دارایی تاکەکەسو نازادیی راویۆچوون.

هەوتەم: ڕێگری و قەدەغەکردن

ئەمیری ئیمانداران ئیمامی عوسمان گزنگیدا بە قەدەغەکردن و ڕێگریکردن لەهەندیکە هەلسوکهوت و کردەوی خراپ، ئەو کارانەش، کە قەدەغەیی کردبوو وەك:
 ١- لاری هەبوو لە پۆشینی جلوبەرگی زەرد کراو یەکیک لە ڕێگرییەکانی ئەو بوو نکولی کرد لە (موحەممەدی کۆری جەعفەری ئەبی تالیب) کە جلوبەرگی زەرد کراو بکاتە بەری. لەئەبوهورەیرەو ڕیوایەت کراوە دەلیت "ئیمامی عوسمان چوو بۆ حج کردن بۆ مەککە، خێزانەکەمی (موحەممەدی کۆری جەعفەر) چوو لەگەڵ میتردەکەیدا تابهیانی مایەو، بەیانی کە موحەممەد دەرچوو بۆنی عەتری لێدەهات، و، خاویلییەکی (زەردکراو) و سوری تۆخی پێچابوو بە خۆیەو، خەلکی گەشتنە (مەلەل) شویتنیکە لە نیوان مەککەو مەدینە - پێش ئەوێ ئیوارە بڕۆن ئیمامی عوسمان موحەممەدی بینی قەلس بوو، داخیکێ هەلکیشاو فەرمویی ئایا (جلی زەرد کراو) دەکەیتە بەر لەکاتی کدا پینغەمبەر ﷺ نەهی لی کردوو؟^(٢)

٢- نکولی لەو ئافەرەتانه کردوو کە لە سوپی مانگانەدا بوون و ویستویانە بچن بۆ حج یان عەمرە، تەنانت ئەو ژنانەیی کە بەو حالەبوون و دەچوون بۆ حج یان عەمرە، دەیگەراندنەو، عەبدولرەزاق لەموجاهیدەو ڕیوایەتی کردوو دەلیت: "ئیمامی عومەر و عوسمان ئەو جۆرە ئافەرەتانیان لەناوچەیی جوحفەو زیلحولەیفە دەگەراندەو.

٣- فەرمانی دەکرد هەرچی کۆترە سەر بپریت. خەلکی مەنع کرد لە خەریکبوون بە کۆتربازی و کایەیی کۆترانەو بە تاییەتی کاتیک بوو بە دیاردەییەکی بەرچاوو گوزەرانی خەلک خۆش بوو، فەرمانی دەکرد کە سەریان بپرن. ئیمامی بوخاری لەحەسەنەو

^١ المصر نفسە (١٥٧ - ١٥٨).

^٢ المسند رقم (٥١٧).

رپوایه‌تی کردووه ده‌لئیت: "بیستم له ئیمامی عوسمان له وتاره‌که‌یدا نه‌میری ده‌کرد سه‌گه‌کان بکوژن و کۆتره‌کان سه‌ربهرن"^(۱).

۴- یاری تاو‌له‌ی قه‌ده‌غه کردووه. ئیمامی عوسمان یاری تاو‌له‌ی قه‌ده‌غه کردو فەرمانی کرد له مائی هه‌رکه‌سی‌کدا هه‌بوو بیسوتینن. ئیمامی به‌یهه‌قی له زوبه‌ید هه‌لته‌وه رپوایه‌تی کردووه، ئیمامی عوسمان له‌سه‌ر مینبه‌ر وتویه‌تی "ئه‌ی خه‌لکینه ده‌خیلتان ب‌م قوما‌ر مه‌که‌ن، (مه‌به‌ستی تاو‌له‌ بوو) پیم‌گه‌یشتووه کۆمه‌لئیک خه‌لک قوما‌ری هه‌یه، هه‌رکه‌س له‌مائی‌یه‌تی با بیشکیئینن یان بیسوتینن". جارێکی تر ئیمامی عوسمان فەرمووی خه‌لکینه‌ من له‌ باره‌ی تاو‌له‌ قسه‌م بۆ کردن به‌لام و‌ابزائم فۆیتان نه‌داوه و‌ابیره‌که‌مه‌وه فەرمان ب‌که‌م باوه‌شیک پو‌شم بۆ بینن مائی نه‌و که‌سانه بسوتینم که تاو‌له‌ی تیدا‌یه"^(۲).

۵- شاره‌ده‌رکردنی نه‌وانه‌ی گرفتیا‌ن لی‌ دا‌که‌وتووه یان چه‌کیان پ‌اساندووه‌ته‌وه‌و خۆیا‌ن نواندووه له‌ شاری مه‌دینه‌دا. رینگریه‌کی تری نه‌وه‌بوو دژایه‌تی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌کردو شاره‌ده‌ری ده‌کردن، که‌ نا‌ژاو‌وه موشکیله‌یا‌ن دروست کردووه یان تفه‌نگیا‌ن له‌گه‌ل خۆیا‌ن هه‌لگرتووه له‌ ناو شاردا. له‌ سالمی کورپی عه‌بدو‌للا‌وه رپوایه‌ت کراوه ده‌لئیت "ئیمامی عوسمان هه‌یچ که‌سی‌کی له‌وانه‌ قبۆل نه‌ده‌کرد که‌ سه‌ر به‌ گۆبه‌ندو موشکیلاوین و‌نه‌وانه‌ش که‌ چه‌کیان ده‌کرده‌ شان و‌خۆیا‌ن ده‌رده‌خست. عوسمان، جگه‌ له‌ گۆچان هه‌یچی تری قبۆل نه‌ده‌کرد"^(۳).

۶- لی‌دانی نه‌وانه‌ی که‌ مامی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌که‌م ده‌زانن و‌ سوکی ده‌که‌ن و‌ لی‌ی ده‌خوینن. له‌ سه‌رده‌می خه‌لافه‌تی خۆیدا لی‌دانی کابرایه‌کی کرد که‌ له‌ ده‌مه‌قاله‌یه‌کدا سوکایه‌تی به‌ عه‌باسی مامی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کردبوو، پیتیا‌ن وت "بۆ ئه‌م لی‌دانه‌ بیاناوت هه‌یه؟ فەرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ مامی به‌ گه‌وره‌و به‌رپ‌رز بزانیت، ئیمه‌ش مؤ‌له‌ت بده‌ین

^۱ باب ذیح‌الحمام (الادب‌المفرد) رقم (۱۳۰۷).

^۲ السنن‌الکبری - کتاب‌الشهادات (۲۱۵/۱۰).

^۳ تاریخ‌الطبری (۶/۴۱۴).

خەلکی سوکایەتی پێ بکات و لێی بخوینێ، هەرکەسێ وابکات و پێی رازیبێت ئەوە
پێچەوانە ی رەوشتی پێغەمبەر ﷺ" (۱).

۷- نارەقی یاساغ کردوو، چونکە باوکی پێسەکانە. ئیمامی نەسائی و بەبێهەقی
لەسوننەتەکانیاندا رپواتیانکردوو، ئیمامی عوسمانی کورپی عەفان فەرمویەتی
"دوو رکەونەو، لەمە ی، چونکە باوکی پێسیبەکانە. پیاویک لەسەر دەمی پێش ئێو
خودا پەرستی کردوو، ئافەرەتیک لێی ئالاو و رەوتی لێ شیواندوو، رۆژی کەنیزە کە کە ی
خۆی دەنێزی بە شوین پیاو کە دا پێی دەلێت خانە کەم بانگت دەکات، بۆ شایەتیدان،
پیاو کەش لە گەل کەنیزە کە کە چوو هەتا رۆشتە ژووری ئافەرەتە کە. لە دەرگای یە کەم
چۆتە ژوورەو، دوو هاتە رێگە ی، هەر وەها رۆیشت هەتا گەشتە ئافەرەتیک ی جوان و
جەو نە یە کە نارەقی لە لابوو، خانە کە وتی: وە للاهی بۆ شایەتیدان بانگ نە کردویت بۆ
ئەو بانگم کردویت کە کاری سیکسیم لە گەلدا بکەیت، یان پیکیک نارەق بخۆیت، یان
ئەم مندالە بکویت، پیاو کە وتی: باشە جامیک لە نارەقە کە دەخۆم، جامیک ی خوار،
وتی: زیاترم بۆ تیکە وازی نەهینا هەتا مەستبوو، لە گەل ژنە کە زینای کردو
مندالە کەشی کوشتم دوو رکەونەو لە نارەق وە للاهی مە ی خوار دەو و ئیماندار ی
هەرگیز پیکەو کۆنابنەو و هەمیشە یە کیکیان ئەو ی تریان تاردە نیت" (۲).

۸- وتارەکانی ئیمامی عوسمان و هەندیک لە حیکمەتەکانی لە ناو خەلکدا

أ - وتاریک دەربارە ی رۆژی دوایی و خۆسازدان بۆ ی.

حەسەنی بەسری دەلێت: "ئیمامی عوسمان وتاریکی دا پاش سوپاس و ستایش ی
خودای گەرە فەرمووی: ئە ی خەلکینە لە خودا بترسن، چونکە لە خودا ترسان
سەرما یە، ئاقلترین کەس ئەو یە سەر زەنشتی دەرونی خۆی بکات و بۆ دوای مەرگ
کار بکات و لە نوری خودای گەرە بە دەست بێنیت بۆ رۆشنایی ناو گۆرە کە ی، با
هەموومان بترسین لەو ی خودای گەرە بە کویری حەرمان بکات و لە دنیا شدا چاوساغ
بووبین، فەرموودە تیرو تەسە لەکانی پێغەمبەر ﷺ بەسە بۆ کەس ی ئاقل ئەو کەسانە ی

۱ المصدر نفسه (۵/۴۱۷).

۲ سنن النسائي - كتاب الاشرية (ص ۵۳).

له دونیادا یاخی بوون له قیامتدا له شوینتیکی دوروهه بانگ ده کرین". هه وره ها
 فرموویه تی "چاک بزانه هه رکه سیك خودای له گه لدا بیته له هیچ شتیک باکی نییه و
 هه رکه سیکیش خوی گه وره شکستی بکات نیتر هانا بو کوی دهبات؟ چ په نایه کی
 ده ست ده که وی؟"^(۱). له نیمامی عوسمانه وه ریوایت کراوه که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام
 فرموویه تی "له پوژی په سلاندا تو له ی ناژه لی کوژ ده سه نریت له ناژه لی شاخدار"^(۲).

ب - وه بیر هیئانه وه ی ره وشته به نرخه کان

نیمامی عوسمان ده فرمویت: "وه لاهی نیمه ها ورپیته تی پیغه مبه رمان کردوه عَلَيْهِ السَّلَام
 له مال و له ده ره وه. نه و، له گه لمان سه ردانی نه خو شانی کردوه و مردوی ناشتوه،
 له گه لمان غه زای کردوه و بو نا ره حه تی زور که م، سه رخوشی لی کردوین و دلی
 داوینه ته وه، که چی خه لکانیک هه ن من فی ری ره وشته کانی نه و ده که ن به لام پی ده چی ته
 هه رگیز پیغه مبه ریان عَلَيْهِ السَّلَام نه دی بیت"^(۳).

ج - نه و حکمه تانه ی که له ناو خه لکدا باوه.

نیمامی عوسمان ده لیت: "نه گه ر دل مان پاک و خاوین بیت هه رگیز له فرمایشته کانی
 خودای گه وره تیر نابین و تاسقیمان ناشکی"^(۴)، هه وره ها ده لیت: "هیچ گونا هیکی
 په نهانی ناشارد ریتتوه نیلا خودای گه وره له سه ر شاشه ی ده موچا و یان به هه له و
 سوتانه وه ی زمانی خاوه نه که ی، ناشکرای ده کات"^(۵).

هه وره ها ده لیت: "هه لپ و ماش بو دونیا تاریکی دل به لام غه م و په زا ره بو قیامت
 رو شنایی دل"^(۶). هه وره ها ده لیت: "له پوژانی نا زا وه و ناشوبدا له خودای گه وره

^۱ صحیح التوثیق فی سیره و حیاة ذی النورین (ص ۱۰۷).

^۲ الموعظة الحدیثیو رقم (۵۲۰).

^۳ صحیح التوثیق فی سیره و حیاة ذی النورین (ص ۱۰۷).

^۴ جامع العلوم والحکم (ص ۳۶۲).

^۵ فوائد الکلام للخلفاء الکرام (ص ۲۸۹).

^۶ الاستعداد لیوم المعاد (ص ۹).

ده پاريمهوه نه گهر زولم كړد بېت ليم خوش بېت، خو نه گهر زولميشم ليكرا بېت له هه موو كهس ده بوورم و ده بيه خشم" (۱).

هروه ده لېت: "هه مووشت به لايه كي هه يه وه موو به هره يه ك دوژمنيكي هه يه، به لاي نه م دينه و دوژمني نه م به هره ي ئيسلامه (تواغجرو داخ له دلّه كانيه تي)، چونكه كاتيک ده تان بينن خو شيان ليتان نايه ت و هه رگرفتيك بېته رېتان پېيان خو شه. ناحزه كان وه كو نه عامه كان وان".

كاتيك عه بدوللاي كوري زويير له رزگار كړدني نه فريقا گه رايه وه ئيمامي عوسمان فه رمانی پي كړد و تاريك بدات، پاشان كه عه بدوللا له وتاره كهي بويه وه ئيمامي عوسمان فه رموي "به گزه ي كه سايه تي باوك و براكان، ژن بخوازن"، له نه وه كاني نه بويه كړدا هيچ كورپيكم نه ديوه نه وه نده ي عه بدوللا ليني بچيت، عه بدوللاي كوري زويير كوري نه سماي كچي ئيمامي نه بويه كره، مبه ستي نه وه بوو، كه عه بدوللا له باپيره ي چوه له زيره كي و بويري و له زمان پاراويدا" (۲).

هروه ده لېت: "هيچ كه سيك نيه كاريك بكاته پيشه ي خزي ئيلا خوداي گوره به رگي نه و ئيش و هه رمانه ده كاته به ري" (۳). هروه ده لېت: "ئيماندار له توتي پينج تر سدايه، يه كه ميان ترسي خوداي گوره كه ئيمانه كهي لي نه سي نيتته وه، دووم ترسان له فريشته پاكه كان، كه گونا هه كاني له سه ر ده نو سن و روژي قيامه ت پتي رسوا ده بېت، سي هه م ترسان له شه يتان كه كرده وه كاني لي هه لنه وه شي نيتته وه. چواره م ترسان له فريشته ي گيان كي شان كه له ناكاو گياني نه كي شيت و نه م له بي ناگاييدا بېت، پينجه م ترسان له دونيا كه فريوي نه دات و مه شغو لي نه كات" (۴).

هروه ده لېت "تام و چيژي عيباده تم له چوارشدا به دي كرده وه، يه كه م له جيبه جي كړدني فه رزه كاني خوداي گه وه ردا، دووم دوور كه و تنه وه له حه رامه كان،

۱ مجمع الامثال (۲۰/۴۵۳).

۲ فوائد الكلام (ص ۲۷۱).

۳ الراهد للامام الاحمد (۱۵۸).

۴ فوائد الكلام الخلفاء الكرام (ص ۲۷۸).

سییم فرمانکردن به چاکه و چاوه‌روانی پاداشته‌کمی، چوارهم نهی کردن له خراپه و خۆپاراستن له خه‌شمی خودای گه‌وره^۱، هه‌ره‌ها ده‌لێت: "نه‌وه‌نده به‌سه بۆ تۆ هه‌سوده‌کانت پێشده‌خۆن و تۆش دلشادی"^(۱).

۶- نیمامی عوسمان له‌گه‌ڵ شیعر و شاعیراندا

هه‌رچهنده ته‌مه‌نی خه‌لافه‌تی عوسمان، ماوه‌یه‌کی دوورودرێژی خایاندووه، که‌چی هه‌یچ سه‌رچاوه و کتیبێک نییه باسی په‌یوه‌ندی نێوان نیمامی عوسمان و شیعر و شاعیری کردبیت، جگه له کتیبی (النزار القلیل). له‌م کتیبه‌دا هاتووه که نیمامی عوسمان هۆگری رێگه و شوینی نه‌و په‌یامه بووه، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌مکه‌کانی رۆشن کردۆته‌وه و پێشینانی وه‌کو نیمامی نه‌بویه‌کرو عومه‌ر له‌سه‌ری رۆشتوون. بێگومان هه‌ریه‌ک له‌مانه توانایه‌کی زۆریان هه‌بووه، بۆ نمونه نیمامی نه‌بویه‌کر ناسراوه به‌ شاره‌زای ره‌چه‌له‌ک و شاره‌زاییه‌کی باشیشی هه‌بووه ده‌رباره‌ی شیعر و خۆی شیعر دا‌رشتووه، نیمامی عومه‌ریش ناسراوه به‌هاندهری شیعر و شاعیران و هه‌رکات رووبه‌رووی هه‌ر کێشه و گرفتیک بووبیته‌وه به‌دوودێره شیعر وه‌لامی داوه‌ته‌وه و حه‌لی کردووه، گه‌ر له‌مه زیاتر له‌سه‌ری برۆین ده‌ر نه‌که‌وێت که شاعیربووه. نه‌گه‌ر خه‌لیفه‌ی سییم نیمامی عوسمان یاه‌خه‌ی به‌ شیعر نه‌داییت و شاعیرانی له‌خۆی نزیک نه‌کردبیته‌وه، نه‌وا شه‌هیدکردنه‌کمی له‌ لایه‌ن ناحه‌زه بێ ناسته‌کانیه‌وه ده‌رگای شیعی کرده‌وه له‌شاعیران و له‌وکاته‌دا شیعی سیاسی هاته‌ ئاراوه. به‌ تایبه‌ت بۆ شه‌هاده‌تی عوسمان گریانیکی زۆری شاعیران به‌ شیعر قه‌تاره‌ی به‌ستووه.

به‌لام نیمامی عوسمان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاعیراندا نه‌بووه، کاریگه‌ر نه‌بوو پێیان له‌سه‌رده‌می نه‌مدا شاعیره‌کان وازیان هێنا و له‌شارو کۆشکی خه‌لافه‌تی ده‌رچوون به‌ره‌و ده‌شت، هه‌رچهنده‌ هه‌ندی به‌یتی لێوه‌ ریوايه‌ت کراوه وه‌ک

چاک بزانه هه‌یچ سیفه‌تی وه‌ک سیفه‌تی خودا نییه

سیفه‌تی خودای گه‌وره‌ ناشکرایه‌ بابێ باوه‌ریش مل نه‌دا.

نه‌وه‌ی گشت هه‌رامه‌کانی چه‌شت تامه‌که‌بی رۆیی

^۱ المصدر نفسه.

گوناهو سەرشۆری ماوەتەوێ لەگەڵ پەرەنجەرۆیی

سەرەنجامی خرابەکاری هاویشتنە بەربارە

بێ خێرە ئەو لەزەتەمی کۆتاییەکی ئارە^(۱)

ئەو پڕۆژەیی که هەرچی و پەرچییه کان هەلیان کوتایە سەری که بیکوژن فەرمووی:

مەرگ دەبینم پیاو بەرپێزە کان هەلدهگری

بەلام سەرکەشە کانیس پەنایەکیان دەست ناکەوی لە شارو لەدی^(۲).

کاتی ئابلقەیاندا لە خانووێ کەمی خۆیدا فەرمووی:

خاوەن مالا لەمالەو دەرگاشی لی داخراوە

کیتۆیک هاتووێ مەرگ لەسەر لوتکەکی دانراو^(۳).

دلی گوشاد دەرون والا دەکات تا تێر ئەبی

ئەوێندە هۆگری دەبی هەژاری هەژار دەبی

هیچ تەنگوچە لەمەیهک نییه که تووشت بی

نیللا شادومانی بەدوادا دی گەر سەبەرت هەبی

نیمامی عوسمان سزای خستووێ سەر شیعیری جنیوودان و داشۆرین. هەرۆهە ئەو

شیعەرانی شی که پێنجەوانەیی ئەحکامی شەریعەت بوو، وە پێخۆشەحالبوو گۆبببستی

شیعیری چاک و مەرۆژ دۆستانەو ئاین پەرۆرانە بی^(۴).

^۱ شعراء الخلفاء - نیال تیسیر الحماش (ص ۲۷).

^۲ البداية والنهاية (۱۰۲/۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ ادب صدر لاسلام - واضح الصمد (ص ۱۰۲).

باسی سییه م؛ گرنگترین ناکاره کانی (سیفاتی)

عوسمان، به که سایه تیبیه کی رابه رو پیشهوا له قه لثم ده دریت و به سیفه تی رابه ریکی خوداناسیش ستایش ده کریت، نیمه که سایه تی نهم پیشه وایه به چند ره وشتیک کورت ده کهینه وه هندیکیشی به دورو دریژی باس ده کهین.

گرنگترین سیفه تی نیمامی عوسمان باوه ربون به خودای گوره بووه و بروایه کی قایمی به رژی دویی هه بووه. ههروه ها شاره زاییده کی باشیشی له شریعه تدا هه بووه و متمانیه کی سه نگینی به خودای گوره هه بووه. عوسمان، له کار کردوه یدا راستگۆ بووه و لیاقه تی هه موو کاریکی هه بوو له هه لویست ده برینیشدا بویره مهرد بووه، لهژیانی دونیادا کم ویست بووه له تیکۆشاندا عه ودالی قوربانیدان بووه، له به رامبه ر خه لکدا خاکه سار بووه و نامۆزگاریی خه لکی وه رگرتوه، خۆگرو هیمه تی بهرز بووه و نیراده ی به هیز بووه و توانای بریاردانی هه بووه. له کیشو گرفته کاندا دادپه روه ر بووه و توانای فیترکردن و سازدانی کادیری هه بووه جگه له مانه ش سیفه تی جوامیری هه بووه هه ر به هوی نهم سیفه ته قیادییانه شه وه توانیویه تی پاریزگاری له ولات بکات و خروقاته کان قه لاقۆ بکات. عوسمان، به فه زلو کۆمه کی خودای گوره نومه تی سه رخست به ره و نامانجه نه خشه بۆ کیشراوه کان به چند قۆناغیکی پته و گرنگترین نه و سیفه تانه ی که هه ولماندا تیشک بجهینه سه ری نه مانه ن:

یه که م؛ لیزانی و لیها تووی له رینمایي کردن و راهیناندا

نیمامی عوسمان به یه که له زانا گوره کان ده ناسریت له زانینی قورنان و سونه تدا، له مه ولا باسی چالاکییه فیه هییه کانی ده کهین له بواری دادگا و دارایی و جهاددا، نیمامی عوسمان زۆر په رۆش بووه بۆ شوینکه وتنی رینماییه کانی پیغه مبه ر ﷺ و نه بو به کوه مبه ر.

عه بدوللای کورپی عه دی رپویا ته تی کردوه بۆ عروه ی کورپی زویتر که میسوه ری کورپی مه خزمه وه عه بدولپه همانی کورپی نه سه وه پتیا ن وتوه وه نه وه ناتوانیت به خالت بلی قسه له گه ل نیمامی عوسماندا بکات له باره ی وه لیدی کورپی عه قبه وه که زۆریه ی خه لکی گله یی له کرده وه کانی ده کهین، عه بدوللا ده لیت: کاتی نیمامی عوسمان ده رچوو

بۆ نوپۇز پىنگەم پىنگرت و پىم گوت ئىشىكىم پىتە. فەرموى كابرا پەنادە گرم به خودا له تۆ
 ده لىت: گەرامەوه كاتىك نوپۇز به ربوو لای مىسورهو ئىبنو عەبدى يەغوت دانىشتم و
 قسەكەم بۆ گىترانەوهو وتیان چى وت؟ به راستى تۆ راسپاردەى خۆتت گەياندووه، من
 ھەر دانىشتبووم پەيامنیرى ئىمامى عوسمان ھات بانگى کردم وتیان خۆتت گىرۆدە کرد،
 منىش رۆشتم گەشتمە خزمەتى فەرموى نىشەكەت چىبە؟ دەلىت شایەتومانم ھىناو
 پاشان وتم: خودای گەوره پىغەمبەرى ﷺ به راستى ناردو كتیبى رۆشنیشى بۆ
 دابەزاند، من يەكىك بووم لەوانەى كە چووم به دەمىهوه و لەلامى خوداو پىغەمبەرم
 ﷺ دایەوهو رىنمايىه كانم خستە سەر سەرم، راستى زۆرىنەى خەلك زەمى وەلید
 دەكەن، ھەقە تۆش دارى ھەدى بەسەردا بسەپىنى، دەلىت عوسمان، پىتى فەرمووم،
 خوشكەزاكەم تۆ پىغەمبەرت ﷺ دیوه، وتم: نەخىر، بەلام پوختەى زانستەكەم پى
 گەشتووه، لەگەل بىروباوەرەكەیدا. وەكو چۆن به مندالىكى تازەپىنگەىشتوو گەشتبىت،
 دەلىت ئىمامى عوسمان شایەتومانى ھىناو پاشان فەرموى: دواى سوپاسى خودای
 گەوره، كاتىك خودای گەوره پىغەمبەرى ﷺ ناردبە راست و دروستى من يەكىك بووم
 لەوانەى كە چووم به پىرى خوداو پىغەمبەرهوه ﷺ، بروام ھىنا بەو پەيامەى كە بۆى
 دەھات، پاشان دوجار كۆچم كرو و ئەو شەرەفەشم پى بەخشرابوو بووم به زاواى پىغەمبەر
 ﷺ، پەیمانیشم پىدا، وەللەھى قەت سەرىپىچىم نەكردووه و گزىم لى نەكردووه و ھەتا
 كۆچى کرد، پاشان ئەبوبەكر كرا به جىنشىن پەیمانم پىداوه و سەرىپىچى ئەویشم نەكردووه،
 غەشم لى نەكردووه. پاشان عومەر كرايە جىنشىن، وەللەھى سەرىپىچى و گزىم لەویش
 نەكردووه، ھەتا كۆچیان کرد. پاشان خودای گەوره خۆمى كرده جىنشىن ئايا ئىپوہ ئەو
 ھاوكارى و ھەفادارىم نادەنەوه كە من دەمدا بە ئەوان؟ واتە ئەو رۆلەى من دەمگىرا بۆ
 ئەوان دەبىت ئىپوہش بىگىرپن بۆ من، دەلىت: منىش وتم وايە راستەكەيت، فەرموى
 ئەم قسانە چىبە كە لە ئىپوہه پىم دەگات، ئەوہش كە باست کرد لە بارەى وەلیدەوه بە
 ئىزنى خودا سزای دەدەم بە ھەقیانەت، دەلىت چل قامچى دا لەوەلیدو ئەمرى کرد بە
 ھەلى جەلەكەى لىبەت ئەویش داركارى کرد^(۱).

^۱ فضائل الصحابة (۱/۵۹۷).

عوسمان، هۆگری پیغه مبهەر ﷺ بوو پرنمایی وزانسته که ی کردبووه زانایه کی گه وره بۆ قازانجی دین و دنیا، نیمامی عوسمان لیزان و به توانابوو له به پرتیوه به ردنی گه له که پیدا به شیوه یه کی به ره همدار ناراسته ی ده کردن و ئه رکه کانی پی نیشان ده دان و بۆ چوونه کامل بووه کانی له زانست و نه زمون و به رخواندا پیشکش ده کردن هتا له بواری بانگخواری و په روره ده کردن و تیکۆشاندا سازی ده دان بۆ دیداری په روره دگاریان. یه کیکی تر له ته و جیهاتی نیمامی عوسمان، ئه و باسه یه که له وتاری به خلیفه بووندا فه رموی "خه لکینه ئیوه له کۆشک و ته لاردان و هه وارگه تان ئاوه دانه بابه چاکی و پاکی بمرن ههروهک زانیتان له بهری به یاندا یان له پری ئیواره دا گیانکیش هاته سه رتان، چاک بزانتان دنیا تیهه لکیش کراوه له گه ل فیزو له خۆباییبوندا، ژیا نی دنیا فریوتان نه دات و سه سه ریبه کان به لیبوره یی و خودا فریوتان نه دن و په ند وه رگرن له و شتانه ی به سه رتانا تیهه ریوه و قۆل هه لمان و له مسو بیئاگا مه بن. کوا پۆله کانی دنیا و براکانی خۆهه سه رقاتی دنیا بوون و نه مدیوو ئه ودیوتان پی ده کردو ئاوه دانیا ن ده کرده وه و پرایان ده بوارد. ئایا ده توانن بیته فه رمان که واته دنیا به شیوه یه کی چاک به ری بکن^(۱)، خودای گه وره ده فه رموی "وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا * (الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا) (الکھف: ۴۵ - ۴۶).

له م وتاره دا خه لیفه ی سیهه م مه بهستی ئه وه بوو خه لکی ناراسته بکات و هانی بدات بۆ هه نگاوه له گرتن به ره و خودای گه وره به شیوه یه که زۆر پاپای دنیا نه بن، هه ر نه مه ش گوئجاویوو که له و وتاره دا بوتری، چونکه له و کاته دا ئیسلام له پشوداندا بووه و که وتبووه ناو جه رگه ی هه ریبه پر له ته لارو کۆشکه کان و شاره گه وره کان پزگار کرابوو دنیا به به ره و نیعمه ته کانییه وه نامیزی کردبووه و خه لکی که وتبوونه کی به رکی و که رتی تاییه ت هاتبووه ئاراوه، جگه له هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ وتاره که بۆ ئه وان ی تر زۆر شیاوو گوئجاویوو. له نیمامی عوسمانه وه چه ندین فه رموده ریوایه ت کراوه که ئوممه ت

^۱ البداية والنهاية (ص ۱۵۳/۷).

که لکی لی وهرده گریت، وه کو نه بو عه بدولپه جمانی سه له می بۆمان باس ده کات، لهو فرموده یه ش که له نیمامی عوسمانی بیستوهه و کاری پیکردوه سه عدی عوبه دیدیش له عه بدولپه جمانی وه گرتوه، که پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: "باشترین کهستان نهو که سه یه قورئان زانیبیت و خه لکی فی ر بکات" ^(۱)، ده لیت: "نه بو عه بدولپه جمان له حوجره ی نیمامی عوسماندا فی ری قورئان بووه، هه تا حه جاج ده لیت: "نیمامی عوسمان نهو که سه بوو منی گه یانده نه م پله و پایه ی نیستا" ^(۲) له ریوایه تی شو عبه دا هاتوه نه بو عه بدولپه جمان ده لیت: "نیمامی عوسمان منی گه یانده نه م پله و پایه، چونکه به چاکی فی ری قورئانی کردبوو، نیمامی عوسمان گه لیک فرموده ی پیغه مبه ری ﷺ ریوایه ت کردوه، فرموده کانیش نه مانه ن:

۱- بایه خدان به ده ستیوژی

نیمامی عوسمان له سه ر سه کۆیه ک ده ستیوژی شت و فرموی فرموده یه کتان بۆ ده گێرمه وه که له پیغه مبه ر ﷺ بیستوهه، نه گه ر له ترسی نهو نایه ته ی قورئان نه بوایه بۆم باس نه ده کردن، بیستومه که پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو "هه رکه س ده ستیوژیکی باش بگریت و پاشان بچیت بۆ مزگه وت نوژی بکات به جه ماعه ت له م نوژیوه تا نوژیکی تر که ده یکات خودای گه وره له گونا هه کانی نیوانیان ده بو ریت" ^(۳).

۲- لاسایی کردنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ له ده ستیوژی گرتندا

له حیمرا نی کوری نه بان ی عوسمانه وه ده لیت جار یکیان نیمامی عوسمان داوای ناوی کردو ده ستی کرد به ده ستیوژی گرتن، ده ستی شو ر دو ناوی را دا له ده م و لوتی و مشی کردو پاشان سی جار ده موچاوی شو ر دو هه ر دوو بالیشی سی جار شو ر دو ده ستی هی نا به سه ری دا، پاشان پی تی شت و له کۆتا ییدا پیکه نی و فرموی پیغه مبه ر ﷺ دیوه له م پارچه زه مهینه دا داوای ناوی کردو وه کو چۆن من ده ستیوژی شت له به رچاوتان، ناوه ها نه ویش ده ستیوژی گرت، پاشان پیکه نی و فرموی نه وه بۆچی نا پرسن چی منی

^۱ بخاری رقم (۵۰۴۸).

^۲ الکفاءة الادارية في السياسة الشرعية للقادری (ص ۹۳).

^۳ مسند احمد رقم (۴۰۰).

خستۆته پيڭكەنين؟ وتيان بەچى پى ئەكەنى ئەى پيڭەمبەر ﷺ؟ فرموى ھەر بەندەيەك دەستنيۆى گرت، كە دەموچاوى شت ھەرتاوانىكى بە پوخسار كرديت دەسپيٽەوه، ھەركات بالەكانى شت، گوناھى بالەكانى دەسپيٽەوه، كاتيك مەسحى سەرى كر دو پيڭەكانى شت بەھەمان شيۆه^(۱).

۳- دەستنيۆى يەكيكە لە تاوان شۆرەكان

لە نيمامى عوسمانەوه دەليٽ "پيڭەمبەر ﷺ" فرمويهتى: ھەركەس دەستنيۆىكى تيرو تەسەل بگريٽ بەوشيوهيهى كە خوداى گەوره فرمانى كر دووه نوڤۆه فرزەكانى بكات، دەبيٽە ھۆى ھەلۆهرينى گوناھى ئەم نوڤۆ تا ئەونوڤۆه تىرى^(۲).

۴- دەستنيۆىك و دوو پركات نوڤۆ، تاوانەكان دەسپيٽەوه

نيمامى عوسمان، لەسەر كورسيەك بوو، بانگى ناوى كر د، ئاوهكەى كر بەسەر دەستى راستيداو شۆردى، پاشان دەستى خستە ناو دەفرەكەو سىبجار دەستى شت و سى جارى تر رومەتى شت، دواى ئەوهى ناوى راڊا لە دەم و لوتى و پاشان بالى ھەتا ئەنیشكى سىبجار شت و پاشان دەستى ھينا بەسەريداو ھەتا قولەپيى، سى جار پيكانى شت. پاشان فرموى: "بيستومە لەپيڭەمبەر ﷺ" فرمويهتى: "ھەركەس دەستنيۆىك وەكو ئەم دەستنيۆه تى من بگريٽ و پاشان دوو پركات نوڤۆ بكات و داڤغو و ردو كر نەكات تييدا، ئەوا خوداى گەوره لە گوناھى رابردوو داھاتوى خۆش دەبيٽ"^(۳).

۵- وشەى نيەتپاكي و وشەى تەقوا (خوداپەرستى) (خۆپاريڤى)

نيمامى عوسمان دەليٽ بيستومە لەپيڭەمبەرەوه ﷺ فرمويهتى "من وشەيەك دەزاتم، ھەر بەندەيەك لەدلەوه بە راستى بيلى خوداى گەوره ھەرگيز ناىخاتە ناو ناگرەوه، عومەرى كوپى خەتتاب وتى: من پيٽ بلينم چييه؟، ئەو وشەيە نيەت پاكيە، كە

^۱ مسند أحمد رقم (٤١٥).

^۲ مسند أحمد رقم (٤٠٦).

^۳ مسند أحمد رقم (٤١٨).

خودای گهوره، پیغهمبهر و هاوه لانی پئوه په یوه ست کردووه و وشده کش وشه ی - ته قوا -
یه که پیغهمبهر ﷺ زور هه ولیدا مامه که ی له سره مهرگا بیلیت" (۱).

۶- چاک ناسینی خودای گهوره مرؤ ده خاته به هه شته وه

له نیمامی عوسمانه وه نه ویش له پیغهمبهره وه ﷺ فرمویه تی "هه رکه س بمیّت و
به چاکی زانیبیّتی جگه له خودا، خودایه کی تر نییه، نه وه ده چیته به هه شته وه" (۲).

۷- هسه ناته و باقیات

له حارسی خزمه تکاری نیمامی عوسمانه وه هاتووه، ده لیّت رؤژیک نیمامی عوسمان
دانیشت و نیّمهش دانیشتین له ده وری و بانگیبزه که هات، نیمام داوای ناوی کرد له
قاییکدا، که یه ک دو مشتی تیدا بوو، ده ستنوژی گرت. پاشان فرموی پیغهمبهر ﷺ
دیوه ده ستنوژی گرتووه وه کو چون من گرتم له بهرچاوتان، پاشان فرمویه تی "هه رکه س
ده ستنوژیکی وه کو نم ده ستنوژی به گریّت ونویزه که ی بکات، نویژی نیوه رؤ هه رچی
تاوانی کردووه له به یانی تا نیوه رؤ ده سپرته وه، که نویژی عه سری کرد تاوانی نیوه رؤ ی تا
عه سری ده سپرته وه که مه غریبی کرد عه سر تا مه غریبی ده سپرته وه، که نویژی عیشای
کرد مه غریب تا عیشای ده سپرته وه خو نه گهر شه و مایه وه بو گالته و گپ، هه ستا
ده ستنوژی گرت و نویژی به یانی کرد گوناھی عیشا تا به یانی ده سپرته وه، نه مانه
هسه ناته و خرابه کانی مرؤ ده سپرته وه". وتیان نه مانه هسه ناته نه ی باقیاتی چیه؟
فرموی: باقیاتی شه نه مانه یه (لااله الا الله، الحمد لله، الله اکبر، لاحول ولا قوه الا
بالله) (۳).

۸- ترسناکی درؤ کردن به دهم پیغهمبهره وه ﷺ

له نیمامی عوسمانه وه ده لیّت "پیغهمبهر ﷺ فرمویه تی: هه رکه س به نه نقه ست
درؤ به دهم منه وه بکات، با مائیک له ناو ناگر بو خو ی دانیّت و دیاری بکات" (۴).

۱ مسند أحمد رقم (۴۴۷).

۲ مسند أحمد رقم (۴۶۴).

۳ مسند أحمد رقم (۵۱۳).

۴ مسند أحمد رقم (۵۰۷).

ئەمانە ھەندى لەو ڤەرمودانەبوون كە ئىمامى عوسمان لە پىتغەمبەرەو ھە ﷺ وەرگرتوو ھە بەلگەشە لەسەر زانايى و پەرۆشى ئىمامى عوسمان بۆ پەرەپىدانى رىئەمىيەكانى پىتغەمبەر ﷺ.

دووھەم: لەسەر خۆيى و ھىمنى

لەسەر خۆيى بنەمايە كە لە بنەماكانى ھىكمەت و خوداي گەورە لەچەندىن شوينى قورئانى پىرۆزدا زاتى پىرۆزى خۆى بە (ھلىم) واتە لەسەر خۆيى تارىف دەكات، وەك دەڤەرموئەت (أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ)، ھەر ھە پىتغەمبەرىش ﷺ لە ھىمنى و لەسەر خۆيدا گەشتبوو ھە پايەكى ئىمۆنەيى و ئەندىشەيى بە ھەمان شىو ھە جىنشىنى پىتغەمبەرىش عوسمانى كورپى عەفان بە توندوتۆلى چاوى لە پىتغەمبەر ﷺ كوردبوو لە كەردار و گوڤتار و بارودۆخە كانداو ھەلۆئىستى زۆرىشى ھەيە لەسەر ھىمنى و لەسەر خۆيى و دەروون پاكى، رۆشنترىن ھەلۆئىست كە بەلگەيە بۆ ھىمنى و شىنەبىيە كەى چىرۆكى گەمارۆدانە كەيەتى لە لايەن ناھەزە كانىيە ھە، لە و كاتە ناسكەدا ڤەرمانىكرد بە كۆچەرى و ئەنسا رىيەكانى چوار دەورى بچنەو ھە بۆ مالى خۆيان و جىي بەيئەن بە مەرجىك دەيانتوانى بەناسانى بەرگري لى بكن، بەلام لەسەر خۆ و ھىمنىيە كەى دەرى خست كە موشتاقى دىدارى پەرەدگار يەتى و نايەوى خوينى موسلمان بپۆئەت، تەنانەت با خوينى خۆى بەناھەق بپۆئەت^(۱).

سەيئەم: سەنگڤراوانى و دنگوشادى

لە عەتاي كورپى فروخى خزمەتكارى قورەيشىيەكان ھاتوو ھە دەئەيت "ئىمامى عوسمان پارچەيدەك زەوى كرى لە كابرايەك، كابرا ساردى و تەمەلى كرد لە وەرگرتنى پارەكەى، ئىمامى عوسمان پىيى گەشت و ڤەرموى بۆچى نەھاتى پارەكەت وەرگريت؟ وتى: تۆ من خەلەتاندوو ھە. بە ھەر كەس دەگەم سەرزەنشتم دەكات، ڤەرموى لەبەر ئەو ھە نايەيت؟ وتى: بەئى، ڤەرموى خۆت سەرىشك بە لەئىتوان زەوى و پارەكەدا، پاشان ڤەرموى پىتغەمبەر ﷺ ڤەرموئەتى "خوداي گەورە ئەو پىياوانە دەخاتە بەھەشت كە ئاسان و ئاسايى بن لە كرىن و فروشتەو لە بپيارداندا"^(۲). ئەمە ئىمۆنەيەكى بەرزە

^۱ الكفاءة الادارية في السياسة الشرعية (ص ۶۵).

^۲ مسند أحمد رقم (۴۱۰).

له دلقراوانی نیمامی عوسمان له کرپین و فرۆشتندا، نه وهش ده گه یه نیت که به خشنده و لیبورده بووه و دهستی له دونیا شتووه و دونیا پرنگر نه بووه له پیاو ده کردنی ره و شته بهرزه کانیدا، ههروه ها عوسمان، هه رگیز خۆویستی نه کردوه و به دوا ی بهرزه و ندییه کانیدا ویل نه بووه.

چوارهم: نهرم و نیانی

خودای گه و ره منته ده کات به سه ر پیغه مبهردا ﷺ که پرۆزی پیداوه و سیفه تی نهرمونیانی پی به خشیوه، نهرم و نیانی به زهیی خودایه بۆ پیغه مبهرو مرۆقه کانی تریش و ده فرمویت "فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ قَفًّا غَلِيظًا الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ..."^(۱).

له م نایه ته وه ده رده که ویت سیفه تی نهرم و نیانی ره حمی خودای گه و ره یه و ده ی کاته پرۆ و پرۆزی بۆ نه و به ندانه ی که خۆی ئاره زوی لییان هه یه، پیغه مبه ر ﷺ له سیفه تدا به شی زۆری هه بووه، ره حمه تیک بووه له خودای گه و ره وه بۆ نه و به ندانه ی که پیغه مبه ریان ﷺ بۆ ره وانه کراوه.

له سۆنگه ی ئه م نایه ته وه نه و چه مکه فام ده کریت که هه رکه س به نهرم و نیان بناسریت خه لکی خۆشیان ده ویت و له ده وری کۆ ده بنه وه و گوپی بۆ ده گرن و نه مرو نه هیهیه کانی قبول ده کن، نهرمونیانی یه کی که له و ئا کاره به رزانه ی که نیمامی عوسمان پی پیناسه ده کریت، که به رامبه ر گه له که ی نهرم و دلها وهر بووه له وه ترسا وه که سیک ناره حه ت و بی تاقه ت بیت و ئه م پی نه زانی بیت یان به گو تیره ی پی نیست وه لامی ناتاجی خه لکی نه دابیتته وه، بۆیه زوو زوو هه وائی خه لکی ده پرس و چه وساو ه کانی سه رده خست و حه ق و تۆله ی له ده سه لاتداره کان ده سه نده وه.

پینجه م: لیبور دن و چا وپۆشی

له عیمرانی کورپی عه بدوللای کورپی ته له وه ده لیت "نیمامی عوسمان جاریک چوو بۆ نوژی به یانی له و ده رگایه ی که گوزه ری بوو چویه ژووره وه و سه یر ده کات به رده رگا که قه ره بالغه و فرمووی: ته ماشاکه ن، هه مو یان ته ماشایان کرد پیاویک بوخه نجه ریکی

^۱ الکفائة الادارية (ص ۸۹).

هه لگرتبوو، پپی فرموو نهوه چیه؟ کابرا وتی: ده مه ویت بتکوژم، فرموی: سو بجانه لالا، قور به سهرت له بهرچی ده مکوژیت؟ وتی: کریکاره کانت (پۆلیس) زولمیان لی کردووم له یه مهن، فرموی: نایا تو زولمه کت گه یاندوو ته من و منیش بیویژدانیم کردییت یان نادادیم کردییت به رامبهرت و پشتی نهوم گرتییت تا تو هه قی نهوم لی بکه یته وه؟ فرموی به نهوانه ی چوارده وری ئیوه نه لاین چی؟ وتیان نهی نه میری نیمانداران نه مه دوژمنیکه و خودا تو ی پاراست لیتی. فرموی نه مه به نده یه که و یستی گونا هیک بکات، خوی گه و ره لایدا لیم، پرۆ یه کیک بینه که فالت بکات جاریکی تر نه یه ته وه شاری مه دینه هه تا من خه لیفه ی موسلمانان م، نه ویش پیایکی هۆزه که ی خۆی هیتا بووه که فیلی و تیمامی عوسمانیش ریگه ی بۆ چۆل کردو نازادی کرد^(۱).

نه م چاوپۆشییه مه زنه هه ره له نه میری نیمانداران، عوسمانی کورپی عه فان، ده وه شیتته وه. نه و که سه ی و یستی بیکوژیت نه م عه فوی کرد وه که ده زانین لی بوردن له ده سه لاتدا ره و شتیکی زۆر به نرخه له ره و شتی مهردان. نه م ئاکاره به لگه یه له سه ره خۆدارین له خود و یستی و سه رسام نه بوون به خودی خۆی و گوینه دانه به دونیا و نامیژ کردنه وه یه بۆ قیامهت. نه و ره و شته یه کیکه له کرداره هه ره چاکه کان و پله و پایه ی خاوه نه که ی له ناخیره تدا ده رازینیته وه و سیاسه تیکی حه کیمانه شه له دونیادا. وه ختیکی نه و کابرایه یستی ده سترییی بکات نه گه ر بکوژرایه یان سزایه کی سه ختی به سه ردا بدرایه پیده چیت نازاوه یه کی دژواری لی بکه وتایه ته وه و هۆزه که ی بکه وتایه ته خۆ و هه ر کات بۆیان پره خسایه تۆله یان بکر دایه ته وه. به لام لی بوردنه که وای له نه ندا مانی هۆزه که ی و خه لکی به گشتیی کرد، که خراپ چوون به گژیدا و ره زیلیان کرد. به م شیه وه یه نازاوه به ره له هه لگی رسانی دامر کایه وه و خاوه ن عه فویش دلئ هه مووانی بۆ لای خۆی که مه ن کیش کردو بوو به خاوه ن ریژو خۆ شه و یستی^(۲).

^۱ التاريخ الاسلام (۱۷/۲۲۱۸).

^۲ التاريخ الاسلام (۱۷/۲۲/۱۸).

شہ شہم: خاکہ ساری (تہ وازوع)

خودای گہورہ دہ فرموتیت "وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا" (الفرقان: ۶۳)، خودای گہورہ سیفہتی خاکہ ساری کردوہ بہ دیارترین سیفہتی بہندہ نیماندارہ کان، بہ راستی خلیفہی پیٹشہنگ، نیمامی عوسمان لہم مہیدانہدا ناسراو بووہ و سہرچاوہی تہم سیفہتہ لہ نیازپاکییہوہ ہہ لثولآوہ، لہ عہ بدوللای رۆمییہوہ ہاتوہ دہ لیت "نیمامی عوسمان ہہرکات شہو ہہ لساہ بۆ شہونیوژ خۆی ناوی دہستونیوژہ کھی ہہ لڈہ گرت پییان دہوت بۆچی خزمہ تکارہ کانت ہہ لئاسیتنی؟ فرموی: "نہ خیر شہو بۆ پشودانی تہوانہ" (۱)، تہمہ نمونہیہ کہ، کہ پر لہ بہ زہیی بووہ، لہ گہل تہوہ شدا کہ تہ مہنی گہورہ بووہ و پلہی کۆمہ لایہ تیشی بہرز بووہ، ہہرچہندہ خزمہ تکار رامکراوی گہورہ کھیہتی، لہ شہودا خۆی خزمہتی خۆی کردوہ و بہرہ دستہ کانی خہبہر نہ کردوژتہوہ. لیرہدا پیئوستہ گشت لایہک تہوہ بزائن تہو کہ سہی کہ خودای گہورہ کھی کردوہ خزمہت بکات، با بزائین تہویش مرؤفہوو و زہیہ کی دیاری کراوی ہہیہ بۆ نیشکردن و وہ کو نیمہ ہہست و سوژی ہہیہ دہبی مشوری بخویت و ناسانکاری بۆ بکھیت، پشوی تہوا و وہرگرت لہ خہوتن و نیشکردندا. نیمامی عوسمان تہوہندہی بی فیزو خاکہ سار بووہ بہرامبہر عہباسی مامی پیٹغہ مہبہر و عابد اللہ ہہرکات بہسواری بیادیہ بہلایدا دادہ بہزی، ہہتا عہباس ون دہبوو لہچاو وہ کو ریزو شکزیہک بۆ تہوہی کہ مامی پیٹغہ مہبہرہ عَلَيْهِ السَّلَام (۲).

جہوتہم: شہرم و داوینپاکی

شہرمکردن بہناویانگترین ناکاری نیمامی عوسمانہ، لہ ہہمووی نازارتیش تہو سیفہتہ قہشہنگہ بوو، کہ خودای گہورہ پیی جوان کردبوو، ببووہ سہرچاویہ کی بہپیت و چاوگہیہ کی پرسۆزو بہزہیی. نیمامی عوسمان لہ ہہموو کہس بہشہرم تریوو (۳)، جہسہنی بہسری باسی سہرردہمی نیمامی عوسمان دہکات، کہ چہند بہ شہرم بووہ و

^۱ فضائل الصحابة رقم (۷۴۲).

^۲ البینین فی اناب القرشیش (۱۵۳).

^۳ عثمان بن عفان - صادق عرجون، (ص ۴۸ - ۴۹).

دهلّیت "جاری وا هه‌بووه له‌مالی خۆیان بووه ده‌رگا داخرا‌بوو جله‌کانی دانه‌که‌ندووه تا به‌تواوه‌تی ئاو بکات به‌خۆیدا، ئه‌و شه‌رمه‌ وای لی‌کرد‌بوو پشتی راست نه‌کاته‌وه‌ قه‌د قنچ نه‌روات به‌رپۆه، یه‌کێک له‌هه‌لویتسه‌ شه‌رمه‌نه‌کانی که (بونانه) رپوایه‌تی کردووه، که‌ خیزانی ئیمامی عوسمان که‌نیزه‌ی هه‌بووه‌ ده‌لّیت: ئیمامی عوسمان کاتیک خۆی بشتایه‌ جله‌کافمان بۆ ده‌بردو پیتی ده‌وتین ته‌ماشام مه‌که‌ن، چونکه‌ دروست نییه‌.

به‌ راستی چه‌ندین فه‌رموده‌ی پینغه‌مبه‌ر ﷺ رپوایه‌ت کراوه‌ له‌باره‌ی شه‌رمی ئیمامی عوسمانه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی داوین پاکیشیه‌وه. عوسمان، زۆر دوور بووه‌ له‌په‌وشته‌ خراپه‌کان، له‌م بواره‌دا به‌ که‌یفی خۆت ستایشی بکه‌و په‌سه‌ندی بده‌روه‌ مه‌ترسه‌، چونکه‌ هه‌رگیز رپگه‌ی داوین پیسی نه‌ناسیوه‌ نه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامیداو نه‌له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا، خۆی ده‌فه‌رمویت "قه‌ت گۆرانیم نه‌وتوووه‌ درۆو ده‌له‌سه‌م نه‌کردوو، له‌وه‌تی په‌یمانداوه‌ به‌ پینغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ده‌ستی راستم زه‌که‌رم نه‌گرتوووه، نه‌ له‌نه‌فامی و نه‌ له‌ئیسلامدا ئاره‌قم نه‌خواردوووه‌ نه‌ له‌ نه‌فامی نه‌له‌ ئیسلامدا زینام نه‌کردوووه" ^(۱).

هه‌شته‌م: سه‌خواه‌ت و ده‌ستکراوه‌یی

ئیمامی عوسمان ده‌ستکراوه‌ترین و سه‌خواه‌تمه‌ندترین که‌سی ئه‌م ئومه‌ته‌یه، چه‌ندین هه‌لویتسه‌ت و شوینه‌واری له‌مباره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌و بده‌روام ده‌گه‌شیتته‌وه‌ به‌نیۆ چاوانی میژووی ئیسلامه‌وه، باسمان کردوه‌ عوسمان چی کرد له‌جنگی ته‌بوکدا، هه‌روه‌ها چۆن بیری رۆمییه‌ی سه‌ندو مزگه‌وتی پینغه‌مبه‌ری ﷺ فراوان کردو له‌ سه‌رده‌می نه‌بو به‌کردا کاروانه‌که‌ی به‌کۆل و باره‌که‌ی کرده‌ خپرو هه‌موو هه‌ینییه‌ک کۆیله‌یه‌کی ئازاد ده‌کرد له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره‌. سه‌رجه‌م ئه‌و کۆیلانه‌ی که‌ ئازادی کرد‌بوون نزیکه‌ی دوو هه‌زارو چوارسه‌د کۆیله‌ بوون ^(۲)، رپوایه‌ت کراوه‌ که‌ په‌نج هه‌زاری به‌لای ته‌لخه‌ی کوری عوبه‌یدووللاوه‌ بووه، ته‌لخه‌ پیتی وت: پاره‌که‌م بۆ په‌یدا کردویت، فه‌رموو لیم بگره‌، ئیمامی عوسمان پیتی فه‌رموو بیبه‌ بۆ خۆت با بیته‌ دیاری و خه‌لاتت.

^۱ صحیح التوثیق (ص ۴۴).

^۲ الصواعق‌ المحرقة - لابن حجر الهیثمی (۱/۲۲۷).

سیفەتی سەخاوەت و مالداری نیشانەیک بوو لە کەسایەتی کردەیی ئیمامی عوسمان، هەموو مال و سامانەکی تەرخان کردبوو بۆ خزمەتی دینی خودا و هەرگیز چروکی نەکردوو لە پێتکەستنی ولاتی ئیسلام، جیهاد و خزمەتی کۆمەڵگا تاکە مەبەستی ئەویبوو.

نۆیەم: دلیری و بویری

ئیمامی عوسمان بە دلیر و بویر دەژمێردرێت بە لێگەش لە سەر ئەمە:

۱- دەرچوونەکانی بۆ جیهادە لە پیناوی خودای گەورە

نامادەی هەموو دیمەنەکانی جیهاد بوو، لە گەڵ پیغەمبەردا ﷺ ئە گەر لە کەداری کەن بە دواکەوتنی لە شەری بەدر پێشتر روغان کردووە کە بە فەرمانی پیغەمبەر ﷺ دواکەوت، لە سەر فەرموودەی پیغەمبەر ﷺ بە یەکیک لە هارەلانی بەدر حسیبی بۆ کراو پشکی پێدراو لە پاداشتی غزاکەش بەشدار بوو، لە پاش قسە ی پیغەمبەر ﷺ قسە ی تر زیادهیەو ناخوات.

۲- نوێنەری پیغەمبەر ﷺ بوو لە ناشتەوایی خودەیبییەدا

ئیمامی عوسمان نیوتەری داخوازییەکانی پیغەمبەر ﷺ بوو، پۆشت بۆ ناو هۆزی قورەیش باش باش دەیزانی چی بە سەردی، بەلام قارەمانی و جوامییریەکی هەلی پێچاو کردی بە گوێرایەل و نوێنەری پیغەمبەر ﷺ، هەرکەس لەویارودۆخەدا نوێنەرایەتی قبول بکات کەواتە دلیریە کە قارەمانییەکی دەگمەنە، راستە فەرمانی لە پیغەمبەرەو هیە ﷺ بەلام بویر و جوامییری پیغەمبەر ﷺ دیارە، چونکە پیای و ترسنۆک و عادی پیتی نەدە کرا^(۱).

۳- خۆکردنە قوربانی (نەفسی خۆی کردە پەرژینی نەفسی خەلکی)

کاتی کە ئیمامی عوسمان لە مالهەکی خۆیدا گەمارۆ درا، لە دین دەرچوووەکان داوایان لێکرد لە خەلافەت واز بێنیت و چارهەکی تری نییە ئەگەرنا دەیکوژن، یان خۆی بداتە کەناریک و فەرمان پەوایەکی تەسلیمی ئەم دەستەیه بکات، ئیمامی عوسمانیش لە سەر هەلوێستی خۆی بەردەوام بوو، خۆی کردە قوربانی و فیدا بە مەر جیک خەلافەتە کە

^۱ الامین ذوالنورین (ص ۱۹۴ - ۱۹۶).

نه كه ويته دهست نهم جوړه خهلكانه كه به نارزه زووي خوځيان خهلكي هه لبيژيرن و كه ساني تر لابينه يان خهلافهت له بهري شو كه سه دا دابكه نن كه نوممت هه لي بژاردووه و نهم كرداره ببيته دابو نهریت و رسوم^(۱). بويه له سهر هه لويستى خوځى به رده وام بوو هه رچند مهرگى خوځى له شمشيرى گه ماروچييه كاندا ده بينى، شو كه سانهى نهم هه لويستانه ده نوينن له راستيدا نازاو بويرن و خاوهن حهقن، چونكه كه سى ترسنوك و دونياويست هه رگيز هه لويستى لهم شيوه نانويينيت، چونكه ژيان لاي خهلكى ترسنوك له پله وپايه به ريزتره، بهلكو له هه موو دنياش گه وره تره نهم پيدا گريو و جه سوريبهى نيمامى عوسمان نواندنى به رهمى نيمانى به هيزبوو، به خوداي گه وره رويى دوايى، هه ر نهمهش واي لى كردبوو گالتهى به هه موو شته كانيان ده هات و ته نانهت گالتهى به خودى ژيان ده هات^(۲).

۴- تيځوشان به مالو سامان

تيځوشان به گيان خراوه ته پال تيځوشانى مالو سامان له هه ندى شوپييشدا پيش خراوه، خوداي گه وره ده فرموي: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَنْفُسُهُمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا) (النساء: ۹۵). چهندين نايه تمان هه يه كه به راوردى سامان ده كات و نزيكى ده خاته وه له گيان به خشين، شو كه سانهى مالو سامان ده به خشن له بهر خاترى خوداي گه وره وه سه خاوهت ده كه ن شو انه مواهيدن.

نيمامى عوسمان شو هنده مالى به خشيبوو هه تا پيغه مبه ر ﷺ دوجار فرموي "نيتر له مروي به دواوه عوسمان هه ركاريك بكات زهره ناكات"^(۳). له گهل نهم سه خاوه ته شدا دليرو بوير بووه له مردن نه تر ساوه و پروه پوروى باتل بوته وه له ململانييه كاندا به جهنگ و له سه رخو بووه ته نانهت گه و جه كانيش به مه ده زانن^(۴).

^۱ الامين ذي النورين (ص ۱۹۷).

^۲ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عمد وكييل (ص ۳۰۴).

^۳ سنن الترمذي (۳۷۸۵).

^۴ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عمد وكييل (ص ۳۰۴).

دهیهم: بریاردهرویه کلاکه رهوه بووه

سیفەتی بریاردان و تەسەڵەدان لە کەسایەتی عوسماندا رەسەن و دیار بووه، بۆ نمونە کاتیکی ئیمامی ئەبویە کر ئیسلامی بۆ باس کرد، فەرموی عوسمان قورپەسەرت تۆ پیاویکی بریاردهری و پیاویکی یە کەگەریت، لەبەر خاتری پرۆ پوچ حەق لە تۆ شاراوە نییە، ئەم بتانە چینی هۆزەکە ی من و تۆ دەیان پەرستن^(۱).

هەر وەها لە سالی (۲۶) ی کۆچیدا ئیمامی عوسمان رووبەری مزگەوتی کەعبە ی زیاد کرد و فراوانی کرد و زەوی هەندیک خەلکی کړی، بەلام هەندیک تر لاسارییان کرد، ئیمامی عوسمان خانووەکانی رووخاندن و نرخەکە ی خستە بەیتولمال، ئەوانیش گازەرەیان لی کیشا، ئیمامی عوسمان فەرمانی کرد زیندانیان بکەن و فەرموی "ئەزانن بۆچی بەرانبەر من ئەوەندە روودارن و قارەمانن، ئەو لەسەر خۆی و هێمنی منە بۆیە بە من دەوێرن، خۆ ئیمامی عومەر پیشووتر ئەم کارە ی کردوو و نەتان توانیووە فزە بکەن"^(۲)، پاشان عەبدوللای کورێ خالیدی ئەید، یە کیتک بوو لەوانە ی کە قسە ی لەگەڵ کرد و لەسەر قسە ی ئەو، نازادی کردن.

یە کیتکی تر لەو هەلوێستانە ی کە بەلگە یە لەسەر بریاردهری ئیمامی عوسمان، پاراستنی رێکخراوی خەلافەتی بوو کە نەیدەهێشت کەرت ببیت و وەلامی یاخیبوووەکانی ئەدایە و بەرگی خەلافەتی دانە کەند و دەستی لە کار نە کیشایە وە. بەم کردارەش درێژە ی بە رێکخستنی خەلافەت و پینگی دەولەتی ئیسلامی داو و دامودەزگای ولاتی نەشیواندوو، خۆ ئەگەر بە قسە ی یاخی بووەکانی بکردایە خۆی بەرکەنار بکردایە و چارەنووسی موسلمانانی بدایەتە دەستی ئەوانە ئەو کاتە پلە و پایە ی خەلافەت و خەلیفە دەبوو گەمە ی دەستی وێڵ و گەوجەکان و گەندەلی و پشپویی دەکوتە نیو موسلمانان و ولات وێران دەبوو، دەسەلاتی سەر سەرییەکان زالی دەبوو بەسەر دەسەلاتی فەرمانرەوا و دادپەرورەکاندا، بە راستی ئیمامی عوسمان زۆر وردبوو ئەگەر بە قسە ی ئەوانی بکردایە و داواکاریی ئەوانی جیبەجی بکردایە ئەمە دەبوو

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۴۷).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۰/۵).

سوننەت و پىسومو ھەركات گەلىك بىيان ويستاىە پىشەواكەى خۇيان لادەبرد. نەگبەتى دەكەوتە نىوان ئومەت لە باتى خەرىكبوون بە دوژمنەوہ سەرقال دەبوون بە خۇيانەوہ، نەمەش نزيكترين ھۆكارى لاوازبوون و ھەرەس ھىننەنە، لەبەر ئەوہ نىمامى عوسمان جگە لە گىيانى خۇى ھىچى ترى دەست نەكەوت بىيكاكە قوربانى ئومەتەكەى و بە رۇحى خۇى نەبىت نەيزانى چۆن ئومەت بپارىزىت، بۆيە گىيانى خۇى خستە لاوہ و خۇى فىداكردو دەستورى خەلافەتى ھەلنەوہشانەوہ، چونكە دەبوو خەلافەت دەستاودەست پروات و نەشپۆينىرى و نەبىتتە گالئەجارى، بىنگومان ئەم كردهوہىەى نىمامى عوسمان زۆر گەورەو بەھىزەو ھىچ پىاويكى تر ناتوانىت كارى وا بكات بە مەرجىك ھەموو گەل و جەماوەرەكەى ئىختىيارىان دابووہ دەستى خۇى و نازادبوو چى بكات، نىمامى عوسمان زىيانى كەم و شەپى ئەھوہنى ھەلئبارد، يەكەمىن كەسە كە بە گىيانى خۇى داكۆكى دەسلەتتى خەلافەتى كردوہ^(۱)، دواتر رونتز باسى دەكەين.

يازەيەم: ئارامگرتن و خۇگريپەكەى

نىمامى عوسمان، بە سىفەتى ئارامگرتن دەناسرىت و كەسىكى خۇگريوہ بەلگەشمان بۆ ئەم تارىفە ئەوہىە كاتىك نازاوەو گەرەلاوژەكە ھەلوئىستىكى دانسقەى نواند بۆ بنەپرکردنى ئەو پروداوانەى كە خۇى و موسلمانان گىرۆدەى بوون، ھەستا نمونەيەكى ھەمىشەزىندووى نواند خۇى كرده فىداى سەلامەتى و ھىشتنەوہى قەوارەى كۆمەلنىك و حورمەتى ئومەتتىكى پاراست لەشەپى خۇكۆژى و خوئىن پىشتنى موسلمانان بە ناحەق، ئەگەر خۇوىست بوایەو گوئى لە جەماوەر نەبوایە دەيتوانى خۇى دەرباز بكات و گەلەكەى خۇى بەھىلئتەوہ، بىنگومان مەسلەحەتچى و خۇوىست بوایە ئەوہندە لەخۇ بوردوو نەدەبوو، دەيتوانى خەلافەتبان بداتى و دەست بنىت بە دەسلەتەكەيەوہ و بىخاتە گەردنى ياخيپوہەكان، بەلام وىستى كاروبارى ئومەت و ژيانى گەل نەكەوتتە نەھامەتى و فەسادەوہ، بۆيە خۇى كرده بەرخى قوربانى و جەماوەرى نەشلەقاند، راپىگەياند كە بەسەبرو ئارامى پروبەرپووى ئەم ياخيپە سەركەشانە دەبىتتەوہو تەمىسلى ئەو ئايەتەى خواى گەورە دەكات^(۲)، "الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ

^۱ تحقيق موافق الصحابة من الفتنة (۱۴۷۴).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۷۲).

إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ". (آل عمران: ۱۷۳). نیمامی عوسمان نیمان پتهوو دهروون گهوره بوو بهرچا و رۆشنیتی کارامه بوو خوگرییه کی هه لکه و ته بوو به شیوه یه کیه بوو دهستی له گیان و نهفسی خوژی هه لگرت بۆ سه لامه تی خوین و ژبانی نوممه ته که ی، پیویسته گه و ره ترین ریزو قه دری بۆ بنرخینریت له لایهن موسلمانانه وه.

نیین ته ییه ده لیت "ناشکرایه به چه ندین رتگی رتواید هاتوو که نیمامی عوسمان سه لامه ترین کهس بووه ده رباره ی خوین رشتن و نارامگرتین که سیش بووه به رامبهر نهو که سه ی که بیته ده بی ده کات له که رامه تیدا، به رامبهر نهو که سه ش که هه و له ده دات بۆ خوین رشتن". کاتیک گه مارۆیان دابوو هه لپ و ماشیان ده کرد بۆ شه هید کردنی لیشی روون بوو که ده یکوژن موسلمانان هاتن یارمه تی بدهن و بیپاریزن، فره مانی کرد به خه لکه و به هاوه لان واز له کوشتارو شه پرکردن بینن و که سیان لی نه کوژن، وتیان قوربان برۆ بۆ شاری مه ککه و دوور که و ره فره مووی "ناجه که سیک له وانهی ناژاوه ده خه نه حه ره مه وه". وتیان پیتی ده برۆ بۆ شام، فره مووی "شاری کۆچکردنم به جی ناهیلیم"، وتیان پیتی ده با شه ریان له گه ل بکه ین؟ فره مووی "خۆم ناکه مه یه که مین کهس شم شیر هه لکیشم له نوممه تی پیغه مبه ر ﷺ براکوژی بکه م". نارامی گرت هه تا به ناحق شه هید کرا و بوو به به ریزترین کهس لای هه مووان^(۱).

دوازه یه م: دادپهروه رییه که ی

سیفه تیکی تری عوسمان، ناکاری دادپهروه رییه. له عوبه ی دووللای کوپی عه دی کوپی خیاره وه هاتوو که چوو ته ژوو ره که ی نیمامی عوسمان له کاتی گه مارۆکه دا پیتی وتوو تۆ پیشه وایه کی دادپهروه ریت و نه مه امه تییه داباریوه به سه رتا لایه قی نیمامی کی گهنده له. عه بدولپه همانی کوپی عوده یس به رنوژییمان ده کات من نه چم له گه ل نه ودا نویتۆ ده که م، نیمامی عوسمان پیتی فره موو نویتۆ چاکترین نیشیکه که مرۆژ بیسات، نه گه ر خه لکی باشبوو بۆت تۆش له گه لیان باش به نه گه ر خراپ بوو دوورکه وه ره وه له خراپه بیان^(۲).

^۱ منهاج السنة (۲۰۱۳، ۲۰۳).

^۲ بخاری، رقم (۸۸۵).

له ئیبنو شهیبه‌وه به‌سه‌نهد ریوایهت کراوه ده‌لئیت^۱ ئیمامی عوسمان جاریکیان چووه لای خزمه‌تکاره‌که‌ی ئالیکی ده‌دا به حوشره‌کان، شتیکی له ئالیکه‌که‌دا بینی پیتی ناخۆش بوو، بۆیه گویی خزمه‌تکاره‌که‌ی بادا له دوا‌بیدا په‌شیمان بوویه‌وه و فهرمووی به خزمه‌تکاره‌که‌ی تۆله‌ی لی بکاته‌وه، خزمه‌تکاره‌که‌ی نه‌یکرد، وازی لی نه‌هینا هه‌تا گویی ئیمامی عوسمانی گرت و بایدا، فهرمووی ده‌ستت توندکه تا نه‌ندازه‌ی نازاره‌که‌ی خۆت، پاشان ئیمامی عوسمان فهرمووی: تۆخه‌ی تۆله‌یه‌کم لی سه‌نرایه‌وه پیش نه‌وه‌ی له قیامه‌ت تۆله‌م لی بکرتته‌وه^(۱).

سیانزه‌یه‌م: عیباده‌ته‌که‌ی - خوا په‌رستییه‌که‌ی

ئیمامی عوسمان یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی، که زۆر ته‌کوژشا له عیباده‌ت، له‌چهند رینگه‌یه‌که‌وه ریوایهت کراوه که له‌رۆژانی حه‌جدا لای به‌رده ره‌شه‌که هه‌موو قورئانی خویندۆتوه له‌یه‌ک رکات نویژدا، ته‌مه‌ش نه‌ریتی بووه^(۲)، له ئیبنو عومه‌ره‌وه ریوایهت کراوه ده‌فهرمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ آتَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَانِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ..)، ده‌لئیت: "ئه‌و که‌سه‌ی که ته‌م نایه‌ته‌ی باس کردوه ئیمامی عوسمانه، ئیبنو عه‌باس ده‌لئیت: (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجَّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) (النحل: ۷۶). ده‌لئیت "مه‌به‌ستی ئیمامی عوسمانه^(۳)، ئیمامی عوسمان شه‌وی هه‌ینی ده‌ستی ده‌کرد به قورئان خویندن، شه‌وی پینج شه‌مه ته‌واوی ده‌کرد^(۴)، به‌دریژایی سال به رۆژوو بووه، دوا‌ی سه‌ر خه‌وی سه‌ره‌تای شه‌و، هه‌موو شه‌ویک هه‌لده‌ستا بو شه‌ونویژ^(۵).

^۱ أخبار المدينة - لأبن شيبه (۲۳۶/۳).

^۲ صبغات الكبرى (۷۶/۳).

^۳ تفسير ابن كثير (۴/۴۷).

^۴ تفسير ابن كثير (۲/۵۷۹).

^۵ علو الرحمة (۳/۹۳).

چواردهیهم: له خوا ترسان و گریان سه‌رکونه‌کردنی دهروونی خوی

له یه کینک له‌وتاره‌کانی عوسماندا هاتووه فهرمویه‌تی "نه‌ی خه‌لکینه له‌خودا بترسن، چونکه له‌خودا ترسان سه‌رمایه‌وه ده‌ستکه‌وته، ناقلا‌ترین که‌س نه‌وه که‌سه‌یه سه‌رکونه‌ی دهروونی خوی بکات، نیش بۆ دوا‌ی مردنی بکات، له‌نوری خودای گه‌وره به‌شی خوی بی‌چریت بۆ پۆشنایی گۆږه‌که‌ی، بشترسن له‌وه‌ی خودای گه‌وره به‌کویری حه‌شرتان بکات، که‌چی چا‌ویشتان ساغ بو‌وه" ^(۱). ری‌ویا‌یه‌ت کرا‌وه له‌نیما‌می عوسمانه‌وه فهرمویه‌تی: "نه‌گه‌ر له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا بم‌نا‌زام به‌ره‌وکامیان فهرمانم پی‌ده‌کریت، خۆزگه‌ خۆله‌میش بو‌وما‌یه پیش نه‌وه‌ی بزائم بۆ کامیان ره‌وانه‌ ده‌کریم، هه‌رکات با‌سی دوا‌پۆزی بکر‌دایه‌ پۆ‌وحی را‌ده‌چله‌کی و پی‌لوه‌کانی چا‌وی جۆگه‌ی فرمی‌سکی ده‌به‌ست و ده‌کوته‌ خه‌یا‌ل و نه‌ندیشه‌ی را‌ستبو‌ونه‌وه‌ی نی‌و گۆږو ملی ده‌نا به‌ره‌و حساب و کیتاب" ^(۲).

له‌هانینی خزمه‌تکاری نیما‌می عوسمانه‌وه هاتووه، ده‌لیت: نیما‌می عوسمان هه‌رکات له‌سه‌ر گۆږیک بو‌ه‌ستایه‌ ده‌گه‌ریا هه‌تا ریشی مو‌باره‌که‌ی ته‌ر ده‌بو‌و، پی‌یان ده‌وت یادی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ ده‌که‌یت وا له‌م شو‌ینه‌دا ده‌گریت؟ له‌وه‌لامدا ده‌یوت: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی "گۆږ یه‌که‌مین مه‌نزلی په‌سلانه، هه‌رکه‌س رزگاری بی‌یت لی‌بی نه‌وه رزگاری بو‌وه، هه‌رچی به‌دوا‌ی گۆږدا بی‌ت ناسان‌ته، خۆ نه‌گه‌ر رزگاری نه‌بی لی‌بی نه‌وه هه‌رچی به‌دوا‌ی گۆږدا بی‌ت سه‌خت و گران‌ته". ده‌لیت وتی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: "وه‌للاهی هیچ پرو‌دا‌ویک نی‌یه له‌گۆږ سامنا‌کترو دوا‌رت‌ر بی‌ت". هه‌روه‌ها وتی "پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی "دا‌وا‌ی لی‌خۆشبو‌ون بکه‌ن بۆ برا‌که‌تان و له‌خودا بی‌ارینه‌وه زمانی هه‌لبی‌نی‌ت، چونکه نی‌ستا پرسیا‌ری لی‌ ده‌که‌ن" ^(۳)، نه‌م چه‌مکه‌ی نیما‌می عوسمان به‌رامبه‌ر خودای گه‌وره نو‌چی پی‌دا‌دا‌بو‌و، به‌م تی‌گه‌یشتنه‌وه ده‌ژیا نی‌مه‌ش پی‌وسی‌ستان به‌م چه‌مکه‌ هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی زیندو‌و بی‌ینه‌وه‌و وزه‌کانی پی‌ بته‌قینه‌و.

^۱ صحیح والتوفیق فی سیره و حیاة ذی النورین - مجدی متحی سید (ص ۱۰۷).

^۲ نظام الحکم فی عهد الخلفاء - حمد عمده‌ الصمد (۲۰۵).

^۳ فضائل الصحابة رقم ۷۷۳.

پازدەيەم : كەمويستىيە كەي - زوھد

ئىمامى عوسمان كەسىكى دەولەمەندو سەرمايەدار بوو كەچى چەندىن ھەوائى لى دەگىزپنەو كە ھەموويان بەلگەن لەسەر زوھدو دۇنيانەويستى ئەو، لەھەمىدى كورى نەعيمەو ھاتو، دەلئت "ئىمامى عومەرو عوسمان جارىتيكيان دەعوەت كران بۆ سەر خوانىك كاتى پىكەو، چوون، ئىمامى عوسمان وتى بە ئىمامى عومەر نامادەي خوانىك بووين خۆزگە نەھاتىنايە، وتى: بۆ؟ وتى: دەترسم كەش و فشان تيا دروست بيت" (۱).
لە بواری سەخاوت و مالداريدا بۆچوونى وابو سەخاوت بە شانازى كردن و خۆھەلگىشان و زۆرخۆرى و باشخۆرى نيە، بەلكو برىتبيە لە خەر جكردى بى زيادەروى و سوپاسى خاوەن نىعمەت بەكەيت و دەستكراوہ بيت بەرامبەر خەلك، ئەمەش بەلگەيە لەسەر زوھدى ئىمامى عوسمان، يەككى تر لەنمۇنەكانى ئەمەيە كە ئىمامى ئەھمەد رىوايەتى كردوہ لەرپىگەي مەيمونى كورى مەھرانەو دەلئت "ھەمەدانى پىي پراگەياندم كە ئىمامى عوسمانى ديوہ سواری ھىسترتىك بووہ و خزمەتكارە كەي لە پاشكۆيەو بووہ بەمەرجىك ئەو دەمە خەلىفە بووہ" (۲)، ھەرۋەھا لە رىوايەتى ھەمەدانى ھىناويەتى دەلئت "ئىمامى عوسمانى ديوہ لە مزگەوت خەوتوہ بە عاباكەي خۆيەو ھىچ كەسىكى بەدەورەو نەبووہ لە ھەمان كاتدا خەلىفەي مۇسلمانانىش بووہ". ھەرۋەھا لەرپوايەتى شەرحىيلى كورى مۇسلىمەو ھىناويەتى كە ئىمامى عوسمان چىشت و خۆراكى داوہ بە خەلكى لە خۆراكى بەيتولمال و چووتەو بۆ مالى خۆيان سركەو زەيتى خواردوہ" (۳).

ئەمانە چەند نمۇنەيەكى درەوشاوەن لە زوھدو قەناعەتى عوسمان، زوھدەكەي نەيدەھىتلا ئاور بەداتەو بۆ تەماع و زۆر كردن و سەرسامى ھىچ شتىك نەبووہ، ھەركات دەولەمەندبوايە زوھدەكەي رايدەچلەكاندو ھۆشمەندانە كارى دەكرد، خۆي دەبويا لەو داراييە زۆرى كە مەرۆف فرىو دەدات و سەرنجى بۆ لاي تام و چىژەكان را دەكىشىت،

^۱ تاريخ الاسدي (۱۷، ۱۸/۴۸).

^۲ الزهد (ص ۱۲۷).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۲۷).

ئىمامى عوسمان حەق بوو سەرمايەدارىكى زاھىد بىت، چونكە بە تىرو تەسەلى تىگەيشتىبوو لە ناسىنى خوداى گەرەو زالبوبوبو بەسەر دەرۋونىداو پۇژى دوايى لە زىھنىدا زۆر شەكۆداربوو، ھەرۋەھا دونياشى لا كەم و بچوك بوو، ھەرۋەھا گەرەتەرتىن كەلەپپا بوو لەئىسلامدا كە ھىزى ئىمان زال بىت بەسەر شەھەت و ئارەزۋىدا. عوسمان، ببوھ نمونەيەك بۆ گشت دەولە مەندەكان لەيەك كاتدا توانى دەولە مەند بىت و زاھىدش بىت.

شازدەيەم: ھەوالى خەلكى دە پەرسى

ئىمامى عوسمان كەسىكى دلسۆزو مېھرەبان بوو و زۆر پەرسىارى ھالى موسلمانانى كەردو، گەرفتەكانىانى زانىوھو لە ناديارەكان شارەزا بوو و سەرەخۆشى لە لىتقەومان كەردو و ئەھوالى نەخۆشەكانى زانىوھ.

ئىمامى ئەھمەد لە موساى كورى تەلخەوھ پىوايەتى كەردو، دەلئىت: "ئىمامى عوسمانم ديوھ لەسەر مېنەبەر ھەوالى خەلكى پەرسىوھو پەرسىارى وەزەو نەرخى لى دەكەردن"^(۱)، ئىبن وسەد لە تەبەقاتدا پىوايەتى كەردو دەلئىت: "ئىمامى عوسمانم ديوھ پۇژى ھەينى لە مال دەرچوھو پۇشاكى زەردى لەبەردا بوو، چوھ تە سەر مېنەبەر دانىشتوھو بانگىيىژ بانگى داوھ ئەمىش وتارى داوھ پەرسىارى دەريارەى خەلكى دەكەرد، كى سەفەرى كەردوھ كى لەسەفەر گەراوھ تەوھ كى نەخۆشە؟"^(۲)، كەواتە ئىمامى عوسمان زۆر گوتى داوھ تە كاروبارى گەلەكەى و ھەر كەسىكىش ئاتاج بوايە، پىداويستى دەردەكەردو بەخىشىشى پرى بوو بۆ تىكۆشەرەكان، لە عوروى كورى زويترەوھ پىوايەت كراوھ دەلئىت "من لەسەردەمى عوسماندا بووم، ھىچ موسلمانىك نەبووھ لەبەيتومال بەشى نەبىت"^(۳).

^۱ فضائل الصحابة، رقم (۸۱۲).

^۲ الطبقات (۵۹/۳).

^۳ المنصف في الحديث لابن شيبان (۱۰۲۳/۳).

ههژدهیهه: دیاریکردنی پسرۆو لیزانهکان

مه‌به‌ست له‌دیاری کردنی پسرۆی دابه‌شکردنی کاره‌کانه به‌سه‌ر کرێکاره‌کاندا، به‌شیوه‌یه‌که‌ئهو ئه‌رکه‌ی بجزیته‌ئه‌ستۆ‌شاره‌زا بیته‌تیییدا به‌بۆ‌که‌مه‌ترخه‌می و سه‌ره‌پۆی کردن بۆ‌کاریکی‌تر. دابه‌شکردنی ئه‌رک و وه‌زیه‌ سونه‌تی گه‌ردونی خودای گه‌وره‌یه، ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر ﷺ جینشینه‌کانه، له‌سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا هه‌رمانه‌کان دابه‌شکرا‌بوون به‌سه‌ر موسلمانه‌کاندا به‌گۆیه‌ی لیهاتوویی و لیزانییان له‌بواری دارایی، سوپا، داده‌وه‌ری کردن، سه‌ره‌رشتی ویلایه‌ته‌کان، زۆ‌به‌وردی پسرۆ‌په‌کانی دیاری کردبوو به‌م‌کاره‌سیفه‌تی رابه‌ری ئیمام و سه‌رکه‌وتنی ولاتی خوله‌فا‌ئه‌سه‌لمینرا، ئه‌مه‌ش به‌گۆجانی سونه‌تی گه‌ردوونی و سونه‌تی شه‌ری بوو^(۱)

نۆزده‌یهه: سووه‌رگرتن له‌سه‌لیقه‌داره‌کان

سوومه‌ندبوون له‌به‌هه‌ر‌داران و پینمایی کردنی ئومه‌ت بۆ‌ریزگرتن له‌سه‌لیقه‌ی خۆیان و دانانیان له‌شۆینی خۆیاندا و پشتگۆی نه‌خستنیان و سووه‌رگرتن له‌توانا پسرۆ‌پیان بوو به‌هه‌وتینی سه‌ربلندی خه‌لافه‌ت و په‌لهاویشتن و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی سه‌رزه‌وه‌ی و هه‌ل‌خستنی پینستی ئه‌م ئومه‌ته‌له‌گشت رویه‌کی چاک و پاکه‌وه^(۲).

بۆ‌نونه‌ئیمامی عوسمان سوودی وه‌رگرتوه‌له‌شاره‌زایی زه‌یدی کورپی سابیته‌ئهو لیژنه‌یه‌ی له‌گه‌لێدا‌بوو بۆ‌کۆ‌کردنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر یه‌که‌پیت.

ئه‌مانه‌کۆمه‌لێک سیفه‌ت و ئا‌کاربوون که‌باسمان کرد له‌که‌سایه‌تی ئیمامی عوسمان ئه‌وه‌ده‌سه‌لمینین که‌جیگه‌ی خۆیه‌تی رابه‌رو پینشه‌نگ و پیشه‌وای موسلمانان بیته‌و چرایه‌که‌رێگا‌و رێبازی پیغه‌مبه‌ر ﷺ جینشینه‌کانی رۆشن ده‌کاته‌وه‌له‌سه‌رانسه‌ری ژیاندا.

ناسینی ئا‌کاره‌کانی خوله‌فای راشیدین و هه‌ول‌دان بۆ‌شۆینه‌که‌وتنیان هه‌نگاوێکی پیرۆزه، چونکه‌ئه‌وانه‌ رابه‌ریکی خودا ناسبوون ئه‌وانه‌بوون که‌توانیان گه‌ل به‌ره‌و نامانجه‌بنه‌ره‌تییه‌کان به‌ه‌ن و چمکه‌کانی ئه‌م نایینه‌قایم و قول‌بکه‌ن، کارکردن بۆ‌دروست‌کردنی

^۱ الکفاءة الادارية (ص ۱۱۷)

^۲ الکفاءة الادارية (ص ۱۵۷)

رابهري خوداناس و ئيماندار خيرو بهره كهت و برژيني به سهر گهل و ولاتدا. رابهري راسته قينهش نهويه توندوتول بيت بو حوكم كردن به شهرعي خوداو گهل ناراسته بكات بو به كارهي ناني تواناو وزه كانيان و ئيسلام بكاته پهرژيني دل و جهسته ي و به رو خسارو ناوه روك به عه قيده و شريععت به دين و ده ولت ئيسلام جي به جي بكات و خه مي ئيواره و به ياني عه قيده ي گه له كه ي بيت و هه ولتي چاره سه ري كيشه كانيان بدات و له مپه ره كان بنه بر بكات.

به شی سییه م :

داموده زگای دارایی و قه زایی له سه رده می نیمامی
عوسماندا

باسی یه کهم: دهرگای دارایی

کاتیک نیمامی عوسمان خه لافه تی گرتده دست، ههرچند ریگهی دا به موسلمانان سامان پیکهوه بنین و کۆشک و تهلار دروست بکهن و دهشتی پان پۆر تاپۆ بکهن، کهچی سیاسته کانی نیمامی عومهری له پرووی داراییه وه نه گۆری. توندوتۆلی نیمامی عومهر به سهر چوو، خه لک ترس و تۆقیان نه ما، چونکه له سهرده می نیمامی عومهر دا هه موو کهس زیاد له به شی خۆی نه وهی هه ییوایه لئی ده سه ندرا، به راستی سهرده می نیمامی عوسمان سهرده می نهرمی و فراوانی بوو له سهر موسلمانان^(۱).

یه کهم: نهو سیاسته داراییه نیمامی عوسمان بانگه شهی بۆ ده کرد نه وه بوو، نوسراویکی ناراسته ی والیه کان و پۆلیسه کانی باج کردو به سهر هه مواندا گشتاندى. له م نوسراوه دا بنه ماکانی سیاسته دارایی گشتیی له سهر نه م ره گه زانه بنه رته کرابوو:

۱- جیبه جیکردنی سیاسته گشتیی دارایی نیسلامی.

۲- کاری پۆلیسه کانی گوهرگ نه کریتته کاری چاودیری، نه رکى والیه کان تیکه ل به پۆلیسه کان نه کریت.

۳- نهو باجهی ده که ویتته سهر موسلمانان بۆ به یتومال بیت.

۴- پیدانی ده رماله به موسلمانان له به یتومال.

۵- وه رگرتنی نهو سهرانه یه ی ده که ویتته سهر نه هلی زیمه .

۶- پۆلیسه کانی گوهرگ نه مین و به نه مه ک و ده ست پاک بن.

۷- ههر سهر پیچیه کی دارایی پرویدا، نه وه هه موو نیعمه ته کانی خه لک

هه لده شینیتته وه .

نه م بنه مایانه به دوورو درێژی باس ده که مین^(۲)

^۱ میادئ الاقتصاد الاسلام - سعاد ابراهیم (ص ۲۱۷)

^۲ السياسة المالية لعثمان - قطب ابراهیم (ص ۶۱).

۱- مدهبستی نيمامی عوسمان له جيبه جيڪرڏني سياسهتي گشتي دارايي:

بيگومان خليفه سييهم زور ڀرڻس ٻو له سهر جيبه جيڪرڏني دهستورو حوڪمي خوداي گهوره پيغه مبر ﷺ وسياسهتي هردوو خليفه ڪهي پيشو و نه بويه ڪرو عومر، هرچي له قورٿان و سونهتي پيغه مبردا ﷺ ٻو پيادهي ده ڪرد به تايبهتي نه و بهندانهي ڪه پهيوندي به سياسهتي دارايي و حوڪمه ڪانييه و ههيه، نيمامي عومرپيش ههستا به پهره پيداني ده زگاڪاني دارايي و بنه ماو ريساڪاني ٻو ڊاڪوتاو سهراوه نابورييه ڪاني زياد ڪردو خرچي تري ٻو پيڪه و هئا، نيمامي عوه سمانيش ريگه ڪاني گرته بهرو له ههندي ڪاريشدا نيجتياهو تازهي ڪرد به تايبهتي نه و گورانانهي ڪه نيجتياهو هه لڏه گرن.

عوسمان، له بواراي دارايي و هه موو بواره ڪاني ترڊا حوڪمي خوداي گهوره پياده ده ڪرد له زه ويڊا. نه و، به جواني سه رپهرشتي زه ڪاتي ده ڪرد ٻو به يتومال و دابه شي ده ڪرد به سهر موسته حقه ڪاندا، سهرانهي له نه هلي ڪيتاب و هره گرت ٻو به يتومال، به مڪارهش نه هلي ڪيتاب مافو به رزه و ههنديان ده ڪه و ته نه ستوي ده و له تي نيسلام و ده پاريزران و ناسايشيان ٻو ده سته به رده ڪراو خزمه تگوزاري پتويستيان ٻو ڊابن ده ڪرا، ههروهه مواهيده ڪان ده سته ڪوتوي جهنگيان ده برڊو پيئج يه ڪيان ده نارد ٻو به يتومال، نه وپيش دابه شي ده ڪرد به سهر هه تيوو هه ژارو رپيوارو داماواندا، جگه له مهش ده سکه و ته ڪان له پيئاوي خيرو چاڪه دا خرچ ده ڪرا. (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ...) (الأنفال: ٤١).

سياسهتي گشتي دارايي سه رده مي خولفای راشيدين و عوسمان تايبهت ٻو، چونڪه پابه ندي نيسلام و جيبه جيڪرڏني بنه ما نابورييه ڪاني نه م نايه بون. ده ستوري خرجه ڪرڏنيش ٻو بلا و ڪرڏنه وي پهيامي نيسلام و به يداخي خوشي موسلمانان ٻو خرجه ڪرڏنه ڪهي خرابوه ژير رڪيفي نيسلام، له بهر نه وي نه ڪه و نه نيسراف ڪرڏن، خوداي گهورهش خه لڪي موسرپفي خوش ناويت، خرجه ڪرڏني گيل و گه واله ڪان قه دهغه ده ڪات و ريگه نادات مال و سامان بکه وپته ژير چنگيان، دارايي گشتي سهراوه

ئابورییه کان پیشکشی چینه لاوازه کانی ده کردو بهیتولمالیش داراییه کی چاک و خاوتینی دور له گزی کۆکردبووه و سهراوهی داهاته کانی له حرام پاراستبوو، بۆیه خودای گهوره بیت و بهره که تی تی خستبوو.

۲- نهرکی والییه کان ناویتهی پۆلیسه کانی گومرگ نه کریت:

نیمامی عوسمان، له نامه‌ی والییه کاندا ناگاداری کردبوون که کاری پۆلیسه کانی گومرگی بهیتولمال تیکه لاوی نهرکی والییه کان نه کریت، چونکه نهرکی والییه کان چاواشتی گه له و نهرکی پۆلیسه کانی گومرگ کۆکردنه وهی باج و خهراجی موسلمانانه، ناییت هیچ لایه کیان سنووری خۆیان بهه زینن به تاییهت والییه کان سنووری دهسه لاتی خۆیان بزائن و سه لایه کیان تیان هه بیته. بۆ دیاریکردنی سنووری دهسه لاتی والییه کان^(۱)، شههزانه کان له فهرمووده کانی پیغه مبهه ﷺ و سهرده می راشیدین نهرکه کانی والیان هه له یه نجاوه و سنووری دهسه لاتیان بۆ دیاریکردوون که نه مانه ن له م ده بهنده دا کورت کراونه ته وه.

۱- پاراستنی دین له سه ره نه و بنه ما به ته وانه ی که مه حکمه کراوه و پیشینانی نومته له سه ری پۆشتوون.

۲- جیبه جیکردنی حوکه کانی دین له نیوان نا کۆکه کاندا و یه کلاکردنه وهی کیشه و قهیرانی مه رافه چیبه کان به شیوه یه ک زولمی زالم بگه ریته وه و مافی مه زلوم سه نه ریته وه و ویزدان ناسووده بیته.

۳- پاریزگاری ته نانهت هیلکه یه ک و مورویه ک بکریت و نه هیلریت بدزیریت و زایه بیته، تا خه لکی بتوانن بلا و بنه وه و دلنیا بن له سه ره و مالیان.

۴- سزا وه رگرتن بۆ قه دهغه کراوه کانی خودای گه ره و خۆپاراستن له نه تککردن و له ناو بردن و فه وتاندن.

۵- قایمکردنی که له بهره کان به قه لغانیکی به ته و هیزیکی به زه بهر هتا دوژمنان تروسکاییه ک به دی نه که ن، حه رامیک پیشیل بکه ن یان خویتهی موسلمانیک یان زمییه ک به ناحق برژینن.

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۲).

۶- له ناو بردنی نه و کهسانه‌ی دژایه‌تی نیسلام ده‌که‌ن دوا‌ی ده‌عوه‌تکردن یان نیسلامی خوی راگه‌یه‌نیت یان بچیتته به‌ره‌ی نه‌هلی زیمی.

۷- پؤلیسه‌کانی گومرگ خیرو زه‌کات و سه‌رانه به‌گویره‌ی ده‌قی نیسلام وهر‌بگرنو دوور بکه‌ونه‌وه له‌ترساندن و سته‌مکردن.

۸- ده‌ست پیوه‌گرتنی نه‌و به‌خشش و ده‌ستمایه‌ی ده‌دریتته به‌یتومال نه‌ زیاده‌په‌وی و نه‌ په‌زیلی تیدا نه‌کریت و له‌کات و شوینتی خؤیدا خه‌رج بکریت.

۹- خه‌لیفه خوی سه‌ره‌رشتی کاروباره‌کان بکات و بارودوخ‌کان هه‌لبسه‌نگینیت و به‌ سیاستی گشتیی رابگات و نه‌یداته ده‌ست که‌سی تر^(۱).

۱۰- نامؤژگاری نه‌مینه‌داره‌کان و وتارییژه‌کان بکات و نه‌و کارانه بداته ده‌ستیان که‌ تییدا کارامه و شاره‌زان و داراییش بداته ده‌ست نه‌وانه‌ی ده‌ستپاکن و به‌ گویره‌ی لیژانی که‌سه‌کان کاره‌کان دابه‌ش بکات.

به‌ کورتی نه‌رکی سه‌رشانی خه‌لیفه له‌ مه‌رجی به‌یعه‌تدا سه‌رچاوه ده‌گری و به‌یعه‌تیش دوو جوگه‌ی لی ده‌بیته‌وه که‌ پاریزگاری دین و پاریزگاری دونیایه^(۲)، نه‌م دوانه خه‌م و ناواتی پیغه‌مبهر عليه السلام و جینشینه‌کانی بووه، نیماسی ماوه‌ردی و فه‌رائی هاوچه‌رخ‌ی یه‌کرا‌بون له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی نه‌رکه‌کانی خه‌لیفه^(۳)، نه‌م نیج‌تی‌ها‌ده بو سه‌رده‌می نه‌وان ته‌واوو گونجاوه، به‌لام ناکریت به‌رزه‌وه‌ندی گه‌ل له‌خال و ژماره‌کانی نه‌واندا فه‌تیس بکه‌ین یاخود تیروانینی زانایه‌کی هاوچه‌رخ بینین و بیکه‌ینه پیوه‌ره‌و به‌رنامه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی، به‌لکه پیویسته نه‌رکه‌کانی نیمام دیاری بکه‌ین و له‌سه‌ر دوو په‌گه‌زی گشتیی دایمه‌زینین که‌ پاریزگاری دین و سیاستی دنیا بیت. پیویسته لیژنه‌یه‌که‌ له‌زانایانی سه‌رده‌م کاره‌کان دیاری بکه‌ن و په‌ره به‌رای شه‌رعزانه‌کان بده‌ن و هر شتی‌ک گونجاوی نه‌م سه‌رده‌مه‌یه هه‌لیب‌تیرن و به‌ مه‌رجیک به‌نده‌کانیان پیچه‌وانه‌ی ده‌قی قورشان و سونه‌ت نه‌بیت و نه‌حکامه‌کانی نیسلام پیشیل نه‌کات^(۴).

^۱ الأحكام السلطانية والولايات الدينية - ابو حسن المارودي (ص ۱۶ - ۱۷).

^۲ مقدمة ابن خلدون، (ص ۱۹۱).

^۳ الخلافة بين التنظير والتطبيق - محمد المرادوي (ص ۶۶).

^۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۳).

۳- وەرگرتنى ئەو باج و خىراتى دەكەۋىتتە سەر مۇسلمانان بۇ بەيتومال، بە شىۋەيەكى دروست:

پۇلىسەكانى خىرات و باج نوپنەرى ۋلات بوون و لەنىۋ بېنەو بىر دەى بەيتومالدا بوون، ئەو بەندانەى دەكەۋتە سەر مۇسلمانان بەشىۋەيەكى پەوا وەريان دەگرت و ئەو مافانەش دەكەۋتە سەريان بە شىۋەيەكى جوان پىيان دەدان، ھەركاتىش زىادە گىرىيان بىر دەى بە باجى بەيتومالدا بەستەم دەشكايەۋە بەسەر جەماۋەرداۋ بارى ناتاقەت دەكەۋتە سەرشانىان، بۇيە پىغەمبەر ﷺ تاگادارى كىر دبوون كە زىادە پەۋى و زىادە گىرى نەكەن لەئەركەكانى بەيتومالدا زۆر بەتوندى نەھى كىر دۋوۋە لەباجگرو كىركارەكانى زەكات زىادە گىرى بىكەن، دەبو ئاسانكارى بىكەن لەزەكاتى بەروبوۋمداۋ سەختىگىر نەبن^(۱).

۴- دەرمالەو موچەدان بە مۇسلمانان لە بەيتومال:

موچەى بەيتومال بۇ مۇسلمانان راستەوخۇ دەبىت، بۇ نمونە بەخشىنەۋەى زەكات بۇ موستەھقەكان بوو ئەو داھاتە بى شومارەى كە دەكەۋىتتە ژىر دەسەلاتى لىۋنەى موچەپىدان، دابەشى دەكات بەسەر گشت مۇسلماناندا.

رېگەى دوۋەم بە شىۋازىكى ناراستەوخۇ دەبىت، ۋەكو بەخشىنە گشتىيەكان كە بۇ خزمەتگوزارى گشتىيە بەكار دىت و لەئاتاجىيە گشتىيەكاندا خەرج دەكرىت. لەھەردوۋ جۆرە خەرجكردنەكەدا پىۋىستە بە شىۋەيەكى رېكو پىك خەرج بىكرىت، دروست نىيە بەخشىنى راستەوخۇ پىچەۋانەى بنەماكانى نىسلام سەرف بىكرىت و لەبەر خۆشەۋىستىيە و نىزىكى و بەرژەۋەندى بىررىت بە ھەندى كەس و لە ھەندىكى تر بشاردرىتەۋە يان لىي كەمبىكرىتەۋە، دروست نىيە ئەو بەخشىنە لەكاتى دىارىكرەۋى خۆى دوا بىررىت يان زۆر گىر بىررىت و ۋەك گىردانى زالمەكان كە موچە دوا دەخەن و لىي دەبرن و نايگەيەنن بەخەلك. دروست نىيە بەخشىنى ناراستەوخۇش بۇ قازانجى تاكەكەس خەرج بىكرىت، بەلكو دەبىت بۇ سەرجم جەماۋەر بىت و گەل لىي بەھرمەندىت^(۲).

^۱ المصدر نفسه (ص ۶۴).

^۲ المصدر نفسه (ص ۶۵).

۵- وەرگرتنی ئەو سەرانییهی که ده کهویتیته ئەستۆی ئەهلی زیمه، دروست نییه ئەهلی زیمه بچه و سینیتریتتهوه له کاتی وەرگرتنی سەرانه دا، چونکه ئەوانه ئەهلی کیتابن و له ولاتی نیسلامدا نیشته جی ده کرین و چاودیری ده کرین و مافه کانیان ده کهویتیته ئەستۆی نیسلام تا ئەوکاتی بەردهوام بن له سەرانه دان، پێغه مبهەر ﷺ له باره یانهوه وه سیستی کردووه، عهبدووللای کورپی ئەرقه می کردۆته سهریه رشتیاریان و فرمویه تی "هه رکهس بیهته سهریه رشتیاری ئەهلی زیمه و دلۆ ده رونی پاک نه بیته له گه لیان، له پڕۆژی قیامه تدا من ده به مکوئی"^(۱). بۆ زیاتر دلنیا بوون له چاودیری و خزمه تی ئەهلی زیمه نیمامی عومهری خهتاب له سه ره مه رگیدا وه سیستی کردووه و له باره یانهوه فرمویه تی "وه سیته ده کهم بۆ خه لیفه ی دوا ی خۆم که چاکتر بیته به رامبه ر ئەهلی زیمه و په یانیان نه شکینن و له بیخه به ری نه یان کوژیته و زیاد له توانای خۆیان نه رک نه خاته سه رشانیان"^(۲).

ئه گه ر پۆلیسه کانی سەرانه، نازاری زیمیه کان بدهن یان نه رکی زیاد له هه دی خۆیان بجه نه سه رشانیان، یان سه زایان بدهن یا خود سه رانه له پیرو په که کهوته کان وه ره بگرن یان نه و که سانه ی توانای کاریان نییه، یان سه رانه بسینن له و زیمیانه ی که موسلمان بوون، شه مانه جوړینکن له جوژه کانی سته م. ههروهک خه لیفه ی سییه م نیمامی عوسمان له نامه و نوسراوه کاندای پۆلیسه کانی باجو سه رانه ی ناگادار کردبوو که سته م نه کهن، شه مه شی له رینما ییه کانی پێغه مبهەر ﷺ وه رگرتبوو^(۳). له سه رانه، زیاتریش باجی ئەو زهویانه یه که ئەهلی زیمه ده یان هیناوه ییه کانیان ده کیلا و مولکانه یان ده دا، شه مه ش خۆی له خۆیدا سه رچاوه یه ک بوو بۆ به یتولمال، پیویسته مولک سیننه کان تیبینی و په چاوی هه ق بکه ن و نه رخیککی شیاوی بۆ دابینن به گویره ی ده رامه تی زهوییه که، ههروه ها په چاوی ئەو بنه مایانه بکه ن، که له پێوانه کردندا به کار دیت، چونکه خۆگیل کردن له هه مووی یان له هه ندیککی زولمه له کشتیاره کانی ئەهلی زیمه، که ره سه کانی پێوانه کردنیش شه م چواره یه واته ده بیته که ره سه کان دابین کرابیته بۆ جوتیاره کان شه و جا بپێوریت.

^۱ المنتخب من السنة (ص ۲۶۱).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۴).

^۳ المصدر نفسه.

۱- نامیره کانی گه شه کردن و پاراستنی ده غل و دانیان پی بدری و کهرسه کانی زهوی خوشکردنیاں بو ده سته بهر بکریت.

۲- نهو شتانهش که په یوه ندیی به خودی کشتو کاله وه هه یه وه کو جوړی دانه ویله و بهروبووم و فیات گران و فیات هرزان لیک جیا بکریته وه.

۳- نهو شتانهش که په یوه ندی به ناودیریه وه هه یه، ده بیت کشتو کالی ناویرژین و ناودیران جیا بکریته وه له کشتو کالی باران و باراناو.

۴- نابیت له مولکانه و هرگرتندا په رگیری بکریت و هیچی تیدا نه هیلریته وه، ده بیت به گوره زهوی ناسه کان لییان و هر بگریت له جوتیاره کان نه که له نیوه کارو ره شو پروته کان^(۱).

نه گهر ده ولته تی نیسلامی په پمانیک یان گریبه ستیکی سولچی کرد له گهل نه هلی کیتابدا پیویسته پویسه کانی مولکانه و باج په یوه ست بن به و مهرجانه وه که له گریبه سته که دا هاتووه و نرخ سهرانه و مولکانه که ی تیا دیاری کراوه. ده بیت موسلمانان پینکولی په پمانیان بن و به نه مه که بن.

۶- زولم له هه تیو نه که ن

هه تیوه کان مافیان هه یه له دارایی گشتیی، به پیتی ده قی قورثانی پیوژ یه کیکن له موسته حقه کانی زه کات، وه که خودای گه وره ده فرمویت: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ۶۰).

به هه مان شیوه پینج یه کی ده سکه و ته کانی شپری ده دریتی، هه وره که خودای گه وره له قورثاندا ناماژه ی پیکردوه، هه وره ها پشکی هه یه له بهیتو مالدا، مندا لان به گشتی و مندا له هه تیوه کان به تاییه تی به شیان هه یه، خو نه گهر مندا له هه تیوه که ده وله مه ند بوو زه کاتی فرز ده خریتته سهر سامانه که ی، پیویسته پویسه کانی زه کات به شیوه یه کی دادوه ری و به ریزانه زه کاته که و هرگرن و نه که ونه په ریزی زولم و گزیکردن و ناحه قی تیدا نه که ن^(۲).

^۱ المصدر نفسه (ص ۶۷).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۸).

۷- پۆلیسه کانی گومرگ و خیرات، ده‌ستپاک و وه‌فادار بن

خودای گه‌وره ده‌فرمویت: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ..)، خودای گه‌وره ده‌فرمویت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) (المؤمنون: ۸).

خه‌لیفه‌ی راشیدین نیمامی عوسمان، داوای کرد له پۆلیسه‌کانی خیرات و باج که خۆیان برازیینه‌وه به ده‌ستپاک‌ی و وه‌فاداری، نه‌مه‌شی به ناکاریکی گرنگی هه‌موو نه‌و که‌سانه ده‌زانی که سه‌رقال بوون به دارایی گه‌شتیه‌وه، خۆ نه‌گه‌ر نه‌م په‌وشتانه‌یان تیندا به‌دی نه‌کریت، بیگومان سته‌م له‌خه‌لک و له‌به‌یتولمالیش ده‌که‌ن و موچه‌خۆره‌کانیش تووشی نه‌و سته‌مه ده‌بن، نه‌وکاته په‌یوه‌ندی نیوان مرۆڤو به‌یتولمال تیکو پینک ده‌شکیت، له‌باره‌ی نه‌م په‌وشتانه‌وه قورئانی پیروزو فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناگاهیداوه به هه‌لسوپینه‌رانی دارایی ده‌ستپاکو نه‌مانه‌تپاریزو به‌وه‌فا بن، هه‌ر به‌م جۆره نیمامی عوسمانیش داوای کردوه له‌پۆلیسه‌کانی خیرات و باجو که سه‌نگین و وه‌فادار بن، هه‌روه‌ک له‌نووسراوه‌کانیدا هاتوه که چاکن به‌رامبه‌ر گه‌ل و جه‌ماوه‌رو مافه‌کانی به‌یتولمالیش به‌تیره‌سه‌لی به‌پاریزن، به‌رامبه‌ر موچه‌خۆره‌کانیش زیاده‌په‌وی و که‌موکوری نه‌نوینن، به‌رامبه‌ر نه‌هلی زیمه‌ش نه‌رم و نیان بن و هه‌لسوکه‌وتی باش بکه‌ن و نه‌و به‌ندانه جیبه‌جی بکه‌ن که له‌روونکردنه‌وه‌ی سه‌رانده‌دا هاتوه^(۱).

۸- شوینه‌واری به‌هه‌ره بی‌شوماره‌کان له‌سه‌ر په‌وتی ئوممه‌ت:

نییه و نه‌هاتوه که نیمامی عوسمان خه‌لکی گه‌شتیی فه‌رامۆش کردییت و چارپۆشنی نه‌کردبن، به‌لکو ناگاداری کردون که دنیا سه‌ره‌نجیان نه‌بات و شه‌یدای له‌زه‌ت و رابواردنه‌کانی نه‌بن، ترسی هه‌بووه نه‌م خۆشگوزه‌رانییه سه‌ر بکی‌شیت بۆ بیدعه‌گه‌ری هه‌روه‌ک پیشتەر ناماژه‌ی پیکردبوو که سی‌شت هاته‌ه‌تاره‌وه مه‌ترسی دروست ده‌بییت، یه‌که‌م کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانی، دووه‌م بال‌غیوونی مندالی که‌نیزه‌که‌کان، سییه‌م قورئاغویته‌ ناعه‌ره‌به‌کان^(۲).

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۹).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۵/۵).

ئىمامى عوسمان دەركى كىردىبوو خوشگوزەرائى و ئاوەدانى بۆ ھەندى كەس دەبىتتە ھۆى لادان و لاساركردنى، چونكە سەرۆت و سامانى ھەلپژاوتاكە كانى كۆمەل تەمەل و گەندەل دەكات و مالىكەى لەرپاوردنو تەوەنسدا خەرج دەكات^(۱)، ھەرۆك خوداى گەرۆ دەفەرموى: (وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاَهَا تَدْمِيرًا) (الإسراء: ۱۶).

۹- بەراوردىك لە نىوان سىياسەتى عومەرى و سىياسەتى عوسمانى:

ئەو سىياسەتە دارايىەى ئىمامى عوسمان رايگەياندبوو، زۆر لەو سىياسەتە دارايىە دەچوو كە ئىمامى عومەر جىبەجىبى دەکرد، ئىمامى عوسمان لەسەرەتاي گرتنەدەستى دەسەلاتى خەلافەتدا فەرموى "دەبىت دارايى گشتى لەئىز سىبەرى سى مەرچدا بىت، يەكەم ھەق وەربرگىت بە ھەقيانەتیش خەرجى بكات، دووم لەشويىنى خويدا سەرفى بكات، سىبەم بۆ شتى ھەرام و قەدەغەكراو خەرج نەكرىت"^(۲). كەواتە سىياسەتى عومەر و سىياسەتى عوسمان ھەردوكيان لە يەك بلورەو دەوشابونەو، ئەويش بلورى ئىسلام و بنەما و رەگەزەكانى بوو^(۳).

دوووم: ئامۆزگارىيەكانى لەبارەى دەستورى زەكاتدان و پوونكردنەو

لە مانگى رەمەزندا ئىمامى عوسمان فەرموى: "ئەم مانگە مانگى زەكاتدانە، ھەر كەس قەرزى بەلاوہى، با بىداتەو بە خاوەنەكەى ھەتا زەكاتى مال و سامانەكەيان بەدەن و نىوہش زەكاتى خۆتان دەرەكەن، ھەر كەس پارەى لەدەستدا نىبە داواى ھىچى لى ناكرى، مەگەر خۆى ھەز لە خىز بكات، ھەر كەس ئىستى لى وەربرگىرى ھەتا مانگىكى تر و ھەختان و ھەخت ئىتر لى وەرناگرىن".

ئىبراھىمى كورى سەعد دەلەت "ئەو مانگە مانگى رەمەزان بوو"^(۴). ئېووعوبەيدە دەلەت: "لە ھەندى ئەسەردا ھاتوو ئەو مانگەى ئىمامى عوسمان خەلكى لى ئاگادار

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۰).

^۲ السياسة المالية لعمر بن الخطاب - قطب ابراهيم (ص ۲۳).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۶).

^۴ الاموال لأبي عبيد (ص ۲۳۴).

کرده‌وه مانگی موحرره‌م بوو"^(۱). ئەم ناگادارییه‌ی ئیمامی عوسمان جهخت لهم به‌رنامانه ده‌کاته‌وه:

۱- دانانی ده‌ستوری زه‌کاتی سالانه بو به‌رپه‌رینه‌ی فهرزی زه‌کات، جگه له‌زه‌کاتی کشتوکال، چونکه ئەم زه‌کاته به‌پیتی حاسلاته. ئەم ده‌ستوره‌ش له‌و وته‌یه‌دایه که خۆی که فهرموویه‌تی "هه‌رکەس زه‌کاتی سامانه‌که‌ی ئەم مانگه وه‌رگه‌را، تا سالیکی تری هه‌مان مانگ لیتی وه‌رناگه‌رپه‌ته‌وه".

۲- ئەگه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی ئەبو‌عو‌به‌یده به‌چین ده‌بیته‌ مانگی موحرره‌م بکه‌ین به‌ مانگی زه‌کات دان، چونکه ئیمامی عوسمان ویستویه‌تی سالی کۆکردنه‌وه‌ی داها‌تی نی‌سلام ریک هاوتای سالی کۆچی بکات، پتویسته له‌سه‌ر موسلمانان داوی گوزه‌رکردنی سالیکی کۆچی ئەگه‌ر مه‌رجه‌کانی زه‌کات به‌دی ها‌تبوو، زه‌کاتی مال‌و سامانه‌که‌یان ده‌رکه‌ن. ۳- ئیمامی عوسمان، جاری خه‌لکیدا که قاسه‌ی زه‌کاتیان حسیب بکه‌ن و داوی لیکردن ئەو قه‌رزانه‌ی به‌سه‌ریانه‌وه‌یه به‌یژێرن و له‌زیاده‌که‌ی زه‌کات ده‌رکه‌ن^(۲)، له‌وانه‌یه ویستبیتتی خه‌لک هانبدات قه‌رزه‌کانیان به‌یژێرن و وه‌فایان هه‌بیته به‌رامبه‌ر خاوه‌ن قه‌رزه‌کان بو ئەوه‌ی قه‌رزه‌کان به‌به‌ر بکه‌یت و قه‌رزکردن نه‌که‌رپه‌ته دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ماله‌کانیان ملکه‌چی زه‌کات بکه‌ن و حسابی داها‌ت و سامانی خۆیان بکه‌ن^(۳).

۴- ئیمامی عوسمان ده‌فهرمویت "هه‌رکەس پاره‌ی نه‌بیته داوی هه‌یچی لی ناکریت، مه‌گه‌ر خۆی هه‌ز له‌خه‌یر بکات، به‌م وته‌یه ده‌رگای له‌خه‌یرو به‌خشین کردۆته‌وه، وادیاریوو هه‌ندی له‌موسلمانان زه‌کات ناکه‌ویته سه‌ریان به‌لکو ماله‌که‌یان به‌ خه‌یرو ته‌به‌په‌رع ده‌رده‌که‌ریت و ده‌درپه‌ته به‌یتومال، ئەویش لییان وه‌رده‌گه‌ریت و ده‌بجها‌ته توپی سه‌رچاوه‌کانی زه‌کات، ده‌ولته له هه‌مان ئەو خه‌رجیانه‌دا خه‌رجی ده‌کات که زه‌کاتی تیدا خه‌رج ده‌که‌ریت. هه‌روه‌ها ئەو وته‌یه‌ش: که ده‌لپت: "هه‌رکەس لیمان وه‌رگرت جاریکی تر لیتی

^۱ المصدر نفسه (ص ۵۳۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۶).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۷).

وهرناگرين، مه گهر خۆی ههز له خیرى زیاده بکات^۱، مه بهست نهوه بوو بهیتومال تۆزى ناخاته سهر کهس. بۆ زه کاتى ئالتون و زیویش ده بوو خاوهن مالّ خۆی بیهیتیت و بهینى خۆی و خودای خۆی زه کاته کهمى ده ربکات، به لّام نهوه زه کاتهى خاوهنه کهمى ناچار ده کړى بیهیتیت زه کاتى مه پروموالات و کینلگه و باخ و نهوه جوړانه یه، نیمامى عوسمان مالّ و سامانى شاروه و دهر نه که وتووى به جى ده هیلا بۆ خاوهن مالّ تا خۆی وه کیل بیت و لیشى وهر نه ده گرتن به دلّیکى پاک و بى خهوش نه بوايه نه وه شتانهش بریتیبوون له ئالتون و زیوو که ره سهى بازرگانى و هه ندئ شتى تری به نرخ^(۱).

نه بو عوبه یده لهم باره یه وه ده لّیت^۲ "نايا ئیوه نازانن پیغه مبه ر ﷺ زه کات سینى ده نارد بۆ زه کاتى ناژه لّ به تۆزى یان به په زامه ندیى خۆیان، ههروه ها نیمامه کانى دواى نه ویش هه ر وایان کړد، هه تا نه وه که سانه ی زه کاتى ناژه لّیان مهنع کړدو نه یاندا نیمامى نه بو به کړ شه رى له گه لّدا کړد"، نه له پیغه مبه ر ﷺ نه له خوله فای راشیدینه وه نه هاتووه و نه بیستراوه که خه لّکیان ناچار کړد بیت به زۆرو فشار، زه کاتى شه که بى گیان و نه جو لا وه کانپان و هه ر گرت بیت، مه گه ر خاوهن مالّه که به خۆشى و په زامه ندی خۆی هینا بیتى، به لّئ زه کاتى نه که وى به لّام خاوهن مالّ خۆی وه کیله، واته: نه مانه تى لای خاوهن مالّه و پیوسته له سه ریان خۆیان حسابى بکه ن و زه کاتى ده ربکه ن، چونکه نه وه مولک و سامانه ی له سیبه رى نارامش و ناسایشى ولّتدا ده ست که وتووه و له شه نجامى به یعه ته که یه وه ژيانى بۆ دا بین کراوه و بى ترس پۆشتووه و بیخه م خه وتووه، به لّام زه کاتى ناژه لّ حوکمى خۆی هه یه و حوکمه که شى به پیتى ژماره و دیتنه^(۲).

به رنامه ی نیمامى عوسمان له باره ی داراییه وه

۱- رای نیمامى عوسمان ده رباره ی نه وه قه رزانه ی زه کاتیان ده که ویت

له سائیبى کورى زه یده وه هاتووه نیمامى عوسمان و تویه تى "زه کاتى نه وه قه رزه ی که له بهر ده وه له مه ندی و شه رم کړد و هه ر گرتنه وه یه ت داوخته وه وه هه ر کات ناره زووت هه بوو وه رى ده گرتیه وه خۆت پشته گویت خسته وه نه وه زه کاتى ده که ویت، ههروه ها نه وه پاره یه ی له کاسبى و پیشه یه کدایه نه وه زه کاتى ده که ویت".

^۱ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

^۲ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

له ئیمامی عوسمانه وه هاتوو ده فەرمویت "زە کاتی ئەو قەرزه بەن، که لە بەر تیری و بی ئاتاجی، له قەرزاری ناسیننه وه پێویستتان پێی نییه"^(۱). لەم وتە ئیمامی عوسمانه دەر دەر کە ویت، زە کات واجبه لە سەر ئەو قەرزه ی خاوەن قەرزه که له بەر تیری و شەرم و بی ئاتاجی وەری ناگریته وه. بەلام لە بەر ره هندی تر داوای ناکاته وه، یا خود داویته به قەرزه بۆ مەبەستی کاسپی و شەراکت، یا ن پێشیه کی پێ نهجماده دات و له قازانجه که ی شەریکه و خاوەن قەرزه لە بەر قازانجه که ی گوئی له پاره که ی نییه و وەری ناگریته وه^(۲).

۲- ئیمامی عوسمان، خەرجی زە کاتی جینگۆرکی پێ ده کرد و بۆ بەرزه وه ندی گشتیی خەرجی ده کرد، بۆ نمونه: داهاتی زە کاتی خەرج ده کرد بۆ غەزا و جەنگ و هەروەها پێویستیی تر، بۆ ئەو ی ئاتاجی جەنگ و خەلک مەیسەر بیت، ئیمامی گەلێش مافی ئەو ی هەیه زە کات له خەرجیه که وه بۆ خەرجیه کی تر بگوازیته وه له شوئینیکی پێویستی تر دا سەرفی بکات^(۳).

ئەم گۆرانه، نه پێچهوانه ی په یامی ئیسلامه و نه گۆرینی سوننه ته، چونکه ئیمامه که که کردوویه تی پێشەنگ و رەنگرێژه. ئەسلی زە کات پرکردنه وه ی که لینی موسلمانانه هەتا هەندی راویزچوون هەیه باس له وه ده کات، زە کات سەرف ده کریت له پیناوی خودا و دەدریت به موحاهیدانی رێگه ی ئیسلام، چونکه ئەوانه خۆیان تەرخان ده کەن بۆ تیکۆشان و دەست هەلده گرن له کارو کەسابه ت، ئەمەش ئەوه ناگه یه نیت خەلک هانبدات بۆ تەمەلی و بی ئیشی لە بەر ئەوه ئەم گۆرێه بەرزه وه ندی ئیسلامیان داوه بە سەر بەرزه وه ندی دەر وونی خۆیاندا وازیان له کاری شەخسی هیناوه و له بواریکی گرنگتر و فراوانتر دا کار ده کەن، ئەویش بەرزرا گرتنی وشە ی (لااله الا الله) و بلا و کردنه وه ی په یامی ئیسلامه له شارو شوئنه کاندا، هەندی له زانایان پینان وایه دروسته زە کات سەرف بکریت لەم گروپانه و له سووده گشتیه کاندا^(۴).

^۱ المنتخب من السنة (ص ۳۰۶).

^۲ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۳ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۱).

۳- دروستکردنی چیشته و نان له خیراتی زه کات بۆ ههژاران و میوانه کان و ریپواره کان.

نیمامی عوسمان سونه تیکی تازهی داهینا ههستا خواردن و خواردنهوی له ره مه زاندا له مزگهوت داده ناو ده یفه رموو بهو که سه خودا په رستانهی که له مزگهوت ده مانه وه، بهو ههژارو میوانانهی خویان ده گرت و به شهرم بوون، نان بچۆن^(۱).

نیمامی عوسمان خهلیفه میوسلمانان بهم شیوه له بهیتولمال ریزی له میوسلمانان ده ناو چاوی له پیغه مبهه عَلَيْهِ ده کرد، که به خشنده ترین که سبوه به تاییه تی له ره مه زاندا له هه مووکات سه خی تر بووه، نهم سوننه ته وای کرد له میوسلمانان له مزگهوت بینه نه وه و ئیعتیکاف بکه و سوننه تی پیغه مبهه عَلَيْهِ زیندو بکه نه وه له مانه وه دا، چونکه خواردنه که بیان مسۆگهر کرابوو^(۲).

۴- دروستکردنی میواخانه له پاره ی زه کات بۆ میوانداری

هه واک گه شه به نیمامی عوسمان که نه باسه ماکی نه سه دی و چند که سیکی نه هلی کوفه بانگی جارچی خویانیان کردوه پینان وتوون هه رکاتی وه ختی ناخواردن هات جار بدنه و بلین "هه رکه سه له هۆزو تیره کان که هاتوونه ته شاری کوفه و خزم مه نزلتی تییدا نییه با بیته میوانی نه باسه ماک بیته و هه ر لای نه ویش بینه تیته وه"، نیمامی عوسمانیش ههستا کۆمه لیک میواخانه ی دروست کردو خه لکی غه واره و بی نه رجو ده هاتنه ناوی و له وی ده مانه وه، یه که له و ته لارانه شوقه که ی عه بدوللای کوری مه سعود بوو له هوزه یل، کاتی پیشتریش که میوانه کان له مزگهوت جینان ته نگ بوایه ده چوونه ماله که ی ئین مه سعود له هوزه یل^(۳).

۵- له پاره ی بهیتولمال موجهی به گشت کۆیله کان ده دا.

له سه ره ده سته نیمامی عوسمان نازادکردنی کۆیله کانی شاری کوفه به ربابوو. عوسمان، له هه ر مانگی کدا (۳۰) کۆیله ی رزگار ده کردو نازادی ده کردن به بی نه وه ی

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۵/۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۲ - ۸۳).

^۳ تاریخ الطبری (۲۷۳/۵).

هیچ له موچهو بژیوییان کم بکاتهوه^(۱)، به زۆری ئهو پارهیهی که دابهشی ده کرد به سهر کۆیله کاندای له زیادهی خیری زه کات بوو، به ئیعتیباری ئهوهی که پشکیان ههیه له زه کاتدا، چونکه کۆیله ده که ویتته جوملهی ههشت تا قهمی نایهتی زه کات خودای گهوره ده فرمویت (وفی الرقاب)، ههر ئهم ده قهش بوو به قاسهی رزگار کردنیان^(۲).

سێیه م: پینجیه کی دهستکه وتی غهزا

جیهاد له سهرده می پیغه مبهروه وَعَلَيْهِ دهستی پینکردوووه و ههر بهردهوام بوو تا سهرده می خهلیفه ی سێیه م ئیمامی عوسمان، مبهست و نیازه کهشی بلاو کردنهوه ی پهیامی ئیسلام و پهرسه نندی خاکی ولاتی ئیسلام بووه، به تاییهت فتوحاتی سهرده می ئیمامی عوسمان دهسکه وتی زۆرترو بیشومار بۆ بهیتومال هه لدراره تهوه، پینج یه کی دهسکه وتی غهزا کانیش ده دریتته بهیتومال، ههروه ک سهرانه ی ئه هلی کیتاب که له بارمته ی مانه وه له سهر دینی خۆیان و پاراستنیان له شهرو قهیران ده یاندایه بهیتومال. لیره دا په یوه ندییه ک له نیوان فتوحاتی ئیسلامی و بهیتومالدا ههست پی ده کهین، بهیتومال له سهرده می ئیمامی عوسماندا هه لدهستا به پاره خه رجکردن بۆ فتوحات و موچه ی ده دا به له شکره کان به گویره ی پله ی سهر بازییان و چه کو چۆلی بۆ ده سه ندن، ئه وانیش سه رو مال و گیانیان ده کرده قوربانی، هه رکات سه رکه وتن به اتایه ته ئاراهه پنیوست بوو له سه ری ئهو ئه هلی کیتابانه ی موسلمان نابن سهرانه بدهن و مولکانه ی زهوی و زاریان بدهن، ئه وانیش که موسلمان ده بوون زه کات ده یگرتنه وه گهر سامانه که یان بگه شتایه هه ددی زه کات و مه رجه کانی تیا به دی بکرایه. ناشکرایه ئیسلامه تی هه یج کهس دانابه سترئ هه تا زه کات نه دات گهر که وته بهر زه کاتدان، ئهم داها تانه ش هه مووی که ره سته ن بۆ خواسته کانی ده ولته تی ئیسلامی، خودای گه وره ش ده سته که وتی غهزای هه لال کردوووه بۆ موسلمانان دابهشی پینجی بکه ن چواری بۆ جهنگاوه ران و یه کیکی بۆ بهیتومال^(۳).

^۱ المصدر نفسه (۲۷۵/۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۴).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۵ - ۸۷).

هندی له و بابه تانهی که ئیمامی عوسمان هینایه سیاسهتی جیبه جی کردنی دارایی گشتییوه له باره ی پینجیه کی غهنیمه وه.

۱- له سهرده می ئیمامی عوسماندا، مندالان پشکیان نه بوو له دهستکه وتی جیهادا. له ته میمی کوری مه هرییه وه هاتوو ده لئی "له رزگار کردنی دووهم جاری نه سهکنده رییه دا به شداریم کرد، به لأم پشکیان نه دامی ههتا خه ریکبوو له نیوان هۆزی من و قوره یشدا ده مه قاله روویدات، هندی له خه لکه که وتیان جواب بنیترن بۆ بوئه بوزه پری غیفاری و عوقبه ی کوری عامری جو هه نی هه ردوکیان ها وه لئی پیغه مبه رن ﷺ، پرسیاریان لئ بکه ن، ئایا مندال پشکی ده که وی یان نا؟ له وه لأمدا وتیان: نه گه ر ده موچاویان موی لیده ره اتبوو، واته خه تیان دابوو نه وا پشکیان به نی، نه وانیش دیقه تیان دام خه تم دابوو پشکیان پیدام^(۱)، که واته پشکی دهستکه وت (غهنیمه) نادریت به مندال و نافه رت به لکو شتیکی که میان ده دریتی به بۆنه ی هاوکاری و ده ستوریان له غه زادا هه ر نه م خاله ش پیاده کراوه له سهرده می پیغه مبه ردا ﷺ^(۲).

۲- له سهرده می ئیمامی عوسماندا وه کو سهرده می پیغه مبه ر ﷺ که رهسته ی کوژراوو ده درایه بکوژه که، واته ده ی ماشییه وه. ماشینه وه یه عنی هه ر موسلمانیک کافرکی بکوشتایه له غه زادا هه موو که لویه ل و لآخ و که ره سه کانی کوژراوه که ی ده درایه بکوژه که ی، کاتی خۆشی پیغه مبه ر ﷺ ماشینه وه ی بریارداوه بۆ بکوژه که ی، وه که نه بی قه تاده له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه تی کردوو، که رۆژی حونه یین فه رمویه تی "هه ر که س کافرک بکوژی و به لگه ی ناشکرای هه بی، نه وه با که لویه لی کوژراوه که ماشیته وه"^(۳)، که لکی نه م فه رموده یه نه وه یه که ناکرئ بکوژ هه یج ماشیته وه، هه تا به لگه ی دروستی نه بیته که نه م کوشتویه تی^(۴)، ته نانه ت نه گه ر دوو که س بۆ به کیشه یان و هه ردولا ده یان وت من کوشتومه، بۆ نه و که سه یه که کوشتویه تی، له دوای

۱ فتوحات المصر وأخبارها (ص ۱۲۱).

۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۳).

۳ بخاری - کتاب المغازی رقم ۴۳۲۲.

۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۲).

راپه پړینی شاری نه سکه نده ریه نه م حالته پرویدا، کاتې رومه کان هاتن به سهر له شکرې (مه نویلی حصا) چونه ناو نه سکه نده ریه وه، عه مر ریگه ی بۆ چۆل کردن هه تا گه شتنه نزیکی، به جاریک نه هلی شار لییان هاتنه ده ستو خودای گه ورهش خۆیانیدا به گۆ خۆیانداو له نه سکه نده ریه به ده رچوون و که لوه په کی شارو شوینه کانی تریان پی بوو تریان نان هه تا گه شتنه گوندیک و لایاندا ده ستیان کرد به نارقه خوارده وه و نانیا ن خواردو تالانی خۆیان کرد، عه مر پرویه پرویان نه بویه وه هه تا گه شتنه (نفیوس) له وشکانی و له ده ریا جهنگا له گه لیدا، پاشان له ده ریا په رینه وه، نه مانو نه وان له بویه ریه ده ریا رو به پروی یه کتر بوونه وه و دریزه یان به شه ردا یه کیکیان ناوی به تریق بوو له سهر نه سپیک بوو، تفه نیگی به نالتون روپوشکراوی پی بوو سنکی ده ربه راندو له زه وی رومدا بوو هاواری ده کرد کی دیته بهر بهرکانی، پیاویکی خه لکی زوبید ناوی (حومل) بوو کونیه ی (نه با مه زجه حی) هه بوو، هاته مهیدانی کی بهر کی که وه و ماویه کی زۆر شه ریان کرد، پاشان به تریق رمه که ی فره داو شم شیریکي هه لگرت حوملیش رمه که ی فری داو شم شیري هه لگرت، عه مر هاواری کرد نه با مه زجه ج جوابی دایه وه، به لئ قوربان، خه لکه که ش له سهر که ناری نیل بوون و ریزیان به ستبوو ماویه که کی شه کیشیان کرد به شم شیر، پاشان به تریق هه لمه ته ی دایه و خۆی لادا پاشان (حومل) خه نجه ریک له بنده ستیدابوو ده ریه پینا و دای له گه ردن دوزمه نه که ی و شاده ماری ملی بری و خستی و که وته سه ری، پاشان هه رچی که لوه پله ی هه بوو ماشییه وه بۆ خۆی پاشان حومل دوا ی چند رۆژیک کۆچی دوا یی کرد، ئینجا موسلمانان زۆریان بۆ هینان له نه سکه نده ریه ده ریان کردن و جاریکی تر خودای گه وره بۆی رزگار کردن وه له کۆتایشدا (مه نویلی حصایش) کوزرا^(۱).

۳- بری ده ستکه وت و پشکی به یتومال له یه کیک له فتوحاته کانی عوساندا له ریوا یه ته که ی عه بدوله لیکی کورپی مه سله مه وه له غهیری نه ویشه وه هاتوه ده لئین "کاتې له گه ل عه بدوله لای کورپی سه عددا نه فریقمان رزگار کردو پینجیه کی ده ستکه وته که مان دانا بۆ به یتومال و له نیتوان خۆشماندا پشکی سواره کان گه شته سی هزار دینار، دوو هه زاری بۆ ولا خه که وه هه زاریشی بۆ سواره که پیاده کانیش هه ریه که یان

^۱ فتوحات المصر وأخبارها (ص ۱۱۹ - ۱۲۰).

هزار دینار^(۱)، پاش که میک سدربازی کمان مرد ناوی (زاتولحه مام) بوو، وه کو میراتی هزار دیناره که یان به خشی به که سوکاره که ی^(۲).

هروه ها له ریوایه تی عوسمانی کوری سالحدا هاتوو ده لیت "سوپای عه بدولای کوری سه عد ژماره یان بیست هزار جهنگاوه ر بووه، وه ناشکرایه پینج یه کی ره وانهی بهیتومال کراوه، به گویره ی نایه تی (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ...)، به هه مان شیوه له سرده می نیمامی نه بویه کردو عومهریشدا پینج یه کی ده به خشی به نالوبه بیت و چوار پشکه که ی تری ددها به جهنگاوه ران، هر موجهیدیک سی هزار ی پی ددره نه گهر سواربویه پیاده کانیش هزار دینار نه گهر به گشتی پینج یه کی و چواره شه که به سه ریبه که وه حساب بکه ین وه که له دو ریوایه ته که ددها هاتوو بری ده سته که وتی نه و زرگار کردنه ده گاته (۱۶) ملیون دینار بو سواره کان، (۸) ملیون دینار بو پیاره کان، که واته بری ده سته که وتی که یه کسانه به (۲۴) ملیون دینار نه ژماره یه چوار به شه که یه له گه ل پینج یه که که ی بهیتومالدا ده گاته (۲۴) ملیون دینار^(۳).

۴- سدر فکردنی پینجیه کی ده سته که وتی بو به رژه وه ندیی گشتیی

پینجیه کی ده سته که وتی غه زا به گویره ی ده قی نایه ت سدر ف ده کریت بو پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ و خزمه نزیکه کانی و هه تیوو داماوو پیوارن. له پاش کوچی دوابی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ پشکی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ و خزمه نزیکه کانی ره وانهی بهیتومال ده کرا بو نه وه ی سدر ف بکریت بو چه که ته قه مهنی، نیمامی عوسمان نه م رایه ی جیبه جی ده کرد، پشکی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَامُ و خزمه نزیکه کانی سدر ف ده کرد بو تفاق و که سه ره ی فتوحات، که جیهاد له سرده می نه ودا گه شتبووه لوتکه^(۳).

۵- سدر که وتنی سیاسه تی دارایی له هه ره وه زیکردنی فتوحاتدا

له ناواخنی نه و مملانییه ی نیمامی عوسمان پرویه پروی بوویه وه، هه ندی ولاتی زرگار کراوی شکستیان خواردوو هه لگه رابوونه وه، نیمامی عوسمان به چاکی توانی نه و

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۲۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۵).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۷).

ولآتانهی په میانیان شکاندووه و کوټی به لینه کانیان پساندووه، ناچار یان بکات بینه هیل و مل بدن بؤ حوکمه که ی، له ژیر کاریگری شم فتوحاتانه دا که موسلمانان به دهستیان هیئا ده کریت بلین پیکه وه نانی سیاسه تی گشتی دارایی که پابه ندی رزگار کرده کان بوو کاریکی گونجاوو پیویست بوو، چونکه غه زاکان پیویستیان به هاوکاری و هره وه زی بوو تا بتوانیت نامانجه کانی به دی بینیت، له بهرامبه ریشدا فتوحاته کانیش قاسه ی بهیتومالیان ده بوژانده وه به سهرانه و مولکانه و زه کات و ده سته کوته ی جهنگ.. هتد. ده بووه سه رچاوه ی داهاتی بهیتومال^(۱).

چواره م: داهاتی گشتی سهرانه له سه رده می نیما می عوسماندا

۱- جیگیر کورنی رپوره می سهرانه له سه رده می نیما می عوسماندا.

جیگیر بوونی حوکمه کانی سهرانه و ریساو ده ستوره که ی له سه رده می نیما می عومردا ده ستی پیکراو له سه رده می نیما می عوسماندا به ته واو ته ی کۆده کرایه وه و خزی سه رپه رشتی ده کردو له سه ر پر که ی رپیکده که وت له گه ل نه هلی کیتابدا، ولاتیش بیده نگ ده بوو له و په میان و سولحه ی که پیشتر به سترابوه وه دانیشی ده نا به سولحه تازه کاندا له بهرامبه ریشدا ده ولت ده چوه بارمته ی ژیان و مافی شو که سانه ی سهرانه ده دن هتا ملکه چی سهرانه بن^(۲).

۲- چند نمونه یه که له داهاتی شو سه رانه یه ی ره وانه ی بهیتومال ده کرا.

أ - وه لیدی کوری عه قه به کاتی والی کوفه بوو هه ستا غه زای نازه ربایمانی کردو رزگاری کردن، له سه رده می نیما می عوسماندا و له گه ل خه لکه که ییدا له سه ر هه شت هزار دره م سولحه ی له گه ل کردن، که له دوا ی وه فاتی نیما می عومر سهرانه که یان گیردا بوو بویه وه لیدیش به له شکره وه چوه سه ریان و ملکه چی کرده وه سه رانه یان دا^(۳).

ب - کاتیک نیما می عوسمان عبده وللای کوری سه عدی ناراسته ی نه فریقا کرد نه وانیش سولحه یان کرد له گه ل جه رجیر، هه زار هه زار دیناریان قهراردا یان پینج سه د

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۳).

^۳ تاریخ الطبری (۲۴۶/۵).

ههزار یان بیست ههزار، عه‌بدوللای کورپی سه‌عدیش له‌سه‌ر سیّ سه‌د قینتار ئالتون سولّحی له‌گه‌ل کردن، (له‌وانه‌یه ئه‌م بره ئه‌وه‌نده‌ی مه‌بله‌غی یه‌که‌م بیّت)^(۱).

ج - سولّحی قوبروسیش هه‌ر به سه‌رانه کرا که حه‌وت ^{سه‌هزار} هه‌زار دینار بوو ته‌سلیمی ده‌ستی موسلمانان کرا^(۲).

د - سه‌عدی کورپی سولّحی له‌گه‌ل ئه‌هلی نه‌جران، کرد هه‌ندی جار سه‌د هه‌زاریان ده‌دا ده‌یان وت به ئه‌وه‌نده سولّح ده‌که‌ین هه‌ندی جاری تر به دووسه‌د هه‌زار، جاری واش هه‌بوو به سیّ سه‌د هه‌زار، هه‌ر به‌م جوّره عه‌بدوللای کورپی عامر زال بوو به‌سه‌ر نه‌یسار بورداو له‌وێشه‌وه چوو بوّ (سه‌رخه‌س بوّ ناو خه‌لکی مرو) ناو‌بژیوانی‌کیان ناره‌د لایان که ئیبن و حاته‌می باهیلی بوو له‌گه‌ل مه‌رزه‌بانی مرو، له‌سه‌ر هه‌زار هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد، رایه‌کی تر ده‌لێت له‌سه‌ر شه‌ست هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد^(۳).

و - ئه‌حنه‌فی کورپی قه‌یسیش چو بوّ (به‌لّخ) و ئابلقه‌ی دان، خه‌لکه‌که هاتن و سولّحیان کرد له‌سه‌ر چوارسه‌د هه‌زارو ئازادیان کردن، ئامۆزاکه‌ی که ئوسه‌یدی کورپی موته‌شه‌میس بوو کردی به‌سه‌روکاریان هه‌تا پارهی سولّحه‌که‌یان لیّ بسینیت^(۴).

۳- ئیمامی عوسمان نوسراوه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوّ خه‌لکی نه‌جران جیبه‌جی کرد. پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بی‌ده‌نگ بوو له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج که دانران بوّ ئه‌هلی نه‌جران و ئه‌وانیش مه‌رجیان دانا، ئه‌ویش نووسراویکی بوّ نووسین و مه‌رجه‌کانی تیا پۆشن کردبوو وه، سه‌رانه‌که‌شی بوّ دیاری کردبوون، هه‌روه‌ک ئیمامی ئه‌بویه‌کر به هه‌مان مه‌رجه‌کانی پیشووتر، نووسراویکی بوّ نووسین و پاشانیش ئیمامی عومه‌ریش سه‌رانه‌ی لی‌وه‌رگرتن و له نه‌جرانی یه‌مه‌ن باری پێکردن و له نه‌جرانی عی‌راق نیشته‌جیی کردن، چونکه مه‌ترسییان هه‌بوو بوّ سه‌ر موسلمانان^(۵).

^۱ تاریخ الطبري (۲۵۵/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۶۱/۵).

^۳ تاریخ الطبري (۳۱۸/۵).

^۴ تاریخ الطبري (۳۰۷/۵).

^۵ الحزاج لأبي يوسف (ص ۷۴).

له پاش سپاردنی ټیمامی عومەر، ټیمامی عوسمان نامه یه کی نووسی بۆ وه لیدی کورپی عه قه به، که وه کیلی بوو له نه جران (به ناوی خودای دههنده و دلۆقان: له بهنده ی خوداوه ټیمامی عوسمان نه میری ټیمانداران بۆ وه لیدی کورپی عه قه به، سه لام و عه لیکم، من ستایشی نهو خودایه ده کهم که جگه له خۆی زیاتر خودایه کی تر نییه له نه رزو ناسماندا، له پاشان نوسقوف و ناقیب و سوپاتی نه هلی نه جران له عیراق هاتوونه ته لام و سکا لایان کردووه و مه رجه کانی ټیمامی عومهریان نیشان داوم، واده زانم ته نگیان پی هه لچنراوه له لایهن موسلمانانه وه، من سی حوله له سه رانه که یان ده شکینم و لاده بهم له بهر خاتری خودای گه وره، وه فادار ده بم بۆیان به رامبه ر نهو زه ویانه ی که ټیمامی عومهر پییداون، له باتی زه وییه کانی خۆیان له یه من، تۆش چای خیرت لییان بیته، نه وانه نه هلی زیمهن له نیوان ټیمه و نه واندا ناشنایه تی هه یه، بروانه په رهی نهو کیتابانه ی که ټیمامی عومهر بۆی نووسیون، چی تیدایه جیبه جی بکه و حه قی خۆیان پی بده، وه سه لام)، نه مه له نیوه ی کو له مانگی سالی بیست و حه وتی کو چیدا بوو^(۱).

له نوسراوه که ی ټیمامی عوسماندا چند کاریک فرمانی پی کرا.

أ - ټیمامی عوسمان به رامبه ر نهو په یمانه ی که دابووی به پیغه مبه ر ﷺ و هه ردوو هاوه له که ی وه فای هه بوو، نه مه ش له به رنامه ی ئیسلامه وه هه لقولا وه، که هه رکه س په یمانیکی دا یان گفت دا ده بیته وه فای هه بیته به رامبه ری.

ب - ټیمامی عوسمان، سه رانه ی له سه ر سوک کردن و نه رزه کانی خۆیانی پیدانه وه و داوی کرد له وه لیدی کورپی عه قه به وه فای هه بی به رانه ر نهو خالانه ی که له نووسراوه که ی ټیمامی عومهردا هاتووه و چای خیرت لییان بیته، چونکه نه وانه نه هلی زیمهن^(۲).

ع - تا نه هلی کیتاب سه رانه بدهن له نه ستۆی موسلمانانان.

دوا ی سه رکه وتنی عه مری کورپی عاس له نه سه کنده رییه، خه لکی شاره کانی کو کرده وه بۆ نه وه ی له نزیکه وه بزانیته له میانه ی شه ردا تووشی چی هاتوون، خه لکی

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۵).

^۲ المصدر نفسه.

شاره‌كان هاتن به تاييهت نهوانه‌ی كه له‌سه‌ر په‌يمانی خۆيان مابوون، وتيان ئيمه له‌سه‌ر سولنجی خۆمان ماوين، به‌لام نهم حه‌ره‌سناكانه‌ی (رۆم) داويانه به‌سه‌رمانداو ناژهل و كه‌لوپه‌ليان فره‌ود كرديين، وا ئيستاش واين له‌ژير ده‌ستی تۆدا به‌خۆمانو سامانمانه‌وه، عه‌مری كورپی عاس هه‌موو نه‌و كه‌لوپه‌لو شه‌مكه‌نه‌ی بۆ گه‌رانده‌وه كه ده‌يان به‌لگه‌يان له‌سه‌ری هه‌بوو، هه‌ندیکيشيان وتيان به‌ عه‌مری كورپی عاس ره‌وا نيه‌يه بۆ تۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌رماندا هاتووه تۆش پيمان بکه‌یت، ده‌بی ئيه‌وش شه‌رمان له‌سه‌ر بکه‌ن، چونکه ئيمه له‌ زيمه‌ی ئيه‌وداين و په‌يمانان نه‌شکاندوه. ته‌ماشاکه ده‌ستووری سه‌رانه چۆن مافيان ته‌رتيب ده‌کات كه موسلمانان ناچار ده‌کات په‌يه‌وست بن و له‌بری سه‌رانه‌که‌يان پاريزگاری ژيانيان بکه‌ن، هه‌رچه‌ند نه‌هلی زيمه به‌شداریی ته‌رکی ولاتی موسلمانان ناکه‌ن، واته بۆ مافه‌کانی خۆيان سه‌رانه ده‌ده‌ن، په‌کيتک له‌مافه‌کانيان پاريزگاری کردنيانه‌و مافی چاوديري کردنيانه، بۆيه عه‌مری كورپی عاس له‌سه‌ر نه‌مانه بيده‌نگ بوو مال و كه‌لوپه‌که‌ی بۆ گه‌رانده‌وه^(۱).

هـ به‌شداریی نه‌هلی زيمه له‌ ته‌نگوچه‌له‌مه گشتييه‌کاندا له‌ سه‌رده‌می ئيمامی عوسمان.

نه‌وه‌ی باسده‌کری له‌باره‌ی رزگارکردنی دووم جاري نه‌سکه‌نده‌رييه‌وه له‌خه‌لافه‌تی ئيمامی عوسماندا له‌ باره‌ی سه‌رانه‌وه، نه‌وه‌يه که (صاحيب نه‌خنا) که ناوی (گاله‌مايه) هاته لای عه‌مری كورپی عاس وتی: پيم بلی هه‌ر که‌سيکمان چه‌ندی سه‌رانه‌ی ده‌که‌ويته سه‌ر بۆ نه‌وه‌ی بيدات؟ عه‌مر وتی: ئيه‌و ده‌خيله‌ی ئيمه‌ن، نه‌گه‌ر زۆرمان بۆهات زۆرتان بۆ دينين، نه‌گه‌ر کارمان له‌به‌ر بروات له‌سه‌رتان سووک ده‌که‌ين (صاحيب نه‌خنا) توپه بوو چوو بۆ لای رۆمه‌کان و هيئانی بۆ سه‌ر موسلمانان، خودای گه‌وره شکاندن و هه‌ره‌سی پي هيئان، (صاحيب نه‌خنا) نه‌سير کراو هيئانيان بۆ لای عه‌مری كورپی عاس، خه‌لك وتيان بيکوژه، وتی: نه‌خيز نايکوژم، ده‌لین کاتێ هيئانيان بۆ لای عه‌مر به‌ رووی خۆشو کراوه‌وه روی تیکردو که‌وايه‌کی ته‌رخه‌وانی کرده به‌ری و پيی وت: نه‌وه‌نده‌ی خه‌لكی سه‌رانه‌مان بۆ بيئنه‌و برۆ، پاشان پيی وت نه‌گه‌ر به‌رايه‌یت بۆ لای پادشای رۆم چی

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۶).

لی ده کردی؟ وتی: نه گهر بپرایه م بۆ لای نهو ده یکو شتم، پاشان وتی: هاوه له کانی منت کوشتوو که چی من لیت ده بوورم^۱، نه گهر قسه کانی عه مری کوری عاس شی بکهینه وه که ده لیت "ئیه ده خیلای نیه من، نه گهر زۆرمان بۆ بیت زۆرتان بۆ دینین، نه گهر بارمان سوک بیت، بارتان سوک ده کهین"^۲، کۆمه لیک بهرنامه ی سیاسییانه ی دارایی هه لده هینجین به نیه بهت خه لکی ناموسلمانه وه له سهرده می ئیمامی عوسماندا له وانه: **أ - نه هلی زیمه به شی خویان هیه له بهیتومالی موسلمانان، بهرام بهر نهو سهرانه یی که واسلی ده کهن، نهوانیش ده خیلای بهیتومالان.**

ب - به شی نه هلی زیمه به گویره ی نهو تهنگوچه له مهیه ده پیوری که تووشی ولاتی نیسلام ده بیت، نه گهر نا په حه تییه که گه وه بوو پری سهرانه کهش بهرز ده بیته وه نه گهر نا په حه تییه کان کهم بوو، پری سهرانه کهش کهم ده کات.

ج - گوپرانکاری سهرانه دان له گه ل هه لکشان و داشکانی سهخت و دژواری حوکمدا، گریدرابوو به بهرنامه ی به شداری کردنی داراییه وه له لایه ن هاوولاتیانی ولاته که وه به گویره ی سهختی و دژوارییه که، به شیوه یه که هه رکه سی به نه ندازه ی توانای خۆی به شداری ده کردو به پیی جوړی سهختی و دژوارییه کهش باجو سهرانه داده نرا به شیوه یه کی داد په روه رانه و له ژیر سیبه ری نهو وه سیتانه ی که پیغه مبه ر ﷺ کرد بووی ده رباره ی نه هلی زیمه که هه لسوکه وتان باش بیت له گه لیان^(۲).

پینجه م: داها تی گشتی و مولکانه ی ده یه که له سهرده می ئیمامی عوسماندا

۱- مولکانه

له سهرده می ئیمامی عوسماندا فتوحاتی نیسلامی زۆرو فراوان بوو، له نه نجامدا زه وییه کشتو کالییه کانی شاره پزگار کراوه کان که وتنه نامیزی ده ولته تی نیسلامییه وه، ئیمامی عومه ر به ده ست که وتی (فهینی) موسلمانان حسابی ده کرد، نهو نه هلی کیتابانه ی که سوربوون له سه ر دینی خویان بمیننه وه زه وییه که ی خۆی پی ده دانه وه و ده یان کرد به کشتو کال و ئیمامی عوسمانیش مولکانه و زه کاتی لی ده سه ندن و ده یکرده

^۱ فتحالمصره أخبارها (ص ۱۰۲).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۷).

نیو بهیتومالی موسلمانانوه، مولکانه‌ی زهوی ببوه سه‌چاوه‌ی داهاتی بهیتومالی بههۆی دریزبونه‌وه‌ی فتوحاتی ئیسلامییه‌وه له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا^(۱).

۲- دهیه‌کی بازرگانی

دهستوری دهیه‌ک له‌سه‌رده‌می فاروقدا دامه‌زراوه‌وه له‌سه‌رده‌می عوسماندا ریتساو بنه‌ماکانی جینگیرکراوه. له‌سه‌رده‌می عوسماندا له‌ئه‌نجامی گه‌وره‌بوونی پروبه‌ری ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌هۆی فتوحاته‌وه، دهیه‌ک، داهاتی بهیتومالی پی‌زیاد کراو به‌هۆی زۆربوونی سامان و دارایی لای زۆرینه‌ی خه‌لک بووه‌هۆی به‌هیزبوونی هیزی کپین و فرۆشتن به‌تایبه‌ت له‌سالانی سه‌ره‌تادا که‌ پپی ده‌وتری سالانی ئاسایش و ئارامی، زیادبوونی هیزی کپین و فرۆشتن خواستی له‌سه‌ر شه‌که‌کان دروست کردو خواسته‌کانیش رینگه‌یان خۆش کرد بۆ چالاکبوونی هاتنه‌ ناوه‌وه‌ی شه‌که‌کان هه‌تا وای لی‌هات بکه‌و‌یتته ژیر بریاری دهیه‌کی بازرگانی، چونکه‌ مه‌رجه‌کانی دهیه‌کی بازرگانی هاته‌ کایه‌وه، یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی بریاری دهیه‌کی بازرگانی به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخ بوو، چونکه‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخ سه‌رده‌کیشیت بۆ زیادکردنی قازانج و ده‌سه‌ت، له‌وکاته‌شدا شه‌که‌کان به‌ پپی نرخه‌کانیان دیاری ده‌کرین نه‌که‌ به‌پپی جو‌ره‌کانیان^(۲).

شه‌شه‌م: سیاسه‌تی ئیمامی عوسمان له‌ تاپۆکردنی زه‌ویدا

ئیمامی نه‌بو به‌کر، له‌سه‌ر سیاسه‌تی پتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوو له‌ جیبه‌جی کردنی تاپۆکردنی زه‌یدا، به‌ مه‌به‌ستی پاک‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی و ده‌ره‌ینانی، زوبیری کورپی عه‌وام له‌نیوان جو‌رف و قه‌ناتدا پارچه‌یه‌ک زه‌وی مردوی بچپی و پاکی کرده‌وه^(۳)، مه‌جاعی کورپی مه‌راره‌ی حه‌نه‌فی زه‌وی خه‌ززه‌مه‌ی پچپی و چاکی کرد بۆ خۆی و ویستی زه‌ویه‌کانیش پاک‌کاته‌وه، به‌لام خۆی لی‌ لادا، له‌به‌ر نه‌یاری و نا‌ره‌زایه‌تی ئیمامی عومه‌ر هه‌روه‌ها عوبه‌یینه‌ی کورپی حسنی فه‌زاری و نه‌قره‌عی کورپی حابیس ته‌میمی ویستیان پارچه‌ زه‌ویه‌ک کرک و بی‌ که‌لک پاک‌که‌نه‌وه‌وه‌ ده‌ری به‌ینن، به‌لام وازیان لی‌ هیتنا له‌به‌ر

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۱۳).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳).

^۳ الطبقات الكبرى لابن سعد (۱۰۴/۳).

بۆچونەكەى ئىمامى عومەر، كە پىنى وابوو ئەم جۆره كەسانە تازە موسلمان نىن هەتا بەم زەويانە دلنەوايى بكرىن، ئىمامى عومەر فەموى پىغەمبەر ﷺ دلنەوايى خەلكى دە كرد لەرۆژتيكدا ئىسلام لاواز بوو ئىستا خوداى گەوره ئىسلامى سەربەرز كردهوه برۆن هەولئى خۆتان بخرنە گەرو كارى خۆتان بكەن، ناشكرايە نارازىيەكەى ئىمامى عومەر لەسەر تاپۆكردنى زەوى نەبوو، بەلكو مەبەستى رىگىرى كردن لەوكەسانە بوو كە پىويستيان بە دلنەوايى نىيە، چونكە موسلمانى پىشىنن بە پىچەوانەوه بە مەبەستى چاككردن و دەرھىنانى پەرى بە تاپۆ كردن و دابرىنى زەوى دەدا، چونكە لەسەر رەشتى پىغەمبەر ﷺ دەچوون، تەنانەت پىغەمبەر بەناشكرا رايگەياند وتى "ئەى خەلكىنە هەر كەس زەوييەكى مردو زىندوو بكاتەوه دەردىت بە خۆى"^(۱)، هەرچەند چەندىن قسەو قسەلۆك هەيە گوايە ئىمامى عومەر مولكدارى و تاپۆى زەوى تاييەتییەتى زەوى لابردەوه و نەھيشتوو^(۲)، رىوايەتییكى لاوازش هەيە لەمبارەيەوه كە ماوەى بۆ تاپۆكردن و مولكدارى داناوه ماوەكەشى سى سالى بووه، بەلام ئەوه سەلماوه كە ئىمامى عومەر زەوييەكى مردوى تاپۆ كردوو لەسەر خەوانى كورى جوبىرو هەموو زەوييەكانى عەقىقى تاپۆ كردوو لەسەر زوبىرى كورى عەوام، زەوى بەنبەعیشى داوه بە ئىمامى عەلى كە ئاويكى فرەى لەبەر دەرپۆشت، ئىمامى عەلىش كرى بەوەقف بۆ هەژاران^(۳). كاتىك ئىمامى عوسمان خەلافەتى گرتە دەست تاپۆ كردن و مولكدارى زەوى فراوان كرد بە تاييەت لە ناوچە رزگاركاراوه كاندا، هەرچەندە زۆرىەى مولكدارەكان زەوييەكانى خۆيان بەجى ھىلاو ھەلھاتن، دەولەتیش ھەستا بە بەرھەمھىنانى زەوييە بورەكان، برىكىشى تاپۆكرد لەخەلك بۆ ئەوهى بە بايەرى نەمىننیتەوه^(۴)، ئىمامى ئەحمەد واى بۆ دەچىت زەوييە رەشەكانى تاپۆ كرىبىت لەسەر خەلك، بىگومان زەويە بورەكان زۆرىەيان دەكەونە نىو زەويە رەشەكانەوه (نەكىلراوہكان)، سالانە لەسەردەمى ئىمامى عوسماندا

^۱ عصر الخلافة الراشدة للعمرى (ص ۲۲۰).

^۲ المصدر نفسه (۲۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۲۲۲).

^۴ المصدر نفسه (۲۲۳).

ورده ورده مولكانهى بايرهكان بهرز بوويهوه لهنو مليون درهه مهوه بو په نجا مليون درهه، نه مهش بهلگهيه له سهر سهر كه وتنى سياسه تى ئيمامى عوسمان، سهرچاوه كان باسى ليستى نهو ناوانه ده كه ن كه ئيمامى عوسمان زهوى بو تا پو كردون، زور بهيان قورهيشى نين، له مه شهوه ده رده كه وييت كه تا پو كردنى به فرراوان كردووه نهو كه سانهش سوود مه ندبوون و زهويان وهر گرتووه. له وان هس:

- ۱- عه بدوللاى كورپى مه سعود (زه وييه كه له نيوان روبرارى نيلو سه دادا).
- ۲- عه مامارى كورپى ياسر له نه سى تى نيا.
- ۳- خه بابى كورپى نه رته تى ته ميمى له سه عنه بى، گونديكه له سه واد.
- ۴- عه دى كورپى خاته مى تانى، له (ره وحا) گونديكه له گونده كانى به غدا لاي پروبارى عه بهس.
- ۵- سه عدى كورپى نه بى وه قاصى زوهرى قورهيشى له گوندى (هورمز).
- ۶- زويپى كورپى عه وام لاي بى رى فارس.
- ۷- نوسامه ي كورپى زهيدى كه لى.
- ۸- سه عيدى كورپى زهيدى عه دى قورهيش.
- ۹- جه ريرى كورپى عه بدوللاى به جه لى لاي كه نارى فورات.
- ۱۰- ئىبن وه بار.
- ۱۱- ته لجه ي كورپى عه بدوللاى ته ميمى قورهيش له (نه شاستيح).
- ۱۲- وانيلى كورپى حيجرى خه زره مى (زه وييه كانى ته والى گوندى زه راره له كوفه).
- ۱۳- خاليدى كورپى عوتوفه ي قه تاعى پارچه زه وييه كه بوو له حه مام نه عيون له كوفه.
- ۱۴- نه شه سى كورپى قه يسى كيندى زهوى (گيز ناباز) شوپنيكه له نيوان كوفه و قاسيه.
- ۱۵- نه بو مير به دى حه نه فى (زه وييه كه بوو له هواز له سهر روبرارى تيرى).
- ۱۶- نافيعى كورپى حارسى كيندى سه قه فى (له به سره).
- ۱۷- نه بو موساى نه شه رى (له حه مامى عه مره).
- ۱۸- عوسمانى كورپى نه بى عاصى سه قه فى (له به صره).

دیاره ئاواره بوونی خاوهن ئەم زهویانه و په وکردنیان وه های کردوو که زهوییه کانیان حوکمی زهوی مردوی هه بیته، بویه نیمامی عوسمانیش داویه تی بهو که سانه و تاپۆی کردوو له سهریان بۆ ئەوهی زیندووی بکه نه وه و مشوری بچۆن، مه عاویهی کوری سوفیانیش چهند پارچه زهوییه کی له قهراغی شاری شام دابری و جیای کرده وه بۆ ئەوهی بیگاته ئاوه دانی و سهنگەر بۆ بهر په چدانه وهی هێرشه کانی رۆم، ههروه ها چهند پارچه کیشی دابری له ئەنتاکیه به پوخستهی نیمامی عوسمان، هه ندیکی تریش له قهلیقله، به لام تاپۆکردنی فهده ک بۆ مهروانی کوری حه کم به پێگه یه کی راست و دروست ریوایهت نه کراوه، ده شلێن ئەو که سهی فهده کی تاپۆ کرد بۆ مهروان مه عاویهی ئەبوسوفیان بوو^(۱).

سیاسه تی نیمامی عوسمان له تاپۆکردنی زهویدا، دابینکردنی داها تیک بوو بۆ بهیتومال، موسلمانانیش له گه ل مولکانه که شدا زه کاتیان ده دا به بهیتومال، گه مرجه کانی زه کاتی تیا به دی بهاتایه نیمامی عوسمان سهرکه وتوو بوو له سیاسه تی تاپۆ کردنی زه ویدا و سهرچاوهی داها تی ده ولته تی له جاران زیاتر کرد، به تاییه ت له مولکه کانی عیراقدا و دارایی ئەو زهویانه گه شته په نجا هه زار دره م پاش ئەوهی له سهرده می عومه ری فاروقدا (۹۰۰) هه زار بوو^(۲).

حه وته م: سیاسه تی نیمامی عوسمان له پاوه نکردنی زه ویدا

کۆمه لێک زهوی هه بوون، عوسمان تاییه تی کردبوون بۆ له وه راندنی ئەو و لاخ و شترانهی که له ژیر شوانکارهیی ده ولته دا بوون، هه ر له م میانه یه شدا هه میشه بیری به لای پاراستنی دۆلی نه قیعه وه بوو، که نیمامی ئەبویه کرو عومه ر له خه لافه تی خۆیاندا پاوه نیان کردبوو، ههروه ک پێغه مبه ر ﷺ پێشوتر قۆرخی کردبوو بۆ هیه تره کانی بهیتومال^(۳)، ئەو دۆله درێژیه که ی هه شتا کلیۆمه تر بوو ده که ویتته باکوری شاری مه دینه، له بهر زۆربوونی ئەو و شتر و لاخانه ی که له جیهادا که وتبووه ژیر دهستی ده ولته ت، ناوچه پاوه نکراوه کانیش له سهرده می نیمامی عومه ردا زۆر زۆر بوون.

^۱ عصر الخلافة الراشدة (ص ۲۲۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۱۸).

^۳ سنن أبي داود - الألباني (۲/ ۵۹۵).

هەر بەم دەستوورە زەوی ڕەبزیان پاوەن کرد بۆ ئاژەلەکانی زەکات و (هەنا)ی خزمەتکاریان کردە سەرپەرشتیاریان، ئیمامی عوسمان وەسیتی پێکرد کە بۆ هەزاران دلی فراوان بیئت و بیانکاتە شوان و سەپانی ئەم ئاژەلەکانە، هەر وەها زەویەکی تری لە بەنی سەعلەب پاوەن کرد، هەرچەند زۆر پێویستیان پێی هەبوو، فەرموی ئەم زەویە زەوی خودای گەورەیه پاوەنیش دەکرێ بۆ ئاژەلەکانی بەیتومال کە هی خودای گەورەیه^(۱).

بە هۆی پەرسەندنی قەلەمپەوی و خەلافەت و زیادبوونی فتوحاتەوه، ئیمامی عوسمان رییازی پێشینانی خۆی پیاده کرد لە پاوەن کردنی زەویدا. زەویە پاوەنەکانیشی خستبوو خزمەنی خێرو خۆشی موسلمانانەوه هەتا گەل و پەغیەتی زیاد دەبوو پاوەنیشی فراوان دەکرد، وەك و تراوه شتیک لەئەسڵدا بۆ ئاتاج حەلال بیئت هەتا ئاتاج و پێویستیت زیاتر بیئت ئەو شتە زیاد بکەیت دروستە، کاتی خۆی ئیمامی ئەبویه کڕو عومەر پاوەنیان دەکرد کەس نکولی نەدەکرن، ئیمامی عوسمانیش پاوەنەکانی زۆر دەکرد لەبەر زۆری و شترو مەرپوو مالاتی زەکات و هیچ کەس رەخنە لێ نەدەگرت و بیانوی نەبوو، هەرچەندە لە لایەن شوانەکانەوه هەندێ گرفت هات ئاراوه، کەواتە ئەو پاوەن کردنی ئیمامی ئەبویه کڕو عومەر و عوسمان کردیانە نکولی نەکرد بەرامبەریان و لەدژیان، خۆی لە خۆیدا ئیجماعی هاوەلان دەگەیهنیت^(۲)، ئینبو قودامەش لەمبارەیهوه باسی ئیجماعی کردوو.

هەشتم: جوهره‌کانی خەرچی گشتی له سەردهمی عوسماندا

۱- ئیمامی عوسمان لەبەیتومالی موسلمانان هیچ شتیکی وەرناگرت، چونکە لە ناو هۆزی قورەیشدا مال و سامانی لە گشتیان زۆتر بوو، لە هەموویان گورج و گۆلتر بوو لەبازرگانیداو خێرو سەدەقەیی دەدا بە دەورووبەرەکەیی لە مائی تایبەتی خۆی.

۲- موجه‌دان بە والییه‌کان بەپێی پله‌کانیان لە بەیتومال:

لە سەردهمی ئیمامی عوسماندا خەلافەتی ئیسلامی دابەش کرابوو بۆ چەند ویلایه‌تیک، هەر ویلایه‌تیکیش والییه‌کی بۆ دانرابوو، بە گۆیرەیی پله‌ی خۆی موجه‌ی پێ

^۱ نظام الخلافة في الفكر الاسلامي، د. مصطفى حلمی (ص ۷۸).

^۲ نظام الأراضي في صدر الدولة الاسلامية (ص ۱۶۹).

ده دراو کاروباری ویلایه ته کهش ده قاو دهق له چوارچیوهی نه حکامه کانی شهریه تی نیسلامدا قه تیس کرابوو، نه گهر خلیفه نوینه ری نه ناردایه بۆ داهاتی ویلایه ته کان، ده بو نه هلی باجو ده رامهت چاودیزی سه رچاوه کانی ویلایه ت بکات، داهاته کانیش سه رانه و مولکانه و زه کات و ده یه کی بازرگانی و.. هتد، بوو که له نه نجامدا خه رج ده کرا بۆ کاروباری ویلایه ته کان و زیاده که شی بۆ به یتومالی موسلمانان له مه دینه، په وانه ده کرا ته نها زه کات نه بیته که له ده وه له مه نده کان و هرده گیراو ده درا به هه ژاره کانی ویلایه ته که^(۱).

۳- موچهی سه ربازه کان به گویره ی پله و پایه یان.

به یتومال موچهی سه ربازه موجهیده کانی به پیتی پله کانیان ده داو له ده سته که وتی جیهادیش پشکی دیاریکراوی ده دانئ و به هه مان شیوه سه ربازی ویلایه ته کانیش موچه یان بۆ برابووه، بۆ نمونه ئیمامی عوسمان، نوسراویکی نارد بۆ سه ربازه موجهیده کانی میسرو بۆ عبده وللای کوری سه عدی والی میسر نوسراوه که شی نه مه بوو "چاک ده زانم سه ربازه کانی نه سه که نده ریبه چۆن رۆمه کان تا ئیستا دوچار په یانیان شکاندووه به پرویاند، وریای نه سه که نده ریبه بن زۆر به توندوتۆلی ناگاداری بن موچه و بۆ یویان به دلئ خۆیان بده ری و ئیسراحه تیان پی بده، با واجبه کانیان له شهش مانگ تینه په ری"^(۲).

۴- خه رچی گشتیی بۆ حه جکردن له به یتومال

خه رچی گشتیی له سه رده می عوسماندا بۆ حاجیان و کرینی پۆشاکه که عبه له قوماشو (قیباطی) قوماشی که له که تان، چنراوی میسره^(۳).

۵- بوجهی نۆژه نکرده ی بینای مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ، ئیمامی عوسمان گفتوگۆی کرد له گه ل خه لکدا له سه ره تای خه لافه تیدا بۆ نۆژه نکردن و فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ که ته نگ و ترش بوو، به تایبه تی له نویژی هه یینیدا به بۆنه ی فتوحات و زۆربوونی خه لافه ته وه جیگه ی نه مابوو، شاری مه دینه ش گه وره و

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۳۰).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۰).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۴۰ - ۱۴۱).

که‌له که بووه، یه که مجار له سهر روخانی مزگه‌وت و به‌رین کردنی نیمامی عوسمان نوژیی نیوه‌رۆی کرد بۆ خه‌لکی، پاشان چوو ه سهر مینه‌به‌ره که و سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان فرموی: "ئه‌ی خه‌لکینه من ده‌مه‌وی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بروخینم و گه‌ره‌ی بکه‌م، شایه‌تم بیستومه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو" هه‌ر که سی مزگه‌وتی دروست بکات خودای گه‌وره له به‌هه‌شتدا مالیککی بۆ دروست ده‌کات" پیش منیش پیشه‌واکانی تر له‌م جۆره کاره‌دا ده‌ستپیشخه‌رییان کردوو، ئەم مزگه‌وته‌یان زیادو فراوان کردوو، که نیمامی عومه‌ره، راویژم به‌ئه‌هلی ره‌ئیش کردوو هه‌ر هه‌موویان یه‌کده‌نگ و کۆکن له‌سهر رووخاندنو نۆژه‌نکردنه‌وو فراوانکردنی ئەم مزگه‌وته"، خه‌لکه‌کش به‌جاری ده‌ستخۆشییان لی کردو دعای خیریان بۆ کرد که رۆژ بویه‌وه کریکاره‌کانی بانگ کردو ده‌ستی پێکردو خودی خۆشی له‌گه‌لیاندا بوو^(۱).

۶- له به‌یتولمال بریک پاره‌ی ته‌رخان کرد بۆ فراوانکردنی مزگه‌وتی که‌عبه.

مزگه‌وتی که‌عبه له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دروستکرا بوو به‌لام بی ده‌رفه‌ت بوو په‌نایه‌کی به‌رته‌سکی هه‌بوو خه‌لکی نوژییان تیا ده‌کرد، له سه‌رده‌می نیمامی نه‌بویه‌کردا مزگه‌وت هه‌روا مایه‌وه، له سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ریشدا هه‌ستا مزگه‌وته‌که‌ی فراوان کردو بریک زه‌وی کپری له‌ده‌وره‌به‌ری که‌عبه و پاکی کرده‌وه و خسته‌یه سه‌ری و کوله دیواریکی کرد به هه‌رچوار لایدا و گله‌پێکی رۆشنی تی خست بۆ شه‌وانی نوژیخوینه‌کان، به‌لام مزگه‌وته‌که له‌چاو حاجیه‌کاندا ته‌سک و به‌رته‌نگ بوو به‌تایبه‌ت دوا‌ی فتوحاتی ئیسلامی و فراوانبوونی قه‌له‌مه‌ره‌وی خه‌لافه‌ت، خه‌لکی موسلمان پۆل پۆل ده‌هاتنه که‌عبه بۆ به‌جیه‌ینانی فه‌رزی هه‌ج، دووباره مزگه‌وت به‌رته‌سک بویه‌وه له سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا، ئەویش هه‌ستا به‌خسته‌که‌ی نیمامی عومه‌ر پرکه‌یه‌ک زه‌وی خسته سه‌ری و که‌عبه‌ی به‌رین کردو به کوله دیواریک چواره‌وری گرت به ئەندازه‌ی به‌رزی بالایی پیاویک^(۲)، هه‌ر به‌م شیوه‌یه والیه‌یه‌کان مزگه‌وتیان له‌ویلایه‌ته‌کانی خۆیاندا

^۱ البداية والنهاية (۸۰/۷).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۰/۵).

فراوان ده کردو له بهیتومال مهسروفیان ده کیشا، بۆ نمونه مزگهوتی (نهرپه جه) بیان دروستکردو مزگهوتی (نیسته خر) بیان دروست کرد له فتوحاتی مهشریقدا^(۱).

۷- پاره دان بۆ دروستکردنی یه کهم پاپۆری ده ریایی.

بهیتومال پشکیکی ته رخان کرد بۆ دروستکردنی یه کهمین پاپۆری ده ریایی له سهرده می ئیمامی عوسماندا، له مهولا باسی نهو پاپۆره ده کهمین چ رۆلئیکی هه بووه له فتوحاتی ئیسلامیدا^(۲).

۸- پاره دان بۆ گۆزینی که نارئ له شوعه یه وه بۆ جدده

له سالی (۲۶) ی کۆچی نه هلی مه که که قسه بیان کرد له گه ل ئیمامی عوسمان له باره ی گۆزینی دهشت و که نارئ شوعه یه وه که نارئیکی کۆنی مه که که یه له سهرده می نه فامییه وه بۆ که نارئ جدده که ئیستا هه یه، ئیمامی عوسمان چو بۆ جدده و شوینه که ی بینی و فرمانی کرد که ناره که بگۆرن، هه تا چوه ناو ده ریا که و خۆی لی شۆردو فرموی نه م ناوه پیرۆزه هه مووتان بچنه ناوی و مه له ی تیا بکه ن، به لام با ده ربی کورتتان له پیدا بیته، پاشان به رپئگی عه سه فاندا له جدده وه ده رچو به ره و مه دینه، خه لکی له و سهرده مه دا وازیان له که نارئ شوعه یه هینا، به لام که نارئ جدده هه تا ئیستا به رده و امه و بووه ته به نده ریک بۆ مه که که ی پیرۆز.

۹- پاره دان بۆ هه لکه ندنی بیر بۆ موسلمانان له بهیتومال^(۳)

یه کئیکی تر له و ئیشانه ی که بهیتومال پاره ی بۆ سه رف ده کرد، له سهرده می ئیمامی عوسماندا هه لکه ندنی بیر بوو بۆ موسلمانان، له مه دینه پیری نه ریسایانی هه لکه ند سالی (۳۰) ی کۆچی، کاتیک ئیمامی عوسمان له سه ر قه راغی بیره که دانیشتبوو، مستیله که ی پیغه مبه ر ﷺ له په نجهیدا بوو، داخرا له په نجه ی و که وته ناو بیره که وه، هه رچی ناوی تیندا بوو هه لئێ گۆزی به لام نه ی دۆزیسه وه، پاره یه کی زۆری دانا بۆ هه رکه سی بۆی بدۆزیته وه، خه م و په ژایه کی زۆری بۆ هه لکیشا، به لام ناو می د بوو مستیله یه کی تری

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۴۷ - ۱۴۸).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۸).

^۳ ذوالنورین عثمان بن عفان، محمد رشید (ص ۲۶).

به‌ویینه‌ی ئەو دروست کرد له زیوو (محمد رسول الله) ی لى هەلکۆلى و کردیه دەستى، هەتا شەهید کرا، هەر له دەستیا بوو داینه‌که‌ند دواتر نازانریت کى بردى^(۱).

۱۰- پارەسەرفکردن بۆ نامانجە بەرزەکانى ئیسلام

لەورده‌کارى خەرجییه گشتییه‌کانى بەیتولمال بەشیکى باش پارەى تەرخان کردوو، بۆ نامانجە هەرە بەرزەکانى ولاتى ئیسلام. سەرەپای ئەو مەسروفاتەى بۆ بەرپۆه‌بردنى خەلافەت و بەرژە‌هەندى گەل خەرج دەکرا، له هەمان کاتدا پارە سەرف کراوه بۆ بلاوکردنە‌وه‌ى پەيامى ئیسلام بۆ بەرزراگرتنى ناوى خودا، دوبارە پارە سەرف کراوه بۆ بلاوکردنە‌وه‌ى پەيامى ئیسلام بۆ بەرزراگرتنى ناوى خوداوه پارە سەرف دەکرا بۆ دروستکردنى پاپۆرو نۆژە‌نکردنە‌وه‌ى فراوان کردنى کەعبە و ناو‌ه‌دانکردنە‌وه‌ى کۆمەلئى مزگەوتى تازە و مۆچەدان بە بانگۆیژە‌کان و والییه‌کان و دادوهرە‌کان و سەربازو پۆلیسه‌کانى خەلافەت، هەر‌وه‌ها بۆ قافلە و کاروانى حاجیان و پۆشته‌کردنە‌وه‌ى مزگەوتى کەعبە، کە روگەى ئیسلامو پارەى دەدا بۆ کەندنى بیرو بۆ نیشته‌جى بان و رېبواران هەتا لى به‌هەرە‌مەند بن، ئەم مەسروفاتە گشتیانه‌ش لە‌دهاتى زە‌کات و پینج یە‌کى دەستکەوتى جەنگ دە‌رده‌هات، هەر‌یەم دەستورە مۆچەى بریبوو و بۆ چینه‌ لاوازه‌کانى کۆمەلگا وە‌کو (هەژاران، بینه‌‌وایان، هەتیوان، غەریب و رېبواران، کۆیلە‌کان)^(۲).

نۆیەم: بە‌رده‌وامبوون لە‌سەر بە‌رنامەى بە‌خشیش و بە‌خشین

دریژە‌دان بە‌ نىزامى بە‌خشین و لە‌سەر‌ده‌مى ئىمامى عوسماندا بە‌رده‌وامبوو وە‌کو سەر‌ده‌مى ئىمامى عومەر، زۆر بایه‌خى دەدا بە‌و کە‌سانەى کە دەستپېشخە‌رییان کردبوو له‌ موسلمانبووندا و کردبووى بە‌ بناغە‌یە‌ک بۆ مۆچو بە‌خشیشیان لە‌مبارە‌یە‌وه نووسى بۆ والییه‌کە‌ى کوفە و فەرموى "دواى سوپاسى خوداى گە‌وره‌ و سە‌له‌وات لە‌سەر گیانى پېغە‌مبەر ﷺ، ئەو خە‌لکە‌ى کە زوتر موسلمان بوو دە‌ست پېشخە‌رییان کردوو و بونە‌تە پېشینیانى ئەم دینە‌و شارو شوینە‌کانیان پى رزگار کراوه رېزى تايه‌تییان هە‌یه، وریایان بە‌ ئەوانە‌ى ئیستا بە‌ هۆى ئەوانە‌وه هاتنە بە‌رە‌هم و

^۱ البداية والنهاية (۱۶۱/۷).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۵۰).

شویتنکهوتی ئەوانن جگە لەو کەسانە ی کە مەتەر خەمیان کردوو و ئەرکی ئیسلامیان جیبەجی نەکردوو، هەر یەکیان لە شویتنی گونجاوی خۆیاندا دابنێ و بۆیوی خۆیان بەرێ بە گوێرە ی نەسب ی خۆیان، باش بزانه زانیاریت لە بارە ی خەلکەو دەتگە یەنیتە دادپەرورە ی^(۱).

کاتی فتوحاتی ئیسلام بەرفراوان بوو سەرچاوە ی دارایی خەلافەت زۆرو زەو نەدبوو، ئەمە وای کرد ئیمامی عوسمان خەزینەو گیرفانی بۆ دروست کردو بوو هۆی زیاد کردنی مۆچو بۆیوی مۆجاهیدەکانو بۆ هەر یەکیکیان سەد درەمە می دەدا، ئیمامی عوسمان یە کە مین خەلیفە ی بەخشش و مۆچە ی خەلکی زیاد کردو بوو سوننەتیک بۆ خەلیفەکانی پاش خۆی^(۲).

حەسەن دەلی "شایەتی ئەو م جار دەریکی ئیمامی عوسمان جاری ئەدا ئەبوت: ئە ی خەلکینە وەرن جل و پۆشاک ی خۆتان بەرن، خەلکیش چون بەرگ و پۆشاکیان هینا، پاشان جاریداو وتی: خۆراکیکی بێشومار هەلپژابوو خیراتیکی فرە ی کەلە کە بوو هەلدرابوو، هێچ مۆسڵمانی ئەو خەلافەتەدا نەتەترسا لە مۆسڵمانیکی تر، چونکە ئیمامی عوسمان دال دەدەر و سەر خەری خەلک بوو، زۆر گرنگی دەدا بە پاسەوانی و چاودیری فەرمانی دە کرد بەسەر لەشکرەکان، مۆچو و خۆراک و پێزلینان بەن بە مۆجاهیدە ئیشکگرو پاسەوانەکان"^(۳).

دەبیەم: شوینەراوی خەرمانی دارایی لەسەر ژانی کۆمەلایەتی و ئابووری

لە سەردەمی ئیمامی عوسماندا باجو دەرامەت زۆربوو، لەهەموو لایە کەو مال و سامان دەهاتە بەردەستیان، ئەویش هەستا گەنجینە ی بۆ دروست کرد، ئەم خەزینە یە کاریگەری هەبوو لەسەر رەوتی کۆمەلایەتی و ئابووری، لەئەبی ئیسحاقەو هاتوو کە باوای داویەتی بە لای ئیمامی عوسماندا پیتی فەرمووە یا شیخ چەند سەر خیزانی؟ ئەویش وتیەتی ئەو نەندە کەسین، فەرموویەتی ئیمە بۆ تۆ پانزە مان داناو یەعنی هەزارو پینج سەد درەم، بۆ منداڵەکانیش یەکی سەد درەم.

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۵/۵).

^۳ فتوح مصر (ص ۱۹۲).

له موحه مەدی كۆرى هیلالی مەدینییه وه هاتووه دەلتی "باوكم بۆی باسكردم نهویش له نه نهكمه وه وهری گرتبوو كه نه نهكم هاتۆچۆی مالتی نیمامی عوسمانی ده كرد، ماوه یهك نه نهكم نه چوو بۆ مالتی نیمامی عوسمان، وتبووی به خیزانه كه می، نه ری فلان كه س دیار نییه، خیزانه كه شی وتبووی نه مشه و كۆرینکی بووه، نه نهكم ده لتی په نجا درهه م و شه قیقه یه كی بۆ ناردم (جلو بهرگی مندالانه)، فرمووی نه مه به خششی منداله كه ته و نه وهش جلو بهرگیه تی، كه سالتی تیپه راند به شه كه ی ده كه یین به سه د درهه م^(۱)، وه كو نه و ژن و مندالانه ی له مەدینه دا موچه و پۆشاكمان بۆ دا بین كروون^(۲).

كاتی موگینی كۆری عه مری هیلالی كه سه ر له شكریو وه سه تا به موچه دان بۆ نه و سوپایه ی كه هاوده سه تی و هاوړی بوون ژماره شیان چوار هه زار سه رباز بوو، بۆ هه ریبه كه یان چوار هه زار درهه می پیدان وه كو هاندان و ده سه خۆشی كردنیان، عه بدو لّای كۆری عامر كه والی به صره بوو، نه م بړه پاره یه ی به زۆر زانی بۆیه هه والی گه یانده نیمامی عوسمان، نه ویش رینگه ی داو پیتی خۆشبوو، وتی: "هه ر كۆمه كی له پیتاوی خوای گه و ره دا بیته دروس ته و باشه"^(۳).

نیمامی عوسمان هه سه تا موچه ی موچه یه شه هیده كانی كرده میراتی شه هیدانه، بۆ كچ و خیزانه كانیان، زو بیری كۆری عه وام وتی به نیمامی عوسمان عه بدو لّای كۆری مه سه ود شه هید بووه، موچه كه ییم بده ری بۆ منداله كانی، نه وان پیتیستیان به به دیتو مالله و ئاتا جن پیتی نه ویش پانزه هه زاری پیدان، له گه ل نه م كاره شدا بزووتنه وه ی كشتوكالی و پیشه سازی له م سه رده مه دا چوست و چالاك بوو به هۆی نه و نازو نیعه مه ته زۆره ی كه خودای گه و ره رشتبووی به سه ر مو سه لماناندا له نه نجامی فتوحاتی ولاتانی تر، مو سه لمانان به گشتی و شاری مەدینه به تاییه تی خۆشگوزه رانی و ناوه دانییان تیکه وتبوو باجو ده راهمه تیککی نه ختینه ی شاره كانی بهر كه وتبوو كه نیوه دوور گه ی عه ره بی پیتشه ر به خۆیه وه نه دیدیبوو، له مه ش زیاتر مو سه لمانان ده رکیان به ژیارو

^۱ الادارة العكرية (۲/۷۶۸).

^۲ الطبقات (۳/۲۹۸).

^۳ الاوائل للعكرية (۲/۲۶، ۲۷).

شارستانییییه تی گهلانی تر کردوو، نه‌دازه‌یه کی باشیان لی قۆسته‌وه به تاییهت له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا به شیوه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌ل وه‌ریان گرت، ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌هاوه‌لان کۆشک و هه‌وارگه‌ی گه‌وره‌یان دروست کرد، نه‌و که‌سانه‌ش که ماندووبوون له‌بنیاتنانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و نابووری ولاتی نیسلامدا پشکیان هه‌بوو له‌داهاتی بوجه‌ی نیسلامدا^(۱).

یازده‌یه‌م: نیمامی عوسمان و به‌خششی به‌یتومال و که‌سوکاره‌که‌ی

له‌لایه‌ن بی سهر و به‌ره‌کانه‌وه به تاییهت خه‌واربچه‌کان، نیمامی عوسمان به‌وه تۆمه‌تبار ده‌کرا که له به‌یتومال زیاده‌روی ده‌کات و زۆربه‌ی هه‌ره زۆری به خزمه‌کانی ده‌دات، نه‌م تۆمه‌ته بوو به هه‌لمه‌تیکی پروپاگه‌نده‌و به‌سه‌رۆکایه‌تی سه‌به‌نی و شیعه‌ رافزیه‌کان که دوژمنی نیمامی عوسمان بوون پشتگیری لی کرا و به شینه‌یی نه‌م تۆمه‌ته ده‌ی کرده ناو میژووی نیسلام و هه‌رچه‌ند قسه‌یه‌کی بی سه‌روبه‌رو درۆیه هه‌ندی له میژوونووسان و بیرمه‌ندان به پاست وه‌ریان گرتوو. چونکه شه‌ری واته وات بوو دژی نیمامی عه‌سمان نه‌وه‌ی که چه‌سپاوه ده‌رباره‌ی موچه‌و به‌خششی عوسمان بۆ خزمه‌کانی نه‌م کارانه‌یه که به (بیاوچاکی ده‌ژمیتری نه‌ک به‌گزی کاری).

۱- نیمامی عوسمان سه‌رمایه‌و سامانیکی بی شوماری هه‌بوو کردبوویه نامرازی شیرازه‌ی خزمایه‌تی و که‌سوکاره‌که‌ی بی ده‌حه‌سانده‌وه‌و خه‌لاتی جۆراو جۆری ده‌دانی، به‌لام خراپه‌کیله‌کان رقیان لی هه‌لده‌گرت و بوه‌تانیان بۆ ده‌کردو ده‌یان وت: گشت پاره‌ی به‌یتومال ته‌خشان و په‌خشان پیده‌کات، نیمامی عوسمانیش له هه‌لوئستی‌کدا وه‌لامی دانه‌وه‌و وتی "من که‌سوکاری خۆم خۆش ده‌ویت و خه‌لاتیان ده‌که‌م، خۆشه‌ویستی من بۆ خزماتم هه‌رگیز وام لیتناکات، هاوسۆزیان بم له زولمدا و ده‌مارگیریم بۆیان به‌لکو من نه‌و مافانه‌یان ده‌گرمه نه‌ستۆ که ده‌که‌وئته سه‌رم.. به‌خشش و موچه‌که‌یشم له مائی هه‌لالی خۆم ده‌رده‌که‌م ته‌یانده‌می و مال و سامانی هیچ موسلمانن بۆ خۆم که‌سوکارم به هه‌لال نازام، هه‌روه‌کو جاران خه‌لات و به‌خششی عه‌نتیکه له سه‌روه‌تی ئاره‌قی نیوچاوانم ده‌به‌خشم به خزماتم وه‌ک له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بوه‌کرو عومهردا

^۱ المظارة العربية الإسلامية، د. وضاح الحمد (ص ۱۱۴).

کردومه، من نه مپو له چا و جاراندا ره زيلو بهر چاوته ننگم، نه تانه وئ به سر ته مه نياندا
تيپه پرمو ته مه نم به سر بچي و مالو دارايي خوّم به جي بيلم و به شي خزماني لي
نه ده م؟^(۱).

لارو لاساره كان هه رچي بزائن له توّمهت و بوهتان و تيان و كرديان، به راستي نيمامي
عوسمان زهوي و ساماني خوئي دابه شده كرد به سر بهني ثوميه و سه ره تا له نه وه كاني نه بي
عاصوه دهستي پي ده كردو يه كي ده هه زاري پيدان، پاشان دهيدا به پياوه كاني خيالي
حه كه م نه مانه سه د هه زاريان بهر كه وت، پاشان دهيدا به نه وه كاني خوئي و به شي بهني
عاص و بهني عهيص و بهني حهربي دياري كردبوو^(۲)، نه م ده قانه و غهيري نه مانه ش له و
قسانه ي كه راست و دروستن له باسي فه زلي تيروپري نيمامي عوسماندا به لگهن،
بهر بهر چدانه وه ي نه واته واته ي هه لده به سترا، گوايه له به يتومال نيسراف ي كردو وه و زوري
بو خوئي و خزمه كاني خه رج كردو وه و كو شكي پي دروست كردو وه نه مانه هه موويان
حيكايه تي بي ره شه و له قاون نه و كه سه ي بو ي هه لبه ستروه زوري شي بو هه لپشتوه،
ناشكرايه نيمامي عوسمان بهري و خاويته له و توّمه تانه ي دهيده نه پالي، نيين و ته ييه
ده فه موئ "به شي خزمه دان لاي هه ندي له شه رزانه كان كاريكي په سه نده و به باشي
ده زانن، چونكه كه سو كاري نيمامن وه ك حه سه ن و نه بوسه ور و تو يانه، هه روه ك پيغه مبه ر
ﷺ به شي خزمه كاني خوئي ده دا به حوكمي نه وه ي كه پيغه مبه ر ﷺ حاكمي ولا ته و
خزمه كاني خاوه ن ريزو حورمهت بوون، له ژياني پيغه مبه ردا ﷺ له دواي وه فات
كردني شي هه ر به ريزبوون، لاي خه ليفه كاني پاش خوئي، چونكه سه ر خستني خه ليفه و
خو كردنه قورباني ده سه لاتي زياترو زياتر كه سو كاره كه ي ده يكات هه تا خه لك ي تر".

نيين ته ييه ده لي "تيكراي نه وانه ي فه رمانه پوه ييان كردو وه دواي نيمامي عومه ر
هه ندي له خزماني خو يان خلات كردو وه يان به پله و پايه يان به مالو سامان". ده لي
"نه وه ي كه نيمامي عوسمان ده ييه خشي له مالو دارايي له روانگه ي سي هوكاره وه بوو،
يه كه م خوئي كريكاري به يتومال بوو، كريكار يش هه رچه ند ده وله مه ند بيت به شي خوئي

^۱ تاريخ الطبري (۳۵۶/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۵۶/۵).

هەر ده‌که‌وی، دووهم خزمی نزیکى ئیمامى خه‌لافه‌ت بوون، سییه‌م خزمانى ئیمامى عوسمان زۆرو فره‌بوون، وه‌کو هۆزى نه‌بویه‌کرو عومهر که‌م نه‌بوون بۆیه‌ ده‌بوو موچه‌و ده‌سه‌لاتیان بداتى له‌وان زیاتر، نه‌گهر ئیمامى عوسمان کارى واشى کردیبت به‌لگه‌ی دروستى خۆی هه‌یه^(۱).

۲- له‌ میژووی ته‌به‌ریدا هاتوه، که ئیمامى عوسمان فره‌مانیداوه‌ عبده‌وللاى کورپى سه‌عدى کورپى نه‌بى سهرح له‌ میسر بگه‌رپه‌ته‌وه‌و بچى بۆ رزگارکردنى تونس، پینى فره‌موو نه‌گهر خودای گه‌وره له‌ سهر ده‌ستى تۆ نه‌فریقای رزگار کرد هه‌رچى ده‌سته‌که‌وتتان هه‌بوو یه‌ک له‌ پینجى دیارى بی‌ت بۆ تۆ، نه‌ویش به‌ خۆی و سوپاکه‌یه‌وه‌ ده‌رچوو تا خاکی میسرین بری و دزه‌یان کرده‌ خاکی نه‌فریقاو رزگاریان کرد به‌ ده‌شت و چیاوه، ده‌سته‌که‌وته‌که‌یان دابه‌ش کرد به‌سهر موجاهیده‌کانداو یه‌ک له‌پینجیان دا به‌ عبده‌وللاو چوار له‌ پینجى نارد بۆ ئیمامى عوسمان به‌ (ئین و وه‌تیمه‌ نه‌زریدا)، که‌سیتکی تری له‌گه‌لدا بوو که‌ گه‌یشتنه‌ لای ئیمام شکاتى کرد له‌ عبده‌وللا که‌ نه‌ه‌نده‌و نه‌ه‌نده‌ی بردوه‌و بۆ خۆی نه‌ویش پینى وتن "من خۆم پیمداوه‌ نه‌گهر پیتان ناخۆشه‌ ده‌یگه‌رپه‌نمه‌وه، وتیان پیمان ناخۆشه‌ ئیمامى عوسمان فره‌مانى کرد به‌ عبده‌وللا بیگه‌رپه‌نیتته‌وه‌ بۆیان نه‌ویش گه‌راندیه‌وه"^(۲)، له‌ سونه‌تدا هاتوه‌ دیارى و خه‌لات بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماندوو شه‌که‌ت ده‌بن و ناسۆرى ده‌چیژن له‌ تیکۆشاندا دروسته^(۳).

۳- هه‌ندى له‌ پینج یه‌ک و مه‌رو مالآت مایه‌وه له‌ رزگارکردنى نه‌فریقادا، نه‌و که‌لوه‌لانه‌ به‌ نا‌ه‌حه‌ت ده‌گوازرایه‌وه‌ بۆ شارى مه‌دینه‌ بۆیه‌ مه‌روان به‌سه‌د هه‌زار دره‌م کړی به‌ پارهى کاش، به‌لام هه‌ندى هه‌ر مایه‌وه، مه‌روان به‌ر له‌گشتى رۆشت مژده‌ی رزگارکردنى دا به‌ ئیمامى عوسمان و نه‌وکات موسلمانان له‌کاتیتکی زۆر ناسک و ترسو دل‌ه‌راویدا بوون، ناخۆغه‌زای نه‌فریقا چۆن ده‌بى، ئیمامى عوسمان نه‌و به‌شه‌ که‌لوه‌لانه‌ی که‌ مابوو به‌ مژدانه‌ به‌خشی به‌ مه‌روان، که‌واته‌ ئیمام بۆی هه‌یه‌ مژدانه‌ی مژده‌هین بدات

^۱ منهاج السنة (۱۸۷/۳، ۱۸۸).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۳/۵).

^۳ فصل الخطاب فی مواقف الاصحاب (ص ۸۴).

به ئەندازەى ماندوووبونو و جۆرى مژدەكە، تەنیا ئەم جۆرە بەخششانە راستە لەسیرەى ئیمامى عوسماندا بە تايبەت بۆ مەروان ئەوەى كە دەلێن پێنجیەكى ئەفریقای داوہ بە مەروان درۆیە^(۱)، بەلێ ئیمامى عوسمان سۆزو بەزەبى زۆر بووہ بۆ كە سوكارى، بەلام وای لێ نەكردووہ گزى بكات و حەرام خۆزى و گەندەلێ بكات، ھەر لەبارەى داراییەوہ جگە لەم قەسەى ش چەندەھا درۆى شاخدارو پرۆپوچیان خزاندووہ تە پەرتوكە مێژووویە كەنەوہ ھەمووشى دەست ھەلبەستى سەبەئى و شیعە رافزىیەكانى لەپشتەوہ بووہ.

ژياننامەى ئیمامى عوسمان سەبارەت بە خزمەكانى مېھرەبان بووہ، ئەو فەرموودەى خۆداى گەورەى جیبەجی كەردووہ كە دەفەر مویت " . . قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ (الشورى: ۲۳) . . . وەك دەفەر مویت (وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ)، ھەرۆھا لاسایی پێغەمبەر ﷺ كەردووہ تەوہو سیرەى ئەو جیبەجی كەردووہ ھېچ كەسێكى تر ئەوئەندەى عوسمان شارەزای ئاكارو گوڤتارى پێغەمبەر ﷺ نەبووہ، بۆیە زۆر تەمسیلی ئەوەى كەردووہ، ھېچ كەسى لە خەلكى زەمانى خۆى بە ئەندازەى ئەو شارەزای فېقھو شەرع نەبووہ، كە خزمان مافی چىيان ھەيە، ئیمامى عوسمان دیویەتى كە پێغەمبەر ﷺ بە شىكى وای دا بە عەباسى مامى بە ھېچ كەسێكى ترى نەدا، ئیمامى عەلى كە نامۆزای بوو، كەردى بە كار بە دەست، كەواتە دەبێ دەرس لە پێغەمبەر ﷺ وەر بگري، چونكە باشترین پێشەنگە بۆ سەر جەم موسلمانان^(۲).

ئىبنو كەسیر دەلێ "ئیمامى عوسمان پیاویكى ئاكار بەرزو خاوەن شەرمىكى زۆر بووہ و سەخىیەكى بە لێشاو بوو لەبەر خاترى خۆداى گەورە سۆزى خزمایەتى زۆر بووہ و ھەموو جارێ بەشى داوون بۆ ئەوەى بە لەزەتى ئەم دۇنيا رەوتە نىیە دلێان راگیر بكات و مەدیلیان بچۆشێ بۆ ژيانى قیامەت و ئەوئەندە را نەكەن بە داوى دۇنيادا". ھەرۆك پێغەمبەر ﷺ بەشى خەلكانىكى دەدا و وازى لە كەسانىكى تر دەھینا بە بۆنەى ئەو ئىمانە پتەوہى كە لەدۇنياندا جیگیر بووہ، بە ھۆى ئەم رەوشتانەوہ خەلكانىك

^۱ المصدر نفسه.

^۲ البداية والنهاية (۷ / ۲۰۱).

ره‌خنه‌وگازنده‌یان ده‌گرته نیمامی عوسمان وه‌کو. خه‌واریمه‌کان ره‌خنه‌یان گرت له پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام (۱).

له جابری کورپی عه‌بدو‌للاوه هاتووه ده‌لئی "جاریکیان پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام له جو‌عرازیه ده‌ستکه‌وتی دابه‌ش ده‌کرد، له پرینکدا پیاویک پیتی وت دادوهریه له‌خودا بترسه، پیغهمبهریش عَلَيْهِ السَّلَام فه‌رموی: قور به‌سهرت گهر من دادوهر نه‌بم" (۲)، له‌سۆنگه‌ی ئەم به‌لگانه‌وه نیمامی عوسمان پاساوی خزم و دۆسته‌که‌ی خۆی ده‌هینایه‌وه و ئەم وته‌یه‌شی درکانه‌لای ده‌سته‌ی راویژکاران، وتی "هه‌والئی خۆم و ده‌سه‌لآته‌که‌متان ده‌ده‌می هه‌ردوو خه‌لیفه‌که‌ی پیش من له‌خۆیان و که‌سوکاریان ده‌بچری بۆ ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌و، پیغهمبهریش عَلَيْهِ السَّلَام به‌شی خزمه‌کانی ده‌دا، من خۆم له‌ناو هۆزی عه‌یله‌دا بووم بژئویتیان نه‌بوو هه‌ژار بوون ده‌ستم لی درپونه‌ته‌وه و شتیکی پیوستم داوه پیتیان نه‌گهر نه‌زانن هه‌لەم کردووه بیگه‌ریننه‌وه" (۳)، ئین و ته‌یمیه‌ ره‌دی نه‌وانه ده‌داته‌وه که نیمامی عوسمان تۆمه‌تبار ده‌که‌ن، که زیاده‌و به‌خششی داوه به‌که‌سوکاری له‌به‌یتومال، ده‌لئی "وتویانه له‌به‌یتومال سامانیکی زۆری به‌خشیوه به‌خزمانی ته‌نانه‌ت چوارسه‌د هه‌زار دیناری داوه به‌چوارکه‌سی قوره‌یش که زاوای بوون، ده‌هه‌زار هه‌زار دیناری داوه به‌مه‌روان، ئاده‌ی به‌لگه‌یه‌کی راست و دروست بینن و راستیه‌که‌مان نیشان به‌دن".

به‌لئی نیمامی عوسمان به‌خشنده‌ بووه بۆ خزم و بیگانه‌و سه‌رجه‌م موسلمانان، چاکه‌خواز بووه، به‌لام ئەم ژمارانه‌ پیوستیان به‌ده‌قیکی چه‌سپاو هه‌یه، پاشان دووباره‌ ده‌لئی "ئه‌مانه‌ درۆی ناشکران، نه‌ عوسمان و نه‌ هیچ خه‌لیفه‌یه‌کی راشیدین نه‌وه‌نده‌ پاره‌یان نه‌داوه به‌هیچ که‌س" (۴).

۱ المصدر نفسه.

۲ البخاري - كتاب فرض الخمس.

۳ الطبقات الكبرى (۶۴/۳).

۴ منهاج السنة (۱۹۰/۳).

باسی دووم: دهزگای داوهری و هندی هه لهینجانی فیهی

سهردهمی زین نورهین به دریزه پیدانی سهردهمی پیغه مبهر عَلَيْهِ ده ژمیردی که جی نشینتیکی هیمدت بهرزو دره وشاوه بووه و زور پابهندی ژیانامه پیغه مبهر عَلَيْهِ بووه، سهردهمی راشیدین سهردهمیکی گشتگیر بوو، به لام داموده زگای دادوهری تایبته بووه به داوهرییانهی که له سهردهمی پیغه مبهردا عَلَيْهِ کراوه، له گهل هه صوو به ندو برپه گانیداو گشت ره ههنده کانی جیبه جی کراوه و دهق و چه مکه کانی پیاده کراوه، گرنگی سهردهمی راشیدین لهرووی داوهریهوه له کاره بنه پرتیه کانداهه رکه وتوو بوو، وه کو:

- ۱- پاریزگاری کردن لهو به ندو برگانهی که سهردهمی پیغه مبهر عَلَيْهِ لهرووی داوهریهوه کاری پی کراوه و شوین پی هه لگریان بوو، په یوهست بوو پینانهوه.
- ۲- دانانی لیژنهیه کی داوهری بۆ پته وکردنی پایه کانی خه لافته که ولات فراوان بووه و رووبه ری تازه گه ری و نو یکاری جوړاو جوړ بوتهوه^(۱).

نیمامی عومهر به یارمه تی خودای گه وره و بلیمه تی له بن نه هاتوویی، توانی دهزگا دادوهریه کانی خه لافته گه شه پی بدات و زیادی کات و ریساو بنه مای بۆ دابنیت، نیمامی عوسمانیش سودی زوری لی وهرگرت له دامه زاندنی دادوهری دیاری کردنی موچه و پسپوریان له بواره قهزاییه کانداهه ستنیشانکردنی دادوهری نهرکه کانی و ناو بردنی نه و سرچاوانه ی قازی حوکی پیده کات به پی به لگه کان، وه کو چون پیشت دهزگا دادوهریه کانی سهردهمی نه بو به کرو عومهر هه لسوکه وتیان ده کرد بۆ نه م سهردهمه عوسمانیه ش که لکی لی وهرده گپرا، نه و ده می نیمامی عوسمان بو به خلیفه داوهره کانی مدینه عدلی کوری نه بی تالیب و زهیدی کوری سابت و سائیسی کوری زهیده، هندی له لیکنۆله وهران ده لئین نیمامی عوسمان هیچ کیشه یه کی قهزایی فراموش نه کردووه و نه بهیشتووه سهر به خۆ بیت بۆ هیچ قازییه که وه که سهردهمی نیمامی عومهر وابوو به لکو به تایبته ده پروانییه کیشه کان و راویژی تیا ده کرد له گهل قازی و هاوه له کانداهه گهر هاو رابونایه نیمزای ده کرد، خۆ نه گهر هاو رابونایه بۆ

^۱ تاریخ القضاء فی الاسلام للزحلی (ص ۸۳ - ۸۴).

چونکه یانی موتالا ده کرد، پاشان فرمانی دهر کرد بۆ کاره که، وه همر سی قازیه که می مدینه هیشته وه و کردنی به راویژکاری یاسایی، همر قهیرانیک بهاتیه ته پیش راویژی به خه لکانی تریش ده کرد، هندیک وا ده بینن ده قینکی راشکاو نییه که نیمامی عوسمان قازیه کانی مدینه ی نازاد کردینت، به لکو به پیچه وانه وه کردونی به هاوکاری خۆی و دانیشی ناوه به بریاره یاساییه کانی نیمامی عومردا، ته نیا چاوی خشاندوه به کۆمه لئی پروژه بریاردا به راویژی نهوانی تر. نیمامی به یهه قی له سووننه که ییدا هیناویه تی که وه کیع له باره ی قازیه کاندا له عه بدولپه حمانی کوری سه عده وه وه ری گرتوه ده لئیت "باپیرم بۆی باس کردم وتی: نیمامی عوسمان دیوه له مزگه وتدا دوو ناکوک هاتنه لای، فرمووی به یه کیان ههسته برۆ عه لیم بۆ بانگ بکه، به وی تری وت ههسته برۆ بانگی ته لحو زویپرو عه بدولپه حمانم بۆ بکه، هه موویان هاتنو فرمووی ئاده ی سکالای خۆتان بکه، پاشان گوئی لی گرتن وتویژی کرد له گه ل هاوه لان، فرمووی راویژ بکه نه به عه لی گه ر حوکمه که هاوسه نگی حوکمی عه لی بوایه خۆشی واژۆی ده کرد، گه ر پیچه وانه بوایه تیرامانی تیا ده کردو به بیوه یی کۆتایان پی ده هیتنا، نه بیستراوه که عوسمان کرابیتته قازی مدینه هه تا نه و رۆژه ی شه هید کراوه."

له میژوووی ته به ریدا هاتوه له باسی پۆلیسه کانی خه لافه تدا، که زهیدی کوری سابیت قازیه ک بووه له قازیه کان، که واته زهیدی به قازیه تی هیلاوه ته وه، مۆله تی یاسایی پیداره که داوه ری کیشه کان بکات، به پیتی نهم ده قه و ده قه که می پیشوو ده توانین پارسه نگی هه ردووکیان بدهینه وه به وه ی نیمامی عوسمان قازیه کانی مدینه ی لا نه بردوو به رکه ناری نه کردوون، هندی کیشه ی هه ره مه زنی تایبته کردبوو به خۆی و نهوانی تری کردبووه راویژی نهوان، ویرای راویژکردن به هاوه لان و خاوه ن راکان^(۱)، هه ر به مشیوه یه داوه ری دامه زراند بۆ هه ری مه کانی تریش بۆ نمونه که عه بی کوری سوپه ی کرده قازی به صره، هندی ک جاریش داوه ری ده دایه دهستی والیه کان، کاتیک که عه بی له سه ر کار لابرده به هه مان شیوه یه عه لای کوری نومه یه ی کرده والی و قازی سه نعان. دهرکه وتوه هندی له والیه کان خۆیان قازیبیان هه لپژاردوووه بۆ شاره کان، هه تا

^۱ النظم الاسلامیه (۱/۳۷۸).

جه ماوهريان پتر بويي قازيش زيادي كرده، له نووسينه كانى نيمامى عوسماندا هاتووه نووسيوپه تى بۆ والى شاره كانو نه ميري موجهيدان كه ناتاجو كه له بهرى موسلمانان پر بكه نه وه، له مه وه بۆمان ده سلمى كه دانانى قازى مافىكى تاييه تى واليه كانه و به كرده و هيش نه نجاميان داوه و نه و كه سانه يان ديارى كرده وه كه سه ليقه ي داوه رى هه بوييت، نه و سه رده مه نامه گۆرپنه وه هه بووه له نيوان قازيه كاندا بۆ چاره سه رى كيشه كان، هه موويان له گه ل نيمامى عوسماندا نامه گۆرپنه وه يان هه بووه وه كو خه ليفه ي خه لافه ت^(۱).

- نيين و عومهر ده ستي له داوه رى هه لده گريت كاتى نيمامى عوسمان پتي وت ببه قازى له نيوان خه لكدا، نه و هيش له وه لامدا وتى: هه رگيز داوه رى نيوان هيج دوو كه سى ناكه م و نيمامه تى دوو پياو هيش ناكه م، نه ي نه تبيستووه پيغه مبه ر ﷺ چى فه رمووه، نيمامى عوسمان هيش چاوپوشى لي كرده وتى: نه م هه واله به كه س نه ده هيت^(۲).

- دروست كردنى خانه ي داد بۆ داوه رى كردن، هه ندى په رتوكى ميژوويى باسى نه وه ده كه ن يه كيك له شوينه واره كانى نيمامى عوسمان دروست كردنى داد گايه ك بو بۆ داوه رى كردن، له و ريوايه ته دا ده ركه وتووه كه نيين و عه ساكپر ريوايه تى كرده وه له نه بى صالحى خزمه تكارى عه باسه وه، ده لى: (عه باس نارد مى بۆ لاي نيمامى عوسمان بانگى بكه م كه چووم، له خانه ي دادگا بو وه خه ريكى داوه رى بو)، به پتي نه م ريوايه ته نيمامى عوسمان يه كه مين كه س بو وه كه دادگاي بۆ داوه رى دروست كرده وه، چونكه دوو خه ليفه كه ي پيشوو له مزگه وت داده نيشتن بۆ داوه رى كردن^(۳).

ناودارترين قازيه كانى خيلافه تى نيمامى عوسمان

۱- زه يدى كورپى سا بيت له شارى مه دينه .

۲- نه بو ده ردا له ديمه شق .

۳- شو ره هيج له كوفه .

^۱ الولاية على البلدان (۹۲/۲).

^۲ مسند امام احمد رقم (۴۷۵).

^۳ أشهر شاهد الإسلام (۷۴۰/۴).

۴- ئەبو موسای ئەشعەری لە بەسرە لە پالّ والییەتیە کەیدا.

۵- کەعبی کوری سوره لە بەسرە.

۶- ئومامە لە سەنعا.

۷- یەعلای کوری ئومەیه لە یەمەن.

۸- عوسمانی کوری قەیس لە میسر^(۱).

وێرایی ئەمانە خەلیفە عوسمان کۆمەڵی حوکمی فێقیی لە بواری سزادا بەجێ هێشتوو، هەرەها لە بابەت تۆڵەکردنەووە کەتندان و تەمی کردن و کۆمەڵی عیبادەت و مامەڵە ی پۆژانە پای (فێقیی) خۆی بەجێهێشتوو، ئەمانە شوینەوارێکی رون لە فێرگە فێقییەکاندا، ئەمانەش هەندێ لەو بریارو فەتوایانەیه لە بواری شەرعدا، کە ئیمامی عوسمان لەبارەیانەووە فەرماشتی داو:

۱- یەکەمین کیشەیهک هاتە پێگە ئیمامی عوسمان کیشە ی کوشتن بوو (قەتل)

یەکەم کیشەیهک رووبەرۆی ئیمامی عوسمان بوویەووە مەسەلە ی کوشتنی عەبدوللای کوری ئیمامی عومەر بوو، کە هێرش کردبوو سەر کچەکە ی ئەبی لؤلوی بکوژی ئیمامی عومەر و ئەو کچە ی کوشتبو، کابرای گاوریشی کوشتبو کە ناوی جوفینەبوو و لە گەڵ هورمزان، واتە ئەم سیانە ی کوشتوو، کە هەر سیانیان هاو دەست و هاو پای ئەبو لؤلوی بکوژی ئیمامی عومەر بوون -خودا باشتردەزانی-^(۲).

ئیمامی عومەر فەرمانی کرد، عوبەیدوللای زیندانی بکەن هەتا خەلیفە ی دای خۆی دیت با ئەو حوکم بدات بەسەریا، لەدواییدا ئیمامی عوسمان کرا بە خەلیفە، یەکەم حوکمی هاتە بەردەستی لە بارە ی کوشتارەکە ی عوبەیدوللای بوو (ئیمامی عدلی) وتی: ئەمە دادپەرۆری نییە واز لە عوبەیدوللای بهێنریت فەرمانی کرد بیکۆژن، هەندێ لە موهاجیرین وتیان دوتنی باوکی کۆژراو ئەمڕۆش کورەکە ی بکوژن کاریکی دژوارە، عەمری کوری عاص وتی: ئە ی ئەمیری ئیمانداران خودای گەورە تۆی لەم رووداوە پاراستوو لەسەردەمی تۆدا روینەداووە تۆش خۆتی لی دوورخەرەو، ئیمامی عوسمان

^۱ عصر الخلافة الراشدة (ص ۱۵۹ - ۱۶۰).

^۲ البداية والنهاية (۱۵۴/۷).

ههستا له مالّو سامانی خۆی خۆینی کوژراوه کانی بژاردو کیشه که ی چاره سه ر کرد، کوژراوه کانی واریسیان نه بوو، بۆیه خۆینه که درایه بهیتومالو عوبهیدوللای نازاد کرد^(۱)، ریوايه تیک له ته به ریدا هاتوه که قومازبانی کوری هورمزان له عوبهیدوللای خۆش بووه، له نه بی مه نصوره وه هاتوه ده لّی بیستم له قوماز بان باسی کوشتنی باوکی ده کرد ده یوت کاتّی عه جه مه کان هاتنه شاری مه دینه هه ندیکیان چونه په نای عه ره به کانو مانه وه له مه دینه، جارێک نه با لوتلونی فه یروزی دای به لای باوکمدا خنجه رێکی دو سه ره ی پّی بوو راسانديه وه له باوکم، باوکم وتی: له م شاره نارامدا نه م خنجه ره ت بۆچییه؟ نه ویش وتی: خوم پّیوه گرتوه له و کاته دا پیاویکیش نه م دیه نه ی بیینی، پاشان کاتّی درا له ئیمامی عومهر، پیاوه که وتی: نه م خنجه ره م به هورمزانه وه دیوه، نه و داویه تی به فه یروزی، عوبهیدوللایش ملی ناو چو هورمزان ی باوکمی کوشت، کاتّی ئیمامی عوسمان خه لافه تی گه رته ده ست بانگی کردم لای خۆی داینام، پاشان وتی: کوری خۆم نه مه باوکی تۆی کوشتوه و تۆش له ئیمه نزیکتری بۆ باوکت هه سته برۆ بیکوژه، من هه ستام و هه موو خه لکیش هاوړای من بوون که س نکولی نه ده کرد، ته نیا تکایان لّی ده کردم و داوای عه فویان لّی ده کردم، وتم: نایا بۆ من نییه بیکوژم، وتیان: به لّی، هه موویان لۆمه ی عوبهیدوللایان ده کرد، وتم: نایا ریم لیده گرن بیکوژم؟ وتیان: نه خیر، هه ر سه رزه نشتیان ده کرد، پاشان عه فوم کردو وازم لّی هیئا، هه موویان به جار ی هه لیان گرتم و به رزیان کردمه وه، به کۆلی هاوه له کان گه شتمه وه مال^(۲)، هه یچ دژایه تیه ک نییه له نیوان نه م دوو ریوايه ته دا، واته له لایه ن واریسه وه عه فو کراوه یان ئیمامی عوسمان خۆینه که ی داوه به میراتگه ره کانی خۆی قومازبات مافی تۆله سه ندنی هه بوو، به لّام هاوه له کان تکایان لّی کردو نه ویش قبولی کردو ئیمامی عوسمانیش خۆینه که ی بژارد، سه ره رای نه مه ش خه لیفه، که ده سه لاتی یاسایی به ده سته، عوبهیدوللای عه فو کرد، بیگومان حوکمی خه لیفه ده خرّیته پّیش حوکمی واره سه کان هه رچه ند عوبهیدوللای سه ریپّچی خه لیفه ی کردبوو، به لّام خه لیفه عه فوی کردو

^۱ المصدر نفسه (۱۵۴/۷).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۳/۵).

خوینده‌کە‌ی بۆ بژارد، ئەم کاره هه‌له‌ی که عوبه‌یدوللا کردی بوو به مایه‌ی دروستکردنی کاریکی دژوار بۆ سەر‌شان‌ی خه‌لافه‌ت، ده‌بوو ئەو تۆره‌ بدۆزرتته‌وه، که په‌یوه‌ندیان هه‌یه به کوشتنی ئیمامی عومره‌وه له‌ودیو په‌رده‌وه ده‌ستیان هه‌یه له‌م کاره‌ دزێوه‌دا، واته (شه‌هیدکردنی ئیمامی عومره‌)، پاشان هاته‌ن سهر چاره‌سهرکردنی کوشتنی جوفه‌ینه‌و کچه‌کە‌ی ئەبا لوئولئی مه‌جوسی قاتل، هه‌یچکامیان وارسیان نه‌بوو بۆیه‌ حوکم درایه‌ ده‌ستی خه‌لیفه، ئەویش لی‌بور‌دنی هه‌لبژارد.

به‌ گوێره‌ی رپویه‌ت و سه‌رچاوه‌می‌ژووویه‌کان ئەو خنجه‌ره‌ی ئیمامی عومهری پی‌ شه‌هید کرا به‌ ده‌ستی هورمزان و جوفه‌ینه‌وه‌ بینراوه، دوو هاوه‌ل‌ شایه‌تیان له‌سه‌ر ئەم حاله‌ته‌ داوه (عه‌بدولپه‌همانی کورپی عه‌وف و عه‌بدولپه‌همانی کورپی ئەبویه‌کر) بوون رپویه‌ته‌کە‌ی عه‌بدولپه‌همانی ئەبویه‌کر ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی‌ که ئەبا لوئولئی فه‌یروزی له‌گه‌ل ئەم دوو که‌سه‌دا هه‌ر چرپه‌چرپیان کردوه‌وه ده‌لێ "کاتێ من دام به‌لایاندا ئەم خنجه‌ره‌ له‌به‌ینیاندا که‌وته‌ خواره‌وه‌ له‌دوای شه‌هیدکردنی ئیمامی عومهر سه‌یره‌که‌م هه‌ر ئەو خنجه‌ره‌یه، که من بینیم که‌وته‌ خواره‌وه، که‌واته‌ هورمزان و جوفه‌ینه‌ شایانی کوشتن بوون، به‌لام کچه‌کە‌ی ئەبالوئولئه، به‌ هه‌له‌ کوژرا عوبه‌یدوللا وای ده‌زانی ئەم کچه‌ ده‌ستی له‌م کاره‌دا هه‌یه‌و چه‌کی بۆ باوکی شار‌دووه‌ته‌وه، بینگومان که‌س به‌ قه‌تلی هه‌له‌ ناکوژرتته‌وه^(۱).

۲- کوشتنی دزو سه‌سه‌ریه‌کان

هه‌ندی گه‌نجی خه‌لکی کوفه‌ له‌ویلایه‌تی وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌ نوکه‌ رمیان ده‌دا له‌ئین و حوسه‌یمانی خوزاعی و زاماریان کردبوو کۆله‌واریان کردبوو، ئەویش به‌ شمشیره‌کە‌ی هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ بۆیان کاتێ زانی زۆرن ده‌ستی کردبوو به‌ هات و هاوار ئەوانیش وتبوویان: بێده‌نگه‌ بۆ ئەوه‌ سه‌یخوڤمه‌ت لی‌ ده‌ده‌ین، ترسی شه‌و له‌ گیانت ده‌رێجی، ئەبی سوره‌یمی خوزاعی هاتبوو به‌سه‌ر ئەم دۆخه‌داو سه‌یره‌کا حوسه‌یمان هاوای ده‌کرد ئەوانیش له‌داخا کوشتیان خه‌لکی به‌مه‌یان زانی و ده‌وریان دان و گرتنیان، سه‌یره‌کن (زوهه‌یری کورپی جوندوبی نه‌زدی و موڤه‌عی نه‌سه‌دی و شوبه‌یلی کورپی ئەبی

^۱ طبقات الکبری (۳/ ۳۵۰، ۳۵۵).

نه‌زدی و کهسانتیکی ترن نه‌بی شور‌ه‌یح و کورپه‌که‌ی بونه شایه‌ت به‌سه‌ریانه‌وه، بۆ چار
ه‌سه‌ری نه‌م خویننه وه‌لید نوسراویتیکی نارد بۆ ئیمامی عوسمان نه‌ویش وتی: بیانکوژه،
وه‌لیدیش له‌بهر ده‌رگای کۆشکدا له‌ره‌حه‌به کوشتنی.

۳- پیاویک، بازگانیتیکی کوشت بۆ نه‌وه‌ی ماله‌که‌ی بیات

نه‌مه له‌ خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسماندا رویدا و تۆله‌که‌یشی کوشتنه‌وه‌ی بکوژه‌که بوو
له‌ بریدا^(۱).

۴- سزای جادوگر

له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا که‌نیزه‌کیکی حه‌فصه‌ی دایکی موسلمانان جادوی
کردبوو له‌ حه‌فصه‌ و دانی نا به‌ جادووه‌که‌یدا، حه‌فصه‌ فه‌رمانی کرد به‌ عه‌بدولپه‌ه‌مان
کورپی زه‌ید بیکوژئی، نه‌ویش هه‌ستا کوشتی، ئیمامی عوسمان نکولی کرد له‌م کاره،
ئینو عومهر وتی: بۆچی پیت ناخۆشه‌ و لۆمه‌ی دایکی ئیماندارن ده‌که‌یت له‌بهر خاتری
ژنیکی جادو گر، که‌ خۆشی ئیعتزافی کردووه، پاشان ئیمامی عوسمان بیده‌نگ بوو
چیتر نکولی له‌ کاره‌که‌ نه‌کرد، به‌لام نکولی له‌وه‌ کرد، که‌ حه‌فسه‌ مافی خه‌لیفه‌ی پیشیل
کردووه به‌ که‌یفی خۆی سزای تاوانباری داوه، له‌ کاتیکیدا سزادان تاییه‌ته به‌ ئیمامه‌وه،
وته‌که‌ی ئینو عومهر به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ ئیمامی عوسمان نکولی نه‌کردووه، له
کاره‌که، به‌لام نکولی له‌ بریاره‌که‌ کردووه، واته‌ هوکمه‌که‌ راسته‌و گومان و ته‌لخی تیا
نییه^(۲).

۵- تاوانی کویر

کویر له‌گه‌ل چاوساغدا وه‌کو نامی‌ریک وایه به‌ ده‌ستی چاوساغه‌که‌وه، چونکه‌ به
قه‌سه‌ی نه‌و ده‌جولیتته‌وه‌و بیئاگایه له‌ ده‌وربه‌ری خۆی، نه‌گه‌ر له‌ هه‌لسوکه‌وتیدا
زیانیکیدا، ناکرئ نه‌و زیانه‌ی پی بیژیردرئ، چونکه‌ نایینایه، که‌واته‌ نه‌گه‌ر بکه‌ویت
به‌سه‌رکه‌سیکیدا یان شتیکیدا به‌بی مه‌به‌ست و ناگاداری خۆی نه‌وا تاوانه‌که‌ی قه‌ره‌بووی
نییه، ئیمامی عوسمان ده‌فه‌رمویت: (هه‌رکه‌سی له‌گه‌ل کویریکیدا دابنیشی یان نزیک

^۱ عصر الخلافة الراشدين (ص ۱۵۳).

^۲ موسوعة فقه عثمان بن عفان، (ص ۱۶۹ - ۱۷۰).

بیتهوهو زیانیکی لی بکهویت له لایهن کویره کهوه نهوه قهره بووی نییه)، خو نه گهر دهستکیشه چاوساغه که نهو تاوانه ی پی نه نجام بدات نهوه دهستکیشه که تاوانباره^(۱).

۶- سزای دوو شهر کهری یه کتر کوژ

شهر و مراهی نیوان چهند که سینکی شهره نگیژ که په لاماری یه کتر ده دن ههر زیانیکی لی کهوته وه واجبه توله یان لی بسینری، چونکه تاوانی دهسته نقهسته و ههر یه که یان سووره له سهر لیدان و کوشتنی نهوی تر، نیمامی عوسمان ده لی: (نه گهر دوو شهر کهر به گژ یه کدا هاتن ههر زامو زیانیکی کهوته نیوانیان توله ی خو ی هدیو ده بی سزا وهریگرن)^(۲).

۷- سته مکردن له ناژه لان

نه گهر سته مکر له ناژه لیک پیویسته نرخ ی نهو ناژه له وه کو قهره بوو بدری به خاوه نه که ی، له عوقبه ی کوری عامروه هاتووه که له سه رده می نیمامی عوسماندا کابرایه که سه گیتی راوه کی زور دری کوشت، ههشت سه د دره میان لی سه ند، نیمامی عوسمان ناچاری کرد نهو پاره بژاردنه بدات، پیایوکی تر سه گیتی کوشت بوو بیست و شتریان لی سه ند له باتییا^(۳).

۸- بهر یه رچدانه وه ی چته و شه و کوت

نه گهر که سی ده ستریزی بکاته سهر مال و ناموسی که سینک یان زیان بگه یه نیته به ژیان و گیانی که سینک، زولم لیکراویش له گهر مه ی تاوانه که دا ده ست بکاته وه و بیکوژی، نهوه خوینی ناکه ویتته سهر و خوینی کوژراوه که به فیرو ده چیت، له په رتوکی (موحه لای نیبن و حه زمد) دا هاتووه: (پیایوکی کابرایه کی بینی له گهل خیزانه کهیدا به خراپی، ده سته جی کوشتی، سکالایان گه یانده نیمامی عوسمان نهویش خوینه که ی به فیرو دا).

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۰).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۰۲).

۹- داری همدان لهو هه لگه پراوانه ی، که په شیمان ده بنه وه^(۱)

داری همدان نادرئ له هه لگه پراوه هه تا سئ جار په شیمان نه بیته وه، خو نه گهر هدر سوربوو له سهر هه لگه پراوه که ی نه وه ده کوژرئ، وه کو روویداوه، عه بدوللای کوپری مه سعود له کوفه کو مئه لئ پیای گرت که له نیسلام هه لگه پراوونه وه و قسه و باسه کانی موسه یله مه ی دروژنیان ده پازانده وه و ده نرخانده، هه ستا نوسراویکی نارد بو نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان، نه ویش فرموی ناینی نیسلام و شایه تومانیان عه رز بکه، نه گهر وه ریان گرت و دووریان گرت له موسه یله مه مه یان کوژه، به پیچه وانه وه بیان بیان کوژه، هه ندیکیان نیسلامیان قبول کردو نه وانی تر ره تیان کرده وه و موسه یله مه یان سه رده خت، نه ویش کوشتنی.

۱۰- خه لکم زور کوشتوه نایا بوم هه یه په شیمان بیه وه؟

پیایک وتی: به نیمامی عوسمان نه ی نه میری نیمانداران من خه لکم کوشتوه نایا بوم هه یه پاشگه ز بیه وه و ته وه بکه م؟ نه ویش سه رته تا نم سوره ته ی خوینده وه به سه ریا: (حم) * تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَصِيرِ (غافر: ۱ - ۳).

پاشان پیی وت: عیباده ت بکه و نا تو مید مه به، شایانی باسه ته وه کردن تا وانه کان لای خودا ده سپرته وه، به لام مافی که سه کان هه ر ده بی بدریته وه به خاوه نه کانیان یان گوزشته ی لی بکه ن^(۱).

۱۱- داری همدان له مه یخوره کان

وهك ده زانین پیغه مبه ر ﷺ داری همدی داوه لهو که سه ی، که نازاده و مه ی ده خواته وه، حه دده که شی چل جه لده، لیدانه که ش به نه عل و چمکی جلویه گ ده بیته، بو سوکایه تی پیکردنی، نه بوبه کریش هه روا ی کردوه، عومه ریش له سه ره تای خه لافه تدا هه ر به مشیویه بووه، پاشان زوری پینه چوو به راویژی هاوه لان نیمامی عومه ر کردی به هه شتا جه لده، چلی بو زیاد کرد، چونکه خه لکی گالته یان به چل جه لده هه ت و لی

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۳۰).

^۲ المصدر نفسه (ص ۹۳).

نده ترسان، نیمامی عوسمانیش هندی جار چل جهلدی لیداون هندی جاریش هشتا جهلدی لیداون، نهمهشی به هوانته نه کردووه، به لکو لهرقی ناره قخوره کان کردوویه تی، بؤنونه داری همددی نهداوه لهو کهسانهی که تیکه وتوونو ههلهیان کردووه، به لام داری داوه لهو کهسانهی که خویان پیوه گرتووه، نهوانهی ههلهیان کردووه، چل جهلد بووه، به لام خویته گرتووه کان هشتا جهلد بووه، چلی یه کهم داری همدد بووه، چلی دووه تمینکردن بووه^(۱).

۱۲- پیاده کردنی داری همدد لهسهبر برای دایکی خوی (وهلیدی کوری عهقه به) له حوصهینی کوری مونزیره وه هاتووه دهلی: لای عوسمان دانیشتبوم وهلیدیان هینا دوو پیواو شایه تییان دا لهسهری، که نارهقی خواردووه، یه کیان (همران) بوو، وتی: وهلید نارهقی خواردووه، نهوی تریان بینیبوی پشاهوتهوه، نیمامی عوسمان فهرموی: (کهسی ساغ نارشیتتهوه ههتا نه خواتهوه)، نهی عهلی ههسته جهلدی لیبده، عهلی وتی: به عهبدوللای کوری جهعفر ههسته جهلدی لیبده، نهویش جهلدی لیداو نیمامی عهلی دهیژمارد، ههتا گهشته چل جهلد، وتی: رایگرن، پیغه مبهبر علیه السلام چل جهلدی داوه له ناره قخور، نه بوبه کریش ههر چل جهلدی به کار هیناوه، به لام نیمامی عومهر ههشتای به کارهیناوه، هه مووشیان سوننه ته لای منیش نهمه یی باشته که چل داره^(۲). له م باسه دا نهوه تیده گهین داری همدد لهسهبر ناره قخور بؤ ته می کردن ووازهینانه بؤ نهوهی کۆلی لیبدات و خه لکی تریش ترسیان وه بهر بیت، نهوهش ده رکه وتووه که نیمامی عوسمان له جیبه جی کردنی تۆله و مافدا به هیژ بووه و گویی نهداوه ته لۆمه ی لۆمه کاران، وهلید برای دایکی خوی بووه حوکمی شهرعی به سهردا سه پاند نه مهش باشته ترین کرده وهی کاربه دهستانه^(۳).

۱۳- دزی کردنی مندال

سزای دهسترپین لهسهبر مندالی دز، پیاده ناکری نه گهر منداله که بالغ و ژيرو نازادو شاره زابه ههرامو هه لال نه بووی، مندالیکیان هینا بؤ لای نیمامی عوسمان دزی

^۱ المصدر نفسه.

^۲ شرح نووی علما صحیح المسلم - کتاب المدود (۱۱/۲۱۶).

^۳ ولاية الشرطة في الالام - د. نمر الهيداتي (ص ۱۰۵).

کردبوو، فەرمووی سەیری موی بەری بکەن ئەگەر موی لێ نەهاتبوو وازی لێ بێنن، لە ئەبامدا بەریان داو دەستیان نەبێ، چونکە مووی لێ نەهاتبوو^(۱).

۱۴- زیندانی کردن بۆ تەمبێخواری

سەنابی کورپی حارسى بورجەمى لەسەردەمى وەلیدی کورپی عەقەبەدا لە تیرەى ئەنصاری سەگیکى بە ئەمانەت هینابوو، پێیان دەوت (قەرخان) و راوی بزغژەى پى دەکرد، لای خۆی قەتیسى کردوو نەبەراندەوه بۆیان ئەنصاریبەکان هۆتەرەیان کردە سەرى و کردیانە گالەو لە دەستیان هەلپروکاندو بردیانەوه، کابراش جینیوی پێدانو دایشۆرین، کاتی ئیمامى عوسمان بەمەى زانی ناردى بە شوین صەنابداو بەلێدان تەمبى کردو زیندانی کرد، ئەم کابرایە وازی لە جنیودان نەهیتنا بۆیە کردیانە زیندان و هەر لە زیندانییدا مرد^(۲).

۱۵- نازاردانی ئەوکەسانەى پوویدەروو جینیو دەدەن و سوکایەتى دەکەن

ئیمامى عوسمان جینیوی ناشکراو رووبەرۆی تەمبێکردوو وە حەددى لێ داوه، پیاویك وتبووی بە یەكێكى تر (ئەى ئیبن و شامە داىكتدا وا پى بکەم) واتە (زینا بکەم) یان (زینای داىکتەم کردوو) کاتی ئیمامى عوسمان لەم مەسەلەى كۆلییەوه، کابراکە وتى: زۆر ناپەرەتەى کردوم و ئاگام لە خۆم نەبووه، ئیمامى عوسمان ئەمەى کرد داری حەددى لێبەدەن و گوێی نەدا بە بیانووەكەى^(۳).

۱۶- سزای زیناکەر

ئەگەر سەلمینرا پیاوی یان ژنی زینای کردوو، لە هەمان کاتدا نازادەو هاوسەرى خۆشى هەیه، سزاکەى بەردبارانە هەتا دەمرى، ئافەرەتێكى شودار لە سەردەمى ئیمامى عوسماندا زینای کردبوو، ئیمامى عوسمان بریاریدا بەردبارانىکەن تەنناتە خۆى نامادەى بەردبارانەکە بوو^(۴).

^۱ صحیح التوثیق (ص ۷۷).

^۲ تاریخ الطبری (۵/ ۴۲۰).

^۳ موسوعة فقه عثمان (ص ۲۴۷).

^۴ المصدر نفسه (ص ۱۸۴).

۱۷- تەمىڭكردن بە تەراڭكردن و دەرڭكردن

هەوال گەيشت بە ئىمامى عوسمان، كە ئىبن و حوبكەى ھندى خەرىكى نەرىڭجە، نەرىنچ وەكو جادوو وايە، جادوش نىيە، ئىمامى عوسمان نامەى نارد بۆ لاي وەلىدى كورپى عەقەبە پەرسىياري نەرىنچ بكات لە حوبكە، ئەگەر دانى پيانا، كە كردويەتى ئەوا نازارى بدات و تەمىتى بكات، وەلىد پەرسىياري لى كرد، چونكە وتى: بۆخۆشى و بىتتاقەتى كردومە، ئىمامى عوسمان فەرمانى كرد لىندانى بكن و هەوالىش بدن بە خەلكى، وەلىد نامەكەى ئىمامى عوسمانى خويىندەو، كە فەرموبويى: (ھەركەسى جددى بوو بەرامبەرتان ئىوھش جددى بن بەرانبەرى، نامانتان بم گالتەچار مەبن و ورياي گالتەچارىش بن، چونكە خەلكى تر دەچنە سەر پەفتارەكانى ئەو گالتەچارانە). خەلكى سەريان سورما لەم نامۆزگارىيە بۆيە وەلىد تورە بوو ھەستا لەگەل ئەو كەسانەى كە دەچوون بەرەو شام، كەعبى زى حوبكە و ماليكى كورپى عەبدوللاى نارد لەگەلىان نامەيەكىشى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان، چونكە ئەم دوانە لەسەرىك بىروباوەر بوون^(۱).

۱۸- دوورخستەنەوہى خەلكى لە تەرمەكەى عەباس

لە عەبدولرەھمانى كورپى يەزىدەوہ ھاتووە، دەلى: كاتى تەرمى عەباسى مامى پىغەمبەريان ﷺ ھىنا بۆ مردوشۆر، خەلكى كەلەكەبوونە سەر يەكو برديان بۆ گۆرستانى بەقىع و نويزيان لەسەر كرد، حەشاماتىكى زۆر ھاتبو قەرەبالغى و امان نەدىبوون كەس نەيدەتوانى لە دارمەيتەكەى نزيك بىتتەوہ، چونكە بەنى ھاشم رىگەيان ھەلچنى بوو دەر فەتيان نەيھشتبووہو بۆ كەسى تر كاتى ھەلىان گرت بۆ ناو گۆرەكەى جەنجالىيان كرده سەرى، ئىمامى عوسمان ئەمەى بىنى پۆلىسى نارد خەلكيان دوور خستەنەوہ و پالىيان پىوہ نان و بەنى ھاشم ناشتيان و ئەلحەديان بۆ دانا^(۲)، ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەوہى كە پياوانى پۆلىس زۆربوون، لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا لاي ھەندى لە مېژوونوسان^(۳) وايە ئىمامى عوسمان يەكەمىن خەلىفە بووہ پۆلىسى داناوہ و تەركى

^۱ تاريخ الطبري (۵/۱۹۶).

^۲ الطبقات (۴/۳۲).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۰۶).

سەرپەرشتی ئەم کارەشی بە ۰ ئیبن قونفوزی کۆری عومەیری قورەیشی) سپارد^(۱)، که هاوڵیتی کۆچەرییە، لە کوفەش عەبدولپەرەمانی ئەسەدی کردبوو سەرپەرشتیاری پۆلیسەکان، هەرۆها سەرۆکایەتی پۆلیسی شامی دابوو بە نۆصەیری کۆری عەبدولپەرەمان ئەوکاتەى معاویەى ئەبى سوفیان والى بوو لە شامدا^(۲).

ناشکرایە لە دواى ئیمامى ئەبوبەکر و عومەر هیچ جینشینیک وەکو ئیمامى عوسمان یاسای ئیسلامی پیاوێ دەکردوو بە یەكسانی، ئیتر تاوانبارە که خزم بێت یان بێگانە، هەژار بێت یان دەوڵەمەند، ماقول بێت یان گەدا، وێپرای ئەوێ هەر ماف و چاکە کارییەك کهوتبێتە ئەستۆی بێ گری و گۆل جیبەجیبی کردوو، ئەو شانازییە بەسە بۆ ئیمامى عوسمان، که حوکمرانییەكەى بە خەلافەتى راشیدین ئەژماردە کریت^(۳).

دووهم: عیبادەت و هەلسوگەوتی

۱- ئیمامى عوسمان لە موناو عەرەفە چوار رکاتی تەواو نوێژی کرد

لە حەجکردنی سالی (۲۹) ی کۆچی، ئیمامى عوسمان چوار رکات نوێژی کرد بۆ خەلکی، یەکی هات بۆ لای عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، وتی: ئایا زانیوتە براکەت چی کردوو؟ واتە ئیمامى عوسمان چوار رکات نوێژی بۆ خەلک کردوو، عەبدولپەرەمان خۆی دوو رکات نوێژی بۆ خەلک کردبوو، هەستا چوو بۆ لای عوسمان و پیتی وت: ئایا تۆ لەگەڵ پینغەمبەر ﷺ لەم شوینەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەئێ، پاشان وتی: ئایا تۆ لەگەڵ ئەبوبەکر و عومەردا لەم شوینەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەئێ، وتی: ئایا تۆ لەسەرەتای خەلافەتەكەدا دوو رکاتت نەکرد؟ وتی: بەئێ، پاشان وتی: ئەى عەبدولپەرەمان گویم لێ بگرە، پینم گەیشتوو هەندێ حاجی ئەهلی یەمەن و خەلکی نەزان، سالی رابردوو وتویانە نوێژی خەلکی ئەم شارە دەبێت دوو رکات بێت و ئیمامى عوسمان نوێژیان بۆ بکات، بەلام بۆ خەلکی ئەملاولا دەبێ چوار رکات بکەن، منیش کە سوکارم لێرە لەمەكەو خەلکی ئێرەم، وتم وا باشە چوار رکات بکەم، بۆ ئەوێ ئەو

^۱ تاریخ خلیفة بن خیاط (ص ۱۷۹).

^۲ ولاية الشرطة في الاسلام (ص ۱۰۵).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/ ۴۰۹).

رایه‌ی که وتوه ته می‌شکی خه‌لکی جی‌گیو نه‌بی، من کۆچه‌ری نیم لی‌ره‌دا، چونکه ژنی‌کم له‌گه‌ل خۆم هی‌ناوه، مالتیکیشم له تایف هه‌یه، ده‌توانم زۆر به ناسانی بگه‌ریمه‌وه ناوی، عه‌بدولپه‌حمان وتی: نه‌مانه‌ی وتت هی‌چی به‌هانه نه‌بوون تۆ ده‌لی‌ی که سوکارم لی‌ره‌یه، به‌لام ما‌ل و مندالت له مه‌دینه‌یه و خه‌لکی نه‌و شاره‌ی که تیی‌دا نی‌شته‌جیتی، هه‌روه‌ها ده‌لی‌ی مالتیکم هه‌یه له تایف خۆ له مه‌ککه بۆ تایف سێ شه‌و ری‌گه‌یه و تۆش تایفی نیت، ده‌لی‌ی هه‌ندی حاجی ناویان وتوه، له کاتی پی‌غه‌مه‌به‌ردا ﷺ س‌روش داده‌به‌زی و موس‌لمانانیش جیلی یه‌که‌مه‌بوون، هه‌ر دوو پ‌کاتیان کردوه، له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عه‌مه‌ریشدا که نی‌سلام ترۆقی کردبوو هه‌ر دوو پ‌کات نو‌یژ کراوه، نی‌مامی عوسمان وتی: نه‌مه رایه‌که وای بۆ ده‌چم، عه‌بدولپه‌حمان هه‌ستا و چو، گه‌شت به نی‌بن و مه‌سعود، نی‌بن و مه‌سعودیش وتی: نه‌بو موحه‌مه‌د واته (عه‌بدولپه‌حمان) جگه له‌وه‌ی ده‌زانم هی‌چیت هه‌یه؟ وتی: نه‌خیز، به‌لام من چی بکه‌م، وتی: نه‌و کاره بکه جارن کردوته، عه‌بدولپه‌حمان وتی: دووبه‌ره‌کی ده‌که‌ویته‌وه، من بیستومه عوسمان چوار رکاتی کردوه، به‌لام من دوو رکاتم کردوه بۆ خه‌لکی، ده‌لی‌یم با نی‌تر چوار رکات بکری‌ت، نی‌بن و مه‌سعودیش وتی: من که بیستم عوسمان چوار رکاتی کردوه منیش چوار رکاتم بۆ کردن^(۱).

نی‌مامی عوسمان مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی پی‌اده کردو چوار رکات نو‌یژی بۆ کردن، چونکه دل‌هاوه‌ری موس‌لمانان بوو بۆ نه‌وه‌ی تووشی قره‌و ناکوکی نه‌بن له دینداریدا یه‌ک‌گرتووبن، پاساوی گونجاوی هی‌نایه‌وه بۆ کاره‌که‌ی که پال پی‌نوه‌رنه‌ره‌کانی چی بوون، کاتی نی‌مامی عوسمان رای خۆی خسته‌پوو عه‌بدولپه‌حمانیش چوه‌سه‌ر رایه‌که‌ی و چوار رکاتی کرد بۆ هاوه‌له‌کانی به‌هه‌مان شیوه نی‌بن و مه‌سعودیش کردی، سه‌رجه‌م هاوه‌لانی‌ش شوینی که‌وتن و نکولییان لی‌ نه‌کرد، چونکه نی‌مامی عوسمان پی‌شه‌نگی‌کی فه‌قیه‌ه و ده‌بی شوین پی‌ی هه‌لب‌گری‌ن له سنووری شه‌ر‌دا، خۆ نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی که کردی پی‌چه‌وانه‌ی شه‌ر‌عباویه هه‌رگیز نه‌ده‌کرا، نه‌ده‌گونجا هاوه‌لان شوینی بکه‌ون^(۲)، نه‌و بۆ‌چوونانه‌ی

^۱ تاریخ الطبری (۲۶۸/۵).

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۱۹۲).

نیمامی عوسمان هینایهوه بۆ عه‌بدولرهمان به‌لگه‌بوون له‌سه‌ر دروستی ئامانجه‌که‌ی،
 نه‌گه‌ر به‌وردی ته‌ماشای نه‌م کاره‌ بکه‌مین و به‌ نه‌ینیه‌کانی نه‌م دینه‌ بی پیتوین، بۆمان
 ده‌رده‌که‌وێت چوار رکاته‌که‌ی نیمامی عوسمان له‌ کورت کردنه‌وه‌که‌ی زه‌روورتر بووه‌،
 چونکه‌ راوبۆچونێکی وا هاته‌ ئاراوه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می پیتعه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ و نه‌بویه‌که‌و
 عومه‌ردا نه‌بوو، له‌وه‌ ترسا موسلمانه‌کان تووشی دووبه‌ره‌کی و ناکۆکی بین، له‌ نوێژدا،
 به‌ تاییه‌ت عه‌ره‌به‌ وشک هه‌لاتوه‌کان که‌ سه‌رقالی پیتوانه‌کردنی گونده‌کانی خۆیان بوون،
 که‌ چه‌ندی دووره‌ له‌ مه‌که‌هوه‌ یه‌که‌م هه‌نگاوی خۆیان ده‌ژمارد، نیمامی عوسمان
 ویستی نه‌م باره‌ دژواره‌ یه‌کلا بکاته‌وه‌و موسلمانه‌ لاوازه‌کان تی نه‌که‌ون، به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه‌
 گرژی و ئالۆزی ده‌روونی خۆی په‌وانده‌وه‌ وتی: که‌ سوکارم له‌ مه‌که‌یه‌ مالیشم له‌ تاییه‌،
 چاوه‌پروان ده‌کرا له‌ دوا‌ی حه‌ج له‌ تاییه‌ لا‌بادا و بمییتته‌وه‌، بۆیه‌ چوار رکاته‌که‌ی به‌باش
 زانی، نه‌م ده‌ره‌نجامه‌ وردکاری بوو له‌ دین و شاره‌زایی بوو له‌ حیکمه‌ته‌کانی^(۱)، هه‌روه‌ها
 ده‌سته‌یه‌که‌ له‌ هاوه‌لان رایان وایه‌ نوێژ ده‌بی چوار رکات بیته‌، له‌ سه‌فه‌ردا وه‌کو
 (عائیشه‌، نیمامی عوسمان، سه‌لمان و چوارده‌ هاوه‌لتی تر)^(۲)، نیمامی عوسمان
 کورتکردنه‌وه‌ی نوێژ له‌ سه‌فه‌ردا به‌ واجب نازانی، هه‌ر وه‌ک فوکه‌های مه‌دینه‌ش رایان
 وایه‌ نوێژ کورتکردنه‌وه‌ واجب نییه‌، نیمامی مالیک و شافیعیش به‌ هه‌مان شیوه‌، نه‌م
 مه‌سه‌له‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ئیجتیه‌ادی و رای زانایانه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ جیاوازی له‌ نیتوانیاندا هه‌یه‌
 له‌ناو نه‌مانه‌شدا نیمامی عوسمان، له‌ مباره‌یه‌وه‌ رای ئا‌وایه‌ ده‌لتی: ناکرێ له‌سه‌ر نه‌م راو
 کۆششه‌ که‌س کافر که‌مین یان فاسقی که‌مین^(۳).

ئیبن و مه‌سه‌ودیش^(۴) ده‌لتی: دووبه‌ره‌کی و شه‌ر خراپ و دژواره‌، یان ده‌لتی من
 دووبه‌ره‌که‌یم پێ سه‌خته‌^(۵)، سونه‌ت و چا‌ورۆشنی نه‌وه‌یه‌ له‌ باب‌ه‌تی ئیجتیه‌ادی رایه‌کاندا

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۹۴).

^۲ كتاب الامامة والرد على الرافضة للأصفهاني، (ص ۳۱۲).

^۳ الرياض النضرة (ص ۵۶۶).

^۴ تاريخ الطبري (۲/ ۲۶۸).

^۵ القواعد الفقهية للندوي (ص ۳۳۶).

خۆزمان دهر باز بکهین له دووبه رهکی و ناکۆکی، وه دهستخۆشی بکهین لهو کهسهی دهیریتهوه و یه کلایی دهکاتهوه^(۱)، به تایبته ته م بارودۆخهی، که داسه پاره به سه زماندا کاته زیینه کانی به فیرو نه دهین به لکو تینکۆشین به رهنگاری مملانی دژاره کان بیینهوه^(۲)، تین و مسعود و عهبدولپه جمانی کوری عهوف چهنده جار له دواي تیمامی عوسمانهوه نویژیان کردوه ته م کاره خۆی له خۆیدا په رۆشی هاوه لآن دهرده خات، که کۆدهنگی و یه کگرتویی په وشتیگ بووه له رهوشته به رزه کانی نهوهی یه کهم، واته: (هاوه له به ریزه کان).

۲- له رۆژی ههینیدا تیمامی عوسمان بانگی دووه می زیاد کرد

پیغه مبهه ﷺ ده فرموی (دهست بگرن به سونه تهی من و سونه تهی جینشینه کانهوه^(۳))، که له دواي من دین)، دهستگرتن به سونه تهی خه لیفه کانهوه به ندیکه و فه رمانی پیکراوه، بئگومان تیمامی عوسمانیش یه کیکه له جینشینه کان و به رزه وهندی موسولمانانی له وه دا به دی ده کرد که بانگی دووه می نویژی ههینی زیاد بکات بۆ نهوهی خه لکی ناگادار بکاتهوه له نزویکبونهوهی کاتی نویژی ههینی، ته مه له نه جمانی گه وه بوونی شاری مه دینه و په ره سه نندی بوو، سه رجه م هاوه لانیش بیدهنگ بوون و ره زامه ندیبان نیشاندا و هه یج که سیش سه ریچی تیا نه کرد، هه ر له سه رده می تیمامی عه لیه وه هه تاکو ته م رۆ که س نکولی نه کردوه، که واته ئیجماعی موسولمانانی له سه ره^(۴)، له شه رعیشدا جیگهی ده بیته وه، وه کو بانگی به یانیا ن وایه و هه ر به و پیوانه یه ش تیمامی عوسمان پیواي^(۵)، تیمامی عوسمان ته م سونه تهی له سونه ته کانی پیغه مبهه ﷺ هه له ینجاهه، وه کو بانگی به یانیا ن وایه، که ده دریت بۆ نهوهی خه وتوووه کان بیدار بینه وه وه هه ستاوه کانیش ناماده بن و رۆژوگره کانیش پارشیو بکه ن، واته ته م سونه ته له بهر گیرای سونه تهی پیغه مبهه ﷺ.

^۱ فقه الأولويات، محمد الوكيلی (۱۶۹).

^۲ الفكر الإسلامي بين المثالية والتطبيق، كامل شريف (ص ۲۹).

^۳ سنن أبي داود، كتاب السنة رقم (۴۶۰۷).

^۴ حقیة من التاريخ عثمان الخمش، (ص ۸۸).

^۵ المصدر نفسه.

زانایان جیوازییان هدییه له کاتی وتنی ئەم بانگه ئایا بخریتە پیش هاتنی کاتی نیوهرۆ وەکو بانگی یەکه می بهیانی، که پیش وهختی بهیانی دهدریت یان بخریتە دواى نیوهرۆ؟ حافزی ئیبنو حەجەر ده‌ئێ: ده‌بێ بکه‌ویتە ناو کاته‌که، چونکه بۆ راگه‌یاندنی کاته، له ئەسلدا بۆ ئاگادارکردنەوه‌ی کاتی نوێژ داهیتراوه، واته وه‌کو نوێژه‌کانی تر ده‌بیت پێ بخرینه کاته‌که‌ی، واته دواى نیوهرۆ، ئەوسا بانگه‌که بدریت، وه کاتی هاتنی نوێژی هه‌ینیش ببه‌ستری به‌م بانگه‌وه)، تا‌کو ئیستا ئەم بانگه‌ کارى پێ ده‌کری و له‌به‌رده‌م وتارخوێنه‌کاندا ده‌وتریته‌وه‌و بیانوویدک نییه هه‌لێ وه‌شینیته‌وه، تیبینی، هه‌ندێ ویردو سلاوات و پارانه‌وه ده‌کری له‌ ناوچه‌کاندا پیشهاتنی وهختی هه‌ینی، که‌چی له‌ شوێنانی تر نییه که‌واته له‌م دو‌ حالته‌دا، واته بانگه‌که دواى نیوهرۆبیت یان پیش نیوهرۆ، شوێنکه‌وتنی هاوه‌لان و پیشینه‌کان راست و دروسته^(١).

رای دووهم، ئەوانه‌ی ده‌ئێن پیش هاتنی کاته‌که بانگه‌ بدریت، چونکه پێیان وایه ئەم بانگه‌ وه‌کو بانگی بهیانی وایه، بۆ راگه‌یاندن و ئاگادارکردنەوه‌یه، خۆ ئەگەر له‌ دواى هاتنی کاته‌که بیت ئەوه مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی نه‌پێکاوه‌و هه‌ندێ له‌ کاتی هه‌ینیش ده‌بات، ئەمه‌ش پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته، وه‌کو ئیبنو حەجەر ده‌ئێ: شوێنکه‌وتنی هاوه‌لان و پیشینه‌کان راست و دروسته^(٢).

٣- نیمامی عوسمان له‌وه‌تی موسلمان بووه هه‌موو رۆژی خۆی شۆردووه

نیمامی عوسمان له‌و رۆژه‌وه‌ی که موسلمان بووه هه‌موو رۆژی خۆی شۆردووه، جارێکیان به‌رنوێژی بهیانی کردو نه‌یزانی له‌شی گران بووه، کاتی رۆژی لێ بوویه‌وه سه‌یره‌کا جله‌کانی ته‌ره، وتی: خه‌لکینه به‌رنوێژی به‌یانیم بۆ کردوون و نه‌مزانیوه له‌شم گران بووه، هه‌ستن با نوێژه‌که دووباره بکه‌ینه‌وه^(٣)، ئەوانه‌ی نوێژی به‌یانیان له‌ پشت سه‌ریه‌وه کردبوو، نوێژه‌که‌یان به‌ جه‌ماعه‌ت گه‌رانده‌وه^(٤).

^١ فتح الباري (٤/٣٤٥).

^٢ السنة والبلاغة - عبدالله باعلوی الحضرمي (١٣٢ - ١٣٣).

^٣ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (١٩٠).

^٤ المصدر نفسه، (ص ١٩٢).

۴- کړنوشی قورثان خویندن

نیمامی عوسمان پیتی وابوو کړنوشی قورثان خویندن واجبه له سهر نهو کهسهی که پینگه یوه وبالغ بووه، قورثان ده خوینتی، یان دانیشتووه گویتی لی نه گری، به لام نهو کهسهی به نیازی گویتگرتن دانه نیشتییت کړنوشی له سهر نییه، جاریکیان نیمامی عوسمان دای به لای قورثان خوینیکدا، خوینه واره که سوره تی سه جدهی خویند، بو نه وهی نیمامی عوسمان کړنوش ببات له گه لیا، نیمامی عوسمان وتی: (کړنوش بو یه کیکه گوئی رادیرئی و مه به سستی گویتگرتن بیت) ^(۱)، پاشان رژیشت، ریوایه ت کراوه که نیمامی عوسمان فهرمویه تی: نه گهر ثافره تی حه یزدار گویتی گرت بو قورثان و کړنوشی هاته بهر گوئی، با سهر له قه یه ک بکات و له کیسی نه چی، به لام با کړنوشه که ی وه کو کړنوشی نویژ نه بیت ^(۲).

۵- کردنی نویژی ههینی له که ناره کاند

له یسی کورپی سه عد ده لی: بیتگومان هه موو شاریک یان لادییه ک کۆمه لی خه لکی تیدایه و واجبیشه نویژی ههینی بکه ن، له سهرده می نیمامی عومهردا خه لکی میسرو که ناره کانی له شوینیکدا کۆده بوونه وه و نویژی ههینیان ده کرد، به لام له سهرده می نیمامی عوسماندا مؤله ت دران هه کۆمه لیکیان له شوینی خویندا جه معاهه ت بکه ن نهو خه لکانه هاوه لیشیان تیدابوو ^(۳).

۶- پشودانی نیمامی عوسمان له وتار خویندندا

له قه تاده وه هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ نه بو به کرو عومهر و عوسمان له رژی ههینیدا وتاریان به پیوه خویندوه، له دوا پیدا به پیوه وه ستان بو نیمامی عوسمان ناره حه ت بوو، سهره تای وتاره که به پیوه ده وه ستاو ینجا، پشوی ده داو پاشان هه لده ستایه وه، له سهرده می مه عاویه دا وتاری یه که می به دانیشتنه وه ده خویندو دووه هم به پیوه ^(۴).

^۱ المصدر نفسه، (ص ۱۶۸)

^۲ المصدر نفسه.

^۳ فتح الباری (۲/۴۴۱).

^۴ الخلافة الراشدين، يحيى اليحيى (ص ۴۴۴).

۷- نیمامی عوسمان قنوتی خسته پیش رکوع

نه‌نس ده‌ئی: یه‌که‌مین که‌سّ قنوتی خسته پیش رکوع و هه‌میشه وای ده‌کرد نیمامی عوسمان بوو، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی فریای پکاتی یه‌که‌م بکه‌ون^(۱).

۸- شاره‌زاترین که‌سیبوه له نه‌حکامه‌کانی حه‌جدا

موحه‌مده‌ی سیرین ده‌ئی: (خه‌لکی له‌وه دلتیابوون که شاره‌زاترین که‌س له بواری حه‌جدا نیمامی عوسمانه، پاشان عه‌بدوئلای کورپ عومه‌ر)^(۲).

۹- قه‌ده‌غه‌کردنی ئیحرامبه‌ستن پیش وه‌ختی خۆی

کاتی عه‌بدوئلای کورپ عامر خۆراسانی رزگار کرد، وتی: ئه‌م سه‌رکه‌وتنه له خوداوه‌یه‌و ده‌بیته سوپاسیکی کرده‌یی بکه‌م، سوپاسه‌که‌شم نه‌وه‌یه له خۆراسانه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستم بۆ عه‌مره‌ کردن، نه‌حنه‌فی کورپ قه‌یسی کرده جیگری خۆی بۆ خۆراسان کاتی عه‌مره‌که‌ی ته‌واو کرد هات بۆ لای نیمامی عوسمان نه‌وساله‌ش بوو که عوسمانی تیا شه‌هید کرا، بۆی باس کرد، نیمامیش وتی: خۆت به‌ عه‌مره‌ کردن فریوداوه، چونکه له خۆراسانه‌وه ئیحرامت به‌ستوووه به‌ره‌و مه‌که‌که، واته (کاره‌که‌ت دروست نییه)^(۳).

۱۰- سه‌فه‌ره‌ی عیده‌دار بۆ حه‌ج و عه‌مره

نه‌وه‌ی ئاشکرایه عیده‌دار نابۆ له هه‌یج کوی بمینیتته‌وه، جگه له‌ماله‌که‌ی خۆی، هه‌تا عیده‌که‌ی ته‌واو ده‌بیته، وه نابیت سه‌فه‌ر بکات، چونکه له‌وانه‌یه مانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا بیت له مائی غه‌یری خۆی بمینیتته‌وه، بئگومان حه‌جیش به‌بۆ سه‌فه‌ر نابۆ و ناکرئ، له‌به‌ر نه‌وه نیمامی عوسمان پیی وابوو عیده‌دار پتویست ناکات حه‌ج بکات هه‌تا له عیده‌دا بیت، نیمامی عوسمان حاجی و عامری عیده‌داری له جوخفه‌و زیل حوله‌یفه ده‌گه‌راندوه^(۴).

^۱ المصدر نفسه (ص ۴۴۴).

^۲ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (۱۱۲).

^۳ سنن البيهقي (۳۱/۵).

^۴ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (۱۱۲).

۱۱- (حج و عمره پیکهوه)، پتی باش نه بوو حج و عمره پیکهوه بکریت

نیمامی عوسمان حج و عمره پیکهوه قده غه ده کرد و ای پی باشبو له یه ککاتدا یه کیکیان بکریت، نه مه باشتره، خو نه گهر له یه ککاتیشدا هردوکیان پیکهوه بکریت باتل نییه، ناشکرایه هدرکه سی ویستی حج و عمره پیکهوه بکات خوئی سدریشکه، به لام نیمامی عوسمان پیی و ابوو تاک بیته باشتره تا دووان، له مروانی کوری حه که مه وه هاتووه ده لی: له گه ل عوسمان و عه لیدا بووم، نیمامی عوسمان نه هی ده کرد له حج و عمره پیکهوه، عه لی نهم و ته یه ی بیست له به یکی کرد، بو حج و عمره به جارئی، وتی: سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ فهراموش ناکه م، بو هیچ که سی، عوسمانیش لاری نه بوو به رامبه ر کاره که ی عه لی، چونکه عه لی ترسی نه وه ی هه بوو نه هی و قده غه که ی عوسمان بگاته حه رامکردن و قبول نه بوون لای خه لکی و چیتر حج و عمره پیکهوه نه کرئی، کاتی وتی: واز له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ ناهینم^(۱)، بو که س، بو نه وه ی ناشکرای کات حج و عمره پیکهوه دروسته و سوننه تیکی کارپی کراوه، که واته عوسمان و عه لی هردوولایان نیجته یادیان کردووه و پاداشتی خوئیان هه یه^(۲)، وتویوه که یان سوودی زوری هه بوو، وه کو ناخافتنی زانایان ابو له گه ل خه لیفه ی ولاتدا نیجته یادی زانایان به تایبته له و بابه تانه ی راویزچوون هه لده گری، هیچ موجته هیدیک ناتوانی موجته هیدیکی تر ناچار بکات بو وهرگرتنی بوچوونه کانی، چونکه نیمامی عوسمان بیده نگ بوو له ناستی نیمامی عه لی، نه وه شی تیدایه زانست ده که ویتته پیش قسه و کرده وه^(۳).

۱۲- خواردنی گزشتی نیچیر له کاتی نیحرامدا

دروست نییه بو نیحرام به ستوو گزشتی نه و نیچیره بخوات که راوکراوه و هه لال گزشتیشه، له عه بدولپه جمانی کوری حاته به وه هاتووه، که عه بدولپه جمان له گه ل عوسماندا عمره ی کرده وه کاتی گه شتنه (ره و جا) گزشتی بالنده یه کیان بو هیئا،

^۱ بخاری کتاب الحج، رقم (۱۲۶۳).

^۲ شهید الدار عثمان بن عفان (ص ۸۶).

^۳ المصدر نفسه.

ئىمامى عوسمان فرموى بهوان بىخۆن خۆى بهباشى نهزانى بىخوات، عهمرى كوپرى
عاص وتى: ئايا ئىمه شتى بىخۆين كه تۆ ناىخۆى؟ فرموى: من وهكو ئىوه نىم، نهو
بهبۆنهى منهوه راوى كردهوه له بهرخاترى من بووه^(۱).

جاريكى تر نهم رووداوه پرويدا، عهبدوللاى كوپرى عامرى ره بىعه ده لئى: ئىمامى
عوسمانم ديوه له عه ره ج ئىحرامى به ستووه ده موچاوى به پارچه قوماشىكى نه رخهوانى
داپوشيوه، گۆشتى نىچيرىكيان بۆ هينا فرموى به هاوه له كانى لىتى بىخۆن، وتيان نهى تۆ
ناخۆيت؟ فرموى من وهكو ئىوه نىم، چونكه نهم نىچيره له بهر خاترى من راوكراوه^(۲).

۱۳- قه لىسبون به خواستنى دوو خزم له يهك هاوسهريدا

(خه لال) له رىنگه مى نىسحاقه وه هيناويه تى نه وىش له باوكىيه وه، كه نه بويه كرو
عومه رو عوسمان نىگه ران و بىتاقه ت بوون به خواستنى دوو ئافره تى خرمى يه كتر له يهك
كاتدا، واته: دوو ئافره تى خزم لاي پياويك له يهك كاتدا)، نه وهك بىيته مايه ي
دوژمنايه تى و ده رده لئى باوانيان^(۳).

۱۴- له باره ي شير پىندانه وه

عه بدولپر ه زاق له ئىبن و جوره بجه وه نه وىش له ئىبن و شه هاويه وه رىوايه تى كرده وه،
ده لئى: (ئىمامى عوسمان چه ندين ژن و ميتردى له يهك جيا كرده وه ته وه كه هاوسه رى يه كتر
بوون به شاهيدى قسه ي ئافره تىكى ره ش پىست كه شيرى دابوو پىيان، واته پياوو ژنه كه
خوشك و براى شيرى يه كتر بوون)^(۴).

۱۵- له باره ي خولعه وه (حاشا كردن)

له رويه يى كچى موعه ده زه وه هاتووه، ده لئى: (من و كوپره كه مى مامم هاوسه ربووين،
ده مه قالىيه ك كه وته نىوانان، وتم پىي هموو شتى بۆ تۆ به س لىم جيا به ره وه و رىنگه م
بده برۆم، وتى: زۆر باشه، ده يكه م، هموو شته كانى لى سەندم، ته نانه ت

^۱ موسوعة فقه عثمان بن عفان.

^۲ سنن البيهقي (۱۹۱/۵).

^۳ الخلافة الراشدين، د. يحيى المحيى (۴۴۹).

^۴ الفتح (۱۸/۵).

پینخه فه کهیشم، هاتم بۆ لای نیمامی عوسمان سدیره کهم گه مارۆ دراوه، سکا لام کرد، فرموی نهو مهرجه حسینه داتناوه هه موو شتیکت لی ده سینئ هه تا تهوقه کهی (سهریشت)، له ریوایه تیکی تر دا ده لئ: حاشام کرد له میرده کهم، ته نانه ت تهوقه کهی سهریشم بۆ گه رانده وه، نیمامی عوسمان رازی بوو^(۱).

۱۶- عازیه تی گرتن له سهر نافرتهی شوو مردوو واجبه

عازیه تی نهویه واز بهینیت له خو جوانکردن لهو خانوهی میرده کهی تیا مردوو ده رنه چی و بچی له شوینیکی تر بهینیته وه مه گهر زهروره تیک پیشهاتی، ده کری به پرۆ بۆ ناتاجه کانی له مال ده ر بچیت، به لام شهو له هیچ کوی نه باته سهر^(۲)، له فوره یعهی کچی مالیکی خوشکی نه بی سه عیدی خودریه وه هاتوه ده لئ: نهو ژنه ی هاته لای پیغه مبه ر ﷺ سکا لای کرد، وتی: (میرده کهم له مال ده ر چوه به دوای به لئینیکدا به لام به توشن کوشتیوانه، پیاوه کهم هیچ خه رچی و شوینیکی حه سانه وهی بۆ من به چی نه هیشتوه، نایا بگه ریمه وه ناو باوانم؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: به لئ)، نافرته که ده لئ: چوومه ده ره وه بانگی کردم فرموی: (چۆنت وت؟) منیش بۆم گیرایه وه، فرموی: (له ماله که تدا میینه ره وه هه تا وه عده که ت ته واو ده بیئت)، ده لئ: چوار مانگو ده پرۆ مامه وه، پاشان که نیمامی عوسمان بوو به جینشین ناردی به دوامداو نه م باسه ی لی پرسم منیش بۆم گیرایه وه نه ویش نه م سونه ته ی وه رگرت و حوکی پیکرد، له بهر نه وه نیمامی عوسمان زۆر توندوتۆل بوو له سهر مانه وهی نافرتهی شوو مردوو له ماله کهی خویدا جاریکیان نافرته تیک پیاوه کهی مردو عازیه تی بۆ گرت، له م ماوه یه دا سهر دانی که سوکاری خۆی کرد، تیریکی ویل لید هه والیان هی نا بۆ نیمامی عوسمان کاتی تیگه شت که شوو مردوو، وتی: بیبه نه وه بۆ ماله کهی خۆی و نافرته که ش پیکرابو^(۳).

^۱ الخلافة الراشدين، د. يحيى المحيي (۴۴۹).

^۲ موسوعة فتنه عثمان بن عفان (ص ۲۴۴).

^۳ المصدر نفسه (ص ۲۲۴).

۱۷- مه یخوازه به مبهستی ژنو میردایه تی نه بی

پیاویك هاته لای نیمامی عوسمان، نیمامی عوسمان سواری ولاختيك بوو، وتی: نهی خلیفه نیشیکم هیه به تو، فرموی: نیستا په له مه نه گهر زه روری له پاشکۆمهوه سواریه هتا کاره کت بۆ جیبه جی بکه، کابرا سوار بوو له پاشکۆیهوه وتی: دراوسیه کم تورپه بووه ژنه کهی خۆی ته لاقداوه و نیستا تووشی نارپه حتی و نیگهرانی بووه، منیش ده مهوی به پاره ی خۆم ژنه کهی ماره بکه و دوای جوت بوون ته لاقی بدهم، واته: (ماره به جاشیکه) بۆ نه وهی بگهر پتته وه لای میرده کهی، نیمامی عوسمان پیی فرمو: (نه یخوازی به ماره برینی ژنو میردایه تی نه بی و مبهستی هاوسهریت نه بی)، واته: (بۆ حه لاکردن نه یخوازی)^(۱).

۱۸- ته لاقی سهرخۆش

نیمامی عوسمان پیی وابوو هدرچی قسه و گوته ی سهرخۆشه هه مووی به فیرۆ ده چی و په یمانی پی نابه ستری و کرپه سستی پی هه لئاوه شتیتته وه و بریاری پیوه رناگیری و ته لاقیشی ناکه وی هتا دیتته وه دۆخی ناسایی خۆی، چونکه نازانی چی ده لی و گهره کیشی نییه وابلئ، هیچ ته کلیفیککی ناکه ویتته سهر که ئاگای له خۆی نه بی. نیمامی عوسمان ده لی: (شیت و سهرخۆش ته لاقیان ناکه ویت)^(۲).

۱۹- هیبه ی باوک بۆ منداله کهی (به خششی باوک بۆ مندال)

نه گهر باوک له مالی خۆی بریکی ببه خشی به مندالیکی، ده بی شایه تی بگری، نه گهر به شاهیدی شایه ت ماله کهی پی ببه خشی نه وه ده بیته مالی منداله که و ده یکه ویت، دروستیشه، نه و به خشیشه لای باوکی بمینیتته وه به مالی منداله کهش بناسری، نیمامی عوسمان فرموویه تی: هدرکه سی میش هه نگی ببه خشی به مندالیکی و منداله که بائخ نه بوویت، پیی ناشیت هتا شایه ت نه گری بۆ به خشینه کهی، خۆ نه گهر شایه ت نه گری و ته سلیمی منداله کهی نه کات، نه و به خشنیکی نه گونجاوه، واته نایکه ویت.

^۱ المصدر نفسه، (ص ۸۱).

^۲ الفتاوی (۶۶/۳۳).

ئىمامى عوسمان دەفەرمۇي: (ھەندى كەس خەللات دەبەخشى بە مندالى ئەگەر مندالەكە مرد، ئەلئى مالى خۆمە، ئەگە خۆى بىرى بە بەخشى مندالەكەى دەزانى، بەخشىش و خەللات نادىرئ بە مندال ھەتا خەللاتەكە جيا نەكرىتتەوہ لە مالى باوكى)^(۱).

۲۰- قاتى خستنه سەر گىل و گەوال (سەفېھە)

ئىمامى عوسمان پىئى وابوو قاتى بخرىتتە سەر گىل و گەوال، عەبدوللاى كورى جەعفەر زەويىەكى كرى بە برى شەست ھەزار دىنار كاتئ عدلى ئەبى تالىب بىستى وتى: ئەو زەويە ئەو پارە ناژى، عەبدوللا خۆيداوہ لە گىلى و خەلەتاوہو پارەى بەزايە داوہ، عدلى خۆى گەياندە لای ئىمامى عوسمان داواى لئى كرد قاتى بختە سەر عەبدوللاى جەعفەر، لەبەر خراب بەكارھىنەننى سامانەكەى، عەبدوللاش خىرا چوو بۆ لای زوبىر كە بازىرگانىكى لىزان بوو پىئى وت: زەويەكم كرىوہ بە شەست ھەزار دىنار، مامەعدەلىم چووہ بۆ لای ئىمامى عوسمان بۆ ئەوہى قاتى بختە سەرم، زوبىرىش وتى: من دەبە شەرىكت، ئىمامى عدلى گەشتە ئىمامى عوسمان وتى: برازاكەم زەويىەكى كرىوہ بەشەست ھەزار دىنار، من بەنەعلەكانى خۆم نايكېم، دەبئى قاتى بختە سەرى، زوبىرىش چوو بۆ لای ئىمامى عوسمان وتى: من شەرىكى عەبدوللام، ئىمامى عوسمان وتى بە ئىمامى عدلى من چۆن قاتى بختە سەر كەسىك كە زوبىر شەرىكى بىت^(۲)، واتە ناتوانىن حوكم بەسەر عەبدوللاما بەدەين كە خۆى داوہ لە گىلى و خەلەفاوہ، چونكە زوبىر شەرىكىيەتى زوبىرىش بازىرگانىكى سەردەرچووہ لە سەودا و مامەلەدا پىياوئىكى لىزانە.

۲۱- قاتى خستنه سەر موفلىس (باخەل خالى)

ئىمامى عوسمان پىئى وابوو قاتى بخرىتتە سەر موفلىس وە لەگەل قاتى خستنه سەرىدا خاوەن قەرزەكان دەتوانن سامان و دارايىيەكەى بە گۆزەى قەرزەكەيان دابەش بكەن، ئەگەر شەكە سىنارىيەكەى لامابوو خاوەن شەكەكە دەتوانئ شەكەى بىاتەوہو مامەلەكە ھەلەوھىنئىتتەوہ^(۳)، چونكە بەخاوەنەكەى رەوايە نەك بەكرىكارە موفلىسەكە^(۴).

^۱ الفتاوى (۱۵۴/۳۱).

^۲ سنن البيهقي (۶۶۱/۶).

^۳ سنن البيهقي (۴۶/۶).

^۴ مروعة فقه عثمان بن عفان (ص ۱۱۹).

۲۲- حەرامکردنى قۇرغ كىردن (ئىحتىكار)

ئىمامى عوسمان قۇرغىكىردنى قەدەغە كىردوۋە^(۱)، ھەرۋەھا قۇرغىكىردنى مەۋادى خواردەمەنى و ناخواردەمەنى بەيەك چاۋ سەير كىردوۋە، پىئابوۋە قۇرغىكىردن بە فراۋانى باسكراۋە ناۋگىرى تىيا نەكراۋە، چۈنكە لە فەرمودەكانى پىئەغەمبەر ﷺ بە شىۋەيەكى رەھا قۇرغىكىردن باسكراۋە، ھەموۋشتى دەگىرتتەۋە، ھەرچەندە لاي كۆى زانايان سنوردار كراۋە، حوكمى جىاۋازى بۆ دەرىپراۋە، بەلام ھەردەقى رەھابى لەسەر رەھابى خۆى دەمىنپىتتەۋە^(۲).

۲۳- وشترى وىل بوو (ونبوو)

ماليك رىۋايەتى كىردوۋە لە ئىبنو شەھابەۋە كە وشترى وىلبوۋ لە سەردەمى ئىمامى عومرەدا سوۋدى لى ۋەرگىراۋە و نازادبوۋە كەسى نەبىردوۋە بۆ خۆى، بەلكو كەلكى گشتى لى ۋەرگىراۋە ھەتا سەردەمى ئىمامى عوسمان، ئىمامى عوسمان فەرمانى كىرد جاپ بەدن بۆ نەۋ وشترانەى كە ونبوو وىلن، گەر خاۋەنىيان نەبوۋ بىيان فرۆشن ھەر كاتى خاۋەنى ھاتە روو، فىاتەكەى دەدەينەۋە^(۳)، كىردەۋەكەى ئىمامى عومەر جىبەجى كىردنى فەرمودەى دروست بوون لە زەيدى كورپى خالىدى جوھەينىيەۋە ھاتوۋە، دەلى: دەشتەكەيەك ھاتە خزمەتى پىئەغەمبەر ﷺ پىرسىيارى شتى دۆزراۋەى لىكرد، پىئەغەمبەر ﷺ فەرموى: (جاپى بۆ بدەۋ ناۋى دەفرەكە بىبەۋ ناۋى دەمەۋانەكەى بىبەۋ پاشان سالى لەسەر يەك جاپى بۆ بدە، گەر خاۋەنى بۆ پەيدابوۋ بىدەرەۋە، ئەگىنا بىبە بۆ خۆت). وتى: ئەى مەرى گمبوۋ؟ فەرموى: (ئەۋە بۆ تۆيە يان بۆ براكەتە يان بۆ گورگە). وتى: ئەى وشترى گمبوۋ؟ فەرموى: (چىتە بەسەرىيەۋە ناۋى خۆى و پىئالۋى خۆى پىيە، دەچى گەلا دار دەخوات و ناۋ دەخوات ھەتا خاۋەنى خۆى دەدۆزىتتەۋە)^(۴).

^۱ موطأ مالك (۲/۶۵۱).

^۲ موسوعة فتنة عثمان بن عفان، (ص ۱۵).

^۳ موطأ مالك (ص ۶۴۸).

^۴ بخارى كتاب اللقطه رقم (۲۴۲۷).

حجوى زانا پيڻوايه ٿو نيجتياهوڊى ٿيمامى عوسمان لهر بهرڙهوندى گشتيى بنيات نراوه، لهردهمى ٿيمامى عوسماندا خه لڪى ته ماحيان كر دبووه وشتره كانو كنه يان لى ده كرد بويه فروشتنى^(۱).

عبدالسهلام سليمان بهر بهرچى ٿم پاساوه ده داتهوه ده لئيت: (كارىكى دڙواره خومان بدهين بدهست پاساوه كهى حجوى زاناوه، چونكه رستهى بهرڙهوندى گشتيى شهرع داي نه ناوه و ناماڙهى پي نه كردووه، نه داني پيا ناوه نه هه ليشى دهه شينيتتهوه جگه لهو بهرڙهوندياناهى كه پيغه مبر ﷺ ره زامه ندى لهر هه بوه، ناكري فروشتنى وشتره ونبووه كان به بهرڙهوندى گشتيى دابنيين، مادهم پووبه پووى دهق ده بيتتهوه).

ليردها بومان دهرده كه وئيت نيجتياهوڊى ٿيمامى عوسمان كتومت به ستراوه به بهرڙهوندى گشتييهوه و ٿم كيشيه لهو بابته تانهيه كه نيجتياهوڊ هه لده گريو حوكمه كهى گوراني به سهردا ديت، به گوراني كاتو بارودوخو شوين ويراى بهرڙهوندى خاوهن وشتره گمبووه كان هه ركاتي هاتنه پوو وشتره كه يان دهه نهوه يان فياته كه يان دهه نهوه، واته: وشتره كه يان نرخه كهى وه كو ٿه مانه تيڪ وايه كهى په يدا بونن ده بيه نهوه، بيگومان ٿيمامى عوسمان نامانجي ٿه وه بوو بهرڙهوندى گشتيى ره چاو بكات، خو ٿه گهر وشتره كان وه كو جاران بمايه ته وه تووشى له ناوچوونو فهوتان ده بونن، چونكه خه لڪى به جوڙي رهفتاريان گورابوو و ايان ليها تبوو ده سندرڙييان ده کرده سهر وشتره ونبووه كان بويه ٿيمامى عوسمان بهم کرده وهيه ريگه لى برين و بالبه ستي كردن^(۲).

۲۴- نافره تي ته لاقدراوى نه خوڙى سهره مهرگ ميراتبهره

عبدالولپه هجمانى كوپرى عهوف ڙنه كهى ته لاقدرا، لهو كاته دا كه له نه خوڙى سهره مهرگدا بوو، ههر بهو نه خوڙينهش مرد، ٿيمامى عوسمان ڙنه ته لاقدراوه كهى کرده ميراتبهرى عبدالولپه هجمان هه رجهنده ماوهى عيدهه كه شى ته واو بوو بوو، ريوايهت كراوه شورهيح نوسراويكى نووسى بو عومهرى كوپرى خه تتاب له باره ي پياويكوه كه سى

^۱ الفكر السامي (۱/۲۴۵).

^۲ الاجتهاد في الفقه الاسلامي، (ص ۱۴۳).

به سبب ژنه که ی ته لاق داییت، له کاتی ته لاقدانه که دا پیاوه که نه خوښ بوو بیټ، واته: (نه خوښی سدره مهرگ) نیمامی عومر وه لآمی دایه وه فمرموی: (نه و نافرته ته لاق دراوه میراتی ده که وی ماده م عیدده ی ته لاقدانه که ی ته و او نه بوو بیټ گهر عیدده که ی ته و او کرد بیټ نایکه ویټ)، کوی هاوه لآن یه کده نگ بوون له سهر نه وه ی ته لاقدانی نه خوښی سدره مهرگ گرتی هاوسه ریه تی نارزینتی و لاینابات.

نیمامی عومر ماوه ی عیدده که ی بو دیاری کرد، به لآم نیمامی عوسمان ماوه ی بو دیاری نه کرد، وتی: ژنی ته لاق دراوی نه خوښی سدره مهرگ عیدده ی ته و او کرد بیټ یان ته و او ی نه کرد بیټ میراتی ده که ویټ. هرچنده ده قینک نییه بگهریننه وه سدری، له مباره یه وه هوکاری نه م حوکمه ش هه لسوکه وتی میږده که و ناوه پړوکی مده سته که دیاری ده کات، چونکه پیاو له نه خوښی سدره مهرگدا بیټ و ژنه که ی ته لاق بدات دیاره نه مه بو بیټه ری کردنو و بیټه شکردنی ژنه که نیعتیبار ده کریت و بو ده ست وه ده رکردنه^(۱).

۲۵- نافرته ی ته لاق دراو ماده م عیدده ی ته و او نه بیټ میراتی ده که ویټ

نیمامی عوسمان ده فمرمویټ: (نه و ژن و میږده ی له یه ک جیا بوونه ته وه، به لآم یه کیان بهر له ته و او بوونی ماوه ی عیدده ته لاقدان ده مریت، نه وه میراتی یه کتر ده بن)، واته: هه تا عیدده که ته و او نه بیټ ههر واری یه کترن، بینگومان عیدده ی ته لاقیش به حه یزو پاکبوونه وه حساب ده کریت، خو نه گهر ماوه ی عیدده که دریزه ی کیشاو دره نگ که وته حه یز واریسه که ههر به رده وامه هه تا به ته و او ی پاک ده بیټه وه، حه بان ی کور ی موونقیز ژنه که ی خو ی ته لاق دا، له وکاته شدا ژنه که منال به به ریوو شری ده دایه، له پاکیشدا بوو، حه قده مانگ عیدده ی ژمارد نه که وته حه یز، چونکه شیر پیندانه که ریگه ی حه یزی نه دان له و ماوه یه دا حه بان نه خوښ که وت، له دوا ی نه و حه قده مانگه که تیټه پری بوو به سهر ته لاقدانه که دا وتیان گهر بهرین ژنه که ت میراتت ده بات، وتی: بهرین بو لای نیمامی عوسمان، بردیان و سکا لای خو ی کرد (که ژنه که ی ته لاقداوه و)، حه قده مانگه نه که وتوه ته حه یزو عیدده که ی ته و او نه بووه منیش نه خوښم گهر بهرین میراتی ده که ویټ؟

^۱ تاریخ التشریح الاسلامی للحضری، (ص ۱۱۶)

ئەو كاتە عەلى كورپى ئەبوتالىبو زەيدى كورپى سابىت لە لاي ئىمامى عوسمان بوون پىتى
 فەرموو، ئىيە چى دەلئىن؟ وتيان: پىمانوايە ئەم پياوہ بىرئى ژنە كە مىراتى دەبات، گەر
 ژنە كە بىرئى پياوہ كە مىراتى دەبات، چونكە ئەو ژنە پىر نىيە ھەتا لە ھەيز بەسرايىت،
 لەو كچانەش نىيە نەكەويتتە ھەيز ئەو ژنە بە ھەيز عىددە دەژمىرئى ھەتا ھەيزە كەى
 درئژ بىتتەوہ وارسىيە كەشى درئژدە بىتتەوہ، ھەبان گەر پياوہ ناو كە سوكارى و مندالە كەى
 لە ژنە كە وەرگرتەوہ كاتى ژنە كە لە شىردان كەوت، كەوتە ھەيزو ھەيزى تىرىشى تەواو
 كرد، بەلام پىش ئەوہى بكەويتتە ھەيزى سىيەم ھەبان مرد ژنە مىراتى بەر كەوت و ھەبان
 بە مىردى ئەو حساب كراو ئەجارە عىددەى شو مىردى دەژمارد^(۱).

۲۶- مندالى ھىنراو مىراتى دەكەويت

ئەگەر ئافرەتتەك لە دەستى بى باوہرەن ھەلھات و مندالىكى لەگەل خۆى ھىناو
 سووريش بوو لەسەر ئەوہى كە مندالى خۆيەتى باوہر بە قسەكەى ناكريت و نايىتتە
 مىراتبەرى ھەتا شاھىدو بەلگە نەھىنىت كە مندالى خۆيەتى، لە مبارەيەوہ ئىمامى
 عوسمان راويئى كرد بە ھاوہلان ھەر ھاوہلئى بۆچوونى خۆى وت، ئىمامى عوسمان
 فەرمى: كەواتە ئەم مالو سامانەى خوداى گەورە پىيداوين ھىچ كەسى بۆى نىيە بەبى
 بەلگەو شاھىد بىيات، مندالى ھىنراوئىش بەبى بەلگەو شاھىد مىراتى ناكەويت^(۲).

ئەم خالانەى باسمان كردن ھەندىك بوون لە ئىجتىھاداتى زىن نۆرەين كە كاريگەرى
 ھەبوو لەسەر دامودەزگا قەزايەكان لە بوارى تۆلەسەندنو سزاو دارى ھەددو
 تەمىكردندا، ھەر و ھا شۆينەواری ھەبوو لەسەر فىرگە فىقھىيەكان، ئەم ئىجتىھاداتەى
 ئىمامى عوسمان بەلگەن لەسەر فراوانى ئاسۆى زانست و چەمكى وردى فىقھى ئىسلامو
 فامكردنى بنەماكانى شەرى پىرشنگدارى ئىسلام، ئىمامى عوسمان جىنشىنىكى
 تىنگەيشتوو بوو كەدوہەكانى مەشخەلى ئومەت بوو، سەرخەرى ئاينى ئىسلام بوو،
 سەرى ئىسلامى بەرز كەدوہە.

^۱ سنن البىھقى، (۷/۴۱۹).

^۲ موعوہ فقہ عثمان بن عفان، (۲۸).

به‌شی چوارهم:

فتوحات‌ه‌کانی سه‌رده‌می نیمامی عوسمان

هه‌والتی شه‌هیدوبونی نیمامی عومهر دوژمنه‌کانی نیسلامی خیزه‌دا به تاییهت نه‌و گه‌لانه‌ی که هه‌لپه‌یان بوو بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مولک و ده‌سه‌لاتیان وه‌کو (فارس و رۆم) به‌ر له‌گشتیی یه‌زوگوردی پاشای فارسه‌کان له‌ پایته‌ختی شاری فره‌غه‌نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ پیلان دانان و نه‌خشه‌سازی، هه‌ریه‌م ده‌ستوره‌ مله‌وره‌کانی رۆمیش که وازیان له‌ ولاتی شام په‌یه‌نرابوو له‌ قوسته‌نتینییه‌ی پایته‌ختی بی‌زه‌نتینییه‌کان ته‌نگیان پی هه‌لچنرابوو ده‌ستیان کرد به‌ گه‌ره‌خستنی نه‌و نامرازانه‌ی که یارده‌یان ده‌دات بۆ گه‌رانه‌وه‌ی مولک و سامانه‌که‌یان، بۆ نه‌م مه‌رامه‌ گلاوانه‌ پاشماوه‌ی سوپای رۆم له‌ شاری نه‌سکه‌نده‌رییه‌ی ولاتی میسر خۆیان قایم کردبوون به‌ ته‌مای هه‌لیکبوون، هه‌رچه‌ند له‌ سه‌رده‌می نیمامی عومهردا عه‌مری کورپی عاص داوای کرد له‌ نیمامی عومهر مؤه‌لتی بدات میسر پاکسازی بکاته‌وه‌ له‌ رۆمه‌کان و نه‌و مه‌نجه‌نیق و ته‌قه‌مه‌نیانه‌ بشکینێ که له‌سه‌ر قه‌لاکانیان دایانه‌ستوه‌^(۱)، به‌لام نه‌کرا، له‌ سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا رۆمه‌کان به‌سه‌رۆکایه‌تی هیره‌قل عه‌زمیان جه‌زم کرد که شه‌رپێکی خۆیناوی بکه‌ن و یه‌ک سه‌ربازی رۆمی دوانه‌که‌ویت و هیزی ده‌ریایی وه‌رگرن و سێ سه‌د که‌شتی له‌ چه‌کو سه‌رباز باریکه‌ن و خودی هیره‌قل به‌شداریی شه‌ر بکات و هه‌موو هی‌زو توانای نابووری سه‌ربازی و بجه‌نه‌ کار نه‌مه‌شیان به‌ واقعی کرد، به‌لام نیمامی عوسمان به‌ جه‌سووری و جه‌ره‌زی و یه‌کالایی روه‌روویان بوویه‌وه‌ و سیاسه‌تێکی ناوازه‌ی به‌کاره‌ینا له‌م خالانه‌دا به‌رجه‌سته‌ ده‌بی:

- ۱- ملکه‌چه‌پێکردنی فارس و رۆمه‌ یاخیبووه‌کان و گێپارانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی نیسلامی بۆ شاره‌کانیان.
- ۲- بنه‌ماکانی یه‌کپیزی ولاتی پیاده‌ کرد و موسلمانانی کرده‌ پاسه‌وانی خه‌لافه‌ت.
- ۳- درێژه‌دان به‌ رزگارکردن و تیکۆشانی شاره‌کانی ده‌رووبه‌ریان بۆ نه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌رپی له‌ دراوسێکانیان.
- ۴- دروستکردنی هی‌زی سه‌ربازی ده‌ریایی بۆ کۆمه‌کی سوپای نیسلام، له‌وکاته‌شدا هه‌وارگه‌ی سه‌ربازی و مه‌کۆی چه‌ک و تفاق‌ی سوپای نیسلام له‌سه‌رده‌می عوسماندا

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين، ص (۲۲۲).

ده كهوته شاره هدره گهوره كان، وه كو سهربازگه‌ي عيِّراق له كوفه و به صره، سهربازگه‌ي شام له ديمه شق، پاش نه‌وه‌ي هم‌موو شام كهوته ژيٲر ركيٲي مه‌عاويه، سهربازگه‌ي ميسر له (فيسطاط) بوو، نه‌م سهربازگانه هه‌لده‌ستان به پاراستني خه‌لافه‌تي ئيسلام و گه‌ياندني فتوحات و بلاو كردنه‌وه‌ي په‌يامي ئيسلام به هم‌موو جيهاندا^(١).

^١ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (١٩٩ - ٢٠٠).

باسی یه کهم: فتوحاته کانی ئیمامی عوسمان له رووی خۆر هه لاته وه

یه کهم: رزگار کردنی نازربایجان له لایهن نه هلی کوفه وه سالی ۲۴ کۆچی

موجاهیدانی نه هلی کوفه رزگار کردنی (رهیی و نازربایجان)یان پی سپێردرابوو، ده ههزار موجاهیدی تر په یوه ندی پتوه کردن شهش ههزاریان له نازه ربیجان هه هات و چوار ههزاره کهشی له شاری رهیی هه هات، سوپای کوفه خۆی چل ههزار موجاهید بوو، هه موو سالی ده ههزاریان ده خسته جیهاده وه، واته هه ر موجاهیدیك چوار سال جارێ غه زای بهرده کهوت، له و کاته شدا کوفه کهوتبووه ژیر ده سه لاتی وه لیدی کورێ عه قبه، خه لکی ناره بیجان راهه رینیان کردو سولحه کهی نیوان خۆیان و حوزه یفه یی یه مانییان هه لئه شانه وه، له سه رده می ئیمامی عومه ریشدا کوده تایان کردبوو دژی عوقبه ی کورێ فه رقه دی والییان، بۆیه ئیمامی عوسمان فه رمانی کرد به وه لید جیهادیان بکات، نه ویش له شکرکی بۆ ئاماده کردن، پتیشه کی ده سته یه ک موجاهیدی به سه رۆکایه تی سه لمانی کورێ ره بیعه ناردو پاشان خۆی به کۆمه لتیکی زۆر موجاهیده وه هیرشی بۆ بردن، خه لکی نازربایجان به هه لئه داوان هاتنو وتیان له سه ر ریککه وتنه کهی خۆمان که به ستومانه له گه ل حوزه یفه ماوینو په یمانشکینی ناکه ین، وه لیدیش چوو به ده میانه وه گوێراهه لیه کانی وه رگرتو له سه ر په یمانه کهی پتیشوو ریککه وتنو سوپاکه یان بلاوه پی کرد، له پاشان هه ندی پارتیزانی ده سته پی کرد، وه لید عه بدوللای شوبه یلی نه جمه سی به چوار ههزار سه ربازه وه نارد بۆ سه ر ئه رمه نییه کان ملکه چی کردنو به ده سته پر له له ده سته کهوته وه گه رایه وه، پاشان وه لید به سوپاکه یه وه گه رایه وه کوفه، به لام نه هلی نازربایجان له په سا یاخی ده بوون، نه شه سی کورێ قه یس، که والی نازه ربیجان بوو نوسراویکی نارد بۆ وه لیدی کورێ عه قبه، نه ویش له شکرکی سوپای کوفه ی بۆ ره وانه کرد، نه شه س کهوته ویزه ی هه لئه اتوو یاخیبووه کان، تیکوپتیکی شکاندنو داوی سولحه کهی یه که مجاریان کرده وه، نه ویش سولحه ی له گه ل کردن، نه شه س ترسا له وه ی جارێکی تر یاخی ببنه وه، هه سته کۆمه لتی یه ده کی عه ره بی بۆ دانانو موچه ی بۆ دیاری کردنو ناوی له دیوان تۆمار کردنو فه رمانی پتیکردن ده عوه بکه ن، کاتێ سه عیدی کورێ عاص کرا به والی دیسانه وه نه هلی نازربایجان هه لگه رانه وه یاخیبوون، نه ویش جه ریری عه بدوللای به جلی به له شکرکیکه وه نارد هه سریانو تیککی شکاندنو

سهردهسته که ی کوشتن، پاشان بارودوخ ناسایی بووه و زۆرینه ی خه لکی ناوچه که فیری قورنان و ئیسلام بوون، به لام شاری ره یی یاخیبوون و هه لگه رانه وه، ئیمامی عوسمان فەرمانی کرد به نه بو موسای شه شعری که والی کوفه بوو نه وکاته، ته مییان بکات، نه ویش هه ستا کوره یزه ی کوری که عبی نه نصاری نارده سه ریان و فتحی کردن^(۱).

دووهم: پوچه لکردنه وه ی بزافی رۆمه کان له لایهن سوپاکه ی کوفه وه

کاتی وه لیدی کوه ری عه قه به کاره گرنه گه کانی خۆی ته واو کرد، له نازربيجان گه راپه وه به ره و موسل، ئیمامی عوسمان فەرمانی پی کرد و تی: (پاش سوپاسی خودای گه وره و سلاوات له سه ر پیغه مبه ر ﷺ مه عاویه هه والی داومه تی که رۆمه کان خۆیان گورج کردۆته وه و نا پۆره یان به ستوه بو کوشتاری موسلمانان، هه ر نه م نوسراوه تی پی گه یشت پیاوکی دلیرو بویرو ناوخاس له گه ل هه شت هه زار موجهیدا یان نو هه زار یان ده هه زار دابنیره بۆیان له و شوپین و رینگایه وه که نامه به ره که ی منی پیا هاتوه، له کۆتاییدا بیته ی بن)^(۲).

وه لید هه ستایه سه ری و سوپاسی خوی گه وه ی کرد، پاشان وتی: (نه ی موجهیدان خودای گه وره موسلمانانی تاقیکرده وه به گه رانه وه ی نه و شارانه ی که یاخیبوون و خۆیان بیباوه ر کدر بووه هه ندی شاری تریشی به ده مه وه رزگار کرد بۆمان، که پیشتر له ژیر رکیفی موسلماناندا نه بوون، وه ده سته کوه ت و سه لامه تی کرده پاداشتیان، سوپاس بۆ په روه ردگاری جیهان ئیستاش نه میری ئیمانداران فەرمانی پی کرد ووم هه شت تا ده هه زار موجهیدتان بده مه لا و بچه یارمه تی و ده ستواری براکانتان له شام، چونکه رۆمه کان هه لیان کوتاوه ته سه ریان، ئیته هه لهم پاداشته گه وره یه خۆتان بیبه ش مه که ن، له گه ل سه لمانی کوری ره بیعه ی باهیلیدا بچن)، یه کسه ر موجهیدان بریوون و هه شت هه زار موجهید خۆی خسته لاوه و رۆیشتن، له گه ل سوپای شامدا به ره و رۆمه کان ملیان نا، هه تا گه یشتنه خاکی رۆم، سه ره له شکرکی سوپای شام حه بیبی کوری مه سه له مه ی کوری خالیدی فه ری بوو. ده ستیان کرد به په لاماردانی رۆمه کان، له کۆتاییدا توره که یان

^۱ الخلافة والحلفاء الراشدين، ص (۲۲۴).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۷/۵).

پرېو له دهستکوت و به کهيفی خوځيان که نيزه کيان هيټاوه و چهندين قه لای قايميان رزگار کرد^(۱).

له جيهادو تيکوزشانه کانی وه ليددا هندیک گيټره وه ده لئين شه عييمان ديوه له لای موحه ممدی کورې عومهری کورې وه لیدی عه قبه دانيشتبوو، موحه ممد باسی جيهاده کانی مه سله مدی کورې عه بدوله ليکی ده کرد، شه عيبش فهرموی: نيټوه باسی چيده کهن، گهر جيهادو ويلايه ته که ی وه ليدتان بديايه باسی که سی ترتان نه ده کرد نه وه نده ليهاتو بووه ههر کاتی برپوشتايه که مته رخه می نه ده کرد، هيچ که سی گه مدی پی نه کردوه هه تا له کار دورخرايه وه^(۲).

سنيهم: نازا کردنی ته بهرستان له لايهن سه عیدی کورې عاصه وه، سالی (۳۰) ی

کوچی

سه عیدی کورې عاص به مده بستی رزگار کردنی خوړاسان هه نگاهی ناو حوزه يفه ی يه مانی و کو مته لي يوا هری وه کو حه سه نو حوسه ين و عه بدوللای عه باس و عه بدوللای عومرو عه بدوللای عه مرو عه بدوللای زوبیری له گه لدا بو، له هه مانکاتدا عه بدوللای عامریش له به سره وه نگاهی ناو ده رچوو بو رزگار کردنی خوړاسان، عه بدوللای زوتر گه يشته نه برشه هرو له وی دابه زی، کاتی سه عید هم هه واله ی بیست چوو له قومیس دابه زی و حوزه يفه سولحي له گه ل کردن، پاشان چون بو جورجان و سولحي له گه ل نه وانیش کرد به دووسه د هزار، پاشان چوون بو (طه هيس)، هم سی شاره ده که ونه سنوری ته برستان، پاشان روشتن به ره و شاری جورجان که ده که ويته سهر که ناری سه خوم، له گه ل نه هله که يدا به شهره اتن و که وتنه نا ره حه تيبه وه و نو يزی ترسیان کرد و سه عید نو يزی ترسی بو کردن و نه وانیش شه پيان ده کردن له و روزه دا سه عید موشريکيکی گرت و به گوريس به ستييه وه، له پر شمشير يکی له بن بالی ده ره يټا و گرتيان پاشان موسلمانان زوریان بو هيټان گه مارویان دان نه وانیش داوای ناشتیبیان کرد به مده رچی که سیان لی نه کوژن، نه مانیش سولحيان قبول کرد و قه لاکانيان رزگار کرد و هه رچی تيا بو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۲۰۱).

به‌ده‌ستکه‌وت بردیان، پیاویکی به‌نی فهد سندوقیتیکی دؤزییه‌وه کیلیل درابوو، وای‌ده‌زانی گه‌وه‌ری یتدایه، هه‌والیان دا به‌سه‌عید بانگی کابرای کردو سندوقه‌که‌ی هیتناو قوفله‌که‌یان شکاند سه‌یرده‌که‌ن سندوقیتیکی تری یتدایه، خه‌رقه‌یه‌کی زه‌ردی تیرانی یتدایه واته (کمیل ورد)^(۱).

چوارهم: هه‌لهاتنی یه‌زگوردی پاشای فارسه‌کان به‌ره‌و خوراسان

عه‌بدو‌للای کوری عامر له‌به‌سره‌وه ده‌رچوو بۆ رزگارکردنی ولاتی فارسه‌کانو له‌نه‌نجامدا یه‌زگورد هه‌لهات و رای کرد، نین و عامریش مه‌جاشعی کوری مه‌سعودی سوله‌می نارد به‌شوینیداو هه‌تا کرمان چوو به‌دوایدا، پاشان چوو یه‌رجانو یه‌زگورد رای کرد بۆ خوراسان^(۲).

پینجه‌م: کوشتنی یه‌زگورد پاشای فارس، سالی (۳۱)ی کۆچی

گیترا‌نه‌وه‌ی جیاواز هه‌یه له‌باسی کوشتنی یه‌زگوردا، نین و نیسحاق ده‌لی: (یه‌زگورد له‌کرمان رای کرد له‌گه‌ل ده‌سته‌ودایه‌که‌یدا، بۆ شاری مرو له‌وی داوای کرد له‌خه‌لکی مرو، به‌لام جینگه‌یان نه‌کرده‌وه له‌ترسی خۆیان، هه‌ستا جوابی نارد بۆ تورکه‌کان، که‌هاوکاری بکه‌ن و په‌نای بده‌ن، نه‌وانیش گالته‌یان پی‌کردو هیتیشیان کرده‌سه‌ری و ده‌سته‌که‌یان لی‌کوشت و شپزه‌یان کردن، یه‌زگورد به‌ته‌نیا خۆی کرد به‌مائی ناشه‌وانیکدا خۆی شارد‌وه له‌مائیکی شاری مرو له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریاری مه‌رغاب شه‌وی له‌وی مایه‌وه و خه‌وی لیکه‌وت و ناشه‌وانه‌که‌کوشتی).

لای ته‌به‌ری له‌ریبویه‌تیکدا هاتوه که‌یه‌زگورد به‌رله‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان بگه‌نه‌ته‌و ناوه، له‌کرمان ده‌رچوو و ملی رینگه‌ی گرتوه به‌ره‌و ته‌به‌رسین و قوه‌میستان، له‌ویتشه‌وه هه‌تا شاری مرو چوو به‌چوار هه‌زار چه‌کداره‌وه بۆ ته‌وه‌ی له‌ته‌هلی خوراسان ئاپۆرایه‌ک کۆبکاته‌وه و راپینچی شه‌ری عه‌ره‌بیان بکات و بیان کوزیت، له‌وی هه‌لده‌ته‌قی به‌دوو فه‌رمانده‌ی رق نه‌ستووو ئیره‌خوآزدا، هه‌ردوکیان تینوی خۆینی یه‌کترن، یه‌کیان ناوی به‌رازه‌ته‌و تریان ناوی سنجان، هیچکامیان ملیان بۆ نه‌دا، یه‌زگورد هه‌لده‌سه‌ی به‌راز

^۱ تاریخ الطبری (۲۷۰/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۸۸/۵).

دهکاته خۆی و دهیلایینئ سنجاریش ئیرهییان پیندهبات، بهراز وا لیدهکات شالای سنجار بدات و یهزگورد خۆیشی کنه‌ی لی دهکرد، سنجانیش هه‌ولی ده‌دا یهزگورد بکوژئ، نهم هه‌وله که‌وته‌بهر گوئی یه‌کی له ژنه‌کانی یهزگورد، یهزگوردیش هه‌ستا کۆمه‌لئ ژنی نارد بۆلای بهراز، که من ناماده‌باشم بۆ کوشتنی سنجان، نهم قسه‌یه بلا‌بوویه‌وه، سنجان بیستی حه‌زه‌ری خۆی وه‌رگرت و له‌شکرئکی کۆکرده‌وه، وه‌کو له‌شکره‌که‌ی بهرازو یهزگورد رووی کرده نه‌و کۆشکه‌ی یهزگوردی تیدا میوانه، کاتئ بهراز نه‌مه‌ی زانی گه‌رایه‌وه دواوه له‌بهر زۆری له‌شکره‌که‌ی سینجان، یهزگوردیش زۆر ترساو توقی لهم له‌شکره، هه‌ستا به‌جلوبه‌رگی نه‌ناسراوییه‌وه وه‌کو هه‌ژاری یان نافرته‌تی له‌کۆشکه‌که‌ ده‌رچوو به‌تاقی ته‌نیا هاته‌ ده‌ره‌وه، بۆنه‌وه‌ی خۆی رزگار بکات، نه‌ندازه‌ی دوو فهرسه‌خ رویشته هه‌تا گه‌یشته ناشئ و چوو هۆده‌ی ناشه‌که‌و به‌شه‌که‌تی و ماندوو‌یه‌تی دانیشته، کاتئ ناشه‌وانه‌که‌ بیننی روخساریکی شاهانه‌و هه‌جولئیکی ماقولانه‌ی هه‌یه‌ جیگه‌یه‌کی بۆ داخست و نانو خۆراکی بۆ هیناو یه‌زدگورد نانی خواردو شه‌وو رۆژئیک له‌وی مایه‌وه ناشه‌وانه‌که‌ داوای لیتکرد فهرمانئیکی به‌سه‌ردا بدا، هه‌ستا تاجه‌که‌ی خۆی پئ به‌خشی که‌ به‌گه‌وه‌هر ده‌وری گیرابوو، ناشه‌وانه‌که‌ ده‌ستی بۆ نه‌بردو قبولئ نه‌کرد، وتی: من چوار دره‌همم به‌سه‌ لهم شاره‌دا بۆ نه‌وه‌ی خواردن و خواردنه‌وه‌ی پی بکرم، نه‌همم بۆچییه‌؟ یه‌زگورد وتی: پارهم پئ نییه، ناشه‌وانه‌که‌ خزمه‌تی کرد هه‌تا بیناگابوو، هه‌ستا ته‌ورئیکی دا به‌نه‌خشی ته‌ویلیداو کوشتی و سه‌ری هه‌لا هه‌لا کرد، هه‌رچی جلوبه‌رگو تاج و شتی پئبوو لئنی کرده‌وه و لاکه‌که‌ی فێدایه نه‌و جۆگه‌له‌ی که‌ ناوی ناشه‌که‌ی ده‌دیرا، له‌وی ناوساو به‌ستی به‌دارئیکه‌وه که‌ له‌ چه‌مه‌که‌ روابوو، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی جه‌سته‌که‌ی ببینن و نه‌نیشئ.

له‌ ریوایه‌تئیکی تردا هاتوه، که‌ تورکه‌کان هاتوون و دۆزیویانه‌ته‌وه‌و سه‌یره‌کن کوژراوه، شه‌مه‌که‌کانیان بردوه، هه‌ستاون ناشه‌وانه‌که‌و خاوخیزانیان کوشتوه، یه‌زگوردیان خستوه‌ته‌ نیو تابوت و بردوویانه‌ته‌وه‌ بۆ نه‌سته‌خر^(۱)، ته‌به‌ری دوو ریوایه‌تی دووردرئیی هیناوه، یه‌که‌میان له‌ دووهم درئژتره‌و پر له‌ دل‌ه‌راوکی و شتیوان شیوو

^۱ تاریخ الطبری (۲۹۷/۵).

ته گهره، که هاتووه ته ریځگه ی یه زگورد هه تا هیواپراو بوو^(۱)، یه زگورد وتی: بهو که سه ی که ده ویست بیکوژی و هه کو له هه ندی ریوایه تدا هاتووه، قوربه سهرتان له په راوی نیمه دا هاتووه هه رکه سی هه ولی کوشتنی پادشایان بدات خودای گه وره هه ر له دونیادا دهیسوتیتنی و له قیامه تیشدا دهیسوتیتنی، مه مکوژن بمه ن بو دیهقان یان رهوانه ی ناو عه ره بم بکه ن، چونکه نهوان شهرم له پادشا ده که ن^(۲)، پادشایه تی یه زگورد بیست سال بوو چوار سالیان به نارامی به ریترکرد، نه ویتری شارو شار رای ده کرد، له ترسی نیسلام و گه له که ی، یه زگورد دوا هه مین پادشای فارس بوو له دونیادا به شیوه یه کی ره ها^(۳)، پاکو بیگه ردی بو خودای خاوه ن مه زنی و مولکی دونیا، پادشا راسته قینه هه ر نه وه، که هه همیشه زیندووه و قهت نامری و هیچ خودایه ک نیبه جگه له نه و، هه موو شتی له ناو ده چی، جگه له روخساری نه و حوکم حوکمی نه وه بو لای نه ویش ده گه ریینه وه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی له باره ی پادشای فارس و رومه کانه وه: "نه گه ر قه یسه ر تیاچوو قه یسه ریکی تر نایه ت له دوی، نه گه ر کیسرا تیاچوو، کیسرایه کی تر نایه ت له دوی، سویند به وه ی گیانی منی به دهسته خه زینه ی نه وانه ده دریت له ریځگه ی خودادا"^(۴).

شه شه م: گاوره کان پرسه یان راگه یانند بویه زگورد له دوی کوشتنی

هه والی کوشتنی یه زگورد گه یشت به پیاوکی مه تران که نه هوازی بوو، به لام له شاری مرو داده نیشته و پییان دهوت (نیلیا) هه ستا هه رچی گاوری نه و چواره وره هه یه کوی کرده وه و هه والی کوشتنی یه زگوردی پاشای فارسی کوری شه هریاری کوری کیسرای پیدان و تی: خو تان ده زانن شه هریایش کوری نه و شیرینه نیمانداره یه که چاکه و مه ردا یه تی هه بووه بو مان و تا نیستا نمونه ی نیبه له چاکیدا، وه باپیرانیشی واته کیسرا، زور چاک بووه به رامبه ر گاورو له سه رده می نه ودا گاوره کان گه شته نه وپه ری

^۱ الاکتفاء الکلاعی (۴/۱۷۷).

^۲ المصدر نفسه (۴/۱۸۸).

^۳ خلافة عثمان: د. محمد السلمي، ص (۵۷).

^۴ مسلم في الفت (۲۹۱۸، ۲۹۱۹).

پیتزو حورمهت که پیشتَر له ژیر دهسه لاتی پادشاکانی تردا دهستیان نه ده کهوت، ته نانهت هندی که نیسه هیشی بۆ دروست کردون، بۆیه پیویسته پرسه ی خۆمان بگرین، چونکه خۆی و باوو باپیرانی چاکه ی زۆریان ههیه به سه رمانه وه، به تایبه ته شیرینی نهکی زۆر چاکبوه بۆ گاوه کان، پیم باشه سندوقیتکی به ردین هه لکۆلین و ته رمه که ی تیا بپاریزین و به مه راسیم بینیزین، گاوه کان و تیان پامان له گه ل پای تۆدایه، مه تران فه رمانی کرد له ناوه راستی باخیتکدا له شاری مرو به ردیکیان بۆ هه لکۆلی و ته رمه که یان له روباره که ده رهیناو کفنیان کردو خستیانه تابوت و به شان هینایان و خستیانه سندوقه به رده که و ناشتیان^(۱).

حه وته م: فتوحاتی عه بدوللای کورپی عامر، سالی (۳۱) ی کۆچی

له سالی ۳۱ کۆچی عه بدوللای کورپی عامریان ده ستنیشان کرد بۆ رزگارکردنی خۆراسان، ئه ویش رۆیشتو (ئه برشه هرو تورس و بیوردو نه سای رزگار کردو له ویشه وه هه تا سه رخه س چوو خه لکی (مرو) ش سولحیان له گه ل کرد، له ریوایه تی (سه که نی کورپی قه تاده ی عوربه نیدا) هاتوه ده لێ: عه بدوللای کورپی عامر ولاتی فارسی رزگار کردو گه راپه وه بۆ به سه ره و (شه ریکی کورپی حارسی) کرده سه رۆکی ئه سته خپ شه ریکیش مزگه وتیکی دروست کرد، پیاویکی خیلێ به نی ته میمی به ناوی (ئه حنه فی کورپی قه یس) چوه لای عه بدوللای کورپی عامرو وتی: دوه ژمه نه کانت له ترس و سامی تۆ راده که ن، فشاره کانی ش له به رده مه تا زۆرن و وادیاره خودای گه وره ش هه میشه سه رت ده خات و دینه که ی خۆی به تۆ پرشکۆ ده کات، باشوایه هه نگاو بنییت و برۆی، عه بدوللای خۆی کۆ کرده وه له شکرێ سازداو (زیاد) ی کرده سه رۆکی به سه ره و خۆی له شکر به ره و کرمان به ری کوه تن، پاشان بۆ خۆراسان هه ندی ئه لێن به ریگه ی ئه سیفه کاندا چوه به ره و خۆراسانو (مه جاشعی کورپی مه سعودی سوله می) کرده وه به سه رۆکی کرمان، عه بدوللای روه به ریکی پانی گرت و نزیکه ی هه شتا فه رسه خ ده بوو، پاشان رۆشتوه بۆ ته به سین به نیازی ئه برشه هر، که شاریکی نه یسا بوره ئه حنه فی کورپی قه یس له پی ش هه مو له شکره کانه وه بووه، پاشان عه بدوللای چوه بۆ قوه میستان و له ویشه وه بۆ

^۱ تاریخ الطبری (۳۰۴/۵).

ئەبرشەھر لەووی تووشی (ھەباتیلەکان) بوو کە ھەرات بوون (ئەحنەفی کورپی قەیس) شکاندنی^(۱)، عەبدوللّا چووھ بۆ نەیسابور لە ریوایەتیکدا ھاتووھ (کە عەبدوللّا چووھتە ئەبرشەھر ئەوکاتە شارە کە کرابووھ دوو بەشەوھ نیوھ بەدەستی (عەتوھ)وھ بووھ نیوھ کەھ تری بە دەستی (کەنارا) بووھ، لە گەڵ نەساو تووس، عەبدوللّا ش نەبتوانیوھ بە ناسانی بپەریتتەوھ بۆ شاری مرو بۆیە سولحی لە گەڵ (کەنارا)دا کردووھ، (کەنار)یش ئەبا سەلتی کورپی خۆی و سەلیمی برازای وھ کو بارمەتە لە گەڵ ناردووھ، عەبدوللّا ش ئیبن و خازمی نارد بەرەو ھەراتەکان و حاتەمی کورپی نوعمانی نارد بەرەو مرو خۆشی دوو کورپە کەھ کەنارای بردو چووھ لای نوعمانی ئەسقوفی گاورو لەووی ھەردوکیانی بەردا^(۲)، عەبدوللّا شارەکانی چواردوری ئەبرشەھری رزگارکرد، وھ کو (توس و بیوردو نەساو حومران) ھەتا دەگاتە سەرخەس، عەبدوللّا ئەسوەدی کەلسومی ناردووھ بۆ بەیھەق کە شانگژە فەرسەخ دورە لە ئەبرشەھر بەلام ئەسود شەھید کرا، پیاویکی دیندار بوو ھاوڕیتی گیانی عەبدوللّا بوو، عەبدوللّا توانی زال بیت بەسەر نەیسابوریشداو لەویشەوھ چوو بەرەو سەرخەس خەلکی مرو بەسەرپەرشتی حاتەمی کورپی نوعمان سولحیان کرد، ئەوکاتە (مەرزەبان) سەرۆکیان بوو.

ھەشتەم: رزگارکردنی باب و بلە بخەر، لە سالی ۲۲ی کۆچی^(۳)

نیمامی عوسمان نامە نووسی بۆ سەعدی کورپی عاص، کە شاری باب رزگار بکات، نامە نووسی بۆ عەبدولرەھمانی کورپی رەبیعە کە سەرکەوتوو بوو بەسەر بابدا نووسیبووی: (خەلکی باب لە خۆیان دەرچوون و پیتیستە گەمارۆ بھیتە سەریان بەلام نابوتیان مەکە، چونکە لەوانیە گیرۆدە بن، عەبدولرەھمانیش لە سنوریکێ گونجاودا گەمارۆی خستە سەریان، لە سالی نویدا باب رزگار کرا ھەتا بلەنجەر و مەنجەنیق و تۆپیان لەسەر بانەکانی دابەست^(۴)، ھەرکەسی نزیك بکەوتایەتەوھ گرمۆلەیان دەکردو زۆر بەپل

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه.

^۳ المصدر نفسه.

^۴ مەنجەنیق: نغو نامیرقبة کە بقرد ھتەلدەدات.

بون^(۱)، پاشان تورکه‌کان خوْیان خسته لاره بۆ شه‌ری موسلمانانه‌کان و بله‌نجه‌ریش هه‌لگه‌رایه‌وه و هاته پالیان لهم شه‌رده‌دا عه‌بدولپه‌همان که نازناوی (ذوالنور) هه‌پیکرا، موسلمانان په‌رته‌وازه بوون، سه‌لمانی برای عه‌بدولپه‌همان پاشه‌کشی پی‌کردن و له‌شاری باب ده‌ری کردن و له‌ریگه‌ی خه‌زه‌روه له‌گیلان و جورجانه‌وه ده‌رچوون، ئەم له‌شکره‌ئەبی هوره‌یره‌و سه‌لمانی فارسیسی تیدابوو، ته‌رمی عه‌بدولپه‌همانی له‌به‌رده‌ستی خه‌لکه‌که‌مایه‌وه به‌مه‌راسیمیکی باش ناشتیان و تا ئیستاش خه‌لکی لی‌ده‌پارینه‌وه و نو‌یژه‌بارانه‌ی پی‌ده‌که‌ن^(۲).

۱- کوشتنی یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه

سو‌پای نه‌هلی کوفه‌غه‌زای بله‌نجه‌ریان کرد، چه‌ند سالی دوی به‌خه‌لیفه‌بوونی ئیمامی عوسمان، وه‌له‌و شه‌رده‌دا هه‌یج مندالیکیان هه‌تیو نه‌خست و هه‌یج ژنیکیان بی‌وه‌ژن نه‌خست، دوو رۆژ پێش چوونه‌ناو شاری بله‌نجه‌ر یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه خه‌ونیکی بینی له‌خه‌ویا ئاسکیکی بینی هاته ژیر بالی زۆرجوان بوو، خۆی پی‌چابوو به‌عاباکه‌یه‌وه، پاشان یه‌زیدی هه‌ینابو بۆ سه‌ر قه‌بری چوارکه‌س، که قه‌بره‌کانیان زۆر ریکوپی‌ک بوو، که رۆژ بوویه‌وه شه‌ر ده‌ستی پیکرد خه‌لکی بله‌نجه‌ر به‌ژیر که‌پنه‌کی له‌گه‌ل تورکه‌کان هه‌رشیان هه‌یناو به‌ردیکیان مالی به‌سه‌ری یه‌زیدی کورپی مه‌عاویه‌دا سه‌ری قلیشاو نه‌وه‌نده‌ خوینی لی‌هات، جله‌کانی به‌خوین په‌نگراو سوور بوو، له‌کو‌تاییدا رۆحی سپارد هه‌وال گه‌یشت به‌ئیمامی عوسمان وتی: (انا لله وانا الیه‌ راجعون) سه‌ره‌نجامی شه‌ره‌که‌ش سو‌پای نه‌هلی کوفه‌شپه‌زه‌ بوون، خودای گه‌وره‌غه‌زایان لی‌قبول بکات و لی‌یان خۆش بی‌ت^(۳).

۲- خوینی سوور چه‌ند جوانه‌به‌ته‌ختی سپی یه‌وه

عه‌مری کورپی عوتبه‌ده‌یوت به‌که‌وا سپیبه‌که‌ی چه‌ند جوانه‌خوینی سوور به‌ته‌ختی سپایسته‌وه، کاتی له‌گه‌ل دو‌ژمندا تیک‌په‌ژان عه‌مر بریندار بوو، که‌واکه‌ی خۆی بینی به‌خوینه‌سووره‌وه، که‌هزی ده‌کرد په‌نگی پی‌وه‌بگری و شه‌هید بی‌ت^(۴).

^۱ تاریخ الطبری (۳۰۸/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۰۹/۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۱۱/۵).

^۴ المصدر نفسه (۳۱۰/۵).

۳- وریجی پهلخوین زور جوانه به جل و بهرگهوه

قهره‌شع هم‌موو جاری ده‌یوت و وریجی پهلخوین زور جوانه به جل و بهرگهوه، کاتی رژی تی رزان هاته پیشه‌وه قهره‌شع نه‌ونده شهری کرد هتا به حربه هلدراو خویناوی بوو، جله‌کانی وا ده‌ده‌کهوت که ته‌خته‌که‌ی سپییه و به رهنگی سوو گولدار کراوه، خه‌لکه‌که‌ی که به‌غیره‌تی قهره‌شع شهریان ده‌کرد هتا شه‌ید بوو نه‌وانیش شکان^(۱).

۴- نه‌مانه‌ش وه‌کو خومان ده‌مرن

تورکه‌کان له‌م شهره‌دا به‌شدارییان کردو خویان له باخه چرو پره‌کاندا شاردبووه‌وه، ده‌ترسان و بروایان وابوو موسلمانه‌کان گولله نایان‌پرئ، کابرایه‌کی تورک له زه‌مه‌نی‌کدا خوی حه‌شاردبوو، تیریکی ته‌قاند موسلمانیکی کوشت، به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد نه‌مانه‌ش وه‌کو خومان ده‌مرد، نیتر بۆچی لییان ده‌ترسن، تورکه‌کان به‌جاری شالوویان هیناو له‌گه‌هده‌ده‌رچوون و شهر تاروی سهند، به‌لام عه‌بدولپه‌حمان نه‌چله‌کا هتا شه‌ید کرا^(۲).

۵- نه‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌لمان خوتان بگرن

له‌ریوایه‌تی‌کدا هاتوه، کاتی عه‌بدولپه‌حمان شه‌ید کرا سه‌لمانی برای نالا‌که‌ی هه‌لگرت و شهری کرد، یه‌کی هاواری ده‌کرد (نه‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌لمان خوتان بگرن) سه‌لمانی‌ش وتی: دۆرمان تیا به‌دی ناکرئ، پاشان سه‌لمان له‌گه‌ل نه‌بی هوره‌یره‌دا له‌ناوچه‌ی گه‌یلانه‌وه به‌ره‌و جورجان^(۳) گه‌رایه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌بدولپه‌حمانی برای ناشت له‌داوینی شاری بله‌غهر^(۴)، به‌م پاشه‌کشه‌یه سه‌لمان پاشاوه‌ی سوپای براکه‌ی قوتار کرد^(۵). مه‌حمود شین خه‌تاب ده‌لی: نه‌و پاشه‌کشه‌یه‌ی سه‌لمان وه‌کو شهرکردن وابوو له‌و رژه‌دا، چونکه له‌دۆخی فشاری دوژمن و ته‌نگیدابوون و نه‌کسه‌یان لیکه‌وتبوو، گیانیان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ قادة فتح الاسلامیه فی أرمینیه، عمود شیت خطاب، ص (۱۵۱).

^۳ جورجان: شاریکه‌ له‌ نیوان طبرستانء خوراسان.

^۴ معجم البلدان (۲/۲۷۸).

^۵ قادة فتح الاسلام فی أرمینیه ص (۱۵۱).

بهربارد بوو، پاشه كشه كه بؤ هانا بردن بو بؤنه وهی بتوانن جاریکی تر ههلكوتنه وه سهریان، له راستیدا سهلمانی كورپی ره بیعه به فرمانی خلیفه عوسمان هاتبوو بؤ هاوکاری عبدولرهمانی برای مه عقول نه بوو، له شه په دا بینه تته وه وه له شكرو چه كو چۆله كانیسی له شاری (باب) بیت، نه یشده كرا له سه ره تا وه عبدولرهمانی برای به جی بیلی له شه نه گریسه دا، كه پیوستیان به تاكه سه ربازنیکیش هه بوو چ جای فرماندهیه کی ناوه ها، نیت چۆن ده بیت له و کاته ناسکه دا به جیتیان بیلیت، میژوونوسه دیرینه کان نهو حاله یان به هه رهس کردن لیکدا وه ته وه جیاوازی نیوان (هه رهس) و (دالده دان) ناکن، چونکه شله شارین، (هه رهس) واته به جیه تیشتنی گۆره پانی شه، به بی نه خشه و به بی قاید، نه جۆره کاره ساته، به لام (دالده دان) به جیه تیشتنی گۆره پانی شه به بی پی پلانیک کی دارپژراو به فرمانی فرمانده، نه جۆره دالده دانه تابلویه که له تابلۆکانی شه پر کردن و ناما نجه که یشی پشودان و به هیتز کردن وهی تونایه و زۆر کردنی سه ربازو چهك و که ره سهی شه پر کردن، هیوادارم میژوونوسان نه که ونه هه له ی رافه کردن وه جیاوازی نیوان هه رهس و دالده دان بکن، چونکه نه دوو وشه یه واتایان زۆر دووره له یه کتره وه^(۱).

نویه م: یه که مینجار گینچهن گه وته نیوان نه هلی کوفه و نه هلی شام له سالی ۳۲

کوچی

دوای شه هیدبوونی عبدولرهمانی عوسمانیسی کۆمه کی نارد بؤ مواهیدان به سه ره کایه تی حه بیسی کورپی مه سلمه کاتی سه لمان و حه بیب به یه گ گه یشتن له سه ره فرماندهی بوو به مشتومرییان، نه هلی شام وتیان نه دهین له گه ردنی سه لمان، خه لکانیک کی تر وتیان: نیه مه شه نه دهین له گه ردنی حه بیب و ده ستان لی ناگه رپیننه وه، پیاوکی نه هلی کوفه که ناوی (نهوسن موغه را) بوو، وتی: (نه گه ره ده ست بهرن بؤ سه لمان نیه مه شه ده دهین له گه ردنی حه بیب، نه گه ره بچنه لای نیمامی عوسمان نیه مه شه ده چینه لای و دوای بریاری سهلمانی فرماندهی خۆمان ده که وین، چونکه نه میری گشت له شکره کانو قسه ی قبوله و نیه مه شه سه ربازی بریاره کانی نه وین، چه ندین شه وو رۆژه پی

^۱ المصدر نفسه، ص (۱۵۲ - ۱۵۳).

کۆلی ئەوین، بەرھەحالّ موسلمانان توانییان تاقمە یاخیبووھەکان تەمى بکەن، بە یارمەتی خودای گەورە، پاشان کەلەپیاوی وەکو حوزەیفە یەمانی کە سەرتەلّی غەزاکانی سوپای کوفە بوو لەسە غەزای گەورەدا بەشداری کردووھ و سییەمین غەزای ھاوکاتی شەھادەتی ئیمامی عوسمان بوو^(۱).

دەیهەم: فتوحاتی عەبدوڵلای کورێ عامر، سالی ۳۲ی کۆچی

فتوحاتەکانی بریتییوون لە رزگارکردنی شاری مرو، تالقان، فاریابە، جورجان، توخارستان، عەبدوڵلای ئەحنەفی کورێ قەیسە هەنارد بۆ سەر شاری مرو ئەویش گەمارۆی دان ئەوانیش ھەلمەتیان ھینا، بەلام بە دەستی موسلمانان شکان و تەنگیان پى ھەلچنراو خزاندىانە ناو قەلاکانیان لە پر دەنگی ھاواری کرد (ئەى گەلى عەرەب ئەوھ دەرنەچوون کە ئیمە دەمانناسین، گەر بمانزانیبا ئەمەى ئیستان ئیمە شتیکی ترمان دەکردن بەلام مۆلّەتمان بەدەن ھەتا ئیوارەو بگەرینەوھ بارەگاكانتان، ئەحنەف گەپایەوھ دواوھ، کە پۆژ بوویەوھ دای بەسەریاندا، پیاویکی عەجەم ھات و نوسراویکی ھینا، وتی: "من نێردراوم پەنام بەدەن، ئەوانیش پەنایاندا سەیردەکەن فurstادەى مەرزەبانی پاشای شاری مروھو برازایەتی و وەرگێرپەتی (مترجم) و لە لایەن مەرزەبانەوھ ھاتووھ بۆ لای ئەحنەف، مەرزەبان نوسیبووی (بۆ فەرماندەى سوپا، ئیمە سوپاسی ئەو خودایە دەکەین کە ھەموو شارو گوندەکانی بەدەستە، بەلکو ھەموو مولکی دنیای بەدەستە، ئارەزووی لە ھەرکەسى بیّت با سەرشۆریش بیّت سەر بلندی دەکاتەوھ، گەر ئارەزووی لە ھەرکەسىک ھەبیّت باسەر بەرزیش بیّت، سەرشۆری دەکاتەوھ، ئەو خودایە بانگمان دەکات بۆ سولح و براپەتی و باپیری من دیندار بووھ و پێغەمبەرەکەى ئیوھس مرفیکی بەرپێزو بەقوربە، من بەخیرھاتنتان دەکەم و مژدەى سولح و ناشتیتان دەدەمى، نامادەم شەست ھەزار درھەم سەرانەشتان بەدەمى، ئیوھس رازی بن، ئەو جوتە مولکەى، کە باوکی باوکمی لەسەر جەزەبە دراوھ لە لایەن کیسراوھ، بیخەنە ژێر رکیفم مولکەکانیش دوو پارچە زەوی ئاوەدان و پر لەپیاوھ کاتی خۆی بە زولم برابوو لە تۆلەى نیازەکەى باپیرمدا کە دەبیست سەری ئەو مارە سەرخۆرە پان بکاتەوھ، کە رێگەى لە

^۱ التاریخ الطبری (۳۱۱/۵).

عالم بری بو، وه هیچ سهرانه یهك له كه سوکاری من مه سینن و سه رۆكایه تیش له بنه ماله ی من دهرمه كهن، گهر ئیوه ئەم خالانەم بۆ جیبه جی بکه ن منیش سه رانه ی سالانه دده م، ئەو نیتردراوش (ماهی) برا زامه ناردوومه بۆ لات، بۆ ئەوه ی متمانه م پی بکه ی ت).

ئه حنه فیش به م شیویه وه لامی دایه وه نووسی: (به ناوی خودای گه وه و دلۆقان، له ئه حنه فی کوری قه یسی قایدی سوپاوه، بۆ (بازانی مه رزه بان) له شاری مرو، وه بۆ گه وه پیاوانی هاوشانی، سلاو له و كه سه ی شوین پینما ییه کانی ئیسلام ده كه ویت، وه له خودا ده ترسی، ماهه کی برا زات گه شته لامان و مه رجه کانتیم پیشانی موسلمانان دا، چونکه من و ئەوان له م بریاره وه لامه دا یه کسانین، ئەوانیش به مشیویه وه لامت دده نه وه، ئەو پیشنیارانە ی کردوته بۆ مه به سه کانی خۆت و زه وییه کشتو کالییه کان و ئەو زولمه ی که کیسرا کردویه تی له با پیرت له تۆ له ی ئەوه ی به ره ره چی گه نده ئی و ناله بارییه کانی داوه ته وه پیش هه موو شتی زه وییه کان هی خودا و پیغه مبه ره ﷺ و خودای گه وه ده ییه خشی به و که سانه ی که مه یلی هیه بۆی، تۆش ده بی موسلمانان سه رخه یت و دوژمنه کانیان بروخینی به خۆت و زه یزه کانی چواره ورته وه، ده بی موسلمانان سه رخه یت و پیوستیان هه بوو ده بی پشتیوانییان لی بکه یت، وه نه گهر گه له که ت ویستیان له په نای تۆدا زیان بگه یه نن به موسلمانان ده بی قبولی نه که یت، نه گهر ئەم خوا ستانه به جی بینیت یاداشتیککی وات بۆ ده نووسم دوا ی خۆیشم که س سه رانه نه سینتی له تۆو هیچ خزمیککی نزیکت، نه گهر موسلمان بیت و شوین پینما ییه کانی پیغه مبه ره ﷺ بکه ویت، ئەوا وه کو هه موو موسلمانن مافی بۆیوی و پله و پایه ت هیه وه ده بیته هاوشان و برای ئیمه و له مرۆ به داوه تۆ ده که ویته نه ستۆی من و باوکم و سه رجه م موسلمانان، به شاهیدی جوزی کوری مه عاویه و حه مزه ی کوری هه رماش و حومه یدی کوری خه یاری مازنیان و عه یازی کوری وه رقای نه سه وی، نووسه ره که شان، که که یسانی خزمه تکاری خێلی سه عله به، رۆژی یه که شه مه مانگی موحه رپه رم)، له دوا یدا ئه حنه فی کوری قه یسی به ره رسی سوپا به مستیله که ی مۆری کرد، که وشه ی (نعبد الله) لی هه لکۆلیبوو واته (به س خودا ده په رستم)^(۱).

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۶/۵).

یازدهیەم: شەری ئەحنەف لە گەڵ توخارستان و جوزجان و تالقان و فاریاب

عەبدوڵلای کورپی عامر لە گەڵ خەلکی مرو سوڵحی کردو ئەحنەفی بە چوار هەزار سەربازەوه نارد بۆ توخارستان و ئەویش هەتا کۆشکەکانی خۆی چوو، لەولای ئەهلی توخارستان و جوزجان و تالقان و فاریاب بە هەزار چە کدارەوه سەنگەریان گرتبوو بۆ بەرەنگاری، هەواڵ گەیشت بە ئەحنەف، ئەوان، کە لە کۆمە کاری دەکەن، ئەحنەفیش راویژی کرد بە سەربازەکانی، یەکی وتی: با بگەرێینەوه، یەکیکی تر وتی: با لەنگەر بگرین و خۆمان مەڵاس دەین، یەکیکی تر وتی: با بچین بە گزیاندا، دەمەو ئێواره ئەحنەف سوڕیکی خوارد بە ناو لەشکرداو گوێ قولای بۆچوونەکانیان بوو، بەلای خەلکی (خەباو)دا تێپەری پیاویکیان پەپکە چەورە ی دەبرژاندو باسی دوژمنانی دەکرد هەندیکیان دەیان وت: ئەو بۆچوونە باشە بەیانی هێرشیان بۆ بکەین و پروبەرۆویان ببینەوه، کابرای نانچی وتی: ئەگەر پەلاماریان بەدەین زۆر سەهین، ئایا دەگوئێت دەستەو یەخە ی دوژمن ببینەوه لە شوینی قایمکراوی خۆیاندا بە ژمارەیهکی کەمەو ئەوانیش نۆردویەکن ئەگەر شتی وا بکەین لە ریشال دەرمان دەهینن، بەلام باشترین پلان ئەوهیه، بچینە ئێوان دەریای میرغاب و کەژی میرغاب، دولای خۆمان زامن کەین ئێتر دوژمن هەرچەند زۆرین زیانمان پێ ناگەینن، ئەحنەف ئەم قەسەیهی پەسەند کردو خۆی و سەربازەکانی پێچایەوه بڕۆن، بەلام خەلکی مرو بەلێتییان پێدان کە یارمەتییان دەدەن و شانەشانی ئەوان شەڕ دەکەن، ئەحنەف وتی: پێم ناخۆشە یارمەتی لە موشریک وەرگرم، بەس بە کرێی یارمەتیمان بەدەن، ئەگەر ئێمە سەرکەوتین بەلێن و کرێی خۆمان جیبەجێ دەکەین بۆتان، ئەگەر ئەوان سەرکەوتن ئێوه بەرگری لەخۆتان بکەن، نوژی عەسر هاتە پێشەوه بە پەلەپەلی موشریکەکان دەستیان کرد بە تێکڕژان، هەردوولا خۆیان گرت هەتا بەیانی، ئەحنەفیش هەر ئەم دوویرە ی لەبەر خۆیهوه دەوتەوه:

ئەوهی گەنجەو لاوه و مندالی نییه

هەقی خۆیهتی ترسی لەمردن نییه.

لە ریوایەتێکدا هاتووه: هەتا شەوداهااتووه هەر شەریان کردووه، پاشان خودای گەوره هەرسە پێهێنان و موسلمانان دوايان کەوتن، هەتا (رسکن) دوانزە فەرسەخ لە قەلاکانی ئەحنەفەوه دووربوو، هەر لەم کاتەشدا مەرزەبان پاشای شاری مرو چاوه‌ڕوانی

بارودۆخی موسلمانانی ده کرد بۆ پێکخستنی بهنده کانی سولحه کەیان، کاتی ئەحنەف سەرکەوتنی بە دەستەهێنا دوو پیاوی نارد بۆ لای مەرزەبان وتی: پێیان قسە لەگەڵ مەکەن هەتا قۆلبەستی دەکەن، کە چوون وایان کرد مەرزەبان تێگەیشت ئەمانە سەرکەوتوون بۆیە وا دەکەن، بەلێنی پێدان هەرچی بەندی پێککەوتننامە کە یە جێبەجێی بکات، ئەوانیش ازیان لێ هێنا پاشان ئەحنەف ئەقرەعی حابسی لەگەڵ دەستە گەنجە زوگورده کاندایا رهوانه کرد بۆ حورجان و شەپیان لەگەڵ کردن و دایان مالتین و جەرەزەکانیان کوشت، خودای گەرە موسلمانانی سەرخت و دوژمنانی شکاند.^(۱)

کوسەیری ئەهسەلی دەلێت: هەرە ئاودارەکان کردیانە پەهێلە، لاوان لە گۆرەپانی حورجان کردیانە قەرەهێلە بەرەو دوو کۆشک هاتن لە رستاق و خوت، فەرماندە کەیان دوو ئەقرەع بوو بە جوت، پاش سەرکەوتن ئەحنەف لە مرو دەرچوو بەرەو بەلخ و ئابلوقە دان خەلکە کەش سولحیان هەلبژارد لەسەر چوارەد هەزار، ئەویش قبوڵی کرد و ئوسەیدی کۆری مۆتەشەمەسی نامۆزای کردە ناویژیوانی ئەم سولحه، پاشان پۆیشت بۆ خاریزم هەتا زستان لەوئ مایەوه، پاشان وتی: بە هاوێلە کانی بەرنامەتان چیبە؟ عومەری کۆری مەعدیبە وتی: کاری پێت ناکرێ وازی لێ بێنە، بچۆ بۆ ئەوکارە لەبەرت دەروات.

ئەحنەف فەرمانی کرد کۆچ بکەن، ئەوانیش گەرانەوه بۆ بەلخ سەیرە کا نامۆزاکە ی پاره ی سولحه کە ی وەرگرتووە میهرەجانی شاری بەلخی بەسەردا هاتوو و خەلکە کە دیارییان بۆ هیناوه دیاریبە کانی قاپی ئالتون و زیو پاره ی زیاده و کەلوپەل و پۆشاک بووه، ئەویش وتووێتی ئیمە لەسەر ئەم شتانه سولحمان نەکردوو و تویانە ئەم شتانه خۆمان لەم پۆزانەدا دروستی دەکەین و پێکی دەخەین و دەیکەنە دیاری و خەلات بۆ ئەو کەسانە ی کە پایەدارو بەرپێزن، چونکە میهرەجانە، ئەویش وتبووی من تیناگەم لەم کارە و پێشم ناخۆشە دیاریبە کانتان بگەرپێنمەوه لەوانە یه وەرگرتنیشی کاریکی ئاسایی بێت، بەلام گلی دەدەمەوه و هەتا پرسیار دەکەم لەسەروی خۆم، ئەحنەفیش ئەم هەوالە ی بیست پرسیری کرد لە خەلکی بەلخ ئەوانیش هەمان وەلامیان دایهوه، وتی: ئەم

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۷/۵).

كەرەسانە بىەن بۆ لاي ئەمىرى گشتىيى عەبدوللاي كورپى عامر كاتى برديانو باسەكەيان بۆ گىرپايەوتى: (ئەي ئەبو بەحر (واتە ئەحنەف) ئەمانە ھەمووى بۆ تۆيە، بىبە بۆ خۆت، وتى: پىئويستىم پىئى نىيە، وتى: ئەي مىسمار تۆ باۋەشى پىياكە باۋەشى پىيا كوردو بردى^(۱).

سىياز دەيەم: ھەر لىرەۋە ئىجرامى عەمرە دەبەستىم بۆ شوكرانەبژىرى خوداي گەورە واتە ئە (ئەيسابورەۋە)

كاتى ئەحنەف گەپايەۋە بۆ لاي عەبدوللاي عامر خەلكى دەيان وت بە عەبدوللا ئەۋەندە فتوحات بۆ تۆ دەستىداۋە بۆ ھىچ كەسىكى تر دەستى نەداۋە، ولاتى فارسو كرمانو سبجستانو خوراسانت رزگار كروۋە، وتى: راست دەكەن مەنىش ھەر لەم شوئىنەۋە ئىجرامى عەمرە دەبەستىم بۆ سوپاسگوزارىيى خوداي گەورە، واتە (ئە ئەيسابورەۋە) دواي عەمرەكە گەيشت بە ئىمامى عوسمان، ئىمامى عوسمانىش سەر كۆنەي كورد لەسەر ئىجرام بەستەنەكەي، فەرموى: بريا عەمرەكەت بەرپىكى بىكردايەۋە لەشويىنو كاتى خۆي ئىجرامت بىستايەۋە لە شوئىنى تايبەتتى خۆي ئىجرامت بىپۆشايە^(۲).

چواردەيەم: ھەرەسى قارن ئە خۇراسان

كاتى عەبدوللاي كورپى عامر لە غەزاي خۇراسان گەپايەۋە قەيسى كورپى ھەيسەمى كوردە سەرۆكى خۇراسانو قارن بە چل ھەزار توركەۋە ھىرشى بۆ ھىنان، عەبدوللاي حازمى سولەمى-پىش بە چوار ھەزار سەربازەۋە بەرەنگارىيان بوويەۋە، لە پىشدا شەش سەد سەربازى نارد بۆيانو فەرمانى پى كوردن نوكى رەمەكانىيان ۋەكو مەشخەل ئاگرىن بىكەنو لە نىۋە شەۋدا پەلامارىيان بەدن، شەۋى پەلامارىيان دانو ژلەژاندنىيانو مەشغوليان كوردن، عەبدوللاي كورپى حازمىش لە ملاۋ لەۋلاۋە حاتەي موشرىكەكانى دا ئەۋانىش زەندەقىيان چوو رايان كورد، موسلمانان دوايان كەۋتنو كوشتارىيان كوردن، تەننەت قارنىش كوژراۋ كەنيزەك ۋە سامانىكى بىشومارىيان دەست كەۋت، پاشان

^۱ تاريخ الطبري (۳۱۹/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۶۷/۷).

عبداللای حازم مؤدهی گه یاند به عبداللای عامر ئەویش دەستخۆشی لی کردو کردی به سه‌رۆکی خۆراسان^(۱).

ئابەم شیبوێه ئیمامی عوسمان پووبه‌پرووی یاخی بووه‌کانی خۆره‌لات بووبه‌وه‌و فتوحاتی په‌ره‌ پێداو هێرشێ دۆژمنان زیانی نه‌گه‌یاند به‌ باهووی موسلمانان و هیممه‌تی خه‌لیفه‌ی نه‌روشانند، چونکه‌ که‌له‌ پیاوی ئەم گۆپه‌پانه‌ بوو، لیبه‌راوو به‌ هه‌لوێست بوو به‌ خێرایێ کاره‌کانی تاووتووی ده‌کردو به‌ سانایی فریای ده‌که‌وت و به‌ گوێزه‌ی لیته‌اتوویی کاره‌کانی دابه‌ش ده‌کرد، وه‌کو له‌ رووداوه‌ ریزکراوه‌کانی میژووی ته‌به‌ری و نیبن و که‌سیرو یه‌علادا ده‌رکه‌وتووه‌، بینگومان به‌ هه‌لبێژاردنی قایدی شیوا و به‌رنامه‌ی سفت ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ به‌دی هاتون، سه‌ختی و ناسۆری جیهاد له‌ ئاراسته‌کردنه‌که‌یدایه‌، که‌ چۆن پلانی گونجاری بۆ دابنریت و ریگه‌ له‌ ناشوبه‌ هه‌مه‌جۆره‌کان بگیریته‌، سه‌یره‌که‌ین چاره‌سه‌ری زۆربه‌زۆری کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کان که‌وته‌ زه‌مانی ئیمامی عوسمان، ئەویش به‌ زانیاری وردو هیممه‌تی لیژانی و خێرایێ و هێژی که‌سایه‌تی و به‌رچاوپرونی پووبه‌پرویان بووبه‌وه‌، پاش خودای گه‌وره‌ ئیمامی عوسمان گه‌وه‌رتترین فه‌زلی هه‌یه‌ له‌ رێکخه‌ستنی بنه‌ماکانی خه‌لافه‌تدا سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو نا‌په‌حه‌تی و ژاوه‌ژاوه‌ی دوا‌ی شه‌هیدبوونی ئیمامی عومه‌ر هاته‌ ئاراوه‌، به‌روبوومی هه‌لوێسته‌ جوانه‌کانی ئیمامی عوسمان ئەمانه‌ بوون:

- ۱- هێنانه‌ هێلی یاخیبووه‌کان و گێپانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ت بۆ ناویان.
- ۲- زیادکردنی فتوحاتی ئیسلام له‌ شاره‌کانی پاشکۆی یاخیبووه‌کان بۆ ئەوه‌ی دیوارێک دروست بکه‌ن له‌ چواره‌وریان و جاریکی تر سیخوره‌کان ئاژاوه‌ نه‌نینه‌وه‌.
- ۳- دروستکردنی چه‌قی دادگا هه‌تا موسلمانان وه‌کو په‌رژین خه‌لافه‌تی ئیسلامی بته‌ننه‌وه‌.

ئایا ده‌کریت ئەم هه‌موو فتوحاته‌ پان و به‌رینه‌و ئەم سیاسه‌ته‌ پێداناییه‌ که‌ له‌ هه‌رێمه‌کاندا به‌رپای کردووه‌ به‌ لاوازی و بی‌توانایی و پارایی نه‌نجام دراویته‌^(۲)، وه‌کو ئەو

^۱ المصدر نفسه (۱۶۷/۷).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۱/۴۰۸، ۴۰۹).

کهسانه‌ی که تۆمهت و پروپاگه‌نده ده‌دهنه پال ئیمامی عوسمان و ده‌ستیان گرتووه به کلکی ریویایه‌ته‌کانی رافزی و شیعو رۆژه‌لاتناسه‌کانه‌وهو ریپازه چه‌وته‌که‌ی نه‌وانه‌یان گرتووه به‌ر.

پازده‌یه‌م: کئ‌ رابه‌رایه‌تی فتوحاته‌کانی خۆرّه‌لاتی کردووه؟

له سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا (ئه‌حنه‌فی کورپی قه‌یس) رابه‌ری هه‌ره مه‌زنی فتوحاتی خۆرّه‌لات بوو، وام به‌باشزانی تیشک بجه‌مه سه‌ر ژییانی هه‌ندی له رابه‌رانی سه‌رده‌می ئیمامی عوسمان، چونکه ئیمه باسی رزگارکردن ده‌که‌ین، ده‌بی باسی رزگارکه‌ره‌کانیش بکه‌ین، له‌وه‌رماندانه‌ش ئه‌حنه‌فی قه‌یسمان هه‌لبژارد.

۱- ره‌چه‌ئه‌ک و که‌سوکاری

ناوی (ئه‌حنه‌فی کورپی قه‌یسی کورپی مه‌عاویه‌ی کورپی حوصه‌ینی کورپی حه‌فصی کورپی عوباده‌ی ته‌میمیم)یه، ده‌شلین ناوی (سه‌خره)^(۱) دایکی ناوی حه‌بیبه‌ی کچی عه‌مری کورپی قورته‌بی باهیلییه^(۲)، دایکی خوشکی ئه‌خته‌می شه‌جعه‌نه، ئه‌حنه‌ف زۆر جارئ شانازی به‌م خاله‌یه‌وه ده‌کرد، ده‌یوت (کئ‌ خالۆی وه‌کو خالۆی منی هه‌یه؟)^(۳).

۲- ژییانی

ئه‌حنه‌ف یه‌کئیکه له تاییعیه مه‌زنه‌کان و یه‌کئیکه له شکۆداره‌کان و پیاویکی قسه‌پۆشتوو ماقولئ هۆزه‌که‌ی بووه^(۴) و سه‌رداری خه‌لکی به‌سه‌ره‌ بووه^(۵)، لای سه‌رجه‌م جه‌ماوه‌ر جئنگه‌ی متمانه‌ بووه‌و یه‌کئیک بووه له ژیره‌ هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کان و خاوه‌ن دین و ئاوه‌زابوو‌ه‌ زانایه‌کی زمان پاراو بووه^(۶)، که‌ئه‌پیاویکی له‌سه‌ر خۆ لیزان بووه به‌ نه‌رم و نیان ناسراوه، به‌لکه‌و نمونه‌ی شیعری شاعیران بووه پێیان هه‌لداوه‌و وتوو‌یا‌نه:

^۱ جهرة انساب العرب ص(۲۱۷).

^۲ قادة فتح السند و افغانستان، محمود خطاب، ص(۲۵۸).

^۳ جهرة انساب العرب ص(۲۱۲).

^۴ قادة فتح المسند و افغانستان ص(۲۵۸).

^۵ الاصابة (۱۰۳/۱).

^۶ قادة فتح المسند و افغانستان ص(۳۰۴).

چاوه‌کان که ئیبن و قهیس ده‌بینن

له‌شهرما ده‌ترسن و سهرداده‌نه‌وینن

خالیدی کوری صه‌فوان له باره‌ی ئه‌حنه‌فه‌وه ده‌لێ: "ئه‌حنه‌ف له پیاوماقوڵی رای ده‌کرد، که‌چی پیاوماقوڵی به‌شوین نه‌ودا رای ده‌کرد"^(۱).

هه‌ندیك له ئاكارو ره‌فتاره به‌پێژه‌کانی ده‌خه‌ینه‌ پروو:

۱- هێمن و له‌سه‌خۆییه‌که‌ی

پیاویکی له‌سه‌ر خۆ و هێمن و بووه‌و نمونه‌ی ئارامگری بووه، پرسیاریان لێ کرد له‌سه‌ر خۆی چیه‌؟ وتی: قبول کردنی زه‌لیلیه‌ له‌گه‌ڵ سه‌بردا هه‌رکاتیک خه‌لکی سه‌رسام بپایه له هێمنیه‌که‌ی ده‌یوت: ئه‌وه‌ی له ناخی ئیوه‌دایه له ناخی مندا نییه، به‌س ئارام گرتن ده‌زانم، ئه‌وه‌نده له قه‌یسی کورپی مینقه‌ریبه‌وه^(۲) فیری له‌سه‌رخۆی بووم له هیچ که‌سیکی تره‌وه فیر نه‌بووم، برازا که‌ی بکوژی کوره‌که‌ی هینایه به‌رده‌می ئه‌حنه‌فی قه‌یس به که‌له‌پچه‌کراوی بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی لێ بکاته‌وه، قه‌یس وتی: بۆ ئه‌م گه‌نجه‌تان به‌ستوه‌ته‌وه، پاشان رووی کرده گه‌نجه‌که‌و وتی: کاریکی زۆر خراپت کردوه‌و ژماره‌ی خزمه‌کانت که‌مکردوه‌و هیزی خۆت لاواز کردوه‌و دلی دوژمنت خۆش کردوه‌و، ناله‌باریت به‌رانبه‌ر هۆزه‌که‌ت کردوه‌و، پاشان وتی "رینگه‌ی بۆ چۆلکه‌ن با پروات بۆ لای دایکی کوژراوه‌که‌و خۆینی کوره‌که‌می لێ بسینن، ئه‌مه زۆر داماره‌)، پاشان بکوژه‌که به‌ره‌للا کردو رویشت، قه‌یس خۆی ته‌نگه‌تاو نه‌کردو لۆج نه‌که‌وته ناوچاوی^(۳).

پیاویک وتی: به ئه‌حنه‌ف (فیری هێمنیم بکه‌)، وتی: (هێمنی بریتیه‌ له زه‌لیلی، تایا خۆت ده‌گری له‌سه‌ر زه‌لیلی؟ من خۆم هێمن نیم، به‌لام خۆم کپ ده‌که‌مه‌وه)^(۴)، هه‌ر له باره‌ی هێمنیه‌وه پیاویک جینیوی ده‌دا به ئه‌حنه‌ف ئه‌ویش بینه‌نگی راگرت، پیاوه‌که دووباره‌ی کرده‌وه هه‌تا سیجار ئه‌م هه‌ر بینه‌نگ بوو، پیاوه‌که وتی: چه‌ند گه‌مزه‌یه

^۱ المصدر نفسه (۳۰۴).

^۲ الاستعاب (۱۲۹۴/۳).

^۳ زفيات الاعیان (۱۸۸/۲).

^۴ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۶).

ته شهه کانی منی تیا مه وجوده بویه ناتوانی وه لآم بداته وه، نه حنهف وتویه تی ههرکه سی له سهه تانه یهک نارام نه گری با چاک بزانتیت چه ندین تانه ی تری بهرگوی ده که وی، قینیک په نگ بده یته وه زور له وه باشتره بکه ویته له وه خه ستره، وه هیمنی و له سهه رخویه که ی سهه رباری توانا وه یزبوه نهک لاوازی و بی ده سه لاتی بیت، له هه ندی جاردا شه ری گپوی کردوه، جاریکیان پیایک پیی وت: نه ی نه حنهف له سهه خویه کهت کوا؟ وتی: له لای خودای گوره یه^(۱).

۲- ناوه زوو ژیریسه که ی

نه حنهف پیایکی ژیرو سهه نگین بووه، وتویه تی: (ههرکه سی چوار ره وشتی هه بی نه وه که له پیایوی تیره که ی خویه تی، ۱- گهر دیندار بیت و دینه که ی ریگری خراپه ی لی بکات، ۲- ره چه له کی هه بی و پاریزگاری لی بکات، به ناکاری جوان، ۳- ناوه زایه کی هه بی سهه ره رشتی بکات، ۴- شه رمی هه بی و بیگه ری نیته وه)^(۲)، دیسان ده لی: (عه قل باشتین هاوده مه، نه ده ب باشتین که له پوره هاوکاری باشتین نه رم و نیاییه)^(۳)، ده لی: (ههرگیز باسی هیچ که سی کم به خراپی نه کردوه له پاشمله)، کاتی ناوی که سی کیان بر دایه له لای ده یوت: (وازی لی بینن رزقی خوی ده خوات و نا کامی خوی ته واو ده کات)^(۴).

برازایه کی هه بوو ددانی ده نیشتا و هاواری ده کرد، نه حنهف وتی: (ماوه ی سی سآله چاوم نازاری هه یه و باش نابین لی که س باس نه کردوه و هاوارم نه کردوه)^(۵)، ده لی: (ههرکه سی سهه ره گلله ی کرد بیت له گه لما به شتوازی خوم وه لآم داوه ته وه، نه گهر له سهه رو خومه وه بیت ریژم لی گرتوه نه گهر له خوار خومه وه بیت، سوزم بوی جولاهه و به به زه یی

^۱ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۲ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۳ تهذیب ابن عساکر (۱۹/۷).

^۴ المصدر نفسه (۲۱/۷).

^۵ المصدر نفسه (۱۶/۷).

بووم، له گه لیا ته گهر هاوشانی خۆم بوویت به هیمنی و له سه رخۆبی فه زلی خۆم داوه به سه ریا^(۱).

۳- زانسته کە ی

زانایه کی متمانهدارو بیخه وش و کهم نوتق بووه له نیمامی عومهر و عوسمان و عه لی و ئه بو زه^(۲) فه رموده ی ریوایه ت کردووه، هه سه نی به سری و عوروه ی کور ی زوبیریش فه رموده یان لی ریوایه ت کردووه، له سه رده می مه عاویه دا یه کیتک بووه له شه رعزانه کان.

۴- داناییه کە ی

پیاویکی داناو پر حیکمه ت بووه و نامۆژگاری به پیتری خه لکی کردووه، پرسیا ریان لی کرد (جوامیری چییه؟) وتی: "له خودا ترسان و خۆگرییه"، ماوه یه ک بیده نگ بوو پاشان وتی: "گهر که سی روخساری جوان بی، به لام لیبوردنی نه بیته جوانییه که ی په ریشانه، باشترین ره وشت بو گه نج نهویه، که له خودا ترس و لیبوره بیت"^(۳).

هه روه ها ده لی: "چله پۆیه ی ره وشته رزی له شیوزای ناخاوتندا ده رده که ویت، گو تن هیچ خیریکی تیا نییه هه تا کرده ی به دوا دا نه یه ت، روخساری جوان به بی مه عرفه ت هیچی تیا به سه ر نییه، هیچ سامانی به بی به خشنده یی که لکی نییه، هاو پیته تی به بی وه فا سوودی نییه، شه رعزانی به بی ته قوا پا داشتی نییه، خیر و سه ده قه به بی نه ته پاک ی قبول نییه"^(۴)

ده لی: "هه ر چاکه یه کم بز لوا بیته له شوین و کاتی خۆیدا پیشوا زیم لی کردووه"^(۵).

ده لی: "پیکه نیینی زۆر سام و شکۆبی خاوه نه که ی ده بات، سو عبه تی زۆر جوامیری خاوه نه که ی کال ده کاته وه، هه رکه سی ته شک به هه رکار یکه وه بگری، نه وکاره ده بیته

^۱ قادة فتح السند و أفغانستان ص (۳۰۷).

^۲ طبقات ابن سعد (۹۳/۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ تهذيب ابن عساکر (۱۹/۷، ۲۰).

^۵ البداية النهاية (۳۳۱/۷).

ناونیشیانی^(۱)، ده لئی: "نافرهت و چیتشت دوورخه نه وه له کۆپو کۆمه لمان، چونکه من رقمه له و کهسه ی که به ژنانی و ورگن ناسراوه، لای من جوامیتریه پیاو بتوانی خۆی بگری له حه نای خواردن و چیتشت به تایبه تی نه و کاتانه ی که حه زی لیته تی و برسییه تی"^(۲)، ده لئی: "گه وریه ی مرۆژ له وه دایه هاونشین ی ره شوروته کان بیت، هه رکه سی له سه ر زمان ی عامه ی خه لک نه بیته گه وره، به زمان ی که سانی یان تا قمی نایته گه وره"^(۳).

۵- زمان پاروییه که ی

مرۆفیتیکی خۆشخوان و شیرین که لام بووه^(۴) جاریکیان وتاری ده داو گو تی: "پاش سوپاس و ستایش ی خودای گه وره، نه ی کۆمه لئی تیره ی نه زدی و ربیعه ئیوه برای دینی ئیمه ن و له باواندا هاوبه شمانن و برای راستیمانن له ره چه له ک و داهات و مولکدا دراوسیمانن و بۆ دوژمنان پشتیوانانن، وه للاهی نه زدی به سه ره له ته میمی کوفه به ریز تره له لام، نه زدی کوفه له ته میمی شام به ریز تره له لام نه گه ر لیزگی حه سوودی له سنگتان هه لبتیت بیگومانن سامان و دارایی ئیمه فراوانه بۆ هه ردولامان"^(۵).

له راستیدا نه حه ف قسه قوت و به لگه روشن و مه نتیق زان بووه، جاریکیات هات بۆ سولحی کیشه ی خوین، دانیشتوان ده ستیان کرد به گفتوگۆ وتیان دوو خوینی لی ده سین، نه حه فیش وتی: نه م حوکه ته نیا بۆ خۆتانه و نایته بریاریکی گشتیی، پاشان بیده نگ وتی: "نه و تۆ له یه ده تانه وی من ده تان ده می به س شتیکتان پی ده لیم، خودای گه وره بریاریداوه خوینی له باتی خوینی ک، پیغه مبه ریش ﷺ به هه مان شیوه یه ک خوینی داناوه، که چی ئیوه دوو خوین داوا ده که ن نه ی ناترسن یه کی له ئیوه

^۱ وفيات الأعيان لابن خلکان ص (۱۸۷/۲).

^۲ وفيات الأعيان (۱۸۸/۲).

^۳ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۹).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

خوینیک برژینتی و تۆلەتان لی بسەنری ئەوکاتە خەلکی لیتان خۆش ناییت هەتا ئەم دەستورەى خۆتان جیبەجی نەکەن بەسەرتاندا؟ وتیان با بەیەك خوین واز بیینن^(۱).

جاریکیان ئەحنەف گۆتی لە پیاویك بوو دەیوت نایەبە خەیاڵمدا وەسەفم کەن یان لۆمەم بکەن، ئەحنەف وتی: "بەپراستی تۆ ئەرخەیانى لەو گرتیەى کە ماقولانى شەکەت کردوو^(۲)".

۶- خۆنەویستی و نتمییه‌کەى

ئەحنەف هەرچى بۆخۆی پیتی خۆشبوایە بۆ خەلکیش پیتی خۆشبوو، تەنانەت ئەرکى خەلکی دەخستە سەرشانى خۆی و لە چاکەو پیاوەتیدا دەروونی خۆی پاکژ کردبوو، بە پاکى هەرەهەزى کەسانى تری دەکرد، کاتى ئەحنەف هات بۆ لای نىمامى عومەر لە شاری مەدینە نىمامى عومەر خەلاتىكى پێشکەش کرد وتی: (ئەى ئەمیرى نىمانداران وەللاهی نىمە بیابان و هەردمان نەبرپووە شەوو رۆژمان نەچرپووە بۆ خەلات و دیارى، من ئاتاجم پیتی نىیە)، بەم هەلوێستە چاکى و پاکى ئەحنەف پتر بوو^(۳).

۷- بەسپاردەبىیه‌کەى

ئەحنەف بە سپاردەبوو، نمونەى سپاردەپارێزبوو، وەکو زووتر باسمان کرد کاتى برازاكەى لەناشته‌واى ئەهلى بەلخدا برىكى زۆر قاپى ئالتون و زىوو پارەو كەلوپەل و پۆشاکى هینایە بەردەستى، ئەحنەفیش پرسىارى ئەم شەكەنى کرد، برازاكەى گەتوگۆكەى بۆ گىرایەو (كە بەلخىیه‌كان لە جەژنانەى میهرەجانى خۆیاندا^(۴) بە دیارى هیناویانە بۆیان و ئەمیش بەترسو لەرزەو گلى داووتەووە ناخۆ خەلاتە یان حەرام) ئەحنەفیش پرسىارى لىکردن هەمان وەلامیان داىو، وتی: (بیبەن بۆ خزمەتى رابەرى گشتى لەشکرەكان، عەبدووللای كورى عامر بە جوانى بۆى باس بکەن)، عەبدووللا وتی: (ئەى ئەحنەف ئەمانە وەرگرە هى تۆیە)، ئەویش وتی: (من پىویستم پیتی نىیە)،

^۱ وفات الأعيان (۱۸۱/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ تهذيب ابن عساکر (۱۲/۷).

^۴ جەژنەى فەرسانە.

نه حنهف زور قهلس بوو به خهلات و ديارى ته نيا پشكى غه نيمه و ورده گرت و چاوبرسى نه بوو^(۱).

۸- هيواشى و نه سپايه كى

نه حنهف زور هيواش و به نه سپايى بوو، ده ستى نه نه برده هيچ كارى هه تا هه زار ليك دانه وهى بو نه كرده، وتيان نهى نه بو به حر تو خاوو هيواشى، وتى: (من دهر وونى خوم له سهر سى شت راهيتناوه، كه په له پروزه يان بو بكم، ۱- نو يو كردن كه هاته پ يش دواى نه خهف، ۲- ناشتنى جه نازه له كاتى خوى نه سپه رده ي بكم، ۳- به شودانى كچ نه گهر كه سيكى هاوتاي خوى هاته خوازيتنى لى ماره بكم)^(۲).

۹- له خواترسان و خوپاريزيه كى

نه حنهف نيما ندراتيكي له خواتر سو خوپاريز بوو به گورجى هاته ناميزى نايينى نيسلام و هوزه كيشى به رينمايه كانى موسلمانان بوون^(۳) نه حنهف بيووه بانگخوازه كانى به رايى به نه وپه رى هيزو بزوييه وه، له سهر بيروباوه رى خوى چه سپاوه بوو به تاييه تى له و كاته ي كه زور به ي عه ره به كان له دواى كوچى پينغه مبه ر ﷺ هه لگه رانه وه، له ژيانيدا به چاكي تيكوشاوه بو به رگرى و بلاو كردنه وه ي په يامى نيسلام و له م پيتناوه دا سه خترين ناسورى چه شتووه، حه سه نى به سرى ده لى: (هيچ كه سيكم نه ديوه نه وه نده ي نه حنهف هيزاو به ريز بيت)^(۴)، نه حنهف ده لى: (عومه رى خه تاب ماوه ي سالى لاي خوى گلى دامه وه له شارى مه دينه و هم مو شه وو روتيك سهر داني ده كرد، هيچ كارو گوتارتيكى خرابى تيا به دى نه كردم)^(۵).

زور به وردى تا قير كرايه وه له پالاوتنى نيمامى عومه ر سهر كه وتنى به ده سه تهيئا، نيمامى عومه ر نوسراوتيكي پيادا نارد بو نه ميرى به سره^(۶) و نووسيويوى (نه حنهف

^۱ قادة فتح المسند و افغانستان ص (۳۱۳).

^۲ طبقات ابن سعد (۹۶/۷).

^۳ شذرات الذهب في أخبار من ذهب - أبو فلاح عبدالحى (۷۸/۱).

^۴ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

^۵ قادة فتح المسند و افغانستان ص (۳۱۴).

^۶ المصدر نفسه (۳۱۴).

بەریزۆ پیاوماقوڵی ئەهلی بەسرهیهو ئەبو موسای ئەشعەری ناگادار کردبوو کە راویژ لەگەڵ ئەحنەفدا بکات بۆ کارەکانی و گوێ بۆ قسەیی بگریت، نیشامی عومەر دواي سەرکەوتنەکەمی رووبەرۆ پیتی وت: (تۆم تاقیکردەوهو هەلم سەنگاندیت، جگە لە چاکەکاری هیچی ترم تیا بەدی نەکردی، بۆم دەرکەوت ناشکرانگانت چاکە، تەکا دەکەم بەنەهانییەکانیشت وەکو ناشکرانگانت بیت)^(۱).

بەرستی ئەحنەف پیاویکی پارساڵ بوو، شەوانە شەونویژی دەکردو هەتا بەری بەیانی دەگریا، پەنجەیی دەخستە سەر چراکەیی و دەبیوت بە نەفسی خۆی: (گەر تۆ لەسەر ناگری ئەم چرایە خۆت پێ نەگیری ئیدی چۆن لەسەر ناگری پرکلبەیی دۆزەخ خۆت رادەگریت؟!)^(۲). وتیان پیتی تۆ زۆر روژوو دەگریت گەدەت تەنک دەبیئت و بریندار دەبیئت، وتی: مەن سازی دەدەم بۆ سەفەریکی پر برسییەتی و دووردیژ^(۳)، ئەحنەف کرا بە سەرۆکی خۆراسان لەکاتی شەری فارسەکاندا، شەویکی کرپۆه تووشی لەشگرانی بوو هەموو سەربازو پاسەوانەکانی خەتبوون هەستا گەرا بەدواي ئاودا پیتی چوو بە چلیکدا خوین لە قاچی هات، هەرکۆلی نەدا هەندێ بەفری دەستکەوت وردی کردو خۆی پێ شۆرد^(۴)، هەرکاتی لای چۆڵ بوايه داواي قورئانی دەکرد، وەکو پیشی نانی خۆی، لە نزاکانیدا دەبیوت: (ئەي خودایە ئەگەر لیم خۆش بییت ئەوه خۆت باشی لێدەزانی، ئەگەر سزاشم بەهیت هەر خۆت باشی لێدەزانی)، نزیایەکی تری ئەمەبوو: (ئەي خودایە دلنایییەکی وەهام پێ ببەخشە زەحمەتەکانی دونیام لەلا ئاسان بکات)، جاریک جەنازەیهک درا بەلایدا، وتی: (رەحمەتی خودا لەو کەسەیی نەفسی خۆی ئامادە دەکات بۆ روژکی ئاوهە)^(۵)، وتویەتی (سەرم سوپدەمیئنێ لەو مرۆشەیی کە دووجار بە بۆری میزدا هاتوو کەچی لە خۆی بابییەوه فیز دەکات)^(۶).

^۱ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۲ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

^۳ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۴ المصدر نفسه (۹۴/۷).

^۵ تهذيب ابن عساکر (۱۶/۷).

^۶ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

ئەم خالانە ھەندىك بوو لە رەوشتە دانسقەكانى ئەحنەف، كە ھەموو خەلكى
 خۆشيان دەويست و متمانەيان پىي ھەبوو بە چاوى رىزەو تەماشايان دەکرد، بىنگومان
 ئەم رەوشتانە لە ھەر كەسىكدا بىخەملى دەبىتتە خاوەن كەسايەتییەكى بەھىزو ناوى لە
 ھەموو كات و شوپىنىكدا دەگەشىتتەو، زۆر بە دەگمەن زەمان دەبىتتە خاوەنى
 كەسايەتتى وەكو ئەحنەف^(۱)، لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا رابەرى فتوحات بوو لە
 كارى فەرماندەبىيدا سەرتەل بوو رزگار كەرى ولاتانى خۆرھەلات بوو، لە نەخشە كىشان و
 دەرکردنى برىارى خىرادا سەركەوتوو بوو لە پىشى پىشەوہى لەشكردا بوو، بەم
 ھىمەتە بەرزانە پلان و برىارە سەربازىيەكانى دەردەكرد لە بوارى كردهبىيدا
 شوپىنەوارىكى كارىگەرى بەجى ھىشتوو، چونكە لە كاتى برىاردا ئەوپەرى تواناى خۆى
 خستوو تە كارو راپوژى كرددوو بە دونىادىيەكان، بەلكو شەوانە بە نەپنى گەشتى
 كرددوو بەناو سەربازەكانداو گوپى گرتوو لە رابوچوونيان ئەگەر بۆچونىكى شىاوى
 بەرگوپى بكەوتايە دەستبەجى كارى پىدەكرد، گرنگ نەبوو بەلايەو ھىكمەت لە چ
 دەفرىكدايە، ئەم فەرماندەيە لەسەردەمى ئىمامى عوسماندا بە ناوہزوو بە شمشىرەكەى
 پىكەوہ دوژمنى دەشكاند، سەكوپەكى مەزنى گرتبوو لە دلپرى و بوپرى، چەندىن جار
 خۆى ئىشكى دەگرت بۆ ئەوہى سەربازەكانى بە ئاسودەيى بىخەون زۆر بەھرەدار بوو لە
 خۆشاردنەوہدا، خۆى و لەشكرەكەى لە زۆر ناسۆرى و نارەھەتییەك لاداوہ^(۲).

ئەحنەف پىاويكى مەزن بوو لە پىاوەكانى ئومەتى ئىسلام، ئومەتتىك بوو لەناو
 پىاوانداو سەركو و رابەرى ئەھلى خۆرھەلات بوو، وەكو ئىمامى عومەر پىي دەوت تۆ
 گەوہرو سەركو^(۳).

باسى ئەحنەف درىژى پىدرا، بەلام شىايانەتى، چونكە جوان مەردىكە
 لەفەرماندەكانى فتوحاتى سەردەمى ئىمامى عوسمان و يەكىك بوو لە رىكخەرانى ژيانى
 سەردەمى خەلىفەى سىيەم، قوربەسەرى ئەوانەى تىرەلارو و تىرەكانيان دەگرنە خەلافەتى
 ئىمامى عوسمان و فەرماندە شوپشگىرەكانى، بۆ نمونە ئەحنەف.

^۱ قادة فتح السند و أفغانستان، ص (۳۱۶).

^۲ المصدر نفسه (۳۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۳۲۲).

باسی دووهم: فتوحاته کانی شام

یه کهم: فتوحاتی حه بیبی کوری مه سله مهی فه هری

وه کو پیشتر باسمان کرد له سهره تای ده سته کاربوونی نیمامی عوسماندا رۆمه کان مرخیان له موسولمانان خۆش کردبوو به ئاپۆزایه کی زۆره وه، بۆیه نیمامی عوسمان نامه ی نووسی بۆ وه لیدی کوری عه قبه که یارمه تی برایانی شام بدات، ئه ویش به ههشت ههزار سهرباز یارمه تی دا به قیاده یی سه لمانی کوری ره بیعه ی باهیلی، توانییان زه فەر به رۆمه کان به رنو و ده ریانکه ن له خاکی خۆیان هه ندیکیان ده سته سه ر کردو ده سته که وتیان لی گرتن، جاریکی تر رۆمه کان له گه ل تورکه کان گه له کۆمه یان کرد بۆ لیدانی موسولمانان له تۆله ی ئه رمینییه دا که موسولمانان فه تحیان کردبوو، حه بیبی مه سله مه ش پلانی بۆ داوه که ی دوژمنان داړشتو شه و چوه سه ر (مروییانی) سه ر کرده یان کاتێ خیزانه که ی حه بیب ئه م نه خشه یه ی بیست وتی: به لئینی چیت داوه؟ حه بیب وتی: یا سورا دیقه ی مرۆییانی یان به هه شت.. که شه و داها ت چوه سه ر مرۆییانی سه ر کرده هینایه ده ر، پاشان ژنه که ی خه به ری بوویه وه سه یرکا میژده که ی له مه ال نه ماوه، حه بیب تی کۆشانه کانی به ری کوی پیکتی نه نجام داوه و سه رکه وتنی له ناوچه کانی ئه رمینییه و نازربایجان به سولج و به کوشتا ر به ده سته ی هیناوه^(۱)، حه بیب یه کینکه له فه رمانده دیاره کانی شه ری ئه رمینییه و بیژه نتینییه کان و له خه باتیدا سوپایه کی زه به لاحی دوژمنی تی کۆپیک شکاندوو و بری قه لا و شاری گه وره ی رزگار کردوو، هه روه ها غه زای شه ره نگیزه کانی عیراقی کردوو، وه له ده فه ری رۆمدا کۆمه لتی قه لای رزگار کردوو^(۲)، وه کو شمشان و مه لاتیه .. هتد.

له سالی (۲۵) کۆچی مه عاویه ش غه زای رۆمه کانی کرد هدا (عه موریه) ی گرت واته ئه و قه لایه ی که ده که ویتته نپوان نه نتاکیه و ته رتوسه وه، له ویدا کۆمه لیک له خه لکی شام و جه زیره ی نه سیر کرد، له هاوینی داها تووشدا قه یسی کوری حوری

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين - حمد شاهين، ص(۲۵۲).

^۲ حروب الاسلام في الشام في عهد الخلفاء الراشدين - محمد أحمد باشمیل ص(۵۷۷).

عده بسی غه زاکانی تری رۆمییه کانی کردو دواى شهر هه ندئ قه لای نزیکی نه تئاکیییه و رووخاند، بۆ شهوی به که لکی رۆمه کان نهیته^(۱).

دووهم: یه که مین که سی که مؤلته تی شهری ده ریاییدا نیمامی عوسمان بوو

کاتئ مدعاوییهی نه بی سوفیان نه میری شام بوو، پرووی نا له نیمامی عومهر و پینداگری کرد. که شهری ده ریایی بکات. له گهل رۆمه کان، چونکه زۆر نزیکن له شاری حیمصه وه ته ناندت گونده کانی حیمص گوئیان له وه پهی سه گو قوقهی که له شیتر رۆمه کانه، ده یویست نیمامی عومهر رازی بکات، نه ویش نوسراویکی نووسی بۆ عه مری کوری عاص داواى لی کرد باسی بارودۆخی ده ریاو ده ریوانی بۆ بنووسیت، نیمامی عومهر نووسی بووی له بارهی ده ریاهه من ده رونم کینگل ده خوات، عه مریش بۆی نوسی (من نه وه ندهی ده زانم دروستکراویکی بچوک، که مرۆقه سواری دروستکراویکی گه وه ده بیته، هه رکه چوه ناوی دلئ پهل پهل ده بیته، وه ختی نه زنه کیدا بچی عه قلی لاده چی، له ده ریادا متمانه که م ده بیته وه گو مان زۆر ده بیته نه و مرۆقه وه کو کرمی به پیره داریکه وه بی ناوه هایه نه گه ر نه ملالولا بکات نغرو ده بیته، نه گه ر په رییه وه نه بله ق ده بیته).

نهم وه لامه وای کرد له نیمامی عومهر شهری ده ریاهه قه ده غه بکات و نووسی بۆ مدعاوییه (نه خیر سویند به و که سه ی موحه مده دی به راستی ناردوه هیه موسلمانن ناخمه ناو ده ریاه، وه لاهی تاکه موسلمانیکم له هه موو کولورو گه نجینه ی رۆم له لا به پرتزه، وریابه پیتشنیاری کاری وام لا مه که، خۆت باشده زانی چه ندین جار داواى نهم کاره م لی کراوه به لام ریگه م نه داوه)^(۲)، نهم خواسته له ناخی مدعاوییه دا هه ر ده رنه چوو بوو سه ره پای تالای رۆمه کان که ده هات به روویداو زۆر مه به سته ی بوو شاره کانیا ن فه تح بکات، بۆیه له خه لافه تی نیمامی عوسماندا مدعاوییه پیتشنیاره که ی جاریکی تر خسته به ریاس و لیکنۆلینه وه لای نیمامی عوسمان، نه ویش وتی: (خۆت شاهیدی نیمامی عومهر چۆن وه لامی دایته وه له بارهی شهری ده ریاهه)، جاریکی تر

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۵۳).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۸/۵).

نوسراویکی نووسی بۆ ئیمامی عوسمان و باسی ئاسان پهرینه‌وه‌ی ده‌ریای بۆ کرد بۆ قوبروص، ئه‌ویش نووسی (نه‌گهر خاوخیزانه‌که‌ی خۆت ده‌خه‌یته ده‌ریاوه ئه‌وا مؤلّه‌تت ده‌ده‌م شه‌ری ده‌ریایی بکه‌یت نه‌گینا نابیّ بجیته ناوی و به‌هریته‌وه) ^(۱).

هه‌روه‌ها ئه‌م مه‌رجه‌شی بۆ معاویه دانا (هیچ سه‌ربازێك نه‌بات به‌ خۆشی خۆی نه‌بیت و نازادی رایان بدات، پاشان ئه‌وانه‌ی که‌ حه‌زده‌که‌ن تیروپشکیان بۆ بکات، یه‌ک سه‌رباز هه‌لنه‌بژیری به‌ که‌یفی سه‌ربازه‌که‌ نه‌بی)، کاتێ معاویه وه‌لامه‌که‌ی به‌ده‌ست گه‌یشت ده‌ستی کرد به‌ په‌رینه‌وه‌ به‌ره‌و قوبروص ^(۲) و خه‌لکی قه‌راغ ده‌ریای ناگادار کرده‌وه که‌ به‌لامه‌کان ئاماده‌باش بکه‌ن و نزیکه‌ی رۆخی ده‌ریای بکه‌نه‌وه به‌تایبه‌تی بۆ قه‌راغی قه‌لای عه‌کا، بۆ ئه‌وه‌ی به‌یته هه‌وارگه‌ی مانه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کان، به‌م چه‌شنه معاویه که‌سی به‌تۆبزی نه‌بردو سوپایه‌کی گه‌وره‌ی کرده‌ ئه‌و به‌روه‌ بۆ شه‌ر کردن ^(۳)، ئه‌م کرداری په‌رینه‌وه‌ به‌لگه‌و نمونه‌یه که‌ موسلمانان دوونیاو له‌زه‌ته‌کانی دنیا له‌لایان بیبایه‌خ بووه، هه‌رگیز بۆی نه‌کۆشاون، هه‌رچه‌نده‌ ده‌رگاگانی دوونیا به‌ ته‌واو لێ کرابوه‌وه‌و نازو نيعمه‌ته‌کانی رۆابوو به‌سه‌ریاندا، چونکه‌ وا گۆشکرا بوون، که‌ نازو له‌ زه‌ته‌کانی خودای گه‌وره‌ باشتر و به‌رده‌وامتره‌ تا هی دنیا، ئه‌م شانده‌ بۆ سه‌رخستنی ئیسلام و به‌رباکردنی دادوه‌ری و بلاوکردنه‌وه‌ی په‌یامی چاکسازی دروست کرابوون و هه‌لبه‌ژێردرابوون و به‌ راشکاوی دینیان جیبه‌جی ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی دوژمنان کویریای به‌سه‌ر چایاندا بیت، بیروپروایان وابوو ناوه‌پۆکی ئه‌م په‌یامه‌ راست و دروسته‌ بریتیه‌ له‌ تیکۆشان له‌ پیتاو به‌ده‌سته‌پیتانی ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌دا، خۆ ئه‌گه‌ر که‌مه‌ترخه‌مییه‌کیان کردبایه‌ له‌ گه‌یاندنی ئیسلامدا ته‌مه‌لێیان کردبایه‌ به‌بی هۆ، خودای گه‌وره‌ سه‌ربه‌زری دوونیا لێ ده‌سه‌ندنه‌وه‌و له‌ رۆژی په‌سلانیشدا له‌ پاداشت بیبه‌شی ده‌کردن، بۆیه‌ له‌م ئه‌رکه‌ په‌رۆزه‌دا کێپه‌رکیان ده‌کردو له‌ پیشی معاویه‌وه‌بوون. پێده‌چۆ فەرموده‌که‌ی ئومو حه‌رام له‌ دلی معاویه‌دا گه‌شه‌ی کردبێ و له‌ نه‌ندیشه‌یاندا ره‌نگی دابیتته‌وه‌و پالی پتوه‌ نابیت بۆچوونه‌ ناو ده‌ریاو غه‌زاکردن و به‌

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۵۳۸/۲).

^۲ المصدر نفسه (۵۳۸/۲).

^۳ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (۳۵۸).

موعجيزه‌ی فرموده‌کە‌ی پيغه‌مبەر ﷺ ئەم غەزايەش کەوتە کۆتايی زستانی سالی بیست و هەشتی کۆچی بەرامبەر (٦٤٩) زاینی^(١)، بەم چەشنە موسلمانان لە شامەو بەرەو قوبروص چوون و لە مینای عەکا دابەزین و ئومو حەرام کەوتە خواروو ملی شکاو مرد^(٢) لە دورگە کە ناشتیان، مردنەکە‌ی بوو بە ناوینشانی ئەو فیداکارییە‌ی کە موسلمانان بۆ بلاوکردنەو‌ی ئیسلام بەخشییان، تا ئیستاش گۆرە‌کە‌ی دیارەو پیتی دەوتری (گۆری نافرەتە راسالە‌کە)^(٣).

پیشی ئەم غەزایە مە‌عاویە کۆبونەو‌ی کرد بە هاو‌ه‌لانو راویژی کرد بەم کە‌لە‌پیاوانە (ئەبو ئەیوبی خالیدی زەیدی ئەنصاری، ئەبو‌ه‌ردا، ئەبو‌زەری غیفاری، عوبادە‌ی کوری صامت، وانسیلە‌ی ئوسقوف، عەبدوللای کوری بوشری مازنی و شەدادی کوری ئەوس و میقدادی ئەسوەدو کە‌عبی حیرو جوبەیری کوری ئەفیر)^(٤)، هەنگاوی یە‌کە‌م نامە‌یان نارد بۆ خە‌لکی قوبروص و بۆیان رۆشنکردنەو‌ه کە ئیمە بۆ دە‌ستبە‌سەرگرتنی دورگە‌ی قوبروص غەزاتان لە‌گە‌ڵ ناکە‌ین^(٥)، بە‌لکو دە‌مانەو‌ی بانگهێشتتان بکە‌ین بۆ نایینی خودا و پاراستنی سنووری ولاتی ئیسلام لە شامدا، هەر‌و‌ها بیژە‌تییە‌کان ب‌نکە‌یان لە ناوچە‌ی ئیو‌ه‌دا داناو‌ه لە کاتی لە‌شکرکێشیدا لای ئیو‌ه پشوو دە‌دە‌ن و خە‌لکی ئیو‌ه‌ش لە‌گە‌ڵ خۆیان راپیچی شەر‌ دە‌کە‌ن، بەم چەشنە ئیو‌ه هەر‌ه‌شەن بۆ ولاتانی شام و مە‌ترسیتان لی‌ دە‌کری، کەواتە ئە‌گەر موسلمانان لە بیو‌ه‌ی دورگە‌کە‌تان دل‌ ئارام نە‌بن و نە‌تان خە‌نە ژێر رکیتی خۆیان ئە‌وا دە‌بنە خنجرێکی ژە‌هراوی لە پشتیانەو‌ه^(٦).

لە وە‌لامدا دانیشتوانی دورگە‌کە‌ تە‌سلیمی ئیرادە‌ی شۆرشگێرە‌کانی ئیسلام نە‌بوون و ولاتی خۆیان خامۆش نە‌کرد، بە‌لکو خۆیان لە قە‌لاکانیان قایم کردو رووبەر‌وو بوونە‌ویان

^١ المصدر نفسه.

^٢ البداية والنهاية (١٥٩/٧).

^٣ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٩).

^٤ المصدر نفسه.

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

هه‌لبۆارد، چونکه چاوه‌پروانی رۆمه‌کان بوون به‌رگرییان لێ بکه‌ن و پشتیوانییان لێ بکه‌ن^(١).

سینیه‌م: خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و سوڵح کردن

موسڵمانان به‌ره‌ و پایته‌ختی قوبروس که (قوسته‌نتینییه) یه ملیان ناو له‌ چه‌ند کاژیریکی که‌مدا نابلو‌قه‌یاندا، به‌لام خه‌لکه‌که‌ی داوای سوڵحیان کرد نه‌وانیش پازی بوون و چه‌ند مه‌رجیکیان بۆ دانان له‌ به‌رامبه‌ر مه‌رجه‌کانی نه‌واندا مه‌رجی قوبروسییه‌کانیش نه‌وه‌بوو که موسڵمانان داوایان لێ نه‌که‌ن به‌رانبه‌ر رۆمه‌کان شه‌ر بکه‌ن، چونکه چاریان ناکه‌ن و له‌ گۆڤریان نایه‌ن، به‌لام مه‌رجی موسڵمانه‌کان نه‌مانه‌ بوو: ١- نه‌گه‌ر خه‌لکی دوورگی قوبروس هێرشیان برده‌ سه‌ر دوژمن موسڵمانان له‌سه‌ریان ناکه‌نه‌وه‌.

٢- موسڵمانان ناگادار بکه‌نه‌وه‌ له‌ جموجوڵی رۆمه‌کان.

٣- سالانه‌ هه‌وت هه‌زارو دووسه‌د دینار به‌ن.

٤- موسڵمانان له‌ ریگی دوورگی قوبروسه‌وه‌ په‌لاماری دوژمنانی خۆی بدات.

٥- یارمه‌تی رۆمه‌کان نه‌ده‌ن و نه‌پینیان بۆ ناشکرا نه‌که‌ن، گه‌ر مه‌رامیان هه‌بوو له‌

داوای نه‌م سوڵحه‌ موسڵمانان گه‌رانه‌وه‌ بۆ ولاتی شام^(٢).

نه‌م هه‌لمه‌ته‌ سه‌لماندی که موسڵمانان له‌ شه‌ری ده‌ریاییدا به‌تواناو لیه‌تاون، هه‌روه‌ها هه‌لیکی باشی ره‌خساند بۆ نه‌زماندی موجهیدان که له‌مه‌ودوا بچه‌ نیو شه‌ری ده‌ریاره‌وه‌ له‌ گه‌ل ولاته‌کانی چواره‌وری شامدا یان ولاتانی^(٣).

چواره‌م: عه‌بدووللای کورپی قه‌یس فه‌رمانده‌ی که‌شتییه ئیسلامییه‌کان بوو له‌ شامدا

معاویه عه‌بدووللای کورپی قه‌یسی هاوپه‌یمانی تیره‌ی فه‌زاره‌ی کرده‌ سه‌رده‌سته‌ی شه‌ری ده‌ریایی، ته‌ویش په‌نجای ده‌ریایی کرد، له‌ نیوان شاتییه‌وه‌ شافییه‌داو هیچ سه‌ربازیکی نغری نه‌کرد، ته‌نانه‌ت نه‌که‌وته‌ ناوه‌که‌ش و هه‌میشه‌ له‌ خودا ده‌پارایه‌وه‌ سه‌لامه‌تی و ناسوده‌یی بکاته‌ به‌شی سه‌ربازه‌کانی و به‌ ترسو بیمی ده‌ریا تاقییان نه‌کاته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ش به‌دلی ته‌وی کرد.

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبری (٢٦١/٥).

^٣ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٨ - ٣٥٩).

جاریک خۆی به تهنها رۆیشت بۆ نزیکى دوژمن، بۆ کۆکردنهوهی زانیاری له ناوچهی (مهرفای) ی ولاتی رۆمهکان لهویندا سوالکهرهکانی مهرفای بهداماوی بینی و به کزوماتی دانیشتبون، عهبدوڤللا بهزویی جۆشاو خیری پینکردن، ژنیك له سوالکهرهکان گهرايهوه بۆ گوندهکهی خۆی و وتی: به پیاوهکانی ناوایی دهنگویاسی عهبدوڤللا دهزانن؟ وتیان له کوییه؟ وتی: له (مهرفایه)، وتیان: نهی دوژمنی خودا تۆ چۆن عهبدوڤللا دهناسی؟ نهویش ترساندی و توپهی کردن وتی: ئیوه زۆر لهوه که مترن عهبدوڤللا بترسی لیتان، نهوانیش به جاری خرۆشانو هیرشیان هیئایه سهری، نهویش ههتاتوانی درێغی له شهپرکردنیان نهکرد، بهلام عهبدوڤللا پینکرا، زۆری پێ نهچوو ترازوی شهپر بهودیودا ههستایهوه هاوهلانی عهبدوڤللا به لیشاو هاتن بهسهروکایهتی سوفیانی کورپی عهوفی نهزدی، که جینگری عهبدوڤللا بوو تیک پرژان و بهشهپر هاتن، سوفیانیش خۆش خۆش گالتهی به سهربازهکانی دهکردو تهشهری لی دهدان، بۆ نهوهی دهماخیان گهرمیبت و زیاتر ههلبچن، لهناکاو کهنیزهکهکهی عهبدوڤللا وتی: نهی هاوار عهبدوڤللا شههید بوو، سوفیان وتی: دهئینی چی؟ وتی: دهئیم به تهوژم پهلاماریان بدن دادهمالترین، سوفیان بهبی لوتبهزری وازی له نهخشهکانی خۆی هیئناو چوه سهپر پلانی تهوژم بردن و به جاری لهناویان بردن، موسولمانان لهو شهپهردا تهزین و شهپهکه بووبه دوا ساتی تهمهنی عهبدوڤللا^(۱).

وترا بهو ژنهی که رۆمهکانی خرۆشانده سهپر عهبدوڤللا، چۆن عهبدوڤللات ناسی؟ وتی: کاتی داوای خیرم لیکرد وهکو بازرگان وابوو، کاتی بهشی دام وهکو پادشا وابوو، تیگهیشتم نهمه عهبدوڤللا قهیسه^(۲).

خودای گهوره بهم چهشنه ویستی عهبدوڤللا بیگهیهنی به شههیدی و بۆیه دهرفتهتی بۆ رهخساند لهم شهپهردا شههید بیی و سومعهی موسلمانان له شهپهردا دریا پیدا لهکهدار نهبیست، عهبدوڤللا خۆی به تاقی تهنیا کهوتبووه پهچوری دوژمن و سۆراغی دهکردن، بهلام نهو ژنه به وردی تهماشای کردو دهرکی پینکردو بوو به سیخوری، له بینینی یهکهمداروالهتی له بازرگانیککی ناسایی دهچوو، له دووهمدار وهکو پادشایهک دهستی

^۱ تاریخ الطبری (۲۶۰/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۲۶۰/۵).

دړیپهوه له مو حالته دا هیمای سهر کرده کھی و رابهړیپه کھی ناشکر ابو، نم ژنه دهیزانی نم فرمانده دوژمنه کانی خوی داغان ده کات و پیاویکی چاونه ترسه، نم رابهړه سیاسیه له گهډ بېباوه رانیښدا نه ونده دلغراوان و به خشنده بوو هتا خوی و باره گاکانیښی بو دوژمن ناشکرا کرد، بېگومان ویستی خودای گه وړه له شهیدیه دا ده بوو هر جیبه جی بیت، چونکه خودای گه وړه کرد بووی به خهلاتی، رابهړانی نیسلامی همیشه نمونه ی هر بهرزیان به خودی خویان توژمار کردوه بو نهوهی سهر کهوتنی بالا له سهر دهستی نهوان به دی بیت و گیانی خویان بهخت بکن، پیښه نگی چاکه بو پاشینه کانی خویان، پروانه نم فرمانده جهریزه به خودی خوی هستاوه به کوکړدنهوهی زانیاری له باره ی دوژمنه وهو نه یکردوه به نهرکی سهرشانی سهر بازه کانی و مترسی نهوه شی له رپتگه دا بووه بکه ویتته داوی دوژمنه وهو گیروده بیت، که چی گه موی به رچی خوی کردوه، ههروه ها بهم کاره ناوازه یه رهوشته بهرزه کانی نیسلامی نواندوه، ته نانه ت له گهډ ژنیکی بېباوه رپ دوژمندا سهرمایه ی خوی پیداوه، که به نرخترین مالی دنیا یه و مرؤ شانازی پیوه ده کات، پیښتریش له گهډ سهر بازو بهرده سته کانی خویدا تنک بووه به سؤز بووه، قهت توندوتیو لووت بهرز نه بووه سهرزه نشتی هاوه لانی نه کردوه هه رگیز زویر نه بووه لییان، هه رکاتی قسه یه ک دلگران ی کرد بیت گهش بین بووه، دلنیا بووه ته مومؤ هه رده ره ویتته وه، هه رگیز نه ونده خوی فهرز نه کردوه به سهر سهر بازه کاند او نهوانیش کاره کان گهنده ل بکن و گزی لی بکن، ههروه ها سوفیانی جیگریشی فرمانده یه کی چاک و لیها توه بووه، نهو بابه تesh که لاقرتی کردوه به سهر بازه کانی به پیویستی زانیوه بو هاندان و خیزدانیان، ههروه ها تازه به تازه ببوه سهر له شکریان و نهرکی سهر بازی گرتبوه نه ستؤ ده بوو گورو تینیکیان به بهردا بکات و غیره تیان بچوشینی.

ههروه ها سوفیان له وه رگرتنی قسه ی حه قدا فیزی نه کرده کاتی که نیزه که که پیتی وت نهو پلانه بگره بهر که نه میره که مان (عه بدوللا) ده یگرته بهرو پیاده ی ده کرد. سوفیان به بی لوتبه رزی به قسه ی کرد، هه رچند رای که نیزه یه ک بوو نم گو یگرته، نمونه یه که له خونه ویستی و ساده یی ناکاریکی په سهند له توژی یه که می نیسلامدا بهم رهوشته جوانانه فتوحاته کان بهر قه راره بووه فرمانده کان له ئیداره ی ولاتدا سهر کهوتنیان

به دست هیناوه، ماشه لالا له نه وه کانی جیلی یه کهم، شوره تیان تا کوئی چوه، دورترین رینگه بریوه و چنده ها مله پوری سه رزه وی پی داته پیوه هاوه لآن ده ست و پینان به هاوکاری هه ژاران سپی بووه^(۱).

پینجه م: قوبروسییه کان سولحه که یان پینشیل کرد

له سالتی سی و دووی کۆچیدا قوبروسییه کان که وتنه ژیر فشاری رۆمه کان و ناچاران کردن به گه له کهشی یارمتهی سوپای رۆم بدن بۆ لیدانی ولاتی موسلمانان نه وانیش چونه پال ده نگیان و به مهش که لیتیان خسته مهرجه کانی سولحه که وه، معاویه ش به م خیانتهی زانی، بۆیه بریاریدا ده ست بگری بگری به سر دورگی قوبروسدا و بیخاته ژیر دهسه لاتی خوی، هر بۆیه هیرشیککی پرپه لی کرده سهریان و به گرتن و به کوشتن تفره تونای کردن، سوپای معاویه له لایه که وه سوپای عه بدوللای کوری سه عدیش له لایه کی تره وه له نه خامدا چه کداریککی زۆریان کوشت و که نیه وه سامانیککی زۆریان ده ست که وت^(۲) و حاکمی قوبروس ناچار کرا خوی بدات به دهسته وه، نه ویش ته تسلیم بوو پاشان سولحی کرد، معاوییه ش قبولی کرد له سه ر سولحی یه که م^(۳)، نه مجاره معاویه به بی پاسه وان به جیتی نه هیشتن، شاندیك میلیشیای به جهیشت له ناویاندا بۆ نه وهی به ره به ستی شالووی دوژمنان بکه ن و دورگه که له ناریشه بپاریزن و نارامیش تیا به رقه رار که ن و که سیکی تر بیر له سه ر کهشی نه کاته وه، له مه زیاتریش دوانزه هه زار سه ر یازی بۆ ره وانه کردن و شاندیکی دروست کردو مزگه وتی بۆ دروست کردن و موچه و بۆیوی بۆ ته رخان کردن، به م شیویه دورگه، که ناسایش بوویه وه و خه ته ری شالووی رۆمه کان کۆتایی پیته ات، هۆکاری گه وره ی مانه وه ی موسلمانان له دورگی قوبروس نه وه بوو موسلمانان باش ده یانزانی قوبروسییه کان له به رامبه ر خواسته کانی رۆمدا هیچیان پیناکرئ و توانای سه ر یازیان لاوازه و رۆمه کان به کاریان ده هیتن بۆ به رژه وه ندییه کانی خویان موسلمانه کانیش به ته رککی خویان زانی که له سه تم و جه وری رۆمه کان بیانپاریزن و

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۲/۱۲).

^۲ جولة تاریخیة، ص (۳۵۹ - ۳۶۰).

^۳ البلاذري ص (۱۵۸).

له چا وچنۆکی بیژه تئیه کان دوریان خه نه وه، ئیسماعیلی کورپی عه یاش ده لئ: "خه لکی قوبروس بیده سه لآت و چه وساوه ی ده ستی رۆمه کان بوون، به خۆیان و ژنه کانیا نه وه، ئه رکی سه رشانی ئیمه ی موسولمان بوو به رگرییان لئ بکه یین و پارێزگارییان لئ بکه ن"^(۱).

شه شه م: مرۆڤ نه گه ر تاوان بکات بی ره واجه لای خودای گه و ره

له میانه ی غه زای قوبروسدا باسی نه بی ده ردا هاتوه، کاتی چاوی به که نه یه ی دوژمنان که وتوه گریاوه و وتویه تی (مرۆڤ چه ند بی ره واجه لای خودای گه و ره نه گه ر سه ریپچی خودا بکات، ته ماشا که ن گه له کانی رۆم چه ند زال و کوێخا بوون به رامبه ر ناحه زه کانیا ن، به لām ئیستا وازیا ن له فه رمانه کانی خودای گه و ره هینا وه و سه ریپچی کردوه بزانه چییا ن به سه ر هاتوه)^(۲).

له رپوایه تیکی تردا هاتوه جو به ییری کورپی نه فی ر وتویه تی به نه بو ده ردا بوچی له م رۆژه دا که ئیسلام و موسلمانان سه ره به رزن تو ده گری ت؟ نه ویش وتویه تی: قوربه سه رت نه م گه له کاتی خۆی به زه بریوون پادشایان هه بوو، که چی فه رمانه کانی خودایان زایه کرد، ئاوه هایان لئ به سه رهات خودای گه و ره کۆیله ی زال کردوه به سه ریا ندا هه رگه لئ کۆیله زال بیت به سه ریا نه وه خیری تیا نه ماوه، ئای مرۆڤ چه ند بی ره واجه که ناهه رمانی خودا بکات"^(۳).

نه م تیرامانه ی نه بو ده ردا نمونه یه که له به رچا ورونی و حالئ بوون له فه رمانه کانی خودای میه ره بان نه م هاوه له ده گری و داخ هه لده کیشئ بو نه و که سانه ی له ناستی حق نابینان و سه مسایان نه ماوه، باجه که ی به چاره ره شی و ژان ده ده نه وه له پادشایی وه خلبونه ته وه بو رسوایی، له نه جمای سه رکه شی و فیزکردندا، نه گه ر ئاوه زیان هه بایه بیتلام و جیم ده هاتنه نا و بازنه ی ئیسلام و مولک و مالیا ن ده پارێزرا و ده که وتنه سیبه ری ئیسلامه وه، نه م ته فره نه چه قوله ی (نه بی ده ردا) وینه یه که له سوژو به زه یی که له ناخی

^۱ جولة تاريخية، ص (۳۶۱).

^۲ تاريخ الطبري (۳۶۹/۱۲).

^۳ البداية والنهاية (۱۵۹/۷).

مرۆڤدا سه ره له ده دات و به فرمیسک بهرجهسته ده بیت و شرۆڤه ده کریت، نه بو دهردا بهزه بیهه که ی خۆی به هسه رت گوزارشت کرد، که بۆچی نه م گه له له سه ر گومرایی و بیباوه ری یه کده ننگن و بونه ته دوژمن و ناحهزی خۆیان، موسلمان چهند پیتی خۆشه تاکیتی تر بیته ناو ئیسلام، نه بو ده ردایش نه وهنده نیگه ران بوو بیباوه ران له گومراییدا بپینینه وه، چونکه ده یزانی چ سزایه کی سه خت چاره پێشانه له رۆژی په سلاندا سه ره پای زه لیلی و ناواره یی و پرسیوایی دونیا یان^(۱).

حه وته م: عوباده ی کوری سامیت ده سکه وتی قویروسی دابه شکرد

عوباده ی کوری سامت وتی: به مه عاویه تۆ له غه زای حونه یندا له گه ل پینغه مبه ر ﷺ بوویت، خه لکی گله بیان له دابه شکردنی ده سته کوه ت هه بوو، پینغه مبه ریش ﷺ برکه یه ک بیچوه و شتری گرتبوو، فه رمووی (نه م ده سته کوه تی که خودای گه وه ره به خشیویه تی به ئیوه ه یچی بۆ من نییه، پینج یه کی نه بی، پینج یه که که ش ده گه رپنمه وه بۆتان و ده تان ده می).

ئه ی مه عاویه له خوا بترسه و ده سته کوه ته کان وه کو خۆی دابه ش بکه، سنوور شکینی مه که، مه عاویه ش وتی: تۆ ده که م به حه که م، چونکه له شامدا له تۆ به رپزترم ده ست ناکه وئ و تۆش به نه نازه دابه شی بکه و له خودا بترسه، عوباده ش له نیوان سه ربازه کاندای دابه شی کردو نه بو ده ردا و نه بو ئوما مه ش یار مه تییاندا^(۲).

^۱ التاریخ الاسلامی (۱۲/۳۹۷).

^۲ الریاض النظره فی مناقب العشره لابی جعفر أحمد، ص (۵۶۱).

باسی سییه م: فتوحاتی له شکره کان له پرووی میسروهه

یه که م: بهر په رچدانه وهی یا خیبووه کانی نه سکه نده رییه

رۆمه کان زۆر پییان داخبوو نه سکه نده رییه یان له کیس چووه، خۆیان مه لاسدابوو هه لئ بقۆزنه وهو بیگه رپننه وه نامیتری خۆیان ده ستیان کرد به هاندانی خه لک بۆ گیره شیوینی و یا خیبوون^(۱)، به تاییهت رۆمه کان بروایان وابوو که ناتوانن به ناسایش بژین نه گهر نه سکه نده رییه نه خه نه وه سه ر مولکی خۆیان، ورده ورده مه رامه که یان سه ری گرت و بشیویان نایه وه له و لاشه وه نامه یان نووسی بۆ قوسته تنینی کوری هیرقل و سکالای سه رشۆری رۆمه کان و نه عره ته ی موسلمانان کرد^(۲)، له م کاته شدا ئیمامی عوسمان عه مری کوری عاصی له سه ر کار لابر دبوو، له شاری میسردا و عه بدوللای کوری سه عدی نه بی سه رحی کرد بووه جیگری، هه ر له ماوه یه دا (مه نویلل حه سا) ی فه رمانده ی سوپای رۆمه کان هاتبوو بۆ گه رانه وهی نه سکه نده رییه و لیدانی موسلمانان به سوپایه کی سه ربازی و سی سهد که شتی باره هلگروه که هه موویان پرپوون له چه ک و ته قه مه نی و چه کدار^(۳)، کاتی خه لکی میسر هه والیان بیست نامه یان نووسی بۆ خه لیفه و داوایان کرد عه مری کوری عاص بگه رپنینه وه بۆ نه وهی به ره نگاری سوپا شه ره نگیزه که ی رۆمه کان بیته وه، چونکه عه مر باشده زانی بیانبه زینی و سامیکی گرانی هه یه له دلیندا، خه لیفه ش دیسانه وه عه مری کوری عاصی بۆ ناردنه وه و به پله ی نه میری، (مه نویلل حه سا) یش به خۆی و سوپاکه یه وه نه سکه نده رییه یان فه ره ود کردو به ویرانی جییان هیلو چون بۆ لادیکانی ده ور به ری هه تا چه پای که ن، عه مری کوری عاصیش ریگه ی بۆ والا کردن بۆ نه وهی له ناو گهنده لئ و کاولکاریدا رۆبچن و دئی خه لکی میسر پر بیته له توریه یی و قین به رامبه ریان و هاوسۆزییه که یان پسیت، سوپای مه نویل هه تا میسری خواره وه چون که س به ره نگاریان نه بوویه وه، هه ندی له هاوه لان ترسیان لی نیشته، به لام عه مر رایه کی تری هه بوو ده یوت لییان گه رپنن بابزانین چی ده که ن، بیگومان مالو

^۱ الکامل لابن الاثیر.

^۲ جولة تاریخیة، ص (۳۳۵).

^۳ المصدر نفسه.

ژياني خهلكى به تالان ده‌به‌نو و ده‌كه‌ونه ناو بى عه‌قلييه‌وه و خويان قيژه‌ون ده‌كه‌نو و ده‌بوغزين هه‌ركاتى نيمه‌ بيته ده‌ست لييان ميسرييه‌كان يارمه‌تيمان ده‌ده‌ن، ناوه‌رؤكى بؤچوونه‌كه‌ى عه‌مر نه‌مه‌بوو (وازيان لى بيتنن با بيته نزيكمان، نه‌مانه شپه‌تن، بدن به لاي هه‌ر ناوه‌دانبيه‌كدا تالانى ده‌كه‌ن له نه‌نجاميشدا خويان خويان سه‌رشؤر ده‌كه‌ن)^(۱).

نهم بؤچوونه به‌راست ده‌رچوو، رؤمه‌كان نابوت بوون و بوونه چه‌ته‌ى شارانو ميسرييه‌كانيش هه‌راسان بوون و به ته‌ماى رزگاركه‌رى بوون^(۲)، (مه‌نويلل حه‌سا) گه‌شته نقيوس، عه‌مر يش خؤى نا به‌يه‌كه‌وه بؤ روويه‌روبوونه‌ويه‌يان و هه‌ردولا له‌لاى قه‌لاى نقيوس له‌سه‌ر كه‌نارى رويارى نيلا به‌يه‌كه‌ گه‌يشتنو هه‌لگزان به‌يه‌كه‌دا به‌لام شيرانه، به‌لام كاتى شه‌ر تاوى گرت، عه‌مرى كورپى عاص خؤى فريدايه ناو ريزى دوژمنانو ولاغه‌كه‌ى برده موئلگه‌ى ولاخه‌كانيانو شمشيره‌كه‌ى برده ناو شمشيره‌كانيانو ده‌ستى كرد به كوشت و برپى نه‌ندامه‌كانيانو ملي پالاه‌وانه‌كاني قرتاند، تيريك داي له ولاخه‌كه‌ى و بوو به پياده، كاتى موسلمانان گيانبازى عه‌مر يان بينى به دلتيكى شير ناساوه چونه ناو جه‌رگه‌ى دوژمن و له شريغهى شمشير نه‌سله‌مينه‌وه^(۳) به‌جاري هيممه‌تى رؤمه‌كان داته‌پيوو هيتريان جزاو هه‌لهاتن به‌ره و قه‌لاكانى نه‌سكه‌نده‌رييه‌وه له پال پايه نه‌ستوره‌كاندا خويان شارده‌وه بؤ نه‌وه‌ى له تارمايى مه‌رگ رزگار بن^(۴)، له نسكؤى رؤمه‌كاندا ميسرييه‌كانيش يارمه‌تيساندان و ويرانكاريه‌كاني ولاته‌كه‌يان چاك كرده‌وه و پرده روخواه‌ناكيان نؤژه‌نكرده‌وه و شاديان ده‌ربرپى بؤسه‌ر كه‌وتنى موسلمانان به هه‌موو شيوه‌يه‌كه‌ كؤمه‌كيان هيتنا بؤيان^(۵)، چونكه حورمه‌تيان بؤ گه‌رايه‌وه و ماليان سه‌لامه‌ت بوو، له دوآبيدا عه‌مر شورايه‌كى كرد به ده‌ورى شارداو مه‌غهنيقى دابه‌ست له‌سه‌رى و په‌ناگه‌و قوله‌كاني روخاند، بؤ نه‌وه‌ى بى بايه‌خى بكات و خه‌لكه‌كه‌ى پى چاوشكين

^۱ جولة تاريخية ص (۳۳۶).

^۲ المصدر نفسه (۳۳۶).

^۳ المصدر نفسه (۳۳۸).

^۴ البلاذري ص (۶۹).

^۵ جولة التاريخية ص (۳۳۸).

بکات و حه‌شارگه‌یان نه‌هیلّی، موسلمانه‌کان به شمشیری برشتاوییه‌وه هاتنه‌وه و قاره‌مانه‌کانی رۆمیان کوشت و بیده‌سه‌لّته‌کانیان دیل کردو پاشماوه‌شیان هه‌لّهات به‌ره‌وه ده‌ریاو ویتلبوون.

(مه‌نویلل حه‌سا) یه‌کینک بوو له ژماره‌ی کوژراوه‌کان و تاقه‌که‌سی دوزمن نه‌مابوو بیتته‌رینگه‌یان^(۱)، پاشان عه‌مر فه‌رمانی کرد له‌وه‌جینگه‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا ته‌واوبوو مه‌زگه‌وتی دروست بکه‌ن به‌ناوی (مه‌زگه‌وتی ره‌حه‌مه) به‌مه‌چه‌شنه‌ نارامش گه‌پرایه‌وه بو پایته‌ختی نازادکراو دلّی هاوولاتیانی ئۆقره‌ی گرتو ناواره‌کانیش هاتنه‌وه نامالّ و خاکی خۆیان، یه‌کی له‌وانه (بنیامین) بوو، که له‌رینگه‌ی قیبتیه‌وه گه‌پرایه‌وه هاته‌خزمه‌تی عه‌مرو داوای لیّ کرد به‌خرابی هه‌لسوکوت نه‌کات له‌گه‌لّ قیبتیه‌کاندا، چونکه‌ئه‌وان له‌سه‌ر په‌یمانی خۆیان ماونه‌ته‌وه که‌مه‌ترخه‌مییان نه‌کردوو له‌ئه‌رکه‌کانیان، تکاشی لیّ کرد جارێکی تر سولّح له‌گه‌لّ رۆمه‌کان مۆر نه‌کات، بنیامین وتی: هه‌رکاتێ مردم له‌که‌نیسه‌ی به‌حه‌نس بمنیژن^(۲)، میسرینه‌کان به‌جاری له‌به‌رزایی و نزماییه‌وه هاتن بو سوسپاسکردنی عه‌مرو سوسپاکه‌ی و داوایان لی‌کرد مالّ و سامان و ناژه‌له‌کانیان که رۆمه‌کان به‌فه‌رهود بردویانه‌و ئیستا له‌به‌رده‌ستی ئیوه‌دایه‌بمانده‌نه‌وه و ئیتر له‌مه‌ولا ئیمه‌ دۆست و گوی له‌مشتی ئیوه‌ین و په‌یمان شکینی ناکه‌ین و جه‌ماوه‌ری ئیوه‌ین، عه‌مریش وتی: هه‌رکه‌سیکتان به‌لگه‌و شاهیدی هه‌بی و مالیّ خۆی به‌رۆشنی بناسی بو‌ی ده‌گه‌رپنمه‌وه، به‌مه‌ته‌رزه‌ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ سه‌رانسه‌ر بوو به‌نارامگه‌، به‌شی رۆژه‌لّات له‌ژێر ده‌ستی موسلمانان بوو وێرایی باشوره‌که‌ی، به‌لام به‌شی رۆژئاوای عه‌مر به‌فه‌تح کردنی به‌ره‌و ته‌رابلوس و زۆیله‌ نارامی کرده‌وه، خه‌لکی ئه‌م شارانه‌ش ملکه‌چی سولّح و سه‌رانه‌ بوون، به‌لام به‌شی باکوری له‌ژێر چنگی رۆمه‌کان بوو، موسلمانان وانیه‌کی وایان پیندا‌رابوو بیر له‌گه‌رانه‌وه نه‌که‌نه‌وه، گه‌ر بیریشیان لیّ بکه‌ردایه‌ته‌وه ئه‌ی هو تا به‌خت یاوه‌ریان ببایه‌، چونکه‌ته‌نزیمه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌رییه‌یان نه‌مابوو سوسپای ئیسلام زیته‌لّ و وریابوو^(۳).

^۱ المصدر نفسه (۳۳۸).

^۲ المصدر نفسه (۳۴۰).

^۳ المصدر نفسه، ص(۳۴۱).

دووم: رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه

له‌پاش مؤلّت وهرگرتن له‌نیمامی عوسمان، عه‌مری کورپی عاص به‌رنامه‌ی داریشت بۆ رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه، له‌و ناوچه‌یه‌شدا که‌وتنه شه‌رپیکه‌وه موسلمانان پیتی رانه‌هاتیبون، (شه‌ری چاوته‌قاندن)بوو، هه‌ردوولا رپیکو راست تیریان ده‌ته‌قاند بۆ چاوی یه‌کتر، هه‌تا کو‌یترده‌بوون، نه‌نجامی ئەم شه‌ره به کو‌یترکردنی سه‌دو په‌نجا چاو کۆتایی هات، پاشان نه‌وان داوای سولّحیان کرد، به‌لام عه‌مری کورپی عاص قبو‌لی کردو مه‌رجی قورسی په‌تکرده‌وه^(۱)، هه‌روه‌ها ئیبن و سه‌عد بوو به‌ فه‌رمانده‌ی نه‌ویه‌ری غه‌زی میسر له‌ سالی (۳۱)ی کۆچی و کۆمه‌لّی که‌له‌پیاوو خه‌لکی نه‌ویه‌ری تیا کوزراو چاوی زۆریک له‌ موسلمانان پیکرا، شاعیره‌که‌یان ده‌لّیت:

هیچ چاوی پۆژی وه‌کو پۆژی چاوته‌قاندنی نه‌دیوه^(۲).

ته‌نانه‌ت هیستره سه‌رکه‌شه‌کانیش به‌رگی غیره‌تیان له‌به‌ر که‌نیوه

خه‌لکی نه‌ویه‌ر داوای ناگره‌ستیان کرد له‌ عه‌بدو‌للا‌ی کورپی سه‌عد، نه‌ویش قبو‌لی کرد بۆ ماوه‌ی شه‌ش سه‌ده‌ مایه‌وه‌و له‌ سای نه‌و ناگره‌ستانه‌دا شاره‌کان به‌ سه‌ریه‌خۆیی و هاو‌ولا‌تیان به‌ هیمنی ژیان و شاری نه‌ویه بوو به‌ گوزه‌ری بازرگانیی و ده‌سته‌یه‌ک خزمه‌تکار هه‌موار کرا بۆ راژه‌ی ولّاتی ئیسلامی و موسلمانان، خه‌لکی نه‌ویه له‌ نه‌نجامی تیکه‌لاوی و نزیک‌ی زۆریان لیّ موسلمان بوو^(۳).

سێیه‌م: رزگارکردنی نه‌فریقا

نیازی عه‌مری کورپی عاس له‌و غه‌زایه‌دا رزگارکردنی به‌رقه‌و ته‌رابلوس و ناچه‌کانی تری لیبیا بوو، توانی ئەم شارانه رزگار بکات و تاغوتی تیا بروخیتنی و دلّی به‌نده‌کان یه‌کلایی بکاته‌وه بۆ خوای گه‌وه‌رو ریچکه‌ چه‌وته‌کانیان بۆ روّشن بکاته‌وه و که‌له‌چه‌ری جودا‌کردنه‌وی چاک و خرابیان بۆ پوون بکاته‌وه، ورده‌ ورده‌ بارودۆخ‌ی دروست بوو به‌ نازادی رای خۆیان ده‌رده‌به‌ری و نوری ئیسلام گزنگیدا له‌ ناویانداو تاریکی بته‌هرستی و

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۲۹).

^۲ قادة فتح البلاد المغرب (۶۱/۱).

^۳ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۴۹).

نهفامى دړنى داو له بهنداىه تى دروستكراوه كانه وه بهرزبونوه بو بهنداىه تى دروستكارى مهزن^(۱).

له باره ي غهزاي عهبدوللاى كورى سهعهده وه دكتور صالح مستهفا دهليت: له سالى (۲۶)ى كوچى واته سالى (۶۴۶) زابنى عهمرى كورى عاص له نه ميري لابر او عهبدوللاى كورى سهعد كرا به نه مير، نه وىش كه تيبه ي (جزاىد الخيلى) نارد بو ته ميكردى ناوچه كانى په راويزى نه فرىقاو ده وره بهرى^(۲) و مه به ستيان تونس بوو زياتر، نه م پارتيزانى به وه كو ده سته پيكى رزگار كردنى نه فرىقا و ابو، بو كو كردنه وه ي زانىارى هيژو تواناى دروژمان بو، نه م كه تيبه (جزاىد الخيلى) ه تا قميكى په بچورى بو، كه له سياسه تى سه ربا زيدا بهر له سويا ده نيتردين بو تا قىبات و سو راغ كردن وه كو چاوى ده ولت، كاتى زانىارى تيرو ته سه ل له باره ي نه فرىقا وه ده ده ست هات ژماره ي سه ربا زو برى هيژو پينگه ي جو جرافى ستراتيويه تيان هه ژمار كرا، عهبدوللا نامه ي نارد بو نيمامى عوسمان و زانىارى ته واوى نه فرىقاى بو نووسى و داواى مؤلته تى رزگار كردنى كرد، نيمامى عوسمانىش داوا كه ي په سه ند كرد، دكتور صالح مستهفا ده ليت: (كاتى عهبدوللا داواى رزگار كردنى نه فرىقاى كرد له نيمامى عوسمان، نه وىش سه رجه م ها وه لانى كو كردو راويژى پيكرن راى ان و ابو رزگارى بكات ته نيا نه بو نه عوه ر نه بيت پينچه وانى نه وان بو، چونكه له سه ر رايه كه ي نيمامى عومهر ما بو وه وه، كه و تبووى با هيچ موسلمانى نه فرىقا رزگار نه كات)، نيمامى عوسمان له سه ر يه كدهنگى ها وه لان شه بيورى جيهادى ليداو مه دينه ي پاى ته خى خه لافه تى تاودا بو كو كردنه وه ي جيهادى گيان و مال و شانديكى به جهرگى لى ريكخستن و ناردنى بو ميسر بو غهزاي نه فرىقا به قيا ده يى عهبدوللاى كورى سهعد.

رزگار كردنى نه فرىقا ژور به بايه خه وه سه ير كراوه، گرنگى تايبه تى پيدا روه، له بهر شه وه ي نه و مواهيدانه ي، كه چوون بو گوړه پانى نه م غهزايه، پرپوو له ها وه له بهر يژه كان و گه بجه تازه پينگه يشته وه كانى نالو به يت و كورانى نه نسارى و مواه جيرين

^۱ الشرق والتسامي بحركة الفتح الاسلامي، ص(۱۸۹).

^۲ ليبيا من الفتح العربي ص(۱۰)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر د. صالح مصطفى مفتاح.

بوون، وه كو (حهسهنو حهسهنو عهبدوللاى عهباسو ئهبنو جهعفهرو هاوه لانى تر)، وپراى ئه مەش شەش سەد پياوى تيرهى (مههر) له گه ليان دەرچووه حەوت سەد پياووتر له تيرهى (غەنپ) و حەوت سەدى تر له تيرهى (مهیده عان)، دواى رێكخستیان واتە دواى رێكخستنى ئەم تیرانە ئیمامى عوسمان و تاريكى بۆدان و دەمەزەردى كردنەوه بۆ جيهاد كردن، وتى پێيان: (حارسى كورپى حەكەم دەكەم بە ئەمیرتان هەتا دەگەنە لای عەبدوللا لەوى ئەو ئەمیرتانەو دەتانسپێرم بە خودای گەوره)، دەلێن ئیمامى عوسمان بە هەزار وشتر یارمەتى ئەم غەزایەى داوه، كاتى ئەم سوپایە گەشتە میسر یەكسەر چوونە ریزی سوپاكەى عەبدوللاو له رینگەى فستاتەوه هەنگاویان ناو سنوورى میسرولیبیايان برى، ژمارەیان بە بیست هەزار سەرباز مەزنده دەكرا، وه ختێ برقهیان گرت عوتبەى كورپى نافیعی فههریش هاته پالێان بەخۆى و لهشكرەكەیهوه تووشى هیچ كۆسپێ نەبوون و مەرجه كانى عەمرى كورپى عاصیان نەشكاند، خەلكى برقهش وهفایان هەبوو بەرامبەر پهیمانه كەیان تەنانهت بارچاوهشى سەرانهش نەچووه ناویان، خۆیان سەرانهیان هێنا بۆ میسر، عەمرى كورپى عاص دەرپارهى ئەمەكدارى خەلكى برقه وتویهتى (ئەگەر مالم له حهجاز نەبوايه له برقه دەمامهوه هیچ قیبتیهكى میسرى پهیمانى له ئەستۆى مندا نییه خەلكى برقه نەبیت ئەوانه پهیماندان و بهوهفان)^(۱)، بەم چەشنه هەلەمەت بەرهو ئەفریقا چوو، عەبدوللا هێزەكانى تری گرتە ئەستۆى خۆى و هەتا نەگەشت بە مەبهستى خۆى كۆلى نەداو پێش خۆى رێگەوبانەكانى تاقیب كردو چاوه كانى نارد بۆ كۆكردنەوهى زانیارى و دەزگاكانى رێكخستنى خستە گەرو حسابى بۆ گشت رەهەندەكان كردو قەرەوێ بۆ گرتن و پلانى داڤشت بۆ له پڕێكدا بدات بە سەریاندا، چالاكى دەزگا رێكخستنهكان ئەوهبوو، كه گەله كەشتى ئیمپارتۆریهتى رۆمیان ناشكراركرد له كەنارى دەریای لیبیادا له نزیك شارى تەرابلوس خۆیان مەلاس داووبو سەنگەریان گرتبوو، زۆرى پێ نەچوو ئەو كەشتیانە بوونە دەستكەوتى موسلمانان و پتر له سەد سەربازیشیان بەدیل گرت، ئەمەش یەكەمین دەستى كەوتى رزگارکردنى ئەفریقا بوو^(۲)، پاشان گەشتنە ئەفریقا و لهوێ چاوه كانى خەلافەتى له

^۱ ليبيا من الفتح العربي ص (۱۰)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر ص (۳۹).

^۲ الشرف والتسامي بركة الفتح الاصلاح ص (۱۹۱).

هه موو قۆلتيكه وه بلاوكرده وه هه تا گه شتنه شاری سه بيله وه له ویدا رووبه پرووی سوپای نه فریقا بوونه وه که جه رجیر پاشا سهرله شکریان بوو، ژماره ی سهریازی نه وان سه دو بیست هزار بوو، سهره تا له نیوان عهبدو لّالی سه عدو جه رجیردا، که دوو سوپا سالاریبون، نامه گۆرینه وه و ناخاوتنی دووبه دوو هاته کایه وه، ناوه رۆکی نامه کانیش رونکردنه وه ی پیامی نیسلام و بانگه یشتکردنی جه رجیر بوو بۆ نه وه ی ته سلیمی فه رمانه کانی خودای گه و ره بییت یان سه رانه بدات و له سه ر دینی خۆی بمینیته وه، به لام جه رجیر هه موو پیشنیاره کانی رهد کرده وه و فیز به ری نه دا، چونکه خۆی و سه ر بازه کانی له خۆبایی بوون، بۆیه جه نگ له نیوان هه ردوولا بۆ ماوه ی چند رۆژی کلپه ی سه ندو یارمه تی له لایه ن عهبدو لّالی زوییره وه گه یشت به موسلمانان و به له ناوچوونی جه رجیر شه ر که کۆتایی هات^(۱)، رۆمه کان په ندیان له ده ره نجامی ئەم شه ره وهرگرت و خه لکی سه بیته ش ترسو له رز دایگرتن و نامه ی تکا خوازییان بۆ یه کتری ده نووسی و یه کتریان له سام و بیمی عهبدو لّالا ناگادار کرده وه و ده سه تودامانی یه کتر ده بوون.

به لّینیاندا سیّ سه د قینتار ئالتون وه کو سه رانه ره وانه بکه ن بۆیان به مه رجی بگه رینه وه و بیانو نه گرن، له هه ندی ریوایه تدا هاتوه، که نامه ده بوون سالانه سه د قینتار سه رانه بده ن به مه رجی موسلمانان ده رچن له شه ره که یان، عهبدو لّالاش وه ری گرتو قبولی کرد، شه ر له گه ل نه فریقا درێزه ی کیشاو له په سا یارمه تییان بۆ ده هات و موسلمانان خۆیان بۆ یه کلایی کرده وه، عهبدو لّالا نه خشه یه کی دارش، وتی: سه به نیی شاندیکی به جه رگ له خیمه کان با بمیننه وه ساغ و نیسراحت بن، ئیمه ش هه لکوتینه سه ر باره گا کانیان و هه راسانیان بکه ین و به شه که تییان بگه رینه وه خیمه و بنه که کانیان، پاشان ئەم موجهیده تازه وچانانه که ده ست و پتیان سپییه باینه سه ریان، به لکو خودای گه و ره سه رمان خات به سه ریاندا، بۆ ئەم نه خشه یه راویژی کرد به هاوه له دیاره کان نه وانیش ته سه له یان له سه ردا. بۆ سه به نیی عهبدو لّالا به رنامه که ی خۆی به کاره ی ناو شاندیکی گل دایه وه و نه وان ی تری برده به ره ی شه ر هه تا نیوه رۆ شه ر به رده وام بوو به سه ختی له دوای نیوه رۆ رۆمه کان ویستیان وه کو نه ریتی جارن بگه رینه وه

^۱ البداية والنهاية (۱۵۸/۷).

پشوو بدن، به لّام عه‌بدوللّای کورپی زویبیر دهستی له کۆلّ نه‌کردنه‌وه هه‌تا کفتی کردن، نینجا گه‌رایه‌وه وه‌ردولا چه‌کیان فپیداو ماندوو بوون ناله‌وساته‌دا مواهیده هه‌لگرتوه‌کانیان (واته نه‌وه هم‌وو مواهیده‌ی تایبته‌ت کرابوون به‌و چالاکیه‌) خسته‌گه‌روه‌ه‌لمه‌تیا‌ن برده‌سه‌ریان، نه‌فریقیه‌کان پینان نه‌زانین هه‌تا چوونه‌ناویان وه‌دستیان کرد به (الله‌اکبر) وه‌نیا‌ن هیشت ده‌ست بکه‌نه‌وه‌دایان به‌سه‌ریانداو جه‌رجیر له‌لایه‌ن عه‌بدوللّای زیبیره‌وه‌کوزراو رۆمه‌کان تیکوپیتک شکان ته‌نانه‌ت کچه‌که‌ی جه‌رجیر به‌که‌نیزه‌گیرا، پاشان چوونه‌ناو شار رزگاریان کرد نه‌وه‌نده‌سامانیان ده‌ست که‌وت که‌پیشتر نه‌یان دبوو، پشکی سواره‌کان هه‌ر سواری سێ هه‌زار دینارو هی‌پیا‌ده‌کانیش هه‌ر پیا‌ده‌یه‌کیش هه‌زار دینار بوو، پاشان هیژه‌که‌یان به‌ناو شاردا بلا‌وکرده‌وه‌وه‌له‌ویشه‌وه‌به‌ره‌وه‌قه‌فسه‌رۆشتن وه‌سته‌که‌وت وه‌سه‌ریان گرتو دوامه‌نزلیان برده‌قلای نه‌جم عه‌بدوللّا شاره‌کانی تری به‌گه‌مارۆ فه‌تح کردو سولحیان کرد له‌گه‌لیان، عه‌بدوللّاش کچه‌که‌ی جه‌رجیری به‌خشی و نین وه‌سه‌دی نارد بۆ لای ئیمامی عوسمان مزگینیی بداتی که‌نه‌فریقا فه‌تح کراوه^(۱).

چواره‌م: پاله‌وانیه‌تی عه‌بدوللّای کورپی زویبیر له‌رزگارکردنی نه‌فریقادا

عه‌بدوللّای کورپی زویبیر گیان‌بازیه‌کی بی‌وتنه‌ی هه‌یه‌له‌نازایه‌تیدا وه‌کو نین وه‌سه‌یر باسی ده‌کات وه‌ده‌لیت: (کاتی موسلمانان ویستیان نه‌فریقا رزگار بکه‌ن، بیست هه‌زار سه‌ریازبوون وه‌بدوللّای کورپی سه‌دی نه‌بی سه‌رح نه‌میریان بوو، له‌ریزی سوپاکه‌یدا عه‌بدوللّای کورپی عومهر وه‌بدوللّای کورپی زویبیری تیدا‌بوو، سوپای جه‌رجیر پادشای به‌ره‌ریه‌یه‌کان سه‌دو بیست هه‌زار سه‌ریاز بوو، هه‌تا ده‌لین دووسه‌د هه‌زار بووه، کاتی هه‌ردولا ده‌سته‌ویه‌خه‌بوونه‌وه‌سوپای نه‌وان یه‌کسه‌ر حاته‌ی موسلمانانیا‌ن داو خستنیانه‌هه‌لویتستیکی زۆر ناسۆرو تۆقینه‌ر)، عه‌بدوللّای کورپی زویبیر ده‌لی: (ته‌ماشای جه‌رجیر پادشام ده‌کرد له‌که‌وانوی ریزه‌کانه‌وه‌سواری برزونی بوو بوو دوو که‌نیزه‌ش به‌په‌ری تاوس باوه‌شینیان ده‌کردو سیبه‌ریان بۆ کردبوو، چووم بۆلای عه‌بدوللّای کورپی سه‌عد داوام لی‌کرد ده‌سته‌یه‌که‌سه‌ریازم له‌گه‌ل بنیرتی له‌داوه

^۱ الکامل لابن‌أثیر (۲/۴۵).

بمباریزن، دەمەوی جەر جیر بکوژم، ئەویش دەستەیک کوری جەربەزەهی لەگەڵما ناردو
 فەرمانی پینکردن، که لە پشتهوه بمباریزن، منیش رۆشتم و ریزه کاتم قاژ کرد، وا
 تیگەشتن من دەرۆم لە پاشاکەیان دەپارتمەوه و سکاڵام هەیه، کاتێ لێی نزیک بوونەوه
 هەستی بە دوژمنایەتی من کرد بۆیه بەسەر برزونه کەیهوه رای کردو منیش دوای کەوتم و
 گرتم و بە رەمە کەم لەت و پەتم کردو سەرم لەلاشه جیا کردەوه، سەرکەیم کرد بە نوکی
 رەمە کەمداو جارێ (الله اکبر)م لێدا، کاتی بەربەرەکان ئەم دیمەنیان بینی پرش و بلاو
 بوون و هەلھاتن، وەکو قازو قولنگ دەیان قیژاند، موسلمانانیش کەوتنە دوایان و
 دەستکەوتی باش و کەرەسەیی زۆریان بە دەستەینا، وێرای کەنیزەو ئەسیر).

ئین و کەسیر دەلی: (ئەم گیانبازییە عەبدوللایە کە مین هەلۆستە کە نەبەردی و
 کەسایەتی ئەوی تیا دەرە کەوێت)^(١)، ئەم فیداکارییە جوێیکە لە بەرجەستە کردنی
 ناواتە بەرزەکانی مرۆڤو خۆجوانە بە ئاسنی سورد سەرباری ئەوی پیشتر مەشقی وای
 نەکردبوو، تەمەنیشی بیست و حەوت سالان بوو، یە کە مین پالەوانییەت بوو نواندی و
 کاریکی دنیای خەیاڵات بوو هێتایەبوون، وە کە دەلێن موعارەمە کرد، چونکە
 فیداکارییە کە ی پربوو لە دەرۆنگی و بە حال و نە حال دلتیایی تێدابوو بە پێوە دانگی
 خەلکی رشۆکی (خۆکوژی بوو)، ئەم گیانبازییە کە بە شیوەی موعامەرات کردی لە دوو
 بۆچونەوه سەرچاوەی گرتبوو:

١- سەردە کەوێت و پادشاکەیان دەکوژیت و سەربازەکانی پەرتەوازه دەبن کە نەریتیان
 وایە پادشا نەما هەریە ک بەلایە کدا دەروات، بەمەش موسلمانان دەپارێزێن لە شەری
 خۆیناوی و درندایەتی دوژمن.

٢- یان شەهید دەبیت و دەگاتە دیداری خودای گەورە و پلەیی پیاوچاکان بە دەست
 دینێ، کە تاسە مەندیان دەکردو بیباوەروان دەتۆقینێ و ترسو لەرزیان هەلدەقۆلی و
 دوژمن و حالی دەبی موسلمانان گشتی بەم تەرزە بە جەرگن، کەواتە هەقە تاجی دلیری
 بخریتە سەر ئەو کەسانە، کە موعامەرە دەکەن و خۆیان دەهاونە تەنوری شەپ، هەروەها
 بینگومان هیچ کەسی ناتوانی بگاتە ئەو بلیمەتییه جگە لەو پیاوانە کە بۆچونیان وایە

^١ البداية والنهاية (١٥٨/٧).

به هشت له‌ودویی نهم فیداکارییه‌وه و موشتاقی دیداری خودای گهورن و پیرای نهمه‌ش عه‌بدوللا زگوردو تهمهن کال بوو خۆشی و خه‌له‌تینه‌ره‌کانی دنیا پیکۆلی نه‌کردبوو، به‌لکو زۆر به‌ئاوتی نه‌و میوانداریییه‌وه بوو که خودای گهوره‌گفتی داوه به‌تیکۆشه‌رانی ریبازه‌که‌ی یان سه‌ریان ده‌خات یان به‌هه‌شتیان پیشک‌ه‌ش ده‌کات^(۱)، خودا کردی به‌سه‌رکه‌وتن کۆتایی هات و به‌ریه‌ره‌کان به‌قاویش و هه‌له‌هاتن موسلمانان تاربانان، هه‌رچنده‌ زۆریان لی کۆشت و لی‌شیان به‌دیل گرتن، نهم سه‌رکه‌وتنه وینه‌یه‌ک بوو له‌گفته‌کانی خودای گهوره که داویه‌تی به‌دۆسته باوه‌روداره‌کان له‌تینگ و چه‌له‌مه‌قوتاری کردن و له‌که‌نده‌لانی‌ک ده‌ربازی کردن، چونکه دۆژمن شه‌ش نه‌وه‌نده‌ی نه‌وان له‌ژماره‌و ترانادا زۆر بوون، ده‌بوو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ن، نهمه‌ش کاریکی دۆرابوو بۆ سوپایه‌کی بچوک وه‌ک ده‌لین قورسترین شه‌رگه بوو که رووبه‌رووی بوونه‌وه، به‌لام گیانبازیکی نمونه‌یی ده‌گه‌من، ترازوی شه‌ره‌که‌ی گۆپری و شه‌ر به‌ئاراسته‌ی سه‌رکه‌وتندا چوو^(۲)، با له‌بیرمان نه‌چی نه‌و نه‌به‌ردانه‌ی که له‌پشته‌وه پاسه‌وانی عه‌بدوللایان ده‌کرد کۆپی یه‌کانی یه‌ک و فیداکاربوون هه‌رچهند میژوو ناوی تۆمار نه‌کردوون، به‌لام تابلۆیان هه‌تا دنیا ماوه به‌زیندوویی ده‌می‌نیتته‌وه، چونکه بوونه‌ته‌مایه‌ی شانازی بۆ نومه‌تی ئیسلام، له‌روژی په‌سلانیشدا به‌نازو نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شت فه‌ریح ده‌بنه‌وه^(۳).

پینجه‌م: شه‌ری (ذات الصواری)

رۆمه‌کان له‌شه‌ری نه‌فریقادا زه‌ریه‌یه‌کی گورچک بریان لی که‌وتو ده‌ریاکانیان که‌ونه مه‌ترسییه‌وه و گه‌له که‌شتی موسلمانان بالی کیشابوو به‌سه‌ر ده‌ریای ناوه‌راستداو هه‌ر له‌رودس هه‌تا به‌رقه‌یان کۆنترۆل کردبوو، قوسته‌نتینی کۆپی هیره‌قل گه‌له که‌شتیه‌کانی کۆکرده‌وه به‌هه‌زاره‌ریزه‌وه هاتن بۆ لیدانی موسلمانان و بۆ نه‌وه‌ی هه‌قی زیانه که‌له‌که‌بووه‌کانی وشکانی وه‌رگرنه‌وه، نیمامی عوسمانیش فه‌رمانی کرد به‌ریه‌ستیان

^۱ التاريخ الاسلامي (۱۲/۳۹۰).

^۲ التاريخ الاسلامي (۱۲/۳۹۲).

^۳ المصدر نفسه.

بکهن، بهره‌لستیان بکهن، معاویەش کهشتیه باره‌لگره‌کانی شامی به قیاده‌ی بوسری کوری نەرتات هەنارد له‌گەڵ کهشتیه‌کانی میسردا به قیاده‌ی عەبدوللای کوری سعەدی ئەبی سەرحو به سوپا سالاری خۆی، ژمارە‌ی کهشتیه‌کان دووسەد دانەبوو، نازاترین موحاهیدی بەئەزمونی له‌گەڵ خۆی بردو پێشتریش پەندیان به دوژمن دادابوو، هەرچەندە ژمارەیان که‌مبوو، بە‌لام دوژمن له ناخپاندا بی نەرزشو کونی بوو عەزمی ئەوانیان له‌لا وردو خاش بوو.

موسلمانان بەرهو دەریا چون بە هیوای سەرخستنی ئایینی ئیسلامو ریشه‌کێش کردنی دوژمنانی دینو رامالینی سامو قوربی رۆمه‌کان، ئەم شەپه له‌بەر چەند هۆکاریک هاته کایه‌وه:

۱- بۆ وه‌لامدانەوه‌ی لێدانه به‌زەبره‌کانی موسلمان بوو، که دژ به‌رۆمه‌کان له نەفریقا وه‌شاندبویان.

۲- رۆمه‌کان گیریان کردبوو، له که‌ناری رۆژه‌لات و باشوور، به هۆی گەله‌که‌شتی موسلمانان‌وه که ریگه‌یان لی بریبوون.

۳- رۆمه‌کان ده‌ترسان گەله‌که‌شتی موسلمانان ده‌ست بگری به‌سەر قوسته‌نته‌نیه‌دا.

۴- قوسته‌نتین ویستی سامو شکۆی خۆی بینیته‌وه پاش دۆرانه وشکانیی و ده‌ریایه‌کانی له شامو میسر و که‌ناری برقه.

۵- ویستیان شه‌ریکی بیثامان بکه‌نو و ده‌ست بکێشن به‌سەر ده‌ریای ناوه‌راستداو هەلکوتنه سەر که‌ناره‌کانی عەره‌بی و جه‌ختیشیان کردبووه‌وه له سەرکه‌وتن.

۶- زۆر مه‌به‌ستیان بوو ئەسکه‌نده‌رییه بکه‌ویتته‌وه ناو قه‌له‌مپه‌وی خۆیان، چونکه به‌نرخ بوو له لایان و کاتی خۆشی نامە‌ی به‌لێننامە‌یان نووسی بوو بۆ قوسته‌نتین^(۱).

ئەم شەپه له کوی‌و له چ جی‌گایه‌ک روویدا؟

میژووونوسه‌کان یه‌ک وه‌لام نین له دیاری کردنی ده‌قاوده‌قی شوینی روودانی شەپه‌که‌وه سەرچاوه عەره‌بییه‌کانیش دیاریان نه‌کردوو ته‌نیا یه‌ک سەرچاوه نه‌ییت به وردی دیاری ده‌کات، سەرچاوه‌یه‌کی تر ده‌لی به‌ره‌وه‌وه شوینه چون، له کتیبی (فتح مصر

^۱ ذات الصواری - شوقی أبو خلیل ص (۶۰ - ۶۱).

واخبارها)^(۱) هاتووه ده‌لئی: (عبداللای کوری س‌عد وتویه‌تی ه‌ه‌والم پینگ‌ه‌یشتووه که هیرقل به ه‌زار که‌شتی باره‌ل‌گره‌ه هاتووه‌ته ن‌م به‌ره‌وه.. به‌لام شوینی شه‌ره‌که‌ی دیاری نه‌کردووه)، ه‌روه‌ها کتیبی (ته‌به‌ری)^(۲) له‌به‌سه‌ره‌اتی سالی (۳۱) ی کۆچی شه‌ری (ذات الصواری) باس کردووه و ناماژه‌ی به‌ده‌سته‌که‌وتی موسلمانان کردووه له‌رۆمه‌کان، له‌ئه‌فریقاو ده‌لئی: (به‌ئۆردوویه‌که‌وه هاتن ه‌رگیز رۆم نه‌ونده‌گلێر نه‌بوو)، له‌کتیبی (الکامل فی‌التاریخ)^(۳) شوینو رووداوی باس‌نه‌کردووه، به‌لام هۆکاره‌کانی باس‌کردووه، که موسلمانان ویستوویانه‌بیکه‌نه‌په‌نایه‌کی قایم بۆ سه‌رکه‌وتنی خۆیان به‌تایبه‌تی له‌ئه‌فریقا، له‌کتیبی (البدایه‌والنهايه)^(۴) هاتووه کاتێ عبداللای له‌شه‌ری فه‌ره‌نجیو به‌ربه‌ره‌کانی ئه‌فریقا سه‌رکه‌وت رۆمه‌کان له‌لای قوسته‌نتینی کوری هیره‌قل به‌ناپۆری کۆبوونه‌وه ته‌کبیری گه‌له‌کۆمه‌یان کردو به‌لێشاو په‌لاماری موسلمانانیا داو پینج سه‌د که‌شتی باره‌ل‌گریان له‌گه‌ل خۆیاندا هینابوو بۆ به‌پرکردنی عبداللای له‌شکه‌ره‌که‌ی کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه)^(۵) باسی شوینی شه‌ره‌که‌ی نه‌کردووه^(۶)، دکتۆر شه‌وقی ئه‌بو خه‌لیل جه‌خت له‌وه‌ده‌کاته‌وه شه‌ره‌که له‌که‌ناری ئه‌سکه‌نده‌رییه روویداوه به‌پیتی ن‌م نیشانانه.

- ۱- له‌کتیبی (النجوم الزاهرة فی ملوک مصر والقاهرة)^(۷) به‌جوانی باسی شه‌ری (ذات الصواری) کردووه له‌ده‌ریایه‌ک نزیکی ئه‌سکه‌نده‌رییه روویداوه.
- ۲- (تاریخ ابن‌خلدون)^(۸) هاتووه، که عبداللای کوری س‌عد سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر شاره‌کانداو ئه‌وانیش هاتنه‌ژێر رکێفی، پاشان گه‌رانه‌وه بۆ میسر، قوسته‌نتین به‌شه‌ش سه‌د که‌شتی باره‌ل‌گره‌ه هیرشی هینا بۆ سه‌ر شاری ئه‌سکه‌نده‌رییه بۆ شه‌پرکردن.

^۱ المصدر نفسه (۶۱).

^۲ المصدر نفسه (۶۱).

^۳ تاریخ الطبري (۲۹۰/۵).

^۴ البداية والنهاية (۱۶۳/۷).

^۵ (۲۹/۲) للشيخ الحضري.

^۶ ذات الصواري ص (۶۲).

^۷ النجوم الزاهرة (۸۰/۱).

^۸ تاریخ ابن‌الخلدون (۴۶۸/۲).

سەرچاوه عه‌ره‌بیه کاتم تاوتوتی کردووه هیچیان شوینی روودانی شه‌ره‌که‌یان دیاری نه‌کردووه، به‌لام زیانی رۆمه‌کان روونه، بۆ زانیاری گه‌له‌که‌شتی رۆمه‌کان به‌نه‌زمون بوون و سهرداری ده‌ریای ناوه‌راست بوون و به‌خۆیاندا ده‌په‌رمویه‌ه‌شالۆر به‌ینه‌سهر که‌ناره‌کانی ولاتی نیسلا‌م و زۆر به‌په‌رۆشبوون بۆ گه‌رانه‌وه‌ی شاری نه‌سه‌که‌نده‌رییه‌ بۆ حوکمپانی خۆیان، چونکه‌ نه‌سه‌که‌نده‌رییه‌ بایه‌خه‌کی گرنگی هه‌بوو له‌ناخیاندا و به‌لیننامه‌شیان هه‌بوو له‌گه‌ل ه‌او‌ولاتیانی و ده‌ست بگرنه‌وه‌ به‌سهر ده‌ریای له‌کیس چویان و لانه‌ی موسلمانان بشیون، سهرچاوه‌ بیانییه‌کان ده‌لین شوینی شه‌ری (ذات الصواری) (فونیکه) بووه، فونیکه‌ش ده‌که‌ویته‌ خۆرئاوای شاری نه‌سه‌که‌نده‌رییه‌ له‌ نزیک شاری (موسی مه‌تروخ) بووه.

کاره‌ساته‌کانی ئەم شه‌ره‌

مالیکی کورپی نه‌وسی حه‌ده‌کان ده‌لێ: له‌ شه‌ری (ذات الصواری) من له‌ گه‌لیان بووم، له‌ ده‌ریا به‌یه‌که‌ گه‌شتن، ته‌ماشای که‌شتیه‌ به‌ باره‌لگه‌ره‌کانمان کرد هه‌رگیز شتی وامان نه‌دیوو له‌وه‌خته‌شدا ره‌شه‌بایه‌که‌ لیتی هه‌لگردين له‌به‌رژه‌وه‌ندی رۆمدا بوو، ماوه‌یه‌که‌ خۆمان گیرداو نه‌وان له‌ ئیتمه‌ کۆبوونه‌وه‌، پاشان بایه‌که‌ کپ بوو، وتمان به‌ رۆمه‌کان بارێکه‌که‌مین و ناشتی بکه‌ین، وتیان ناشتی چی ئیتمه‌ تۆله‌مان ده‌وی، پاشان وتمان گه‌ر حه‌زه‌که‌ن با به‌چینه‌ وشکانی شه‌ر بکه‌ین، ناماده‌یشین له‌ ده‌ریا شه‌رتان له‌گه‌ل بکه‌ین، ده‌لێ هه‌موویان به‌ جارێ قوولاندیان، وتیان نه‌خه‌یر ئاو، ئاو. ده‌رده‌که‌ویته‌ که‌ زۆر له‌ خۆیان رابینیوه‌وه‌ له‌ شه‌ری ده‌ریاییدا کارامه‌ بوون و له‌گه‌ل جموجوله‌کانیدا ژیاون و خه‌رو بیریان هه‌لگوشیوه‌ به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ چاره‌پروانی سهرکه‌وتن بوون موسلمانه‌کانیش تازه‌ به‌تازه‌ هاته‌بوونه‌ شه‌ری ده‌ریاییه‌وه^(١)، به‌ره‌هه‌حاله‌ شه‌ر داگیرساو موسلمانان شه‌رزه‌بوون فه‌رمانده‌که‌یان وتی: به‌ هاوه‌لانی با ر‌او‌پۆی بکه‌ین؟ وتیان با دوژمن تاقیکه‌ینه‌وه‌ خۆمان زاخاوده‌ین شه‌وی ر‌او‌پۆ ده‌که‌ین که‌ شه‌و داها‌ت ده‌ستیان کرد به‌ نوێژو پارانه‌وه‌و یادی خودای گه‌وره‌و زۆر کوشان وه‌کو شاره‌ هه‌نگ زه‌ریان ده‌هات، خه‌ریکبوو که‌شتیه‌کان له‌ شه‌پۆلی ده‌نگیان بچولێ، به‌لام رۆمه‌کان ده‌ستیان

^١ ذات الصواری ص(٦٦).

کرد به دوزه له لیدان و سه ما کردن، که رۆژبوویه وه قوستهنتین ویستی دهست پیتسخه ری بکات و دهست بوه شیتنچ، به لām عهبدو لالی کوری سهعد دوا ی بهرنویژی به یانی راویژی کرد به پیاه ناودارو به نه زمونه کانی و پلانیکیان دارشت به ههر جوریک بیئت شه په که ببه نه دهره وهی ده ریا، نه مهش به قورسی ده لوی! عهبدو لالا فرمانی کرد به سه ربازه کان نزیک ببه نه وه له که شتی دوژمن و نینجا (بوقه پیاهه کان) بچنه ناو دهریا که وه لژیره وه که شتییه کانی ههر دوولا به گوریسی نه ستور گریدهن پیکه وه، که شتییه کانیش ژماره بیان (۱۲۰۰) که شتی بوو به ستیان به یه که وه وه کو پارچه یه که زهویان لی کرد، عهبدو لالاش په یتا په یتا موسلمانانی هانده داو گوپوتینی پیده دان و دهی وت قورشان بخوینن سوره تی (أنفال) بخوینن نایه ته کانی پرّه له خۆگری و له نگه رگرتن^(۱)، رۆمه کان ده ستیان کرد به شه پر، چونکه سه رکه وتن مسۆگه ر بوو له دلایانداو به خه یالی خۆیان موسلمانانان شکاندوه سه ره تا شه په که له سه ره ههر دوولا دژواربوو خوینتیکی بی شومار رژیاه دهریاو تاوه که ی سوربوو، رووه که ی به ته رم داپۆشرا نه وه نده کوژرا به تاییه تی له رۆمه کان هه ژمار نه ده کرا، هه تا میژوونوسی بیژهننتینی (فیوفانس) نه م شه په به یه رموکی دووم ناوده بات^(۲)، ته به ریش به م چه شنه باسی ده کات و ده لیت: (خوین ناوی دهریا که ی روپۆش کرد به رهنگی سوور) هه ولایاندا که شتی قایدی موسلمانان نغرو بکه ن، نزیکبوونه وه و زنجیریکی که مه نیان هه لدا بو که شتییه که ی عهبدو لالو راپتیچی بکه ن، به لām عهلقه مه ی کوری یه زیدی غه ته فی به مه ی زانی و به شمشیره که ی زنجیره که ی بچری^(۳)، هه رچه نده باره که سه خت بوو، که چی موسلمانان پییان له جینی خۆی نه خزانو نارامیان گرت خودای گه ورهش سه رکه وتنی بو ناردن ته نانه ت نزیکبوو قوسته ننتینی پادشایان نه سیر که ن، به لām که بیینی هیژه که ی هه ره سی کرد هه له ات و شه پۆلی ناو سه ربازه کانی دایه که ناری دهریاو گه له که شتییه که ی پارچه پارچه بوو، به جه سته ی بریندارو دلی پر له داخوه سه ری شوپر کردو خۆی قۆردا بو دوورگه ی سه قلیه^(۴)، که

^۱ المصدر نفسه ص(۶۷).

^۲ المصدر نفسه (۶۷).

^۳ تاریخ الطبری (۲۹۳/۵).

^۴ تاریخ ابن خلدون (۴/۴۶۸).

سوکاره‌که‌ی پرسپاری سه‌رکه‌وتنیان لی کرد وتی گاور نه‌ده‌ستمایه‌ی ماوه نه‌پیاو)،
موسلمانان هه‌تا هه‌رکه‌وی چوبایه‌ن که‌یفی خویان بوو به‌ربه‌ست نه‌ما له ریگایان^(۱).

ده‌ره‌نجامه‌کانی شه‌ری (ذات الصواری)

۱- به‌که‌مین شه‌ری مانو نه‌مان بوو تووشی هاتنو به‌ نیمانو نارامو نه‌خشه‌ی ورد
به‌لای خویاندا پارسه‌نگیاندایه‌وه به‌ گوریس گۆره‌پانیکیان دروست کردو به‌مه‌رگ ساتی
رۆمه‌کان کۆتایی هات.

۲- به‌رنامه‌ی ریشه‌کی‌شکردنی موسلمانان بوو له‌سیاسه‌تی رۆمه‌کانداو هه‌روه‌ها بۆ
گه‌راندنه‌وه‌ی میسرو رکی‌فکردنی ولاتی شام بوو، به‌لام شکانو ته‌نانه‌ت ناوی ده‌ریای
رۆمییه‌شیان سپییه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایه‌و شاره‌کانی قوبروسو کرینو کورسیکاو سردینیاو
سه‌قلیه‌و جوززو بلیاردیشیان دا به‌ده‌سته‌وه‌و موسلمانان هه‌تا جنوه‌و مرسیلیا چوون.

۳- قوسته‌نتین کوژراو قوسته‌نتینی چواره‌مین جینگه‌ی گرته‌وه به‌ نیزنی خودا
هیرشیک‌ی تر دیته‌ کایه‌وه بۆ گرتنی قوسته‌نتینی نیستاش.

۴- له‌پیش شه‌رکردن خاوی‌ن کردنه‌وه‌ی دل‌و ده‌روون گرنگتره‌ بۆ سه‌رکه‌وتن به‌ زمانی
نه‌مپۆ پیبی دوتریت (مه‌عنه‌ویات وه‌رگرتن) (خۆشه‌خنکردنه‌وه) ئەم کاره‌ش به‌ چه‌شنیک
بی‌ت دل‌ت یه‌کلایی بکه‌یته‌وه بۆ خودای گه‌وره‌ هه‌موو نامرازه‌ دونیاییه‌کان حازر
بکه‌یتو به‌کوژ له‌ خودای که‌ره‌سه‌کان بپارێته‌وه‌و سل له‌ کۆسپه‌کان نه‌که‌یته‌وه‌و به
هیممه‌تی به‌رز رووبه‌رووی بچی، ئەم شه‌رو کاره‌ساتانه‌ هه‌موویان ده‌رسو په‌ندن بۆ ئیمه
نه‌خوازه‌للا ژیانو سه‌رگوزشته‌ی هاوه‌لان بی‌ت که‌ له‌سه‌دا سه‌د پێشه‌نگن بۆ ئیمه^(۲).

۵- ده‌ریاری ناوه‌راست بوو به‌ ده‌ریای ئیسلامی و گه‌له‌که‌شته‌ی موسلمانان بوو به
سه‌رداری، گه‌له‌که‌شییه‌که‌شیان بو داگیرکاری و قه‌لو په‌ل کردن نه‌بوو، به‌لکو بۆ
شکاندن‌ی سامی موشریکینو گه‌یاندنی په‌یامی ئیسلام بوو.

۶- موسلمانان شاره‌زای ده‌ریاوانی و که‌شته‌ی گه‌ری بوونو له‌ شه‌ری ده‌ریایی کارامه
بوون، هه‌روه‌ها شاره‌زای گه‌ردون ناسیش بوونو په‌یوه‌ندی نیوان گه‌ردوونو ده‌ریایان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ ذات الصواری (۷۱ - ۷۲).

کشف کردو کامیترای (نیستیرلاب) و (بوسله‌ی فله‌کیان) دروست کردو رۆژئاواییه‌کانی وه‌کو (کریستۆفه‌ر کولومبوس و وامریکۆ فیسبوش) له‌پشکنینه‌کانیاندا به‌کاریان هینا^(۱).

۷- نهم سهرکه‌وتنه وینه‌یه‌که له‌سهرکه‌وتنی بیروباوه‌پ به‌سهر زانیاری سهربازی و چه‌کداری و ته‌قه‌مه‌نیدا، سهریه‌که‌ین پاش نه‌زموون و شاره‌زایی سهربازی زۆرو چه‌کی به‌هیز رۆمه‌کان دۆزان و موسلمانه‌کان له‌چاو نه‌وان نه‌به‌کام بوون له‌گشت پرویه‌که‌وه، که‌چی که‌مه‌که سهرکه‌وت به‌سهر زۆره‌که‌دا، پاشان سه‌لیقه‌ی فەرمانده‌کان وه‌ک (عه‌بدوئلائی کوری سه‌عدی نه‌بی سه‌رح) ده‌وری دووه‌می گیرا له‌سهرکه‌وتنیاندا، هه‌روه‌ها نهم شه‌ره‌ نمونه‌یه‌که له‌مه‌رگبازی و خۆبه‌ختکردن^(۲).

شه‌ه‌م: گرن‌گرتین په‌ندو سو‌ده‌کانی فتوحاتی ئیمامی عوسمان

۱- به‌دیها‌تنی به‌ئینی خودای گه‌وره‌ بۆ باوه‌رداران

ئین و که‌سیر له‌باسی ئیمامی عوسماندا ده‌ئێ: (خودای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی عوسمان کۆمه‌لێ هه‌ریم و شاری رزگار کردو قه‌له‌مه‌په‌وی ئیسلامیی پی زیاد کردو خه‌لافه‌تی پیغه‌مبه‌ری ﷺ درێژکرده‌وه‌و په‌یامی ئیسلامیی به‌رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوای زه‌وی گه‌یاندا شو‌قه‌ی نهم نایه‌ته‌ی به‌دیارچاوی هاوه‌لانه‌وه‌ به‌رجه‌سته‌ کرد، ده‌فه‌رموی (هُوَ الَّذِي أَوْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) (التوبه: ۳۳).

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی (نه‌گه‌ر قه‌یسه‌ر له‌ناوچوو قه‌یسه‌ریکی تر نایه‌ت دوا‌ی نه‌و، نه‌گه‌ر کیسه‌راش له‌ناوچوو کیسه‌رایه‌تی تر نایه‌ت له‌دوا‌ی، سو‌یند به‌وی گیانی منی به‌ده‌سته‌ خه‌زینه‌ی هه‌ردووکیان له‌ریگه‌ی خودادا ده‌به‌خشریته‌وه)^(۳)، نهم ده‌قانه‌ له‌دونیای واقیعه‌دا به‌دی هاتوو سه‌لما^(۴).

^۱ المصدر نفسه (۷۶).

^۲ التاريخ الاسلامي (۴۰۷/۱۲).

^۳ مسلم - كتاب الفتا رقم (۲۹۱۸ - ۲۹۱۹)

^۴ البداية والنهاية (۲۱۶/۷).

۲- له هونەری جەنگ و سیاسەتدا پێگەشت

جاران له ناو گەل و هۆزەکاندا شەر له پیناوی مولکداری و دەستدریزی کردن هەڵدەگیرسا، بەلام لەسەردەمی پێغەمبەر ﷺ خەلیفەکانی له پیناوی پەیامدا دەکراو موسلمانان دەیانویست جیهان و شیار بکەنەو و مرۆفەکان بکەن بە بەندەیی خودای گەورە و هەرزە چەوتەکان پامالان و عەقیدەیی بپەرستی و ئاگرپەرستی بنەبەر بکەن، ئەم بانگەوازەش هەر بەشەرکردن نەکراوە، بەلکو سێ شتیان خستوو تە بەردەم خەلکان بۆ ئەوێ هەلبێژێرن یان موسلمانبوون یان سەراندان یان شەرکردن، زۆریەیی زۆریان موسلمان بوون یان هەلبێژارد تەنھا ئەوانە نەبیت، کە کینەبازو داخ لەدل بوون، یان ئەوانەیی سەر بە گێچەل و ئاژاوە گێرپوون ئەمانەش پێویستیان بە مۆچاندن هەبوو^(۱).

۳- لەسەردەمی ئیمامی عومەردا تۆمارگەیی سەربازی حکومی دانراو لەسەردەمی

عوسمان دژیۆهیی پێدرا

شەری قادسیه بوو بە هۆکاریک، کە ئیمامی عومەر بریاری کردنەوێ تۆمارگەیی سەربازی بدات و فەرمانی کرد هەرچی سوارچاک و بەئەزموون و لیھاتوو کارامەیی هەریمەکانە بە خۆیان و وڵاخ و چەکیانەو بەم بێنن^(۲)، ئەگەر بە خۆشی خۆیان هاتن باشە ئەگینا بەزۆر بیانھێنن و خێرا وەرئەو، تەنانت یەک دانەشیان لەبیر نەکەن، کاتی کۆی کردنەو کردنی بەسەربازی میری و ناوونوسی کردن و مووچەیی بۆ برینەو، رێکخست و دیوانی سەرۆکایەتی و تۆمارگەیی سەربازی پێکەو بەستەو.

لەسەردەمی ئیمامی عوسماندا سەربازەکانی سەریشک کرد بۆ بەشداری غەزاکان بەتایبەتی ئەو غەزایەیی کە مۆلەتی دا بە معاویە و شەری دەریایی تیا کرد لە هەمان کاتیشدا تۆمارگەیی سەربازی کردەو و بزافی فتوحاتی ناوونوس کرد و مووچەیی بۆ دیاری کردن، بەلام بەتۆپزی نەبوو^(۳).

۴- ئیمامی عوسمان بایەخی بە سنووری خەلافەتی ئیسلام دەدا

^۱ عصر الخلفاء الراشدين، د. عبدالحميد بجيت، ص (۲۱۶).

^۲ اتمام الوفاء، ص (۷۰).

^۳ النظم الاسلامية، صبحي صالح ص (۴۸۹).

دوای سیاستی بهرگریکردن له ولاتی نیسلام به پرووی دوژمناندا، هاتنه سر فراوانکردنی خه لافدت به تاییهت له سهرده می نیمامی عوسماندا، نیمامی عوسمان به سهریازه چاونه ترسو داکوکیکاره کان قه له مپره و خه لافهتی پانو بهرین کردو که له بهره کانی سواغداو سنووری ولاتی پهرژین کرد وتی: (پاش سوپاسی خوداو سه له وات له سهر پیغه ممبر عَلَيْهِ السَّلَام نیتوه پهرژینی نیسلامنو و خه مخوژی موسلمانان نهو شتانه ی، که نیمامی عومهر پیتی داوون له نیتمه شاراوه نییه، به لگو به راویژی نیتمه کردویهتی هیچکامتان جی گورکی و نه ملاونه و لا نه کهن، چونکه خودای گهوره نهو به خششده ی داویهتی پیتان لیتان ده سیئیتته و هو لاتان ده بات و هیتر ده هیئیتته و ه شوینتان، جاران چون بوون هه روا بن منیش به پیتی نهو توانایه ی خودا داویهتی پیم ده ست گیرویتان ده که مو کاروباری خه لافهتی پی بهریتوه ده به م)^(۱).

نیمامی عوسمان قایمکردنی که له بهره کانی شامو جهزیره و دورگه کانی سپارد به معاویه و پیتی وت درزه کانی شمشاتیش یان خوت یان که سیکی تر قایمی بکن نه وانه ی بو داسپیره که دلیرن و تاسه مهندي جیهادن، وه له فروفیتلی روم شاره زان^(۲)، ههروه ها نامه ی نووسی بو معاویه که درزو که له بهری نه تناکییهش بخاته نه ستوی شانديک و هه ر گرویه که بووه زه همتی ریگه یان نه وانیش زه همتی بده ن^(۳)، نیمامی عوسمان زور وریای که له بهره کانی ده کردو فه رمانده ی شاره زای بو ده رنارد^(۴)، کاتیکیش معاویه غه زای عمورییه ی کردو نهو قه لایه ی گرت که ده که ویتته نیوان نه تناکییه و نه توسه وه هه ستا شانديک له سهر بازی شامو جهزیره و قنسرینی بو داناو فه رمانی کرد له ویدا بیئنه وه و له گه رانه وه ی سوپای نیسلامدا له پشته وه بمان پاریزن، پاشان دوای سالتی یان دووسال یه زیدی کوری حه ری عه به سی^(۵) (نه ندنامه کانی ریگخستو هیتزه بهرگرییه ی) کانی

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

^۳ فتوح البلدان - البلاذري (۱۷۵/۱).

^۴ الخراج وصناعة الكتابة لابن قدامة، ص (۴۱۳).

^۵ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

له گهله خۆی برد بۆ ولاتی رۆم کاتی گهراپهوه، به هه مان شیوه شانیدیکی چروپیری بهدوای خۆیانوه بهجی هیشته، وهکو معاویه ی بهرپهوه بهرو نهزموندار^(۱)، هه ر بهم چهشنه نیمامی عوسمان نامهی نووسی بۆ عهبدووللای نهبی سهرح و فه رمانی پینکرد که له بهره کانی نهسکهنده ریبیه به سه ربازه چاونه ترسه کان بگریت و خۆش خۆش به دلایاتیان پی بکات و خۆراک و موچه یان بداتی بۆ نهوه ی بی تاقت و داپراو نه بن، پاشان پیتی وت: (وریای نهسکهنده ریبیه به نهوانه دوچار په یمان شکینیان کردوه، سه ربازه شاره زاکان رهوانه بکه بۆیان و سه ربازه کان وه ره سو بی ده رامت مه که)، به جی هیشته نی شانیدیکی چاونه ترسی سه ربازه دلیره کان له شاره رزگار کراوه کاندانه ریتیکی فه رمانده کانی سه رده می نیمامی عوسمان بوو نهو شانده قه لاکانیان نۆژهن ده کرده وه وه سه ننگه ریان لیده داو چه ندين بنکه و باره گاشیان تیا دا دروست ده کرد، بۆ نمونه نهو قه لایانه ی که مه معاویه دهستی پیا هی نا قه لاکانی فورات بوو، وهکو (سمیسات، مه لته یه، شمشات، کومنج و قالیقی)، نه م قه لایانه له رزگار کردنی نه رمینییه به ده ستیان هی ناو تازه کرانه وه وه بوونه شوینی نیشته جی پکردن^(۲)، بۆ نمونه حه بیبی مه سله مه ی فه هری هه زار سه ربازی گیانله سه ر دهستی هی زه به رگرییه کانی له قه لای قالیقا نیشته جی کرد^(۳)، له هه مان کاتدا به ربه ست کردنی که له به رکانی شامیشی پی سپێردرابوو، هه ربه م شیویه کاتی به رپائی کورپی عازیب قه زوینی رزگار کرد پینج سه د سه ربازی به جه رگو فه رمانده یکی تیا به جی هیشته و پارچه زه وییه کی بیخواه نی بۆ پچرین، نهوانیش به بیرو کشتوکال ناوه دانیان کرده وه^(۴)، کاتی سه عیدی کورپی عاسیش ته میسه ی^(۵) رزگار کرد هه زار سه ربازی تییدا به جی هیشته^(۶)، هه روه ها نهو قه لایانه ش که رزگار کران سه ربازیان تیا به جی هی لرا، نیمامی عوسمان گرنگی ده دا به به رپهوه بردنی

^۱ المصدر نفسه (۶۷/۲).

^۲ من تاریخ الالتحصنات، محمد عبدالهادي ص (۴۳۴).

^۳ فتوح البلدان (۲۳۴/۱).

^۴ الادارة العسكرية (۶۹/۲).

^۵ تقيسة: شاركة لة تقبرستان.

^۶ الادارة العسكرية (۶۹/۲).

هیژی ریکخستن و بهرگری^(۱)، ناسانکاری بۆ ده کردن و فرماندهی به سه لیکه ی بۆ دیاری ده کردن، هاوکاری ده کردن یه کۆ له هاوکارییه کانیان نه وه بوو معاویه له مهنه ج پردیکی دروست کرد بۆ هاتووچۆی ریکخستن کان، ههروه ها غه زای رۆمه کانی دایه دهستی معاویه و فرمانده یکی به هیژی ریکخستن، که معاویه ی عه وفی بوو، هیژی ریکخستن و هیژی بهرگری له سه رده می نیمامی عوسماندا چ له ده ریابج یان له وشکانی دریغییان نه کردوه^(۲).

۵- دابه شکردنی دهستکه وته کان له نیوان خه لگی عیراق و شامدا

حه بیی مه سله مه توانی رۆمه کان ته فروتونا بکات له نه رمینییه بهرله وه ی یارمه تی وه لیدی کۆری عه قه به ی له کوفه وه پێ بگات، هه تا سوپای کوفه هات سوپای شام سه رکه وتن و دهستکه وتیان گرتبوو، بۆ دابه شکردنی دهستکه وتی شه ره که رایه ک دروستبوو نایا به شی کوفه ی تیدایه یان نا؟ حه بیی کتابی نووسی بۆ معاویه نه ویش نووسی بۆ عوسمانی خه لیفه وه هه وائی پیدا نه ویش حوکمی ده رکرد نه هلی شام به شی نه هلی عیراق به دن واته کوفه له دهستکه وته کان، حه بیب حوکمه ی که ی خوینده وه هه موویان وتیان گوێزایه لئی و ملکه چیمان هه یه بۆ نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان، پاشان برا به شیان کرد^(۳).

۶- په رۆشی یه کده نگی بوون له بهر هه لستی دوژمندا

له سه رده می نیمامی عوسماندا عه بدوللای کۆری عامیر قه یسی کۆری هه یسه می کرده جیگیری خۆی، پاش ماوه یه ک (قارن) ناپۆزایه کی کۆ کرده وه زیاتر له چل هه زار سه رباز ده بوو به ریگای (تبسین) هه وه هات و شالای هیئا بۆ موسلمانان، قه یسیش راویژی کرد به عه بدوللای حازم وتی: تۆزات چیه ؟ وتی من پیم باشه شار چۆل که یین، چونکه من نه میرم مۆله تنامه ی عه بدوللای عامیریشم پییه، که من نه میری شه ری خۆراسان بم، نامه یه کی ساخته کاری ده ره یئا، قه یسی نه میر پێ ناخۆشبوو مله جه ری

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۲/ ۴۷۰).

^۲ المصدر نفسه (۲/ ۴۷۰).

^۳ الفتح ابن اعثم (۱/ ۳۴۱، ۳۴۲).

بکات و ناژاوه دروست بکات ههستا شاره‌که‌ی به‌جی هیشته^(۱)، ئەم کاره‌ی به‌لاوه باشتربوو ههتا دووبه‌که‌ی و ناژاوه بکات و ریزی موسلمان شهق بکات و هوره‌ی سه‌ریازه‌کان بیۆکیئیتته‌وه، که‌چی نه‌نجامی شه‌په‌که‌ش به‌سه‌رکه‌وتنی موسلمانان دوا‌یی هات^(۲).

۷- ئەو مه‌رجه‌ی له‌ به‌نده‌کانی سوڵحدا سه‌ریازه‌کان پتو‌یستیان بوو

له‌ سه‌رده‌می عوسماندا فتوحات ته‌شه‌نه‌ی کردو هه‌ندیکیان به‌ سوڵح فه‌تح ده‌کرد، مه‌رجه‌یکی پتو‌یستیان له‌ سوڵحه‌کاندا تۆمار ده‌کرد، نه‌ویش یارمه‌تیدانی سوپابوو له‌ لایه‌ن خه‌لکی شاره‌کانه‌وه به‌ خواردن و ناژه‌ل و که‌ره‌سه‌ی جه‌نگی بۆ نه‌وه‌ی نامی‌ری رزگارکردنیان له‌ به‌رده‌ستدا بی‌ت له‌ ناوه‌ندی سه‌رکه‌ردایه‌تییه‌وه داوا‌ی زه‌کات و خه‌راجیان له‌و شارانه‌ نه‌ده‌کرد، چونکه‌ ده‌یاندا به‌ سه‌ریازه‌کانی نێو خۆیان و نه‌یان ده‌برد بۆ سه‌رۆ^(۳).

۸- کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌ باره‌ی دوژمنه‌وه

فتوحاته‌کانی ئیمامی عوسمان زۆر گرنگی ده‌دا به‌ ده‌زگا زانیارییه‌کان و لێ‌ی ده‌کۆلییه‌وه^(۴) و زۆر بایه‌خی ده‌دا به‌ چاوه‌کانی خه‌لافه‌ت، واته‌: (هه‌والگه‌ری) به‌ وردی دوژمنی ده‌خوینده‌وه^(۵)، هه‌رکاتێ به‌یعه‌تی وه‌رگرتبایه‌ له‌ به‌لێنده‌ره‌کان به‌و مه‌رجه ده‌یکرد موسلمانان ناگادار بکه‌نه‌وه له‌ مه‌رامه‌کانی دوژمن و وریای سه‌لامه‌تیان بکه‌ن^(۶).

۹- عه‌بدوپه‌ره‌مانی ره‌بیعه‌ی باهیلی یه‌کیک بوو له‌ فه‌رمانده‌کانی فتوحات له

سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا

^۱ الادارة العسكرية (۸۹/۱)، نقلًا عن تاریخ الطبری.

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الطبقات (۵۹/۳).

^۴ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

^۵ تاریخ یعقوبی (۱۱۶/۲).

^۶ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

عبدالوهره همان فرماندهیه کی چاونه ترسبوو له ناستیکی بهرزدا، بیروباوه پرتیکی نهستووری هه بوو، به خودای گه و ره و پیغه مبه ره که ی ﷺ پله ی فرمانده و پله ی سه ریزی بو نه و توفیری نه بوو، و پرای نه مهش پیشره و شه رزان بوو، بویه کرا به والی و فرمانده ی شاری (باب الابواب) دوی مردنی سورا قه ی کوری عه مر، هه تا شه هید بوو له پله ی خزی دانه به زینرا، به به رده و امی نامه گۆرینه وه ی هه بوو له گه ل پایته خندا و زۆر سه رقالتی که رهسته کانی شه پی سوار چاکی بووه هه رگیز گزی و ساخته کاری نه کردووه و له پشته وه خنجه ری نه وه شان دووه و ^(۱) شوینه واری دیرینی به جی هیستوه له (باب الابواب) و باشووری ده ریای خزو رۆژه لاتتی، چالاکیه کانیشی هیور کردنه وه ی بارودۆخی خه لک و به ریا کردنی دادو گه شه پیدان بووه ته نانه ت نه ونده نارانی کردۆتوه کردوویه تی به ناو نندی بلاو کردنه وه ی په یامی نیسلام و رزگار کردنی باکور، سه ره پای مهینه تی و باله شه رخوازه کان، نیسلامی له و ناوچه بیوه رده دا دامه زراند هه تا نیستاش ^(۲) یه کی له یاد گاریه زیندووه کانی که لاپه ره کانی میژوو نووسیویانه نه مه یه کاتی سوپا که ی ده بات و راسته و خو ده چیتته شاری (باب) شه ریار پاشا پیی ده لئ: نه ته وی چی بکه ییت؟ ده لئ به له نجه رو تور کم ده وی، ده لئ: نیمه ناشتین له گه لئان له شاری نیمه وه مه چن بو یان، نه ویش وتی: به لام نیمه لی یان رازی نین ده بی هه ر بچینه، ماله کان یان، با بزانی که سانیکم له گه لدا یه نه گه ر بیغه رمانی نه میره که مان نه بیته هه تا به نداوی رهدم که له ولاتی سینه ده یان به م، وتی: نه وان چ که سیکن؟ وتی: که سانیکن هاوه لئ پیغه مبه ریان کردووه ﷺ و به دلپاکی ها تونه ته ناو نیسلام و له نه فامیدا شه رم و نتمیان هه بووه نیستاش زیاد ی کردووه و جهاد بووه ته پیشه یان و سه رکه وتن بووه ته ها ورپی یان مه گه ر لی یان بگۆرئ نه گینا هه میشه بالاده ستن ^(۳).

عبدالوهره همان توانی شه پی بله نجه ر بکات و تور که کان بشکینئ، تور که کان و تبوویان مو سلمانه کان فریشته یان هیناوه نه گینا په ل خور دیان نه ده کردین، به روسووری و

^۱ قادة المفتاح الاسلامي في أرمينية، ص (۱۵۵).

^۲ المصدر نفسه ص (۱۵۸).

^۳ الكامل لب النیر (۲۹/۳)، تاریخ الطبری (۱۴۶/۶).

سەرکه و تووی گه رایه وه دواي نه وهی دووسه د فەر سه خ له بله نجر دور که و تبه وه وه تاقه سهریازیکیان لی شهید نه کرا، سهریازه کانی سهرکه و تنیان مسۆگهر بو^(۱)، چونکه مه عنه ویاتیان به خوداو دینه که ی بهرزبوو، که چی گهلانی تر بی مه بده شو بی هیمه مه مابونه وه، بۆیه موسلمانان سهرده که وتن به سهریان وه کو زانراوه تورکه کان به بی شهر هه له اتن له سامی نه مان^(۲)، عه بدورپه همان له سهر بوراقی ته قواو نه توار ی چاک بوو تنانه ت هه لویستی له گه ل دۆراوایش هه رچاک بوو مرۆفینکی به سپارده وه نه مه کدار بوو، پادشای باب نامه بهرینکی نارد بوو بۆ لای پادشای سین به دیارییه که وه، بهر له وهی موسلمانان ولاتی باب رزگار بکه ن، نامه بهر هاته وه سهیره کا ده ور گۆراوه چوه لای پادشاکه ی خۆیان و دیارییه کی پر له یاقوتی سوری له وسه ره وه بۆ هینابوو لای پاشای سین، نه و کاته ش عه بدورپه همان پادشا بوو، پادشاکه (شهریار) دیارییه که ی وه رگرت و دای به دهستی عه بدورپه همانه وه یه کسه ر پیتی دایه وه پادشا سهری سورما وتی: (نه مه یاقوته باشرین کانه ی نه م ولاته یه، به لکو له ولاته که به نرخره، سویند به خوا نییه له حاکمه کانی نالی کيسرا خۆشه ویسترن له لای من، نه گهر له کۆری سولتانی نه واندا بومایه وه نه م یاقوته یان دیبایه له ده ستمیان هه لده پورکاند، سویند بی به خودا جگه له و کارانه ی که پادشا گه وره که تان واته خه لیفه فه رمانی پی کردوه هیه چی تر ناکه م)^(۳)، نه م پاشایه ناهه قی نه بوو سه رسامی ده یگرت، چونکه به در یژایی ته مه نی له مملاتی و گزیکاری و نالۆزیدا ژیاوه، واقیعه که ی پر بووه له زولم و ناهه قی، کاتی فه رمانه دیکه به نه مه ک و چاوتیر ده بیته راده چله کی و پادشا خراپه کاره کان و سامانه تالان کراوه کان دیته وه بیر، بۆیه به م وشانه گوزارشت له ناخی خۆی ده کات^(۴)، عه بدورپه همان ده یزانی زه و تکر دنی نه و یاقوته که نرخه که ی له ژماره نایه ت نه پشکی خۆیه تی و نه هی به یتمال، نه وه نده به رچاو سیرف بوو جیاوازی نه ده خسته نیوان یاقوت و خۆل، چونکه

^۱ تاریخ الطبری (۱۴۶/۵).

^۲ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۰).

^۳ تاریخ الطبری (۱۴۸/۵).

^۴ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۴).

خۆی به خشنده بوو له خواترس و خۆپاریز بوو، شاره‌زای کرۆکی دین بوو، خۆی نه‌ده‌کرده خاوه‌ن پوش و په‌لاشی دنیا، نهم پیاوه ته‌مه‌نی خۆی له سه‌ربازیدا ته‌واو کردو له سالی (۳۲)ی کۆچی له ناوچه بله‌نجهر شه‌هید کرا^(۱)، عبده‌وهره‌همان فه‌رمانده‌ی فتوحاتی سه‌رده‌می عوسمانه‌و هاوه‌لی پیغه‌مه‌بر ﷺ بووه‌و دره‌نگ موسولمان بووه‌.

۱۰- سه‌لمانی کورپی ره‌بیعه‌ی باهیلی یه‌کێک بوو له فه‌رمانده‌کانی فتوحاتی

سه‌رده‌می عوسمان

نهم هاوه‌له‌مه‌زنه‌ یه‌که‌مین دادوهری کوفه‌ بووه‌، له لایه‌ن ئیمامی عومه‌ره‌وه‌ به‌ هه‌مان شیوه‌ ئیمامی عوسمانیش له‌کاتی والیه‌تی سه‌عدی کورپی نه‌بی وه‌قاسدا کردی به‌دادوهری کوفه‌و به‌شداریی شه‌ری قادسیه‌ی کردووه‌و له‌ دواییدا کراوه‌ته‌ داوهری مه‌دائین، هه‌رکه‌سی شیواو نه‌بیته‌ ناکیته‌ دادوهر به‌ تاییه‌ت له‌ رۆژانی عومه‌ردا، هه‌موو که‌سه‌یکیش نه‌ده‌کرا به‌ دادوهری کوفه‌، چونکه‌ پهبوو له‌ پیاوی هه‌لکه‌وتووی عه‌ره‌بو هاوه‌لی گه‌وره‌ گه‌وره‌، نهم له‌ لایه‌که‌وه‌ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ چه‌ندین هۆزو تیره‌ جوهره‌جووری تێدابوو، که‌واته‌ سه‌لمان زانسته‌ که‌ی لیژمه‌ی کردووه‌و دینداریه‌که‌ی بیخه‌وش بووه‌و له‌ ناوه‌زای خۆی به‌هه‌رمه‌ند بووه‌و که‌سایه‌تییه‌که‌ی به‌هێز بووه‌و چیگه‌ی متمانه‌ی گشت لایه‌ک بووه‌، هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ بوو به‌ناوهریوانی ده‌ستکه‌وته‌کانی رزگارکردنی مه‌دائینو شه‌ری باب، نهمه‌ش به‌لگه‌یه‌کی تره‌ له‌سه‌ر سه‌لیقه‌ی به‌ربلاوی، نهم که‌له‌ پیاوه‌ راساله‌، هه‌موو سالی حه‌جی کردووه‌، هه‌ندی له‌ گه‌وره‌ تاییه‌یه‌کان فه‌رموده‌یان لی‌ ریوایه‌ت کردووه‌، له‌ رپووی ناکاره‌ به‌ریزه‌کانه‌وه‌، دلغراوانو به‌خشنده‌و راستگۆو چاکه‌خازو وه‌فادارو به‌ریز بووه‌، هه‌رچی بۆخۆی پیتی خۆشبوایه‌ بۆ خه‌لگیش پیتی خۆش بووه‌، کاتێ پله‌ی شه‌هیدی به‌رکه‌وت نه‌پاره‌و نه‌ مولک و نه‌ که‌سه‌ری به‌جینه‌هیشته‌و وێرایی نه‌وه‌ی سه‌رتاپای ژیا‌نی له‌ تیکۆشانو دادوهری و سه‌رداری برده‌ سه‌ر، جارێکیان ئیمامی عوسمان نامه‌ی نارد بۆ وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌ی بریکاری، له‌ کوفه‌ فه‌رمانی پێ کردبوو تێیدا که‌شاندی سه‌ربازی چاونه‌ترسی سوپای کوفه‌ هه‌واله‌ بکات بۆ لای سوپای نه‌هلی شامو پیاویکی بلیمه‌ت و دیندارو جه‌ربه‌زه‌ بکاته

^۱ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، عمود شیت خطاب، ص (۱۵۸).

فرماندهیان، وهلیدیش بهیّ دوودلی سەلمانی هەلبژارد بۆ سەرۆکایەتیکردنی ئەم کارە
 سەختە، هەرچەندە ژمارەیک زۆر فرماندەهی تریش هەبوو، لەبەر ئەوە سەلمان
 نمونەیکە پێکەوتوو بوو لە ئەزمووندارێ و زەبرەشیینی و پالەوانی و پێرای ئەم
 سیفاتانەش خوداناس و خۆپارێز بوو، واقیەن پالەوانیکی بە هەڵمەت و پێشڕەو بوو، لە
 هونەری جەنگدا شارەزابوو، بە هۆی بەرخودانەوێ چەندەها ئەزموون و سەربوردەهی
 هەبوو لە سەرکردایەتی لەشکر و لێدانی جومگەو شادەمارەکاندا تیرنەنداز بوو^(۱)، لە
 سوارچاکیدا بەتایبەت لە هێستەر بەریدا لێزان بوو، لە هەموو شارەکانەوێ هێستری
 کویتی دەهینا بۆ ئیمامی عومەر و قاشاوی دەدا و مەشقی جیهادی پێ دەکردن^(۲)، بۆ
 نمونە لە کوفە چوار هەزار هێستری قیتی هەبوو لە کاتی پێویستدا بەکاری دەهینان و
 دزەیی دوژمنیان پێ سەرکوت دەکرد^(۳)، لە سوارچاکیدا ئەوەندە لێزان بوو خۆی دەلێ:
 (بەم شمشیرەم سەد جەللادی قەلغان لەبەرم کوشتوو، هیچیان موسلمان نەبوون،
 نەمەشتتوو هیچ کامیانم دەست بەرپێتەوێ و هۆمان هۆکانم لەگەڵدا بکات)، لەگەڵ
 موشریک و بێباوردە نەبیت شەری لەگەڵ کەسی تر نەکردوو و لە گۆرەپاندا خۆی مەلا س
 نەداو و قەرەوێ گرتوو و شەقەیی لێ هەستاندوو و بەفرۆفیل شەری نەکردوو^(۴)، بە
 راستی نمونەیی موحاهیدێکی راستگۆ پاداشت ویست بوو، چونکە تیکۆشانە کەیی بۆ
 بەرزکردنەوێ (لااله الا الله محمد رسول الله) بوو و نەدەکەوتە بەر ئەندێشەیی لەکوئی و
 بەچی مێشکی دەپشێ لە دواهەمین شەریدا بە تافەیی خۆینی برینەسۆدەرەکانی کەو^(۵)،
 بەلام شمشیرە کەیی لە دەست نەکەوت و لە سالی (۳۲) ی کۆچی یان (۳۳) ی کۆچی،
 شەهید کرا^(۶).

^۱ تهذيب ابن عساكر (۶/۲۱۰) تاريخ الطبري (۵/۳۰۹).

^۲ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (۱۶۹).

^۳ اسد الغابه في معرفة الصحابة، لابن الاثير (۲/۳۲۷).

^۴ الاستيعاب في معرفة الاصحاب (۲/۶۳۳).

^۵ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (۱۷۰).

^۶ المصدر نفسه (۱۷۱).

قوربی نهم که له پیاوه نه مانه بوون: (شه‌عزان بوو، فرموده‌ناس بوو، قازییه‌کی دادپه‌وره‌ریبوو، ده‌ستپاکیکی بی له‌که‌بوو، به‌ری‌توه‌به‌ریکی گورج و گۆل بوو، سوارچاکیکی گیان‌بازبوو، فرمانده‌یکی فاتیح بوو، پال‌ه‌وانیکی شه‌هید بوو)، سه‌لمانی کوری ره‌بیعه‌ی باهیلی^(۱).

۱۱- حه‌بیبی کوری مه‌سه‌مه‌ی فه‌ری یه‌کیکه له فرمانده‌کانی فتوحاتی سه‌رده‌می ئیمامی عوسمان

حه‌بیب هه‌رچه‌ند تازه سال بوو و له گۆره‌پانیکه‌وه ده‌یگوازته‌وه بو گۆره‌پانیکی تر، جاری رزگارکه‌ربووه جاریکی تر یارمه‌تیده‌ر بووه و هه‌میشه سه‌رکه‌وتن هاوپه‌یمان بووه، چوینیته هه‌ر شه‌ریک براوه بووه، چوو بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به موجاهیدی بو شاری مه‌دینه‌و نه‌و رۆژه مندال بوو، وه به‌شداریی غه‌زای ته‌بوکی کردووه له ژیر به‌یдахی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و به‌م غه‌زایه ده‌ستی کرد به جیهاد و ته‌مه‌نی تازه پیی نابووه بیست سالان، کاتی ئیمامی عومه‌ر بیینی له‌شی به‌هیتزه و زۆر به‌گورجی ده‌پلیسکیته‌وه به تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی کرده‌یی تاقیکرده‌وه تا بو‌ی ده‌رکه‌وی چ جو‌ره پیاویکه، بو‌یه پینشیری کرد گه‌نجینه‌ی دارایی یان گه‌نجینه‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی بگریته نه‌ستۆ، نه‌ویش چه‌که‌کی هه‌لبژاردو خۆی دوورگرت له دارایی، فه‌زلدانی چه‌ک به‌سه‌ر داراییدا یه‌کیکبوو له نیشانه‌کانی سه‌رکرده‌یی و نه‌وینی سه‌ربازی قولپی ده‌دا له قولایی ده‌روونیدا، حه‌بیب بوو به سه‌رداری قیاده‌ی کردوس له شه‌ری یه‌رموکی مان و نه‌مانداو ته‌مه‌نی بیست و چوار سالان بوو، نهم کارانه ناشیره‌بوو، بو ده‌رکه‌وتنی هیماکانی قیاده‌یی له سپیده‌ی گه‌نجی و لاوتیتیدا.

ئیمامی عومه‌ر کردی به والی عه‌جه (جه‌زیره) له به‌ری‌توه‌به‌ردن و کاری ئیداریدا عومه‌ر به ناسانی نه‌و پله‌و پایه‌بلندانه‌ی به هه‌موو که‌سیک نه‌ته‌دا، چونکه ئیمامی عومه‌ر پایه‌ندی کۆمه‌لی سیفاتی دیاریکراو بو له‌ده‌ستنیشانکردنی سه‌رکرده‌دا له که‌م پیاویکدا هه‌بوو، له دوایشدا ئیمام کردی به والی شه‌رمینه‌و نازر بیجان، که دوو ناوچه‌ی چه‌پ و دووره ده‌ستو قیاده‌کردنیان ته‌وپه‌ری دژواره، ونکه به نا‌ره‌حمت

^۱ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (۱۷۲).

خەلکەکەى پيشمه دهکرييت و زۆر دوورن له بنکه سه ره کيى و پيشکه وتوو هکانى موسلمانان، موماره سهى ئيداره و فه رماندارى کردوو له سه رده مى ئيمامى عوسماندا هه تا هه زبکه يت نازابوو، له پيشه ويده پيشه ويكى کاملبووه، کاتى رووى کرده شه پى موربان به شهش هه زار سه ربازه وه موربان ه کان هه فتاهه زار بوون، هه يبب وتى: به وان هى له گه ئيدابوون: نه گه ر نه وان خۆيان بگرن و ئيوهش خۆتان بگرن، ئيوه نه وه ترن به لاي خوداو هه تا نه وان، نه گه ر نه وان خۆيان گرت و ئيوه هه راو هورياتان کرد نه وکاته خودا له گه ل نارامگرانه، شهوى دهسته ويه هه بوونه وه وتى: (نهى خودايه هه له اتنى مانگ دوا بجه، بارانى نه م شه وه بگه ره وه وه خوئنى هاوه له کانم رانه دهى، به شه هيد قبو لئيان بکهى، خوداي گه وره فه تحى کرد بۆى)^(١)، يه کى له هۆکارى سه رکه وتنى به سه ر دوژمندا له پال فاکتيره ئيمانيه که دا هيرش بردنى شه بوو، که له پ دايان به سه ر دوژمندا وه ريان داته پاندو پاشان پشتيان هه لگه رد^(٢)، که سايه تيبه کى زيندوو و نمونه يى هه بوو بۆ سه ربازه کانى، له نازايه تى پيشه ويده که وا سوورى به رله شکر بووه له پيشى پيشه وه ده يوت پييان شوئيمکه ون، له نه خشه کانى دوا وه خۆى نه نه هيلايه وه وه عه ودالئى سه لامه تى و بيوه يى نه بووه کاتى بريارى يه کجا ريده له موربان رۆژ بکاته وه ژنه کهى گوئى ليبوو نه م برياره يده پيى وت: شوئيمان کوئ بيت؟ وتى: مالى سوراديقى موربان، نه وه شه وه هه يبب چوو ه موربان وه هه رکه سه هاته ريگه ي کوشتى، کاتى گه شته مالى سوراديق سه يره کا ژنه کهى پيش نه م گه يشتوو ته نه وى^(٣) ته نيا هه يبب پاله وان نه بوو، به لکو ژنه که شى پاله وان بوو، به کرده وه بوئره کانى جوان ترين نمونه يى ده نواند بۆ سه ربازه کانى، به لکو خيژانه کهى نمونه يه کى تربوو، وه کو پاله وان شوئنه وارى خۆبه ختکردن و فيدا کارى هه بوو^(٤).

^١ تهذيب ابن عساکر (٣٧/٤).

^٢ قادة الفتح الاسلامي في ارمينية، ص (١٨٩).

^٣ قادة الفتح الاسلامي في ارمينية، المصدر نفسه.

^٤ المصدر نفسه.

حەبیب راویژی بە پیاوێ کانی دەکردو بۆچوونیی وەر دەگرتن، بە بۆچوونی تر کاریگەر
 ئەبوو، بە لێکو بە دانایی بۆچوونی پیاوێ کانی دەفۆستەو، هەرچیەکی بە باش بزانیایە
 پیاوێ دەکردو پوختهکەیی جیبەجی دەکرد، لە پال ئەمەشدا دانیشتنی راویژکارانی
 دەبەست پێش شەرکردن، وە لە کاتی شەرکردن و لە پاشیشدا، رۆژنیکیان گوئی لیبوو
 یەکی لە پیاوێ کانی دەبوت نەگەر من یەکی بومایە لەوانەیی کە حەبیب گوئی بۆ راویژی
 دەگری، ناماژەیی هەرمانیکم بۆ دەکرد کە سەرکەوتن و سەرلاندیمان بە نیزی خودا
 بە دەست بەیتنایە^(۱)، حەبیب گوئی لە قسەکە بوو، وتی بە هاوێ ئەکەیی راویژە کەت چیبە؟
 وتی: من پێشنیارم ئەویە هەموو ئەسپسوارەکان بچن لە پێشمانەو، پاشان
 سەربازەکان بکەوێ دەوای ئەسپەکان و لە نیوێ شەوداو دەست بکەن بە شەرکردن، لە گەڵ
 بەری بەیاندا تۆش بە رهشایی سەربازەکانەو هێرش بەیتن بەاوبزانن یارمەتیمان بۆ
 هاتوو، خودای گەورە ترس دەخاتە دلێان و بەوترسە هەرەس دینن، یەکسەر حەبیب
 گازی ئەسپسوارەکانی کردو لە شەوێکی شەوێ زەنگی باراناویدا بەرپی خستو پاشان
 خۆی کەوتە رێی لە دەوای ئەسپ سوارەکان، بەلام نەریتی وابوو لە سپێدەیی بەیانیدا
 دەچوو سەر دوژمن خۆی و هاوێ لانی هەلمەتیان برد، دوژمن تیکشکاو دەستکەوتیکی
 زۆریان بەرکەوت^(۲)، حەبیب خاوەنی فیل بوو، بیری دەکردهو و پلانی دادەنا، پاشان
 راویژی دەکرد بە پیاوێ کانی و نینجا دەچوو گۆرەپانی شەرەو و هەموو زانیاریی جۆراو
 جۆری لەسەر دوژمن دروینە دەکرد، پاشان نەخشەیی سەربازی لەسەر، شارەزایی و
 چاوپوونی دادەنا.

کارە جیهادییەکانی حەبیب لەسەر نەخشەییەکی ریکخراو بوو نەک نەخشەییەکی
 بیسەرۆبەرە، بۆیە سەرکەوتن ببوو بەیداخی، لە ترسناکترین گۆرەپانی شەریدا، لە پال
 ئەمەشدا کە نیشانی سەرکردهیی و لیهاوویی هەبوو پیاوێکی نیمانداریبوو
 نیماندابەستراو بوو، هەرکاتێ رووبەرۆی دوژمن بوایەتەو یان پەلاماری قەلایەکی
 لێبایە حەزی دەکرە، بیلێ: (لا حول ولا قوة الا بالله العظیم)^(۳).

^۱ تهذيب ابن عساکر (۳۷/۴).

^۲ قادة الفتح الاسلامي في ارمينية (ص ۱۹۰).

^۳ تهذيب ابن عساکر (۳/۴).

بهراستی حبیب سهردار یکی ناوازه بوو، هموو سیفاته کانی فرماندهی ناوازه‌ی تیاوو (سروشتی پریوو له بهره، زانستیکی به‌ئهموونی هه‌بوو، نه‌زموونی کرده‌یی هه‌بوو^(۱))، متمان‌ه‌ی به خودای گه‌وره زۆریوو، حبیب شیربوو بو فتوحاتی نیسلامیی و چالاکیه‌کانی له‌بیر ناکریت، بیگومان نایابترین فرماندهی فتح بوو له سهرده‌ی نیمامی عوسماندا، ئەم فرمانده گه‌وره‌یه سالی (۴۲)ی کۆچی وه‌فاتی کرد، له تهمه‌نی (۵۴) سالی‌دا، ژیا‌نی له ژماره‌ی سالد‌ا که‌مبووه، به‌لام له تیراژی کرده‌وه جوامیرییه‌کاندا زۆریوو، تهمه‌نی که‌م بووه، به‌لام شوینه‌واره‌کانی به‌دریژایی سالد‌ا و سده‌ی ریزگرتوو‌ه‌کان هه‌رده‌مینه‌ن، خودای گه‌وره له‌م هاوه‌له مه‌زنه رازی بی‌ت، که فرمانده‌یه‌کی سیاسی به‌هیزیوو، کوری رۆژی ته‌نگانه‌و فرمانده‌یکی رزگار‌که‌ر بوو، چه‌ببیی کوری مه‌سله‌مه‌ی فه‌ری^(۲).

^۱ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۹۲).

^۲ المصدر نفسه.

باسی چوارەم: گەوهرترین شانازی بۆ ئیمامی عوسمان ئەو هیە ئوممەتی کۆکردهوه لەسەر یەک پەرتووک (قورئان)

یه کەم: ئەو قونغانەنی کە تێبەری بەسەر نووسینەوی قورئانی پیرۆزدا

۱- قونغانی یە کەم لەسەردەمی پێغەمبەردا ﷺ

بەبەلگەیی گومان بڕ سەلمیتراوه کە پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووه بە نووسینەوی ئەو قورئانەنی کە دابەزیووتە سەری، سەلمیتراوه کە پێغەمبەر ﷺ نووسەری هەبووه یان کۆمەڵی نووسەری هەبووه نینگایان بۆ نووسیوه، هەتا زەیدی کۆری ساییت بە نازناوی نووسەری پێغەمبەر ﷺ ناوی دەکردووه، چونکە تاییبەتکراوه و پەسپۆرپووه لە نووسینەوی نیگادا، ئیمامی بوخاری بەشیکێ تەرخانکردووه لەکتیبی (فەزلی قورئاندا) بە ناوێشانی نووسەرانی پێغەمبەر ﷺ و لە دوو فەرمووده دا باسی دەکات.

۱- ئەبو بەکر وتی بە زەید (تۆ نیگات دەنووسی بۆ پێغەمبەر ﷺ) ^(۱).

۲- (براو) دەلتی ئایەتی (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) دابەزی، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی (بانگی زەیدم بۆ بکەن و پارچەداریکێ تەختە و پارچە ئاسنیکم بۆ بێنن) ^(۲).

هەر و هە پێغەمبەر ﷺ پێش کۆچکردن قورئانی دەنووسی، ئەوانەش کە بۆیان دەنووسی عەبدوللای کۆری سەعدی ئەبی سەرح بوو، لە دواییدا دین هەلگەرایهوه، پاشان سالی فەتعی مەککە موسلمان بوویهوه، ئەمە چیرۆکیکی زراوی هەیه - باسەم کردووه - ئەوی زانراوه هەر چوار خەلیفە راشیده، کە قورئان نوسیان بووه، بێگومان قورئانیان لە مەککە نووسیوه تەو ئەوێ ئاشکرایه کە قورئان لە سەردەمی مەککە نووسراوه تەو بە بەلگەیی چیرۆکی موسلمانبوونی ئیمامی عومەر، کە دەچیتە مالی خوشکە کە ی و سەیردەکا نووسراویکی بە دەستەو هیە سورەتی (طه) ی تیا نووسراوه خودای گەوره باش دەیزانی ئەم قورئانە پیرزە لە پەرتووکێکدا کۆدەکریتەو بۆیه دەیفەرموو: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً) (البینة: ۲).

^۱ البخاري، كتاب الفضائل القران رقم (۴۹۸۶).

^۲ البخاري، كتاب الفضائل القران رقم (۸۵۹۳).

کاتئ پیغهمبەر ﷺ کۆچی دوایی کرد، قورئان هەر هه مووی نووسرابوو هه، به لام له یهك پهرتو کدا کۆنه کرابوو هه، له سه ر گه لای (په لی) دارخوما و به ردی سه پی ته نگ و له سنگی پیوانیشدا ده رخ کرابوو، له گه ل شه وه ی، که له په را و سنگدا هه لگه رابوو، جو به ئه یل هه موو سالتئ جارئ له گه ل پیغهمبهردا ﷺ ده وری ده کرده وه، شه و سه لئه ی که کۆچی دوایی کردو پۆحی سپارد دوو جار ده وری کرده وه له گه لیا^(۱)، پیده چی پیغهمبەر ﷺ قورئانی له یهك په راودا کۆنه کردیته وه له به ر شه وه ی چا وروانی هاتنی شه و رده وه ی هه ندئ حوکم یان هه ندئ ده قی کردیته کاتئ ئاکامی ته واو بوو، خودای گه و ره سه روشی کرد بۆ خوله فای راشیدین هه ستن به م کاره و وه فایان هه بی به رامبهر شه و به لینه راسته ی که خودا داو ه ته ی به ئوممه تی موحه ممد ﷺ که پارێزگاری له م قورئانه بکات بۆ ئوممه تی موحه ممد ﷺ و پاراستنی خسته وه ته شه ستۆی خۆی (جل جلاله)^(۲).

۲- قۆناغی دووهم له سه رده می ئیمامی نه بو به کردا

په رزی موسلمان ه شه هیده کانی شه ری یه مامه زۆربه یان قورئان له به ره کان بوون، له به ر خاتری شه مه ئیمامی نه بو به کر هه ستا راویژی کرد له گه ل ئیمامی عومه ر بۆ کۆکرده وه ی قورئان، قورئانی له په لی دارخورما و پارچه ئیسه ک و پارچه کاغه زو سنگی پیوان کۆکرده وه^(۳)، ئیمامی نه بو به کر شه م کاره گه رگه مه زنه ی سپارد به ها وه لی په ریشکۆ زهیدی کورپی سابیتی شه نصاری، زهیدی کورپی سابیت خۆی ده یگه رپه ته وه و ده لیت: (ئیمامی نه بو به کر ناردی به شه یئندا بۆ شه ری شه هلی یه مامه چووم سهیره که م عومه ری کورپی خه تتاب له لایه تی، ئیمامی نه بو به کر وتی: عومه ر هاتوه بۆ لام ده لئ له ره وژی یه مامه دا زۆره ی قورئاغوینه کان کوژراون و کوشتن دورینه ی کردون، منیش ترسی شه وه م هه یه قورئاغوینه کان گه ستیان به کوشتن بچن، له گه ره پانی شه ردا و زۆره ی ئایه ته کانی قورئاغان له کیس بچن، من پیم باشه لیژنه یه دروست بکه ین بۆ کۆکرده وه ی قورئان، منیش وتم: به ئیمامی عومه ر چۆن کاریک ده که یه که پیغهمبهر

^۱ البخاری، کتاب الفضائل القران رقم (۴۹۹۸).

^۲ المدينة النبوية فجر والعصر الراشدي، ص (۲۴۰)، نقلا عن فتح الباري (۱۲/۹).

^۳ حروب الردة وبناء الدولة الاسلامية - أحمد سعيد، ص (۱۴۵).

ﷺ نه یکردوه؟ عومەر وتی: وه للّاهی ئەمه کاریکی خێره، عومەر وازی له پوونکر نه وه نه هینا و بۆی شیکردمه وه ههتا سنگم فراوان بوو بۆ ئەو کاره ی که سنگی عومهری بۆ فراوان بووه.

ئەو رینمایانم بەدی کرد، که عومەر بەدی کردبوو، زهید دەلی: ئیمامی ئەبویه کر وتی: ئەی زهید تۆ پیاویکی گەنج و ژیری و لەتۆ شیاوترمان نییه و تۆش نیگات نووسیه ته وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ جا شوین دۆزی قورئان بکه و بیچنه وه وه کۆی که ره وه، زهید وتی: وه للّاهی که ژێ له که ژه کان بگوازمه وه به لامه وه سوکتره له وه ی روم لی بنین قورئان کۆبکه مه وه، گه را به دوا ی قورئاندا و له په لی دارخورما و تاشه به ردو سنگی پیاوان و چه رو ته خته و ئیسقانه کان چنییه وه کۆی کرده وه، ده لی: لای ئەبی حوزه یفه ی ئەنصاری دوا هه مین سوره تمان که سوره ته ی ته وه به یه ده ست که وت و لای غه ییری ئەو نه بوو (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة: ۱۲۸)، هه تا سوره ته که ته وا و ده بیته، ئەو په رتو که قورئانه لای ئەبویه کر بوو، هه تا کۆچی دوا یی کرد، پاشان لای عومەر بوو هه تا کۆچی دوا یی کرد، پاشان لای حه فسه ی کچی عومەر مایه وه^(۱).

قۆناغی دووه می کۆکردنه وه ی قورئان له ئەنجامی هه ندی هۆ هاته ئارا وه:

أ - کۆکردنه وه ی قورئانی پیرۆز له ئەنجامی ترسان له تیاچوونی قورئان به بۆنه ی مه رگی ژماره یه کی زۆر له قورئاغۆینه کان له شه ری هه لگه پرا وه کاند، ئەمه به لگه یه، که قورئاغۆین و زانایانی ئەوده مه له پیشی خه لکه وه بوون بۆ کرداری چاکه و جیهادکردن، بۆ به رزکردنه وه ی قوربی ئیسلام و موسلمانان به په فتار و هزرو شمشیره کانیا ن ئەوانه باشتیرینی ده سته ی ئوممه ت بوون پتویسته شوین پیشیان هه لبگیرن.

ب - کۆکردنه وه ی قورئان له سه ر بنه مای (به رژه وه ندی گشتیی و به ربلا و) هاته گۆری، به لگه شان ته که ی ئیمامی عومهره که وتی به ئیمامی ئەبویه کر، وه ختی ئەبویه کر په رسیاری لیکرد چۆن ئیشیک بکه ین، که پیغه مبه ر ﷺ نه یکرد بیته، وتی: (ئەمه خێرو

^۱ البخاری، رقم (۴۹۸۶).

چاکه‌یه)، له هه‌ندئێ ریوایه‌تدا هاتووێ که ئیمامی عومەر پێتی وتووێ: (ئهم کاره خێره و به‌رژه‌وه‌ندیی موسلمانانی تێدایه)، ئیمامی نه‌بویه‌ کریش هه‌مان وه‌لامی زه‌یدی کوری سابیتی دایه‌وه کاتێ هه‌مان پرسیا‌ری لێ‌کرد، نه‌گه‌ر ئهم ریوایه‌ته‌ پاست بێت، که وشه‌ی (به‌رژه‌وه‌ندی) تیا‌یه یان پاست نه‌بێ وه‌کو یه‌ک وایه، چونکه گوزارشت دانه‌وه - پاساودانه‌وه به وشه‌ی (خێرو چاکه) خودی مانای به‌رژه‌وه‌ندی هه‌لده‌گریت له پاستیشدا کۆ‌کردنه‌وه‌ی قورئان به‌رژه‌وه‌ندیی موسلمانانی تێدایه، سه‌ره‌تای ئهم کاره له‌سه‌ر (به‌رژه‌وه‌ندیی گشتیی و به‌ریلاو) به‌نهره‌ته‌که‌ی دامه‌زرا، پاشان کۆ‌ده‌نگی (تیجماع)ی له‌سه‌ر به‌سترا دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌ک دانی پیا‌دا ناو به‌ریاریان دا به‌ قسه‌ی پاشکا‌و یان درکا‌و، ئهم کاره‌ش کاری کۆ‌کردنه‌وه‌ی قورئانه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دروستی‌تی (به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی و به‌ریلاو) وه بکری‌ته‌ په‌یژه‌یه‌ک بۆ گه‌یشتن به‌ کۆ‌ده‌نگی، ئهمه به‌ نیه‌به‌ت ئه‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن به‌ به‌لگه، هه‌روه‌ها له په‌راوه‌کانی ئسولئی فیه‌هدا به‌ریاری له‌سه‌ر درا‌وه و ئاماژه‌ی پێ‌کراوه^(۱).

ج - تاییه‌مه‌ندییه بنچینه‌ییه‌کانی زه‌یدی کوری سابیت چیبوو، که ئهم کاره گرنه‌گی پێ‌ سپێ‌درا.

ئیمامی نه‌بویه‌ کر زه‌یدی کوری سابیتی هه‌لبژارد بۆ ئهم کاره زۆر گرنه‌گه، چونکه ئهم تاییه‌مه‌ندییه بنچینه‌ییانه‌ی تیا به‌دی ده‌کرد، بۆ رێ‌کخه‌ستنی ئهم کاره:

أ - ئه‌وده‌مه زه‌ید گه‌نج بوو، ته‌مه‌نی (۲۱) ساڵ بوو زۆر چالاکی‌بوو، بۆیه ئهم خواسته‌ی لێ‌ی دا‌وا کرا.

ب - له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر ده‌رکه‌وتبوو به‌ باشی قورئانی ده‌رخ کردبوو، یه‌کێ بوو له‌وانه‌ی که خودای گه‌وره ئاوه‌زایکی ترازوی پێ‌ به‌خشیبوو رێ‌گه‌ی چاکه‌ی بۆ ئاسان کردبوو.

ج - له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جێ‌گه‌ی متمانه‌بوو قه‌ت له جێ‌گه‌ی تۆمه‌ت و گومانانه‌بوو کاره‌کانی ره‌وا بووه‌و ده‌روونی خه‌لکی تۆقه‌ری گرتبوو به‌رامبه‌ری، دلایان پێ‌ی خۆشبوو.

^۱ الاجتماع في الفقه الاسلام، - عبدالسلام السليمانی، ص(۱۲۷)

د - خۆی نووسەری نیگا بوو زانیاری باش و له میژینهی هه‌بوو لهم بواره‌داو به‌کرده‌وه نهم کاره‌ی مومارسه کردبووه و نامۆ نه‌بوو لهم کاره‌دا، یه‌که‌مجاره‌ی نه‌بوو^(۱).

ه - له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌شدا یه‌که‌ی بووه له‌و چوار که‌سه‌ی که له سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ردا ﷺ قورئانیان کۆکردوه‌ته‌وه، له‌ قه‌تاده‌وه هاتوه‌وه ده‌لی: پرسیارم کرد له‌ نه‌سه‌ی کورپی مالیک، کئی قورئانی کۆکردوه‌وه له سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ردا ﷺ؟ وتی: چوار که‌سه‌بوون، هه‌رچواریان نه‌نصاری بوون، ئوبه‌ی کورپی که‌عب و موعازی کورپی زه‌یدو زه‌یدی کورپی ساییت و نه‌بو زه‌ید^(۲)، نه‌و شتوازه‌ی که زه‌یدی کورپی ساییت گرتبوویه به‌ر بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان هیچ نایه‌تیکی قورئانی وه‌رنه‌ته‌گرت هه‌تا به‌ نوسراوی نه‌یدی، له سه‌رده‌م له به‌رده‌ستی پینغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌نوسراییت و هاوه‌لانیش له‌به‌ریان نه‌کردییت، هه‌رگیز به‌له‌به‌رکراوی وازی نه‌هیناوه به‌ نوسراوی نه‌بییت له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له ده‌رخکردنه‌که‌دا هه‌له‌ یان نه‌ندیشه‌ی تیکه‌وتبی، دوباره هیچ نایه‌تیکی له‌که‌س وه‌رنه‌گرتوه‌وه، که‌ بۆی هینابن، هه‌تا دوو شاهید شایه‌تییان بۆ نه‌دا بییت، که‌ نهم نایه‌ته له‌به‌رده‌ستی پینغه‌مبه‌ردا ﷺ نوسراوه‌ته‌وه و به‌و شیوه‌شه که هاتوه‌ته‌ خواره‌وه^(۳)، زه‌ید له‌سه‌ر نهم ریبازه به‌رده‌وامبوو بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان، زۆر سلێ ده‌کرده‌وه زۆر وردبوو له‌ پشکنین و تیراماندا^(۴).

جیاوازی نیوان نوسراوه‌کانی سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌رده‌می نه‌بو به‌کر جیاوازی نیوان نوسراوه‌کانی سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ر ﷺ و نوسراوه‌کانی سه‌رده‌می نیمامی نه‌بو به‌کر: قورئان له سه‌رده‌می پینغه‌مبه‌ردا ﷺ نوسرابوووه، به‌لام پارچه پارچه بوو، له‌ کاغزه‌و ته‌خته‌و په‌لی دارخورما و قوماش و توپک‌ل و که‌ره‌سه‌ی تر نوسراوه هه‌موو نایه‌ته‌کانی پیکه‌وه کۆنه‌کرا بووه‌وه له‌یه‌که‌ سوره‌ت و سپاره‌دا، به‌لام کۆکردنه‌وه‌که‌ی سه‌رده‌می نه‌بو به‌کر له‌ نووسینه‌وه‌ی قورئان نه‌وه‌بوو هه‌موو سوره‌تیک له

^۱ التفوق والنجابة على نهج الصحابة حمد العجمي، ص (۷۳).

^۲ سير اعلام النبلاء الامام الذهبي (۴۳۱/۲).

^۳ التفوق والنجابة على نهج الصحابة، ص (۷۴).

^۴ الانشراح ورفع الضيف بسيرة أبي بكر الصديق للصابي، ص (۲۰۶).

پهراوینکدا نوسرایه وه و سوره ته کان ریکخران و نایه ته کان به گویره ی نهو شیوه ییه ی له بهرده م پیغه مبهردا ﷺ له بهریان کردبوو، ریکخستنی هر سوره تیکیان له پهراوینکدا نوسییه وه، هر کی زهیدی کوری سابتیش نهو بوو نو سراوه کانی سهرده می پیغه مبهردا ﷺ له پهرتوکینکدا بنوسیته وه، هر سوره تی نایه ته کانی ریکبخت و یه له دوا ی یه ک به جهختلیکراوی و چه سپاوی ^(۱).

۳- قوناعی سییم له کۆکردنه وهی قورئاندا له سهرده می نیمامی عوسماندا

یه که م: هۆکاری کۆکردنه وهی قورئان له سهرده می نیمامی عوسمان، له نه نه سی کوری مالیکه وه هاتوه، که حوزیفه ی یه مانی هاته خزمه تی نیمامی عوسمان له کاتی فه تی نه رمینییه و نازربیعان که نه هلی عیراق کردیان، حوزیفه زۆر لیوبه باربوو، چونکه خه لکی جۆراوجۆر قورئانیان ده خوینده وه، بۆیه حوزیفه وتی: نه ی نه میری نیمانداران نه م ئومه ته خه ریکه له کتابه که ی خودای گه ورده دا ناکۆکی تی ده که ویت، وه کو ناکۆکیه که ی گاووو جووله که، نیمامی عوسمانیش نامه ی نارد بۆ لای حه فسه ی کچی عومه ر که نه و پهرتوکه قورئانه ی لایه تی بۆمان بنییری، هه ندی نوسخه ی له بهر ده گرینه وه بۆی ده نییرینه وه، حه فسه ش ناردی بۆی، نیمامی عوسمان نه مری کرد به زهیدی کوری سابت و عه بدوللای کوری زویپرو سه عیدی کوری عاص و عه بدورپه حمان کوری حاریس که نوسخه ی له بهر بگرنه وه، نیمامی عوسمان وتی: به م تا قمه قوره یشیانه: نه گه ر نیوه له گه ل زهیدی کوری سابت ناته باییتان بۆ دروست بوو له شتیکی نه م قورئانه دا نه و کاته به زمانی قوره یش بی نووسن، چونکه قورئان به زمانی نه وان هاتوه ته خواره وه سا نه وانیش وایان کرد هه تا چند نوسخه یان له بهری پهرتوکه قورئانه که گرته وه، پاشان عوسمان پهرتوکه که ی گه رانده وه بۆ حه فسه، پاشان بۆ هر قۆلی نوسخه یه که له و پهرتوکه ی ره وانه کردو فه زمانی کرد هر پهراوو پهرتوکیتی تر که قورئانی تیا نو سراوه بیسوتینن و نه م قورئانه لای خو یان بیهی لنه وه ^(۲).

له م گفتوگو راست و دروسته حوزیفه و نیمامی عوسمان نه م خالانه وه رده گرین:

^۱ المدینه النبویه فجر الاسلام والعصر الراشدی (۲/۲۴۱).

^۲ البخاری، کتاب فضائل القران رقم (۴۹۸۷).

أ - ئەو ھۆكاری که عوسمانی ھەلنا قورئان كۆيكاتەو ھەرچەند بەرپۆكۆپینکی كۆكرابوو ھەو لە سەردەمی ئەبوبەكری صدیقدا، بریتی بوو لە جیاوازی و ناكۆکی خۆیندەنەو ھەو قورئان لە لایەن موسلمانە خۆینەوارەكان تەنانت ناكۆکی لە خۆیندەنەو یدانزیک بوو سەر بکیشیت بۆ مەترسیدارترین ناژاوە و دووبەرەکی لە کیتابەکی خودای گەرەدا، که بناغەدی شەریعەتەو کۆلەکی دینەو بنەرەتی تەلاری ئومەتە بۆ سیاسەت و رەوشت و کۆمەلایەتی، ھەتا وای لێھاتبوو ھەندێ لە قورئاغۆینەکان دەیان وت بەواتی تر: خۆیندەنەو ھەو من لە خۆیندەنەو ھەو تۆ باشترە، بۆیە حوزەیفە دلەخورپە دای گرت و بە ھەلەداوان ھات بۆلای خەلیفەو پێشەوای موسلمانان و داوای لێکرد فریای ئومەت بکەویت بەرلەو ھەو توشی ناکۆکی و دووبەرەکی ببن و بە شەرپین و کار لە کار بترازی و فیتنەو بۆ ھەلگەرسێ و دەسکاری دەقی قورئانەکی بکریت و ئایەت و وشەکانی لە ریگەو جینگەو خۆی، لابدریت، وەکو لە نیو گاوو جولەکی کان رویداو ھەرگەلی لەوی تر جودا بوو ھەو کتابی بۆ خۆی دارپشت.

ب - ئەم گفتوگۆ راست و دروستە گومان پرە که قورئانی پیرۆزی لەیەک پەرتووکی کۆکردەو ھەو بەیەک نەپرەدا ھۆندییەو لەسەر یەک شیوہزار رێکیخست، ھەموو ئومەتی ئیسلام بە چاکی رێککەوتوون لەسەری قبولیان کردووە، ئەو نوسراو ھەو لەم پەرتووکی دەیە خودی ئەو قورئانەکی کہ لە پیغەمبەرەو ﷺ بیستراو ھەو وەرگیراوە وەکو ئەو قورئانە وایە کہ دەستپاکی نیگاہینەر (جوبرەئیل) ھیناویەتی، ئەم پەرتوکە قورئانەش لە ژێر چاودیری خەلیفەو یەکەم ئەبوبەكری صدیقدا کۆکراوەتەو ھەو نوسراو، پاشان داویەتی بە دەستی عومەری کۆپی خەتاب دواو خۆی، کاتێ عومەر ناکامی نزیکبوو ھەو دەسلاتی خەلافەتیشی نەدا بوو دەست کەسینکی دیاریکراو، بەلکو کارەکی کرد بە راویژکردن دەستەیک ھاوئەلی ھەلبارد، کہ پیغەمبەر ﷺ لێیان رازی بوو، وەسیەتی کرد ئەم پەرتوکە قورئانە بەدەن دەستی خەفصەو دایکی ئیمانداران، ئیمامی عوسمانیش لە کۆکردنەو ھەو نووسینەو ھەو قورئاندا سەرئەجی خستبوو سەر ئەم پەرتووکی پەرتووکی رەسمی و سەرتاسەری لێ گرتەو ھەو فەرمانی کرد بە چوار قورئان خۆینی ناودار، کہ بە وردی قورئانیان لەبەربو بە باشی پیتەکانیان دەرەپری و بە جوانی

دهیاځوښته ده له شیکردنه وه و زار او ده کوی تیگه یشته بون، سیانیا ن قوره یشی و یه کیان نه نصاری بوو، نه ویش زهیدی کوری سابت بوو که خاوه نی کۆکردنه وه یه که مه له سه رده می نه بو یه کړدا به ناشی ره نیمامی عومر قورثان بکه ن به یکه شیوه زار، له هندی ریویا یه تدا نه و که سانه ی که نیمامی عوسمان فرمانی پیکردن، نه م قورثانه بنووسنه وه دوانزه پیاو بوون نوبه ی کوری که عبو نه وانی تر قوره یشو نه نصاری بوون^(۱).

ج - ده ره نجامه که ی نه مه یه: فتوحات له سه رده می نیمامی عوسماندا به مؤلّت و هرگرتن بووه و فرمانی له سه ردراره، بریاری سه ربازی له مه دینه وه ده رچوه و هه موو لایه نه کانی نیسلام گوئ له مشتی فرمانی خلیفه بوون نه مه ش به لگه له سه ر کۆده نگي هه موو هاوه لآن و شوینکه وتوان له هه موو هه ریمه کاندا که خه لافه تی نیمامی عوسمان ته و اووه بیخه وشه وه، به په له هاتنی حوزه یفه ی یه مانی بۆ مه دینه بۆ نه هیشتن و قه لچۆکردنی ناکۆکی خه لکی له خویندنه وه ی قورثاندا، هه روه ها به لگه شه که بابه ته شه رعیه یه گه و ره کان راویژی خه لیفه ی بۆ ده کرا له مه دینه، شاری مه دینه به رده و ام هیلانیه ی سونه ت و مؤلگه ی هاوه له شه رعزانه کان بووه^(۲).

دووه م: راویژکردن به هاوه لآن بۆ کۆکردنه وه ی قورثان

نیمامی عوسمان موهاجیرین و نه نصاری کۆکردنه وه و راویژی پیکردن و چندين چاوساغی نوممه ت و پيشه وای بلیمه ت و هاوه لئ به ماریفه تی گاز کرد، وه له سه روی هه مووشیا نه وه عدلی کوری نه بی تالیب و نیمامی عوسمان نه م پرۆزه ی خسته به رچاوی هه لبیژیردراوانی نوممه ت و سه رداره ری نیشاندراوه ری نیشاندره کان و له م کاره بکۆلنه وه و تاوتوی بکه ن، شروقه یان کردو له گه ل یه کتر په یشین بۆ نه وه ی بۆچوونی یه کتر بزانه و به گه رمی هاتن به پیر بۆچوونه که ی نیمامی عوسمانه وه به ئاسته م درزی نه بوو گومان بچیته دلئ نیماندارانه وه، له م پرۆزه یه دا له هه ر چوار قورنه ی زه ویدا به ستنی نیجماعی هاوه لآن ناشکرا کرا بۆ خه لکی، به هیچ کلۆجی له و رۆژه دا که سی ده رنه که وت پینچه وانه و

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (۱۷۱).

^۲ المدينة النبویه فجر الاسلام والعصر الراشدی (۲/۲۴۴).

دژی ئەم کارە بێت تا قە کەسێ نێیە نە یاری کرد بێت، چونکە قورئان لە تاکە کانی ئومەت شاراوە نێیە، چ جایی ئەوەی لە زاناو پیشەوای هەلکەوتووی ئومەت^(۱)، ئیمامی عوسمان لە کۆکردنەوەی قورئاندا شتیکی تازە ی دانەهێناوە، بەلکو بەر لە ئەم ئەبویە کر ئەمە ی کردبوو، وە بە بۆچوونی دەروونی خۆی نەیکرد بە راویژی هاوێلان کردی و پەزاسەندیان دەبرێ و وتیان بۆچوونە کەت زۆرباشە، دووبارە وتیان زۆر جوانە، واتە: کۆکردنەوەی قورئان لە چەند نۆسخە یە کدا بە یە ک زار^(۲)، موصعبی کورپی سەعد گەشت بە هەندی هاوێلی پیغەمبەر ﷺ کاتی ئیمامی عوسمان فرمانی کرد پەرتو کە کانی تر بسوتین، دەبینی ئەم کارە یان بە لاو ه سەیرە و اقیان و پرمایە^(۳)، ئیمامی عەلیش نە هی کرد لەوانە ی رەخنە یان دەگرت و گلەبیان دەکرد، وتی: (ئە ی خەلکینە بیژ مە کەن لە عوسمان و قسە ی چاک نە بێت هیچی تر مە لێن وە للاهی ئەم کارە ی لە خۆ یە وە نە کردو ه کۆمە لێ زانای شارە زای لە ئێمە کۆ کردە وە و ئینجا ئەم کارە ی کرد، وە للاهی منیش بێمە خەلیفە ئە و کارە ی ئە و دە کەم^(۴)، دوا ی گرد بوونە وە ی ئەم کۆمە لە بە رێژە کە باشترین مرۆقی ئومە تەن لە سەر یە ک قورئانی و یە ک زاری پیرۆز کارە کە رۆشن بوویە وە بۆ گشت لایە ک تە نیا بۆ هە وە سباز نە بێت، وە پیویستە لە سەر هە موو موسولمانیک رازی بێت بە م ئیشە ی کە ئیمامی عوسمان ئە فراندی و قورئانی پی پارێزرا^(۵).

قورتوبی لە کتیبی تە فسیرە کەیدا دە لێ: ئیمامی عوسمان ئەم کارە ی کرد (قورئانی لە بەر قورئانە کە ی حە فصە گرتە وە و بە یە ک شێ وە و بە یە ک نۆسخە بە هە رچوار لادا بلاوی کردە وە و نۆسینە کانی تری سوتان)، دوا ی ئە وە ی کە موهاجیرین و ئە نصارو کە لە پیاوانی ئیسلامی کۆ کردە وە و راویژی پێ کردن، ئە وانیش رێ کە و تەن لە سەر ئەم خۆ یێندنە ناسراو ه باو ه ی ئیستا، کە بە راستی و سابیتی لە پیغەمبەر ﷺ وەرگیرا وە و

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (۱۷۵).

^۲ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۳ التأریخ الصغیر للبخاری (۹۴/۱)، اسنادە حسن لغیره.

^۴ فتح الباری (۱۸/۹)، اسنادە صحیح.

^۵ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

بیستراوه، غهیری ئەم شیوازیان خسته لاه، هه موویان بۆچونە کە ی عوسمانیان به راست زانی، چونکه بۆچونیککی فزهپرو هاوجوتی نیسلام بوو^(۱).

جیاوازی نێوان کۆکردنەوهی ئەبویه کورو کۆکردنەوهی عوسمان

نێبو تین دەلتی: (جیاوازی نێوان کۆکردنەوهی ئەبویه کورو کۆکردنەوهی عوسمان ئەبویهبوو، کۆکردنەوهی ئەبویه کورو ئەبویهبوو دەترسا شتی له قورئان نەمیئنی به هۆی تەمانی هەلگره کانییهوه، چونکه ئەوکاته له یهك شوین و پهراودا کۆنە کرابوهوه ههستا له چهند پهراویکی ریکوینکدا نایهتی سورهتهکانی کۆکردهوهو بهویپیهی که له پیغه مبهر ﷺ وه ریشانگرتبوو، بهلام کۆکردنەوهی نیمامی عوسمان له بهر ئەبویهبوو ناکۆکی دروست بووبوو له خویندنهوهی قورئانداو ههركهس به جۆری ده بخویندنهوهو ههتا ههركهس بهو شیوهزاری خۆی ده بخویندنهوه، زاره کانییش چهند زۆرن ئەمه وای کردبوو ههندی دهیوت به ههندیکی تر خویندنهوه کە ی تۆ ههلهیه، بۆیه ترسا کار له کار بترازی، نوسخه ی گرتوهوه لهو پهرتوکه قورئانهو کردی به یهك جۆر قورئان و سورهتهکانی ریکخست و هه موو زاره کانی خسته لاهو به قورسی هاته سهر شیوهزاری قورهیش به بیانوی ئەوهی قورئان بهم زاراه دابهزیوه هه رچهند له سهرهتای دابهزینی قورئاندا خویندنهوهی قورئان فراوان بوو به زاره کانی تر ده خوینرایهوه، بۆ ئەوهی گازندهو ئەسته می دروست نه بیئت، عوسمان زانی ئەو پیوتسییهش نه ماوه قورئانی خسته سهر یهك شیوهزارو قهتسی کرد، قازی ئەبویه کوری باقلانی دەلتی: نیمامی عوسمان نهیویست خودی ئەم قورئانه له نێوان دووبه رگدا کۆیکاتهوه، بهلکو ویستی خودی ئەم قورئانه له سهر شیوازی خویندنهوهو زاراه سابهتەکانی پیغه مبهر ﷺ کۆیکاتهوه، هه رچی تره هه لوه شیئیتتهوهو بچنه سهر پهرتوکه قورئانیک که پیشخستن و دواخستنی نایهتی تیا نه بیئت و چه مک و ماناکه ی وهکو رۆژی دابهزینی میئیتتهوه نووسینی نایهتەکانی نه شیوینریت ههستا به پیت و دهنگ و شیوهزاری قورهیشی ویتنه ی گرت و به نایهت جیگیری کردو خویندنهوهو له بهر کردنی فهرز کرد، ترسی ئەوهی گهنده لئو سوئی تینه که نه ویت دوا ی خۆی.

حارسی موحاسبی دەلتی: لای خه لگی وا باوه که نیمامی عوسمان کۆکه ره وهی قورئانه، بهلام وانیهی، بهلکو عوسمان خه لگی خسته سهر یهك شیواز خویندنهوه له سهر

۱ الجامع الاحکام القرآن (۸۸/۱).

بۆچۈنى خۆى و سەرجهم موهاجىرىن و ئەنصارەكان ھەستان كۆبونەو ھە راوئىيان كرد له ترسى ئازاۋە و فەرتەنەى ئەھلى عىراق و ئەھلى شام كاتى ناكۆكى كەوتە نىوانيان لەسەر پىتەكانى خويندەنەوى قورئان، بەلام پىش ئەم مشتومرە قورئان بە رىنوس و خويندەنەو جىاۋزەكان دەخوئىرايەو ھەو بەو ھەوت جۆرە خويندەنەو ئازادەى كە قورئانى پى ھاتە خوارەو ھەوترايەو، پاشان ئەو كەسەى كۆى كرىدەو ھەو دەرزەنى كرىد و پرشەى بۆ كرىد ئەبوو بەكرى صدىق بوو، پاشان نىمامى عوسمان، نىمامى عدلى دەئىت: (ئەگەر منىش بىبە خەلىفە ئەو كارەى كە عوسمان كرىد بە پەرتوكە قورئانەكان منىش دەمكرد)، واتە ھەموویم لەسەرىك شىۋاز دەچەسپاند^(۱).

قورتى دەئىت: ئەگەر بوترى بۆ نىمامى عوسمان خەلكى كۆكردو ھەوتەو ھەو رىزىكرىد لەسەر يەك پەرتوك و يەك شىۋاز خويندەنەو؟ خۆپىشتەر ئەبو بەكر ئەمەى كرىدو ھەو لەم كارە بوو ھەوتەو؟ پىي دوترى عوسمان ئەى وىستوو ھەو كارە خەلكى كۆ بكاتەو ھەو لە ھۆنىنەو ھەو يەك پەرتوكى قورئان، بەلكو ئەنئىرى بە دواى پەرتوكە كەى ھەفصەداو دەئى ئەو پەرتوكە مان بۆ بنئىرە با برى نوسخەى لەبەر بگرىنەو ھەو دەىگەر پىنئىنەو ھەوت؟ عوسمان ئەم كارەى لەبەر ئەو ھەو كرىد خەلكى ناكۆكى كەوتبەو نىوانيان لە شىۋەى خويندەنەو ھەو قورئاندا بەھۆى پرش و بلاوى زانايان و ھاۋەلان بە شارەكاندا ئەم ناكۆكىيەش تاوى سەندبوو جىايى و شوبەھ ھەلزانبوو، لە نىوان ئەھلى عىراق و ئەھلى شامدا ئەو رووداۋە روویدا كە حوزەىفە گىپرايەو^(۲).

سىيەم: ئايا پەرتوكە قورئانەكەنى عوسمان لەسەر ھەر ھەوت پىتەكە بوو ھەموويانى دەگرتەو؟

شىخى لىكۆلەر (صادقى عرجون راي وايە كە پەرتوكە كەى صدىق لە بنەرەتدا كراۋەتە پەرتوكى پىشەنگ و ئەسلى و ئىجماعى موسلمانانى لەسەر بەستراۋە، ھەوت پىتەكەى گرتوۋەتە خۆى كە لە فەرمودەى صەحىحدا ھاتوۋە ئاشكرايە قورئان بەو ھەوت پىتە دابەزىو، بەلام لەسەرىك پىت نوسراۋەتەو ئەو پىتەشيان ھەلئىزاردە كە

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۱۷۸).

^۲ الجامع لاحكام القرآن (۸۷/۱).

عامه‌ی پاشین (خه‌لف) ده‌یاغخوئینده‌وه‌و ده‌یانوته‌وه پیئغه‌مبهریش ﷺ له کۆتایی ژیا‌نیدا نۆقره‌ی له‌سەر گرتبوو، ئەم حەوت پیتە‌ی که قورئانی پێده‌خوئێترێ، یه‌که‌م بۆ ناسانکاری ئوممەت پەیدا بوو، پاشان حوکمه‌که‌ی هه‌لگیرا کاتی قورئان بلاوه‌ی کردو خه‌لکی هه‌مه‌ جۆر هاتن به‌ ناو یه‌کداو هه‌ر یه‌کێ به‌ زاری قسه‌ی ده‌کرد، ئیتر کاری پینه‌کرا.

ئیمامی ته‌حاوی ده‌لێ: (خوئینده‌وه‌ی قورئان به‌ حەوت پیتی جیا‌واز ده‌ست شل کردن بوو بۆ خه‌لکی له‌ پیته‌کاندا، چونکه‌ نه‌یان ده‌توانی له‌ قورئان تیبیگه‌ن به‌ شیوه‌زاری خوئان نه‌بوا‌یه له‌بەر ئەوه‌ی نه‌خوئینه‌واربوون و که‌میکیان نه‌بۆ سه‌وادیان نه‌بوو، کاتی سه‌یرکه‌ن بۆ خاوه‌ن زا‌ره‌کانی تر سه‌خته قورئانه‌که‌ بگۆرێ بۆ زا‌ره‌که‌ی خۆی ئەگه‌ر ئەمه‌ش ره‌وا بوا‌یه، چونکه‌ نه‌یده‌توانی سازی کات به‌ نا‌ره‌حه‌تییه‌کی دژواتر نه‌بوا‌یه، بۆیه‌ وه‌لا ترا ده‌ربرینی قورئان به‌ گوئنی جیا جیا بۆ فراوا‌غخوازی ها‌ته‌ ئاراوه‌ به‌ مه‌رجێ ماناو مده‌سته‌که‌ی تیک نه‌چیت، وه‌ به‌مجۆره‌ مایه‌وه‌ هه‌تا زۆریه‌ی زۆریان نوسیانه‌وه‌ به‌ زاری خوئان، به‌لام هه‌موو زا‌ره‌کانیان گێترایه‌وه‌ بۆ زا‌رو زمانی پیئغه‌مبەر ﷺ به‌م گه‌زه‌ پێوا‌یان بۆ ئەوه‌ی ده‌ربرین و ئاخاوتنه‌که‌ی پارێزراو بیت ئیتر ده‌رفه‌تیان نه‌ما پێچه‌وانه‌ی ئەم شیوه‌ زا‌ره‌ بیخوئینه‌وه‌، ئینو عه‌بدول بێر ده‌لێ: (ماوه‌یه‌ک به‌ حەوت پیت ده‌خوئێترایه‌وه‌ (به‌ زاری جیا‌واز جیا‌واز) ئەمه‌ بۆ کاتیکی تاییه‌ت و زه‌روره‌تیک بوو وای ده‌خواست، پاشان ئەم زه‌روره‌ته‌ هه‌لگیرا حوکمی ئەم حەوت پیتە‌ش هه‌لگیرا قورئان گه‌رایه‌وه‌ سه‌ریه‌ک پیت و به‌ یه‌ک زا‌ر ده‌خوئێترایه‌وه^(۱)، ته‌به‌ری ده‌لێت: (خوئینده‌وه‌ی قورئان له‌سەر حەوت پیتی جیا‌واز واجب نه‌کراوه‌، له‌سەر ئوممەت به‌لکو مۆله‌ته‌و روخسته‌ بۆیان، کاتی هاوه‌لان بینیان ئوممەت وا خه‌ریکه‌ دووبه‌ره‌کی و نا‌کوکی ده‌که‌وئیته‌ نێوانیان و له‌سه‌ریه‌ک پیت و یه‌که‌جۆر خوئینده‌وه‌ ریکنا‌که‌ون هه‌ستان کۆده‌نگیان به‌ستوو یه‌که‌ده‌نگی و کۆراییان گرێدا له‌سەر یه‌ک شیوازی قورئان، بێگومان کۆده‌نگی ئەمانه‌ش به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک گومرایی تیا نییه^(۲)، ئەم پیتە‌ی که قورئانی پێ

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۱۸۰).

^۲ المصدر نفسه.

نوسرا كۆدەنگى گومان بىرى لەسەر كراوه ھەموو قورئانەكانى تر لە مەوھە نقل كراوه، ھەر ھەوت جۆرە خويىندنەوھەكەى كۆكردوھەتەوھە لە يەكجۆردا و جۆرەكەشى ئەمەيە، كە دەيناسين و دەيجۆينينەوھە بە دەماو دەم نقل كراوه لە پيغەمبەرەوھە ﷺ ھەرچەند ئەو خويىندنەوانەى، كە لە فەرمودەدا ھاتوھە ئەم جۆرە خويىندنەوھەيە نيبەو بەم پيئانە نەنوسراوھە^(۱).

قورتوبى دەليّت: (زۆربەى زاناكانمان وھەكو داودى و ئين و ئەبى صوفرەو جگە لەمانەش دەليّن ئەو ھەوت جۆرە خويىندنەوھەيە كە دەدريئە پالى ھەوت قورئان خويئەكە ئەو ھەوت جۆرە خويىندنەوھەيە نيبە كە ھاوھەلان روخسەتيان پيئدراوھە، بە راستى قورئان گەريئرايەوھە سەر يەك پيئە لەو ھەوت پيئەو پيئەكەش ئەوھەيە كە قورئانى لەسەر كۆكرايەوھە^(۲)، نزيكترين بۆچوون لە چەمكى ئيئەوھە - بە بىرواي خۆمان - لە ماناي پيئەكاندا ئەو بۆچوونەيە كە دەليّن: (ئەم پيئانە پاراوترين و ناسراوترين زارى عەرەبن، كە قورئانى پيئە نەخشينراوھە، قاسمى كورپى سەلام و ئين و عەتيەو كۆمەليّ لەكەئە پياوان رايان وايە)^(۳).

چوارەم: ژمارەى ئەو پەرتوكە قورئانانەى كە ئيمامى عوسمان ناردى بۆ شارەكانى
 كاتى ئيمامى عوسمان لە كۆكردنەوھەو لەبەر گرتنەوھەى پەرتوكە قورئانەكان بويەوھە بۆ ھەر ئاسۆيەك قورئانتيكى رەوانەكردو فەرمانى پيئەكردن ھەر قورئانى پيئەوانەى ئەم نيئدراوھە بە جۆريكى تر نوسراوھە بيسوتينن، جياوازي ھەيە لە ژمارەى ئەو قورئانانەى كە بەخشي كرددوھە بەسەر شارەكاندا دەليّن چواردانەبوو زۆربەى زانايان لەسەر ئەم ژمارەيە كۆپان، دەليّن پيئەج دانەبووھە، دەليّن شەش دانەبووھە، دەليّن ھەوت دانە بووھە، دەشليّن ھەشت دانەبووھە، ئەوھى كە دەليّن چوار دانەبووھە، قورئانتيكى لە مەدينە ھيئتوھەتەوھە قورئانتيكى ناردوھە بۆ شام و يەكيني بۆ كوفەو يەكيني تريش بۆ بەصرە، ئەوھەش دەليّن پيئەج دانەبووھە، ئەو چوارەو يەكيني بۆ خۆى داناوھە بە تايبەت،

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الجامع الأحكام القرآن (۷۹/۱).

^۳ الاتفاق للسيوطي (۱۴۴/۱ - ۱۴۸).

بۆ شەش دانەكە ئىختىلاف ھەيە دەلتىن يەككىكى ناردوۋە بۆ بەحرەين، بۆ ھەشتەكەش دەلتىن ئەو قورئانە بوۋە، كە خۆى دەئىخوئىندە ۋە ۋەختى شەھىد كرا لەبەردەستىابو^(۱)، لەگەل ھەموو قورئانىكدا رېبەرىكى دەنارد بۆ ئەۋەى خەلكى شارەزای خوئىندە ۋەى بىكات ۋە بە گوئىرەى ئەو وئىنە پىتانە بى خوئىنتە ۋە، كە ھەلای واردوۋە پەسەندى كردوۋە، بەپىتى فەرمودەى سەحىح ۋە متەواتەر، عەبدوللای كورپى سائىبى كرده ھامپراى قورئانەكەى مەككە، موغەيرەى كورپى شەھابى كرده ھامپراى قورئانەكەى شام ۋە ئەبو عەبدورپەرھمانى سەلەمى كرده ھامپراى قورئانەكەى كوفە ۋە عامرى كورپى قەيسى كرده ھامپراى قورئانەكەى بەصرە ۋە فەرمىانى كرد بە زەيدى كورپى سابىت بۆ مەدەينەى بخوئىنتە ۋە^(۲).

پىنچەم: دژە ھەلوئىستى عەبدوللای كورپى مەسعود بەرامبەر قورئانەكەى عوسمان
 نەسەلماۋە گوايە ئىبن ۋە مەسعود لەم كارەدا پىنچەوانە ۋە دژايەتى عوسمانى كردوۋە، ھەرچىيەك لەم بارەيە ۋە رىۋايەت كراۋە سەنەدەكانى پەرىپوتە ئەو رىۋايەتانەش بەرىپوتە، كە ئەم باسەى ترغجانوۋەتە خۆى.

سەلماۋە كە ئىبن ۋە مەسعود گەراۋەتە ۋە سەر رىككەوتنى ھاۋەلان لە كۆكردنە ۋەى قورئانداۋ لارى نەبوۋە، بەو ئىجماعە تەنانت ھەستاۋە لە ناو خەلكدا مزگىنى ئەم كارەى داۋە ۋە فەرمىانى پىكردوۋن بگەرىتە ۋە سەر ئىجماعى موسلمانان^(۳)، ۋە تويەتى خوداى گەورە ھەرگىز زانست ھەلئانپروكىنى لە دەستمان، ۋە ھەرگىز خوداى گەورە ئوممەتى موھەمەد ﷺ لەسەر گومپرايى كۆناكاتە ۋە، ئىۋەش ۋەرنە سەر ئەو كارەى كە ئەوان كۆبوۋنە ۋە لەسەرى، ھەق ئەۋەيە ئەوان لەسەرى بوۋن، ۋە ئەم قسانەشى نووسىيى بۆ ئىمامى عوسمان^(۴).

^۱ أعضاء البيان في تاريخ القران، ص (۷۷).

^۲ المصدر نفسه (۷۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۹/۱).

ئىبن و كەسىر ھىناويەتى كە ئىبن و مەسعود گەپراو تەوہ بۆ ھەماھەنگى ئەوان^(۱)، ئىمامى زەھەبىش جەختى لەسەر ئەم گەپرانەوہ كەردوہ تەوہ و دەلتى: (وارىدبوہ كە ئىبن و مەسعود بەم كارە رازى بووہ و شۆئىنى عوسمان كەوتوہ سوپاس بۆ خوا^(۲))، چىتر ئاوپ مەدەنەوہ بۆ ئەو نوسراوہى تەھا حىيىن، كە نووسىويەتى لە باسى مەسەلەى نووسىنەوہى قورئان و پەيوەندى عوسمان لە گەل ئىبن و مەسعوددا كە بە شىوازيكى ژەھراوبى دايرشتوہ و چەندىن ئەتوارى تىايە لە رۆژھەلاتناسەكانى مامۆستاي وەرەگرتوہ^(۳)، ئەوانەنىش پىيان لەسەر رىوايەتە پەپوتەكان و رافزەيەكان داگرتوہ لە شىواندن و ئالۆسكاندى پەيوەندى نىوان ھاوہلان (رەزاي خودا لەھەر ھەموويان)^(۴)، ئىبن و مەسعود ئەو ئىبن و مەسعودەيە، كە نوئى قەصرى لە مونا واز لىھىنا لە ترسى ئەوہى ئاژاوہ و دووبەرەكى نەكەوتتەوہ بە پىچەوانەوہ شۆئىنى خەلىفەى ھەلگرت، ئايا چاوپرەپى ئەوہى لى دەكرى بچىتتە سەر مەنبەر و خەلكى ھانبدات بۆ دووبەرەكى و ناكۆكى، لەھەمان كاتدا خۆى وتويەتى (دووبەرەكى و ناكۆكى شەرە)^(۵)، مېژوونوسە رافزىيەكان كۆمەلئى رىوايەتيان ھەلبەستوہ و داويانەتە پال ئىبن و مەسعود، كە گوايە ھەلوہستەى كەردوہ بەرامبەر عوسمان دژايەتى كەردوہ، لەو درۆ دەلەسانەدا وادەردەكەويت ھاوہلان گروپەكى كىنەبازو ناتەباو شەرەت بوون، پاشقوليان لەيەكداوہ و زمانيان شەربوہ لە قەسەكەردندان ئەم رىوايەتانە قىزەونن لەبەردەم رەخنى بابەتى و ھىوردا خۆيان ناگرن و زەوقى ئىماندارو ئاوەزوى پىگەيشتو رەفزی دەكاتەوہ، رافزىيەكان گومانى درۆ شايبەتى دەلەسەيان دروست كەردوہ، كە ئىبن و مەسعود تەشەرى لە عوسمان داوہ بە كافرى زانىوہ، عوسمانىش پىريارى داوہ ئەوئەندە لى بەدى ھەتا دەمرى، ئەمە درۆيەكى شاخدارە لەسەر ئىبن و مەسعود، زانايانى نەقل دەزانن

^۱ البداية والنهاية (۲۲۸/۷).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۴۹/۱).

^۳ الفتنة الكبرى (۱۵۹/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۸۰/۱).

^۵ عبدالل بن مسعود، عبدالستار الشيخ، ص (۳۵۵).

ئىبن و مەسعود قەت عوسمانى تەكفىر نەكردووه، بەلكو پاش ئەوھى بەيعدەتى خەلافەتى دا بە عوسمان عەبدوللاى كورپى مەسعود لە مەدینەوھ چوو بۆ كوفە كاتى كە گەشتە ئەوى سوپاس و ستایشى خودای گەورەى كردو پاشان وتى: ئەمىرى ئىمانداران عومەرى كورپى خەتتاب كۆچى دوايى كرد لەناومان هیچ رۆژىكم نەدیوھ ئەوئەندەى ئەو رۆژە لوشكەى گریان هاتبى، ئىمەى هاوہلانى موھەممەد ﷺ پاش سپاردنى ئىمامى عومەر.

كۆبووینەوھ سەرمان نەلەقاندو دەستمان نەدا لە سنگمان بۆ باشترین كەسمان نەبیت كە بتوانیت ئەم رینگەى بە باشى بېرى و گت نەكات، ھەر بۆیە بەيعدەتاندان بە ئەمىرى ئىمانداران عوسمان و ئەویش پەیمانى پێدانى^(۱).

ئەم لیدوانە رۆشنە گەورەترین بەلگەى لەسەر پەلەوپایە بئەندى ئىمامى عوسمان لە دلى ئىبن و مەسعوددو سەرجمە هاوہلاندان ئەو هاوہلانەى كە خودای گەورە تارىفيان دەكات و لییان رازییە، زۆرچاك تینگەیشتبون لە مانای (يَا أَيُّهَا الَّذِي آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا)، وتەكانى عەبدوللاى كورپى مەسعود راست و پەوان بوو حەقیقەتى لیل نەبوو سەیرەكەین چەند لە قەناعەتوھ ھەلقولابو لە ھەستى خاوتىنى دەرھاتبوو، نە لە ترسانە لە زەلیلیدا نەى وتبوو، بەھەرەمەكى قسەى فری نەدابوو بۆ فریودان و گۆلمەز نەبوو یاخود بۆ ئەو نەبوو پەلەو پایەكەى چنگ كەوى لەم خەلافەتە تازەدا، ئەوھ شتىكى بەلگە نەویست و روونە، كە قینیك و كینەىك لە دلى ھیچكامیاندا نەبوو، بەرامبەر بە ئەوى تر، گەر شتىكیش رویدابیت لە پیناوى ھەق و بەرژەوھەندى موسلماناندا بوو^(۲)، بە پەیزیەى چەمكى نامۆزگاریدا گوزەرى كردووه بە نامۆزگارىی رەعیەت حساب كراو، بەلام ئەو تۆمەتانەى رافزییەكان و ئەلقەلەگوینكانیان ھەلیدەبەستن كە ئىمامى عوسمان داویەتى لە ئىبن و مەسعود ھەتا مردووه، ئەمە درۆیە بە یەكدەنگى ھەموو ئەھلى عیلم.

^۱ طبقات ابن سعد (۳/۶۳).

^۲ عبدالله بن مسعود، ص (۳۲۴).

نه بویه کری کوری نه لعه ره بی ده لیت: (لیدان کردنی نین و مه سعودو به خشیش لیگرتنه وهی قسه یه کی ناماقوله و شایه تی درویه^(۱))، رافزیه کان بویان نییه به چیرۆکی نین و مه سعود تانه و ته شهر بدن له عوسمان، چونکه نه لیتی داوه نه گرانی خستووه ته سه ری، به پیچه وانوه ریژی لی ده گرت و له شوینی مه زنی خۆی دایده نا ههروه ها نین و مه سعود زۆر توندوتۆل بوو بۆ گوپرایه لی نه و نیمامه ی که به یعه تی پیدابوو، قه ناعه ت و پرواشی وابوو که باشرین که سه له ناو موسلماناندا، بۆیه به یعه تی پیدای^(۲).

حه وته م: تیگه یشتنی هاوه لان له نایه ته کانی قه ده غه کردنی دو به ره کی و نا کۆکی. خودای گه و ره ده فه رمویت: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (الأنعام: ۱۵۳)، سیراتی موس ته قیم و اته قورنان و نیسلام و فرچک نه و فرچکه ی خودای گه و ره ناده میزادی له سه ر نه فران دووه، ریچکه و اته هه وه سبازی و بیدعه و کوتله گه ری و زیاده رۆیی، موجاهید ده لی: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ) و اته بیدعه و گۆتره و گومان و گومرایی^(۳)، خودای گه و ره نه هی کردوه له م نوممه ته که وه کو گه لانی پیشوو بکه و نه داوی دو به ره کی و نا کۆکی و تیره گه ری سه ره رای نه وه ی به لگه ی رۆشمان بۆ هاتوووه کیتابمان له لایه ن خوداوه بۆ دابه زیوه، خودای گه و ره ده فه رموی: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَنِيَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (آل عمران: ۱۰۵)، ههروه ها نه هی کردوه له نوممه ت وه کو موشریکین بن نه وانه ی نایینیان گۆری په لپه لیان کرد، خودای گه و ره ده فه رموی (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ* مُبِينِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ* مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) (الروم: ۳۰ - ۳۲).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۶۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (۱۰۶۶/۳).

^۳ تفسير معاهد، ص (۲۲۷).

پیغمبر ﷺ رایگه یاندوهه که دوره پهریز بن له وانهی دینیان تالوگور کردوهو بوونه ته گروو حیزی جیواز^(۱)، خودای گهوره ده فهرموی: (إِنَّ الذَّنِيَّ فَرَّقُوا دَنِيَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِلَّا مَا أَمَرَهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ نَبَّيْتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الأنعام: ۱۵۹).

له میانهی چیرۆکی کۆکردنهوی قورنان له سهردهمی عوسماندا مه دای تیگه یشتنی هاوه لآن له مه ر نایه ته کانی نه هیکردن له دووبه ره کی و گه ره لاوژه ده رده که وه تی، که جوانی خوئیان پاراستوهو سلیمان کردوه ته وه له گه ره لاوژه و چه مکی خوئیان قول کردبوو، له مباره یه وه نه م نایه تانه یان پیاده ده کرد به کرده وه، کاتی حوزه یفه سه روبه ندی گه ره لاوژه و ناکوکی به رگویی کهوت له خویندنه وهی قورناندا کتوپر خوئی گه یانده شاری مه دینه و هه والیدا به تیمامی عوسمان چی بینیه وه چی بیستوهه، عوسمان ده سته جی هه ستا به ده میه وه و تاریکی دا بو خه لکی و ناگاداری کردنه وه له دوومانی نه م گه ره لاوژه یه و راویژی کرد به هاوه لآن، که چاره سه ریک دانین بو نه م مهینه ته ی سه ری هه لداوه، تیمامی عوسمان له ماوه یه کی زور که مدا کاره که ی بجات به باریکدا و ده رگای نه و گه ره لاوژه یه داخست، که خه ریکبوو هه لگه رسی، تیمامی عوسمان یه که بچار هه ستا به کۆکردنه وهی هه موو قورنانه نو سه راهه کان و سه ره نوی له دووتویی یه ک قورناندا نو سییه وه به گویره ی له سه رچاوه باوه رپیترکراوه کان په رتوکه قورنانه که ی نه بو په کر به مه شیوه یه ده رگای ناکوکی داخست.

به داخستنی ده رگای ناژاوه و دووبه ره کی موسلمانان زور شادومان بوون، هه رچه ند مونا فیهه کان پیشیان ده خواردو مزگینه یان ده دا به ده رکهوتنی سه روبه ندی گه ره لاوژه و شه رزه یی زور ده میک بوو چاوه رپییان ده کردو بوی ده کۆشان، کاتی گه ره لاوژه و خراپه به باری خیرا هه لقاویزکرا و درزی نه ما بو مونا فیهه کان چاوی پیا بگپرن و کنه ی تیا بکن، بویه زیاتر کینه یان هه لگرت له تیمامی عوسمان و شانیان کرد به پر ویا گهنده کردن له سه ری و کاره باشه کانیان به خراپ له قه لثم ده داو بو سه پاندنی نه م کاره شیان ته نافیکی کاکله موشه بیان ته ند له تیمامی عوسمان، بو نه وهی ته شه ری لی بده ن و ریگه

^۱ دراسات في الاهراء والفرق والبدع، ناصر العقل (۴۹).

به‌نون بۆ ئەوێ كودەتای لى بكن، هەستان خەلكيان بە شىوئەك تىدەگەيان ئەم كارە، واتە: (كۆكردنەوێ قورئان لەيەك جۆر پىت و خويندنەوئەدا) كاريكى ناهەموارەو پىويستە لىي بەدەنگ بىين^(١)، هاوئەلانىش رەزاي خودايان لى بيت نەيانهيشت هيج قورئاغويينى لەسەر شىوازە خويندنەوئەكەى خۆى بمىينىتەوئە، بەلكو هەر هەموويان هيتا سەر يەكجۆرە خويندنەوئە يەك جۆر پىت و يەك ريزو يەك ئامانج ئەمەوانەيەكى گەورەيە كە لە لىكدا ئەوئەو مىژووي خولەفای راشيدىندا دەخويينىنەوئە سەرەراي ئەوئەو ژيانيان بە پەندو وانەو پىئەشەنگى ئاھەنگى كراوئە^(٢)، پىئەمبەر ﷺ دەفەر مويى: (خوداي گەورە بە سى شت لىتتان رازى دەبيت، بى پەرستو و هيج شتى مەكەنە هاوبەشى، دەست بگرن بە گوريسى خوداوئە واتە (قورئان) ناكۆكى جيايى نەكەن، ئامۆژگارى ئەوانە بكن كە خوداي گەورە دەيكاتە سەردارتان)^(٣)، رىگەى دەستگرن بە گوريسى خوداوئە ئەوئە يە پابەندى قورئان و سوننەتەكانى پىئەمبەر بىن بنچىنەى دىنە، بەلكو مەحكەمترىن بنچىنەى ئەم دىنە مەزنەيە، ئىبن و تەيمىيە دەللى: (بنچىنەى هەرەگەوئەرى ئىسلام ئەوئە يە پابەندى قورئان و سوننەت پىئەمبەر ﷺ بىن).

خوداي گەورە دەستگرتنى بە قورئان و سوننەت زۆر بە هەند باس كردووە لە قورئانداو زۆر بەسەختىش سەركۆنەى ئەوانە دەكات، كە (قورئان و سوننەت) دەخەنە لاوئە، وەكو گاورو جوولەكەو جگە لەمانەش، هەرەوئا پىئەمبەرىش ﷺ زۆر بەمەزنى وەسىيەتى بەم كارە كردووە لە جىگەى تايبەت و گشتىدا^٤.

هەر لەبەر ئەمەيە خوداي گەورە فەرمانى كردووە بە پىئەمبەرەكەى ﷺ كە بە هەموو شىوئەيەك پارىزگارى گليرى و هۆگرى و براىي موسلمانان بكات، نەهى لىكردووە كە شتى بكات رپوونى ئەم دىنە پرۆزە لىل و تەلخ بكات، بە راستى ئەو دووبەرەكى و دابران و داپاچىن و يەكتر برىنەى ئىستا هەموو هۆكارى پابەند نەبوونە بە قورئان و

^١ فتنە مقتل عثمان بن عفان (٨٢/١).

^٢ المصدر نفسه (٨٣/١).

^٣ سند أحمد (٢/١، ٢٦).

^٤ مجموع الفتاوى (٣٥٩/٢٢).

سوننه تهوه فدرامۆش کردنیانه، ده‌بینین ریزی موسلمانان شه‌قاری تیکه‌وتوه، یه‌کیتییان کزبووهو بوونه‌ته گرو حیزی جوداو هه‌ریه‌که‌شیان دلخۆشه به به‌رنامه‌ی خۆی^(۱)، یه‌کگرتویی موسلمانان و یه‌کیتییان خواستیکی شه‌رعییه‌و مه‌به‌ستیکی گه‌وره‌یه له مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعت به‌لکو گرن‌گرتین هۆکاری سه‌قام‌گیرکردنی دینه‌که‌ی خودای گه‌وره‌یه، نيمه‌ش داسپ‌راوین که حق و راستی پاریزین، پتویسته هه‌لو و تیکۆشانی بانگ‌خوازه‌کان پتر بیت و رابه‌ری بزوتنه‌وه ئیسلامیه‌کان و زانایان و فیرخو‌زانی زانست هیممه‌ت بکه‌ن بۆ چاک‌سازییه‌کی راسته‌قینه‌ی نه‌ک دوو په‌له‌یی، شیخ عه‌بدو‌رره‌همان سه‌عدی ده‌لئ: جیهاد دوو‌جۆره، جیهاد‌تیکیان مه‌به‌ست تیدا چاک‌کردنی باری موسلمانانه‌و چاک‌سازی کردنه له بیروبا‌وه‌رو په‌وشت و ئاداب و هه‌موو کاروباره دینی و دونیاییه‌کان، په‌روه‌ده زانستییه‌کان ئه‌م جۆره جیهاده بنه‌ره‌ته بۆ پیکه‌وه نان و دامه‌زاندنی جۆری دووم که جیهاد‌یکه مه‌به‌ست تیدا ریگرتنه له ده‌ست‌دریژییه‌که‌رانی دوژمنی ئیسلام و موسلمانان وه‌ک کافران و مونا‌فیقین و چه‌په‌کان و هه‌موو دوژمنه‌کانی تر، ئه‌م جۆره‌ش ده‌کری به‌دوو لقه‌وه، جیهاد‌کردن به به‌لگه‌و مه‌دره‌ک و زمان، جیهاد‌کردن به چه‌کی گونجاو له کات و شوینی خۆیدا^(۲).

پاشان بابه‌تیکي سه‌ربه‌خۆی نووسیوه له ژیر ناویشانی (ئه‌و جیهاده‌ی، که په‌یوه‌سته به موسلمان‌هوه ئه‌وه‌یه، که هه‌ستێ به دروست‌کردنی دۆستایه‌تی و یه‌که‌ده‌نگی و یه‌ک‌دروشمی)^(۳) پاش ئه‌وه‌ی ئایات و فهرموده له‌مباریه‌وه ده‌هینیته‌وه ده‌لئ: (گه‌وره‌ترین جیهاد ئه‌وه‌یه تێ بکۆشی بۆ به‌دیهینانی ئه‌م بنجینه‌یه)، (دئی موسلمانان ریک خه‌یت و له‌سه‌ر دینداری گلیژیان بکه‌یته‌وه و به‌رژه‌وه‌ندی دین و دنیا‌یان بۆ ده‌سته‌به‌ر بکه‌یت)^(۴). له‌به‌ر ئه‌وه سه‌یر ده‌که‌ین ده‌ست گرتن به‌و ئامرازانه‌ی به‌ره‌و یه‌ک دئی موسلمانان ده‌مانبات و ریزیان یه‌کگرتوو ده‌کات گه‌وره‌ترین جیهاده، چونکه ئه‌م

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ انصر والتکمین للصلابی، ص (۳۰۷).

^۲ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

هەنگاوه زۆر گرنگه بۆ سەريلندي موسلمانان و راستکردنهوهی ولاتیان، شرعی خودا بپیته حاکمیان، سهیری چه مکی خولهفای راشیدین بکه، که له نایابترین وینه دا ئەم یه کگرتنه دهدهوشیتهوه، بۆ نمونه ئیمامی عوسمان ئوممهتی ئیسلامی له سه ر یه ک شیواز قورئان کۆکردهوه.

به‌شی پینجه‌م :

داموده‌زگای ویلایه‌ته‌کان له‌سه‌رده‌می عوسماندا

باسی یه کهم: هه ریمه کانی ولات له سه رده می عوسمانداو سیاسه تی

له گه ن والیه کاند

یه کهم: مه کهه ی پیروز

کاتئ عومده ری کورپی خه تتاب کۆچی دواپی کرد، خالیدی کورپی عاصی کورپی هیشامی کورپی موغه ییره ی مه خزومی کرد بووه والی شاری مه کهه^(۱)، پاشان عوسمان ماوه یه کی کهم هیشتییه وه، به لام قورس بوو به لایه وه خالیدی بۆ دیاری بکات و بیهیلتیه وه، پاشان هه ستا لایرد، باسی هۆکاری لابردنه که ی نه کراوه، بۆ؟ هه لئباردنی والی مه کهه یه کیتک بوو له کاره هه ره گرنه گه کانی، ده ولته تی نیمامی عوسمان له دوا ی لابردنی خالید عدلی کورپی ره بیعه ی کورپی عه بدول عوزای کرده والی مه کهه، پاشان له دوا ی نه مییش کۆمه لئ نه میری کرد به والی مه کهه، هه رچه ند دیاری کردنی ماوه ی والیه کان قورس بوو له سه رشانی یه کئ له وانه عه بدوللای کورپی عه مری هه زره می بوو، نه م پیاهه یه کیتک بوو له والیه کانی نیمامی عوسمان له سه ر مه کهه، هه روه ها ده قه کان نه و هه واله یان گه یاندوه، که عوسمان جاریکی تر خالیدی کورپی هیشامی گه راندوه ته وه بۆ سه رشاری مه کهه و بووه ته والی هه ندئ سه رچاوه ی تر جه ختیات کردوه ته وه که وه ختئ نیمامی عوسمان کۆچی دواپی کردوه و خالید والی^(۲)، مه کهه بووه عدلی هه ستاوه لایردوه و یه کیتکی تری کردوه ته والی، به ریوایه تیکی تر سه لماوه کاتئ عوسمان به ناحق کوزرا^(۳)، عه بدوللای کورپی خه زره می والی مه کهه بووه، شاری مه کهه تاییه تمه ندیی ئاسایش و سه قامگیری هه بوو سه رباری نه و هه موو ناژاوه یه ی که و تبووه شاره کانی تر له دوا دواپی خه لافه تی عوسماندا^(۴).

^۱ تجرید أسماء الصحابة الإمام الذهبي، ص (۱۵۱).

^۲ الولاية على البلدان في عصر الخلفاء الراشدين، د. عبدالعزيز العمري (۱۶۶/۱).

^۳ لغاية الإرب في فنون الأدب للنويري (۷۲/۲).

^۴ الولاية على البلدان (۱۶۷/۱).

دووهم: مەدینەى منەوهره

مەدینەى منەوهره له سەردهمی عوسماندا یه کیتک بوو له شارە گهوره کانی ئیسلام و چهقی خەلافەت بوو، نوینەری شارە جۆربه جۆره کان دەهاتنه ئەوێ له گەل سەربازە کانی ئیسلامدا، زۆربهی کەلەپیاوانی هاوەلانی موهاجیرین و ئەنسار تیدا نیشتەجێ بوون لەبەر ئەمانە بایه خێکی تایبەتی هەبوو، عوسمان بە درێژایی حوکمی خەلافەتە کەمی له مەدینە نیشتەجێ بووه، هەوائی خۆشی ناخۆشی خەلکە کەمی دەزانی^(۱) و سۆراغی دەکردن، تەنانەت پرسیاری نرخى شەمە که خۆراکییە کانی لێدەکردن، دەنگوباسی هاوولاتیانی دەپرسی، هەرکاتێ عوسمان سەفەری حەجی بەکردایە یه کێ له هاوەلانی دەکرده بریکاری خۆی، هەتا دەگهراپایه زۆربهی جار زەیدی کۆری سابیستی دەکرده بریکاری خۆی^(۲)، له شاری مەدینە بەیتومال و دیوانی موچهو بەخششی تیدا بوو، وه کو شارانی تر.

مەدینە له هەموو شارە ئیسلامییه کانێتر زیاتر ئاسایش و کپ بووه، له ماوهی خەلافەتی عوسماندا جگه له و رووداوانهی که له پۆژانی دوابی خەلافەتیدا روویدا، هیچ کاره ساتیککی تیا روو نەداوه، له کۆتاییدا بارودۆخی خەلکی دواى هاتنی لەشکری ئازاوه گێڕیی و گەمارۆدانی مائی ئیمامی عوسمان تیکچوو هەندێ له هاوەلە مەزنەکان دەرچوون بەملاولادا^(۳).

سینیه: بەحرەین و یه مامه

کاتێ عومەری کۆری خەتاب کۆچی دوابی کرد، عوسمانی کۆری ئەبی عاصی سەقەفی والی بەحرەین بوو، عوسمانیش ماوه یه کێ کم بێدەنگ بوو لەسەری له ریوایەتەکان وادەردەکەوێت، که عوسمانی کۆری عاص هەتا سێ سال دوابی بەیعتدان بە عوسمان هەر والی بەحرەین بووه، واتە هەتا سالی ۲۷ی کۆچی، چونکه به خۆی و سویاکه یه وه له گەل سوپای بەسره‌دا بەشداریی هەندێ فتوحاتی کردووه^(۴)، دیاره ئەو

^۱ تاریخ المدین (۹۶۱/۳، ۹۶۲).

^۲ الولاية على البلدان (۱۶۸/۱، ۱۹۶).

^۳ المصدر نفسه (۱۶۹/۱).

^۴ تاریخ الخليفة بن خياط، ص (۱۵۹)، الولاية على البلدان (۱۹۶/۱).

ههروه‌زيبه‌ی له نێوان ويلايه‌تى به‌حه‌رين و ويلايه‌تى به‌سه‌ردا ده‌ستى پێ كرده‌بوو له سه‌رده‌مى نيمامى عومه‌ردا به‌سته‌رابوو، له سه‌رده‌مى نيمامى عوسماندا په‌ره‌ى سه‌ندو توكمه‌بوو، به‌تايبه‌تى دواى واليه‌تى عه‌بدووللاى كورپى عامرى كورپى كوره‌يز له‌سه‌ر به‌سه‌ره^(١)، ئاشكرايه‌ كارگه‌تپى به‌حه‌رين يه‌كێ له تايبعينه گوترايه‌ له‌كان بوو بۆ عه‌بدووللاى كورپى عامرى والى به‌سه‌ره، ده‌قه ميژووويه‌كان ئاماژه‌يان كردوو به شويئكه‌وته‌يى به‌حه‌رين به‌رامبه‌ر به‌سه‌ره - هه‌تا ئه‌وه‌نده مال له‌يه‌كه‌بون عه‌بدووللاى كورپى عامر له لايه‌ن خۆيه‌وه كارگه‌تپى بۆ به‌حه‌رين ديارى ده‌كرد^(٢)، يه‌كێ له تويزه‌ره‌وه‌كان ئه‌م ته‌عاروفه جه‌خت ده‌كاته‌وه ده‌لێ: (له سه‌رده‌مى عوسماندا، كه خه‌ليفه‌ى سيته‌مه به‌حه‌رين نوسابوو به به‌سه‌روه به تايبه‌ت له‌م دوايه‌دا كه به‌سه‌ره بوو به بنكه‌يه‌ك بۆ رزگار كردنى ولاى فارس و باشورى ئيران و ويلايه‌تى به‌حه‌رين بو به پاشكۆى ويلايه‌تى به‌سه‌ره، شيرازه‌ى نێوان به‌سه‌ره و به‌حه‌رين توندوتۆژ كرا^(٣)، پاشان باسى واليه‌كانى به‌حه‌رين ده‌كات، كه له لايه‌ن عوسمانه‌وه دانراون وه‌كو مه‌روانى كورپى حه‌كه‌م و عه‌بدووللاى كورپى سووراده^(٤)، له سه‌رده‌مى عوسماندا به‌حه‌رين رۆژنيكى گه‌وره‌ى هه‌بوو له رزگار كردنه‌كاندا^(٥)، باروڤۆخى به‌حه‌رين له سه‌رده‌مى عوسماندا هه‌تا وه‌فات كردنى سه‌قامگير بوو، به‌لام يه‌مامه له سه‌رده‌مى عومه‌ردا تايبعى ويلايه‌تى به‌حه‌رين و عه‌مان بوو هه‌تا راده‌يه‌كى زۆر، به‌لكو والى به‌حه‌رين هه‌ندى جار ئه‌ميرى بۆ يه‌مامه ده‌نارد، به‌لام له سه‌رده‌مى عوسماندا ئه‌وه‌ى ده‌ركه‌وتوو ئه‌مه‌يه كه يه‌مامه له لايه‌ن عوسمانه‌وه راسته‌وخۆ والى بۆ دانراوه، له روداوى ئاژاوه‌چييه‌كاندا دواى كوشتنى نيمامى عوسمان باسى كراوه به تايبه‌ت ئه‌و په‌رتوكانه‌ى كه هه‌لچوون بۆ كوشتنى ناحه‌قى نيمامى عوسمان^(٦).

^١ الطبقات لابن سعد (٤٤/٥).

^٢ الولاية على البلدان (١٦٩/١).

^٣ البحرين في صدر الاسلام عبدالرحمن بن النجم ص (١٤١).

^٤ الولاية على البلدان (١٧٠/١).

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

چوارم: يه مهن و هزره مهوت

کاتى نيمامى عومەر کۆچى دوايى کرد يه علاى کورى عويينه ي کرده والى به سره و يه مهن کاتى يه علا له ريگه ي يه مهن بۆ مه دينه ده گه رايه وه، پاشان له لايهن عوسمانه وه هه والى وه فاتى عومهر و به يعهت پيدانى تازه ي پى راگه يه نرا، نه ويش به يعه تى داو نيمامى عوسمان له لايهن خۆيه وه کردى به سه ره رشتياري (سه نعاو) له سه ر واليه تى سه نعا به رده و امبوو هه تا وه فاتى عوسمان^(۱)، ههروه ها عه بدوللاى کورى ره بيعى کرده والى شارى يه مهن، به دريژايى خه لافه ته که ي به رکه نار نه کرا^(۲)، وه که ده رکه و توه هه ندى والى تر بوونه ته والى شاره کانى يه مهن، به لام سه رچاوه سه ره کيبه کان رشديان خسته وه ته سه ر نه م دوو واليه، له راستيدا سه رچاوه کان دريژه يان نه داوه به باسو خواسى يه مهن و قسه يان زۆر له سه ر نه کردوه به تاييه ت له سه رده مى خه لافه تى نيمامى عوسماندا، ههروه که چۆن به که مى باسى نامه گۆرينه وه ي نيوان عوسمان و ويلايه ته که ي يه مهن يان کردوه، جگه له و کاره گشتيانه ي که به نامه نار دوويه تى بۆ سه رجه م ويلايه ته کانتر و لقى تريان^(۳)، نه وه ي زانراوه خه لکى يه مهن له ماوه ي ده سه لاتى عوسماندا گوپرايه لى و ملکه چييان هه بووه بۆ نه مهيره کانين، به لگه ش له سه ر نه مه نه وه يه که ريوايه ت کراوه عوسمان پياويکى سه قه فى نار د بۆ يه مهن کاتى گه رايه وه، نيمامى عوسمان پرسى يارى نه و خه لکه ي ليکرد، پياوه که وتى: خه لکان نيکم بينى (چيان داوا بکرايه پييان نه درا هه ق بوايه يان ناهه ق)^(۴)، وه که زانراوه ژماره يه که له تيره يه مه نييه کان کۆچيان کردوه له کاتى فتوحاته کانى سه رده مى عومهر دا بۆ شاره ئيسلامييه تازه کان ئيتر عيراق بيت يان ميسر يان شام به م چه شنه پيه وندى يه مهن و خه لکه کانى به م شارانه وه به دريژايى سه رده مى عوسمان نه پساوه، تاشکرايه تاقمى له جوله که کانى يه مهن رۆلتيكى نه گريسيان هه بوو له هه لگيرسانى نه و کيچه له ي که له دوا

^۱ تاريخ الطبري (۴۴۲/۵).

^۲ تاريخ خليفة بن خياط، ص (۱۷۹).

^۳ الولاية على البلدان (۱۷۱/۱).

^۴ تاريخ اليمن السياسي في العصر الاسلامي، حسن سليمان، ص (۷۹).

دوایی سهردهمی عوسماندا رویداو عوسمانی تیا شهید کرا، له سدروی هموشیانوه (نهو سهرسهریانه بوون، که ناژاوه کهیان گیترا) به داسی عهدوللای کوری سه به ۷، له دوای کوشتنی عوسمان کۆمهلتی له والیه کان یه مه نیان به جی هیشت و هاتن بۆ حیجاز بۆ به شداری کردنی نهو ناریشانهی هاتووه ته پیش وه کو یه علای کوری عویه یینهو عهدوللای کوری ره بیعه^(۱).

پینجه م؛ ویلایه تی شام

نهو ده مدی عوسمان هاته سهر خهلافهت مهعاویه والی زۆریه ی زۆری شام بوو، عوسمانیش لیتی بیده نگ بوو دانی پیانا^(۲)، وه کو بیده نگ بوو له سهر والیه کان تری، واته هه ندی والی له دوای وه فاتی عومهر له سهر کاری خۆیان مانوه، بۆ نمونه وه کو یه مهن و به حرهین و میسرو هیتیش.

ناریشه کان پهره یان سه ندو هه ندی ناوچه ی تر خرایه نه ستۆی مهعاویه هه تا مهعاویه بوو به والی سهرانسهری ولاتی شام، به لکو بوو به به هیترین والی عوسمان و زۆرتین جه ماوه ری هه بوو، به تایبهت له سهره تای خهلافهتی عوسماندا، ههروه ها له شام هه ندی والی تری هه بوو یه کئی له وانه عومهری کوری سه عدی نه نصاری بوو، که والی حیمیص بوو، له پله و پایه دا (مکانه) لای عوسمان له گه ل مهعاویه ی کوری نه بی سوفیاندای مونا فسه ی ده کرد، به لام عومهر تووشی نه خۆشییه ک بوو په کی که وت له ریک خستی ویلایه ته که ی بۆیه داوای کرد له نیمامی عوسمان نیعفا ی بکات و نه ویش نیعفا ی کردو ویلایه ته که ی خسته نه ستۆی مهعاویه ی نه بسوفیان، به مهش جه ماوه ری مهعاویه زیادی کردو هه تا حیمص درێژ بوویه وه، که پیشتر عهدورپه رحمانی کوری خالیدی کوری وه لید والی بوو^(۳)، تییدا ههروه ها عهلقه مه ی کوری میحره ز که والی فهله ستین بوو مرد.

عوسمان ویلایه ته که ی خسته پال ویلایه ته که ی مهعاویه دوو سال دوای خهلافهتی عوسمان هه ره مو شام بوو به ویلایه تی مهعاویه و کرا به والی په های شام به درێژی

^۱ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

^۲ تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۵۵).

^۳ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

ساله کانی خهلافهتی عوسمان به والیهتی مایهوه هدا عوسمان کۆچی دوابی کرد^(۱)، ماوهی والیهتی مهعاویه بهسهر شامدا پره له رووداوو ناریشه، چونکه شام گرنگترین ناوچهی جیهادکردن بوو و پیرای ئەمەش له ناوخۆیدا بارودۆخهکە ی نا سهقامگیرو دانه مهزراو بوو، نیسلام سهرپهرشتی ده کردو پۆمهکان زۆر به گهرمی ههولیان ده دا گرژی و ناکۆکی

بو روژینن، تیدا، هه رچهنده شام پاشکۆی زهویه ره شهکان بوو، که مولکی رۆمه کانه، بهم چهشنه ده رگا کراوه بوو له بهردهم مهعاویه دا له و قۆلانهوه جیهاد بکات، پیشتەر باسمان کردووه، مهعاویه له کۆتایی خهلافهتی عوسماندا له ولاتی نیسلامدا قورساییهکی سیاسی هه بوو یه کییوو له و والیانهی که عوسمان کۆبوونه وهی له گه ل کردو راویژی پی کرد له کاتی سهره له دانی داستانی نازاوه گی پیدای مهعاویه هه ندی بۆ چوونی تاییه تی خسته روو ئاراسته ی عوسمانی کرد^(۲) له و کۆبوونه وه دا، به ئیزنی خودا باسی ده که یین.

شه شه م: ئه رمینییه

بۆیه که محار له سهرده می عوسماندا سوپای نیسلامی رووی کرده ئه رمینییه یه که مین له شکری نیسلامیش رووی کرده ئه و ناوچه یه له ولاتی شامه وه، چونکه نزیکترین ویلایهت بوو لیبه وه، به پیشره وی حه بیبی کوری مه سله مه ی فه هری بوو سوپاکه شی نزیکه ی هه شت هه زار سهر باز بوو ئه م سوپایه توانی شوین گه لیککی زۆر له ئه رمینییه رزگار بکات، ته نیا ئه و کاته نه بیته، که حه بیب هه سته ی به مه ترسی کرد له ئه نجامی پالپشتی کردنی ئاپۆرایه کی رۆمی که ده یانویست یارمه تی ئه رمه نه کان بدن له دژی موسلمانه کان، له بهر ئه وه داوای کۆمه کی سهر بازی کرد له خه لیفه ئه ویش فه رمانی کرد له شکریکی کوفه به سهر کردایه تی سه لمانی کوری ره بیعه ی ئه لباهلی نزیکه ی شه ش هه زار پیاوی سهر باز بوو چوونه هاوکاریان^(۳)، له دوا ی ئەمەش کیشیه ک له نیوان حه بیبی کوری مه سله مه و سه لمانی کوری ره بیعه دا روویدا و ئیمامی عوسمان هه لوه سته ی

^۱ المصدر نفسه (۴۴۳/۵).

^۲ الولاية على البلدان (۱۷۶/۱).

^۳ الطبقات (۱۳۱/۶).

کرد، له سه‌ری و هه‌ستا نوسراویکی نووسی^(١)، که سه‌لمان بییته نه‌میری نه‌رمینییه^(٢)، پاشان سه‌لمانی کورپی ره‌بیعه نه‌رمینییه‌ی بری و دوورکه‌وته‌وه پاشان ولاتی خه‌زه‌ریشی به فاتیحی و سه‌رکه‌وتوویی بری، ته‌نانه‌ت شه‌ریکی خویناوی پرویدا له نیوان سوپاکه‌ی که (ده هه‌زار سه‌ریاز بوو) له گه‌ل سوپای پادشای حه‌زه‌ردا که سوپاکه‌ی سی سه‌د هه‌زار سه‌ریاز بوو، وه‌کو ریوایه‌ته‌کان ده‌یگیژنه‌وه، سه‌لمان و سه‌ریازه‌کانی کوژران، نیمامی عوسمان جاریکی تر نوسراویکی نووسی بو حه‌بییی کورپی مه‌سه‌له‌مه، که به‌چیت بو شاره‌کانی نه‌رمینییه، نه‌ویش به خۆی و سوپاکه‌یه‌وه پرووی تی‌کردو شوینه‌کانی بو جاری دووهم رزگار کرده‌وه، موسلمانان هاتن به پیرییه‌وه وه‌ندی په‌یانی له‌گه‌ل نه‌هلی شاره‌که‌دا به‌ست^(٣)، پاشان عوسمان پیی باشبوو که نه‌و روو بکاته که له‌به‌ره‌کانی دوورگه، چونکه زۆر شاره‌زایه له دوورگه‌دا و به‌توانا و لیژان بوو، حوزه‌یفه‌ی یه‌مانی خسته شوینه‌که‌ی خۆی و پیرای نه‌وه‌ی والی نازریبجان بوو هه‌ستا به نه‌نجامدانی کۆمه‌لێ غه‌زا به‌ره‌و شاره‌کانی حه‌زه‌ر له نه‌رمینییه^(٤)، دای سالیکی عوسمان حه‌بییی لابر دو موغه‌یری کورپی شوعه‌بی کرده‌ والی نه‌رمینییه هه‌تا عوسمان کۆچی دوايي کرد له یه‌ک کاتدا والی نه‌رمینییه و ناریبجان^(٥) بوو نه‌م ویلایه‌ته ولاتیکی تازه بوو عوسمان خسته‌یه پال ولاتی نیسلایمی، له (ویلایه‌تی نه‌رمینییه) موسلمانان تووشی ناسۆری سه‌خت بوون له رزگار کردن و ری‌ک‌خستن و سه‌قامگیر کردنی کاروباره‌کانیدا^(٦).

حه‌وته‌م: ویلایه‌تی میسر

والی میسر له خه‌لافه‌تی عومه‌ری کورپی خه‌تتا‌بدا عه‌م‌ری کورپی عاص بوو که ماوه‌ی چوار سال حوکمی کردن^(٧)، نه‌وکاته‌ش عومه‌ر کۆچی دوايي کرد، عه‌مر والبی

^١ الخراج و وصناعة الكتاب، قلامین جعفر، (٣٢٦).

^٢ القنوج بن أعثم (١١٢/٢).

^٣ الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٤ الولادة على البلدان (١٧٧/١).

^٥ تاريخ اليعقوب (١٦٨/٢)، الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٦ الولاية على البلدان (١٧٧/١).

^٧ النجوم الزاهرة في ملوك، مصر والقاهرة، د. جمال الدين بردي (٧٧/١).

میسر بوو، عوسمانیش له سهره تاي خه لافه تیدا ماوه یه کی کهم بیده نگ بوو له سهری و عهبدوللای کورپی نه بی سهرحیش^(۱) له هه ندی له چمکی شاره کانی میسره وه له کاروباره کانی یارمه تی ده دان، چونکه هاوړپی عمری کورپی عاص بوو له رۆژانی رزگار کردنی فه له ستینه وه هه تا رزگار کردنی میسر^(۲)، له تا قمی سهر کرده کانی بوو به شدار ی هه بوو له گه لیا، عوسمانیش ده ستیشانی کردو دای مه زانند^(۳)، واته (نه بی سهرح) بوو به کار گیتی به شیک له ناوچه ی سه عیدی میسر.

دهر که وتوو ه عمری کورپی عاص و عهبدوللای کورپی سه عدی کورپی نه بی سهرح هه ندی نا کۆکی روویدا له دیدو بۆ چوونیا نندا، عمری کورپی عاص نوینه ری نارد بۆ لای عوسمان دوا ی نه وه ی به یعه تی خه لافه تی پیدابوو، داوا ی لی کرد عهبدوللای نه بی سهرح له ویلا یه تی (سه عید) لابات، عوسمانیش ره فزی داوا که ی کردو با سی نه وه ی بۆ کرد، که عومهر عهبدوللای نه بی سهرحی کردوو ته والی و کار یکی واشی نه کردوو ه پتویست به لابر دن بکات، عمر مر زۆر پیداگری کرد بۆ لابر دن نه بی سهرح، عوسمانیش زۆر پیداگری کرد له سهر به قسه نه کردنی، نه نجامی پیداگری هه ردوولایان له سهر پای خۆی، عوسمان پتی باشبوو عمر له ویلا یه تی میسر لابات و عهبدوللای کورپی نه بی سهرح بخته جیگه ی نه مه ی به گو نجاو زانی، نه م کاره شی کرد^(۴)، له و بارودوخه شدا رۆمه کان ده ستیان کردبوو به هیرش کردن بۆ سه ندنه وه ی نه سه که نده ریبه و رکیتف کردنی هه ستان هه موو نه و موسلمانانه یان کوشت که تییدا یه، بۆیه نه میری نیماندار (عوسمان) به پتویستی زانی عمری کورپی عاص بکاته فه رمانده ی سو پای میسر، بۆ رزگار کردنی نه سه که نده ریبه سهر له نو ی ده ست بگریت به سهر سو پای رۆمدا، به فیعلی نه مه شی کرد^(۵)، نه م با سه م به دوور در یژی کردوو له با سی فتوحاتدا، پاشان عوسمان ویستی

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۳/۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ ولاية مصر للکندی، ص (۳۳) فتح مصر وأخبارها ص (۱۷۳).

^۴ الولاية على البلدان (۱/۱۷۸).

^۵ الولاية على البلدان (۱۷۸، ۱۷۹).

عەمر بکاتەو بە والی ویلایەتی هەرچوارلای میسرو جەنگەکانی و عەبدوڵلای ئەبی سەرح بکاتە کاربەدەستی باج بەلام عەمر پزوی ئەم کارە کرد، لەو سەردەمدا خەریکبوو دەنگوناری ویلایەتی عەمر لە میسردا دەرکەوت و بیستری ئەوئەندە کارابوو لە ماوەی خەلافەتی عوسماندا جگە لە رۆژە جیهادییەکانی کە باسکراوە، وەک بەرپەرچدانەوی رۆم تارانانیان لەئەسکەندەرییە و جیگیرکردنی ئاسایش لە سەرئەسەری میسردا و رۆژی بەرچاوی هەبوو. مەسەلەئەو خەراجەئەو مەشتومرۆ بۆچوونی جیوازی خستە نێوان عوسمان و عەمری کورپی عاص دواي لابردنی جاری دووهمی عەمربوو تازە بووبوو بە والی ئەسکەندەرییە یاخود لە کاتی ویلایەتی ئەسکەندەرییەدا بوو کە زۆریە رایەکان وادەلین^(۱)، لە ئەنجامی ئەوئەو عەمر پێشنیارەکەئیمامی عوسمانی رەت کردەو، کە فەرمووی (عەمر بێتە والی بەسەر شارەکانەو عەبدوڵلای ئەبی سەرح بکاتە باج سین)، ئەوئەو نەیکرد بۆ جاری دووهم عوسمان بریاریدا عەبدوڵلای ئەبی سەرح بکاتە والی میسرو بەرەسمی کرابە بەرپەرچەری فیعلی ویلایەتی میسر بە شارو داھات و هەموو کاروبارەکانییەو^(۲)، لە سەرتاوە میسر هیتوو سەقامگیر بوو، لە سەرتای دەستبەکاربوونیەو هەتا ناژاوەچیەکان ناژاوەکەیان هەلخزان وەک عەبدوڵلای کورپی سەبەئو ئەوانیتر هەرکە هاتە میسر خەلکەکەئەو روژاندا، ئەمانەو گوئی لەمشتەکانیان رۆژئیککی گەورەیان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا^(۳)، لەمەودوا بە درێژیی باسی دەکەین.

هەشتەم: ویلایەتی بەسەر

کاتی ئیمامی عومەر شەھید کرا، ئەبو موسای ئەشعەری والی بەسەر بوو، کۆمەلگەئەبەسەر ئەو دەمە کۆمەلئەگۆرپانکاری بنەرەتی تیا هاتبوو ئاراو، لە رووی پینکەتەئەو دانیشتوان کۆمەلگاو وێرایی ئەمەش بەسەر ببوو گەورەترین سەریازگەئە ئیسلامیی، چونکە ژمارەئەو لە ھۆزەکان کۆچیان کردبوو، بۆ ئەوئەو، سەریازەکانی زۆر

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۷۹)، فتوح البلدان، ص (۲۱۷).

^۲ الولاية على البلدان (۱/۷۹).

^۳ المصدر نفسه.

شویئیکیان رزگار کردبوو، بدم چهشنه بهسره بایهخیکی تاییهتی بهدهست هینا، له سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تی عوسماندا^(۱)، خه‌لکه‌کەش سه‌رقالی ئیشی تاییه‌تی خۆیان بوون له پال نه‌نجامدانی کاروباره گشتییه‌کان وه‌کو جیهادو شتی تر، به‌مخۆره‌ والیه‌تی کردنی ئەم جۆره‌ ناوچانه‌و ئەو هه‌ریمانه‌ش که له چوارده‌وریه‌تی به‌کاریکی زۆر گرنگ هه‌موار ده‌کریت، هه‌روا کاریکی ناسایی نییه‌ ده‌بی سه‌لیقه‌یه‌کی له‌بارت هه‌بی بۆ به‌ری‌کردنی بارودۆخی ئەم ویلایه‌تانه، له‌وانه‌یه‌ عومهری خه‌تاب ده‌رکی به‌ تواناو لی‌هاتوویی ئەبی موسا کردیبت بۆ والیه‌تی و ویلایه‌تی به‌سره‌ هه‌ر بۆیه‌ وه‌سیتی کردبوو خه‌لیفه‌که‌ی پاش خۆی که ده‌ست به‌رداری ئەبا موسای ئەشعه‌ری نه‌بی و له ویلایه‌ت بیه‌یلتیه‌وه هه‌تا چوار ساڵ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی خۆی^(۲)، ماوه‌ی والیه‌تی ئەبو‌موسا بۆ به‌سره‌ هه‌ره‌تی جیهادو لی‌دان ده‌ست وه‌شاندن، که خه‌لکی به‌سره‌ رۆلێان تیا‌ده‌گیرا ئەبو موسای ئەشعه‌ری هه‌لکه‌وتو ده‌رکه‌وتو ده‌نگی دایه‌وه.

به‌ رزگارکردنی ژماره‌یه‌ک شوین و پینگه‌ی ولاتی فارس، وێرای ئەمه‌ش شوین موسلمانانی قایم کرد له پینگه‌ رزگارکراوه‌کانی پێش‌وودا، واته‌ ئەو شوینانه‌ی که ده‌یانویست په‌یمان شکینی بکه‌ن دوا‌ی وه‌فاتی ئیمامی عومهر ئەبو موسا هه‌ستا به‌ غه‌زا‌کردنیان و ئیسلامی له‌و سوچانه‌دا جیگیر کرد^(۳)، له پال ئەمه‌شدا که به‌ توانا بوو له فتوحاتدا هه‌ستاه به‌ رۆلێکی گرنگ‌تر له‌ ریک‌خستنی ناودیری و هه‌لکه‌ندنی جۆگه‌و روباره‌کان له به‌سره‌ له‌ ساته‌ وه‌ختی ویلایه‌تی خۆیدا، له‌سه‌رده‌ی ئیمامی عوسماندا، هه‌ستاه به‌ هه‌لکه‌ندنی که‌نالی‌ک بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ناوی خواردنه‌وه بۆ به‌سره‌ له‌ دوا‌ی خۆشی خه‌لک کردبوویانه سه‌رچاوه‌ی ناوی خواردنیان، هه‌روه‌ها ده‌ستی کرد به‌ پرۆژه‌کانی هه‌لکه‌ندنی کۆمه‌لێ که‌ناری‌تر، به‌لام له‌ والیه‌تی لابر‌او هیشتا ته‌واوی نه‌کردبوو^(۴)، عه‌بدوللای کورپی عامری جیگیره‌وه‌ی هه‌ستا به‌ ته‌واوکردنی^(۱)، ئەبی موسا

^۱ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في البصرة، صالح العلي، ص (۱۴).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۹۱/۲)، الولاية على البلدان (۱۸۶/۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱۸۷/۱).

^۴ المصدر نفسه.

زۆر بەردەوام نەبوو، ماوە درێژ نەبوو لەسەر والیەتی بەسەر، چونکە عوسمان سالی (٢٩) ی کۆچی لایبرد^(٢)، وەکو زۆرینە ی رێواپەتەکان پارسەنگیان داو، عەبدوللای کوری عامری کوری کورەیزی خستە جینگە کە ی، میژوونوو سەکان ژمارە یە ک رێواپەتیان هێناو لە بارە ی لابردنی ئەبی موسا و لێرە دا کورتی دە کەینەو: کێشە یە ک راس بوو یەو لە نێوان ئەبی موسا و سەریازەکانی بەسەرە دا، (رای جیاواز هە یە لەسەر هۆکارە کە ی)، کۆمە لێ لە خە لکی بەسەر هاتنە خزمەت نیامی عوسمان و سکا لایان کرد، ئەبی موسا لایبات و پێیان وت: (نیمە هەرە موومان حەزناکە ی پرسیارمان لێ بکە ی دە بارە ی ئەبی موسا، لایبە و کە سیکی تر بچە شوینی)، عوسمان وتی: حەز بە کێ دە کەن؟ وتیان: هەر کە س دا بنیت لە جینگە ی ئەو قبو لمانە، داوایان کرد لە نیامی عوسمان کە سیکی قورە یشی بکاتە والیان^(٣)، عوسمانیش ئەبی موسا ی لابرد و عەبدوللای کوری عامری کردە والیان لە شوینی ئەو، ئالێرە دا حیکمە تی ئەبی موسا درە و شایە وە و سەنگفراوانی و گوێرپا یە لێ فەرمانی خە لیفە کە ی خۆ ی وەرگرت، ئەبی موسا زۆر پەرۆشی والیە تی نەبوو، وە کو هە ندێ وا گومان دە بەن کاتێ هە وائی لابردن و دانانی عەبدوللای کوری عامر لە شوینە کە ی، پێگە یشت هە ستا چوو سەر مینبەر و سوپاسی خودای کرد و پاشان وە سفی عەبدوللای کوری عامری کرد، کە گە نجیکی تازە لا بوو تە مە نی (٢٥) سال بوو، ئەبی موسا بە م شێو یە مە دحی کرد و وتی: (گە نجیکی خالوان چاک و ماموان چاک و با پیران چاکە و لە هۆزی قورە ی شە و هاتوو بۆ ناوتان مال و ژیان دە رژینی بە سە رتاندا)^(٤)، عوسمان توانی لە و بارو دۆخە سە ختە دا کە ویلایە تی بە سەرە ی پیا تێپە ری والیە کی تازە ی بۆ بە سەرە دامە زرانند و هە موو لایە ن و پارچە کانی پێی رازی بوون و بە م شێو یە ریزی خۆیان توندو تۆ ل کرد بە رامبەر دو ژمنان، زیاتر لە مە ش ئەو لابردنە رێژیک بوو بۆ ئەبی موسا بە پێچە وانە ی ئەو عە وامانە ی بە سوکایە تییان دە زانی، وە کو ئە وانە ی، کە ئە لقە لە گوێی هەرچی و پەرچی بە کان و بیرۆکە یاخی و وێ لبوو هە کان بوون، لە دەروونی خۆیاندا بە خراپیان

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبری (٢٦٤/٥).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ المصدر نفسه (٢٦٦/٥)، سیر اعلام النبلاء (١٩/٣).

ده‌زانی و ناوو ناتوره‌یان ده‌دایه پالی و نه‌نگییان پی‌نوه ده‌پیچا^(۱)، کاتنّ عه‌بدو‌للائی کورپی عامریش بوو به والی به‌سره‌شاره‌که به بارودوؤخینکی سه‌ختدا ده‌پرویشت، نه‌مه‌وای له عوسمان کرد که گۆپرانیتیکی بنه‌په‌تی بکات له نی‌داری و ییلایه‌ته‌که‌دا، هه‌ستا هه‌ریمه‌کانی به‌حره‌ین و عومانی خسته‌پالّ به‌سره‌و دایه ده‌ستی عه‌بدو‌للائی کورپی عامر، بۆ نه‌وه‌ی ببیته‌خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی به‌هیتز هه‌تا بتواننّ پووبه‌پرووی نه‌و ململاتییانه بوه‌ستیتته‌وه که هاتووه‌ته‌پیشی له‌و ماوه‌یه‌دا، نه‌م دانه‌پالّه‌ کاریه‌گریکی گه‌وره‌ی هه‌بوو بۆ به‌هیتزبوون و جه‌ماوه‌رگری عه‌بدو‌للائی کورپی عامر له‌روویه‌کی تره‌وه کاریه‌گری هه‌بوو بۆ خودی به‌سره‌بوو به‌یه‌کئ له‌پیتته‌خته‌سه‌قامگیره‌کانی نی‌سلامی و هۆزه‌کان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌جاران زۆرتتر کۆچیان ده‌کرد بۆ نه‌وی^(۲)، به‌م چه‌شنه نی‌شوکاری ویلایه‌ت زیادی کرد چ له‌رووی دیوان و چ له‌رووی ری‌کخستنی کاروباره‌جۆربه‌جۆره‌کانی تره‌وه ویلایه‌ت له‌رووی به‌رپه‌به‌رایه‌تی و دارایی و ئاسایش و جگه له‌مانه‌ش، هه‌نگاوی نا ویلایه‌تی به‌سره‌و هه‌ریمه‌کانی و خودی عه‌بدو‌للائی کورپی عامر فتوحاتی مه‌زنیان کردو راسته‌وخۆ دوا‌ی ده‌ستبه‌کاربوونی و والیه‌تییه‌که‌ی عه‌بدو‌للا به‌ماوه‌یه‌ک پیش کوشتنی نه‌میری ئیمانداران ئیمامی عوسمان کۆتایی هات^(۳)، به‌سره‌له‌رۆژگاری عه‌بدو‌للائی کورپی عامر دا پایه‌یه‌کی ناوازه‌ی به‌ده‌ست هی‌نا له‌ناو ویلایه‌ته‌نی‌سلامیه‌کاندا له‌نه‌نجامی هاوخه‌می و ئاو‌پدانه‌وه‌ی عوسمانی خه‌لیفه‌و له‌نه‌نجامی زرگارکردن و فراوانبوونی له‌هه‌موو بواره‌کانداوه، بوو به‌ناوه‌ندیکی ئیداری ده‌وله‌مه‌ندو زۆربه‌ی ناوچه‌نی‌سلامیه‌کان خیترو بی‌ریان تیا ده‌چینییه‌وه^(۴)، عه‌بدو‌للائی کورپی عامر به‌رپرسی دابه‌شکردنی ناوچه‌جۆربه‌جۆره‌کانی سه‌ر به‌ویلایه‌ته‌که‌ی بوو به‌ری‌که‌که‌وتنی له‌میژینه‌ی له‌گه‌لّ ئیمامی عوسماندا، به‌مجۆره‌به‌رپرسیاریتییه‌که‌ی زۆر گه‌وره‌بوو، عه‌بدو‌للا خۆی فه‌رمانده‌بوو خۆی نه‌میری هه‌لده‌بژاردو دیاری ده‌کردن بۆ ناوچه‌کانی پاشکۆی ویلایه‌ته‌که‌ی، گرنگ‌ترینیان عومان و به‌حره‌ین و سجستان و خۆراسان و فارس و

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۲ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في الحرة في القرن الاول الهجري صالح العلي ص (۱۶۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۴ المصدر نفسه (۱/۱۹۳).

نه‌هواز بوو، نهم ناوچانه‌ش چه‌ندین شاری جی‌اوازو مه‌مله‌کەتی فراوانی تێدابوو^(۱)، نازو گوێز هه‌بوو له‌ نێوان نه‌میرو دارۆغه‌کاندا له‌ کاتی‌که‌وه‌ بۆ کاتی‌کی‌ تر له‌ شوینێ‌که‌وه‌ بۆ شوینێ‌کی‌ تر به‌پیتی‌ به‌رژه‌وه‌ندیی‌ نه‌و روژه‌، وه‌ک ناشکرایه‌ له‌ روژگاری‌ عه‌بدو‌ل‌لای‌ عامردا به‌یتومالی‌ به‌سره‌ داها‌تی‌ زیاد‌ی‌ کردو خه‌رجی‌شی‌ زیاد‌ی‌ کرد، به‌رپرسی‌ به‌یتومال‌ له‌ سه‌رده‌می‌ عوسمان‌ زیاد‌ی‌ کوپ‌ی‌ نه‌بی‌ سو‌فیان‌ بوو، نهم زیاد‌ه‌ له‌ باتی‌ عه‌بدو‌ل‌لای‌ کوپ‌ی‌ عامر هه‌ندی‌ پرۆژه‌ی‌ هه‌ل‌که‌ندنی‌ رووباره‌کانی‌ نه‌نجامداوه^(۲)، هه‌روه‌ها له‌ ویلایه‌تی‌ عه‌بدو‌ل‌لای‌ کوپ‌ی‌ عامر سه‌که‌ی‌ دره‌م له‌ سه‌رانسه‌ری‌ فارسی‌ سه‌ر به‌ ویلایه‌تی‌ به‌سه‌ر لێ‌دراو و شه‌ی‌ عه‌ره‌بی‌ لێ‌ نوسرا، له‌ ماوه‌ی‌ نێوان‌ سا‌لی‌ ۳۰ی‌ کۆچی‌ تا ۳۵ی‌ کۆچی^(۳)، عه‌بدو‌ل‌لای‌ له‌ روژی‌ یه‌که‌می‌ چوونه‌ به‌سه‌روه‌ له‌ د‌لی‌ زۆرینه‌ی‌ خه‌ل‌کی‌ به‌سه‌ردا خۆشه‌ویست‌ بوو، هه‌رچه‌نده‌ له‌ چوارده‌وری‌ قسه‌لۆک‌ ده‌کرا که‌ گوايه‌ عوسمان‌ له‌ به‌ر خزمایه‌تی‌ کردوویه‌تی‌ به‌ والی‌، بێ‌تاقه‌تی‌ ده‌کرد، به‌لام‌ نه‌ه‌لی‌ به‌سه‌ره‌ به‌ گه‌رمی‌ شوینی‌ که‌وتبوون^(۴)، له‌م‌ په‌سه‌ند‌کردنه‌دا بۆمان‌ ده‌رده‌که‌وی‌ت، که‌ ویلایه‌تی‌ به‌سه‌ره‌ له‌ سه‌رده‌می‌ عوسماندا له‌ دوو پیاو‌دا کور‌تی‌ هه‌ل‌هێناوه‌ نه‌وانه‌ش‌ نه‌بو موسای‌ نه‌شعه‌ری‌ و عه‌بدو‌ل‌لای‌ کوپ‌ی‌ عامر، هه‌ریه‌ک‌ له‌م‌ دوانه‌ش‌ رو‌ل‌ی‌کی‌ سه‌ره‌کییان‌ هه‌بوو له‌ رێ‌ک‌کردنی‌ کاروباری‌ به‌سه‌ره‌وه‌ و ده‌رووبه‌ره‌که‌یدا^(۵).

نۆیه‌م: ویلایه‌تی‌ کوفه‌

کاتێ‌ به‌یعه‌تی‌ خه‌لافه‌ت‌ درا به‌ عوسمان‌ موغه‌یره‌ی‌ کوپ‌ی‌ شوعبه‌ والی‌ کوفه‌ بوو، له‌ دادواری‌ سه‌رده‌می‌ عومه‌ردا والیه‌تی‌ گرتبووه‌ ده‌ست^(۶)، عوسمان‌ هه‌ستا موغه‌یره‌ی‌ کوپ‌ی‌ شوعبه‌ی‌ لا‌بردو سه‌عه‌دی‌ نه‌بی‌ وه‌قاصی‌ خسته‌ شوینه‌که‌ی‌، باسی‌ هۆی‌ لا‌بردنه‌که‌شی‌ کراوه‌، که‌ به‌ وه‌سیه‌تی‌ عومه‌ر لا‌براوه‌، عومه‌ر وه‌سی‌تی‌ کرد بۆ

^۱ نهاية الإرب (۴۳۳/۱۹).

^۲ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۳ الدراهم الاسلامية، و داد على القزاز ص (۱۴).

^۴ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۵ المصدر نفسه (۱۹۵/۱).

^۶ تاريخ الطبري (۲۳۹/۵).

خهلیفه که‌ی پاش خۆ‌ی که سه‌عدی کور‌ی نه‌بی وه‌قاص بکاته والی کوفه له‌بهر نه‌وه‌ی عومهر له‌ ناخیری خه‌لافه‌ته‌که‌یدا سه‌عدی له‌ والیه‌تی کوفه لابردبوو وتبووی (من له‌بهر گزی و ناله‌باری سه‌عدم لانه‌بردوو، وه‌سیه‌ت ده‌که‌م بۆ خه‌لیفه‌که‌ی پاش خۆم بیخاته‌وه کوفه به‌ والیه‌تی)^(۱)، سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص بوو به‌ والی کوفه و برپاری دامه‌زراندنیسه‌ی به‌هاوبه‌شی نیوان سه‌عدو عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عود بوو، واته هه‌ردووکیان هاوبه‌ش بوون له‌ ئی‌داره‌کردنی کوفه‌دا، سه‌عد بۆ نوێ‌وو سه‌ری‌ازه‌کان عه‌بدو‌ل‌ل‌اش بۆ به‌یتومال^(۲)، سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص خاوه‌نی سه‌لیقه، له‌به‌ر‌پێ‌وه‌بردنی کوفه‌دا، هه‌روه‌ها شاره‌‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو له‌ کاروباری هاوول‌اتیان و سه‌ری‌ازه‌کان و ده‌روونی دانیشه‌توانه‌که‌یدا^(۳)، چونکه له‌ سه‌رده‌می عومهر‌دا خۆ‌ی دامه‌زرینه‌ری ویلایه‌تی کوفه بوو.

ئه‌و کارو‌و‌چا‌ل‌کیانه‌ی سه‌عد له‌ ماوه‌ی والیه‌تییه‌که‌یدا پیتی هه‌ستا له‌ سه‌رده‌می عوسمان‌دا نه‌وه‌بوو سه‌ردانی ئه‌و ده‌قه‌رانه‌ی کرد که سه‌ر به‌ ویلایه‌تی کوفه‌یه‌و هه‌ندی‌ کاری بۆ کردن، له‌وانه ئاودیری بوو کارو ئاتاجی ریک‌خستن بوو، که زه‌بتی کرد بۆیان، له‌ سالی (۲۵)ی کۆچی^(۴)، هه‌روه‌ها هه‌ستا به‌ دامه‌زراندنی کۆمه‌ڵی ئه‌میرو کاربه‌ده‌ستی تازه له‌ (هه‌مه‌دان) و ده‌ه‌روه‌ری، ماوه‌ی والیه‌تی سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص در‌یژه‌ی نه‌بوو، چونکه له‌ نیوان ئه‌و عه‌بدو‌ل‌لای مه‌سه‌عوددا نا‌کوکی هاته ئاراوه، عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عود سه‌ر‌په‌رشته‌یاری به‌یتومال بوو، سه‌عد هه‌ندی‌ پاره‌ی قه‌رز کردبوو له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عود هه‌تا کاتیکی دیاری کراو، کاتی قه‌رزبژاردنه‌که هاته پیش و سه‌عد نه‌یتوانی قه‌رزه‌که ببژیرێ عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عود هات و داوای قه‌رزه‌که‌ی لێ کرد، بوو به‌ ده‌مه‌قه‌ریان و خه‌لك لی‌یان کۆبوویه‌وه، بۆیه عوسمان برپاریدا سه‌عد لایبات و عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عود به‌ی‌لیتته‌وه، سزای سه‌عد لابردنه‌که‌ی بوو، سزای عه‌بدو‌ل‌ل‌اش هیشتنه‌وه‌ی بوو له‌سه‌ر کاره‌که‌ی، وه‌کو نه‌به‌ری وتویه‌تی^(۵): ئه‌م چیرۆکه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر

^۱ المصدر نفسه (۲۲۵/۵).

^۲ تاریخ الطبري (۲۵۰/۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۴ الولاية علی البلدان (۱۹۷/۱).

^۵ تاریخ الطبري (۲۵۱/۵).

خۆپارتیزی ئەم دوو ھاوئە، بەلگەییە لەسەر موحتاجی سەعد بۆ مال و بۆتوی و کەم ژێانی بۆیە ناچار بوو لە بەیتومال قەرزى کردوو، ھەرۆھا بەلگەییە لەسەر پەرشانی عەبدووللای کۆری مەسعود بۆ پاراستنی سامانی موسلمانان و پەروشی بۆ گەپاندنەوێ قەرزەکانی، گەرچی کەوتیبێتە لای سەعد، کە والی کوفەییە و حاکمیەتی، والیەتی سەعد لەسەر کوفە سالتیک و مانگێ بوو^(۱)، دوای لابردنی سەعد عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەیی ئەببى موعیتی کردە والی کوفە پێشتر بەر لەوێ بێتە والی کوفە فەرماندەیی سوپایەك بوو لە سوپاکانی ئەببى کەر لە ئوردون، پاشان عومەر کردوویەتی بە سەرکاری عەرەبەکانی دورگە^(۲)، لە کۆتایی خەلافەتی عومەر و بەرایی خەلافەتی عوسماندا وەلید یەکیك بوو لە فەرماندەیی سەربازەکانی کوفە، جیھادی زۆری کردوو لەو جیگەو رینگەیاندا^(۳) فەرماندەیی ئەو ھەریمانەبوو بەر لەوێ لە کوفە دامەزرایت و بکریتە والی کوفە، خاوەنی شارەزایی بوو، دەربارەیی کوفە و ھەریمەکانی و سەربازەکانی و کاروبارە ھەمچەشنەکانی نەریتی خولەفای راشیدین و ابوو خاوەن خیرەیان ھەلدەبژاردو بەسەر ئەوانی تردا، لە کاتی پێویستدا والی تازە و لیھاتوویان دادەمەزراند.

عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەیی ھەلپژارد بۆ ویلیەتی کوفە، زۆری ئەوانەیی لە بارەیی دامەزراندنی عوسمانەو نووسیویانە نووسەرائی پێشویان ئەمانەیی دوایی ھەولیی ئەوێاندانەو ئیمامی عوسمان تۆمەتبار بکەن لە دامەزراندنی وەلید بۆ کوفە دەلێن: (عوسمان بۆیە وەلیدی کردوو بە والی کوفە برای دایکی خۆی بوو)^(۴)، ئەمە تەشەریکی راستەوخۆی تێدایە بۆ ئیمامی عوسمان^(۵)، لەسەرەتای والیەتی وەلیددا عەبدووللای کۆری مەسعود ھاوئەشی بوو سەرپەرشتیاری بەیتومال بوو، ھەتا ئەوکاتە مشتومرێ کەوتە نێوان وەلید و عەبدووللای کۆری مەسعود لەسەر کاریك، کە پەییوەندی بە داھاتی و لاتەو بوو کیشە کەیان بەرزکردەو بۆ لای ئیمامی عوسمان بۆ ئەوێ باشیان

^۱ المصدر نفسه (۲۵۰/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۵۱/۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱۹۸/۱).

^۴ المصدر نفسه (۱۹۸/۱).

^۵ انظر الاتهامات التي القاها (طه حسين، في كتابه الفتنة الكبرى) (۹۴/۱).

بۆ دابنى، نىمامى عوسمان واى بەباشزانى ويلايه تەكەو بەيتومال يەك چاۋ بىكەتەو
 يەكگرتوى بىكات و بىداتە دەستى وەلىدو عەبدوئاللاى كورى مەسعودى لاپرد، بىروپرواى
 وابو بەرژەو ەندىي گشتىي لەو ەدایە^(۱)، كە شەرىكى و دووبەشىە كە نەھىتتەو، وەلىد
 ماىەو لە كوفەو لە دلى خەلكى كوفەدا خۇشەويست بوو، خانووەكەى دەرگای پىو
 نەبوو^(۲)، لە ەموو كاتىكدا خەلك دەھاتنە مالى بۆ حەلى كىشەكانيان و بەباشى
 ەلەدەستا بە ئەركى سەرشانى و ەتا ەندى رووداو ەتا گۆپۆ لە كوفە، كە ەندى
 كىنە بازو داخ لە دل نايانەو بۆى، رووداوەكەش ئەو ەبوو كۆمەلئ گەنجى سەرسەرى
 ەستان بە كوشتنى ئىبن و حوسەيمان، وەلىدش بە رەزامەندى عوسمان تۆلەى لەم گەنجە
 دەستدريژى كەرانە كردهو و كوشتنى، لەو رووداوە بەدواوە كە سوكارى ئەم گەنجانە، كە
 تاوانبار بوون خزمەكانيان پروپاگەندەيان رازاندەو لەسەر وەلىدى كورى عەقەبەو
 ەوليان دەدا راوى ەلەكانى وەلىد بكن، بە ەموو توانايەك نەيتنگرييان دەكرد،
 خاوەن كوژراوەكان توانىيان قەزىبەى دژايەتى وەلىد گەشە پى بكن، يەكى لەو
 ەولايانە ئەو ەبوو وتيان ئارەقى خواردووە، بەم بۆندەيو ەداری حەددى لىدراو لە والىەتى
 كوفە لاپرا، موئامەرەچىبەكان ئەمەيان دەويست^(۳)، لەمەودا بە وردى باسى قەزىبەى
 ئارەقخواردنەكەى وەلىد دەكەين لە باسى والىبەكانى نىمامى عوسماندا (ان شاو اللە)،
 دواى لاپردنى وەلىد عوسمان نامەيەكى نارد بۆ ئەھلى كوفەو نووسىبووى: لە بەندەى
 خواوە عوسمان ئەمىرى نىمانداران بۆ خەلكى كوفە سلاو، پاش ئەو ەى وەلىدى كورى
 عەقەبەم كرده والىتان، ويستى سەرىپىچى بىكات رىگام نەدا، ەتەو سەرىگای راست،
 ئىستا لە باشترىن پىاو ەكانى ەزەكەى خۆبەتى، پىم وتبوو باش بىت لە گەلتان و ەيچم
 بەئىو ەوتبوو بۆ ئەوى بكن، ەەر كە خىرو چاكەى بۆ رژاندن و لە خراپە دورى گرتن و
 لەچاكە كرندا لىي بردنەو ئىو بە خراپە كرن بەنەيتنى تاوانبارتان كرد، خوا لەئىو

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۸).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۱/۵).

^۳ الولاية على البلدان (۲۰۱/۱).

زاناتره. ئیستاش سه‌عیدی کوری عاص ده‌که‌مه نه‌میرتان^(۱)، سکالای نه‌هلی کوفه ده‌باره‌ی وه‌لیدو لابرندی نه‌لقه‌یه‌ک بوو له‌و زنجیره سکالاو لابرندنه دووردریژانه‌ی که نه‌هلی کوفه‌ته‌شکیان پیتوه‌گرتبوو به‌رامبهر به‌نه‌میره‌کانیان^(۲)، زۆریتک له‌خه‌لکی کوفه په‌ستو توپه‌ بوون بۆ لابرندی وه‌لید، دوا‌ی وه‌لید نیمامی عوسمان سه‌عیدی کوری عاصی دیاری کرد بۆ نه‌میری کوفه سالی (۳۰) کوچی، نه‌وکاته سه‌عید نیشه‌جیتی مه‌دینه بوو باری کرد بۆ کوفه، نوینه‌ری نه‌هلی کوفه بوو به‌هامپرای سه‌عید، نوینه‌ره‌که‌ش نه‌و که‌سه بوو، که هاته‌ لای که هاته‌ لای نیمامی عوسمان و سکالای له وه‌لید کردو نه‌شته‌ری نه‌خه‌عی و غه‌یری نه‌ویشیان له‌گه‌ل بوو^(۳)، کاتی سه‌عید گه‌شته کوفه چوو ه‌ سهر مینه‌به‌ره‌که‌و سوپاسی خودای کردو ستایشی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد، پاشان وتی: (وه‌للّاهي من نيترداروم بۆ لای ئتوه، به‌لام بی‌م ناخۆشه‌و بیتاقه‌تم پیتی به‌لام (ناچارم که فرمانم پیکرا فرمان به‌ردارم) نایا ده‌زانن نا‌ژاوه‌ لوت و چاوه‌کانی هیناوه‌ته دیار وه‌للّاهي نه‌کیشم به‌ناو چاویا هه‌تا قه‌لاچۆی ده‌که‌م یان ته‌می‌ی ده‌که‌م، نه‌مپۆ من جله‌وگیری ده‌روونی خۆمم)، پاشان له‌ مینه‌به‌ره‌که‌ دابه‌زی^(۴).

له‌ راقه‌ی نه‌م وتاره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که سه‌عید ده‌رکی به‌سه‌روه‌ندی نا‌ژاوه‌ کردبوو، که له‌ کوفه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ پینش نه‌ماره‌تی نه‌م ده‌ستی پیکردوه^(۵)، هه‌روه‌ها وتاره‌که‌ی هه‌ره‌شه‌نامیژ بوو بۆ نا‌ژاوه‌چییه‌کان و جه‌سور بوو بۆ بنه‌رپرکردنی نه‌و نا‌ژاوه‌یه، که هه‌ستی به‌سه‌ره‌تا‌که‌ی کردبوو، سه‌عید توانی کاره‌کانی ریکبخت و نه‌میرو والی بۆ گشت شارو شوینه‌کانی سه‌ر به‌ کوفه‌ دیاری بکات و کاروباریان سه‌رله‌نوی ساز بکات^(۶)، کۆمه‌لێ غه‌زای سه‌رکه‌وتویی کرد، وه‌کو له‌ باسی فتوحاتدا باسمان کردوه،

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۲ الولاية على البلدان (۲۰۶/۱).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۴ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۵ الولاية على البلدان (۲۷/۱).

^۶ المصدر نفسه (۲۰۸/۱).

پاشان بهرهبهره نازاوه و فیتنه سهری هه‌لدا که له کوفه سالی (۳۳) کۆچی، به دورودریژی باسی ده‌که‌ین.

ئه‌شته‌ری کۆری نه‌خه‌عی موئامه‌ره‌یه‌کی ته‌نده‌وه دژی سه‌عیدی کۆری عاص به کۆمه‌لێ خه‌لکی په‌شۆکی و نه‌فام، ئه‌شته‌ر فریسی دان و بوونه هاوده‌نگی ئه‌شته‌ر، بۆ به‌رکه‌نارکردن و لابردنی سه‌عید، سه‌ره‌تا داوایان کرد له ئیمامی عوسمان سه‌عید بگۆرێ به‌یه‌کیکی تر، سه‌عیدیش والیه‌ک بوو له‌و والیانه‌ی که زووتر ئه‌هلی کوفه ره‌خنه‌یان لێده‌گرت و بیانوی لابردنیان ده‌گرت، وه‌کو کردیان به‌ سه‌عدی ئه‌بی وه‌قاص و وه‌لیدی کۆری عه‌قه‌به‌و جگه له‌مانه‌ش، به‌رکه‌نارکردنی سه‌عید و هاوشیوه‌کانی شوپرشیک بوو کوده‌تایه‌ک بوو هه‌رچی و په‌رچییه‌کان چه‌کیان بۆ هه‌لگرت و ئه‌م کرداره رابردویه‌کی گه‌نده‌له له‌ میژووی کوفه‌دا، به‌لکو له‌ هه‌موو میژووی ئیسلامدا ئه‌هلی کوفه هۆکاریکی حه‌قیقیشیان به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو ته‌نیا هۆکاره‌که گه‌شه‌سهندنی ئه‌و باره ناهه‌مواره بوو، که ده‌روونی خه‌لکی ناخرا‌بو، به‌ گومان و بوه‌تان به‌ ته‌سیری جارچییه‌کان و به‌ فیتی هه‌لگه‌راوه‌کان، ئیمامی عوسمان فه‌رمانی ده‌رکرد ئه‌بو موسای ئه‌شعه‌ری بیته‌ والی کوفه و سه‌عیدی کۆری عاص لابریت به‌ خواستی هه‌ندی له‌ ئه‌هلی کوفه، ئه‌بو موساش کاروباری ویلایه‌تی گرت ده‌ست و وتاریکی خۆینده‌وه بۆ ئه‌هلی کوفه و تی: (ئه‌ی خه‌لکینه پامه‌په‌رن بۆ ئه‌م جۆره کارانه‌و مه‌گه‌پینه‌وه سه‌ر بابه‌تی ئاوه‌ها پابه‌ندی کۆمه‌لێ موسلمانان بن و گوێرایه‌ل بن ئامانتان بم هه‌رگیز په‌له مه‌که‌ن ئارامگه‌رن، چونکه ئیوه ئه‌میرتان هه‌یه، وتیان نوێژمان بۆ بکه، وتی: نایکه‌م هه‌تا گوێرایه‌لێ و ملکه‌چی نه‌که‌ن بۆ ئیمامی عوسمان، وتیان ئه‌وا گوێرایه‌ل و گوێله‌مشتی عوسمانین^(۱)، عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ ئه‌هلی کوفه (بسم الله الرحمن الرحيم، پاشان ئه‌و که‌سه‌ی، که خۆتان هه‌لتان بژارد کردومه به‌ ئه‌میرتان، رزگارم کردن له سه‌عید وه‌للاهی نه‌رمونیانی خومتان بۆ پاده‌خه‌م، سه‌بری خۆمتان بۆ شل ده‌که‌م، به‌ کۆششی خۆم چاکسازیتان ده‌که‌م، هه‌رشتی ئیوه پیتان خۆشبیته‌ و داواتان کردیته‌، زانیبیته‌م گوناھی تیا نییه بۆم کردوون، هه‌رشتیکیش پیتان ناخۆش بیته‌ زانیبیته‌م

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۹/۵).

گوناهی تیا نییه چاوپۆشیم کردوون، ئەمانەشم لەوکاتەدا کردوو، که ئیوه پیتان خۆشبووه بۆ ئەوهی هیچ گلەبیتان بەسەرمەوه نەبیت^(۱).

ئەبو موسا بە هەمیشەیی والی کوفە بوو هەتا شەهیدبوونی ئیمامی عوسمان^(۲) بەم جۆرە ویلايەتی کوفە لە سەردەمی عوسماندا پینج والی گۆزیوه یەکه مین موغەیرە ی کۆری شوعبەو دواھەمین ئەبو موسای ئەشعەری بوو، لە ماوہی والیەتی هەریەک لە مانەشدا ژمارەیک رووداوو کارەسات روویداوہو کاریگەری راستەوخۆیان هەبووہ لەسەر رەوتی ولاتی ئیسلامیی، ئاژاوہو فیتنە لە کوفە چەکەرە ی کردو بەناو دانیشتوانە کەیدا پەلی راخست و لێ خۆبندنو بەرھەڵستکاری ئەمیرەکان بوو بە نەریتی خەلکە کە ی و زۆرجار ئەمیریان رەفز دە کردوہ بە کەیفی خۆیان، بۆ نمونە شکاتیان کرد لە سەعدی ئەبی وەقاص، شکاتیان کرد لە وەلیدی عەقەبە، سەعیدی کۆری عاصیان دەرکرد، هەر ئەمانەبوون پیش عوسمان عومەریان وەرەس کردبوو، هەندێ لە خەلکی کوفە پۆلێکی راستەوخۆو سەرەکیان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا، شایانی باسە کە هەندێ ویلايەتی لقی سەر بە ویلايەتی کوفە بوون، وەکو تەبرستان و نازیبیجان و هەندێ ناوچە ی تری باکوور لە شارەکانی فارس^(۳)، ئەو گرتییە، کە ئەم ویلايەتانە ی دەبەست بە کوفەوہ ئەوہبوو والیەکانی کوفە وەکو سەعیدی کۆری عاص ئەوان دەچوون لە ناحیەکانی کوفە فتوحاتیان دە کردو لە کاتی سەریپینچیدا خەلکە کە یان تەمی دە کردو دەیان مۆچاندن، ئەم ویلايەتە فەرعیانە دەورێکی خول خواردو یان هەبوو بە کوفەوہ^(۴).

لە میانە ی باسی ویلايەتە ئیسلامییەکانی سەردەمی عوسماندا بۆمان دەر دە کەو ی هەندێ ویلايەت هەبووہ لە زەتی لە سەقامگیری وەرگرتووہو بە درێژایی سەردەمی ئیمامی عوسمان وەک ئەو ویلايەتانە ی، کە کەوتوو نەتە دەقەری عەرەبی وەکو بەحرەین و یەمەن و مەککەو تائیف و غەیری ئەمانە، هەر وہا شامیش، لە زەتی لە سەقامگیری

۱ تاریخ الطبري (۳۴۳/۵).

۲ المصدر نفسه.

۳ الولايات علی البلدان (۲۱۳/۱).

۴ المصدر نفسه.

وهرگرتوه، له خه لافه تی عوسماندا، به لّام به سره خه لکه که ی له گه لّ عه بدوللای کورپی
عامری والیاندا هر سه رقالی فتوحات بوون، به لّام میسرو به سره له دوا دواپی
خه لافه تی عوسماندا پرپوو له گیره و کیشه بهم چه شنه فیتنه له هر دوو کیاندا سه ری
هه لّدا، کۆمه لّی له خه لکی ئەم دوو شوینه هاتن بۆ گرتنی مه دینه و کوشتنی ئیمامی
عوسمان له باتی غه زای دوژمنان بکه ن هاتن بۆ غه زای پایته ختی ئیسلام^(۱).

^۱ المصدر نفسه (۲۱۴/۱).

باسی دووهم: سیاستی عوسمان له گهڼ والییهکاندا بو دیاریکردنی مافه کانیان و نهرکه کانیان

یه کهم: سیاستی عوسمان له گهڼ والییهکاندا

نیمامی عوسمان له سهره تاي سالی (۲۴) ی کۆچیدا دهسه لاتی خهلافه تی گرته دهست، نهوکاته والییهکانی عومهر له شاره نیسلامییهکاندا بلاوه یان کردبوو، عوسمانیش سالیکی تهواو بیدهنگ بوو له والییتیان، پاشان دهستی دایه لابرده و دامه زرانده له شاره کاندا به گویره ی نهو دهسه لاته ی پییدرابوو، ههروه ها به پیتی نهو بهرزه وهندیانه ی، که ره چاوی کردبوو بو موسلمانان، له وانه یه عوسمان که وتبیتته شوینی وهستی نیمامی عومهر، که وهستی پیکردبوو له سالی زیاتر بیدهنگ مه که بو هیچ کارگیریکم، به لام بو نه بو موسا چوار سال بیدهنگ بکه^(۱)، عوسمان له سیاستیدا بهرامبه ر والییهکان له زۆریه ی هه لسوکه وته کاندا گرنگی ده دا به راویزی هاوه لان، ههروها هندی ویلیه تی دهخسته سهر ویلیه تهکانی تر، چونکه بهرزه وهندی موسلمانانی تیا به دی ده کرد، له بهر نهوه هندی له والییهکانی دامه زرانده بو ماوه یه کی دیاریکراو له هندی ناوچه دا، بهم ته رزه به حرهینی خسته پال به سه ره وهندی ویلیه تی شامی خسته سهر نهوانی تر به بو نه ی مردنی هندی له والییهکان یان به بو نه ی دهست له کارکی شانه وه ی هندی له والییهکان، عوسمان هه میشه نامۆزگاریی والییهکانی ده کرد دادپهروه ر بنو له نیو خه لکدا به بهزه یی بن، یه که مین نوسراویک که نووسی بو والییهکان دوا ی به یعه ت پیدانی خهلافه ت، نه مه بوو (پاش سوپاسی خودای گهوره، خودای گهوره فه رمانی کردوو پی شه واکان خه مخۆرو شوانی خه لکی بنو نه یانچه وسیننه وه و دیکتاتور نه بن به سه ریانه وه، نه وه لی نه م توممه ته ره وشتیان دل سو زانه بووه نه ک مله وپرانه، زۆر نزیکه پی شه واکان ببه نه چه وسیننه ر نه بنه غه مخۆر نه گه ر سته می وایان کرد شه رمو وه فاو نه مانه ت بارده کات، نایا ده زانن پوخته ترین ژیان تان نه وه یه که له کاروباری موسلمانان وردببهنه وه له هه رکویدا قه رزاری گه ل بوون بیان ده نه وه، نه گه ر هه قیان که وتوه ته سهر لییان وه رگریته وه، پاشان ناورپیده نه وه له نه هلی زیمه نه وه ی

^۱ سیر اعلام النبلاء (۲/۳۹۱).

مافی خۆیانه بیاندهنهوه و نهوهشی کهوتووه ته سهریان لییان وهرگر نهوه، پاشان نهو دوژمنانهی پهشیمان بوونهتهوه و هفا دردهپرن بۆیان^(۱).

لهو لیدوانه دا دهیینین عوسمان کۆمهلتی رینمایی سیاسی دهستنیشان کردووه بۆ والیهکانو به پیوستی زانیوه لهسهری برۆن، مافهکانی موسلمانان بدهنهوهو نهرکی خۆیان بڅهنه سهریانو مافهکانی نههلی زیمه بدهنهوهو نهرکی خۆیان بڅهنه سهریان، وهفایان ههبن لهگهڵ دوژمنانداو بۆ ههقی ههموولایهک دادپهروهر بن نابن خهونو خهیاالیان سامان بچرین بیته^(۲)، به ههمان شتیه عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ کاربهدهستهکانی وههندی زانیاری تاییهتی بۆ نووسین دهرارهی نهو کاروباره تازانهی که پهیهندی ههیه به ئیدارهی ویلایهتهکانهوه، وپری نوسراوه گشتیهکانی تر، که زانیاری نویی تیا دهنووسی و دهبوو گشت لایهک پهیهوست بیته پییهوه، یهکی له پهیههستبوونه گشتیهکانه وههبوو خهلیکی پهیهوست کرد له ههموو ویلایهتهکاندا دهست بگرن بهو قورئانهی که له مهدینه نوسراوهتهوه^(۳) به دیار چاوی هاوهله بهرپزهکانه، بهم دهستوره قورئانی ههناارد بۆ کوفه و بهسره مهککهو میسرو شامو بهحرهینو یهمنو جهزیره، ههموویانی خسته سهر قورئانهکهی مهدینهو فرمانی کرد ههموو قورئانه نووسراوهکانی تر کۆیکه نهوهو ناگری بدن، نه مهش به کۆدهنگی هاوهلانی مهدینه کرا، ههروهک ئیمامی عهلی گیزاویهتییهوه^(۴)، عوسمان زۆر پهروش بوو بۆ مونا فسه کردنی نه میرهکان له نیو خۆیاندا بۆ جیهادو زرگار کردنی شارهکان، ههریویه نوسراویکی نووسی بۆ عهبدووللای کوری عامر که والی بهسرهیوو، بۆ سهعیدی کوری عاص له کوفه پیی و تیبون (ههراکمان پیشتر بچنه خۆراسان نهوتانه دهکه مه نه میری خۆراسان نه مهش بوو به پالنه ری بۆ عهبدووللای، که خۆراسان فتهت بکات و سهعیدی کوری عاسیش فتهتی ته برستانی کرد^(۵). عوسمان ههندی جار کۆمهلتی مهرجی دادهنا بۆ نهوهی له

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الولايات علی البلدان (۲۱۵/۱).

^۳ تاریخ المدینه، أبوزید البصری (۹۹۷/۳).

^۴ المصدر نفسه (۹۹۵/۳ - ۹۹۶).

^۵ تاریخ الیعقوبی (۱۶۶/۲).

هه‌ئسوکه وتیدا به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان له به‌رچاو بگرت، بۆ نمونه مه‌عاویه‌ی نه‌بی سوفیان نوسراویکی بۆ نارد بۆ نه‌وه‌ی ریگه‌ی بدات شه‌ری ده‌ریایی بکات، عوسمانیش نووسی بۆ: نه‌گه‌ر خۆت و خیزان و ماله‌که‌ت ده‌به‌یته‌ ناو ده‌ریا نه‌وا سه‌ریازه‌کانیش به‌ ناوی، هه‌تا خاوه‌خیزانت له‌ پێشا نه‌به‌یت نابێ که‌س به‌هه‌یته‌ ناو ده‌ریا نه‌ویش چوه‌ ده‌ریاو خیزانه‌که‌ی له‌ گه‌ل خۆی برد^(١).

دووهم: نه‌و شیوازانه‌ی که‌ عوسمان به‌کاریده‌هینا بۆ چاودێریکردنی کاربه‌ده‌سته‌گانی و سۆراغی ده‌نگوباسیان پێده‌کرد

عوسمان کۆمه‌لێ شیوازی گرتبووه‌ به‌ر بۆ چاودێریکردنی والیه‌گانی، هه‌روه‌ها بۆ زانینی حال و نه‌حه‌والیان، یه‌کی له‌و شیوازانه

١- ناماده‌بوونی له‌ وه‌رزی هه‌جکردندا

ئیمامی عوسمان په‌رۆش بوو بۆ هه‌ج کردن و گه‌شتن به‌ حاجیان بۆ نه‌وه‌ی گوێ بیستی سکا‌لایان بیت و په‌رسیاری دادوه‌ری والیه‌گانیان لێ بکات، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش داوای ده‌کرد له‌ کاربه‌ده‌سته‌گانی له‌ وه‌رزی هه‌جدا له‌ باره‌ی بارودۆخی خۆیانوه‌ نامه‌ی بۆ بنێرن، هه‌روه‌ها نووسی بۆ شه‌ره‌کانیش له‌ هه‌موو وه‌رزیکی هه‌جدا له‌ باره‌ی کاربه‌ده‌ستانه‌وه‌ نامه‌ی بنێرن و شکاتیان له‌ کێ هه‌یه‌ تیا بنووسن^(٢)، ئەم کاره‌ به‌رده‌وامبوو، سه‌ره‌تا له‌ سه‌رده‌می عومه‌روه‌ ده‌ستی پێ کرد له‌ سه‌رده‌می عوسماندا درێژه‌ی پێدرا، وه‌کو دیداریکی سالانه‌ له‌ نێوان خه‌لیفه‌و والی و جه‌ماوه‌ردا ده‌به‌سترا^(٣).

٢- په‌رسیاری له‌ رێبواران ده‌کرد، که‌ له‌ شارو ویلایه‌ته‌کانه‌وه‌ ده‌هاتن ئەم ریگه‌یان په‌رسیاره‌ به‌ ئاسانه‌ترین شیوه‌ داده‌نریت، که‌ نه‌رکی نه‌ده‌خسته‌ سه‌ر شانی خه‌لیفه‌کان زۆر، زۆربه‌ی حاره‌ به‌ پێشه‌کی و بێ ئاگاداری ده‌هاتن زانراوه‌، که‌ خوله‌فای راشیدین هه‌ر چواریان کاریان به‌م شیوه‌یه‌ کردوه‌، بونی خه‌لیفه‌ له‌ مه‌دنیه‌ی منه‌وره‌ خۆی له‌ خۆیدا

^١ الولايات البلدان (٢١٦/١)، الخراج وصناعة الكتاب ص (٣٠٦).

^٢ الولايات البلدان (٢١٦/١)، نقلًا عن تأريخ الطبري.

^٣ أعصر نفسه (٢١٦/١).

ببوه هۆکارێکی یارمهتیده ر بۆ ههرسێ خه لێفه که، چونکه نوێنه ری شوێنانی به ئاسانی ده بینێ، کاتێ ده هاتن بۆ زیاره ت، به تایبه تی له وه رزی چه جدا^(۱).

۳- په یامنیتری هه ببوو له ناو نه هلی شاره کان، نو سراویان بۆ ده نووسی هه واییان ده دایه، عوسمانیش ده چوو به پیر نه و نو سراوانه که بۆی ده هات له لایه ن هاو وڵاتیانی خه لکی شاره کانه وه، له سکا لاکانیانی ده کۆ لێیه وه، به هه مان شیوه عوسمان پێ شوازی کرد له و نو سراوه ی نه هلی کوفه بۆ یان نارد، هه روه ها نه و نو سراوه ش که نه هلی میسر بۆ یان نارد، هه روه ها نو سراوه که ی نه هلی شام، عوسمان له نو سراوه کان ورد بوویه وه چاره سه ری ده کردن^(۲).

۴- ناردنی لیونه ی پشکنین (مفتش) بۆ ویلایه ته کان عوسمان ژماره یه ک پشکینه ری ره وانه کرد بۆ هه ندێ ویلایه ته کان بۆ زانی نی حال و بالیان و شاره زا بوون له و پر ویا گه ندانه ی که ده کرا بۆ والیه کان به رامبه ر له گه له کانیان، نه م لیژنه به راپۆرتی تیرو ته سه له وه له باره ی وه زعی هاو وڵاتیانه وه ده گه رانه وه^(۳)، بۆ نه م مه به سه ته عه ماری کور ی یاسری نارد بۆ میسرو موحه عمه دی کور ی مه سه له مه ی نارد بۆ کوفه، ئوسامه ی کور ی زهیدی نارد بۆ به سه ره، عه بدو لّالی کور ی عومه ری نارد بۆ شام، وێرای نه مانه ش کۆمه لّی پیاوی تری نارد بۆ شوینه کانی دیکه^(۴).

۵- سه فه رکردن بۆ ویلایه ته کان و پر سیاری کردن له بار و دۆخیان، راسته وه خۆ عوسمان له کاتی چه جدا سه ردانی مه ککه ی ده کرد و پر سیاری گوزه رانی لیده کردن، و توو یژی ده کرد له گه لّ والیه کاند او له گه لّ حاجی شاره کاند ا، و پر سیاری حال و ژیا نی لیّ ده کردن.

۶- داوای نوێنه ری ده کرد له ویلایه ته کانه وه بێن بۆ نه وه ی پر سیاری بکات له والی و نه مهیره کانیان.

^۱ الولاية علی البلدان (۲/۲۱۷).

^۲ المصدر نفسه (۱/۲۱۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

خەلیفە راشیدینەکان زۆرجار داویان دەکرد لە والییەکان، کە کەسانیک لە خەلکی
 شارەکان بنیڕن بۆیان، بۆ ئەوەی پرسیاریان لێ بکەن، عومەر و عوسمان و علی چەندین
 جار ئەمەیان کردووە، بەلام ئەبویە کە سەرقاتی کاروباری جیهادبوو نەیدەپەرژایە سەر
 ئەم کارە، هەرەها تەمەنی خەلافەتە کەمی کەمبوو، بۆیە کەم لەم کارانە ی کردووە^(۱).
 ۷- بانگهێشتکردنی والییەکان و پرسیارکردن لە ئەحوالی شارەکان.

ئەم شیتۆزە مەشهور بوو لە سەردەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە داو پەییوەندی
 بەردەوام هەبوو لە نیوان عوسمان و والییەکاندا بۆ باسی کاروبارە هەمەچەشنەکانی
 ولات، گرنگترین ئەم پەییوەندییانەش ئەو کۆبوونەوانەبوون، کە عوسمان دەییەست لە گەڵ
 والییەکاندا لە مەدینە و بانگهێشتی والی بەسەر و کوفە و شام و میسرو غەیری
 ئەمانەشی کرد، هەرەها بانگهێشتی هاوڵە مەزنەکانی کردو کۆبوونەو هەیکە لە گەڵدا
 بەستو و سەرۆبەندی ئازاوەی تاووتوێ کرد لە گەڵیان، کە تازە سەری هەڵدابوو، پای
 والییەکانی وەرگرت لە بارە ئازاوە و چوونیهتی چارەسەرکردنی بەو هەر والییەکان بۆ
 چوونیکە دەربیری بۆ چارەسەرکردنی ئەم دیاردهیه^(۲).

۸- نامەگۆڕینەو هە گەڵ والییەکان.

داوی راپۆرتی لێدەکردن لە بارە گوزەرانی گەلو ئەحوالی شارەکانیانەو ئەم
 شیتۆیه لە سەردەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە دا مەشهور بوو، زۆر بە گەرمی
 ئەم شیتۆیه لە سەردەمانی ئەبویە کە عەلیدا پیادە دەکرا^(۳)، ئەم رێگەیه گرنگترین شیتۆز
 بوو کە عوسمان لە سەری دەپۆشت بۆ چاودێری و بەدواداچوونی والییەکانی، عوسمان
 جەسوربوو لەسەر ئەوەی والییەکان هەستن بە ئەرکەکانیان لە سەری پێچییەکان ناگاداری
 بکەنەو، بۆ ئەوەی بەپیتی زانیاری خۆی رێنمایان بکات هەڵەکانیان بۆ راست کاتەو،
 ئەگەر سەملا لەسەر والییەکان کە سەری پێچییەکیان کردووە فەرمانی سزادانی داوون بەبێ
 ئەوەی بڕوانیتە چالاکییەکانی و گومانە باشەکان، بۆ نمونە حەددی ئارەقخواردنەو هە دا

^۱ الولاية على البلدان (۱۲۲/۲).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۲۲/۲).

له وه لیدی کوری عه قه به دواى به ديهاتنى مهرجه کان به بى ئەوهى پروانیتته ئەوهى تايان شاهیده کان راستگۆن یان به پیچەوانه وه^(۱) دواى حەدد لیدان له والییه تی کوفەش لایرد^(۲)، قۆناغ قۆناغ نوسراوی دهنوسی بۆ ئەهلی شارەکان و والی تازەى بۆ دادەمەزراندن بۆ ئەوهى په یامه کانی خەلیفه جیبه جی دبکات، ههروه ها زۆر جارێ نوسراوی دهنارد بۆ عامه ی خه لک له شارەکان و نامۆژگاری ده کردن بۆ ئەوهى له گه ل والییه کان کاروباری گه ل ئاسان بکن، یه کى له و نوسراوانه که ناردی بۆ شارەکان و هه ریمه کان تییدا وتبووی (پاش سوپاسی خودا، من کاربه ده ستم هه لباژاردووه که له هه موو مه راسیمیکدا سه ردانم بکات، ئاگاداری بارودۆخه که ییم، له و رۆژه وهى ده سه لاتم گرتۆته ده ست فه رمانم به چاکه کردووه و رینگیم له خراپه کردووه، که مه ترخه میم به رامبه ر هه یج شتیئک و هه یج که سی نه کردووه ئیلا مافی خۆیم پینداوه، نه بۆ خۆم نه بۆ خیزانه که م هه یج مافیکم بریار نه داوه پینش گه له که م، نه گه ر که سی به بیناگایی من لیتی درا بیته یان جنیوی پى درابى و له من په نهان بیته، با دادی خۆی بکات هه رکه سی سکالایه کی هه یه له مه راسیمیکدا با بیته بۆ لام مافی خۆی وه رگرتیت، یان له خۆم یان له کاربه ده سه که م یان بمان به خشیت خودای گه وره پاداشتی به خشنده کان ده داته وه .

کاتى نووسراوه که ی له شارەکاندا خویندرا یه وه خه لک ده ستیان کرد به گریان و دوعای خیریان کرد بۆ ئیمامی عوسمان^(۳).

سینیه م؛ مافو حه قى والییه کان

له سه رده مى خه لیفه راشیدینه کاندای بریار درابوو، که والییه کان مافی جوړاو جوړیان هه یه وه هه ندیکیان په یه ونه دی به گه ل و جه ماوه ره وه هه یه وه هه ندیکیشیان په یه ونه دی به خه لیفه وه هه یه، وێرای مافه کانی تر که په یه ونه دی به به یتوما له وه هه بوو، هه موو ئەو مافه ماددی و مه عنه ویانه به پله ی یه که م نامانجی هاوکاری کردنی والییه کانه بۆ

^۱ المصدر نفسه (۱۲۶/۲).

^۲ المصدر نفسه (۲۱۷/۲).

^۳ تاریخ الطري (۳۴۹/۵).

به‌جینگه‌یاندنی واجباتی خو‌یان و خزمه‌ت‌کردن به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی، گزنگترین مافه‌کانیش نه‌مانه‌ن:

۱- له‌ گونا‌هو سه‌ری‌پچیدا گو‌پراه‌لیان نه‌کن.

خودای گه‌وره ده‌فرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَكْبِعُوا اللَّهَ وَأَكْبِعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَهْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء: ۵۹).

قورتبی ده‌لیت: (له‌ نایه‌ته‌کانی پی‌شودا به‌ والییه‌کان ده‌ستی پی‌ کردو فرمانی پی‌کردن نه‌مانه‌تپاریزین و له‌ نیوان خه‌ل‌کدا داد‌گه‌رین، له‌م نایه‌ته‌دا فرمانی کردوو به‌ په‌عیه‌ت گو‌پراه‌لی خودای گه‌وره بن و به‌ر له‌ هه‌موو که‌سی فرمانه‌کانی به‌رجه‌سته بکه‌ن و دوور که‌وتنه‌وه له‌ نه‌هییه‌کانی، پاشان گو‌پراه‌لی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، له‌و کارانه‌ی فرمانی پی‌کردوو یان قه‌ده‌غهی کردوو، پاشان گو‌پراه‌لی نه‌میره‌کان بکه‌ن، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر پای کۆماری ها‌وه‌لان و نه‌بی هوره‌یره و نیبن و عه‌باس و جگه‌ له‌مانه‌ش^(۱)، له‌ سه‌رده‌می راشیدیندا کۆمه‌ل‌گهی نیسلا‌می به‌ گشتیی، شه‌ریعه‌تی له‌ سه‌رووی هه‌موانه‌وه داناه‌ حاکم و مه‌حکوم سه‌ری بۆ که‌ج کردوو، له‌به‌ر نه‌وه گو‌پراه‌لی حاکم و نه‌میره‌کان به‌ستراه‌ به‌ گو‌پراه‌لی خودای گه‌وره و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه ﷺ، هه‌روه‌ک پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی (نابئ گو‌پراه‌لی له‌ تاواندا بکریت، گو‌پراه‌لی به‌س له‌ چاکه‌دا ده‌کریت)^(۲).

۲- به‌خشینی نامۆ‌گاری بۆ والییه‌کان.

له‌ روان‌گهی فرمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌وه، یه‌کی‌که‌ له‌و بنه‌ره‌تانه‌ی، که‌ سه‌رجه‌م نومه‌ت ناشایه‌تی و ده‌بجۆینیته‌وه و چه‌ندین نه‌مری له‌سه‌ر هاتوو له‌ دووتویی قورنان و فرمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ و به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی ناما‌ژه‌یان پی‌کردوو، نه‌ویه‌ فرمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌، بکه‌ن به‌ تاییه‌تی والییه‌کان فرمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی کردوو که‌ نامۆ‌گاریان بکه‌ن، واته‌ نامۆ‌گاری والییه‌کان

^۱ تفسیر القرطبي (۲۵۹/۵).

^۲ البخاري كتاب الاحكام رقم (۷۱۴۵).

خهلیفه راشیدینییه کان هەر چواریان نهریتیان وابوو نوسراویان ده نووسی بۆ والییه کانیان
و به بهره وامی

نامۆزگارییان ده کردن شو ده قانمی له مباره یه وه هاتوون زۆرن به نارچه حتی ههژمار
ده کرین و جهم ده کرین^(۱).

۳- پیویسته له سه ر گهل هه وائی راست و دروست بگه یه نن به والی، هه وائه کان راست
بن، نیتر له باره ی بارودۆخی گشتیی خه لکه وه بیتر، یان له باره ی هه وائی دوژمنه وه بیتر
یان له باره ی بریکاره کانی والیی و فه رمانبه ره کانیه وه بیتر، به پیی توانا په له ی تیا
بکریتر به تایبه ت شو ره وشانه ی په یوه ندیی به جهنگ و هه وائی دوژمنه وه هه یه،
ئه وانه ش که په یوه ندی به کاربه ده ست و غه یری ئه مانه شه وه هه یه، ئه مه ش له سۆنگه ی
هاوکاری کردن له به رپرسیاریه تی والیدا ده کریتر بۆ ره چاوکردنی به رژه وه ندیی گشتیی
ئومه ت^(۲).

۴- پشتیوانی کردنی والی له هه لۆیسته کانیدا.

کاتی ئاژاوه به رپابوو سه رانی ئاژاوه گیر داویان کرد له عوسمان هه ندی له والییه کان
لابیات و به رکه ناریان بکات، نیمامی عوسمان ئه مه ی ره فز کرد، ئه م به قسه نه کردنه بۆ
خزمه تی نامانجی گشتیی ولاتی نیسلامی بوو، بۆ رینگرتن له شله قانندی بارودۆخ بوو،
مانای ئه وه نه بوو ئاوپ له سکالای جه ماوه ر ناداته وه وه به بن لیکۆلینه وه پتشیگری له
والییه کان ده کات، به لکو ئه م به قسه نه کردنه ی خوله فا دوا ی لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی
ئه و سکالایانه بووه و دوا ی لپیچینه وه ی ورد بووه، لیژنه ی تاییه تیان له هاوه لآن
ناردوه بۆ لیکۆلینه وه ی ئه و کیشانه، له هه مان کاتدا پشتیوانی کردن له والی واجبیک
بووه له لایه ن خه لیفه وه، هه روه ها واجبیش بووه له لایه ن گه له وه، پیویست بووه له سه ر
خه لک ریزیان لی بگرین و بیان نرخین^(۳)، عوسمان هه ندی والی لابر دووه دوا ی ئه وه ی بۆ
ده رکه وتوه، که به رژه وه ندیی جه ماوه ری تیدایه.

^۱ الولاية على البلدان (۵۶/۲).

^۲ المصدر نفسه (۵۷/۲).

^۳ المصدر نفسه (۸۵/۲).

۵- دواى لابرډنى والييه كان ده بى هەر رېزيان لى بگيريت

عوسمان رېزى گرتووه له تهبو موساى شه شعهرى و عه مرى كورپى عاص، دواى لابرډنيشيان، بهلكو تيبينى ده كه مين عوسمان راويژى به عه مرى كورپى عاص كردووه له مه سله گه وره كانى ولاتدا دواى لابرډنى، نه مه ريزيكي گه وره بوو له عوسمانوه بو شو والييه كاني كه له ويلايه تدارى لاييردبوو.

۶- موچه و ده رماله والييه كان

يه كى له مافى والييه كان شو موچه يه بوو كه پيى ده ژيان، بهرنامه ي نازوخه و موچه ي كاربه ده سته كان بوو، كه خه ليفه راشيدينه كان ريكيكه وتبون له سه رى و لاسايى پيغه مبهريان عليه السلام ده ركدووه و چاويان له و ده كرد، ته نانه ت ريوايه ته كان باسى موچه ي هه ندى له كاربه ده سته كانى كردووه، چه مكى شم ريوايه تانه شه مديه هه موو كاربه ده ستان موچه و ده رماله يان هه بووه، به دريژايى سه رده مى راشيدينه كان، زوربه ي شو ريوايه تانه ي له م باره يه وه هاتوون به پله ي يه كه م رشديان خستووه ته سه ر سه رده مى نيمامى عومهر، ته نانه ت باسى نازوخه ي هه ندى له والييه كانى شو سه رده مه ده كه ن، عوسمان و عه ليش له سه ر ناكارى دوو خه ليفه كه ي پيشى خو يان ده وړو پيشتن بو پياده كړدى نازوخه ي كارگيرو والييه كان، به لام له سه رده مى نيمامى عوسماندا به خشيش پيدان و ده رماله زور فراوان و به رين بوو بو خه لك به گشتيى و بو والييه كان به تايبه تى، به پيى شو داها ته زياده ي ده ها ته نيو به يتومال له شه نجامى فتوحاتى والييه كانى عوسمان له خو ره لات و نه رمينييه و نه فريقاو شوينه كانى تر، بهلكو عوسمان موكافه نه ي براوه ي ده به خشى به بريكاره تايبه ت و ليها تووه كانى، بو نمونه پينج له پينج يه كى ده سته كوتى فه تى باكوورى شه فريقاى دا به عه بدوللاى كورپى سه عدى نه بى سه رح له پاداشتنى شو فه تمه دا، به م چه شنه پيى وتبوو: (نه گهر خوداى گه وره سه بينى شه فريقاى له سه ر ده ستنى تو فه تى كرد له و ده سته كوتى به ده ستنى ده هينى پينج له پينجى بو تو، وه كو خه لاتى^(۱))، به هه رحال ده بى پيداننى ناروخه و موچه ي كاربه ده سته كان، به جوړيك بيت پيوستيان تير بكات، بيياك بن له خه لكى، شم

^۱ تاريخ الطبري (۲۵۲/۵).

بدرنامه‌یه (بدرنامه‌ی موچه و خۆراکدان به والییه‌کان) پیغه‌مبەر ﷺ ره‌نگی رشتوه، خه‌لیفه راشیدینه‌کان له‌سه‌ری رۆشتوون، هه‌تا سه‌رکاره‌کان بی‌یاک و بوون له مال و دارایی خه‌لک و یه‌کلابونه‌وه بۆ کارکردن و به‌رژه‌وه‌ندی ده‌ولت^(۱).

چواره‌م: نه‌رکی والییه‌کان

۱- پیاده‌کردنی ناین دیارترین نه‌رکیان بووه

أ - بلاوکردنه‌وه‌ی ناینینی نیسلام له نیتو خه‌لکدا، هه‌رچهند نه‌و سه‌رده‌مه تاییه‌ت کرابوو بۆ فتوحاتی گه‌وره‌ گه‌وره، پتیویست بوو والییه‌ فەرمانداره‌کان به جوانی، که ناین له ولاته‌ رزگارکراوه‌کاندا بلاوکه‌نه‌وه‌و پشت نه‌ستوو‌رین به‌و هاوه‌لانه‌ی له‌گه‌لێاندایه، والییه‌کان به‌م موهیمیه‌ هه‌لده‌ستان و تیرای که‌سانیک که هاریکاری ده‌کردن له سه‌ره‌تای فه‌تحدا، له سه‌رده‌می نه‌بویه‌کردا، پاشان نه‌مه له سه‌رده‌می عومهدرا شاره‌کان پشتیان ده‌به‌ست به‌مامۆستاو شه‌رعزانه‌کان، که بۆیان په‌وانه ده‌کرا، دوا‌ی په‌ره‌سەندنو بنیاتنانی شاره‌ نوێیه‌کان له ماوه‌ی دوا کۆتایی خه‌لافه‌تی عومهدرا جه‌خت کرایه‌وه له ره‌وانه‌کردنی مامۆستای ناینیه‌کان، وه له ماوه‌ی خه‌لافه‌تی عوسمان و عه‌لیشدا له به‌ر زۆری ژماره‌ی دانیش‌توان له شاره‌گه‌وره‌کانداو زۆری ته‌له‌به‌ی عیلم و سه‌رقالی والییه‌کان به‌ په‌وشه‌ جیاوازه‌کانه‌وه‌و فراوانی ویلایه‌ته‌کانیان که هه‌موویان شوێنکه‌وته‌ی یه‌ک ویلایه‌ت بوون ژماره‌یه‌ک له شاره‌کان و پتیویستیان به‌ شه‌رعزان و مامۆستا هه‌بوو^(۲).

ب - ئیقامه‌ی نوێژکردن

خه‌لیفه‌کان خودی خۆیان به‌ درێژایی سه‌رده‌می هه‌ر چوار خه‌لیفه‌که هه‌لده‌ستان بۆ به‌جێکردنی نوێژی هه‌ینی و جه‌ماعه‌ت و جه‌ژنه‌کان له‌و شاران‌ه‌ی که تیدا حوکم‌رانیان ده‌کردو و تاریان بۆ خه‌لک ده‌دا له هه‌ینی و جه‌ژنه‌کان و بۆنه‌کاندا، به‌ هه‌مان شێوه جی‌گه‌ره‌کانیشیان له شاره‌کاندا به‌م موهیمیه‌ هه‌لده‌ستان، به‌ ردیژایی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌کانی راشیدین له‌ناو خه‌لکدا خۆیان و تاریان ده‌داو ئیمامه‌تیان له نوێژدا ده‌کرد^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۶۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۶۶/۲).

^۳ الولاية على البلدان (۳۷/۲).

ج - پاراستنی بنه‌ماکانی ناین

خه‌لیفه‌کانی راشیدین دوا‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌ستیان کردوه به‌گوره‌یی نه‌و نه‌رکه‌ی خراوته‌ه نه‌ستویان بۆ پاراستنی دین له‌سه‌ر بنه‌ما دروسته‌کانی نه‌و بنه‌مایانه‌ی که‌دابه‌زیوه بۆ پیغه‌مبهر ﷺ تیکۆشان و لیبراون بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ، بنه‌برکردنی بیدعه‌و کارکردن بۆ به‌رزراگرتنی نایینی خوداو ریژی پیغه‌مبهره‌که‌ی ﷺ و به‌ره‌رچی نه‌و ده‌ستکیسانه‌ بده‌نه‌وه که‌ده‌یانه‌وی پۆخله‌وات بجه‌نه‌ ناو نه‌م دینه‌، نیمامی عوسمان کاری کرد بۆ نووسینه‌وه‌ی قورناتی پیروژو‌نوسخه‌ی لی‌گیه‌یاند به‌شاره‌کان و فه‌رمانی کرد به‌والیه‌کانی نه‌و قورنانه‌ نووسراوانه‌ی تر که‌لای خه‌لکه‌ بیسوتینن له‌پیناو پاراستنی گرنگترین بنه‌ماکانی دیندا که‌قورناتی پیروژه^(۱).

والیه‌کانی عوسمان کۆششیک‌کی زۆریان به‌خشی بۆ به‌ره‌نگاری نه‌و سه‌به‌نیانه‌ی که‌راوبۆچوونی نامۆیان هینابووه‌ ناو نیسلام، ته‌نگیان پی‌ه‌لچینین و تاربان نان^(۲)، به‌شیوه‌یه‌گی گشتییی پاراستن و پاریزگاریی نه‌م دینه‌و ریژگرتنی، گرنگترین نه‌رکی سه‌رشانی والیه‌کان بوو^(۳).

د - نه‌خشه‌گرتن و ته‌لاری مزگه‌وت

کاتی پیغه‌مبهر ﷺ گه‌شته (قویا)، هه‌ستا به‌دروستکردنی یه‌که‌مین مزگه‌وتی نیسلام تییدا، له‌دوا‌ی دروستکردنی مزگه‌وتی شاری مه‌دینه‌، ده‌ستی کرد به‌دروستکردنی بینای مزگه‌وتی قویا، خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کانیش به‌هه‌مان شیوه‌ به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر دروستکردنی مزگه‌وت له‌شارو پیته‌خته‌کان و شوینه‌ رزگارکراوه‌کان گه‌رچی والیه‌کان هه‌لنه‌ستاوان به‌بنیاتنانی هه‌ر هه‌موو مزگه‌وته‌کان، به‌لام پۆلئیک‌کی مه‌زنیان هه‌بووه له‌بنیاتنانی مزگه‌وته‌ سه‌ره‌کییه‌کاندا له‌زۆریه‌ی مزگه‌وتی نه‌و ناوچه‌ی سه‌ر به‌ویلایه‌ته‌کانیان به‌تایبه‌ت له‌دروستکردنی مزگه‌وته‌ گه‌وره‌کان.

^۱ تاریخ المدینة (۳/ ۹۹۶ - ۹۹۹).

^۲ عبدالله بن سبا و اثر فی أحداث النفسه، سلمان العوده، ص (۲۱۴).

^۳ الولاية علی البلدان (۲/ ۶۹).

ه - ئاسانكارى بۇ پەرشى ھەج

والى ھەرىمەكان و شارەكان لە سەرەتاي ئىسلامدا بەرپرسبون لە ئاسانكارى رەوشتى ھەج لە ويلايه تەكانى خۆياندا و سەلامەتتيان دابىن دەكرد بۇ حاجييه كان، والييه كان ھاريكارى ئەميرە كانيان دەكرد بۇ قافلەى ھەج و ماوھى سەفەرى ھەجى بۇ ديارى دەكردن و ھيچ حاجييه لە شارى خۆى دەرنەدە چوو بە مۆلەتى والى نەبىت، ھەندى لە ئەميرە كان بە رىكخستنى تەدارەك وازيان نەدە ھيئا بەلكو ھەيانبوو كارى بۇ رىكخستنى دابىنكردنى ناو دەكرد لەو رىگايانەى كە حاجييه كان پييدا دەپۆشتن، ئەو ھەدوللایى كورى كورەيزە ناوى دابىن كوردبوو لە رىگەى حاجييه كانى بەسەرەدا، كاتى كارگيرى ئىمامى عوسمان بوو لەسەر ئەو رىگايەى كە لە بەسەرەو دەچىتە مەككە^(۱). شەرعزانە كان لە دواى ئەم كارە جەختيان كروو تەو، كە ئاسانكارى بۇ حاجيان، كارىكە لە ئەركە كانى والييه كان بۇ بەرامبەر شارەكانى خۆى، ماوھردى دەلىق: (ئاسانكارى بۇ حاجيان و مەراسىمى ھەج، يەكئىكە لە ئەركە كانى ويلايه تەگەرى، چونكە لە جوملەى ئەو يارمەتتيانەيه كە دەخريتە ئەستۆى ئەمير)^(۲).

و - جيئە جيئەكردنى سزا شەرعىيە كان

جيئە جيئەكردنى سزا لەسەر سەرىپچىكەرانى فەرمانى خوداو سوننەتى پيغەمبەرە كەى ﷺ واجبىكى دىنى بوو و خراو تە ئەستۆى والييه كان، بەلكو يەكئىك بوو لە كارە سپيئردراوھە كانى سەرشانيان، نيتەر ئەو سزايە لەسەر سەرىپچىيەك بيت كە دەبىتە كۆسپى مومسلمانان بە گشتىيى ياخود ئەو سەرىپچيانە بيت كە دەبىتە زيان بۇ گرۆيەكى ديارىكراو^(۳)، ئىمامى عوسمان و والييه كانى ھەستاون بە جيئە جيئەكردنى سزا شەرعىيە كان لە سەردەمى خۆياندا.

۲- سەرەوتنى خەلك لە شارەكانى خۆياندا

پاريزگارىكردنى ئاسايشى خەلك لە ويلايه تەكاندا، يەكئىكە لە ئەركە ھەرە گەورە كانى ئەستۆى والى، لە پيئناو دەستە بەرركردنى ئەم كارەدا دەبى والى ھەستى بە

^۱ الولاية على البلدان (۱۹۲/۲).

^۲ الاحكام السلطانية، أبو الحسن الماوردي ص (۳۳).

^۳ السياسة الشرعية لابن تيمية، ص (۶۶).

ژماره يهك كاروبارى تر ، بۆمۈونه گرنگرىنيان جيىبه جىڭ كىردنى سزايه له سەر تاوانباران و له پى دەرچووه كان^(۱)، سزا بۆ ئەو تاوانانەى كە ژيانى خەلك و مال و سامانيان دەخاتە مەترسييه وه، بەم چەشنە رووداوه ئەمىنيه كان كە مەدەبىت و كوشتن و دزى و رىڭرى و نازاوه نامىنى، بەلكو ناسايش وا بەرقەرار دەبى خەلك بەرامبەر خەلكانى تر قسەى نابەجى و بوھتان و بۆ ھاويشتن نامىنى، جيىبه جيىكردنى سزا، رىڭرى دەكات، له دەمدريژىي ئەدەبى بۆ سەر خەلك، ھەر ھە ناموس و شەرەفيان دەپاريزىت، تەمىنكىردنى ژيانى خەلك و پاراستنى ھەندىكيان له ھەندىكى تريان ئەركى سەرشانى والييه كان بوو، بەلكو كارگىرە كان بە فەرمانى خەليفە كان كاريان بۆ زامىنكىردنى ناسايشى جانەو ھەر كەو ھەمارو دويشكى ويلاتە كەى ژىر دەستيان كىردووه، بەلازى دەلەيت: كارگىر نىسبىن نوسراويكى نووسى بۆ مەعاويە، ئەوكاتە مەعاويە والى شام و جەزىرە بوو، سكالاي نووسى بوو، كە كۆمەلەى له موسلمانان دويشكى ژيانى پى تال كىردوون، ئەويش نووسى بۆى، فەرمانى پىكردبوو سكالايان بىر دە لاي، كە كۆمەلەى له موسلمانان بە دەست دويشكەو ھەبۆدە بوون، ئەويش داواى لى كىردن چاكىن بەرامبەرى دوويشكە كانى شەرە كەو خۆمان پىاريزىن و ھەموو شەويك ئەزكار بخويىت ئەوانيش بە قسەيان كىرد، بەلام دوويشكە كان زيانە خىشبوون بۆيە فەرمانى كىرد بىانكوژن^(۲).

۳- تىكۆشان لەبەر خاترى خودا

تايبەتمەندى ھەرەديارى سەردەمى خەليفە راشيدىنە كان ئەو ھەبوو والييه كان فەرماندارى جىھادبوون لە شارو ناوچە كاندا، ھەر بەم شىوہ بە والييه كان لە سەردەمى عوسماندا رۆلنىكى گەورەيان ھەبوو لە فتوحاتە كاندا يەكى لەوانە عەبدوللاى كورى عامرى كوريزو موغەيرەى كورى شوعبەو ئەبو موساى ئەشعەرى بوو ئەمانە فەتھيان گەيانە خۆرەلات، عەبدوللاى كورى سەعدى ئەبى سەرحىش فەتھى گەيانە باكورى ئەفريقا، مەعاويەى كورى ئەبى سوفيانىش فەتھى گەيانە چوارقورنەى ئەرمىنيە و ولاتى رۆم، گىشتمان باش دەزانين ئەمىرە كان لە سەردەمى خەليفە راشيدىنيە كاندا

^۱ الولاية على البلدان (۷۱/۲).

^۲ فتوحات البلدان، البلازى، ص (۱۸۳).

ویرای به‌پویه‌بردنی ویلایه‌ته‌کانیان موجهیده‌بوون بۆ قوله‌کانی دوژمن و خۆیان نه‌خله‌فاندوه له کاره پئی سپێردراوه‌کانیان دوانه‌که‌وتوون، بئی سۆ جیهاد‌کردن هاوپیچی کۆمه‌لئی کاری ده‌ستنیشان کراوه، که خزمهت به‌کاروباری گشتیی ده‌کات، سه‌رچاوه میژووویه‌کان ناماژه‌یان بۆ گرنگترین نه‌و کارانه‌ کردوه، که له لایهن نه‌میره‌کانه‌وه ریکراوه‌ نه‌نجامدراوه‌ وه‌کو:

أ - ناردنی خۆبه‌ختکه‌ران بۆ جیهاد له لایهن نه‌میره‌کانه‌وه.

والی یه‌مه‌ن و به‌حره‌ین و مه‌که‌و عومان موجهیده‌کانیان ره‌وانه‌ ده‌کرد له ماوه‌ی تافی سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسماندا^(۱).

ب - به‌رگری کردن له ویلایهت دژی دوژمنانان.

والیه‌کانی شام به‌ره‌لستی رۆمه‌کانیان ده‌کرد به‌ درێژایی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کان، هه‌روه‌ها هه‌ر به‌م جوژه‌ والیه‌کانی عیراق به‌ره‌لستی فارسه‌کانیان ده‌کرد هه‌تا بۆیان هه‌لکه‌وت دواه‌مین پادشای فارس‌یان کوشته‌ له سه‌رده‌می عوسمانی کورپی عه‌فاندا.

ج - په‌رژینه‌کردن و قایم‌کردنی ولات.

ئیمامی عوسمان فه‌رمانی ده‌کرد به‌ په‌رژینه‌کردنی که‌ناره‌کان و کون به‌رکردنیان، هه‌روه‌ها (مووجه‌ برینه‌وه‌ بۆ نه‌و سه‌ربازانه‌ی له‌و شوینانه‌دا ده‌میینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی پربن له‌ جوامیری و هیمه‌ته‌ی پیاوانه‌)^(۲).

د - به‌دواداچوون، واته‌ که‌وتنه‌ په‌یجورو سۆراغ‌کردنی هه‌والی دوژمن.

والیه‌کان هه‌لده‌ستان به‌ سۆراغ‌کردنی هه‌والی دوژمنان و ئا‌راسته‌ی به‌روه‌ه‌ندییه‌کانیان ده‌دۆزییه‌وه‌ و خالی هه‌ره‌ گرنگیان دیاری ده‌کرد و په‌دیان ده‌گرت و ده‌یان‌توانی ریزی دوژمنان بشیوین و چاو (سیخوپ) به‌چینن له‌ ناویاندا که‌ سه‌ربه‌خۆیان بیته‌.

ه - به‌ هیمه‌ته‌ی نه‌سپه‌کان شاره‌کانیان ده‌پاراست.

^۱ الولاية على البلدان (۷۲/۲).

^۲ المصدر نفسه (۷۳/۲).

ئەسپ بايەختىكى تايىبەتى ھەبوو لە جىھاددا، مۇسلمانان بايەختان دەدا بە مۇچاندن و مەشق پىئىکردنى ئەسپ، وە لە رۆزگارى پىئىغەمبەردا ﷺ زۆر گزنگىيان پىدەدا پاشان ئىمامى عومەر سىياسەتتىكى گىشتگىرى دارىشت، بۇ زۆرۇ زەوھەندکردنى ئەسپ بۇ جىھادکردن لە شارە ئىسلامىيەكاندا^(۱)، ھەرۋەھا ئىمامى عوسمانىش لەسەر ھەمان سىياسەتى عومەر دەچو لە بايەختان بە ئەسپ ئەم ئەسپانە نامادەباش دەكران بۇ بەرگىرى كىتوپر لە ولاتى ئىسلامىي.

و- رايىتئانى مېردمنداآن و نامادەكردىان بۇ جىھاد.

سەردەمى خەلىفە راشىدئىنەكان ئەمىرەكان بايەختان دەدا بە پەرۋەردەى مندالآن و رايىتئانىان بۇ ژيانى جىھادى ئايندە.

ز- برەودان بە تۆمارگەى سەربازىيى واتە (دىوانى سەربازىيى).

عوسمان لە سەر پەيرەوى سىياسەتى عومەر دەچوو، لە گزنگىدان بە دىوانى سەربازىيى، ئىمامى عوسمان زۆر گزنگى دەدا بە دىوانى شارەكان، چونكە بېروراي و ابو خەلئى شارەكان زۆر پىئوسىتئان بە زەبتكردن ھەيە، بە تايىبەت ئەو شارانەى كە نزىكن لە دووژمنەو، چونكە ئەم شارانە پىئوسىتئان بە سەرباز ھەيە بە بەردەوامى، والىيەكان بەرپرئىارى راستەوخۆ بوون، لە دىوانى سەربازىيى شارو ھەرىمەكەياندا ھەرچەندە ھەندى فەرمانبەرى تر سەرپەرشتى ئەم كارەيان دەكرد، بەلام والىيەكان راستەوخۆ ئەم كارەيان دەكرد، چونكە ئەمىرى جەنگ بوون، بەرپرئىارىيەتئان بەرامبەر دىوانى شارەكەيان وەكو بەرپرئىارىيەتى خەلىفە و ابو، بەو پىئىيەى نوئىنەرى خەلىفە بوون^(۲).

ح - جىبەجى كزدىنى پەيماننامەكان.

بۇ پەرەسەندنى فتوحاتى ئىسلامىيى، لە سەردەمى خەلىفە راشىدئىنەكاندا لەگەل دوژمناندا نامەيان دەگۆرپىيەو، ھەرۋەھا لەگەل خەلئى ولاتە فەتخراوەكاندا، وتوئىژيان دەكرد ئەمىرەكان و تىرپاي سەركردايەتى كزدىنى سەربازەكان بەرپرئىارىيەى كەمىش بوون لە گزىبەستەكاندا، بۇ نمونە سولئىكزىدىنى جىبەجىكزدىنى^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۷۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۷۵/۲).

^۳ المصدر نفسه (۷۵/۲).

۴- کۆشش کردن بۆ دهسته بهرکردنی نازوخه‌ی خه‌لک

خه‌لیفه راشیدینه‌کان له سه‌رده‌می نه‌بویه‌کری صدیقدا ریڭگه‌یه‌کی تازه‌یان کیشا بۆ په‌خشکردنه‌وه‌ی به‌خشیش و که‌لویه‌ل به‌سه‌ر موسلماناندا، به‌گویره‌ی نه‌و داهاته‌ی، که ده‌ستی به‌یتومال ده‌که‌وت له‌سه‌ره‌تاوه‌ دابه‌شکردن و پیدان کاتی بۆ دیاری نه‌کرا بو، به‌لام له سه‌رده‌می تیمامی عومهدا گۆرانی به‌سه‌ردا هات، گۆرانه‌که‌ش که‌وته‌ دوا‌ی دانانی تۆمارگا‌کان له‌ شاره‌ جیا‌وازه‌کاندا، له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌ستیان کرد به‌ دابه‌شکردنی که‌لویه‌کان به‌ شیوازیکی ده‌وری ریڭکوپیک مانگانه‌ دابه‌ش ده‌کرا، عوسمانیش هه‌مان به‌رنامه‌ی پیاده‌ کرد، خه‌لیفه و والیه‌کان له سه‌رده‌می خزیاندا به‌ دابینه‌کردنی خۆراک و که‌لویه‌ل و شه‌که‌وه‌ نه‌وه‌ستان، به‌لکو شوینی نیشته‌جی بوون و دابه‌شکردنی زه‌وی بو به‌ کاری هه‌ره‌ گرنگی داموده‌زگا‌کانیان، هه‌روه‌ها نه‌میره‌کان سه‌ره‌رشتی دابه‌شکردنی خانوه‌کانیان ده‌کرد له‌ شارو شوینه‌ رزگارکراوه‌کاندا^(۱).

۵- دامه‌زاندنی فه‌رمانبه‌رو کارمه‌نده‌کان

دامه‌زاندنی کارمه‌ندو فه‌رمانبه‌ران له‌و کارانه‌یه، که سه‌ر به‌ ویلیه‌ته، پتویستبو له‌سه‌ر شانی والیه‌کان بۆ شاییه‌کان پر بکه‌نه‌وه، نه‌وکاته ویلیه‌ت به‌ زۆری له‌ شاریکی سه‌ره‌کی پیکده‌هات و شارو هه‌ریمه‌کانی تر ده‌خرایه‌ پال بۆ نه‌وه ده‌خرانه‌ پال سه‌ری به‌ ویلیه‌ته‌کان، چونکه پتویستیان به‌ ریڭخستنی ره‌وشه‌کانیان هه‌بو، والیه‌کان هاریکاری ده‌کران له‌ لایه‌ن کارمه‌ندو فه‌رمانبه‌رانی نه‌و ناوچه‌وه، له سه‌رده‌می عوسماندا نه‌و کارمه‌ندان‌ه‌ی سه‌ر به‌ ویلیه‌ت بوون و ایان لیته‌ات بوو حوکمی ناوچه‌یه‌کی گه‌وره‌یان ده‌کرد، ورده‌ ورده‌ ویلیه‌ته‌کان فراوان بوون له‌ نه‌ج‌امی فه‌تحرکردن بۆیه هه‌ریمی گه‌وره‌ گه‌وره، خرایه سه‌ریان که پیشتر سنورداریبوون، وه‌کو به‌سه‌ره‌و کوفه‌و شام و غه‌یری نه‌مانه‌ش به‌م چه‌شنه‌ دابه‌شکردنی کارمه‌ند بۆ به‌پڕه‌به‌رایه‌تییه‌کان و ریڭخستنیان کاریکی گه‌وره‌ بوو له‌ کاره‌گرنگه‌کانی ویلیه‌ت که‌ والیه‌کان پیتی هه‌لده‌ستان.

۶- په‌چاوکردنی نه‌هلی زیمه

خاترگرتنی نه‌هلی زیمه‌و ریژگرتنیان و ریژگرتن له‌ په‌ماننامه‌کانیان و هه‌ستان به‌ مافه‌ شه‌رعییه‌کانیان و داواکردنی نه‌و نه‌رکانه‌ی ده‌که‌وته سه‌ریان و سۆراغ کردنی

^۱ الولاية علی البلدان (۲/۷۹).

گوزهرانیانو تۆلهسهندن لهو كهسانه‌ی زولمیان لی ده‌كه‌ن به بی ناوگیری، به‌پیتی فرمانی شهرع نهم کارانه تهرکی سهرشانی والییه‌کانه^(۱).

۷- راپوژکردن به خاوه‌ن ره‌ئیه‌کان له ویلیه‌ته‌کان

خه‌لیفه‌کان له‌سهر په‌یره‌وی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوون له راپوژکردن به نه‌هلی ره‌ئی، هم‌موو جارێک به گهرمو گوری دانیشتیان ده‌به‌ست بۆ هاوه‌له گه‌وره‌کانو له کاروباره‌کاندا راپوژیان پیده‌کردن^(۲)، ههر بهم شیویه‌ فه‌رمانیان ده‌کرد به والییه‌کان راپوژ بکه‌ن له‌گه‌ل خاوه‌ن ره‌ئی شاره‌کانی خۆیان، والییه‌کانیش نه‌مه‌یان جیبه‌جی ده‌کردو مه‌جلیسیان ده‌گرت بۆ خه‌لکانی خاوه‌ن نه‌زموونو ره‌ئی^(۳).

۸- ئاوردانه‌وه له پێداویستی ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی ویلیه‌ت

له خه‌لیفه‌ راشیدییه‌کانو والییه‌کانیانه‌وه زانراوه که بایه‌خیان داوه به ئاتاجی دانیشتوان له رپووی بیناسازیو کشتوکالییه‌وه هه‌ستاون، به هه‌لکه‌ندنی بیرو کارێز ته‌نها له به‌سه‌رده‌نا، به‌لکو له شوینه‌کانی تردا که زۆرن^(۴).

۹- په‌چاوکردنی باری کۆمه‌لایه‌تی دانیشتوانی ویلیه‌ت

والییه‌کان له سۆنگه‌ی رینماییه‌کانی ئیسلامی گشتگیره‌وه په‌چاوی نهم بواره‌یان کردوه به هم‌موو ورده‌کارییه‌کانییه‌وه، به تایبته‌ت والییه‌کانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ به ئاراسته‌کاری خه‌لیفه‌ راشیدییه‌کان به هه‌ندێ کاری کۆمه‌لایه‌تی هه‌ستاون، که سه‌خته به‌لای نه‌و که‌سانه‌ی که پایه‌ی وایان هه‌بنی هه‌ستن به‌و جۆره کارانه، سه‌رکرده‌ی تر پیتی هه‌لناسی خه‌لیفه‌کان زۆر په‌روۆشبوون له سه‌ر نه‌وه‌ی که خه‌لکان له شوینی خۆیاندا دابنن و به نه‌ندازه‌ی زه‌حه‌متی خۆیان بیانترخینن و ریزی نه‌هلی شه‌ره‌فو پێشینه‌کانی ئیسلام بگرن^(۵)، جارێک کارگیره‌که‌ی عوسمان له‌سه‌ر شاری کوفه‌ نوسراویکی نووسی بۆ عوسمانو سکالای کرد له ده‌ستی ده‌شته‌کی و لادییه‌کان که بوونه‌ته زه‌حه‌مت بۆ نه‌هلی

^۱ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۴ المصدر نفسه (۸۱/۲).

^۵ المصدر نفسه (۸۲/۲)، تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

شهره‌فو نه‌هلی پیشینه‌کانی نیسلام، عوسمانیش بۆی نووسی (پاش سویاسی خودای گه‌وره، فه‌زلی نه‌هلی پیشینو زووه‌اتووکان، که خودای گه‌وره نهم ولاتانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستیان فه‌تح کرد، بده‌به‌سه‌ر نه‌وانیتردا، چونکه نه‌مانه پیش‌ه‌ونو نه‌وانیتر شوینکه‌وته‌ی نه‌مانن، هه‌روه‌ها نه‌وان له‌گه‌یاندنی نهم حه‌قه‌دا ته‌مه‌لییان کردووه پیتی هه‌لنه‌ستاونو نه‌مان پیتی هه‌ستاون، قوری هه‌موو یه‌کیکیان بیاریزه‌و حه‌قی شه‌رعی خۆیان بده‌به‌هه‌ر هه‌موویان، چونکه شه‌ره‌زایی ده‌باره‌ی خه‌لک ده‌تگه‌یه‌نیت به‌دادپه‌روه‌ری^(۱).

۱۰- کاته‌کانی کاری (ده‌وامی) والی

مه‌شه‌وره له‌وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌والی عوسمانه‌وه له‌شاری کوفه‌که خانووه‌که‌ی ده‌رگای نه‌بووه، له‌هه‌موو کاتیکیدا پیش‌وازی له‌خه‌لک کردووه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تام‌کردنی نازادی موراجه‌عه‌کردنی نه‌میر به‌بێ ته‌گه‌ره‌و به‌بێ ماته‌ل کردن^(۲)، والی به‌شیکی خانووه‌که‌ی هه‌میشه‌کراوه‌بوو بۆ خه‌لک، هه‌رکاتی بیانویستایه‌ ده‌هاتنه‌خزمه‌تی نه‌و به‌شه‌خانوه‌مالو مندالی تیا نه‌بووه.

^۱ الولاية على البلدان (۸۲/۲).

^۲ المصدر نفسه.

باسی سیبهم: حه قیقه تی والییه کانی عوسمان

میژوونووسه کان زۆر باسی ئەوه ده کهن که عوسمان سۆزو خۆشه ویستی هه بووه بۆ خزمه کانی و زالی کردوون به سهر نه زمه ی حوکمدا له سهرده می خزییدا په خنه و گله یی زۆر به ی خه لکی وروژاوه به رامبه ری، هاوولاتیان هاتنه جۆشو و په خنه یان لیگرت بۆ ئەوه ی خزمه کانی خۆی له کاروباری ولآت ده ستیان کۆتاکه ن^(۱)، ئیمامی عوسمان ده ستیان پی کۆتا بکات، ئەو خزمانه ی که عوسمان کردبوونیه والی، یه که مینیان مه عاویه و دووه میان عه بدوللای ئەبی سه رح، سیبه میان وه لیدی کورپی عه قه به، چواره م سه عیدی کورپی عاص و پیته جم عه بدوللای کورپی عامر بوو، ئەم پیته جمی عوسمان کردنی به والی هه ره هه موویان خزمی خۆی بوون، به گومانی خۆیان (میژوونووسه کان)، ئەمه تانه یه له سه ره عوسمان، با ته ماشا بکه ین، یه که مین جارێ والییه کانی عوسمان کێ بوون، ئەبو موسای ئەشعه ری و قه عقاعی کورپی عه مرو جابری کورپی موزه نی و حه بیسی کورپی مه سله مه و عه بدورپه رحمانی کورپی خالیدو ئەبو ئەعه وه ری سه لماو حه کیمی کورپی سه لامه و ئەشعه سی کورپی قه یسو و جه ریری عه بدوللای به جه لی و عه ینه ی کورپی نوه اس و مالیکی کورپی حه بیبو و نووسه ریری عه جه لی و سانیسی کورپی ئەقره و سه عیدی کورپی قه یسو و سه لمانی کورپی په بیعه و خونه یسی کورپی حوه یش، ئەحنه فی کورپی قه یسو و عه بدورپه رحمانی کورپی ئەبیعه و به علی کورپی مونیه^(۲) و عه بدوللای کورپی عه مری حه زره می و عه لی کورپی ره بیعه ی عه بدول عوزا، ئەمانه والییه کانی عوسمان بوون، که واته ئەگه ر ناماریک بکه ین ژماره ی والییه کان هه ژده والی بووه، به دلنیا ییه وه پیته جیان له به نی ئومه یه یه و شایسته ی والیه تیش بوون، هه روه ها باش ده زانین پیته مبه ر ﷺ له ناو تیره کان زیاته ر به نی ئومه یه ی ده کرده والی هه تا که سانی تر، پاشان ده لیم ئەم والییا نه هه ریته جیان له یه ک کاتدا والی نه بوون، به لکو عوسمان وه لیدی کورپی عه قه به ی کرده والی و پاشان لایه ر دو سه عیدی کورپی عاسی کرده والی، ئەم پیته جمه هاوکات والی نه بوون، عوسمان هیشتا مابوو دووباره سه عیدی کورپی عاصیسی لایه ر کاتی عوسمان

^۱ الدولة الاموية المغتری علیها، ص (۱۵۹).

^۲ وهو یعلی بن امیه بن ابي عبیده التمیمی، سیر اعلام النبلاء (۱۰۰/۳).

شهید کرا له‌بەنی ئومەیه لەم سیانە زیاتر والییان نەبوو، ئەویش مەعاویە و عەبدوللای سەعدی ئەبی سەرح و عەبدوللای عامری کورەیزو هیچی تر عوسمان وەلیدی عەقەبە و سەعیدی عاصی لا‌برد، بەلام لە چ شوێنی لا‌برد؟ لەو کوفەیی که عومەر سەعدی ئەبی وەقاصی تیا لا‌برد، کوفە بە هیچ والییەکان رازی نەبوو، کاتی عوسمان والییەکانی کوفەیی لا‌برد لەبەر ئەوە نەبوو والییەکان نالە‌بار بوون، بەلکو شارە‌که نالە‌بار بوو، ئەمەش لە که‌یه بە‌ناو‌چاوی شارە‌که‌وه^(۱).

پێن‌غە مەبەر ﷺ بەنی ئومەیه‌یی له‌ زیانی خۆیدا بە‌کارهێناوه‌ دوای ئەویش خەلیفە‌کان بە‌کاریان هێناون و گوێیان نە‌داوه‌ته‌ خزمایە‌تی، بۆ‌ نمونە ئە‌بوبە‌کر و عومەر هیچ تیرە‌یه‌که نییە لە تیرە‌کانی قورەیش ئە‌وه‌نده‌ی بنە‌مالە‌ی عەبدی شە‌مس کارگی‌تری (کارمە‌ند)یان هە‌بێ بۆ پێن‌غە مەبەر ﷺ، چون‌که ئە‌وان زۆر‌زۆر بوون، شەرە‌ف و سە‌رداریان تێ‌دا‌بوو، پێن‌غە مەبەر ﷺ عتابی کورپی ئوسە‌یدی ئە‌بی عاصی کوردۆ‌ته‌ کارگی‌تری مە‌که‌کو ئە‌بی سوفیانی کورپی حە‌ریی کردە کارگی‌تری نە‌جران و خالیدی مورپی سە‌عیدی کردە سە‌رپە‌رشتیاری سە‌ده‌قاتی بە‌نی مە‌زبە‌ج و ئە‌بانی کورپی سە‌عیدی کردە سە‌ر‌کرده‌ی هە‌ندی س‌ریه‌ و پاشان کردی بە کارگی‌تری بە‌ح‌ره‌ین، عوسمانیش هیچ بە‌نی ئومە‌یه‌یه‌کی کار بە‌ده‌ست نە‌کرد ئە‌وانە ئە‌بی که پێن‌غە مەبەر ﷺ کردنی، یان هاو‌رە‌گە‌زه‌کانیان، یان پی‌اوی هۆ‌زه‌کانیان، بە هە‌مان شی‌وه ئە‌بوبە‌کر و عومەریش لە دوای ئە‌و ئە‌بوبە‌کریش بە‌زیدی کورپی ئە‌بی سوفیانی کردە ئە‌میری فە‌تعی شام، عومەریش ئی‌ق‌راری لە‌سەر کردو پاشان عومەر مە‌عاویە‌ی برای کردە والی^(۲).

ئە‌و پ‌رسیاره‌ی که خۆی دە‌هاوێ‌ته‌ رینگە‌مان تیا ئە‌م والی ئومە‌ویانە شایستە‌ی والیە‌تی بوون یان نا؟ لە‌مە‌دوا شایە‌تی ئە‌هلی عیلم دێ‌نین دە‌ریاره‌ی ئە‌م والیانە‌ی که عوسمان کردونی بە‌ والی (ان شاء الله)، عوسمان خە‌لیفە‌یه‌کی راشی‌ده‌و چاوی لێ‌ده‌کرێ‌و ک‌زدا‌ره‌کانی پێ‌شینه‌یه‌کی دە‌ست‌و‌وریه‌یە لە‌ ناو ئومە‌تدا، چۆن عومەر دا‌بێ‌کی دا‌هێنا بۆ دوای خۆی، که خزمە‌ نزی‌که‌کانی دوور دە‌خست‌وه‌ لە‌ دە‌سه‌لات، عوسمانیش دا‌بێ‌کی

^۱ حقبه من التاريخ ص (۷۵).

^۲ منهاج السنة (۳/ ۱۷۵، ۱۷۶).

هیتایه کایهوه بو دواى خۆى که خزمه‌کانى نزیکى ده‌سه‌لآت ده‌کرده‌وه ته‌گهر شایسته‌وه لیتوه‌شاوه‌بونایه، هه‌رکەسێ شوین ناکارى عوسمان بکه‌وێت با دلنیا‌بیت له‌ شیاویى به‌ریتوه‌بردنى عوسمان ته‌وه‌ په‌خانه‌ى که‌ کراوه‌ته‌ گله‌بى له‌سه‌ر عوسمان له‌ بازنه‌ى موباح ده‌رناچیت^(۱).

ته‌وه‌ والیانى که‌ عوسمان کردنى به‌ والى له‌ خزمه‌کانى خۆى، سابت بووه، ته‌وه‌ والیانه‌ لیهاتووێ و توانای به‌ریتوه‌به‌ردنى کاروبارى ویلايه‌تیان هه‌بووه‌ خودای گه‌وره‌ زۆریه‌ى شارانى له‌سه‌ر ده‌ستى ته‌وان فه‌تح کردوه‌وه‌ له‌ ناو گه‌له‌که‌یاندا به‌ په‌فتارى داد‌گه‌رانه‌وه‌ چاکه‌خوازی رویشتون، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان مه‌هامى ویلايه‌ت گه‌رییان پیاده‌کردوه‌ه پێشتر له‌سه‌رده‌مى نه‌بوه‌به‌کرو عومه‌ردا^(۲).

با پروانینه‌ وه‌ى ته‌ه‌لى عیلم له‌ باره‌ى ته‌م والیانوه‌:

یه‌که‌م: مه‌عاویه‌ى کورپ نه‌بى سوڤیانى کورپ هه‌ری ئومه‌وى

نوسه‌ره‌کان فه‌زلیتکی بێشوومارى ته‌م هاوه‌له‌ به‌رپزه‌یان باس کردوه‌وه، ته‌مه‌ش نه‌ختیکیتى وه‌کو:

۱- له‌ قورئانى په‌رۆزه‌وه، مه‌عاویه‌ به‌شداریی جه‌نگى حونه‌ینى کوردوه‌وه، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) (التوبة: ۲۶). مه‌عاویه‌ش یه‌کیکبوو له‌وانه‌ى به‌شداریی غه‌زای حونه‌ینى کردوه‌وه‌ یه‌کیکه‌ له‌و ئیماندارانه‌ى که‌ خودای گه‌وره‌ دلئارامى باراند به‌سه‌ریاندا له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا ﷺ^(۳).

۲- له‌ سونه‌تدا هاتوه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ پاراوه‌ته‌وه‌ بو مه‌عاویه‌ یه‌کێ له‌ دوعا‌کانى ته‌مه‌یه (ئه‌ى خودایه‌ بیکه‌ به‌چاوساغی خێرو رینمایى بکه‌یت بو خێرو خه‌لکانیش به‌هۆى ته‌مه‌وه‌ رینمایى بکه‌یت)^(۴)، دوعایه‌کی تری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مه‌یه (ئه‌ى

^۱ الاساس في السنة وفقهاها - سعيد هوى (۱۶۷۵/۴).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة من الفتنة (۱/۴۱۷).

^۳ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الغيث ص (۲۳).

^۴ صحيح سنن الترمزي للالباني (۳/۲۳۶).

خودایه معاویه فیتری کتاب و حساب بکهیت و له عذاب بی پاریزه^(۱)، پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (یه که مین سوپایه که له ریگهی ده ریاوه غهزا ده کهن کاریکی و ده کهن شایانی به هشتن و خویان ده سه پینن بۆ به هشت)^(۲)، ئومو حهرام وتی: نهی پیغه مبهر ﷺ منیان تیدایه فرموی (توشیان تیدایه)، پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: (یه که مین سوپایه که له ئومه تی من که شاری قهیسر غهزا ده کهن لیبان خۆش بووه)، ئومو حهرام ده لئی وتم: (ئایا منی تیدایه نهی پیغه مبهر ﷺ؟ فرموی: (نه خیر)^(۳)، موهله ب^(۴) ده لئی: لهم فرموده یه دا نرخ و قوربی معاویه مان بۆ درده کهوی، چونکه یه که مین که سبوو له ریگهی ده ریاوه غهزای کردووه^(۵).

۳- سه نای نه هلی عیلم ده ریاره ی معاویه.

أ - سه نای عه بدوللای کوری عه باس.

وترا به ئین و عه باس ئایا زانیوته معاویه ی نه میری ئیمانداران یه رکات نویژی ویتر ده کات، وتی: (معاویه شهرعزانه)^(۶)، لیڤه دا ده کری هندی لهو مه سائیله فیهیانه باس بکهن، که معاویه کردیه تی و شوینه واری به جی هیشتووه.

- لیوه ی ده گپ نه وه، که یه رکات نویژی ویتری کردووه.

- لیوه ی گپراوه ته وه (نویژه بارانه ی بهو که سانه کردووه، که چاکه کاریان لیبی خوینراوه ته وه)^(۷).

- لیوه ی ده گپ نه وه (به ده رک کردنی نیومهن گهنم سه رفیتره ی قبول کردووه)^(۸).

^۱ مورد الطعان (۲۴۹/۷)، اسناد حسن.

^۲ أوجبوا: اي فعلوا فعلا وجبت لهم الجنة، فتح الباري (۱۲۱/۶).

^۳ البخاري، رقم (۲۹۲۴)

^۴ المهلب بن أحمد الاندلسي، منصف شرح صحيح البخاري، توفي (هـ. ۴۳۵).

^۵ فتح الباري (۱۲۰/۶).

^۶ فتح الباري (۱۳۰/۷).

^۷ المغني لابن قدامه (۳/۳۴۶).

^۸ زاد المعاد (۱۹/۲).

- لیوهی ده‌گیږنه‌وه (که بوغڅوش کردنی له‌شی به سوننه‌ت زانیوه بو نه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌وی ئیحرام بیه‌ستن^(۱)).

- (کړین و فرۆشتنی غله‌کانی مه‌که‌ی به دروست زانیوه)^(۲).

- ژن و میړدی جیا‌کردووه‌ته‌وه^(۳)، به هوی نه‌خو‌شی (عونه‌وه)^(۴) بینگونی.

- (ته‌لاقی سدرخو‌شی خستووه).

- (موسلمان‌ی له‌تۆله‌ی کافر‌دا نه‌کوشتووه).

- بکوژی زیندانی کردووه، هه‌تا خاوه‌ن خوین هاتووه^(۵).

ب - سه‌نای عه‌بدو‌للا‌ی کوری موباره‌ک ده‌رباره‌ی مه‌عاویه.

عه‌بدو‌للا‌ی کوری موباره‌ک ده‌لی: معاویه لای ئیمه‌ سام و شکوی هه‌بوو،

هه‌رکه‌سیکمان بینیبیتمان قسه‌یه‌کی نابجی کراییت به‌رامبه‌ری ده‌مکو‌تی

بیژه‌ره‌که‌مان کردووه، واته: (ئیمه‌ی هاوه‌لان)^(۶).

ج - سه‌نای ته‌حمده‌ی کوری هه‌نبه‌ل.

پرسیار کرا له‌نیمامی ته‌حمده‌ وتیان ره‌حمه‌تی خودات لیبت ده‌رباره‌ی ته‌م و ته‌یه‌ چی

ده‌لیت، که ده‌لیت: نالیم مه‌عاویه نوسه‌ری وه‌حی بووه‌و نالیم خالوی ئیماندارانه،

چونکه‌ ته‌و به‌زری شمشیر داوری کردووه^(۷)، ته‌حمده‌یش وتی: (ته‌م قسه‌یه‌ و ته‌یه‌کی

خراب و هه‌لیت و په‌لیت و له‌که‌سانیک ده‌ه‌شیتته‌وه‌ که‌وا نه‌فامن و دانایشن وازناهیتن و

پروپالانته‌ی خو‌یان بلاو ده‌که‌نه‌وه‌ به‌نیو خه‌لکدا^(۸).

^۱ المغنی (۷۷/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۶۶/۶).

^۳ القاموس المحیط (۱۵۷۰).

^۴ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الغيث ص (۲۳).

^۵ المصدر نفسه، ص (۲۹).

^۶ مريات خلافة معاوية ص (۲۹).

^۷ مريات خلافة معاوية ص (۲۹).

^۸ السنة للخلال، تحقيق عطف الزاهراني (۴۳۴/۲).

د - سه‌نای قازی ئیبنولعهره‌بی دهرباره‌ی معاویه .

ئیببولعهره‌بی باسی ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه ده‌کات، که له معاویه‌دا کۆبووه‌وه‌و وه‌ک (..). هه‌ستاوه به پاراستنی که‌له‌به‌ره‌کانی دوژمن و کونپری کردووه، سه‌ربازه‌کانی سه‌رخستووه به‌سه‌ر دوژمن‌داو زالبووه به‌سه‌رسیاسه‌تی به‌پێوه‌بردنی خه‌لک‌دا^(۱)، موحیبه‌دینی خه‌تیب ئه‌م ده‌قه‌ی روژن کردووه‌ته‌وه‌و ده‌لێ: (معاویه ئه‌وه‌نده خاوه‌ن هیممه‌ت بووه هه‌میشه بایه‌خی به‌زالبوون داوه به‌سه‌ر دوژمن‌دا ئه‌وکاته‌ی له‌گه‌ژ عه‌لی‌دا له سه‌فین له شه‌ری (من منه)‌دا بوو هه‌ره‌شه‌ی نارد هه‌ر پاشای رۆمه‌کان، چونکه هه‌والی پێ گه‌یشته‌بوو که پادشای رۆم به کۆمه‌لێ سه‌ربازی گه‌وره‌وه نزیك بووه‌ته‌وه له سنوور)^(۲)، لێره‌دا ئیبن و که‌سیر ده‌لێ: (پادشای رۆم ته‌ماحی کردبووه معاویه پراکیشی بو‌لای خۆی معاویه‌ش ترساندی و رسوای کردو سه‌بازه‌کانی بو هه‌لجهراندو جۆشی دان)، کاته‌ی پادشای رۆم بیینی معاویه سه‌رقالی شه‌رکردنه هه‌ستا نزیکی هه‌ندی له شاره‌کان بوویه‌وه به کۆمه‌لێ سه‌ربازی زۆره‌وه‌و ته‌ماحی کردبووه ولا‌تی

ئیسلام، معاویه‌ش نووسی بو‌ی وه‌للاهی ئه‌گه‌ر ده‌ست هه‌لنه‌گری و نه‌گه‌ریتیه‌وه بو‌ شاره‌که‌ی خۆت، ئه‌ی نه‌فره‌ت لێکراو ئه‌وا خۆم و ئامۆزاکه‌م ته‌میت ده‌که‌ین، له هه‌موو شاره‌کان ده‌رت ده‌که‌ین و سه‌رزوه‌یت لێ ته‌سک ده‌که‌ینه‌وه که چه‌ند فراوانه، له‌به‌ر ئه‌مه پادشای رۆم ترساو نوێنه‌ری ناردو داوای ناگه‌به‌ستی کرد^(۳).

ه - سه‌نای ئیبن و ته‌یمیه دهرباره‌ی معاویه

ئین و ته‌یمیه دهرباره‌ی معاویه ده‌لێ: (.. سابت بووه به ته‌واتور که پێغه‌مبه‌ر ﷺ معاویه‌ی کردووه‌ته ئه‌میر که‌م که‌سه‌یکیشی ده‌کرد به ئه‌میر، هه‌روه‌ها جیهادی له‌گه‌ژ پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردووه، ئه‌مێن بووه له لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌حی بو‌ نووسیوه، هه‌رگیز پێغه‌مبه‌ر ﷺ له نووسینی وه‌حیدا تۆمه‌تباری نه‌کردووه، عومه‌ری کوری خه‌تاب کردویه‌تی به وه‌لی، که عومه‌ر شاره‌زاترین که‌سه‌بو له پیاواناسیدا خودای گه‌وره حه‌قی

^۱ العواصم من القواصم، ص (۲۱۰ - ۲۱۱).

^۲ مریات خلافة معاوية ص (۳۱).

^۳ البداية والنهاية (۱۱۹/۸).

خستبووه سهر دلّو زمانی عومهر، ههرگیز له والیه‌تییه‌که‌یدا گله‌یی له مه‌عاویه نه‌بووه^(۱).

و - سه‌نای ئینو که‌سیر ده‌بارهی مه‌عاویه.

ئینو که‌سیر ده‌بارهی ئەو ده‌لئی: (هه‌موو گه‌ل و میله‌ت کۆده‌نگبوون له‌سهر به‌یعدت پێدانی سائی چل و یه‌کی کۆچی، مه‌عاویه سه‌ربه‌خۆ بوو له ده‌سه‌لاته‌که‌یدا، له‌و ماوه‌ دووره‌دا هه‌تا ئەو سه‌له‌ی وه‌فاتی تێدا کرد، به‌رده‌وام بووه، له‌ جیهادکردن له‌سهر ولاتی دوژمنان هه‌ر به‌ خه‌می وشه‌ی (لااله‌ الا الله) بوو، ئالا‌که‌ی هه‌ر شه‌کاوه‌ بوو له‌ ده‌ستی نه‌که‌وت، له‌ هه‌ر چوار چمکی زه‌ویه‌وه‌ خیرات ده‌هاته‌ به‌رده‌ستی موسلمانان له‌ ناسوده‌یی و دادپه‌روه‌ریدا بوون، له‌ لی‌بوردن و چاپۆشی بووه‌ به‌شیان)، دیسانه‌وه‌ ده‌لئی: (مه‌عاویه له‌سه‌رخۆ^(۲) و دامه‌زراو بوو، سه‌رکرده‌بوو سه‌یدبوو له‌ناو خه‌لکیدا، ده‌ستی گو‌شادبوو دادگه‌رو هه‌لکه‌وتوو بوو)^(۳)، دیسانه‌ ده‌لئی: (ناکاری سیره‌ی پاکبوو، لی‌بوردنی چاکبوو، چاپۆشی جوان بوو، په‌رده‌پێدانی زۆر بوو، په‌حه‌متی خوای لی‌ییت)^(۴).

۴- مه‌عاویه فه‌رموده‌ی ریوایه‌ت کردووه.

مه‌عاویه به‌ یه‌کیک له‌وانه‌ هه‌ژمار ده‌کری که‌ گه‌شته‌وه‌ته‌ شه‌ره‌فی ریوایه‌ت کردن له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، ئەمه‌ش له‌ پای ئەوه‌ی په‌یوه‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌ دوا‌ی فه‌تخی مه‌که‌که، له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌زووری بووه‌ و نووسه‌ری بووه‌ مه‌عاویه (۱۶۳) فه‌رموده‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ریوایه‌ت کردووه‌ بوخاری و موسلیم له‌سهر چوار فه‌رموده‌یان ئیتیفاقیان هه‌یه، بوخاری به‌ ته‌نها چوار فه‌رموده‌ی لی‌وه‌ هه‌یناوه، موسلیمیش پێنج فه‌رموده‌ی له‌ ریگه‌می ئەوه‌وه‌ پێگه‌یشتووه^(۵)، سیره‌ی مه‌عاویه له‌ گه‌ل گه‌لدا له‌ کاتی

^۱ الفتاوی (۴/۴۷۲)، البدایه‌ والنه‌ایه (۸/۱۲۲)، سیر اعلام النبلاء (۳/۱۲۹).

^۲ أفراد ابن أبي الدنيا، وأبو بكر بن أبي عاصم تصنيفا في حلم معاوية.

^۳ البدایه‌ والنه‌ایه (۸/۱۱۸).

^۴ المصدر نفسه (۸/۱۲۶).

^۵ مرويات خلافة معاوية في التأريخ الطبري، ص (۳۳).

دهسه لاتیدا باشتین سیره‌ی والیه‌کان بووه و خه‌لکی زۆر خو‌شیان ویستووه و به فرموده‌ی ص‌حیح سابت بووه، که پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (باشترین پی‌شه‌واتان - واته حاکمتان - نه‌وانه‌ن که خو‌شتان ده‌وین و نه‌وانیش ئیوه‌یان خو‌ش ده‌ویت، ئیوه دو‌عای خیریان بۆ ده‌کن و نه‌وانیش دو‌عای خیر بۆ ئیوه ده‌کن، نه‌گریستین پی‌شه‌واتان نه‌وانه‌ن که رقتان لی‌ئانه‌و نه‌وانیش رقیان لی‌تانه، نه‌فره‌تیان لی‌ ده‌کن و نه‌وانیش نه‌فره‌ت له ئیوه ده‌کن)^(۱)

باسی مه‌عاویه به‌م قسه‌یه‌ی قازی نه‌بویه‌کری ئیبنولعه‌ره‌بی کو‌تایی پی‌ دینین ده‌لی: (عومەر کردی به‌ والی و سه‌رانسه‌ری شامی دایه ده‌ستی، عوسمانیش په‌سه‌ندی له‌سه‌ر کرد، به‌لکو نه‌بویه‌کریش کردی به‌ والی له‌به‌ر نه‌وه‌ی یه‌زیدی برای کردبووه والی و یه‌زیدیش مه‌عاویه‌ی کرده جی‌گری خو‌ی، عومهریش په‌سه‌ندی کرد، چونکه په‌یوه‌ندی به‌ خه‌لافه‌تی نه‌بویه‌کره‌وه هه‌بوو، جی‌گره‌وه‌ی والیه‌ک بوو، که نه‌بویه‌کر داینا‌بوو، سا عوسمان دو‌ای عومەر هات و نه‌ویش په‌سه‌ندی کرد).

بروانه‌نهم زنجیره‌ی نه‌لقه‌کانی چهند نه‌ستوو‌ره^(۲)، سابت بووه که پیغه‌مبەر ﷺ کردوویه‌تی به‌ نووسه‌ری خو‌ی نه‌مه‌ ببوو‌ه سه‌نده‌ی والیه‌تیه‌که‌ی، نه‌وه‌نده‌ خه‌لک کو‌بوویه‌وه بۆ کاربه‌ده‌سته‌کردنی مه‌عاویه بۆ هیچ که‌سیکی تر له‌ پی‌شی نهم یان له‌دو‌ای نهم نه‌وه‌نده‌ کو‌نه‌بوویه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ پی‌ی رازی بوو، پاش نهمیش هه‌ر سی‌ خه‌لیفه‌که‌ پی‌ی رازی بوون، پاشان که سول‌ج کرا حه‌سه‌نی کو‌ری عه‌لی سیبیتی پیغه‌مبەر ﷺ نیق‌راری خه‌لافه‌تی بۆ کرد^(۳).

دووهم: عه‌بدو‌للای کو‌ری عامری کو‌ری کوره‌یزی

ناوی عه‌بدو‌للای کو‌ری عامری کو‌ری کوره‌یزی کو‌ری ربیعه‌ی کو‌ری شه‌مسی کو‌ری عه‌بدو‌ی مه‌نافی کو‌ری قوصه‌ی قوره‌یشی عه‌شه‌مییه^(۴)، له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبهردا

^۱ مسلم، کتاب الإمامة رقم (۶۵).

^۲ العواصم من القواصم، ص (۸۲).

^۳ المدينة المنورة، فجر الاسلام والعصر الراشدي، (۲/۲۱۶).

^۴ البداية والنهاية (۹۱/۸).

ﷺ له دایکبووه، له سالی چواره می کۆچی^(۱)، کاتی پیغمبەر ﷺ له سالی
 حوته می کۆچیدا عه مره ی قه زاوی کردو چوو مه ککه عه بدوللایان هه لگرت و هینایان
 بۆ لای پیغمبەر ﷺ نیبن و حه جهر ده لئی: (.. عه بدوللا بایشکی داو ده می کرده وه،
 پیغمبەر ﷺ تفی کرده ناوده می، فرمووی نه مه کوری سوله مییه، وتیان به لئی
 فرمووی: نه مه وینه که له نیمه، کاتی پیغمبەر ﷺ تفه که ی کرده ناو ده می و
 سپاردی به خودای گه وره، نه ویش تفه که ی پیغمبهری ﷺ قوتدا)، ده لئی: نه و
 عه بدوللایه بوو به ناودیر، چاره سهری هیچ زه ویه کی نه کردوو نیلا ناوی تیا
 ده رکه وتوووه بوته به راو^(۲).

عه بدوللای کوری عامر هیچ پایه کی نیداری و عه سه کهری نه کردبوو، هتا بوو به
 والی به سره، له سالی (۲۹) ی کۆچی (۶۴۹) زاینی، کوری خالی نیمامی عوسمان بوو،
 چونکه دایکی عوسمان نه وای کچی کوره یز بوو، دایکی عه بدوللاش له تیره ی به نی
 سوله ییم^(۳) بوو، کاتی کرا به والی به سره ته مه نی بیست و چوار بیست و پینج سال بوو^(۴)،
 هر والی به سره بوو هتا کوشتنی نیمامی عوسمان کاتی هه والی شه هیدبوونی
 نیمامی عوسمانی پینگیشت به سوپایه کی زه به لاح خۆی سازداو هه رچی چه ک و چۆلی
 هه بوو، هه لئی گرت و رویشت بۆ مه ککه، پاشان گه رایه وه بۆ به سره وه له کاره ساتی شه پری
 جه مه ل به شداری کرد به لام به شداری کاره ساتی سه فینی نه کرد، هه رچه ند
 (قه لقه شه ند) ی باسی نه وه ده کات که له شه پری سه فیندا به لایه نگری و هاوسۆزی له گه ل
 مه عاویه دا بوو^(۵)، له خه لافه تی مه عاویه دا ماوه ی سی سال نیماره تی به ده ست بوو،
 پاشان لایردو له مه دینه نیشه جی بوو، له سالی (۵۷) ی کۆچی هه ر له وئ وه فاتی
 کرد^(۶). له ریوایه تی نیبن و قوته یبه دا له مه ککه وه فاتی کردوو له شاخی عه ره فات

^۱ تهذیب التهذیب (۲۷۲/۵).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۱۹/۳)، تهذیب التهذیب (۲۷۳/۵)، أسر الغابة (۲۹۳/۳) رقم (۳۰۳۱).

^۳ الطبقات (۳۱/۵)، تهذیب التهذیب (۲۷۲/۵).

^۴ البداية والنهاية (۹۱/۸).

^۵ مجلة مؤرخ العربي رقم (۲۱) ص (۱۲۸).

^۶ سیر اعلام النبلاء (۱۲/۳).

نیژراوه له سالی (۵۹)ی کۆچی^(۱)، ئیبن و سهعد په سنی ده داتهوه ده لئ: (عه بدوللا شه ریف بووه سه خی بووه، که ریم بووه،، دارایی و مندالی زۆر بووه، زۆر هزی به ناوه دانکردنه بووه)^(۲).

ئین و هجر له باره یوه ده لئ: (عه بدوللا به خشنده و به ریز بوو باشتین که سبوو)^(۳)، بویر بوو^(۴)، عه بدوللائی کوری عامر شوینه واری په سندی هیه^(۵)، له فتوحاتدا توانی ناواتی فارسه کان بنه پر بکات به شیوه یه کی تیرو ته سل، نه و کاته ی دهستی گرت به سه ر دواهمین کۆسی ناواتی فارسه کۆنه کاندای، چونکه دواهمین پادشای فارسه کانی له بیخ دهرینا، که یه زگورد پاشای کوری شه هریاری کوری کیسرا بوو، هزرادو مه هری برای رۆستم، ثم دوانه ده یان ویست موعاره زه یه کی فارسی دژی موسلمانان به ریا بکه ن، ویرای نه مانه ش عه بدوللائی عامر له کاروباری ئیداری و سه ر یازیشدا ورده کاربوو، زۆر گرنگی ده دا به مه عاریفه ئیسلامیه کان، ریوایه تکراره که فرموده ی له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه ت کردوه، ئین و قوته ییه ده لئ: (له یه که فرموده زیاتر فرموده ی ریوایه تی نه کردوه)^(۶)، له پیغه مبه ره وه ﷺ جگه لهم فرموده یه له گشت کیتابه فرموده ییه کاندای هیچی تری ریوایه ت نه کردوه)^(۷)، نه و فرموده یه ش که ریوایه تی کردوه ئین و قانع و ئین و منده له ریگه ی موضعه بی زوبیره وه ریوایه تیان کردوه: باوکم بۆی گپرامه وه له باپیرمه وه موضعه بی کوری سابیتی کوری هزنه له ی کوری قه یس نه ویش له عه بدوللائی زوبیره وه نه ویش عه بدوللائی عامره، که پیغه مبه ر ﷺ فرموی (هه رکه سی له پینا و مال و حالی خۆیدا بکوژی نه وه شه هیده)^(۸).

^۱ المعارف لابن قتیبه، ص (۳۲۱).

^۲ مجلة المؤرخ العربي رقم (۲۱)، ص (۱۲۹).

^۳ تهذيب التهذيب (۲۷۲/۵).

^۴ العقد الفرید (۲۹۳/۱ - ۲۹۴).

^۵ صبح الاعشى في ضاعة الانشاء، أبو العباس القلقشندي (۴۵۰/۱ - ۴۵۱).

^۶ المعارف، ص (۳۲۱).

^۷ المصدر نفسه.

^۸ الحاكم في المستدرس (۶۳۹/۳)، اسناده ضعيف له مايقويه في الباب.

چاکسازییه نابورییه کانی عهبدوئلای عامر له بهسره‌دا

ناوی عهبدوئلای کوری عامر نزیکو هاویپچی ژماره‌یه‌ک چاکسازییه له بهسره، که‌متره‌خه‌میشی نه‌کردوه له هه‌لسوکه‌وته سه‌ریازییه ده‌گه‌من نمونه‌یییه‌کانیدا، لهو ژماره سه‌رکه‌وتنه‌نه‌ی که تو‌ماری کرد سه‌رکه‌وته‌نه‌که‌ی بوو به‌سه‌ر ناگره‌رسته‌کاندا پاشماوه داته‌پیه‌کانیانی ریشه‌کیش کردو ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ناواته‌کانی یه‌زگورددا.

چاکسازییه نابورییه‌کانی نمونه‌یه‌ک بوو له بایه‌خدانو بره‌ودان به‌بازاری به‌سره، نه‌م بازاره‌ی به‌پاره‌ی خۆی کپی و به‌خشی به‌هاوولاتیان^(۱)، بازاره‌که‌ش له‌ناوه‌پراستی به‌سره‌دا بوو، به‌پیتی نه‌و به‌لگه‌یه‌ی که‌خه‌لیفه (بن‌خه‌یات) باسی کردوه، بازاره‌که‌له‌سه‌ر لیواری نه‌و رووباره‌بوو که‌له‌ناوه‌پراستی شاردایه، نه‌مه‌رایه‌کی جوانه‌چونکه‌بازار ناوه‌ندیکی گرنه‌گو له‌ناوه‌پراستی شاردایه، له‌وانه‌یه‌دیارتیرین کاره‌چاکسازییه‌کانی له‌به‌سره‌دا له‌بواری ئاودان و ئاوداشتییدا بیته، عهبدوئلای عامر زۆر گرنگی ده‌دا به‌م‌بواره.

ئیه‌نو قوته‌یییه‌باسی نه‌وه‌ده‌کات که‌عهبدوئلای عامر له‌به‌سره‌دوو رووباری هه‌لکه‌ندن‌یه‌کیتکیان له‌خۆره‌لات و نه‌وی تریان‌پیتی ده‌وتری (نومو‌عه‌بدوئلای) به‌ناوی دایکی عهبدوئلایه‌ناونراوه^(۲)، عهبدوئلایه‌فرمانی کرد به‌زیادی کوری نه‌بی سو‌فیان (نه‌بله) بکه‌نی، نه‌وکاته‌زیاد سه‌ره‌رشتیاری دیوانو به‌یتومال بوو له‌لایه‌ن عهبدوئلای کوری عامره‌وه، هه‌رکاتی عهبدوئلایه‌پروشتایه‌بو فتوحات‌زیادی له‌شوینی خۆی داده‌نا^(۳)، خه‌لیفه‌ی کوری خه‌یات باسی نه‌وه‌ده‌کات، که‌زیاد رووباری نه‌بله‌ی که‌ندوه، هه‌تا گه‌شته‌کو‌تایی شاخه‌که، نه‌وه‌ی سه‌ره‌رشتی هه‌لکه‌ندنه‌که‌ی زیادی ده‌کرد عه‌بدویره‌جمانی کوری نه‌بو به‌کر بوو^(۴)، کاتی عه‌بدویره‌جمان ناوه‌که‌ی رادا، نه‌سپه‌که‌ی

^۱ الطبقات الكبرى (۷/۲۳)، مجلة المؤرخ العربي هي العمدة في ترجمتي لعبدالله بن عامر، حيث استفدت من الاستاذ محمد حمادي جزاره الله خيرا.

^۲ مجلة مؤرخ العربي، رقم ۲۱، محمد محادي، ص (۱۳۴).

^۳ فتوح البلدان للبلاذري، ص (۳۵۱).

^۴ تاريخ خليفة بن خياط.

غارداو خەریکبوو ئاوه که پیشی بداتهوه^(۱)، عەبدوڵلای عامر حەوزیکی هەلکەندو ناوی دایکی خۆی لیتناو پیتیان دەوت حەوزی دایکی عەبدوڵلا^(۲)، بەلازری باسی ئەوه دەکات که عەبدوڵلای کورپی عامر روباریکی هەلکەندو سەرپەرشتی کاری کەندنەکهی سپارد بە بەردەستهکهی، که ناوی (نافز) بوو، نافز سەرکهوتوو بوو له کارەکهیدا بۆیه، پیتی دەلێن روباری (نافز)^(۳)، هەروەها روباری مۆرەهی هەبوو، چونکه عەبدوڵلای مۆرە سەرپەرشتی دەکرد بۆ عەبدوڵلای عامر، کۆیلەهی ئەبویەکری صدیق بوو^(۴)، هەروەها بەسره روباری ئەساویرەهی هەبوو، که عەبدوڵلا خۆی کەندی بۆیان، بەلازری باسی روباری (قورە) دەکات، دەلێ: (قورە) ئاماژەیه بۆ قورەهی کورپی حەیانێ باهیلی، هەروەها روباریکی کۆن هەبوو، دایکی عەبدوڵلای عامر^(۵) سەندی و کردی بەخێر بۆ فریاگوزاری ئەهلی بەسره^(۶).

لەم پیشینەیهی باسمان کرد بۆمان روون دەبیتەوه، که عەبدوڵلای عامر زۆر برەوی داوه بە کەندنی روبارو چەم، له پیتناوی ئەوهی گەشه بە کشتوکال بەدات، که بنەمای ژیانی ئابورییه، وێرایی ئەوهی بەسره شوینێکی ستراتیژییه به نیهبەت رێگه بازرگانیه کانهوه، له رووی سهبارزییهوه وهکو بنکهیهکی فتوحاتی ئیسلامیهی له خۆرهلە لاتدا دهکری تیبینی مه‌دای ئاره‌زووی عەبدوڵلای عامر بکه‌ین له چاکسازیدا له‌م وته‌یه‌دا ده‌لێ: ئەگەر بۆم بره‌خسایه ئەوه‌نده ئاوم دا‌بین ده‌کرد ئافره‌تان به‌سواری ولا‌خه‌کانیان بچونایه بۆ پێدا‌ویتسییه‌کانیان ئاویان لی نه‌پرایه هه‌تا ته‌وافی مه‌که‌کیان ده‌کرد، واته‌: (له‌ به‌سره‌وه هه‌تا مه‌که‌که ئاوی لی نه‌پرایه)^(۷).

^۱ فتوح البلدان ص (۳۵۱).

^۲ مجلة مؤرخ العربي رقم (۲۱)، عبدالله بن عامر، ص (۱۳۴).

^۳ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۵)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۴ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۶)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۵ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، ص (۱۳۵).

^۶ فتوح البلدان، ص (۳۵۳، ۳۵۴).

^۷ المعارف لابن قتيبة، ص (۳۲۱).

له راستیدا چاکسازییەکان گرنگی فتوحاتی خۆره‌للاتی له دلتی عەبدوللادا کەم نەکردەووە فەرمانۆشی نەکرد، ئەوکاتە بەسەرە بوو بە بنکەییەکی سەربازیی بۆ خەلافەت له پوووی ولاتانی خۆره‌للاتەوه، دکتۆر صالح عەلی ناماژە بۆ ئەوه دەکات کە فتوحاتە پان و پۆرەکان وای کرد بوو داھاتی بەسەرە زیاد بکات خۆشگوزەرانێ تەشەنە بکات باری ئابووری چاک بکات، وەھانی بازرگان و پیاوہ کاسبەکانی دا کە بازارتیژی بکەن، بەم شتوہیە ژبانی شارستانی بەخیرایی لە بەسەرەدا گەشەیی کرد^(١)، دۆخی دارایی لە ئیمارەتی بەسەرەدا زۆر باش بوو لە دەرئەنجامی فتوحاتە فراوانەکانی خۆره‌للات وە چالاکی ئابووری بازرگانی بەسەرە زیادی کرد، ئاسایش بەرقەرار بوو، عەبدوللای عامر پیاویکی خاکەسار بووہ دەرگای لە پوووی خەلکدا کراوہبووہ، هەستا سزای دەرگاوانەکانی داوہ و فەرمانی پێ کردون، کە نە شوو نە رۆژ دەرگاکەیی دانەخەن^(٢)، لە راستیدا عەبدوللای عامر بوو بە خاوەنی ناویانگیتی گەورە لە بەسەرەدا، ئیبن و سەعد دەلتی: خەلک هەر دەلتین: ئیبن و عامر وتی ئیبن و عامر کردی^(٣)، ئەمە لە دەرئەنجامی کردارە چاکسازییەکانەوہ بووہ ئاکاری پەسەندبووہ و گەل زۆر خۆشیان ویستووہ^(٤)، عەبدوللای عامر لە بەسەرەمایەوہ هەتا کوشتنی ئیمامی عوسمان^(٥).

ئەمە عەبدوللای کورئ عامر بوو، یەکیکە لە والییەکانی عوسمان ئەو بوو روباری بەسەرەیی شەقکردو کەندی، یەکەمین کەسبوو لە کیتی عەرەفات حەوزی کردووہ و چاوگە ئاوہەکانی تێرژاندووہ^(٦)، ئەو پیاوہیە کە چاکەکاری و ئەوینی لە دلتی خەلکیدا هەبووہ و ئینکاری ناکرئ وەکو ئیبن و تەیمیہ^(٧) دەلتی: زەھەبی لە بارەییەوہ دەلتی: (یەکیکە لە

^١ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية، ص (٣٠ - ٣١).

^٢ مجلة مؤرخ العربي العدد (٢١) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (١٣٨).

^٣ الطبقات (٣٣/٥).

^٤ مجلة مؤرخ العربي العدد (٢١) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (١٣٨).

^٥ البداية والنهاية (٩١/٨).

^٦ المصدر نفسه.

^٧ منهاج السنة (١٨٩/٣، ١٩٠).

نهمیره هه ره گه وره کانی ئیسلام و دلیرترین و سه خیرترینیانه نهم و نیانی و له سه رخویی تیدا بووه^(۱).

سینه م: وه لیدی کوری عه قه به

ناوی وه لیدی کوری عه قه به ی کوری نه بی موعیتی کوری نه بی عه مری کوری نومیه ی کوری عه بدی شه مسی کوری عه بدی مه نافه، پیتی دهوتری نه بو وه هبی نوموی، ها وه لیه تی که مبووه^(۲)، برای دایکی عوسمانه، وه لیدی کوری عه قه به یه کیتکه له پیاوانی ولاتی

ئیسلامی له سه رده می نه بو به کرو عومهدا، نهم دوانه که که سی شیوا نه مانه تپاریزیان هه لده بژارد بو کاره کانیان له ناو پیاواندا، نهمه ش بو به گه وره ترین هوکار بو بلا بوونه وه ی به ره که تی ئیسلام له فراوانترین چوارچیوه دا له سه رده می نهم دوانه دا، وه لید جیگه ی متمانه و بایه خی هه ردو و خه لیفه که بووه، کاتی هه ردو و کیاتن لیه شاهه یی و ئیمانراستییان^(۳) تیا به دی کرد کومه لئ کاروباری پر بایه خیان دایه دهستی و یه که مین که سبو نامه ی نهیتی نیوان خه لیفه و (خالیدی کوری وه لیدی) سه رله شگری هه لگرتوه له رووداوی (المزار) دژی فارسه کان^(۴) له سالی (۱۲) کۆچی، پاشان وه کو یارمه تی ده ریک ناردی بو یارمه تیدانی عیازی کوری غومفی فه ری^(۵)، له سالی (۱۳) کۆچی سه ده قاتی خوزاعه ی کۆده کرده وه، پاشان کاتی نه بو به کر عه زمی کرد فه قی شام بکات، وه لید وه کو عه مری کوری عاص و ابو به لایه وه له متمانه و حورمه ت و که رامه تدا بویه نامه ی نووسی بو عه مری کوری عاص و نامه شی نووسی بو وه لیدی کوری عه قه به و بانگه یشتی کردن بو سه رکر دایه تی سوپای جیهاد، عه مری کوری عاص به یداخی لیوای ئیسلامی هه لگرت به ره و فه له ستین، وه لیدیش بو به

^۱ سیر اعلام النبلاء (۲۱/۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۴۱۲/۳، ۴۱۳).

^۳ فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، عمد صالح الفرسی، ص (۷۸).

^۴ تاریخ الطبری (۱۶۸/۴).

^۵ اعصر نفسه (۱۹۴/۴).

فرمانداری خۆرهه‌لاتی ئوردون^(۱)، پاشان ده‌بینین وه‌لید له سالی (۱۵) ی کۆچی له سه‌رده‌می عومه‌ردا ئه‌میری مه‌مله‌که‌تی به‌نی ته‌غلیب و عه‌ره‌بی جه‌زیره‌ بووه^(۲)، له‌م ویلایه‌ته‌دا پشته‌وه‌ی موجه‌یدنی پاراستوه‌ له ولاتانی شام نه‌وه‌کو له پشته‌وه‌ دزه‌یان بۆ بکه‌ن، وه‌لید هه‌لی ده‌قۆزته‌وه‌ له ویلایه‌ته‌که‌یدا وه‌میشه‌ جمه‌ی ده‌هات و پرپوو له کاری جیهادی جه‌نگی و کاری ئیداری بانگه‌وازکاریک بوو بۆ رێبازی خودا، شیتوازو حیکمه‌ت و نامۆزگاریی چاکی به‌کار ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی گاوه‌کانی ئیادو به‌نی ته‌غله‌ب بینه‌ ناو ئیسلامه‌وه^(۳)، به‌م رابردوه‌و شکه‌وداره‌ی وه‌لید هات و له خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسماندا کرایه‌ والی کوفه‌و باشترین والی کوفه‌ش بوو نه‌رم و نیان و دادگه‌رو چاکه‌خوازبوو، سوپاکه‌شی له ماوه‌ی والیه‌تییه‌که‌یدا به‌ ناسۆیی خۆره‌ه‌لاتدا ده‌هاتن و ده‌چوون، به‌ فاتحی و سه‌رکه‌وتویی بۆ هاتویی، هه‌روه‌ک گه‌وره‌ترین قازی ئیسلام له میژوودا له پرووی زانست و فه‌زڵ و ویژدانه‌وه‌ شایه‌تی بۆ داوه‌ به‌بی ئاگاداری خۆی نه‌ویش ئیمامی شه‌عییه^(۴)، که‌ تا بیه‌یه‌کی به‌رپێزه‌ وه‌سفی غه‌زاو ئه‌ماره‌ته‌که‌ی وه‌لید ده‌کات به‌م وته‌یه‌ (کاتێ باسی غه‌زای مه‌سه‌له‌مه‌ی کورپی عه‌بدول مه‌لیکیان^(۵) بۆ ده‌کرد وتی: (نه‌گه‌ر غه‌زاو ئه‌ماره‌تی وه‌لیدتتان بیه‌نایه‌ له‌مه‌ زیاترتان ده‌وت) غه‌زای ده‌کرد هه‌تا کوی و کوی نه‌ده‌وه‌ستا هه‌رگیز که‌مه‌ترخه‌می نه‌کردوه‌، که‌س گه‌مه‌ی پێ نه‌کردوه‌ هه‌تا له‌ کاره‌که‌ی لابه‌راوه^(۶))، وه‌لید خۆشه‌ویسته‌ترین خه‌لک بوو له‌ناو خه‌لکدا و نه‌رمونیان بوو به‌رامبه‌ریان، پێنج سالێ تێپه‌ری و خانوه‌که‌ی ده‌رگای پێوه‌ نه‌بوو^(۷)، عوسمان ده‌لێ: (له‌به‌ر براهه‌تی وه‌لیدم نه‌کردوه‌ به‌ والی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ کردومه‌ کورپی ئومو حه‌کیمی به‌یزای پوری پێغه‌مبه‌ر ﷺ و جمعی باوکیه‌تی)، کردنه‌ والیش ئیجتیهاده‌، عومه‌ر

^۱ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۲ تاریخ الطبری (۲۸/۵ - ۲۹).

^۳ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ مسلمة بن عبدالمليک بن مروان احد قادة الفاتحين كوفي سنة ۱۲۰هـ.

^۶ التمهيد والتبيان، ص (۴۰).

^۷ تاریخ الطبری (۲۵۱/۵).

سعدی ثبوی وه قاصی له سهر کار لابر دو له خواری نه وهی کرد به والی، پله و پایهی که متر بوو^(۱).

نمایشکردنی سیره ی نهم هاو له به پریزه نهم پال هوانه نیسلامیه مدزنه جینگی متمانهی هر سی خلیفه راشیدینه کانه و گومانی تیا نییه، نه ونده شیایوی ویلایه ته نه و گومانانه ده سپیته وه که گویه نایدت دابه زیوه له دژی و ناوی ناوه فاسق و نار هقی خوار دووه، نهم قسه و قسه لۆکانه پیویستی به لیکۆلینه وه هدییه، نهم دوو قسه لۆکات بو لیکده ده مه وه^(۲).

نایا سابت بووه که وه لید نایدت دابه زیوه له دژی و خوی گه و ره ده فهرمویت: (یا ایها الذین آمنوا ان جاءکم فاسق بنبأ فتبایئوا ان تصیبوا قوماً بجهالٍ فنصحبوا علی ما فعلتم نادمین) (الحجرات: ۶).

بو نهم چیرۆکه راوییه کان نووسیویانه و ده لاین (پیغه مبه ر ﷺ) وه لیدی کوری عه قه به ی نار دووه بو به نی موسته له ق بو کۆکردنه وهی صده قه، زوری پینه چوو وه لید هه والی هینا وه ته وه، که به نی موسته له ق هه لگه راونه ته وه و حاشا ده کهن له صده قه دان به نی موسته له قیش چون به دم وه لیده وه وه لیدیش ترساندونی و گویی نه گرتوه بو قسه کانیا و گه راوه ته وه له ناویان و هه والی پاشگه زبوونه وهی داوه به پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ریش ﷺ خالیدی کوری وه لید ده نیریت و فرمانی پیده کات که ته مییان بکات، به نی موسته له قیش پیی راده گه یینن که ده ستیان له نیسلام بهر نه داوه، پاشان نهم نایدته دابه زی^(۳)، ژماره یه ک ریوایه تی تر هاتوه، به لام نهم چیرۆکه سه نه دیکی گه یتر او صه حیچی نییه^(۴)، چیرۆکه که له وه که متره وه سفی بکه یین بلین سه نه ده که ی لاوازه، خو نه گه ر سه نه دی لاوازیش وه رگرین له و کاره باشانه ی، که حرامی پی حلال ناییت و حلالی پی حرام ناییت نه و سه نه دی لاواز له چیرۆکی وه لیددا وه رناگرین،

^۱ العواصم من القواصم، ص (۸۶).

^۲ فصل الخطاب فی موافق الأصحاب، ص (۷۹).

^۳ المدینه النبویه فجر الاسلام (۱۷۶/۲).

^۴ أعصر نفسه.

چونکه حدرامی حلال ده کات، وه سفی پیاوی به خراپی ده کات که هاوهالی پیغه مبه ره
 حلال نییه بۆ ساتیکیش بیت ناو بنریت فاسق، ئیمه چۆن سه نه دی لاواز قبول
 ده که مین نهم نایه ته خۆی باسی جه ختکردن و سؤراغکردنی هه وال ده کات، نه وسا قبول
 ده کری، ههروه ها نهم نایه ته یه به ردی بناغهی زانستی ریوایه تی کردنی داناوه^(۱)،
 چیرۆکی وه لیدی کوری عه قه به و نه و قسه و قسه لۆکانه ی دهیده نه پالی قبول ناکری، هه تا
 هه والیکه صه حیجی ده ق راست و سه نه د دروستی نه بیت، چونکه نهم ریوایه ته به فاسق
 ناوی ده بات، نهمه ته شه ره و شلگیری تیا ناکری و قبول ناکری، نه گهر پیاویکی نهم
 سه رده مه که پانگزه سه ده دوا ی سه رده می بانگه وازی نیسلامه به م سیفه ته وه سف
 بکریت قبول ناکری و نیت چۆن شلگیری ده کری بۆ قبول کردنی نه و سیفه ته که بدریته پال
 پیاویک که له سه رده می پیغه مبه رایه تیدا ژیا بی و له سه رده می خه لیفه راشیدینه کاند
 ژیا بیت و کۆمه لی کاری ترسناکی ناهه مواری بجه یته نه ستۆ، نهم چیرۆکه و رو داوه کانی
 په یوه ندیی به عه قیده ی نیسلامییه وه هه یه، هه والی نهم بابه ته له میژووی نیسلامدا
 ناییت شلگیری بکریت له وه رگرتنیدا، وه کو شلگیری ده کری له مهر وهرگرتنی نه و
 هه والانه ی په یوه ندیی به ناوه دانی و شارستانییه وه هه یه، پاشان وه لیدی کوری عه قه به
 یه کینکه له پیاوانی فتوحات زۆریه ی نه و ته شه رانه ی ده گیریته نیسلام بۆ نهم گرۆ
 خه لکه یه، هه ندی له میژوونوسان واگومان ده بن نه وان به ناچاری موسلمان بوون و
 نیمان نه چووه ته دلنیا ن، نهمه بینگومان گومانیکه پوجه له^(۲)، ده نگوباسی وه لیدی
 کوری عه قه به راوییه کان پروپاگهنده یان تی خستوو وه نه وه نده هه وه سی مه زه به ی و
 سیاسی و گۆلمه زی تیا کراوه باسه که ی شیواندوو ه، ورده ورده بووه ته گۆره پانی
 رکه به ری چیرۆکنوو سه کان بۆ ده رخستنی توانا ده ست هه لبه ستن و سه لماندنی بلیمه تی
 نه ده بی^(۳) تاوانکاریان، نه وه ی که لیله و ته لخه له لای راوییه کان ناردنی وه لیدی کوری
 عه قه به یه بۆ کۆکردنه وه ی خیراتی به نی موسته له ق، له باره ی ته مه ن مندالی وه لیده وه

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۸۲/۲).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۷۳/۲).

^۳ المصدر نفسه.

لهو کاته دا قسه یه کی سهند گه یه ښراوی پیاوه سیقه داره کان هیه به په رچی که ریوایه ته ده داته وه، که هله به ستراوه ده لیت: وه لیدی کورې عه قه به رژی فته می مه که مندال بووه، هر که سی له تمه منی شودا بووایه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به بریکاری خوی وه کو کارگتړې نه یده نارد بو هیچ لایه ک، له فیه یازی کورې موحه مده دی روقاوه نه ویش له جه عفه ری کورې برقانه وه نه ویش له سابتی کورې حه جاجی کیلابییه وه، نه ویش له عه بدوللای هه مه دانیبیه وه، نه ویش له وه لیدی کورې عه قه به وه ده لیت: (کاتې پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فته می مه که کی کرد، خه لکی مه که منداله کانی خویانیان هیتا بو پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهستی ده هیتا به سه ریاند او دوعای ختړی بو ده کردن، منیان هیتا بو لای و منیش به خه لوق بوون خوش کرابووم، دهستی نه هیتا به سه رمدا له بهر نه وهی دایکم خه لوقی لیدابووم، دهستی پیا نه هیتام له بهر خاتری خه لوقه که^(۱)، ثم چیرۆکه هه وه سه یازی مه زه به بی باری پتکردووه، وه لید نه مه وی و عوسمانییه نه وه که سه ی ناوی وه لیدی ناشرین کردووه به چیرۆکی هاتنه خواره وهی نایه تی (إِنْ جَاؤْكُمْ فَاسِقٌ) شیعه یه کی رافزیه ناوی (موحه مده دی کورې سانبی که لیبی) یه، ښین و حه جهر ده باره ی ثم پیاوه ده لیت: (کوفه دوو دروونی تیدایه لوکه که بیان (پاکه که بیان) موحه مده دی که لیبییه وو دوا هه مینه که بیان صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ یه^(۲))، وه لیدی هه لبتزاردووه بو ثم چیرۆکه، چونکه په یوه ندی هه بووه به کوکردنه وهی ختیراته وه، وه لید له سه رده می نه بو به کردا کاری کوکردنه وهی زه کات و سه ده قاتی خوزاعه ی کردووه (قوطاعه)، له سه رده می عومه ردا کاری کوکردنه وهی سه ده قاتی به نی ته غلبه و جه زیره ی کردووه، شیعه کان به بو نه ی چیرۆکه که ی وه لیده وه تانه شیان داوه له عوسمان و عه بیدارییان کردووه^(۳)، ښیمه ښینکاری نه وه ناکه ین که ثم نایته به بو نه ی ناوه رۆکی چیرۆکی به نی موسته له قه وه دابه زی، به لام نه وهی ښیمه نکولی لیده که ین نه وه یه، که وه لید به فاسق وه سف کرابیت له م نایه ته دا، چونکه فه رموده ی (إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ) به سیغه ی نه کیره هاتووه هه موان ده گرتیته وه و ده ست نیشان

^۱ مسند أحمد (۳۲/۴).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۷۹/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۸۰/۲).

نه‌کراوه، چونکه نه‌کیره له سیاقی شهرتدا هات گشتگیره هه‌روه‌ک گشتگیره نه‌گهر که‌وته سیاقی نه‌فی نه‌گهر راستبێ وای کردبیتت^(۱).

داری هه‌ددان له وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به له‌سه‌ر ئاره‌ق خوارده‌وه

به‌لام هه‌ددان له وه‌لید له‌سه‌ر ئاره‌ق به‌ریوایه‌تی بوخاری و موسلیم سابت بووه، که عوسمانداری هه‌ددی لێداوه دواي نه‌وه‌ی شایه‌ت شایه‌تی له‌سه‌رداوه، نه‌مه‌ گله‌یی نییه له‌سه‌ر عوسمان، به‌لکو مناقیبیکه له مناقیبه‌کانی عوسمان^(۲)، که هه‌ستاوه داری هه‌ددی لێداوه له نه‌میری کوفه لایبردوه بوخاری باسی نه‌م به‌سه‌رهاته‌ی کردوه له (بابی مه‌ناقیبه‌کانی عوسماندا)، ئیمامی عه‌لی ده‌لێت: (ئێوه نه‌و تانانه‌ی ده‌یده‌ن له عوسمان وه‌کو نه‌و که‌سه وایه پم بدات له خۆی بۆ نه‌وه‌ی هی‌زی خۆی بکوژئ)^(۳)، عوسمان تاوانی چیه‌ ده‌رباره‌ی پیاویک له‌سه‌ر په‌فتاره‌که‌ی داری هه‌ددی لێداویتت و له‌سه‌ر والیه‌تی لایبردییت، عوسمان تاوانی چیه‌ له‌وه‌ی به‌ریابووه له کاروبارماندا^(۴)، پاشان نه‌م جوژه رووداوه ته‌نیا له سه‌رده‌می عوسماندا تاین نه‌بووه، له هیچ سه‌رده‌میکی تردا نه‌بوویتت، به‌لکو پیشتیش هه‌بووه له سه‌رده‌می عومه‌ردا که باسکراوه که قومه‌دای کورپی مه‌زعون، هاوه‌لیه‌تیشی هه‌بووه، که‌چی ئاره‌قی خواردوه له هه‌مانکادا نه‌میری به‌حه‌رینیش بووه له لایه‌ن عومه‌ره‌وه، نه‌ویش هه‌ددی لێداوه له‌سه‌ر کار لایبرد^(۵)، هه‌ندی له میژوونوسان ده‌لێن سابت نییه، که وه‌لید ئاره‌قی خواردییت، حافق له (الاصابه) دا ده‌لێت: هه‌ندی له خه‌لکی نه‌هلی کوفه غه‌ره‌زیان لینگرت و به‌ ناحه‌قی شایه‌تیان له‌سه‌رداوه^(۶)، ئین و خه‌لدون ناماژه‌ی بۆ نه‌م رووداوه کردوه ده‌لێ: (به‌رده‌وام پروپالانته - واته له‌سه‌رکارمه‌نده‌کانی عوسمان له لایه‌ن ئاژاوه‌چیه‌کان - ته‌شه‌نه‌ی کردوه و شه‌پۆلی داوه وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌یان تۆمه‌تبار کردوه به ئاره‌ق‌خواردن و

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/ ۱۸۰).

^۲ البخاري، كتاب مناصب عثمان.

^۳ الردء: هو العون، تاريخ الطبري (۵/ ۲۷۸).

^۴ تحقيق موافق الصحابة في الفتنة (۱/ ۴۲۱).

^۵ العواصم من القواصم، ص (۹۳).

^۶ اصابة (۳/ ۶۳۸).

جەماعەتییکی خەلکی کوفە شایهتییان داوہ لەسەری، عوسمانیش داری حەددی لێداو لەسەر کار لایەرد^(۱)، ئەوہی تەبەری باسی کردووە بە دوورودریژی، کە کورانیکی کە ھی ئەبی زەینەب و ئەبی مەرەع و جوندیی کوری زوهرە بوون، چونە سەر مائی ئیبن و حوسەیمان و کوشتیان، شورەحی خوزاعی، کە هاوہلە شایهتی لەسەر دان و کورە کە ئەبو شورەیحیش شایهتی لەسەر دان - چونکە دراوسیتی ئیبن و حوسەیمان بوون - وەلیدیش تۆلە ی لئ سەندنەوہ، باوکی ئەم کوژراوانە تەلەو داویان نایەوہ بۆ وەلید و دەستیان کرد بە موراقەبە ی جموجولەکانی، جارێکیان ئەبو زوییدی شاعیر بوو بە میوانی وەلید، کە کابرایەکی گاور بوو لە ھۆزی بەنی تەغلیبی خالوانی بوو لەسەر دەستی وەلید موسلمانبوو، ئەم میوانە بە نارەقخۆر ناسراو بوو، ھەندی گیل و گەمژە قسەیان دەکرد لەسەر ھاوڕێبەتیی ئەبو زویید لە لایەن وەلیدەوہ نالەم کاتەدا ئەبو زەینەب و ئەبو مەرەع باشتەین ھەلیان قۆستەوہ، کردیان بە قاوہ قاو و رۆشتن بۆ مەدینە، چونە لای ئیمامی عوسمان و شایهتییان دا لەسەر وەلید کە نارەقی خواردووە، ئەوان بینییوانە نارەقی ھەلھێناو تەوہ، ولیدیان لە کوفە ھینایەوہ سویندی خوارد بۆ عوسمان و ھەوالتی مەرمامی ئەم دوانە ی پێتگەیاندا، عوسمان وتی: (حدودی خودای گەرەت بەسەردا جیبەجی دەکەم، با ئەو شایهتە ناھەق بیژانە بکەوونە ناو ئاگر براکەم خۆت بگرە)^(۲)، (محب الدین الخگیب) دەلئ: ئەو زیادەیی کە لە ریوایەتی موسلیمدا ھاتووە، کە وەلیدی ھاتووە، دوو رکات نوژی بەیانی کردووە، پاشان وتووەتی بۆتان زیاد بکەم، لە رێگە ی ئیمامی ئەحمەدەوہ ھاتووە، کە وەلید نوژی بەیانی چوار رکاتی کردووە، ئەمە بە شاھیدی شایهتەکان نەسەلماوہ و نەوتراوہ، ئەمە قسە ی (حجینی) چیرۆکیگێرەوہ کە یەو خۆی شایهت نییەو لە شایهتەکانیشی نەبیستووە، لە کاتی ئەم رووداوہ پرگومانەدا ئەم چیرۆکنووسە قسە ی لێوہ ناگیریت^(۳).

^۱ تاریخ ابن خلدون (۴۷۳/۲)، فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، ص (۸۱).

^۲ تاریخ الطبری (۲۷۷/۵).

^۳ العواصم من القواصم، ص (۹۶ - ۹۷).

وهلید والی عوسمان بوو له سهر کوفه، وهلیدی کورپی عهقه به پیاویتیکی موجهایدو فاتیحه، نهو دادگهره مهزلومهیه که ههرکاریکی خاوتینی توانیبیت نهنجامی داوه بو گهلهکهی، پاشان به چاوی خزی بینی پیاو خراپان پروپاگهنده دهکهن بو پیاو چاکان و باتلهکانیش گوئی بو دهگیرینو پهسهند دهکهن، هستا دواي کوشتنی نیمامی نیمامی عوسمان دورهپهریز بوو له خه لک و کهناری گرت، له شیویکدا داپرابوو له ژاوه ژاوی کومه لگا بانزه میلدورکه وتهوه له شارو له زهوی نهو دورگهی، که جیهادی تیا کردو بانگه وازی خه لکی تیا کرد بو نیسلامهتی له سرده می عومهر داوه^(۱) دوری گرت له هه موو نهو شه پانهی که روویدا له نیوان علی و مهعاویه دا، ههر له شیوه کهی خزی مردو ههر له ویش نیژرا له سالی (۶۱) ی کۆچی، ده شلین له رۆژگاری مهعاویه دا مردوه^(۲)

چوارهم: سه عیدی کورپی عاص

ناوی سه عیدی کورپی عاصی نومه یه ی کورپی عهبدی شه مسی کورپی عهبدی مه نافی قورهیشی نومه یه یه^(۳)، نیبنو حاتم ده لئ: (هاوه لیه تی کردوه دواي وهلیدی کورپی عهقه به بووه ته والی کوفه و یه کیکه له زمانپاراوه کانی قورهیش، له بهر نه مه عوسمان ده ستنیشانی کردوه بو نویسنه وهی قورثان، له جومله ی نهوانه ی که دیاری کردوون)، نه نه سی کورپی مالیک ده لئ: عوسمان فه رمانی کرد به زهیدی کورپی ساییت و عه بدو ل لای کورپی زویپرو سه عیدی کورپی عاص و عه بدو پرره جمانی کورپی حارسی کورپی هیشام که قورثان له په راوه کاندا بنوسنه وه و نوسخه ی لی بگرنه وه، عوسمان وتی: به سیانه قورهیشیه که (ته گهر نیوه و زهیدی کورپی ساییت له شتیکی قورثاندا ناکۆکیان بو دروست بوو نهوا به زمانی قورهیش بینوسنه وه^(۴)، نیمای عه رهبی قورثان له سهر زمان و به پتی زمانی سه عیدی کورپی عاص ساغ کرایه وه، چونکه سه عید زۆر شیوه زاری له

^۱ المصدر نفسه، ص (۹۴).

^۲ البداية النهایة (۸/۲۱۶).

^۳ البداية النهایة (۸/۸۷).

^۴ البخاری، کتاب فضائل القرآن رقم (۴۹۸۷).

زاری پیغهمبەر ﷺ دەچوو، زاری سهعید به زاری پیغهمبەر ﷺ دهشویها، نو سال ته مهنی به سه بر دوه له سهرده می پیغهمبهرایه تیدا ﷺ، باوکی له رۆژی به دردا به موشریکی کوژراو عهلی کورپی نه بی تالیب کوشتی^(۱).

گوێ بگره بۆ نهم ههواله بزانه نيمانی چهند بههینزه، ريوایهت کراوه که عومهری کورپی خهتتاب وتویهتی به سهعیدی کورپی عاص باوکتهم نه کوشت، تهنها عاصی کورپی هیشامی خائتم کوشت، سهعید وتی: نه گهر بت کوشتایه تۆ له سههر حهق بوویت و باوکتهم له سههر ناحهق، عومهر سهرسام بوو به وهلامه کهی.

له رۆژگاری والیهتی کوفه دا غهزای تهبرستانی کردو فتهمی کرد، غهزای جورجانیشی کردو حوزهیفهو جگه له مهش هاوهلی تر سهربازی نهو بوون^(۲)، به چاکه و کهرهمداری به ناوبانگ بوو، ههتا سوالکهه داوای شتی لیکرده ههچی پی نه بووه بیداتی چهندیکی ویستووه بۆ نووسیوه که بیدهنی^(۳)، سهعید زۆر پیی خۆشبووه نۆرامی موسلمانان کۆ بکاتهوه و قهلسبووه به ئاژاوه و فیتنهو رای ده کرد لیتی، عوسمان له داوی وهلیدی کورپی عهقه به کردی به والی کوفه، وه جاریکیش بوو به نوینهری مه دینه، کاتی گه پرایهوه بۆ کوفه ئاژاوه چیهه کان سهنگه ریان لی گرت و سهربازیان هینایه رینگاو رینگریان لی کردو نه یانهیشت بیتته ناو کوفه گه پرایهوه له مه دینه دا مایه وه نهو که سانهی رینگریان لی کرد که بگه ریتتهوه بۆ ویلایه ته کهی ههر نهوانه بوون که نيمامی عوسمانیان کوشت، و پرای نهوانهش له شهري جه ممل و سه فین دووره پهریز بوو هانی نه هلی شهري جه مملی ده دا که دانیشن و ده رنه چن بۆ شه پر کردن^(۴). نائمه ژياننامه ی خاوهن که ره م و نازایه تی و جیهاد و خۆشخوانیک بووه ده شو بهابه خۆشخوانی پیغهمبەر ﷺ، سهعید نهم قورئانه پهراوهی که نه مپۆ نيمه ده بخوینینه وه بۆ زهیدی کورپی سابیستی ده خوینده وه، ورد به ره وه له م مه ناقیبه سابتاتهی که به ريوایهتی سه حیح چه سپاوه، به راوردی بکه له گه ل نهو

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الاصابة ترجمة (۳۲۶۸).

^۴ الطبقات (۵/۳۴).

پروپاگاندانی، که دهیدنه پالی و هیچ به لگه یه کیان نییه، رایینه بزانه کی دهنگوی پیده کا، بۆت دهرده کهوئی که نهم قسه و قسه لۆکانه دوو پهله ن، چونکه دوو شتی دژ به یه که له یه که پیاودا کۆکراوه ته وه - سه خاوه ت و ره زیلی، دانایی و نادانی تی کۆشهر و تی شکا و معقول نییه نهم شتانه له پیاوکی ساغ و سه لیمدا کۆبیته وه^(۱) هندی ریوایه ت که سه نه دینکیان نییه و گومان ده به ن کاتئ سه عید بوو به والی کوفه دوای وه لید هندی له کۆیله کان، ناره زایان دهربری وتیان:

ئهی هاوار وه لید لابر

سه عیده برسیکه رمان بۆ هات

مه نه که که مته نه کات و زیاد ناکات^(۲)

نهمه ناره زاییه کی دهسته له به سه ته و چیرۆکیکی داتا شراوه بینگومان^(۳)، چونکه کۆیله کان له سالی (۳۰) کۆچیدا بوو، واته: نه سیره کانی شه ر زمانی عه ره بییان به باشی نه ده زانی به لکو نهم نیوه دیرانه قسه ی شیعره له به ر نه وه ی سه عیدی کوری عاص به ناویانگ بوو له نانبده یی و به رچاوتیریدا، چون ده پۆرئ به چاوبرسی وه سف بکریت، نه گه ر شاعیران و خه لک وه لید به که رمداری وه سف بکه ن، بینگومان سه عید نمونه یه له به خشنده یی و ده ست گو شادیدا که ره م^(۴)، به سه عیدیان وتوو ه شیله ی هه نگوین فه رز ده ق له باره ی که ره مییه وه باس ده کات و ده لئ:

تری الغر الجاجح من قریش اذا ما الامر فی الحدثنان عالا

قیاما ینظرون الی سعید کانهم یرون به هلالا^(۵)

نه گه ر له یه که م هاتنی سه عیددا بۆ کوفه کۆیله کان نهم ناره زایه یانه ی دهربری بی کۆیله کان چون سیاسه تی سه عیدیان زانی نایا بۆ برسی کردن هاتوو یان بۆ تیرکردن هاتوو، نه وه ی نامۆیه نه وه یه پراوییه کان نهم هه واله ده گه یین به سیاقیک هه ندیک

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۲۷۹).

^۳ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۴ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۵ البداية والنهاية (۸/۸۸).

په‌خه له هه‌نده‌که‌ی تری ده‌گری‌و ده‌لین عوسمان سه‌عیدی کرده‌ والی کوفه‌ و سپرده‌کی داد‌گه‌ری تیا به‌سه‌ر برد، به‌لام هه‌ندی له کۆیله‌کان (ئه‌سیره‌کانی) شه‌ری (ریخ‌ریان)^(۱)، ناره‌زاییان ده‌ربری باشه‌ ده‌گونجی سپه‌ی داد‌گه‌ری ئه‌سیره‌کان به‌ برسیکه‌ر وه‌سفیان کردییت!

سه‌عید زۆر خیرۆمه‌ندبووه‌ و هه‌موو که‌سی لیتی به‌هه‌رمه‌ند بووه‌، باراندویه‌تی به‌سه‌ریاندا، سپه‌ داد‌گه‌رانه‌که‌ی هه‌موو چاکه‌خو‌ازییه‌کانی گرتبووه‌^(۲)، په‌حه‌تی خودا له‌ میژوونووسه‌ کۆنه‌کان، هه‌میشه‌ گومانی باشیان بردووه‌ به‌ خویننه‌رو ریوایه‌ته‌ دژبه‌یه‌که‌کانیان کۆکردووه‌ته‌وه‌ و نووسیویانه‌، وایان داناوه‌ که‌ خویننه‌ر له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا ده‌توانی قسه‌ی له‌رو لاواز له‌ قه‌له‌و جیا بکاته‌وه‌ میژوونووسه‌کان بۆیه‌ راست و ناراستیان نووسیوه‌ به‌ بیانوی نه‌وه‌ی نه‌وان نووسراو بۆ سه‌رده‌می خویان ده‌نووسنه‌وه‌، ئه‌مه‌یان نه‌زانیوه‌، که‌ لهم سه‌رده‌مانه‌دا خویننه‌ر گوئی بۆ نه‌وانه‌ ده‌گری که‌ به‌ شه‌و چیلکه‌ ده‌چنه‌وه‌ (تفه‌نگ به‌ تاریکییه‌وه‌ ده‌نین)^(۳)، ئین و سه‌عید له‌ وه‌رگێپانی سه‌عیددا به‌بی سه‌نه‌د ریوایه‌تی کردووه‌، ده‌لیت: (وتویانه‌ کاتی سه‌عید به‌ والیه‌تی هات بۆ کوفه‌ - گه‌نجیکی خۆشگوزهران دیاربوو که‌ وینه‌ی نه‌بوو، وتی: ناچه‌ سه‌ر مینبه‌ره‌که‌ هه‌تا پاک نه‌کریتته‌وه‌، فه‌رمانیدا شۆردیان و له‌سه‌ر مینبه‌ره‌که‌ وتی: ئه‌م ره‌شاییه‌ بیستانی غولامیکی قوره‌یشه‌ نه‌وانیش له‌لای عوسمان شکاتیان لی کرد)^(۴)، ئه‌م قسه‌یه‌ راست نییه‌، چونکه‌ نه‌دراوه‌ته‌ پال هیچ که‌سی و سه‌نه‌دی نییه‌، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و سه‌عیدی کورپی عاصه‌ی که‌ قیاده‌ی سوپای جیهاد و فتوحاتی ده‌کرد وانه‌بوو، که‌ قسه‌که‌ران وه‌سفیان کردووه‌، پاشان ئین و سه‌عد ئه‌م قسه‌یه‌ی سه‌عیدی له‌سه‌ر زمانی نه‌شته‌ری کورپی مالیکی کورپی حاریسه‌وه‌ ریوایه‌ت کردووه‌، نه‌وکاته‌ بۆ نه‌شته‌ر ریگی گرت له‌ سه‌عیدی کورپی عاص و نه‌ی هیشت بیته‌ ناو کوفه‌وه‌، دوا‌ی چه‌ند سالی که‌ والی بوو له‌ کوفه‌، نه‌شته‌ر وتی: ئه‌مه‌ سه‌عیدی کورپی عاصه‌ هاتووه‌ بۆ ناوتان و گومان

^۱ تاریخ الطبری (۲۷۹/۵).

^۲ المدینة المنورة فجر الاسلام (۲۱۳/۲).

^۳ فجر المدینة المنورة فجر السلام (۲۱۳/۲).

^۴ المصدر نفسه (۲۱۳/۲)، الطبقات (۳۲/۵).

دهبات که (نهم رهشاییه بیستانی چند غولامیکی قوره‌بیشه، نهم رهشاییه شوینی له‌دایکبوتتانه و بنکه‌ی رمه‌کانتانه و لانه‌ی باوباپیرانتانه)^(۱).

مالیکی کوری حارس که به نه‌شته‌ر ناوزده ده‌کری نازاوه‌چی بووه، یه‌کیتک بوو له سدرکرده‌کانی نهو خه‌وارجان‌هی که گه‌مارژی عوسمانیان داو کوشتیان، شتیکی نامۆ نییه، که نه‌مانه قسه‌لۆکیان هه‌لده‌به‌ستو درۆیان دانه‌تاشی بۆ جۆشانندی رقی خه‌لک، نه‌گه‌ر نهم پرسته‌یه و تراپیت نه‌وانه و تویانه، که هه‌لگه‌رانه‌وه له خه‌لافه‌ت، چونکه نه‌مانه نهم بۆچوونه سه‌قه‌ته‌یان وه‌رگرتو که چ حالی بوون، چونکه که‌وتنه شوین نه‌میره‌کانی عیراق به تاییه‌ت نه‌میره‌کانی کوفه که دژی قوره‌بیشه بوون، چونکه ده‌رمارگیری خینلایه‌تی له‌م رسته‌یه‌دا به رۆشنی ده‌رکه‌وتووه^(۲)، نیمامی زه‌ه‌ب‌بی له باره‌ی سه‌عه‌ده‌وه ده‌لئ: نه‌میریکی شریف و حه‌وادو په‌سه‌نکراو له سهر خۆو خاون عه‌قل و سه‌لیقه بوو بۆ والیه‌تی زۆرشیاو بوو^(۳)، به‌لام قسه‌ی به‌ره‌ه‌لستکاران و نه‌وانه‌ی توانج ده‌گرنه عوسمان بۆ نه‌وه‌ی سه‌عه‌یدی کوری عاصی کردووه‌ته کاربه‌ده‌ستی کوفه بوو به راپه‌رپین و کار گه‌شته نه‌وه‌ی خه‌لکی کوفه سه‌عه‌یدیان ده‌رکرد^(۴)، ده‌رکردنی سه‌عه‌ید له‌لایه‌ن خه‌لکی کوفه‌وه مانای نه‌وه نییه سه‌عه‌ید تاوانیکی وای کردووه پیتیستی به ده‌رکردن هه‌بووه، هه‌رکه‌سی کوفه بناسی و له ده‌نگوباسی رامینتی ده‌زانی که خه‌لکه‌که‌ی گازنده‌کارو سکا‌لاچی بوون له‌والیه‌یه‌کانی خۆیان به بی بیانوی شه‌رعی و زه‌رپه‌که‌ه‌وکار، ته‌نانه‌ت عومه‌ری کوری خه‌تاب له باره‌یانه‌وه وتویه‌تی: خه‌لکی کوفه بیتزاریان کردم و تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یان کردم، له‌که‌س رازی نابن و که‌سیش لییان رازی نییه، چاک نابن و که‌سیش له‌سه‌ریان چاک نییه^(۵)، له‌گێرانه‌وه‌یه‌کیترا هاتووه

^۱ المصدر نقصه (۲/۲۱۴).

^۲ فجر المدينة المنورة فجر السلام (۲/۲۱۴).

^۳ السير أعلام النبلاء (۳/۴۴۷).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۲۷۹).

^۵ المعرفة والتاریخ، للفوسی (۲/۷۵۴).

خه لکی کوفه وتویه تی: "ناره حه تیان کردووم"^(۱)، نه گهر که سیکی توندوتیژ بکه مه کاربه دهست به سه ریانه وه نه وه سکا لای له دهست ده که ن له لام"^(۲).

سه عید وتویه تی: (بو میوان و هامنشینه کاتم سی شت ده که ویته سهرم، ههر که نزیک بوویه وه ده که شیمه بوی نه گهر دانیش دپنی بو ده ده م، نه گهر قسه ی کرد پروی تی ده که م)، وتویه تی به کوره که ی خوا پاداشت ده داته وه نه گهر دوو شهرخواز هاتنه لات و یه کیان ده م و چاوی خوینی پیدا نه چوپریا یه کسهر پشتیوانیت کردو حه قه ت پیدا سویند به خژدا ههر هه موو ماله که ت بده ی به وی تریان ههر قهرزاری ده بیت، (ته ی کوری خوم سو عبه ت له گهل که سی به ریزدا مه که، چونکه رقت لی هه لده گریت، له گهل خویریشدا سو عبه ت مه که له لای سووک ده بیت) روژیک نافره تیکی خوداناس چوو بو لای سه عید، که نه میری کوفه بوون نه ویش ریژی لینگرت و چاکه ی کرد به رامبه ری، ژنه که وتی: خودای گوره وای له تو کردووه ئاتاجت به له نیم نه بی به هه میشه بی منه ت و له نه ستوی که ره مه کاندئا نه گهر نیعمه تی به خشنده یه ک لاجییت تو سه به بی بو گهراندنه وه ی، کاتی سه عید سه ره مه رگی هات منداله کانی کۆکرده وه و پیی وتن (هاورپیکام ته نها ده موچاوی منیان لی ون ده بیت، نه وه ی من پیم ده گه یانندن پییان بگه یه نه وه نه وه نده شتیان بده نی که داوای شت نه که ن له که سی تر، چونکه پیانو نه گهر داوای پیداویستییه کانی کرد بنه ماکانی به دامه زراوی نامینی و له سالی (۵۸) کۆچی وه فاتیه کردووه ده لئین له سالی (۵۷) و نه شلئین له (۵۹) کۆچی وایی کردووه^(۳).

پینجه م: عه بدوللای کوری سه عدی کوری نه بی سه رح

به زوری میژوونووسه کان نه مه یان هاوپینچ کردووه کاتی باسی عه بدوللای نه بی سه رح و به نه میرکردنه که ی ده که ن له لایهن عوسمانه وه بو ویلایه تی میسر ده لئین: (عوسمان عه بدوللای نه بی سه رحی کرده والی میسر و برای شیری خوی بوو)^(۴)، نه م

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۱/۴۲۳).

^۲ المنهاج لابن تیمیة (۳/۱۸۸).

^۳ البداية والنهاية (۸/۹۰).

^۴ انظر: الكامل، لابن الاثير (۳/۸۸).

دسته‌واژه‌یه (برای شیرى خۆى بوو) له باسکردنى والییه‌تیکه‌یدا که هاوییچ کراوه تیل نیشانیکه و گوزارشت له تۆمه‌تباردنى ئیمامى عوسمان ده‌کات له لایهن میژووناسه‌کانه‌وه، گوايه له بهر برای شیریه‌تى کردوویه‌تى به والى میسر، نه و بۆچونه‌ى میژوونوسه‌کان ده‌ریانپرپوه راست نییه، بۆ نه‌وه‌ى به‌ریه‌رچى نه‌وانه بدهینه‌وه، که تانه و ته‌شهر ده‌دهن له نه‌میری ئیمانداران عوسمانى کورپى عه‌فان، کۆششى ئه‌م سوارچاکه‌ى تیره‌ى به‌نى عامرى کورپى لوئه‌یه ده‌خه‌ینه روو^(۱) واته: (عه‌بدوئلای نه‌بى سه‌رح) عه‌بدوئلای خه‌یره و زانیاریه‌کى ته‌واوى هه‌بوو له باره‌ى میسر و ناحیه‌کانیه‌وه له‌ته‌نجامى به‌شداریکردنى له‌گه‌ڵ سوپای عه‌مردا که رزگاریان کرد، هه‌روه‌ها له ته‌نجامى والییه‌تى کردنى له هه‌ندى له ناحیه‌کانى میسر، وه له کاتى خه‌لافه‌تى ئیمامى عومهدا، سه‌عید کاربه‌ده‌ستى میسر بوو^(۲)، هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تى عوسمانیشدا، نه‌وشته‌ى عه‌بدوئلای شایسته‌ى نه‌میری کرد سالتیک والى میسر بووه، به‌هه‌یزترین پالیئوراو بوو بۆ ئه‌م ویلايه‌ته‌ دواى عه‌مرى کورپى عاص له ته‌نجامى پسپۆریه‌کانى، ده‌رکه‌وتوووه عه‌بدوئلای نه‌بى سه‌رح توانیویه‌تى داهاى میسر ریکوپیتک بکات و زیاترى کات له‌و داهاى که عه‌مرى کورپى عاص کۆى ده‌کرده‌وه جاران، له‌وانه‌یه هۆکارى نه‌مه‌ش نه‌وه‌بیت عه‌بدوئلای کورپى سه‌عد هه‌نگاوى بۆ سیاسه‌تى دارایی گۆزى بیت، به‌م چه‌شنه‌ که‌ره‌سه‌کانى داهاى که‌له‌که‌بوو له میسر^(۳)، عه‌بدوئلای کورپى سه‌عد له کاتى والییه‌تیدا هه‌ستاه به جیهادکردن له کۆمه‌لێ شویتندا، فتوحاتى هه‌مه‌چه‌شنه‌ى هه‌بووه و قوربیکى زۆرى هه‌بووه، یه‌کى له غه‌زاکانى غه‌زای نه‌فریقابوو سالى (۲۷)ى کۆچى و فه‌تحیشى کرد و پادشای نه‌فریقاش که ناوى جهرجیره کوزراو له‌م غه‌زایه‌دا کۆمه‌لێ هاوه‌ڵ هاوپی بوون، وه‌کو عه‌بدوئلای کورپى زوبیرو عه‌بدوئلای کورپى عومهر و عه‌بدوئلای کورپى عه‌مرو غه‌یری نه‌مانه‌ش، ئه‌م غه‌زایه به سولح کردن له‌گه‌ڵ به‌ترىقی نه‌فریقادا له‌سه‌ر پیدانى سه‌رانه به موسلمانان^(۴)،

^۱ فصل الخطاب في موافق الأوصحاب، ص (۷۷).

^۲ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة، ص (۴۱۸).

^۳ الولاية على البلدان (۱/۱۸۰).

^۴ فتوح مصر وأخبارها، ص (۱۸۳)، والولاية على البلدان (۱/۱۸۰).

كۆتايى ھات عەبدوﻟﻻي نەبى سەرح گەراپەوھ بۆ نەفرىقا جارىكى تر لەویدا ئىسلامى
 چەسپاند لە سالى (۳۳)ى كۆچى ^(۱)، ھەروھە گرنگترىن كارەكانى نەبى سەرح غەزاي
 وﻻتى نەوبەيە كە پىي دەوترى غەزاي نەساويدە يان غەزاي حەبەشە لاي ھەندى لە
 ميژووناسان نەم غەزايە سالى (۳۱) كۆچى رويدا، شەرىكى خويناوى لە نيوان سەربازى
 موﻟﻤانان و سەربازەكانى نەوبەدا روويدا، كۆمەﻟﻲ لە موﻟﻤانان پىكران لەبەر نەوھى
 نەھلى نەوبە پاوھكى بوون لە تىرھاويشتندا، نەم غەزايە بە سولح كۆتايى ھات كە لە
 نيوان عەبدوﻟﻻي نەبى سەرح و خەﻟكى نەوبەدا بەستراو سەرانەبەكى ديارىكر او ديارى
 كرا ^(۲)، عەبدوﻟﻻي سەعد بە يەكەم فەرماندەي موﻟﻤان دەژميتردى كە توانيويەتى
 نەوبە تىك بشكىنن، سەربازەكانى بكوژى و سەرانە بەسەپىنن بەسەرياندا، بارودۆخەكە
 سەقامگىر بوو لە رۆژگارى نەودا ناشتى ھەبوو لە نيوان موﻟﻤانان و نەوبەدا، ھەروھە
 گرنگترىن كارەكانى عەبدوﻟﻻي كورپى سەعد غەزاي (ذات الصواري) بوو
 موﻟﻤانانەكان بەسەر رۆمدا سەركەوتن، واليەتى عەبدوﻟﻻ لەسەر ميسر بە گشتىي
 پەسەند بوو لە لاي ميسرىيەكان و شتى خراپيان لى نەديوھ ^(۳)، ئىمامى زەھەبى لە
 بارەيەوھ دەﻟﻲ: (دەستدريزي نەكردوھ و كارىكى نەكردوھ رەخنى لى بگرن و يەكيكە
 لە پياوھ ئاقلەكان و بەخشندەترينيان بووھ ^(۴))، سەرەتاي ويلايەتى ميسر لە نەوھﻟى
 دەسەﻻتدا ھىورو سەقامگىر بوو ھەتا نەو كاتەي ئازاوھچى گومانيان وروژاند وەكو
 عەبدوﻟﻻي كورپى سەبەء، عەبدوﻟﻻي سەبەء كاتى گەشتە ميسر خەﻟكى شﻟەقاند، ھەر
 نەمانەو نەلقە لە گوئىكانيان رۆﻟىكى گەوھريان ھەبوو لە كوشتنى ئىمامى عوسماندا
 ھەروھك چۆن بارودۆخى ميسريان ھەلق و بەلەق كرد لە نەنجامى دەكردنى والى شەرى
 خۆيان گروپەكى تر بە رىنگەيەكى ناشەرى دەستيان كىشا بەسەر رەوشى وﻻتى
 ميسردا، نەم ئازاوھچيانە بۆيان رىككەوت نەو ماوھيە نارەھەتى و نارەزاييان لە دﻟى

^۱ النجوم الزهراء (۱/۸۰).

^۲ الولاية على البلدان (۱/۱۸۱)، وفتح مصر وأخبارها، ص ۱۸۸.

^۳ الخطط (۱/۲۹۹).

^۴ سير أعلام النبلاء (۳/۳۴).

خەلکدا بلاوکردهوه له دژی عوسمانی خەلیفه، فیل و فرایان نایهوهو درۆو دهلهسهیان هەلخست و بلاویانکردهوه^(۱)، له مهولا باسی دهکەین (ان شاء الله).

کاتی ناژاوهی کوشتنی عوسمان بهرپا بوو عەبدوللای ئەبی سەرح دووری گرت و له عەسقلان نیشتهجی بوو یان له رەملە ی فەلەستین به غەوی به سەنەدی صحیح ریوایەتی کردوو له یەزیدی ئەبی حەبیبەوه دەلی: (ئەبی سەرح رۆشت بۆ رەملە ی فەلەستین کاتی نوێژی بهیانی دەکرد، وتی: ئەی خودایە دواھەمین کارم بکە ی به نوێژی بهیانی، دەستنوێژی گرت و پاشان نوێژی کردو سەلامی لای راستی دایهوه، ویستی سەلامی لای چەپ بداتەوه خودای گەوره گیانی کیشار کۆچی دوا یی کرد)^(۲).

شەشەم: مەروانی کوری حەکەم و باوکی

مەروانی کوری حەکەم یەکیک بوو له خزمە تایبەت و هەرەزیکەکانی عوسمانە له هەموویان زیاتر شیرازی قایمی هەبوو له گەل سەنتەری خەلافەت و پەیوەندیدارترین کەسبوو بهو روداوانە ی کە بوبوو رەشەبای یەکیتی ئیسلامیی، له سەردەمی عوسماندا نەین پۆش و باوەرپیتکراوی دەولەت بوو، یاخود مۆرەلگری پادشا بوو^(۳)، بەدلتیاییهوه مەروان راویژکاری تایبەتی نەبوو، بۆ ئەو خەلیفەیه ی کە راویژی به هاوڵە گەوره کان و گچکەکان دەکردو هەرگیز له پیاوانی راویژچوون دورەپەریژ نەبوو، هەرۆه ها مەروان ئەو وهزیرە نەبوو کە هەموو دەسەلاتی دەولەتی له ژێر ریکتفدا بیئت و هەموو شتی له ژێر دەستدا بیئت، تەنیا ئەو نەندە هەبوو نووسەریکی خەلیفه بوو، ئەمەش وهزیرە فەیهک بوو بایەخی ئەم وهزیرەیهش له ژێر دەستی خەلیفەدا بوو بەمۆلەتی خەلیفه نووسراوه کان مۆر دەکران، بەلام ئەو پرۆیاگەندە ی کە عوسمانی تێوه گلاوه و خەلکی لی وروژاندوو گوایە ئیمامی عوسمان ویستویەتی دوا ی خۆی خەلافەت بگوازییتهوه بۆ بنەمالە بەنی ئومەیه، گریمانەیه کەو هیچ راستییهکی تیا نییهو له واقیعیشدا دەرکەوت دوا ی قوناغتیکی دژوارو خەلافەتی کەوتە دەستی بەنی ئومەیه مەروان هیچ دەوریکی ناشیرینی له مەدا نەبوو، پاشان عوسمان ئەو نەندە کە سایەتی لاواز نەبوو هەتا بواری بلۆی

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۸۶).

^۲ الاصابة ترجمة ۴۷۱۱، سير اعلام النبلاء (۳/۳۵).

^۳ عثمان بن عفان، لصادق عرجون، ص (۱۱۷).

بۆ نووسره که ی ئەو ئەندازە یه ی که راوییه کان ده ماندویانه^(۱)، مهروانی کوری که کهم هیچ تاوانیکی نییه نه گهر له ژیا نی پیغه مبهردا ﷺ بالغ نه بوونی به ئیتیفاقی نه هلی زانست، به لکو ته مه منی ده سالان بوو یان لهو ده وره دا، مهروان موسلمان بوو قورئاغخوین و شهر عزان بوو له دین تیگه یشتوبوو له پیش نه وه ی ئازاوه رویدات به هیچ شتیکی خراب تۆمه تبارنه کرابوو، تاره خه ی لی بگیرین تیمامی عوسمان تاوانی نییه له هه لسه نگانیدنا کردویه تی به نووسه ری خو ی، سهیره که فیتنه تووشی که سی هات له مهروان نه فزه لتر بوو^(۲)، نه ویش بوو گوایه پیغه مبهردا ﷺ باوکی مهروانی راواناوه (دهر کردوو) سه نه دو مه تنی نه م قسه یه لاوازه، شیخولئیسلام ئیبنو تهیمییه سه رنجی نه مه ی داوه لاوازی و پوچه لی نه م هه والهی روونکردوو ته وه^(۳)، که مهروان به زانست و شهر عزان و دادگهر پیناس ده کری و پیاوماقولیکه له ساداتی گه نجانی قوره یش به تایبه تی کاتی نه ستیره ی به ختی بلندبووه وه له سه رده می عوسماندا، تیمامی مالیک شاهیدی فیهی بۆ داوه له کیتابی (موطأ) دا قه زاوت و فتواکانی کردوو به به لگه و له کۆمه لی شویندا، ههروه ها له شهش کیتابه سوننه کاند که له به رده ستی تیمامه کانی نه هلی سوننه تدا فتواکانی مهروان هاتوو و کاری پی ده کن^(۴)، تیمامی نه جمده له باره یه وه ده لی: (لای مهروان قه زاوت هه بووه و شوین قه زاکانی عومه ری کوری خه تتاب که وتوو^(۵)، مهروان خوینه روارترین که سبووه بۆ قورئان و ههروه ها فه رموده ی شه ریفی ریوایه تی کردوو وه له هه ندی له هاوه له مه شهوره کان وه هه ندیکیشیان له نه ریوایه تیان کردوو^(۶)، ههروه ها هه ندی له تابعین فه رموده یان لی ریوایه ت کردوو زۆر په رۆشبووه بۆ دۆزینه وه ی سوننه ت و کارپیکردنی، له یسی کوری سه عد فه قیه ی میسره به سه نه دی خو ی ریوایه تی کردوو، که، مهروان له ناشتی جه نازه یه کدا

^۱ لقدولة الامرية المفتی علیها، لمدی شاهین، ص ۱۶۰.

^۲ منهاج السنة (۱۹۷/۳).

^۳ المصدر نفسه (۱۹۵/۳ - ۱۹۶).

^۴ الدولة الامرية المفتی علیها، ص ۱۶۹.

^۵ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

^۶ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

ثاماده بوو کاتیک نوژی له سر کرا، مروان ههستاو رویشته، نه بی هورهیره وتی: قیراتیک خیری دهست کهوت و قیراتیک خیری له کیس چوو^(۱)، مروان گه پرایه وهو له سر ههردو نه ژنوی دانیشته، نه وهنده دانیشته ههتا خوئی مؤلته تی دا^(۲)، له پیشه کی فغولباریدا هاتووه، ده لئین مروانی کوپی حه که می کوپی نه بی عاصی کوپی نومیه ی کوپه مامی عوسمان پیغه مبهری عليه السلام دیوه نه گهر نه مه سابت بیت نیت که لیتیک نامینیتته وه بو ده مدژی کردن^(۳)، نیبن و که سیر ده لئیت: لای خه لکانیکی زور مروان هاوه له له بهر نه وهی له ژیانی پیغه مبهردا عليه السلام له دایکبوه^(۴)، مروان بووه ته والی مه دینه له لایه ن معاویه ی نه بوسوفیانه وه، توندوتیژیوو بهرام بهر فاسقه کان و دژی دیارده ی رابواردن و گالته و گه پ^(۵) بوون له گه ل گه له کهیدا داد گهر بوو سلئی ده کرد له موجامه له کردن بو خزمه کانی، یا خود یه کی له خزمه کانی نوم و شکوکه ی خراب به کار بهینن، عه بدوپره همانی کوپی حه که می برای مروان زلله یه کی کیتشا به خزمه تکاریکی نه هلی مه دینه دا، که کاری حناکی ده کرد له و ماوه یه ی که مروان والی مه دینه بوو، (حناکه) که سکالای کرد لای مروان نه ویش عه بدوپره همانی برای هینا و له بهرام بهری (حناکه) دا داینا و پیی وت زلله که ی پیا کیتشهروه (حناکه) که وتی: وه للاهی من بو نه مه شکاتم نه کردوه ته نیا ویستوومه تیی بگه یه نم که له سه روی نه مه وه سولتان هیه و سه رم ده خات به سه ریدا، من ده بیبه خشم به تو، مروان وتی: قبولی ناکه م حقی خوت وه گره، وتی: وه للاهی زلله ی لی ناده م، به لام ده بیبه خشم به تو به خودا دهیناکه م، مروان وتی: وه للاهی من نامه وی و پیژانی نیم نه گهر حقی خوت ده به خشی بیبه شخه به و که سه ی لیتیداوی یان بیبه خشه به خودای گه وه، وتی: باشه ده بیبه خشم به خودای گه وه، عه بدوپره همان شیعیکی جنیوباری وت به مروانی بریدا له سر نه م حالته^۰، نه م وینه جوانه نمونه یه له زانسته و دادو فیه و دینداری مروان زور جیاوازی هیه له گه ل نه و

^۱ المصدر نفسه (۲۶۰/۸)، والمسنند رقم (۴۴۵۳، ۴۶۵۰).

^۲ الدولة الاموية المقتری علیها، ص (۳۰۰). الیدایة والنهائة (۲۶۰/۸).

^۳ فتح الباری (۱۶۴/۳)، وابطیل یجب ان تمحی من التاریخ، ص (۳۵۴).

^۴ الیدایة والنهائة (۲۵۹/۸).

^۵ الدولة الاموية المقتری علیها، ص (۳۰۰).

وینه ناشیر^۱ ینەى که هەندى میژوونوس و راوی بو دەنە خشین، ئەوانە کۆشش دەکەن بۆ شیتواندنی ژيانى ئەم پیاووە تەنانەت کاتى مردنە کە شیان شیتواندووە، هەولیانداووە ئەوەش لە کەدار بکەن، گوايە خێزانە کەى، کە ناوی ئومو خالیدی کورپی یەزیدی کورپی مەعاویە - بە بەرمال خنکاندوویەتی یاخود ژەهرخواردی کردووە، گوايە مەروان لە ناو کۆمەلانی خەلکدا جێتوی بە کورپی ئەو ژنە داووە، ئەم چیرۆکەو پەهەندەکانی لە پەگەزى دژبەك دروست کراوە، هەر لەسەرەتای گێرپانەووە کەدا ئەلێتی ئەفسانەییە کەو ئەندێشەى پیرەژنەکان هەلێ بەستوووەو پاشان دەماودەم هاتوووە، ئەم قسەلۆکانە بۆ چەنەبازى و لە کەدارکردنى سومعەى ئەم بنەمالە پلەوپایەدارە، هەر وەها حەسودى بردنە بەو سەرورەییەى کە مەروان دەستی کەوتوووە^(۲)، نایا مەروان بەشیتووە کەى ئاسایی مردوووە یان بە توشهاتنى تاعون، یان بە خنکانى خێزانە کەى، هەلەق و پەلەقى رىوایەتەکان بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە راستییە کەى نەزانراووە، ئەو رىوایەتەنەى کە پێیان وایە خێزانە کەى خنکاندوویەتی بە دەستى خۆى یان بەواسیتەى کە نێزە کەکانییەووە ئەمە باوهرپینکراو نییە، چونکە ئەم ژنە خانمێکى شەریف بوو لە خانەوادەى عەبدى شەمس بوووە مێردە کەشى خزمى نزیکى بوو ئەمە لە ژنە شەریفەکان ناوەشیتووە پاشان ئێمە هیچ ئەسەرێکمان نەدى باسى ئەم تیرۆرە بکات، وە لەم خانەوادەیدا هیچ ناکۆکییەك نەبوو، هەتا پێویست بە تۆلەسەندنەووە بکات، خالیدی کورپی مەروان بوو بە خاوەن مەکانەت لای عەبدولەلیک، هیچ پالەنەرى نییە بۆ ئەم حالەتە هەتا ئەم ژنە پەنا بۆ قەتل ببات^(۳)، لای هەندى لە ئەهلى عیلم باسکراوە کە مەروان داوھەمین قسەییەك کە کردوویەتی وتویەتی: (بەهەشت دەدرى بەوکەسەى کە دەترسى لە ناگرى دۆزەخ)، نەقشى مستیلە کەى ئەمەبوو (العزە لله)، دەلێن (أمنت بالعزیز الرحیم)^(۴)، ئیبن و قەسیم دەلێ: (قسەو باسى زەمى وەلیدو زەمى مەروانى کورپی حەکەم هەموو درۆییە)^(۵).

^۱ الدولة الأموية المقتدى علیها، ص (۳۰۰).

^۲ البداية والنهاية (۲۵۹/۸).

^۳ الدولة الأموية المقتدى علیها، ص (۲۰۱).

^۴ البداية والنهاية (۲۶۲/۸).

^۵ المنار المنيف، ص ۱۱۷، وفصل الخطاب فی مواقف الأصحاب، ص (۷۷).

حهوتهم: ئايا عوسمان موحامه لهی هیچ خزمیکی خوی کردووه له سهه حسابی
موسلمانان؟ *ههوتهم رازی کردی که سیک*

نه گهر عوسمان موحامه لهی هیچ خزمیکی نزیکی خوی بکردایه له سهه حسابی
موسلمانان نهوا موحه ممدی کوری حوزهی فیه رهیبی خوی (واته داردهسته که ی)
نهوبهترین که سبوو بو موحامه له کردن، به پیچه وانه وه خلیفه قهت ریگی نه داوه
شتی بسپیدری به که سی که شایسته نه بیته، وه کو وتویه تی: (نهی کوری خوم نه گهر
لیت رازی م، پاشان داوای کاره مندیم لی بکهیت ده تخمه سهه کار، به لام تو لهو
ناسته دا نیت نیستا)^(۱)، بو نه وه وای نهوتووه، که رقی له کوره که ی بیت یان بیزار بیت
له دهستی خو کاتی سازیداو پهروه دهی کردو پیتی گیاند، کاری پیداو وهزیفه ی
به خشی، کاتی موله تی دا ده ریچی بو میسر^(۲)، بهرنامه ی به کاره ی تانی پیاوه
لیتهاتووه کان بو رووداوه کان له لایه ن عوسمانه وه هه مان رهو بهرنامه یه بوو، که له
پیغه مبهروه عَلَيْهِ السَّلَام وه ریگرتبوو، پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام له دواساته کانی ژیانیدا. سوپایه کی بو
غزای رومه کان سازدا بوو، نوسامه ی کردبوو به بهرپرسی سوپا^(۳)، پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام
وهفاتی کردو نه بو به کر سوپا که ی نه شیواندو ره وانه ی کردن، به لام هه ندی له هاوه لان
حه زیان ده کرد نوسامه بگوری و فه رمانده یه کی لیتهاتووتر بخاته جیگی، نیمامی
عومهر له مباره یه وه قسه ی کرد تا بزانی نه بو به کر رای چونه؟ کاتی نه بو به کر نه م
قسه یه ی بیست تو ره بوو وتی به نیمامی عومهر، نه ی عومهر پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام کردویه تی
به سوپادارو تو به من ده لینی لایبه^(۴)، نیمامی عوسمان خودی خوی وه لامی نه م
دیاری کردنه ی دایه وه له به رده م کومه لی له زانای سهه حابیدا وتی: (که سیکم نه کردووه به
سوپادار هه تا نه قل و هوشی کو نه بو ته وه و باش پینه گیوه و لیتی رازی نه بووم، نه مانه
هاوپیشه ی نه وانن پرسیاریان لی بکه ن، نه وانه ش هاونشینانن پرسیاریان لی بکه ن، له
پیش منیشه وه رووداوی وا هاتبووه کایه وه، نه وه ی به من ده لینی به پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۲۴۷/۱).

^۲ المصدر نفسه (۲۴۷/۱) وتاریخ الطبري (۴۱۶/۵).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۲۴۷/۱)، تاریخ الطبري (۴۱۶/۵).

^۴ تاریخ الطبري (۴۶/۵).

وتراوه لهو ده مەمی ئوسامەمی کردە سوپادار ئایا وانەبوو؟!، وتیان بە ئێ، ئەمانە خەلک عەبیدار ئەکەن بەبێ ئەوەی شەرقەمی بکەن^(١)، پێم دەئێن هیچ کەسێ نەکەمی بەکار بە دەست ئیلا پیاویکی گەرەو بە تەمەن نەبێت، کەچی پێغەمبەر ﷺ عیتابی کۆری ئوسەیدی کردە والی مەککە تەمەنی (٢٠) سالان بوو^(٢)، والی شارەکان لە سەر دەمی عوسماندا جاهیل نەبوون بە کاروباری شەرع کە مەتەر خەمییان نەکردوو لە دیندا ئەگەر گوناھێکیان هەبووی چەند قات چاکەیان هەبوو، وێرای ئەوەی کە خراپەو تاوانی ئەمانە دەشگەرێتەو بە سەر خۆیان، هیچ کاریگەرییەکی نییە لە سەر کۆمەڵگای ئیسلامیدا، ئێمە سۆراغی شوێنەواری والییەکانی رۆژگاری ئیمامی عوسمانان کرد لە ویلايەتەکاندا، بینیمان سودی زۆر گەرەیان هەبوو بە ئیسلام و موسلمانان و سەدان هەزار کەس لە سەر دەستی ئەم والیانە هیدایەتی پێ بەخشاوه بە ئیسلام و بە هۆی فتوحاتیانەو چەندین هەریمی فراوان خراوتە پال خەلافەتی ئیسلام، ئەگەر ئەمانە نازا و دیندار نەبونایە نە جیهادیان دەکردو نە رابەراییەتی سوپای جیهادیان دەکرد، کە لە سەنگەری مان و نەمان و دەستەلگرتن ئیسراحت و لەزەتی دونیادا کردبو ئێمە شوین دۆزی سیرەمی ئەم والیانەمان کرد هەریەکیان فەتخیک یان چەند فەتخیکی هەید، لەو روووەی کە دراوسێی ویلايەتەکەمی بوو لە گەل ئەمەشدا مەناقیب و سیفاتی چاک و ایان هەبوو شایستەمی فەرماندەیی بوون^(٣)، ئەوی بگەرێتەو بە پۆ راستی رۆن لە رووداوه میژوییه کانداه سۆراغی سیرەمی ئەو پیاوانە بکات، کە ئیمامی عوسمانی خەلیفەمی ئیمانداران (ذی النورین) پشتی پێدەبەستن رەزای خودایان لێبێت، جیهادەکانیان شوێنەواری جوانی بەجێ هێشتوو لە میژووی بانگەوازی ئیسلامیدا، ئەمانەش بە ئیدارەمی چاک و رێکوپێک بە دەست هاتوو، بە هۆی ئەو دەرتەنجامە بوو، کە بە هەنای ئوممەت و سەرفرازییەکانیەو بوون، هەرکەسێ میژوویان بە باشی

^١ المصدر نفسه (٣٥٥/٥).

^٢ البداية والنهاية (١٨٧/٧).

^٣ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢١١/٣).

بجوینیتته وه ناتوانی خۆی بگری و سهرسامی و شانازی دهرنه بری، (نه گهر بهوردی سهیری نه و سهرده مهی میژووی ئیسلام بکات)^(۱).

عوسمان و والیه کانی سهرقالتی بهرپه رژدانه وهی دوزمن و تارنانیان بوون، نه مه ریگهی لی نه گرتوون که نه توانن قه له مپه روی ولاتی ئیسلامیی فراوانکه ن و له ناوچه تازه کاندای جه ماوه ری زۆرکه ن، والیه کان کاریگه ریبه کی راسته وخۆیان هه بوو له رووداوه کانی ناژاوه داو تۆمه ت ئاراسته ی نه وان کراوه و ده سترژی کراوه ته سه ریان له لایه ن خه لکه وه، به لام ئیمه رووداویکی دیاریکراو به سه ر هاتیکمان نه دی و ده ست نه کهوت که نه م والیانه سه مه یان له یه کی کردییت، که زۆر که س و گومان ده به ن و پرپاگهنده ی بۆ ده که ن ههروه ک عوسمان تۆمه تبار ده که ن به کاربه ده سترکردنی خزمه کانی خۆی نه م پرپاگهنده یه مان پوچه ل کرده وه، به هه مان شیوه ده بینین عوسمان ته مه لیی نه کردوه له نامۆژگاریی تۆمه ت له کاربه ده سترکردنی نه و که سانه ی که شایسته ی والیه تین سهره رای نه وه ش عوسمان والیه کانی بیوه ی نه بوون له و تۆمه تانه ی که ئاراسته یان کرا له لایه ن ناژاوه چییه کانه وه له کاتی خۆیدا.

ههروه ها عوسمان سه لامه ت نه بوو له و توێژه ره وانهی که له کیتابه ناراست و بیژدانه کانیاندا نوسیویانه له سهرده مه ی عوسماندا به تایه ت توێژه ره وه بیده چییه کان که له خۆیانه وه حوکمیان ده ر کرده وه گوئیان به لیکنۆلینه وه نه داوه، یان له رووداو دیارده کاندای گوئیان نه داوه به سه رچاوه متمانه داره کان زۆره ی زۆریان که وتونه ته نیو ریوایه ته لاوازو رافزییه کانه وه، حوکمی پوچه ل و زولمیان له حقه ی خه لیفه راشیددا عوسمانی کورپی عه فان هه لچنیوه، بۆ نمونه ته ها حسین له کتیبه کهیدا به ناوی (فیتنه ی کوبرا).

رهزا عه بدورپه همان له کتیبی (الادارة والحرب)، سوچی صالح له کتیبی (النظم للاسلامی) مه وله وی حسین له کتیبی (تراث الخلفاء الراشدين في الفقه والقضاء)، توفیق الیوزکی له کتیبی (دراسات في النظم العربي والاسلامی)، موحه مه د نه له لمه م له کتیبی (تاریخ البحرين في القرن الاول الهجري)، بدوی اللطیف له کتیبی (النظم

^۱ حاشیه المنتقی من منهاج الامتدال، ص (۳۹۰).

الاسلامية)، وه محمد الرئيس له كيتبى (النضريات السياسية) على حسن الخريوطلى له كيتبى (الاسلام والخلافة) نه بوئه على مهودودى له كيتبى (الملك والخلافة)، سيد قوتب له كيتبى (العدالة الاجتماعية) ، غه يرى نه مانهش به راستى عوسمان نهو خه ليفه مهزلومهيه كه به بيانوى خزمه كانى، پيشووه كان درويان بو داتاشيوه پاشينانيش بيويژدانييان به رامبه ر نواندووه^(١).

^١ الولاية على البلدان (١/٣٢٢ - ٣٣٢).

باسی چوارهم: حقیقتی په یوه نډی نیوان نه بو زهړی غیباری و عوسمان

په کهم: تینکرای چیروکه که

داخه دلته کانی عوسمان دهستیان کرد به پروگاگه ننده کردن، که نیماسی عوسمان نه بوزهړی نه فی کردوه بو ره بزه، هندی له میژوونوسان وا گومان ده بن که نین و سه ودا، واته عبدوللای کوری سه به گه شتوه به نه بوزهړ له شامو نه بو زهړ پتیزی قه ناعت و زهدی بوشی کردوه ته ووهو باسی هاوخمی هه ژاران و واجبیتی سرفکردنی دارایی زیاده ی کردوه، به تاییدت نهو داراییه ی که له پیوستی زیاده هره وها په خنه ی له معاویه گرتوه، عوباده ی کوری صامت گرتویه تی هیناویه تی بو لای معاویه پی و توه وه لای می هم کابرایه نه بازار ناردویه تی بو لات، معاویه نه بوزهړی له شام دم کرد^(۱)، نه محمد نه مین هه ولای داوه که روی له یه کوچونی بوچونی نه بوزهړو بوچونی مه زده کی فارسی بدوزیتته وه، ده لای روی له یه کوچونیان هه یه و دیاړه نین و سه به له یه من بووه سهردانی عیراقی کردوه فارشه کانیش له یه من و عیراقدا هه بوون، پیش نیسلام له وانه یه نه بوزهړ له ریگه ی نین و سه و داوه هم هزه ی مه زده کی پتگیشتیت له مه زده کییه کانی عیراقوه وه ری گرتی په پره ی کردیت به نیازتیکی باشه وه به بیرویا وره پکی پته وه^(۲)، هرچی ده وتری له چیروکی نه بی زهړ دلنیا به پروپالاتنه یه ی ده پریسن له سهر نیماسی عوسمان، چونکه پوچه له و بوده له و له سهر ریوایه تی دروست هه لته چنراوه، هرچی ده وتری ده باره ی په یوه نډی نه بوزهړ به نین و سه و داوه پوچه له و ری تیناچی^(۳)، راستییه که ی ته ویه که نه بوزهړ به ثاره زوی خوی هه واری به ست له ره بزه، نه مه ش به هوی ته و نیجته هاده و بو له چه مکی نایه تیک که هاوه لان پیچه وانه ی هم شرفه یان ده کرد، نه بوزهړ زور جه سوربو له سهر رای خوی که س هاوده نگي نه بو له سهر رایه که ی داوای کرد، بچیت بو ره بزه^(۴)، ره بزه شویتیکه له

^۱ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۱۶، ۲۱۷).

^۲ فجر الإسلام، ص (۱۱۰).

^۳ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۱۶، ۲۱۷).

^۴ فجر الإسلام، ص (۱۱۰).

ریځگای نیوان عیراق و مه ککه دایه، که نارگرتنه کهی له په بزه نه فی کردن و دورو خستنه وه و تۆران نه بوو، یان مانه وهی ده سته سهری نه بوو، خلیفه فرمانی به سهردا نه کرد له رایه کهی خۆی ده ست هه لېگری، چونکه به دیوی کدا مه قبول بوو، هه روه ها موسلمانانیشی ناچار نه کرد ده ستی پیوه بگرن^(۱)، راستترین ریوایه تی نه م چیرۆکه ی نه بوزه ر نه وه یه که نیمامی بوخاری له صه حیه که یدا هیناویه تی له زهیدی کروی وه هه به وه ده لئی به په بزه دا گوزهرم کرد گه شتم به نه بی زه رو وتم پیی چی تۆی هیناوه بو نه م شوینه؟ وتی: من له شام بووم له گه ل مه عاویه ناریک بوین بووین له نایه تی (یا ایها الذین آمنوا ان کثیراً من الاحبار والرهبان لیاکلون اموال الناس بالباطل ویصدون عن سبیل الله والذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم بعذاب الیم) (التوبة: ۳۴).

مه عاویه ده بیوت نه م نایه ته مه به ستی نه هلی کیتابه و باسی نه وان ده کات، منیش ده لیم باسی نیمه و نه وانیش ده کات مه به ستی هه ردو و لامانه، جیاوازی نیوان من و نه و له سهر نه مه بوو نوسراویکی نووسی بو نیمامی عوسمان و شکاتی لیکردم، نیمامی عوسمانیش بۆی نوسیم بچم بو مه دینه، منیش چوم بو لای و خه لکی زور لیم کۆبوونه وه، وه ک بلئی له وه و بییش نه یانینیوم، منیش وه زعه که م باسکرد بو عوسمان، نه ویش وتی پیم نه گهر حه زده که یه پرۆ بو په بزه لیمانه وه نزیکی، نه و گفتوگۆیه هیناومی بو نیره، نه گهر عه بدیکی حه به شی فرمان بکات به سهرمدا گوئی بو ده گرم و گوئی په لئی ده که م^(۲)، نه م نه سهره ناماژه بو کۆمه لئی په وشتی گرنگ ده کات وه کو:

۱- زهیدی کوری وه هب پرسیری لئ کردوه بو نه وه ی بکۆلئیته وه له و پرۆ پاگه ندانه ی کینه بازه کانی عوسمان بلاوی ده که نه وه، نایا عوسمان نه بوزه ری نه فی کردوه یان به ناره زووی خۆی نه و شوینه ی هه لېژاردوه، وه کو له سیاقی ناخافتنه که دا هاتوه نه بوزه ر دوای نه وه ی خه لک لئی کۆبوویه وه و پرسیریان لئ ده کرد بو ده رچوه له شام، له ده قی گفتوگۆکه دا نه هاتوه، که نیمامی عوسمان فرمانی به سهردا کرد بیته بچیت بو په بزه،

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۷).

^۲ البخاری، کتاب الزکاة، باب ما ادي زکاته، رقم (۱۴۰۶).

به لکو خۆی به ئاره زووی خۆی چوو به پشٹیوانی نهم رایه نهمه ههیه، که ئیبن و حه جهر له عه بدوللای حامته وه باسی نه وه ده کات که ده لئ: (له گه ل نه بوزه ردا چوممه لای ئیمامی عوسمان و سه ری داخستبو نه بوزه ر و تی: وه للاهی من له وانه نیم یه عنی خه واریج، نه ویش و تی: ئیمه ناردوو مانه به شوین تۆدا بو نه وه ی بیته ناو مالمان له مه دینه دا، و تی: من پیوستم به م شوینه نییه مۆله تم بده بچم بو ره بزه، و تی: باشه) (۱).

۲- نه و قسه یه ی، که ده لئ من له شام بووم هوکاری نیشته جیبوونی شامی روون کردوو ته وه، که (أبو لیلی) له ریگه ی زهیدی کوپی وه هبه وه هیناویه تی ده لئ: نه بوزه ر پی پی وتم پیغه مبه ر ﷺ پی پی فرموم: (نه گه ر ته لاری مه دینه گه شته (سلعا) سه لعه ن کوچ بکه بو شام)، کاتی بینا گه شته سه لعا رو شتم بو شام و له ویدا نیشته جی بووم (۲)، له ریوایه تی کی تر دا دایکی ثومو زه ره ده لئ: (وه للاهی عوسمان نه بوزه ری ده رنه کرد بو ره بزه، به لام پیغه مبه ر ﷺ فرموی نه گه ر بینا گه شته سه لعا ده رچۆ له مه دینه) (۳).

۳- چیرۆکی نه یی زه ره له مه سه له ی داراییدا ئیجتیهادیکی کردوو له چه مکی نهم نایه ته پیرو زه دا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ أَنْفُسِكُمْ فَدُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) (التوبة: ۳۴ - ۳۵).

ئیمامی بوخاری له نه بوزه ره وه ریوایه تی کردوو، که نه بوزه ر نهم نایه ته ی کردبو وه به لگه و ته فسیری نهم هه ره شه یه ی کردوو له ده وه مه نده کان و (يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا) خه لکی پی ده ترساند، له نه حنه فی قه یسه وه هاتوو که نه بوزه ر قسه ی کردوو و تویه تی (له ناو کۆمه لئ پی او ما قولی قوره ی شدا دانیشتبووم پیاوێکی قۆ نهرم و بیچم نهرم و پۆشاک نهرم هات، هه تا هاته راست سه ریان و سه لامی کرد، پاشان و تی: مژده بده ن به زێرداره کان (۴)، که به ردی گه رم داخ ده کریت له ناو ناگری دژه خدا و پیاندا ده چزینریت،

۱ فتح الباری (۲۷۴/۳).

۲ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۱۹).

۳ سير اعلام النبلاء (۲/۷۲)، الإسناد صحيح.

۴ الرضف: الهجرة المعما وأحدها رضفة.

پاشان نهوبه رده گهرمه دهخنه سدر گوی مه مکیان هتا له ناوشانیانوه دردهچی^(۱)،
 دهخریته سدر پشتیان هتا له مه مکیانوه دردهچی و دهکونه زه لالت^(۲)، پاشان
 پشتی هه لکردو لای ستونیکدا دانیشتم، منیش دوای که وتم و چوم دانیشتم له لای، من
 نه مده زانی نه مه کییه پیتم وت: تم جماعه تم وا دیتته بهرچا که نه و قسانه ی تو یان
 پی ناخوشبو و نه ویش وتی: نه وانه هیچ نه قلیان نییه)، نه بوزه پر تم فرموده یه ی
 پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده کرده به لگه، پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموده تی: (پیمخوشه نه و نه ده ی
 نو خود نالتوم هه بایه هه موویم نه به خشی سی دیناری نه بی)^(۳).

۴- کۆماری هاوه لان پیچه وانه ی نه بوزه پر بوون و نه و هه ره شه شیان ده برده وه بو
 نه و که سانه ی که زه کاتیان مهن کردو وه و نه و فرموده بیان ده کرده به لگه که نه بو
 سه عیدی خودری ریوایه تی کردو ده لئی: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له پینج هۆقه به لاره
 سه ده قه ی هه یه له پینج زود به و لاره سه ده قه ی هه یه له پینج ویسق به ولاره سه ده قه ی
 هه یه^(۴)، حافزی نیبو و حه جهر ده لئی: چه مکی تم فرموده یه نه و هه یه هه رچی له پینج
 زیاتر بو سه ده قه ی دیتته سهر، به گشتی نه و مانایه هه لده گری، هه موو ماله ی
 سه ده قه ی ده که ویتته سهر، به لام هیچ هه ره شه نییه له سهر خاوه نه که ی، هه رمالیک دوای
 سه ده قه لی ده کردن، مایه وه پیی ناوتری که نر^(۵)، نیبو و روشد ده لئی: هه رچی له پینج
 که متر بیت زه کاتی ناکه ویتته سهر خو ی حه قی خو ی لیده رکرد هه رگیز به که نر
 نازمیتر دین وه للاهی وه سفی زه کات کراوه، هه رشتی وه سف بکری له فه رزه کانی مال و
 درایی قه ت به دوایدا زه م نایه ت له روویه کی تره وه له سهر نه و شته ی که به بۆنه یه وه
 وه سفی کراوه نه ویش داراییه^(۶)، حافز ده لئی: به پوختی ده توانین بلین هه ر شتی
 سه ده قه ی نه که ویتته سهر پیی ناوتری که نر، چونکه بهر چاوپوشی که وتووه، نه و شته ی

^۱ غرض: العظم الدقیق الذي على طرف الكتف او على اکتف.

^۲ يتزلزل: يضطرب ويتحرك.

^۳ البخاري، كتاب الزكاة، رقم (۱۴۰۷).

^۴ البخاري، كتاب الزكاة، رقم (۱۴۰۵).

^۵ فتح الباري (۲۷۲/۳).

^۶ فتنة مقتل عثمان (رضی الله عنه) (۱۰۷/۱).

زه کاتی لئ دهرده کړئ به ههمان شیوه به کهنز ناژمیردیت، چونکه به دهرکردنی نه ندازه ی فهرزه که خاویښو به خشر او بووه، نیتړ پتی ناوترئ کهنز^(۱)، نینو عه بدول بهر ده لئ: کۆده نگ له سهر نه ون که نزی سهر کۆنه کراو نه ویه زه کاتی لئ دهر نه کړئ ثم فهرموده یه ی نه بی هوره یه ریه یان کردووه به شایه ت که ده فهرموی: (نه گهر زه کاتی ماله که ت دا نه وه واجبی سهر شانت جیبه جئ کردووه)، کهس پیچه وانهی ثم رایه نییه، گرزیه ک زاهید نه بی وه کو نه بوزه پ^(۲).

۵- له وانیه ته فسیری مه زه بی نه بوزه پ له به خشیندا وه کو نیمامی نه محمد له شه دادی کوری نه وسه وه ریوایه تی کردووه ده لئ نه بوزه پ فهرموده ی له پیغه مبه ره وه وَسَيُخَذُ بیستووه و تیرپره و تیا بووه پاشان نه بوزه پ رۆشتووه بؤ ناو هۆزه که ی خۆی و سه لامی لئ کردون له وانیه نه بوزه پ یش تیرپه وی کردی ت له سهر یان، پاشان پیغه مبه ر وَسَيُخَذُ له دوا پیدا روخسه تی تیا داوه، به لام نه بوزه پ نه ی بیستووه بؤیه نه بوزه پ به شروقه تونده که وه نوساوه^(۳).

۶- نه و قسه ی که ده لئ نه گهر نار ه زوت هیه خۆت بده نه و که نار ه، تۆ له نیمه وه نزیکی، نه مه به لگه یه، که نیمامی عوسمان داوای کردووه له نه بوزه پ خۆی له مه دینه لابات، به نهر مو نیانی داوای لئ کردووه نه مری به سه ردا نه کردووه نه و شوینه شی بؤ دیاری نه کردبوو که بؤی چوبوو نه گهر نه بوزه پ دهر چونه که ی ره فز کردبایه نیمامی عوسمانیش زوری لئ نه نه کرد به لام نه بوزه پ گویپراه لئ خلیفه بوو، چونکه له کۆتایی فهرموده که دا ده لئ: نه گهر به نده یه کی حه به شی بیته نه میرم گویی بؤ ده گرم و گویپراه لئ ده که م^(۴)، نه مه ش به لگه یه که نه بوزه پ به ناژاوه نانه وه قه لئس بووه و پتی ناشیرین بووه هه لگه پیتته وه له نیمامی به یعت پندراو، نینو سه عد ریوایه تی کردووه، که خه لکانیکی نه هلی کوفه و تو یانه به نه بوزه پ که له ره بزه بووه نه م پیاوه، واته

^۱ المصدر نفسه.

^۲ فتح الباري (۲۷۳/۳).

^۳ المسند (۱۲۵/۵).

^۴ البخاري، رقم (۱۴۰۶).

ئىمامى عوسمان واى پىئىكردى و وهاو و وهاى كىردووه، نايا تۆ ئالايەك هە ئناكەى لە دژى - واتە بە شەپ نايەت - وتى: نەخىر نەگەر عوسمان لە خۆرەھە لاتەوہ هە ئمەدات بۆ خۆرناوا بە قسەى دەكەم، گوپراپە ئى دەم^(۱).

۷- ھۆكارى لادانى ئەبوزەر لە شارى مەدینە نەگەر خۆى رۆشتىبى ياخود بە خواستى عوسمان بوويت، ئەوہ بوو فیتنە دەستى پىئىكرىدو لە ھەرىمەكانداو سەرى ھەلدابو كىنە بازەكان قسەى دوپەلەيان بلاو كىردەوہ و وىستيان سوود وەرگرن لە ئىنكارىيەكەى ئەبوزەر، كە لىكابوو بە مەزھەب و رايەكەى خۆيەوہ و نامادە نەبوو لىي جودا بىئەوہ، بۆيە عوسمان واى بەباش زانى پالئانى خراپەيەك بختە پىش بەدەستەيتانى بەرژەوہ ندىيەك لەبەرئەوہ مانەوہى ئەبوزەر لە مەدینەدا بەرژەوہ ندىيەكى گەورەى تىدابوو كە زانستەكەى بلاو بكاتەوہ لە نىو فىرخوازانى زانستدا وپراى ئەمەش ئىمامى عوسمان ئەوہى پىباشترىبو دەست بنى بەو ناكۆكىيەوہ، كە لە ئەبوزەرە بە بۆنەى ئەوہى كە بەتوندى دەستى گرتووه بە مەزھەبەكەيەوہ لەم بابەتەدا.

دوستان دەست

۸- ئەبوبەكرى كورپى ئەلئەدرەبى دەلى: ئەبوزەر پىياوئىكى زاهىد بوو، خەلكى دەبىنى لە ولاخى سواری و جلوپەگو كەشخەدا پرەويان سەندووہ كە ئەم شتانەى دەبىنى نكولى و گلهبى لى دەكرد، دەبوست ئەو شتانە ھەمووى لاىبات لە ژىر دەستيان كە پىئويستيان پىئى نىيە، لە نىوان ئەبوزەر و مەعاويە و توىژى دروست بوو لە شام، پاشان گەراپەوہ بۆ مەدینە خەلك لىي كۆبوونەوہ، ھەستا ئەم رىگەى گرتە بەرو چوو بۆ پرەبزە، عوسمان پىئى وت نەگەر دورە پەرىز بىت باشە، واتە تۆ لەسەر مەزھەبىيەكى بۆ ئەوہ ناشى تىكەلاوى خەلك بىت، ھەركەسىكى تر لەسەر ئەم بۆچونەى ئەبوزەر بوايە وا پىئويستى دەكرد وەك ئەو تاك بىتتەو تىكەلاوى خەلكى نەكات ھەركەسىك حەزى كىردبايە دەيتوانى بچ یتتە سەر ھزرى ئەوہ، چونكە لە شەرعدا حەرام نەبوو، ئەبوزەر بە زاهىدئىكى بەرىز دەرچوو، شارى مەدینەى بە جىئەشت ھەردوو لاىان لەسەر خىرو بەرەكەت و فەزل بوو، حالى ئەبوزەر ئەفزەلتر بوو، بەلام بە ھەموو خەلك دەستى نەئەدا نەگەر بچوونەتايە سەر ئەو

^۱ الطبقات (۴/۲۲۷).

مهزهبه تيا نهچوون پاك و بيگهردى بۆ شو خودايهى كه جيگه و ريگهيان ريگدهخات^(۱).

ئىبنولعربى دهلتى: له نتوان ئه بى دهرداو مهعاويهدا وتويوژ روويداوه، ئه بو دهردا زاهيدىكى بهريز بووه قازى ئهوان بووه له شام كاتى توندوتۆلى كردووه له حدقادو ريچكه كهى ئىمامى عومهرى ههلبژاردووه له نيو خهلكدا، تهحه مولىان نه كردووه، بۆيه له قازيه تى لايان بردووه گهراوه تهوه بۆ مهدهينه، ئه م كارانه هه مووى بهرژه وهنديى تيدا هه بووه، له كهو په له نيه بۆ دين، به هيج سه باره تىك ته ئسیر ناكاته سه ر پله وپايه ي هيج موسلمانى، ئه بو دهرداو ئه بوزه ر له هه موو عيه بى بهرين، عوسمان به ريئهو گه وره ترين به رانه تى هه يو زۆر خاوتنه، هه كه سى ريوايه تى ئه وه بكات كه ئه بو زه رى نه فى كردووه يان بلتى هۆكارىك بووه ئه و قسانه هه موو پوچه^(۲).

۹- هيج يه كى له هاوه لآن نه يو تووه به ئه بوزه ر تۆ هه لى له پرا كه تدا، چونكه مه زه به يكى په سه ندى كرا بوو بۆ هه ركه سى بيتوانيايه، عوسمان فه رمانى نه كرد به ئه بوزه ر پاشگه زى ته وه له مه زه به كهى ته نيا داواى ليكرد كه واز بيئى له گانده كردن له و كه سانه ي كه ما ل و سامانى حه لاليان ده ست كه وتووه، كه سانى هه ن ريوايه تيان كردووه، كه عوسمان نه ي كردووه له ئه بوزه ر بۆ هه تا هه تايه فتوا بدات، ئه م ريوايه ته نه گه شتووه ته پله ي خه به رى سه حيج^(۳)، ئه وه ي كه راسته لاي ئىمامى بوخارى ئه مه يه، كه ئه بوزه ر وتويه تى ئه گه ر په تى قه ناره بخه نه گه ردم و پاشان بمتاسينن من هه ر ئه و فه رمايشته جي به جي ده كه م، كه له پيغه مبه رم بيستووه به ر له وه ي سه رزه نشت بكرىم جي به جي ده كه م^(۴) هه ر له بوخارىدا ريوايه ت نه كراوه، كه وانى به ئىمامى عوسمان نه ي كردىت له ئه بوزه ر كه فتوا نه دات، چونكه نه ي كردن له هاوه لآن كه فتوا نه ده ن به بى ديارى كردنى بابه ت كارىكى هه روا ئاسان نيه^(۵).

^۱ العواصم من القواصم، ص(۷۷).

^۲ المصدر نفسه، ص(۷۹).

^۳ المدينة المنورة، فجر الاسلام (۲/۲۲۳).

^۴ البخاري، كتاب العلم، باب العلم قبل القول والعمل (۱/۲۹).

^۵ المدينة المنورة، فجر الاسلام (۲/۲۲۴).

۱۰- نه‌گهر عوسمان نه‌هی فتوای لیّ کردبیّ به ره‌هایی یان شوینییکی بو هه‌لبژاردییّت، که که‌سی تیا نه‌بینیّت یان له مه‌دینه سجنی کردییّت یان مه‌نعی هاتن ناو مه‌دینه‌ی لیّ کردییّت، به‌لام نیزنی داوه له شوینییکی‌دا هه‌وار بگریّ که زۆر خه‌لکی به‌ویدا گوزهر ده‌که‌ن، چونکه ره‌بزه مه‌نزلیک بووه له مه‌نزلی حاجیه‌کانی عیراق، نه‌بوزه‌ر ده‌ست و پیوه‌ند بوو له‌گه‌ل مه‌دینه، نوژی له مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌کرد عوسمان پیی وت نه‌گهر له‌کار لاجیت تو ههر له ئیمه‌وه نزیکی، ره‌بزه دوور نه‌بوو له مه‌دینه، پاوه‌نی وشتری سه‌ده‌قه دراوسیی بوو، له‌به‌ر نه‌وه ریوایه‌ت کراوه، که ئیمامی عوسمان نه‌و ناوچه‌یه‌ی بحری بوو جیایی کردبووه له باوکی عانیسه‌ی وه‌رگرتبوو دابووی به کۆیله‌کان و بژیوی وه‌کو شه‌رتانه پیّ ده‌دان، ره‌بزه باشترین مه‌نزلی بوو له‌سه‌ر ریگی مه‌که‌(۱)، ئیمامی ته‌به‌ری دوا‌ی نه‌وه‌ی باسی نه‌و هه‌والانه ده‌کات، که نه‌بوزه‌ر به ئاره‌زووی خۆی که‌نارگیری گرتووه ده‌لی: (نه‌وانی تر هۆکاری نه‌م دورگرتنه‌ی نه‌بوزه‌ریان بردووه‌ته‌وه بو شتی جۆراو جۆر شتی نه‌شیاو، پیم خۆش نییه باسیان بکه‌م)^(۲)، راستی میژوویی ده‌لی: ئیمامی عوسمان نه‌بوزه‌ری نه‌فی نه‌کردووه، به‌لکو مۆله‌تی داوه، که نه‌و مۆله‌تی خواستووه، به‌لام دوژمنه‌کانی عوسمان پرپوایاگه‌نده ده‌که‌ن، که عوسمان نه‌فی کردووه، ههر بۆیه کاتێ غالبی قه‌تان پرسیاری کرد له حه‌سه‌نی به‌سری ئایا ئیمامی عوسمان نه‌بوزه‌ری ده‌رکرد؟ حه‌سه‌ن وتی: نه‌خیر، په‌نا ده‌گرم به‌خوا^(۳)، نه‌و ریوایه‌تانه‌ی که ده‌لین عوسمان نه‌فی کردووه بو ره‌بزه سه‌نه‌ده‌که‌ی لاوازه له ده‌ردی کوشنده رزگاری نه‌بووه، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش ده‌قه‌که‌ی لاری و لاساری ریوایه‌ته په‌سه‌نده‌کان ده‌کات، که رۆشنیان کردووه‌ته‌وه نه‌بوزه‌ر داوای مۆله‌تی ده‌رچوونی کردووه بو ره‌بزه و عوسمانیش نیزنی داوه^(۴)، به‌لکو ئیمامی عوسمان ناردی به شوینیداو داوای کرد له شام بگه‌رپه‌ته‌وه بو نه‌وه‌ی ببیته دراوسیی له مه‌دینه‌دا^(۵)، نه‌میش پیی وتووه:

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۹/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۸۶/۵).

^۳ التاریخ المدینه، ابن شبت، ص(۱۰۳۷)، اسناده صحیح.

^۴ فتنة مقتل عثمان (رضی الله عنه) (۱۱۰/۱).

^۵ تاریخ المدینه، ص(۱۰۳۶ - ۱۰۳۷)، اسناده حسن.

لای من بینهوه به بیانان دهدهین به لاتداو ئیواران ده گه پینهوه لات^(۱)، ئایا کهسی نهمه بلئی نهفی دهکات؟^(۲) هیچ ریوایه تیک و ده قیک نییه له سهر نهفی کردنی ته نیا نهو ریوایه ته نه بی که ئین و سه عد ریوایه تی کردوه، بوره یدهی کوری سوفیان نه سلهمی له ریوایه ته که دایه، که حافظی ئین و هه جهر له باره یهوه ده لئ: که سیکی به هیز نییه و ره فیزی هه یه، ئایا ریوایه تی رافزی وهر ده گری له کاتیکدا پیچه وانهی ریوایه ته سه حیح و هسه نه کان بیت^(۳)؟ رافزیه کان نهم چیرۆکه یان قۆزته وه به گلاوترین قۆستنه وه، کردویانه به پر ویا لانتته، که ئیمامی عوسمان نه بوزه ری نهفی کردوه بو رهزه و نه مه یان کردوه ته عه یب به سه ری هوه له لایه ن نه وانه لئی هه لگه رانه وه یا خود نه وانهی هه لگه رانه وه یان سه بو عگرد جوانیان کرد^(۴)، به مه عوسمان عه بیدار ده کهن، ئین و موته هه ری حولی رافزی که له سالی (۷۲۶) مردوه، عوسمانی له که دار کردوه به م رووداوه، به لکو نه وه شی زیاد کردوه، که عوسمان داویه تی له نه بوزه ری لیدانی گورچک بر^(۵).

شیخول ئیسلام ئین و ته ییمیه رهدی داوه ته وه، ره دیککی به هیزی گلیر^(۶)، سه له فی نهم نومه ته له سهر نهم راستیهه چوون، کاتئ وترا به هسه نی به سری، ئایا ئیمامی عوسمان نه بوزه ری ده کرد؟ وتی: نه خیر، معار الله^(۷)، ئین و سیرین نه گه ر باسیان به کردایه له لای، که عوسمان نه بوزه ری هه نارد و ده ری کرد، نهم قسه یه ی به گونا هیککی گه وره ده زانی، ده یوت خۆی به ئاره زووی خۆی ده رچووه، عوسمان نه ینارد ووه^(۸)، وه کو له ریوایه ته سه حیح هسه نه ده کان پیشت ر باس مان کرد نه بوزه ری کاتئ بینی خه لکی زۆر لئی خرۆشا وه ته وه ترسی فیتنه ی لئ نیشته نهمه ی باس کریۆ ئیمامی عوسمان، وه کو بلئی

^۱ الطبقات، لابن سعد (۲۲۶ - ۲۲۷).

^۲ فتنة مقتل عثمان، (رضي الله عنه) (۱/۱۱۱).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ منهاج السنة لابن تيمية (۱۸۳/۶).

^۶ المصدر نفسه (۲۷۱/۶ - ۳۵۵).

^۷ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

^۸ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

داوای دهرچوونی لی کرد، نیمامی عوسمانیش پیی وت نه گهر حز ده کهیت خو بدہ
که نارئ تو نزیکی له نیمه^(۱).

دووم: پوچی گومانی، کاریگری نیین سبه ئی له سهر نه بوزهر

سه عید نه فغانی له کتیبه کهیدا به ناوی (عائیشه و سیاست) نووسیویه تی نیین و
سبه نه رۆلئیکی گوره ی هه بوو له فیتنه که داو هه موو مونامه ره کان و فیتنه و
داستانه کانی دا که وتوو ی به ربابوونی نیوان هاوه لان ده خرئته پالی نهو، سه عید پیی
وابوو نه م که له کۆمه ی محکم بووه نه هره یمه نه خه بیره کانی شه و غونییان پیوه کیشاوه و
نه خشه کانیان کونپر کردووه به گهرمی پی یمانیان له سهر داوه هه تا به رو بوومی له گشت
هه ریمه کاندای شین بوو، بۆیه به م ناویشانه نووسیویه تی (نیین و سبه نه پاله وانئیکی
شاراوه و ترسناکه)^(۲) وادیاره رۆلئ نیین و سبه نه رۆلئ کابوس بووه لای نه فغانی له وه دا
که وه سفی ده کات که پی اوئیکی شه و په ری زیره ک و فیراسه ت (الفراسه) دروست و تی په مان
دوو رو فیلزان و جینگای خو که ره وه بووه له ناودلئ خه لکدا^(۳)، قسه کان ده برئ و ده لئ:
یه کیکه له قاره مانه کانی ریک خراوی ته لمودییه ی نه نییی ناما غیشی که مکردنی ده ولئ ته
نیسلامه^(۴) خه ریکه بریار بدات که نیین و سبه نه بۆ به ره ژه وندیی ولاتی رۆمه کان کاری
کردووه، که موسلمانان له فه تره یه کی که مدا دوو ولاتی گرنگیان له بیخ ده ره ینا نه و
دوانه ش میسرو شام بوو، جگه له مانه ش شارانی تری ناوه راستیان رزگار کرد، چالاکی
نیین و سبه نه چه ندین بواری گرتبووه خو ی له پووی دینی و سیاسی و جهنگه وه^(۵)، نه و
پیی وایه که نیین و سبه نه و سهرکه وتوو بووه، به هه موو شیوه کانی سهرکه وتن له
دیداره کهیدا له گه ل نه بوزه ردا له دریزه ی نه م دیداره ی که هۆنیویه ته وه له سهر میزاجی
نه بوزهر، نه وه یارمه تی نیین و سبه نه ی دا له سهر نه م کاریگریه تی گه یستنه
زۆرباشه که ی بوو له روانگه ی میزاجی خه لک و هه واله راست و ریک خراوه کانی بوون نه م

^۱ البخاری، کتاب الزکاة رقم (۱۴۰۶).

^۲ عائشه و السياسة ص (۶۰).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

^۴ البداية والنهاية (۱۷۰/۷، ۱۸۰).

^۵ البخاری، رقم (۱۴۰۶).

گومانه واته کاریگری ئیبنو سه بهء له سهر ئه بوزه پ بنه مای نییه و له راستییوه دوره له چند روویه که وه:

أ - کاتئ معاویه سکالای بیرو بۆ چوونی ئه بوزه پری گه یانده نیمامی عوسمان، هیچ ناماژه یه کی تیا نه بوو، که ئیبنو سه بهء کاریگری تئ کردییت، معاویه به ئه وه نده وازی هیئا (ئه بوزه گیتچه لم پی ئه گیتی و بۆ چوونی ئه مه و ئه وه یه)^(۱).

ب - ئیبنو که سیر باسی ئه و جیا وازی به یی نئوان ئه بوزه پو معاویه ده کات، له شام چند جار له کتیبه کهیدا، به لام له هیچ کامیاندا ناوی ئیبنو سه بهئی نه هیئا وه^(۲).

ج - له صحیحی بوخاریدا ئه و تو بیژهی هیئا وه که ناماژه بۆ ئه سلئ جیا وازی نئوان ئه بوزه پو معاویه ده کات، به لام هیچ ناماژه یه کی تئدا نییه بۆ ئیبنو سه بهء نه له تزیکه وه نه له نه دوور^(۳).

د - له به ناویانگترین ئه و کتیبانه ی که ژیاننامه ی ها وه لان باس ده کات گفتوگۆی نئوان معاویه و ئه بوزه پریان هیئا وه، پاشان هه وارگرتنی له په بزه به لام کاریگری ئیبنو سه بهء له سهر ئه بوزه پ به هیچ شیوه یه ک باسنه کرا وه^(۴).

ه - به لکو به ته به رییدا هه وائه که به م شیوه یه ها تو وه ئه وانه گله یی ده که ن له معاویه له مباره یه وه واته: ناردنه وه ی ئه بوزه پ بۆ مه دینه له لایه ن معاویه وه باسیان کردوه له م چیرۆکه دا که ئیبنو سه بهء و ها تو وه ته شام و دیداری له گه ل ئه بوزه پ به ستو وه دیویه تی (۵) ئه م هه وائه ی که ته به ری هیئا ویه تی درۆیه و بو ده لئه یه رو دا وه میژوو ییه کانی ئه و زه مه نه به درۆ ده خه نه وه، با روونی که یینه وه:

- باس له وه ده که ن که ئیبنو سه بهء له سه رده می عوسماندا موسولمان بو وه،

جوله که یه کی خه لکی مه دینه بو وه چالاکییه مال و وئیرانکه ره کانی له حه جازه ده ست

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۷۰/۷ - ۱۸۰).

^۳ البخاری، رقم (۱۴۰۶).

^۴ عبدالله بن سبأ و اثره في احداث الفتنة، ص (۵۱).

^۵ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

پئی کردوه، بهلام باسی شهو بیان نه کردوه که به کهس گهشتبی بیان کهس پئی گهشتبی له حیجاز.

- یه کهجار له بهسره ده رکهوت دواى سئ سال نه مریه تی عه بدوللای عامر، عه بدوللای دواى نه بو موسای نه شعهری هات سالی (۲۹) کۆچی بهم شیوهیه (۳۲) کۆچی له بهسره دا ده رکهوت، عه بدوللای عامر له رۆژی عه رفه له بهسره ده ریکرد.

- ده لئین روی کرده کوفه له وئ هیلکهی کردو بیچووی هه لهننا خه لکی هاندا له مو عاوییه بیگومان ماوه یه که له شام مایه وه بۆ شه وى حالی پیاوه کانی بزانی و له وئ پیلانه کانی دابریژری و جار نامه کهی بلا و کاته وه، نه گهر خشته یه که دابنئین بۆ ئینبو سه به ده له دواى (۳۳) کۆچی بیلا یه نه کهی ناساند له شام.

نه ی خوینهری به ریز، چی ده لئینی که زانیت ریوا یه ته سه حیحه کان ده لئین نه بوزه ر وتویژه کهی له گه ل مه عاویه دا له سالی (۳۰) به ستوهه گه را وه ته وه بۆ مه دینه له په بزه له سالی (۳۱) ی کۆچی بیان (۳۲) ی کۆچی مردوه، مانای وایه ئینبو سه به و له و کاته دا ده رکه وتوه^(۱)، که نه بوزه ر تینیدا مردوه ئیتر چۆن یه کتریان دیوه، چۆن ئینبو سه به ی پئی گه شتوه؟ به راستی نه بوزه ر نه له نزیك و نه له دور کاریگه ر نه بو وه به رایه کانی عه بدوللای کورپی سه به ئی جوله که وه، له په بزه مایه وه هتا وه فاتى کرد، ناماده ی هیچ شتیکی روودا وه کانی نازا وه گپری نه بو^(۲)، پاشان نه بوزه ر شه فرمودانه ی ریوا یه ت کردوه که نه هی له خه لک ده کات بچنه ناو فیتنه وه^(۳)، ئیتر چۆن خۆی ده چیتته ناو فیتنه وه.

سینه م: کۆچی دوا یی نه بوزه ر، ئیمامی عوسمان خیزان و منداله کانی نه بوزه ری هینایه ناو خیزان و منداله کانی خۆیه وه

له غه زای ته بو کدا و ترا به پیغه مبه ر ﷺ نه بوزه ر به جیما وه و شتره که ی ته مه له دوا ی خستوه، فرمووی (وازی لی بینن نه گه ر خیری شه وى تیدا بیتت شه وا خودای گه وه ده یگه یه نیت بیتان، خو نه گه ر واش نه بی شه وا خودای گه وه رزگاری کردن لی نه بوزه ر

^۱ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۲۵).

^۲ أحداث الفتنة الاولى بين الصحابة في ضوء قواعد المرح والتعديل، د. عبدالعزيز دخان، ص (۱۷۴).

^۳ المصدر نفسه.

چاوهر پئی وشتره کهی بوو^(۱)، کاتیک زانی دوای خست که لوپه له کهی داگرت و خستیه سهر پشتی خزی، پاشان کهوته شوین پیتی پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام، به پیتی پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام له مه نزلتیک لایداو یه کی له موسلمانان نه بوزهر پی بینی، پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام فرموی (له خودا ده پاریمهوه نهوه نه بوزهر بیت)^(۲)، کاتی خه لکه که لیتی وردبوونهوه وتیان نهی پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام وه لاهی نهوه نه بوزهره، پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام فرموی (خودا په حم بکات به نه بوزهر، به تنیا ری ده کات، به تنیاش ده مرئ ههر به تنیاش زیندوو ده بیتهوه)^(۳).

زه مان تیپهری و سهرده می نیمامی عوسمان هاته پیشهوه نه بوزهر له ره بزه مایهوه کاتی سهرده مرگی هات وه سیه تی کرد به خیزان و غولامه کهی، نه گهر مردم بمشون و کفنم بکن، پاشان هه لمگرن مبهن له سهر چه قی نهو ریگیایه دامنین یه که مین کاروان دای به لاتاندا پیمان بلین نه مه نه بو زهره. کاتی مرد وایان پینکرد چون وتبووی، کاروانی یه کهم ده رکوت لییان، به نه بوزهریان نه زانی خهریک بو و لاخه کانیان پی بخته سهر داره مه یته کهی، نیبو و مه سعود لهو پوله دا بو، که خه لکی کوفه بوون، وتی: نه مه کییه؟ وتیان: جه نازهری نه بوزهره، نیبو و مه سعود هاواری کردو گریاو وتی: پیغهمبهر عَلَيْهِ السَّلَام راستی فرموی، فرموی (خودا په حم بکات به نه بوزهر، به تنیا ده پروات و به تنیا ده مرئ و به تنیاش زیندوو ده بیتهوه)^(۴).

شوردراو کفن کراو نوژیان له سهر کردو ناشتیان، کاتی ویستیان بچن کچه کهی پیتی وتن نه بوزهر سهلامی لی کردوون و سویندی خواردوو نهیوه نه چن هه تا نان ده خون، نه وانیش به قسه یان کردن باره که یان برد هه تا گه شتنه مه ککه و هه والی مردنی نه بوزهریان دا به نیمامی عوسمان، نهویش کچه کهی هیئا بو ناو مال و منداله کهی^(۵)، له ربویاوه تیگدا هاتوو.. کاتی ناشتویانه و گه شتنه مه ککه و هه واله که یان دا به عوسمان، وتی: خودای گه وره په حم بکات به نه بوزهر، لیشی خوش بیت، که چوو ره بزه به زی،

^۱ تلوم علی بصیر: تمهل.

^۲ کت اباذر: لفظه لفظ الامر ومعناه الاعاء: أرجو الله أن تكون اباذر.

^۳ السیر النبویه، لابن هشام (۱۷۸/۴).

^۴ السیر النبویه، لابن هشام (۴۷۸/۴).

^۵ التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان ص (۸۷، ۸۸).

کاتی زانی دەرچوو ریښگهی رهبزه‌ی گرتە بەرو خێزان و مندالەکانی برد بۆناو خێزانی
خۆی و عوسمان بەرهو مەدینە گەرایه‌وهو ئیسمه‌ش بەرهو عێراق^(۱).

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۴/۵).

بهشی شه شه م:

هوكارى فیتنهى كوشتنى عوسمان

باسی یه کهم: گرنگیدان به تاوتویکردنی رووداوه کانی فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان و نهو کاره ساتانه‌ی که به دوا بیی‌داهات و حکمهت له هه والدانی پیغه مبه‌ر ﷺ بۆ به دوا داچوونی
یه کهم: بایه‌خی لیکوئینه‌وی رووداوه کانی کوشتنی عوسمان و نهو کاره ساتانه‌ی هاتن به دوا بییدا له جه مه‌ل و سه‌فین

جگه له مانه‌ش له زۆریه‌ی زۆری زانایان و پیشیناندا هاتوه، که فرمانیان کردوه به زمانگرتن له دهم و هردان له ورده کاریه کانی نهو شه‌پانه‌ی که‌وته نیوان هاوه‌لان، حوکمه که‌یان به‌جی به‌یئن بۆ خودای دادگه‌رو دانا و ویرای نه‌م هه‌لوئسته‌ش پازی بن له هه‌ردوولایان و بیروباوه‌ری وابوه که نه‌وان موجته‌هیدن و به ئیزنی خودا هه‌ردوولایان به‌پاداشتن، که‌واته خۆتان بیارنن له توانج لی‌دان و که‌وته و یزه‌یان و لی خویندنیان، چونکه سه‌رده کیشی بۆ ته‌شه‌ردان له شه‌ریعه‌تیش، خۆیان هه‌لوئستیان نه‌ری بووه، نه‌م هه‌لوئسته‌شیان بۆ ئیمه ره‌وا نه‌بینیوه، بۆ نمونه له عومه‌ری عه‌بدولعه‌زیزه‌وه ریوایه‌ت کراوه، که پرسپاری لی‌کرا ده‌رباره‌ی شه‌پکه‌رانی ته‌هلی سه‌فین، وتی: (نه‌وه خوینتیک بوو خودای گه‌وره ده‌ستی منی لی خاوتن کردوه، پی‌شم خۆش نییه زمانم هه‌لژه‌م بییدا)^(۱)، پرسپار کرا له یه‌کیکی تر له پیشینان له مباره‌یه‌وه به‌م نایه‌ته وه‌لامی دایه‌وه و وتی: (تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (البقره: ۱۳۴)، نه‌م خۆ لی‌بواردن و نه‌هیکردنه بۆ تینه‌که‌وتن، له‌به‌ر هۆیه‌که، هۆیه‌که‌ش نه‌و مه‌ترسییه‌یه که با‌سمان کرد که تووشی توانج تی‌گرتن و لی خویندن و لی هه‌لته‌کاندنیان نه‌بین، بکه‌وینه به‌ر خه‌شم و سزای خودا، خۆ نه‌گه‌ر نه‌م ترسو و عیله‌ته لابه‌ین، وا دیاره باسکردنی نه‌م شه‌ره گله‌یی تیا نییه و لی‌کوئینه‌وه‌ی قه‌یناکا، که‌واته گه‌ر قسه‌و توژی‌نه‌وه بکه‌ین، ورده‌کاری بکه‌ین له‌و رووداوه‌ی که‌وته نیوانیان سه‌رناکیشی بۆ توانج گرتن له هیچ شتیه‌یه‌ک، باسی نه‌م رووداوه هیچ گازنده‌یه‌کی تیدا نییه و قولبوونه‌وه له هۆکارو پالنه‌ره‌کانی و به وردی تاوتوی کردنی و ده‌رته‌نجام و خواسته‌کانی له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی هاوه‌لان کیشه نییه، پاشان له‌سه‌ر پاشینانی نه‌وانیش، زانایان نوسراویان

^۱ حلیه الاولیاء (۹/۱۱۴)، و عون المعبرد (۱۲/۲۷۴).

ههيه ده‌بارهي ناژاوه بۆ نمونه ئيبنو كه‌سيرو ته‌به‌ري و جگه له‌مانه‌ش، له‌ باره‌ي رووداوي ئه‌و ماوه‌يه‌ي كه‌ ته‌لخه‌ له‌ ميژووي ئيسلامدا، بۆ زۆربه‌ي ئه‌و كيشانه‌ي كه‌ په‌يوه‌ندى هه‌يه، به‌م ماوه‌يه‌وه‌ چه‌ندين به‌شيان داناوه، هه‌يانه‌ روشتوو تا سنووي تاوتويكردى يه‌كئى له‌م دووبه‌ره‌يه، يان هه‌ردولايان، به‌ پشتبه‌ستن به‌و ده‌ق و ريوابه‌تانه‌ي كه‌ راست و ناراست تيك نالاوه^(١)، ليره‌دا چه‌ند هۆكارتيك هه‌يه، كه‌ بانگه‌يشتي زاناياني نه‌هلي سوننه‌و فيرخوازاني زانسته‌كه‌يان ده‌كات، كه‌ خۆيان دابه‌يلن بۆ قولايي فيتنه‌ي به‌و مه‌رجه‌ي، كه‌ بكۆلنه‌وه‌ له‌ هۆكاره‌كان و رابئين له‌ ده‌قى تويزينه‌وه‌ و رده‌كاريه‌كاني، ئه‌و هۆكارنه‌ش نه‌مانه‌ن:

١- نوسراوه‌كاني ئه‌م سه‌رده‌مه‌ي، كه‌ له‌ به‌رپابووني فيتنه‌ي نيوان هاوه‌لان ده‌كۆلنه‌وه‌ ده‌كرين به‌ سى جۆره‌وه‌:

أ - ئه‌و نوسراوانه‌ي كه‌ خوينه‌ره‌كاني له‌سه‌ر چه‌شته‌ي هزري رۆژئاوايي په‌روه‌رده‌ ده‌كات، ئه‌م نوسراوانه‌ كينه‌يان هه‌يه له‌ ميژووي ئيسلام يان شاره‌زاييه‌كي ئه‌وتويان له‌ميژووي ئيسلامدانيه‌، شتيكي جواني تيدا نابيين، ده‌چن توانج و ته‌شه‌ر له‌ هاوه‌لان و تابيعين ده‌ده‌ن به‌ شيوازتيك راژه‌ي ئامانجه‌كاني دوژمناني ئيسلامي ده‌كه‌ن، داخ له‌ دلّه‌كاني ده‌حه‌وينه‌وه‌، ئه‌وانه‌ي هه‌ستاون به‌ باسي رووداوه‌كاني ئه‌م ماوه‌يه‌و راقه‌ي وايان كردوو، كه‌ ته‌شه‌ر بدرت له‌ هه‌ر هه‌موو هاوه‌لان، ده‌ستيان وه‌شاندوو له‌ ره‌گه‌و ريشالي ئيسلام، هه‌روه‌ها ئه‌و رووداوانه‌يانه‌ كردوو به‌ كيشمه‌كيشي سياسي و كردويانه‌ به‌ هه‌له‌په‌ي كورسي و مه‌نسه‌ب و هاوه‌لانيان دارنيوه‌ له‌ ئيمان و ته‌قوا و راستگويي، خستونيان به‌ باري دونياويستي و عه‌شقي كورسي و هه‌له‌پرستي و خوين و رشتني كه‌سيان به‌ خيالدا نه‌هاتوو، گيان له‌ ده‌ستدان و فه‌ره‌ودكردي سامانيان به‌ گرفت نه‌زانيوه‌ هه‌رچي هه‌رامه‌ حه‌لاليان كردوو نه‌مانه‌شيان له‌ پيناو به‌ده‌سته‌كه‌وتني سه‌رۆكايه‌تي و ده‌سه‌لاتدابه‌وه‌ يه‌كيك له‌و نوسه‌رانه‌ي، كه‌ بايه‌لاني گرتويه‌تي (ته‌ها حسين) بووه‌ له‌ كتيبي (الفتنه‌ الكبرى)^(٢) به‌ راستي ئه‌م كتيبه‌ فيتنه‌ي كوورايه‌ له‌سه‌ر نه‌قلي رۆله‌ تازه‌ پينگه‌يشتوووه‌كاني موسلمانان، ته‌ها حسين چوه‌ پرپالاته‌ي

^١ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، د. عبدالعزيز دخان، ص(٧٩).

^٢ انظر: الفتنة الكبرى، علي ونبوه.

ههلبهستوه بۆ هاوهلان و دردۆنگی خستوهه نیهتیا، به تۆمهتی دهرخهزبازی تاوانباری کردون له بهر خاتری نامانجهکانی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان^(۱)، زۆر کهسێک کاریگه ربوو، به ریبازه کهی ده رکه وتوو هه مانه و هاوشیوه کانیا ن پشتیان بهستوه به و ریوایه ته میژوو بیانهی که میژوونوسان هیناویانه وه کو ته بهری و ئین و عساکیر جگه له نه مانه، به لام قه له وو له ریا ن هۆندوو هتوه راست و درۆیا ن تیکه لا و کردوو به بی ره چا و کردنی سروشتی خودی میژوونوسه کان، که به چ شیوه یه نوسراویان نووسیوه و هه ستا ون قسه کانی نهوانیا ن نقل کردوو، ته مه ش خۆی له خۆیدا هه له یه کی گه وره یه^(۲)، نه م جۆره نوسراوانه کاریگه رن به هزری رافزی و نه و کیتابه شیعه گه ریه رافزیانه ی که میژووی ئیسلامی پی نووسراوه^(۳)، رافزییه کان ده ستیا ن کردوو به ناله باری و نیشتون به پیساییه وه له نوسراوه میژوو ییه کانیا ندا، که بۆ میژووی ئیسلامیا ن نووسیوه، هه روه ک له ریوایه ت و هه واله کانی که لیبی^(۴) و نه بی میخنه ق^(۵) و نه صری کو ری فراهمی مینقه ریدا هاتوو^(۶)، ئین و حیا ن ده لێ: که لیبی سه به ئی یه کی تیک بووه له وانیه ی که ده یوت: (ئین و عه دی ده لێ: نه بو میخنه ف شیعه یه کی مو حته ریه سه سوار^(۷) کوشنده یه^(۷)، خه لکی کوفیه سالی ۱۵۷ کۆچی مردوو. کتیبی زۆره وه کو (الرده)، الجمل، الصفین) زه هه بی ده لێ: (مزا هیمی مینقه ری رافزییه کی سه ر سه خته مه ره خه سی که ن)، له سالی (۲۱۲) ی کۆچی مردوو کتیبه کانی نه مانه ن (وقعه صفین، الجمل، مقتل الحسین، میزان الاعتدال)، نه وه ی که به نووسرا و هاتوو هه تا لای

۱ أحداث وأحادیث فتنة المرح، ص (۸۰).

۲ أحداث وأحادیث فتنة المرح، ص (۸۱).

۳ أحداث وأحادیث فتنة المرح، ص (۸۱).

۴ محمد بن السائب الكلبي، قال ابن حبان كان سبنيًا من أولئك الذين يقولون: ان عليا لم يموت وانه راجع الى الدنيا، توفي نة (۱۴۶) ه، میزان الاعتدال (۵۵۸/۳) وابن ابي حاتم، المرح والتعديل (۲۷۰/۷، ۲۷۱).

۵ لوط بن يحيى بن سعيد بن مضاف الازدي، من أهل الكوفة، قال ابن عدي: شيعي محرق صاحب أخبارهم توفي سنة (۱۵۷) ه، له تصانيف كثيرة منها الردة، الجمل، صفين وغيرها.

۶ نصر بن مزاحم بن سيار المنقري الكوفي قال الذهبي: رافضي وتركوه، توفي نة (۲۱۲) ه، ومن كتبه، وقعة صفيت، وهو مطبوع والجمل ومقتل الحسين، میزان الاعتدال (۲۵۳/۴).

۷ اصول مذهب الشيعة الامامية، لناصر الغفاري (۱۴۵۷/۳).

تەبەرىش لە مێژوونامە کەیدان بەلام تەبەری کاتێ باسی مێژوووە کە دەکات دەیداته پال ئەم کەسانە، ئەهلی عیلمیش گەر وریا بیت گێڕانەوی ئەو کەسانە دەناسیت، هەرەها لە کتێبەکانی مەسعودیەدا لە (مروج الذهب) دا، لە یەعقوبیەدا لە مێژوووە کەیدا.. مامۆستا (محي الدين الخطيب) لە پەراویزی (العواصم) دا ناماژەوی کردوو، کە نووسینەوی مێژوو لە دواي دەولەتی ئەمەوی دەستی پیکردوووە دەستە شاراوەکان و کوتلەبازە نەگریسەکان لە ژێر پەردەي شیعە گەریدا رۆلێکی زیان هەبوو لە کوژاندنەوی مەشخەلەکانی چاکو سەرورەییەکانی مێژووی ئیسلامی، وە لاپەرە گەنگدارەکانیان رەش کردوو^(۱)، پوخل کردوو، هەرکەسێ کتیبی (العواصم من القواصم) بە سەرەنجەووە بخوینیتەووە کە ئیبنولعەرەبی دایناووە ئەم فرۆ فیلەو تەلەکەبازییەي بۆ دەرە کەوی، (محب الدين الخطيب) پەراویکی نایابی نووسیوە، تەماشاکەن شێخەکانی رافزی هەزاران لاپەرەیان رەش کردوو تەو بە جنیودان و لاقرتیکردن بە ئەفزەلترین سەدەیکە مرۆفایەتی ناسیبیتتی، هەموو کات و کۆششی خۆیان بە فیڕۆداو بۆ ناشیرین کردنی مێژووی موسلمانان^(۲)، ئەم باسو بانورە کە گالەي دەمی رافزییەکانەو دلاهیتراووە لەو کتیبە مێژووییانەدا هاتوووە کە رافزییەکان نووسیویانە، یان بەشدارییان تیا کردوو، لە هەندی هەواڵو دەست هەلبەستیاندا دەبینرێ لە کتیبە حەدیسەکانیاندا وەکو کافی و بیچارو ئەو باسانەش کە شێخە کۆنەکانیان نووسیویانە، وەکو (أحقاق الحق) و لە بواری فەرمودەشدا وەکو (کیتابی الغدیر) ئەم مێژوووە رەشە تاریکە بۆ گەنە ناقولایە بوو تە مەرجە کە دوژمنانی ئیسلام لە رۆژەلاتناس و نەووەکانی تر نووسیویانە، ئەم گۆرپە لە لایەنی رۆحییەووە هەرەسیان هینابوو، ئەو کەسەي وای دەزانی و وای پێ باشبوو کە رۆژئاوا پێشەنگی بێ، سەرەشقی لە رۆژئاواییەکان وەرەگرت، هەرچی بە خامەي رۆژەلاتناسەکان نوسرایەووە وەری گرت و قوتی داو کردی بە سەرچاووە کانیای خۆی و بیری ئەوانی هەلچنی و گومانەکانی بلاوکردنەووە لە ولاتی موسلماناندا، ئەمەش شوینەواریکی ترسناکی بەجێهێشت لە هزری موسلمانان و ژیاڕە کەیاندا.

^۱ المصدر نفسه (۱۴۵۸/۳).

^۲ اصول مذهب الشيعة الامامية (۱۴۵۸/۳).

ره تکرده وهی ئەم هه مووه پۆخله واته شتیکی پیتیسته، لیکۆلینه وهی ئاوێزان بوونی
 بیرو بۆچوونی رۆژهه لاتناسه کان به شیعه گه ری، خۆی بۆ خۆی بابه تیکی هه ندو جیگه ی
 تیرامانه و پیتیستی به تاوتویکردن و به دوا داچوون هه یه ن ده رکه وتوو ه دوژمنه
 بیباوه رکان سو دیان له گو مان و دوو لیبه کانی رافزی و درۆو ده له سه کانیان وه رگرتوه،
 که دژی نیسلام و موسلمانان کردویه نه له زه مانی ئیمامی ئیبنو حه زمه وه (م - ۴۵۶ -
 کۆچی^(۱)).

ب - کتیبه نوسراوه کانی زانایانی ئەم سه رده مه ی ئوممه ت، ئەمانه به گشتیی
 به که لکن، به لام شیوازی غمایشکردنی رو داوه کان و شروقه کردنیان بۆ هه لویستی هه ندی
 له هاوه لآن و تابیعین زۆریان بیویژدانی پێوه یه، بۆ نمونه ئەو نووسینه نه ی ئەبوعه لای
 مه ودودی له کتیبی (الخلافة والملک)، ئەو نوسراوه ی شیخ موحه مده ئەبو زه هره له
 هه ردوو کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه)، (الامام زید بن علی) ئەم دوو کتیبه پر پرن له
ره خنه و گازنده کردن له پله و پایه ی هه ندی له هاوه لآن و ته شه ردان له خه لیفه کانی به نی
ئومه یه و سوکایه تی پیکردن و داشۆرینیان، له هه مو ره فتاریکی په سه ند یان کاریکی
 باش^(۲)، دیا ره نمونه ی ئەم زانایانه هه رگیز نه کۆلیونه ته وه له ریوایه ته میژوو یه کان،
 خلیسکاونه ته ناو ریوایه ته رافزییه شیعه کان و له ئیمه شیان تیکدا وه.

ج - نوسراوی ترمان هه یه، نووسه ره کانیان هه ولیان دا وه، که ریبازی زانایانی زامو
 بیمار بگرنه به ر له هه لسه نگاندن ی ریوایه ته میژوو یه کاند او به ئاقاری فه رموده ی
 زانه کاند ا باسی بکه ن و له سه ر بنه ما کانی ریبازی فه رموده زانی غمایشی بکه ن، له رووی
 ده ق و سه نه ده وه له پیناوی ئەوه ی ساغ و نه خۆش راست و چه په ل له یه که هه لآویز بکه ن،
 له م کتیبه نوسراوه دا هه والیک ی زۆر باش و زه جه م تیک ی پی زانرا و هه یه بۆ وه ستانه وه و
 به رابه ری ئەم پۆخله واته و رو داوه کانی به شروقه یه کی راستی لیکده دا ته وه که به جو ریک
 بی ت له گه ل فه زلی ها وه لآندا پینک هه لپه رزان نه کات و دژی ئیمان و جیهادیان نه بی ت^(۳)،

^۱ اصول مذهب التشیع (۳/۱۴۵۹).

^۲ أحداث وأحادیث فتنة المهرج، ص (۸۱).

^۳ أحداث وأحادیث فتنة المهرج، ص (۸۱).

ئەو كىتەبە نوسراوہ زۆرباشانەش نوسراوہ كانى يوسف العشى له (تارىخ الدولة الاموية) نوسراوہ كانى محب الدين الخطيب، كه كردويه تى به پەراوێزى (العواصم من القواصم)، كه هى ئەبوبە كرى كورى ئەلەمرە بىيە، نوسينه كەى (صادق عرجون) له كىتەبى (عثمان بن عفان) نوسينه كانى دكتور سلیمان بن حمد العود له كىتەبى (عبدالله بن سبأ وائره فى احداث الفتنة فى صدر الاسلام) نوسينه كانى محمد أمخزون له كىتەبى (تحقيق موافق الصحابة فى الفتنة) نوسينه كانى عوسمان ئەلخەميش له كىتەبى (حقبة من التاريخ) نوسينه كانى دكتور محمد حسن وراپ له كىتەبى (المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي) لىكۆلەينه وەه كانى محب الدين و پەراوێزە نیشان شكێنه كانى كه لەسەر كىتەبى (العواصم من القواصم والمنقعي) كردويه تى، جگە لەمانەش ئەو كىتەب و توێژينه وەه نامانەى كه لەسەر خودى ئەم رىبازە دەرۆن، ناشكرايه لەم روونكردنەوہ زۆر پىويستە چەندەها دانراو نوسراو كىتەب بێنە ئاراوہ بۆ بەرپەرچدانەوہى ئەم مێژوو كاوڵ كەرو مێژوو ئاوەژوو كەرانه بدریتەوہ كه مێژووى ئىسلام و پلەو پایەى هاوہ لانیان هەلشیوتوہ هەتا لىكۆلەينه وەه كەى وردى رووداوہ كان نەكریت و چۆمالم نەكریت و هەموو هەوال و رىوايه تەكان نەدرین له بێژەنگ و به ترازووى زام و تیمار نەكیشرین و راستى و ناراستى لەهەك جودا نەكریتەوہ^(۱)، راستىيەكان دەرناكەون له ئىبن و تەمىيەوہ هاتوہ دەلتى: (ئەگەر بىدەچىيەك دەركەوت، بەشتى پرپوچ لەكەدارى كردن، واتە هاوہ لآن و تابەين ئەوہ دەرگای بۆ مەكەنەوہ و رىگەى بۆ ئاچوخ مەكەن، دەبى باسى بەلگەكان بكرىن بە شىوہى كەى دادوہرانه و زانستىانە بۆ پوچەلكردنەوہى رايەكانيان)^(۲).

ئىمامى زەهەبى له مەبارەيوہ مەزەهەبىكى تری هەيه بانگەشەى ئەوہ دەكات ئەو كىتەبانەى كه درۆو شىواندى پلەو حورمەتى هاوہ لانی تىدايه بسوتىترىت، دەلتى: پرپار وايە وازبەيتىترىت لەو رووداوہى كەوتوہ تە نىوان هاوہ لآن و ئاگادارىن كه براكوژىيە كەيان لە پەراو نامىلكەكاندا بە بەردەوامى دەدرىت بە گويمانداو دەمچونەوہ، بەلام زۆربەى زۆرى گىرانه وەه كانى (بچرپچر) و زەعيفەو هەندىكىشى درۆيه، ئەمەى لەبەردەستى

^۱ المصدر نفسه، (۸۳).

^۲ منهاج السنة (۱۹۲/۳).

ئىمەم زانا ياندايە وا پىتويست دەكات لولى كەين و بىشارىنەو، بەلكو وا باشە بىدېرىنەن و فېرى دەين بۆ ئەوئى دلمان بىخەوش بىت و بەرامبەر ھاوہ لآن و خۆشەويستى و رەزامەندىمان ھەلقولئ بۆيان^(۱)، ئىمامى زەھەبى لە قسەكانىدا سودىكى مەزغان پىدەگەيەنى، كە بە راشكاوى دەلتى: زۆرىەئى ئەو نووسىنانەئى لەم بارەيەو نووسراون لە كىتب و نامىلەكو نووسراوہ كاندا درۆو شايبەئى ناھەق و دەست ھەلبەستە لەسەر رېزى ھاوہ لآن، ھەرچەند زەھەبى پىشنىيارى سوتانى ئەو كىتبانە دەكات، بەلام ناپۆرئ، چونكە ئەو كىتبانە بلاوہيان كر دووہ، چەندىن يانەئى چاپ و پەخش چەندجائى چاپان كر دووہ تەوہ، لە لايەن مەرام گلاوہ كانەوہ، چارەسە نەماوہ تەنيا دروستكر دنى ناوہ نىدكى لىكۆلئىنەوہ و تاووتويژ كردن نەبىت، تا ھەرچى ھەلەو درۆو چەواشەكارى ھەيە تىيدا روونى كەينەوہ بۆ ئەوئى نەوہ كانى موسلمانان پارىزراو بن لە لادانى رەوشت و عەقىدە^(۲).

۲- ئاوردانەوہ لە باسى فىتنەئى كوشتنى عوسمان و ئەو رووداوانەئى نوساوە پىتوئى بە ئاشكرا ھۆكارەكانى فىتنەئى راستەقىنەمان بۆ دەردەخات، ئىتر ئەم ھۆكارانە ناوخۆئى بن يان دەرەكى، لىكۆلئىنەوہئى ئەم بابەتە دەبىتە ھۆئى زانىنى كاريگەرى ئەو پىلانانەئى كە بۆنەتە ھۆكارى بەرپابوونى رووداوەكان، ئا لىرەدا ئەوئەندە ھۆكار ھەيە لەمباسەدا دەبى پلەدارى بكەين و رىكبەخەين، ھەر كەسى چمكى لەو نووسراوانەئى خويندبىتەوہ كە لە بارەئى ئەم فىتنەوہ نووسراوہ تىدەگات كە لەكۆمەكارىيە كە زۆر گەورەبووہ و رەنگ رېزى بۆ كراوہ و ئاگرپەرستەكان و گاورو جولەكەكان و دوورپووہكان دەستيان كر دووہ بە يەكدا بۆ جىبە جىكر دنى، ئەم كىشەگەلە كۆمەئى دوژمنانى ئومەتتى ئىسلامە لە ھەموو قۆناغەكانى مېژووئى دوورودرېژدا^(۳)، خۆ ئەگەر فاكىتەرى لاوازى ناوخۆئى نەبوايە ئەم گەلەكۆمەكارىيە سەر كەوتنى بە دەست نەدەھىنا، ئەم بى ھىزىيە ناوہ كىيە دالذەئى سەر كەوتنى موئامەرە كەيدا، كە واتە پەوايە لە سەردەمى ھاوہ لآن بكوئىنەوہ بە تايبەت

^۱ سیر اعلام النبلاء (۹۲/۱۰).

^۲ أحداث وأحاديث فتنة المرح، ص (۸۴).

^۳ أحداث وأحاديث فتنة المرح، ص (۸۳).

ئەم فیتنە، واجیبیکە لە واجبەکان لە پێناو ناسینی ھۆکارەکانی لاوازبونی ئومەتی ئیسلامیی و دیاریکردنی ئەو خالانە، کە ھەرەسی ئومەتی تیا بەرجەستە دەبێت، بە ھیوای ئەوەی ئاینەدی ئومەتی پێ تیمار بکەین و لە لەزمەکانی ژیان دوری خەینەو^(۱) ئەو رووداوە گەورانە هاتنە کایەو لە فیتنە کوشتنی ئیمامی عوسمانداو ئەو کارەساتانە هات بە دوایدا پبویستی بە لیکۆلینەو ھەیکە قوڵو لەسەر خۆ ھەبە بۆ ئەو لە و چەردە مێژووییە وانە پەند دەربھێتین و ئیستامانی پێ پۆشن بکەینەو بۆ ئەو بیکەینە ریتنمایی بۆ ھەوڵە توندوتۆڵە کائان بۆ گەرانەو ھە خەلافەتی راشیدین لەسەر ریبازی پیغەمبەران (درودی خویان لەسەر بیت)، ھەتا مرۆفایەتی

بە دینی خودا و شەرەکە بە ختەوەر ببین و لەبەدبەختی و تەنگوچەلەمەو زەلکاو بێنە دەروە، کە بە ھۆی دوورکەوتنەو ھیان لە شەرعی خودا تیی کەوتوون.

دووھم: حیکمەتەکانی ھەوائی روودانی ئەم رووداوە لە لایەن پیغەمبەر ھوھ ﷺ

پیغەمبەر ﷺ لە زۆر فەرمودە ھەکیدە ھەوائی داوہ کە ئەم ئومەتە ناکۆکی و کوشتار دەکەوێتە نیوانیان و ئەو رووداوانە ھەژمار کردوہ کە ناماژە دەکەن بۆ ئەم رووداوانە بە گشتیی و بە دووردریژی و ھەموو جۆرەکانی نامرازی ھەوالدان لە مەبارە ھەو بە کارھیناوە لە باسکردنی ھۆکارەکانی فیتنەدا، یاخود دەرتەنجامەکانی یاخود ھەندێ لە کارەساتەکانی و لە ھەلومەرجەکانی یاخود بۆ کێ ھەلدەگێرسی و شتی تریش، زۆری ئەم روونکردنەوانە لە ھەلامی پرسیاری ئەو ھاوہلە بەپێزانەدا دەدراپەو، کە دەیانخستە بەردەمی، ئەوان دەست لە دەست بوون و ئەو نیعمەتە گەورەیان دەچەشت کە خودای گەورە پێی بەخشیون، ئەویش نیعمەتی براپەتی و یەکپیزی و یەکدەنگی بوو، ھاوہلان ئەپۆشتن پرسیاریان لەوہ دەکرد ئەگەر ئەم نیعمەتە تیا بچیت یان کوتایی ببیت چی بکەن، پیغەمبەریش ﷺ بە ھەحی فیری دەکردن ئەم براپەتیە تاسەر نابیت، پێی باشبوو واپەرور دەیان بکات، نامادە فیتنەو ناسۆرییان تیدا بیت و بەرگەمی بگرن بۆ ئەو بە باشی ھەلسو کەوت بکەن گەر روژی لە روژان خودای تەقدیری کارئیکی وای کرد فیتنەدا کەوێت، بۆ ئەو پەلەقاژە بکەن لە ھەختی خۆیدا چارەسەری بکەن، لە

^۱ المصدر نفسه ، ص (۸۵).

ئەنجامى سەرئىجدانى سەرجم فەرمودەكانى پىنغەمبەر ﷺ، كە لە باسكردنى فیتنەدا
هاتوون پەنجە بۆ ئەم حوكمانە رادەكەشت^(۱):

۱- پىنغەمبەر ﷺ ئەم فیتنەو رووداوانە باس دەكات مەبەستى ئەوئە نۆمەت لەو
ریایى و نامادەباشى پەرورەدە بکات، بۆ ئەوئە بە باش ھەئسوکەوت بکات، گەر روژئى
روودانى ئەم فیتنەئە ھاتە پىش بۆ ئەوئە دەستوبرد بکات لە کاتى خۆیدا چارەسەرى
بکات.

۲- لەم فەرمودانەدا ناماژەكراوە بۆ ئەو كەسانەى ھەئى دەخپىن ئەوانە لە گۆرىكە
بەرۆكەش ئىماندارو قايم و قولن بەلام عەقلیان لايداووە دلیان چەرخواوە ئەوانە بە گشتى
لە دۆخىكدان دەرك ناکەن و ناخالین^(۲).

۳- ئەم فیتنەنە پەردە لەروو ھەلئەمەئى و دلى ئىماندارانى دادەكوتى و ئىمانیان پىئى
زیاد دەكات و ھانان دەدات بۆ فەرمانكردن بە چاكەو رىگىركردن لە خراپەن ئەم فیتنەنە
جۆرىكن لە تاقىكردنەو دەرونى پى جىگەر دەبىت ناخى پى خاوین دەكرىتەووە و
تىكۆشانى دەخپتە سەر لەو كاتانەدا خىر دەناسىت و فەرمانى پى دەكەین و شەر
دەناسىن و دوورى لىدەگرىن^(۳).

۴- ئەم ھەوالانى لە بارەى ئەم فیتنەووە ھاتووە لە ناوہرۆكیدا سلەمىنەوئەكە
توندوتولى ھەلگرتووە كە تىئە نەكەوین یان بە ھىچ شىئەئەكە خۆمان لە قەرەى نەدەین،
چونكە باوہردارانى ئەم نۆمەتە لە ھاوہلان و غەبرى ئەمانەش كاتى ھەوالىكى
پىنغەمبەر ﷺ دەبىستن تى دەگەن كە ھەیانە كوشتارى لەدەست دەردەچىت و ھەشیانە
وابەستەى دونیایەو ھەیانە واز لە جىھاد دەھىن بە ھەمان شىئە بابەتى تریان ھەئە لە
ناخياندا كۆمەئى ھەست دەبزوا بۆ رووہرۆوونەوئە ئەم فیتنەئە ھەرىكەیان دەیان
وت بەلكو من لىئى دەربازم ھەلۆستیان ھاتە سەر ئەوئە ترسیان لى نىشت درىژە
بكىشىت و بكەونە ئەم قەيرانەوہ بەبى ناگایى و نەزانى - ترس لە مبارەئەوہ گەورەترین

۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(۶۸).

۲ الوحدة الاسلامية، لمحمد ابو زهرة، ص(۱۳۷).

۳ المصدر نفسه، ص(۱۳۶ - ۱۳۷).

ریځگای دهربازبوونه^(۱)، نینو ته ییمیه ده لئی دواى شهوى کومهلئى فرموده ی مرفوع هاتوه له بهربابوونى شم ناکوکیه داو شم دوو بهر کیه دا له ناو نوممته ئیسلامدا: (شم چه مکه له پیغهمبهروه ﷺ له بهر کراوه به چند شپوهیهک باسکراوه همموویان نامازه ده کهن بؤ شو دوو بهر که و گهړه لاوژیه ی، که بهر یا ده بیته له ناو نوممته ئیسلامدا، بزیه نوممته لئ هوشیار کردووه ته وه هه تا شو که سانه ی خودای گه وړه حه زده کا به سه لامه تیبان بؤ شهوى دهرباز بن)^(۲).

۵- هه وال له باره ی شم فیتنه وه به وردی ریځگای دهربازبوونى ده ستنیشان کردووه مرؤف هه رچند زور زور سل بکاته وه له مه ترسییه که هه ر ه شه ی لیته کات، گه شم شم مه ترسییه ی بؤ ده ستنیشان نه کرابیته یان چونه ته به ربابوونى بؤ روون نه کرابیته وه، شه پشبینى شه ریځگایانه ناکات که لیته وه رووده ات، سروشتى شه کیشه و قهیرانه ی که دیته پیشى بؤ روون نابیته وه، به لکو ده که ویته شه مه ترسییه ی که لئى ده ترسى به بن شهوى مه به ستى که وتنى هه بیته هه ست پئ بکات)^(۳).

۶- هه واله کانى روودانى شم فیتنه یه له هه ندئ فرموده دا نریک کراوه ته وه له ناو بردنى هؤکاره کانى یا خود رؤشکر د نه وه ی دهره نجامه کانى یان هه لویستی موسلمان تییدا، شم سه سو دى بؤ موسلمان هه یه، یان بؤ نوممته به گشتی له ره چاوه کردنى هؤکاره کانى فیتنه یان بریاردان به سر رووداویکی دیاریکراو له نه نجامی تیروانینى دهره نجامه کانى یان وه رگرتنى هه لویستیکی دروست هه له سه ره تا وه.

۷- پاشان شم هه والانه به لگه یه کی ناشکرای تییدا له سر راستى و دروستى په یامى پیغهمبهر ﷺ و نیردراویه که ی، نیمانى شه هاوه لانه ی پئ زیادبوو که شم فرمودانه یان بیستووه، پاشان واتای فرموده کانیان به چاوى خویان بینى له ژیانى رؤژانه یاندا دواى ماوه یه ک، نیمانى هه موو نیمانداریکى پئ زیادبوو له هه موو شارو

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (۶۹).

^۲ المصدر نفسه، ص (۷۰).

^۳ المصدر نفسه.

سدرده مه كاندا، رووداوه كانى ئەو فیتنەو دووبەرە کییەى که پیڤه مەبەر ﷺ هەوالى بەریابوونى دابوو بەریابوو^(۱).

دکتۆر عبدولعەزیز صدغیری فەرمودە کانى فیتنەى کۆکردوو و تەو و هەستاو بە لیکۆلینەو وەى جیا کردنەو وەى صدحیح لە زەعیف، لە کیتابە کەیدا (أحداث أحاديث فتنه الهرج) ن پاشان لە فەرمودە صدحیحە کان کۆمەلێ مانای دەر هێناو لە چەمکە کانى ئەم فەرمودانە دا وەکو:

۱- فیتنە کەوتنەو سونەتى خودایە، لەناو ئوممە تاندا، لەم ئوممە تەشدا هەتا رۆژى قیامت ئەو فیتنە یەش وەکو پارچە شەوێکى تارىک و ئەمۆستە چا و شەو زەنگ هەر کەسى دەستى تى وەردا، لە دونیا و ناخپەرە تدا تیا دەچى، هەر کە سێکیش دەستى لى بگریتەو رزگار دەبیت لەو ناچیت هیچ کەسى هەلۆیستى باش بخاتە روو، ئەو کە سانه نەبیت کە خودای گەورە بە زانست و شىارى کردبەو بە تەقوا تویتشە بەرەى پیدابیت، بە ئیزنى خۆى رینمایى کردبیت، بۆ ئەو حەقەى کە ناکۆن تىیدا و وێل بوو لىیان^(۲).

۲- لەم فەرمودانەو ئەو هاتوو کە فیتنەى کوشتارو شەرکردن لە نىوان موسلماناندا کارێکى واقیعییەو مەجالى تىدا نىبەو رىگایە ک نىبە بۆ نکولى کردنى و بە نامۆ ناو بردنى.

بە رووداوه کانى نىوان هاو ئەلان و تابعین دەستى پى کردوو بە سدر دەم و قۆناغە کانى ئىسلامدا تىپەرپووە هەتا ئەمرو، بە لām پىووست وایە هۆکارە کانى ئەم کوشتارە بناسین بۆ ئەو و تىو نە گلێن یان هەول بەدەین، بۆ کوزاندنەو وەى ناگرى فیتنە کە هەرکاتى لە شارى موسلماناندا بلاو وەى کرد، ناییت موسلمان هەلۆیستى دەست بگرە بە کلاوى خۆتەو وەى هەبیت.

۳- ئەم فیتانەش رەحمى خودایە بۆ ئەم ئوممە تە کە هەر لە دونیا دا لە گونا هەکانیان خۆش دەبیت، ئەو کوشتارو فیتنە یەى کە دەباریتە گۆرە پانى ژیان و ئەو بومە لەرزانەى کە دیتە پىش تەنیا بۆ وەرىنى گونا هەکان دیت و بۆ پاکبوونەو وەى موسلمانە.

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه، ص (۳۴۵).

۴- له هندی لم فرمودانهدا ناماژیهکی ناشکراو پاشکاو ههیه، زۆریه ی نهم فیتانه له رووی رۆژه لاتموه سهره لده دات ههروهک به واقعی بینیمان فیتنه ی یه کهم له کوفوه نه زنه کی داوه دهستی پیکردوو له به سهروهه، فیتنه ی شه ری جه مه ل له ووی روویدا.

۵- له هه لگیرسانی فیتنه دا گرویه ک دینیان ده فرۆشن، به کالایه کی بی نهرزشی دونیاو شه هه وات و شوبه وات ده بیته حاکمیان وایان لی دیت نه هلی ئیسلامی راستیان له لا نامۆ ده بیته له هه ل سوکه وت و ئاکاریاندا، نه وانهی ده ستیان ده گرن به دینیانه وه ههروه کو نه وان یان لی دیت، که پشکو یان به مشت هه لگرتوه، یا خود ده که ونه سه ر درک و دال، به لام خۆگرو چاوله پاداشت و به رامبه ر ئیش و نازاری نه و نا په حه تیانه ی که له پیناوی دینه که یان پینان ده گات و باوه پریان وایه، که راسته.

۶- له فیتنه دا خودای گه و ره گرویه ک له خه لکی ده پارێزیت و نالکین به فیتنه وه و ده ستیان به خوینی موسلمانان په نگ ناکه ن و هه ولده ن ناشتی بجه نه نیوانه وه و بانگه شه ی خه لک ده که ن، بۆ به نه ما دروسته کانی ئیسلام له برایه تی و به زه یی خوازیی، به بیگومان هه لئو سیستان ناوازه یه له ناوه راستی ئاپۆره یه کی که فو کولای و هه وه سبازییه کی پریاره را^(۱).

۷- له فیتنه دا زمان رۆلێکی ترسناک ده گپری که له شمشیر به برشته، به لکو زمان زۆریه ی جار ده بیته هه لگیرسینه ری فیتنه و به لا، زۆرجاری وشه یه کی نه گریس که له ده م ده رده چیت ناگریک له دلدا داده گیرسینیته و ههسته که بووه کانی ده رون هه لده کۆلینن و هه لده چینیته و سۆزه کان داغان ده کات و ده بیته هۆی فیتنه یه کی لابه لا^(۲).

۸- له فیتنه دا زانست که مده کات یان به مردنی زانایان یان به ماتبوینان یان به گۆشه گیر یان بۆ نه وه ی بیوه ی بچینی یا خود بۆ نه وه ی خه لک ده ستیان له کۆلکه نه وه و به بۆنه ی هۆکاریکه وه، نا له و کاته دا نه فامیه ت ده بیته فرمانه را و خه لکی سه رۆکی نه فام و نه شه رزا ده دۆزنه وه و نه وانیش به نه زانی فتوایان بۆ ده دن سه ر له خۆیان و نه وانیش

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸).

^۲ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (۳۴۸).

ده‌شپوینن و رووه‌بییزه‌کان واته خه‌لکی ناست نزم و سهرسهری ده‌بنه گه‌وهری خه‌لکی و گه‌مژه‌کان به‌رز ده‌بنه‌وه به‌سهر بلنده‌کاندا^(۱).

۹- نالم فرمودانه‌دا هاتووه، که خودای گه‌وره گره‌نتی داوه به پیغه‌مبهر ﷺ، که نهم نوممه‌ته به برسییه‌تی و گرانی و بی‌بارانی نافه‌وتینتی، دوژمن ناکات به سهره‌خوریان، واته به هم‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی دوژمن زالّ نابیّت به‌سهریاندا هه‌رچند نه‌و دوژمنه تواناو زه‌برو زه‌نگی هه‌بیّت، به‌لام نه‌وکارهی که خودای گه‌وره گه‌نتی نه‌داوه به پیغه‌مبهر ﷺ نه‌وه‌یه، که نوممه‌ت دووبه‌ره‌کی و ناکۆکی تی نه‌که‌ویت، نه‌مه نه‌و ده‌رگایه‌یه که دوژمنی ده‌ره‌کی لییه‌وه دیته ژووره‌وه که‌واته نه‌گهر نوممه‌ت دووبه‌ره‌کی که‌وته نیوانیان و هه‌ندیکیان هه‌ندیکیانی کوشت و نامرازه‌کانی کارامه‌و هیزی تیدا لاوازبوو، مه‌رامه‌کانی دوژمن ده‌ستی دا نه‌وکاته خیرو خۆشی به خۆپایی ده‌روات، کۆتابی نایدت هه‌تا نه‌گه‌رپیتته‌وه بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی هیژ به‌یه‌ک‌گرتن و کۆکردنه‌وه‌ی گشت لایه‌ک له‌سهر یه‌کده‌نگ و حوکم به‌شهرعی خودای گه‌وره نه‌که‌ن^(۲).

۱۰- له فرموده‌کاندا، که ده‌لی: فیتنه به‌ریا ده‌بیّت و به‌رده‌وام ده‌بیّت نه‌وه‌ی لی فام ده‌کریت که تاقمینی لادهر، له رینماییه‌کانی نیسلام ده‌رده‌که‌ون و نه‌هلی باتلّ سهرده‌ده‌هییت و داده‌چه‌سپیت.

۱۱- له فیتنه‌دا ره‌وشتی خه‌لکی گۆرانی به‌سهردا دیت و نازوگۆیز ده‌کات و خه‌لکی بۆ کرداری چاکه زاهید ده‌بیّت و له پرۆزه‌ی چاکه‌کاریدا کم ویست ده‌بیّت له نیوان خه‌لکدا دوژمنایه‌تی و قین و کینه‌بازی ده‌که‌ویتته‌وه و چاکه‌و خراپه‌تی که‌ل ده‌بن.

۱۲- له فرموده‌کاندا هاتووه، که پیش نهم فیتنه‌یه ناسایش و سه‌قامگیری و چاکسازی بارودۆخی خه‌لکی له پرووی ماددی و ئۆقره ده‌سته‌بهر ده‌بیّت ته‌نانه‌ت سوار له عیراقه‌وه هه‌تا مه‌که‌که ده‌روات ناوړناده‌وه مه‌گهر ریگه‌ی لی تینک به‌چیت، نهم حاله‌ته‌ش له سهرده‌می عوسماندا هاته‌ه دی، به راستی سهرده‌می سه‌قامگیری و

۱ أحداث وأحادیث فتنه‌الهرج، ص(۳۴۸).

۲ أحداث وأحادیث فتنه‌الهرج، ص(۳۴۸).

ناسایش و لیشاوی سامان و خیرات بوو، پاشان فیتنه‌ی هه‌رج روویدا بارودۆخه‌که‌ی
ناوه‌ژو کردوو هه‌تا کار گه‌شته نه‌وه‌ی باری ناسایش بوو به ترس.
۱۳- له فیتنه‌دا خه‌لکی هه‌لبژارده‌و ئاقل و خاوه‌ن ره‌نی ده‌کوژرئ و هه‌رچی و په‌رچی
ده‌مینیتته‌وه نه چاک به چاک ده‌زانن و نه خراپه به خراپه ده‌زانن^(۱).

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص(۳۴۹، ۳۵۰).

باسی دووهم: هوکارهکانی فیتنه‌ی کوشتنی نیمامی عوسمان

نیمامی زوهری ده‌ئێ: عوسمان دوانزه سالن ئەمیری نیمانداران و فەرمانرەوایان بوو، شەش سالی یەكەمی خەلكی هیچ گەلییەکیان لێ نەبوو، لە نیمامی عومەر زیاتر خۆشەویستی هەبوو بۆ قورەیش، چونکە نیمامی عومەر توندوتۆڵ بوو بەرامبەریان، بەلام نیمامی عوسمان دلنەرم بوو بۆیان و خزمایەتی دەکردن و سەرکێشی دەکردن، پاشان دوای ئەمە فیتنه بەریابوو میژوونووسە موسلمانەکان رووداوەکانی شەشەمی دووهمی خەلافەتی عوسمان لە (۳۰ - ۳۵)ی کۆچی بە فیتنه ناو دەبن، درێژە ی کیشا هەتا شەهیدکردنی نیمامی عوسمان^(۱)، موسلمانان لە خەلافەتی ئەبوبەکر و عومەر و سەرەتای خەلافەتی عوسماندا کۆک بوون و هیچ ناکۆکییەک نەبوو لە نێوانیاندا، پاشان لە دوادای خەلافەتی عوسماندا بەسەرھاتیک روویدا، جۆرە تەفرەقیەکی دروست کردو تا قەمیک لە ئەهلی فیتنه و زۆلم تووشی ناکۆکی بوون^(۲)، کۆمەلگە ی ئیسلامی لە خەلافەتی صدیق و فاروق و نیوہ یە کەمی عوسماندا ئەم شەقلانەیان پێتوہ دیار بوو، وەکو:

۱- بە شێوہیەکی گشتی ئەو کۆمەلگە ی کۆمەلگە یەکی موسلمان بوو، بە هەموو ماناکانی ئیسلامەتی و باوەرپوون بە خودا و رۆژی دوایی زۆر قول بوو، بە جدی و بە رۆشنی هەلسوکەوتەکانی ئیسلامیان جێبەجێ دەکرد، بە ناشکرا پەیوہستی بوون، کەمتر رێژە ی گوناھ بەدی دەکرێ لەناو ئەو کۆمەلگەدا بە درێژایی میژوو دینداری ژیا نی خەلکی بوو نایین شتیکی پەراویزخراو نەبوو، جار جارە بگەرێنەوہ سەری، بە لکو ژیا نی خەلکی بەس دینداری بوو گیا نیان لە دروشمیکی پەرسندا قەتییان نەکردبوو، زۆر پەرۆشبوون لەسەر رویەکی صەحیح پیادە ی بکەن، ئیسلام بیوہ هەلسوکەوت و ئەتواریان بوہ جینگە بایخ و پەخنە راو بەھاو پەیوہندی کۆمەلایەتی و گرتی خیزانی و کاسەو سیی دراوسێیەتی و کرپین و فرۆشتن و کۆچوبار کردنیان لە شانەکانی زەویداو کردبویا نە کۆششیان لە دەستھاتی بۆییداو ئەمانەتی مامەلە کردن و خەمخۆری

^۱ مجموعة الفتاوى (۳۰/۱۳).

^۲ طبقات ابن سعد (۳۹/۱)، البدایة والنہایة (۱۴۴/۷ - ۱۴۹)، والخلفاء الراشدين للخالدي،

ص(۱۱۲).

بههیزه کان بوو بۆ بیهیزه کان و فرمان به چاکه و ریگری له خراپه کردن و چاودیری و مهزهنه ی حاکم و والیه کان بوو، نه مانه مانای وا نییه که هه موو تاکیکی نهو کۆمه لگایه نه م ره و شتانه ی هه بوویت، به لکو له ژیان دنیادا هه رگیز به رجه سته نابی له تاك به تاکی کۆمه لدا، له هه یچ کۆمه لگه یه کی مرۆفایه تیشدا، له کۆمه لگه ی پیغه مبهردا ﷺ، وه کو له قورئاندا باسی هاتوو ده ورووه کان به ئاشکرا نیسلامه تی خۆیان ده رپریبوو، به لām له ناخی دلنیادا

دوژمنی بوون، وه ئییمان لاوازه یشیان تیدا بووه و گزیکارو ورگدراوو ترسنۆک و گلاوچی، به لām نه م تا قمانه هه یچ قورساییه کان نییه له کۆمه لگه داوه هه یچ توانایه کیان نه بوو په وتی کۆمه لگه ئاسته نگ که ن، چونکه ته وژمی پاته کیوو ته وژمی ئیمانداره، ئیمانداره دروست و مواهیده خۆبه ختکه رانی ریگه ی خودا بوو به مال و گیان و پابه ندی زانیارییه کانی نیسلام بوون^(۱).

۲- نهو کۆمه لگه یه بوو به به رزرترین واتای راسته قینه ئومه تیان به رجه سته کردو بوونه نمونه ی هه ره به رزی ئومه تی نیسلام نهو کۆمه لگه یه کۆمه لتی مرۆ نه بوون که یه ک زمانی و یه ک نیشتمانی و یه ک به رژه وه ندیی کۆی نه کردبونه وه، به لکو نه م په یوه ندییانه په یوه ندی مرۆفه کان بوون له سه رده می نه فامیدا، خۆ نه گه ر له سه ر نه م په یوه ندییانه چوبان ده بونه کۆمه لگه یه کی جاهیلی، به لām ئومه ت به واتا یه ک خودا ناسییه که ی و یه ک په روه ردگارییه که ی نهو ئومه ته یه که گری کویره ی نیوانیان عه قیده یه به بی نه وه ی گوئ بدنه زمان و ره گه زو ره نگ و نیشتمان و به رژه وه ندیی، نهو په یوه ندییه ئیمانیه ی له ئومه تی نیسلامدا به دیهات له میژووی هه یچ گه لیکندا به دی نه هاتوو، ئومه تی نیسلامی نهو ئومه ته یه که له سه ر ده مارگیری نیشتمان و په گه زو ره نگ و به رژه وه ندیی هاوسییه یی و نه مشتانه دانه مه زراوه، به لکو له سه ر گری به نده کانی عه قیده بنیات نراوه، په یوه ندیی خستبووه نیوان عه ره بی و حه به شی و رۆمی و فارسی، په یوه ندی خستبووه نیوان خه لکی شاره فه تحکراوه کان و خه لکه فاتیه حه کان له سه ر بنه رته ی برایه تی کامل له دینداریدا، نهو چه مکه ی ئومه تی نیسلام به رجه سته یان کرد درۆژترین ته مه نی

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۰).

هه‌بوو له‌وه‌تی زه‌وی دروست‌کراوه، ماوه‌ی سه‌ره‌تای ئیسلام گولدارترین ماوه‌بوو رازاوه‌ترین ته‌مه‌ن بووه، که هه‌ر هه‌موو ماناو مه‌به‌سته‌کانی ئیسلامی تیدا به‌رجه‌سته بووه، به‌ شێوه‌یه‌ک ئومه‌تیا‌ن وینا کرد له‌پیشدا نمونه‌ی نه‌بووه‌ و ناشیبت.

۳- کۆمه‌لگه‌یه‌کی ئه‌خلاق‌ی بوو له‌سه‌ر رێسایه‌کی ئه‌خلاق‌ی روون و درێژخایه‌ن راوه‌ستا‌بوو له‌ ژێر رێکنی فه‌رمان و ئاراسته‌یه‌کی په‌رستندا‌یه‌ ئه‌و رێسای ئه‌خلاق‌ی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ ته‌نها په‌یوه‌ندی په‌گه‌زی نه‌ده‌خواست، به‌لکو له‌ رووی ئه‌خلاق‌یه‌وه‌ گه‌وره‌ترین شه‌ق‌لی ئه‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ ئه‌وه‌بوو ده‌م رووت و سیخو‌ری تیدا نه‌بوو تینکه‌ لایه‌ی بیسه‌روبه‌ری تیدا نه‌بوو خالی بوو له‌و شتانه‌ی که شه‌رم و شکو ده‌پوشینن چ به‌ کرده‌وه‌ بی‌تیا‌ن به‌ قسه‌یا‌ن به‌ ئیشاره‌ت، خالی بوو له‌ داوین پیسی تا‌کو ته‌را نه‌بی‌ت، که به‌ شێوه‌یه‌کی ره‌ها هیچ کۆمه‌لگه‌یه‌ لێی بی‌به‌ش نا‌بی‌ت، به‌لام رێسا ئه‌خلاق‌یه‌که‌ ژۆر له‌وه‌ فراوان‌تربوو که له‌ پیوه‌ندی دوو په‌گه‌زدا قه‌تیس بکری‌ت، به‌لکو سیاسه‌ت و ئابووری کۆمه‌لایه‌تی و هزرو گوزارشتی ده‌گرتنه‌ستۆ، حوکه‌مه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌خلاق‌یاتی ئیسلام بنیات نرابوو، په‌یوه‌ندی نیوان تا‌که‌کانی ئه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ راست‌گۆیی و نه‌مانه‌تپاریزی و نیازپاکی و هاوکاری و خۆشه‌ویستی ده‌چوو به‌رپۆه‌ نه‌پاشمله‌ نه‌ توانج و نه‌ دووزمانی و نه‌ بووه‌تان‌کردنی نامووسی تیدا نه‌بوو^(۱).

۴- کۆمه‌لگه‌یه‌کی جدیی بوو سه‌رقالی مه‌شخه‌له‌ به‌رزه‌کان بوو نه‌ک کاره‌ بی‌ بایه‌خ و بی‌ ئه‌رزشه‌کان، جدییش پتویستی به‌ گه‌ژی و مۆنی و زبری نییه، به‌لکو به‌ گیانیکی هیممه‌ت به‌رزی و زیندووکردنه‌وه‌ی هیممه‌ت و هاندانی خه‌لک بووه له‌سه‌ر چالاکیی و بزوتن و کارکردن، گه‌نگیدانیان ژۆر بلند‌تر و ورد‌تر بووه له‌و واقیعه‌ هه‌ست پینکراوه‌ی که له‌به‌رچاویان بووه، نیشانه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی ده‌ست به‌تال و ته‌وه‌زه‌لی تیا نه‌بووه، که له‌مال و رینگاویانه‌کاندا پالی لێ بدنه‌وه‌ یا‌ن به‌ به‌لاش بگه‌ری‌ن، وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی کاتی خۆیا‌نی پی‌ ده‌کوژن له‌ تاوی بینکاری و فه‌راغ و به‌تالی^(۲).

۵- کۆمه‌لگه‌یه‌ک بوو بۆ کارکردن توندوتۆڵ بوو له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ گیانی سه‌ربازیه‌تی به‌ ئاشکرا ره‌نگیدا‌بووه‌وه، ته‌نیا له‌شه‌ردا سه‌رباز نه‌بوون، به‌لکو له‌ گشت

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۲).

^۲ المصدر نفسه.

بواره‌کاندا سهرباز بوون، نه‌گهر جیهاد بۆ ره‌زای خودا بهاتایه‌ته ناراووه برپکی زۆر گه‌وره له ژبانی ئەم کۆمه‌لگه‌یه بۆ ته‌رخان ده‌کرا، له هه‌موو لایه‌نه‌کانه‌وه و تاکه‌کانی ئەم کۆمه‌لگه‌یه قۆلێ کارکردنی هه‌لمالی بوو، به تاییه‌ت نه‌و چرکه‌ساته‌ی داوای کاریان لی بکرایه سهره‌پای نه‌وه‌ی پیوستیان به مه‌شقی سهربازی و مه‌ده‌نی نه‌بوو خۆیان به کاریگه‌ری ده‌روونی خۆیان پرپر ده‌بوون له پالنه‌ره‌کان و چالاکیی خۆیان ده‌به‌خشی له گشت بواریکدا^(۱).

۶- کۆمه‌لگه‌یه‌کی عیباده‌ت کاربوون رۆحی عیباده‌ت کردن به‌روونی له هه‌لسوکه‌وتیاندا ره‌نگیداوبوه‌وه ته‌نیا له جیبه‌جیکردنی فه‌رزه‌کان و سوننه‌ته‌کاندا کورتی هه‌لنه‌هینابوو، به‌لکو له پیاده‌کردنی سه‌رحه‌م کاره‌کاندا بۆ ره‌زامه‌ندی خودا ده‌جولانه‌وه، کارکردن له هه‌ست و بۆچونیاندا عیباده‌ت بوو به گیانی عیباده‌ت کارییه‌وه جیبه‌جییان ده‌کرد حاکمه‌کان سه‌رۆکاری گه‌لیان به رۆحی عیباده‌ته‌وه ده‌کرد نه‌و مامۆستایه‌ی که قوتابی فیزی قورئان ده‌کردو خه‌لکی شاره‌زای دینداری ده‌کرد به رۆحی عیباده‌ته‌وه فیزی ده‌کردن بازرگانه‌کان ره‌چاوی فه‌رمانه‌کانی خودایان ده‌کرد له مامه‌له‌و کپین و فرستندا به رۆحی عیباده‌ته‌وه ده‌یان کرد می‌رده‌کان سه‌ر به‌رستی ماله‌کانی خۆیان ده‌کرده‌وه وه‌کو عیباده‌ت، هاوسه‌ره‌کانیش چاوداشتی مالی می‌رده‌کانیان ده‌کرد به رۆحی عیباده‌ته‌وه، نه‌مانه‌ش بۆ جیبه‌جی کردنی ته‌وجیهاته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، که ده‌فه‌رموی: هه‌مووتان شواننو هه‌مووشتان به‌رپرسیارن له‌به‌رده‌ستان^(۲).

نه‌مانه گرنه‌گترین ئادگاره‌کانی سه‌رده‌می صدیق و خوله‌فای راشیدین بوو سه‌یر بکه‌ین هه‌تا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌راتیه‌تی ﷺ نزیک ده‌بینه‌وه ئەم نیشانانه به‌هیترو بته‌ون، هه‌تا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌ره‌و خوار بێین، ئەم نیشانانه لاواز ده‌بی‌ت، ئەم ئادگاران ه‌ایان ک‌ردبوو کۆمه‌لگه‌یه‌کی موس‌لمان و ساغ له به‌رزترین ئاسۆه دیار بکه‌ویت، ئەم ماوه‌یه به ماوه‌یه‌کی نمونه‌یی ناوه‌زه ده‌کری، له می‌ژووی نی‌سلامیدا، هه‌ر نه‌مه‌ش وای کرد ئەم دینه به خه‌یراییه‌کی سه‌رسو‌رمان بلاو بی‌ته‌وه به گشت لایه‌کدا،

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه.

بزووتنه‌وهی فته‌تکرده‌کانیش خیرترین بزووتنه‌وهی فته‌تخ بووه له میژوودا به چه‌شنیک بوو له ماوه‌ی په‌نجا سالدا بوون به‌خاوه‌نی زه‌وییه‌که هه‌ر له زه‌ریای رۆژئاواوه هه‌تا هندی رۆژه‌لاتیان به‌ده‌سته‌وه‌بوو، نه‌مه‌دیارییه‌که که‌تۆرمارگه‌و قه‌واره‌ی تێدا به‌رجه‌سته بوو، هه‌روه‌ها خه‌لکی به‌لیشاو له‌ولاته‌رزگارکراوه‌کانه‌وه به‌بی‌زه‌خت و زۆر، به‌راستی نه‌و خوڤه‌وشتانه‌ی کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامی له‌سه‌ر بنیات نرابوو، شایانی نه‌و روخساره‌ جوان و نمونه‌زیندوووه‌بوو نزیکترین که‌س له‌ئیسلامه‌وه‌ئه‌ویه که‌وینه‌سه‌رسوپمان و دره‌وشاوه‌جێبه‌جێ بکات و پیتی خو‌ش بی‌ت هه‌میشه‌ئیسلام له‌گه‌ردن و نه‌سته‌ویدا بی‌ت^(۱).

لێرامانی نه‌و ماوه‌میژوویه‌پێویسته‌له‌ده‌روونی لێکۆله‌ردا سروشتیکی وا‌دروست بکات و ناماژه‌فای وا‌به‌جێ بی‌لیت که‌ئیسلام دینیکی واقیعییه‌و قاییلی جێبه‌جێ کردنه، له‌جیهانی واقیعه‌دا به‌هه‌موو نمونه‌بالاکانییه‌وه، ئیسلام میسالییه‌تیک نییه، به‌هه‌واوه‌هه‌لبه‌سترا بی‌ت له‌سه‌ر نه‌رزی واقیعه‌دا جێبه‌جێ نه‌کریت و ته‌نها بۆ هیواخوازی و ئاواتریدن دا‌به‌زی بی‌ت، به‌لکو میسالییه‌کی واقیعییه‌و له‌بوا‌ری به‌رجه‌سته‌کردن‌دا یه‌و جێبه‌جێ ده‌کریت، نه‌گه‌ر مرۆڤ به‌گه‌رم و گو‌ری و به‌واجبی شانی بداته‌به‌ر به‌جوه‌دی خو‌ی حه‌قی خو‌ی بداتی، پاشان سروشتیکی وا‌وه‌رگرتیت نه‌و چاکه‌یه‌ی جاری توانی بی‌کات یان نه‌وه‌ی مرۆڤی توانی بی‌کات تۆش ده‌توانی بی‌که‌یت له‌به‌ر نه‌وه‌ی مرۆڤه‌کان له‌ناستی‌کدا گشتیان مرۆڤن، هه‌میشه‌مرۆڤ ده‌توانی هه‌ولێ سهرکه‌وتن بدات، جار له‌دوای جار خو‌ نه‌گه‌ر لی‌ بې‌رین هه‌لده‌کشین و سه‌رکه‌وتن و له‌نگه‌رگرتن به‌ده‌سه‌ت دینن^(۲)، وه‌کو خودای گه‌وره‌ده‌فه‌رمو‌یت: (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (النور: ۵۵).

نه‌و کاروبارانه‌ی که‌هاریکاری موسلمانان ده‌کات بۆ گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لافه‌تی راشیدی ناسینی نه‌و فاکته‌رانه‌یه‌زانینی نه‌و هۆکارانه‌یه‌که‌ببوه‌له‌مه‌په‌ری رووخان و لابردنی بۆ

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۳).

^۲ المصدر نفسه (۱۰۳، ۳۰۴).

ئەوئى كار بىكەين بۇ فريدانى دەست بىگريىن بەو ھۆكارانىى كە خودا كر دوويەتى بە پەيزەيەك بۇ ريزىگرتنى ئەم ئوممەتە، لەم بۆنەيەوہ دەمەوئى بە دوورودريزى ھۆكارەكانى بەناھەق كوشتنى ئىمامى عوسمان شى بىكەمەوہ، چونكە بايەخىكى ئەوتۆى ھەى، گرىگرتىن ھۆكارەكانىش ئەمانەن:

يەكەم: خۆشگوزەرانى و شوئىنەوارەكانى لەناو كۆمەلگادا

پىغەمبەر ﷺ ھاوہلانئى خۆى دى، كە چەند ناسۆرىيان چەشتووہ و ھەمىشە دەيانالاند بە دەست ھەژارى و ناستەنگەكانى ژيان و بىنەوايىەوہ، ئەوئىش رايىدەھىنان و دلى دەدانەوہ، پاشان ھەوالئى پيدان ئەم دۆخەى ئىوہى تىدايە دريژە ناكىشى و گەنجىنەكانى دونياو، خىرو بىرەكەيتان بۇ دەكرىتەوہ، ناگاہىشى پى دەدان، كە سەرقالى خۆشگوزەرانى نەبن، لە كرداى چاكەو جىھاد دورتان نەخاتەوہ، لەزەت و خۆشبيەكانى دونيا كەمەندكىشتان نەكات بەرەو باوہشكردن بە رابواردن و مەتاعە رەوتەنىيەكانىدا^(۱)، عومەرى كورپى خەتتاب لەم ناگاداريانە باش حالئى بوو بوو، سىياسىيەتى و ابوو بەرەبەستى دەكرد لە موسلمانان نەكەونە لەزەمەكانى فىتنەى مال و دارايى و باق و برىقەكانى دونيا، زۆر ھەولئى دەدا بۆ ريزىگرتن لە موسلمانان كە لە ولاتانى ئەملاولادا پرش و بلاو نەبنەوہ، ئەگەر بەرژەوہندىيەكى ئەوتۆ نەھاتايەتە پىشيان رىگەى نەئەدان بلاو بىكەن بەملاولادا، مەگەر پىويستى يەخەى بىگرتايە، بەلام ھەرگىز رىگەى گەورە ھاوہلان و موھاجىرىن و ئەنسارەكانى دانىشتوانى مەدىنەى نەئەدا بە ھىچ سەبارەتئىك مۆلەتى نەئەدان^(۲)، بىنگومان ئەوكارەى عومەر پەسەندى كر دبوو بەلگەيە لەسەر ھەست و دەركى ئىمامى عومەر و ترسانى، لە بلاوبوونەوہى موسلمانان لە شارئىكدا كە ھەموو جۆرە خىرو خۆشگوزەرانىيەكى تيا دەستەبەر بوئىت و بە ھەموو رەنگى رازابىتەوہ ئەوكاتە دونيا خۆى بكىشى بەسەر دلئانداو قىامەتيان بۆگەن بىكات^(۳)، پاشان سەردەمى عوسمان ھاتە كايەوہ و فتوحات بە خۆرھەلات و خۆرئاوادا

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(۵۵۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۵۶۵).

^۳ المصدر نفسه.

پەرهى سەندو مالو دارايى قەتارەى بەست بۆ بەيتولمال لە دەستكەوت و بەخششى خودايى و دەستى خەلكى پېرپو لە خىرات و ئەزراق^(۱)، پون و ئاشكرايە نازو نيعمەت و خىران و داھاتى فتوحاتەكان شوينەوارى دەرکەوت لەسەر ژيانى كۆمەلگەو مۆركى خۆى چەسپاند ھەركاتىكىش خۆشگوزەرانىي و ھەرزانى و ھاوماناکانى خەلكى سەرقالى دۇنيا كړدو گىرۆدەيان دەكات و سواری سەريان دەبیت، ھەروەھا دەبیتە كەرەسەى مونافەسەو كینەبازى بەتايبەت لە نىوان ئەوانەى كە ئىمامن لە دلنیاندا رەگى دانەكوتاوو و تەقوا نەتواو تەو لە ناخياندا وەكو ئەعرايە دەشتەكییەكان و كەللە رەقەكان، موسلمانەكان ولاتانيان رزگار كړدو نەوہى ئەو گەلانەى، كە بەناز پەروەردە كرابوون و خۆشگوزەران بوون و ھاتوونەتە ناو بازنەى ئىسلام و تەمەنىكى دووروردىژيان لە باق و برىقى دۇنياو تريفەكانيدا بەسەر بردوو و نالوالى دۇنيان چەشتوو و كړدو يانەتە مەبەست و ھىواى خۆيان و كى پرکتيان لەسەر كړدوو، عوسمان دەرکى بەم دياريدەيە كړدو ناگايى بلاو كړدو، كە سەرەنجامى كارى ئەم ئومەتە بەم زووانە دەگۆرئ و دىواوديو دەبیت، لەو نامانەدا ناگادارى كړدو وەكە، كە ناراستەى جەماوہرەى دەكرد، دەبوت: كارى ئەم ئومەتە بەرەو تازەبابەتى و بیدعەكارى دەپوات ئەگەر سى شتتان تیدا كۆبوويو، خۆشگوزەرانى و نيعمەت زۆرى، پىنگەيشتنى مندالانى كەنيزەكەكان (سبایا) خويندەنەوہى قورئان لە لايەن ئەعرايى و عەجەمەكانەو^(۲)، لە بارەى خۆشگوزەرانى و نيعەمەتى زۆريیەوہە حەسەنى بەسرى - كە خۆى بە چارەسەر بينيوپەتى - باسى بارودۆخى ئەو كۆمەلگەو ليشاوى خىرات و كەلەكەبوونى سامان و ئاشكورى خەلك و ئەو بارودۆخەى، كە خەلكى سازيان دابوو دەبیت: گەشتوم بە خزمەتى عوسمان ئەوكاتەى ئەكەوتبوو و ناو فیتنەوہە كەم رۆژى ھەيە بەسەر موسلماناندا تىپەرى بىت و موسلمانان خىرو دەستكەوتيان كۆنە كړدبیت و دابەش نەكړدبیت، ئىمامى عوسمان پىي دەوتن ئەى گروى موسلمانان وەرن بۆ خەلاتەكانتان و بە ئارەزوى خوتان لىي ھەلگرن بە ليشا، پاشان پىي دەوتن وەرن بۆ رۆن و بۆ ھەنگوين

^۱ المصدر نفسه.

^۲ تاريخ الطبري (۲۴۵/۵).

به خشيش و پيداويستى بهرده و امه و هديه، خۆراك هه لدراره تهوه دوزمن پهرژين كراوه
كامه رانى كه وتوه ته بهرده ستمان و خيرات زۆره ..

ئهو ده مه شمشير له سه ره ته هلى نيسلام خرابوه كيتلانه وه، له لايه ن دوزمنه وه، به لام
خۆيان هه ليان كيشابوو بۆ گيانى خۆيان، وه للاهى خه لكى هه تا نه مپۆش هه ليان
كيشاوه، سويند به خودا من ده زاتم ئهو شمشيره خۆشگوزه رانييه هه تا رۆژى قيامت هه ر
له كاردايه وه له كيشراوه^(۱)، به لام بالغبوونى مندا لانى موسلمانان له كه نيزه كه كان

ئهمانه ده ستيان دايه رابواردن و توپه يى و كاره كانيان له هه رزه ييدا وينا ده كرد، يه كه مين

خراپه يه كه له مه دينه دا به ديار كه وت كاتى دونيا پزابوو به سه رياندا و خه لكى
گه شت بووه ئهو سه رى كامه رانى ژيانى برىتى بوو له كۆتريازى و نيشانه شكاندن و
تيربازى^(۲)، عوسمانيش پياويكى تيره ي (له بپى) كرده سه ربه رشتياريان له سالى
هه شته مى خه لافه تيدا^(۳) و كه وانى تيره اويشته كانى شكاندو راوى نان و گومى كردن^(۴)،
پاشان له ناو خه لكدا ناوى تيرى و ميۆزگرتن نه شوغاي كرد عوسمان پياويكى
به عاسايه كه وه نارده سه ريان و كردى به چاوديريان بۆ ئه وه ي ريگرينان بكات، كاتى ئه م
گوشينه بروزى كرد، نيمامى عوسمان سكالاي كرد له لاي ده ورو به ره كه ي، نه وانيش
كۆبوونه وه له سه ره جه لئد ليدانى ئه وانى كاري گوشين ده كه ن، چه ند كه سيكى لى گرتن و
جه لئدى ليدان، پاشان نيمامى عوسمان كه سى له وانه نه ده گرت كه شه پرك ده كه ن يان
چه ك ده رده خه ن له ناو مه دينه دا ئيللا نه فى ده كردن، له شارى مه دينه باوكى ئه م لاوانه
كرديان به هه راو هوريا^(۵) و نيمامى عوسمان له مه دينه هه ستاو وتى: (خه لكى له باره ي
ئه وانه وه قسه ي هه لئيت و په لئيتيان پى راگه ياندم ئايا ده زانن من ده رونى خۆم جه له و گير
كردوه به له قاوى له قاوم كردوه باشبزانن به لابردي جه له وه كه ده رونم جۆش ده دريت و

^۱ البداية والنهاية (۳۳۴/۷).

^۲ قوس البفق الذمي يرمى به.

^۳ أى فى السنة الشافية من خلافته.

^۴ تاريخ الطبري (۴۱۵/۵).

^۵ المصدر نفسه (۴۱۵/۵).

به قايماکردنی دانهسه کئی^(۱) له ئیتمهوه ههتا ئیوه وهکو دووسه ری گوریسهک وایه هه
 کهسی شوین من بکهوی ئه یگه یه نمهوه نهو کارهی که دروسته و چاکه، هه که سیکیش
 شوینم نه کهوی خۆی به هه لدردا ده بات، ئایا ده زانن هه موو که سیک له رۆژی قیامه تدا
 شو فیژیک و شاهیدیکی له گه لدا یه شو فیژه که به فه رمانی خودای گه وره لیی ده خو ری و
 شاهیده که یش شایه تی کرداره کانی ده دات، هه که سی به ته مای خودایه مزگی نی لی
 بیت، هه که سیکیش چاوی له دونیا یه نه وه زیان باره^(۲).

بهم شیوه یه عوسمان نهو که له پیاوه خودا ناسه بوو نهو خه لیفه راشیده بوو، که به
 واجبی خۆی هه ستاو لی پی چینه وه کانی ش سه رکۆنه کردنی کورپه ده وله مه نده کان بوو نهو
 کورانه ی که ده ستیان دابوو جه ره ژیا نیکی بی هوه ده بی وره وش سستی، نه م لاری بو انه
 خۆیان دابوو پال هه رچی و په رچی و نا حالیه کان هه روه ها به نی سه بت خو یندنه وه ی
 قورثان له لایه ن عه ره به ده شته کییه کان و عه جه مه کانه وه به شیوه یه کی ناشکرا چینیک
 له ناو کۆمه لگه ی موسلماناندا دروست بوو به دیار که وتن، قورثانیان ده خو یندو حه زیان
 له پاداشتی نه بوو، به ته مای پاداشت نه بوون، به لکو حه زیان له پی چه وانه ی نهو
 کارانه بوو، که خه لیفه پی خۆ شو بوو ته شخیسی ده کردن^(۳)، پی ویسته تی بی نی نه وه
 بکه ین نه م گۆران کاریانه ی که ته رزه که ی ده رکه وت یه که مجار له ده ورو په ری ده وله تی
 ئیسلامی بوو، پاشان ده می کی شو به سه که خسه خۆی کرد به پای ته ختی ولاتی
 ئیسلامدا، هه ره نه مه ش بو وای کرد له ئیما می عوسمان له وتاره کانیدا بی ری موسلمانان
 بخاته وه که زۆر پی ویسته وریابن له بهر خاتری دونیا و پوش و په لاشه کانی خۆیان له به ین
 نه بن، له یه کی له وتاره کانیدا نه مه ی وتوه: (خودای گه وره بۆ یه دونیا ی دا وه به ئیوه
 بۆ نه وه ی قیامه تی پی بخوازن بۆ نه وه ی نه یدا وه پیتان پالی پی وه بده ن و له نامی ژری بگرن
 دنیا تیاده چیت قیامه ت هه تا هه تاییه، نه م دنیا ونبوو ه فریوتان نه دات و له دونیا ی
 هه می شه یی مه شو لتان نه کات وریابن با خودای گه وره غی ره تی نه جو شی پابه ندی

^۱ أي من الكیبع، وهو: المنع.

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۱).

^۳ الوثائق السياسية في العهد والحلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

کۆمه‌لی موسلمانان بنو خوتان مه‌که‌ن به چهند حزبیکه‌وه^(۱)، پاشان ئه‌م نایه‌ته‌ی خویند: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (ئۆل عمران: ۱۰۳).

له بارودۆخیکێ ناوه‌ه‌ادا که خێروخۆشی هه‌ل‌پ‌ژایبێت دنیا په‌هیلێی کردبیت به‌سه‌ر موسلمانانداو له‌ دوا‌ی رزگارکردنی هه‌رئهم‌ه‌کان ده‌ستیان به‌تال بوویت و ئه‌رخه‌یان بن له‌ مال و ژیا‌نیان و هه‌ستان ده‌ستیان‌کرد به‌ په‌خنده‌گرتن و تاوان‌ج‌دان له‌ خه‌لیفه^(۲)، لیره‌دا زانیمان خۆشگوزه‌رانی و ره‌فاهیه‌ت چ پۆلێکی هه‌بوو له‌ خێزه‌دانی فیتنه‌دا، دووباره‌ لیره‌دا ئیستا باش تیده‌گه‌ین له‌ و ته‌یه‌ی عوسمان، که‌ وتی به‌ عه‌بدوره‌همانی کوری ره‌بیه‌ه که‌ له‌ ده‌روازه‌ی شاری (باب) بوو^(۳)، وتی: (گه‌لی باب زۆر مه‌ه‌لاتوون و ورگیان که‌ندوو ته‌وه‌ لێیان بگه‌وه‌، به‌لام موسلمانان کزۆل مه‌که‌، چونکه‌ من ده‌ترسم تووشی به‌لاو نا‌ره‌حه‌تی ببن)^(۴)، دوا‌هه‌مین وتاری عوسمان که‌ نامۆژگاری موسلمانانی کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رگای دنیا کرابوو به‌پرویاندا وتی: (ئاگاداربن دونه‌ی له‌ناوچوو فریوتان نه‌دات و له‌ دونه‌ی هه‌میشه‌یی مه‌شغو‌لتان نه‌کات.. خوتان پیا‌ریزن له‌ گورانه‌ تازه‌با‌ه‌ته‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ پابه‌ندی گزۆی موسلمانان بن و ده‌سته‌ ده‌سته‌ و حزب حزب له‌یه‌که‌ دامه‌پ‌رێن)^(۵).

دووه‌م: سروشتی ئه‌و گۆرانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا هاته‌ کایه‌وه‌

کۆمه‌لی گۆرانه‌کاری کۆمه‌لایه‌تی قول روویداو به‌ چه‌شنیک بوو ئه‌وه‌نده‌ به‌هێزو گورج و گۆل بوو که‌ زۆریه‌ی خه‌لکی تی‌بی‌بیان نه‌ده‌کرد ته‌نانه‌ت به‌م شیوه‌ توندوتیژه‌ ته‌قییه‌وه‌ له‌ نیوه‌ی دووه‌می خه‌لافه‌تی عوسماندا ده‌رکه‌وت تروپکی هه‌لقولانه‌که‌ی

^۱ أحداث و احادیث فتنة المرح، ص(۵۶۷).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۳ المقصود بالباب منطقة في جات أذربيجان تسمى الدر البند، معجم البلدان (۱/۳۰۳).

^۴ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

گهشته نهوهی هه‌لگه‌رانه‌وه له نيمامی عوسمان و شه‌هيديان کرد^(١)، کاتێ ده‌وله‌تی ئيسلامی ته‌شه‌نه‌ی کرد به بۆنه‌ی رایه‌له‌ی بزووتنه‌وه‌ی فته‌ح کرده‌وه گۆرانی پێکهاته‌ی کۆمه‌لگه هاته ناوه‌وه و تالی تر که‌وتنه نیو کۆمه‌لگه‌ی پرخیتری موسلمانان، چونکه ئەم خه‌لافه‌ته له پووی پوهره‌و مرۆقه‌وه په‌ره‌ی سه‌ندو له‌سه‌ر پارچه زه‌وی ئەم خه‌لافه‌ته فراوانه چهندين ره‌گه‌زو ره‌نگ و زمان که‌له‌چه‌رو نه‌ریت و ناکارو نه‌فکارو عه‌قیده و هونه‌ری نه‌ده‌بی و بیه‌ناسازی و ناگاداریی تر بوونه میراتگری، له‌سه‌ر ته‌ختایی ئەم پارچه چنراوه ره‌نگی برسه‌کاو پچه‌ر پچه‌ری خواری خێچ ده‌رکه‌وتبوو ببوه قوماشیکی نارێکو نه‌لوو وای لیته‌اتبوو ببوه کۆمه‌لگه‌یه‌کی ناره‌گه‌زو پێکه‌وه نه‌شیاو له پێکهاته‌ی ته‌نینه‌که‌یدا به تابه‌ته‌ی له شاره گه‌وره‌کاندا له‌به‌ر پێکه‌و گرنگییان، له‌م شارانه‌وه سوپای رزگارکردن به رێ ده‌خران و ده‌چوون و ده‌گه‌رانه‌وه به ژماره‌یه‌کی که‌مه‌تره‌وه، چونکه لییان مرده‌بوو لیشیان کوژرابوون له باتی ئەمانه‌دا یان له‌مان زۆرتر خه‌لکیکی زۆر له گه‌نج و کوپانی ناوچه رزگارکراوه‌کانه‌وه ده‌هاتن بۆ شاره گه‌وره‌کان و ده‌کو فارس و تورک و رۆم قیستی و کوردو به‌ریه‌ر، زۆریه‌ی ئەوانه هاتن فارس و گاوری عه‌ره‌ب غه‌یره‌ی ئەمانه بوو^(٢)، وه‌کو جوله‌که‌کان، زۆریه‌ی دانیشته‌وانی ئەم شاره گه‌ورانه ئەوانه‌بوون که به‌شدارییان کرد له بزووتنه‌وه‌ی فته‌حاتی ئيسلامیدا، پاشان له‌م شارانه‌دا نیشته‌جێ بوون، زۆریه‌ی زۆری ئەم که‌سانه‌ش له تیره عه‌ره‌بیه‌کان بوون له باکوورو باشووره‌وه ئەمانه له داب و نه‌ریتی هاوه‌لانیان نه‌ده‌زانی به‌واتایه‌کی وردتر، ئەمانه له سه‌رده‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و جیلی یه‌که‌می هاوه‌لان په‌روه‌رده‌ی پێوستیان وه‌رنه‌گرتبوو، باش گۆش نه‌درا‌بوون به هۆی سه‌رقالییان به فته‌حاته‌وه یان به هۆی که‌مبوونه‌وه‌ی هاوه‌لانه‌وه، بۆیه گۆرانه‌کاری له چنراوی کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌دا هاته کایه‌وه، که له جیلی یه‌که‌م پێشینان و دانیشته‌وانی وڵاته رزگارکراوه‌کان و نه‌عرابه‌کان و گاورو جوله‌که‌کانه‌وه پێکه‌اتبوون عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کان به‌ر له گه‌شته‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه‌وه له پووی چنراوی سه‌قافی ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌وه

^١ الدولة الاموية المقتدى عليها، ص(١٦٦).

^٢ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(٣٧٩).

گۆرآنکاری تی کەوتو لە بواری ڕاخشتی ژیانو بۆیوی کۆمەلگەوه لە پروی دەرهکەوتنی جۆریکی تازه لە لادان و لە قبول کردنی پروپالانتەوه گۆرآنکاری پرویدا^(۱).

۱- ئەو گۆرآنانهی کەوتە چنراوی کۆمەلگەوی مرۆڤایەتی ئەو سەردەمە

أ - ئەم چنراوه کۆمەلایەتییه لە کۆمەلانی کەرتی جیا جیا پینکھاتبوو، کەرتی پیشینان، کە لە هاوه‌لان و ئەو کەسانە پینکھاتبوو کە چاودیری هاوه‌لان بووبوو بە خەلاتیان و شەرەفی ئەوانیان بەرکەوتبوو، بەلام ئەم کەرتە وردە وردە کەمیان کردو وشکاویان هات، بە هۆی مردن و شەهیدبوونەوه لە گۆرەپانی فتوحاتەکاندا، یان بە هۆی پرشو بلاووبوونیان لە شارەکاندا ئەمانە وای کردبوو کەمیکیان مابوونەوه و نیشته‌جیبوون لە شارە رزگارکراوه‌کاندا و لە شارە گەورەکانی وەکو بەسرە و کوفە و شام و میسرۆ ئەمانەدا بلاوویان کردبوو، هەندیکیشیان لە نیوه‌دورگەیی عەرەبیدا دەرچووبوون، پاشان جاریکی تر گەرانه‌وه ناوی^(۲).

ب - دانیشتوانی ناوچه رزگارکراوه‌کان ئەمانە زۆرینەیی ئەو کۆمەلگەیانە پینکده‌هینا لە چاوه‌وانەیی کە پیشتر موسلمانان بووبوون، ئەمەش بە هۆی بزووتنەوه‌ی فتح کردنەوه، کۆمەلگەیی ئیسلامیی پیشینەکانی بوو بە کەمایەتی هەرچەندە رۆلێکی بەرچاویان هەبوو لەبەرپێوه‌بردنی ولاتداو کاریگەری ناکارو رەوشت و هزرو زمانەویان هەبوو لەگەڵ ئەم تەئسیراتانەدا بە کەمینه‌گوزارشت دەکران، ئەم کەرتە واتە کەرتی دانیشتوانی ناوچه رزگارکراوه‌کان، لە نیشته‌جیبووندا کەمتەر خەم بوون، گەرۆک بوون، بەتایبەت لە دەقەری خۆیاندا ئۆقرەیان نەدەگرت، سەرەپای ئەمەش هەندیکیان لە شارەکانی خەلافەتی ئیسلامی، نازو گویزیان دەکردو هەندیکێ تریان لە شارە گەورەکانی خەلافەت یان لە پایتەختی دەولەت نیشته‌جی دەبوون، بە شێوه‌ی کەنیزه‌و کۆیلە لە خزمەتی میره‌کانیاندا بوون یان بە شێوه‌ی ئالووتیری بازرگانێ و مەعاریفی و نیداریی و هیچ یاسایه‌کیش نەبوو ریتگرییان بکات، لەم ئەمسەرۆ سەرە، ئەگەر هاندەرەن کۆمەک نەکرابن ئەو عەجەمانەیی کە لە شارە رزگارکراوه‌کانەوه هاتبوون خیرترین کەس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(۳۸۰).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(۳۸۰).

بوون بۆ فیتنه نانهوه^(۱)، چونکه زۆرینهی عهجه مه كان له گهڵ داخ له دله كان ميلله ته داخ له دله كان بوو، جا ئەمانه زۆر گورج بوون بۆ فیتنه هه لگيرساندن له سه ر زۆر هۆكارتيك، وه كو:

- نه فاميه تيان، زۆربه يان تازه به تازه له كافريه تي وازيان هينابوو، ئەو مولك و ده سه لاتداريه ي كه هه يانبوو ئەو عيزه ته ي هه يانبوو لتيان سه نرابوو و رفيتنرابوو له به رده ستيان.

- زۆربه كه مي شاره زاييان هه بوو له ديندا به هۆي عهجه ميه تي و شتي تره وه.

- ده مارگيري و رقبونه وه له عه ره ب.

- چه ندين تا قميان هه بوو به به هانه هاتبونه ناو ئيسلام له ترسي شمشير و سه رانه دان، له ناوه رۆكياندا ته له كه و شهريان هه لگرتبوو به رامبه ر ئيسلام و موسلمانان سا بۆيه زۆر به خيرا ي خزيان ده كوتا بۆ هه موو فیتنه يه ك.

- ته ماحي هه وه سه بازه كان له م جوړه كه سانه دا، چونكه ئەم گريانه يان تيدابوو، دنه ي ده دان و ريگه يان بۆ خۆشه كردن^(۲).

ج - كه رتي سييم عه ره به ده شته كييه كان بوو، ئەمانه به دانيشتواني بيابانه كان ناسراو بوون، ئەمانه ش وه كو باقي مه نه ي خه لك و ابوون، موسلمانان ي خودا ناسييان تيدابوو وه كافرو مونا فريقي شيان تيدابوو، ئەو ده رده يان هه بوو، وه كو خوداي گه وه ده فهرمويت: (الأعرابُ أشدُّ كُفْرًا وَبِقَاقًا وَآجْدُرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبه: ۹۷). ئەمه ش له به ر نه وه يه ره قترين دل و گرژترين سروشت و وشكترين قسه يان هه بوو، له به ر ئەم ره وشتانه شايه ني ئەوه بوون، كه سنوره كان ي قورنان نه زانن و له كه وشه ني شه رع و ئەحكام و جيهاد ده رچن^(۳)، ئەمانه به پلترين كه سه بوون له فیتنه بازي دا، گورجو گۆلبييه كه شيان له به ر ئەم هزيانه:

- زۆربه كه مي شارزاي دين بوون.

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

^۲ دراسات في الأهواء والفرق وأبدع، ناصر العقل، ص (۱۶۱).

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰)، نقلا عن الشوكاني فتح القدير (۲/ ۳۹۵ - ۳۹۷).

- هدریه کی لهوان زۆر له خۆی بایی دهبوو نه گهر چهردهیهك قورئانی بزانیبا، ئیتر وای دهزانی بهو زانسته كه مه بوو ته زانا.

- وشكبوون بهرامبهر زانایان و نه دهچونه خزمهتیان و دیداریان، چاویان لی نه ده كردن.

- خهلكی چاوچنۆك فریسی ده دان و نه فامیه تی و گیلیه تیکه ی ده په تاند.

- تیژی سروشت و هه لهاتنیان له شارستانییهت و تیکه لای خهلك، گومانی خراب بردن به خهلكی به بی نه وهی بیانناسن نه مه سروشتی هه موو ده شته کییه كه له هه موو سهرده مو شوینیكدا.

- له دینداریدا زۆر توندو بیژتربوون و به بی زانستی پبویست زیاده په وییان ده كرد بۆیه زۆریه ی خهواریح له مانیه ^(۱).

له ناو نه م عرابیانه دا پیاوانیک به دیدار كه وتن به قورئاغویین ناسرابوون، به لام له سنووری قورئاغویین ده رچو بوون و مانای قورئاغویینی جارانی نه ته داو له چه مکی وشه كه ده رچو بوون نه و قورئاغویینانه ناماژه یهك بوو نه و كه سانه ی تاییه تبوون به قورئان خویندنه وه، كه له تویی نه و واقیعه دا به لگه و چه مکی رقیان ده رده هینا، هه یانبوو له سه ر ریبازی خهواریح بوو به رینگه یه کی تاییهت به خو یان قورئانیان لیكده دایه وه هه شیانبوو زا هیدبوو حه قیقه تی نه و قورئانه تی نه ته گه شت كه ده یخوینده وه و نه یده توانی بساچی له گه ل واقیعی كۆمه لگه دا ^(۲)، نه م قورئاغویینه نا حالیانه زۆر به پلبوون بۆ فیتنه نانه وه، نه مه ش له بهر نه م هۆكارانه:

- زۆرتوندو تیژبوون له نه زعه ی دینداریدا سه ره رای نه وهی كه م تیگه شتبوون له دین و زوو غیره تیان بۆ دین ده جۆشا به بی چاوپرۆشنی و زانیاری و ئاره زوو عاتیفه خیزه ی ده دان به ناوی غیره تنواندن بۆ دین به بی نه وهی سه یری نه غجامة كه ی بكن، له رتساكانی شه رع تی نه گه یشتبوون وه كو لادانی زیان و به ده سه ته یینانی سوود و به رژه وه ندیی ئایین.

- له خۆبایبوونی هه ریه كه یان به و چه ند ئایهت و فه رمودانه ی كه ده یانزانی به بی فیه قه و چاوپرۆشنی و ده هات به خه یالیاندا كه نه هلی زانستن، به كه یفی خو یان گریبان

^۱ دراسات في الاهواء والفرق والبدع، ص (۱۶۱).

^۲ درات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

ده کرده وه گرتیان ده بهست له بهرژه وه ندییه کانی موسلماناندا فتویان ده داو فتویان هه لده وه شانده وه، له بهرژه وه ندیی خه لکی موسلماناندا.

- به نیسبهت زانایان و پیشه وایانه وه وا تیده گه یشتن گه شتونه ته پله ی بیباکی له ژانست و فیهی زانایان له ژیر دروشمی نیمه پیاین و نه وانیش پیاون.

- هه ندی سه رۆکی نه زانییان کردبو وه موفتی خۆیان و دوریان گرتبو وه له زانایان و پیشه وایان.

- نه مانه خه لکی هه وه سبازبو وه سه رانی بیدعه و فیتنه بوون زۆریه ی زۆریان له ته له که باز بوون، به هه لده داوان ده چوون بو لای قورناغۆینه کان سه ریانلی ده شتواندو سه رگه رمیان ده کردن و نه زعه دیندارییه که یان ده قۆسته وه تییاندا و غیره تیان ده ورورژاندن به بی چا و پۆشنی.

- نه فامبوون به رپساکانی و بنه ماکانی به لکه وه نه حکامه کانی فیتنه بازی^(۱).

د - کهرتی هه بوو یاخود تا قمی هه بوو له چنراوی نه و کۆمه لگه نیسلا مییه دا که پیش هه مووان له دین هه لگه رابوونه وه، نه مانه له نیسلا مدا ژیانیتی که میان به سه ر بردبوو، به لام ناچار بوون لایه نگری بکه ن نیمه نکولی نه وه ناکه یین که هه یانبو وه سولحا و بو وه ده روونی خاوتین بو وه، که سانیتی به رتیزیان هه بو وه، به لام هه یانبو وه تام و چیژی نیسلا می نه چه شتبو وه هه رچه نده خۆی دا بو وه پال نیسلا م، به لام هه ر به عه قلیه ته که ی جارانییه وه ده ژیا و له سه ر نه فسییه تی خۆی بوو، که به ر له نیسلا م له سه ری ده پۆشت له سه ر دارو با یینگه خیله کایه تییه که ی بوو، که ده مارگیری گیژی ده دا، وایان ده زانی نیسلا م نه چو وه ته ناویان یاخود وایان ده زانی هیچ دژایه تییه ک نییه له نیوان نه و زانیاریانه ی نه وان ده یزانن و زانیاری نیسلا م داو نه و هه لسو که وه تی ده یانکرد له واقیعه دا به پالنه ره خیله کییه کان ده یان کرد^(۲)، چند تا قمی ک له هه لگه راپاره کان ره گه زتیکی پته ویان پیکه ییتابوو له به ریا کردنی هه لومه رچی فیتنه دا، هه لگه رانه وه کان له سه رده می نیمامی نه بو به کرو نیمامی عومه ردا روویدا بوو، به لام شتیکی تازه هاته کایه وه نه ویش جیا وازی سیاسه تی نیمامی عوسمان بوو له سیاسه تی دوو خه لیفه که ی

^۱ دراست في الاهواء والفرق والبدع، ص(۱۶۳).

^۲ دراست في عهد النبى والخلافة الراشدة، ص(۳۸۱).

پیش خۆی بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌بۆبه‌كر نوسراوێكى نوسى بۆ كارگێره‌كانى: كه پشت نه‌به‌ستى به هه‌لگه‌پاوه‌كان له جيهاددا، له شه‌رى دوژمناندا جه‌ختى ده‌كرده‌وه له خالیدی كورپى وه‌لیدو عه‌یاضی كورپى غه‌م، كه نایبیت كه‌سى له هه‌لگه‌پاوه‌كان غه‌زایان له‌گه‌لدا بكات هه‌تا خۆی نه‌ستۆ پاکی بۆ نه‌كات^(١)، له سه‌رده‌مى خۆیدا هه‌لگه‌پاوه‌ی نه‌ده‌كرد به شاهید ئیمامى شه‌عبى ده‌لج: نه‌بۆبه‌كر له غه‌زاكانیدا پشتى به هه‌یج كه‌سێكى نه‌هلى هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌به‌ستوو هه‌تا كۆچى دواى كردوه^(٢)، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ندیک له هه‌لگه‌پاوه‌كان دواى نه‌وى به چاکی موسلمان بوونه‌وه هه‌ر شه‌رمیان ده‌كرد دیمانه‌ی نه‌بۆبه‌كرى صدیق بکه‌ن، بۆ نمونه توله‌یجى كورپى خووه‌لد هاته مه‌كه‌كه بۆ عه‌مه‌ر كرده‌ن، به‌لام نه‌یتوانى رووبه‌رى نه‌بۆبه‌كر بیته‌وه له نزیکه‌وه ببینی هه‌تا كۆچى دواى كرد^(٣).

له خه‌لافه‌تى عومه‌ردا نه‌م سیاسه‌ته كزى كرد بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌هلى هه‌لگه‌پاوه‌كانى ره‌وانه كرد بۆلیدانى شام و عێراق^(٤) له پۆشتنى سوپای نه‌بى وه‌قاصدا له شه‌رى قادسیه‌دا قه‌یسی كورپى مه‌كسوحى مورادى و عه‌مى كورپى مه‌عدیه كروبی تێدا‌بوو، حه‌ماسه‌تى خه‌لكیان هه‌لده‌گیرساندو هه‌ستیانی ده‌بزواند نه‌مه دواى نه‌وى، كه ئیمامى عومه‌ر مۆله‌تى دا به نه‌هلى هه‌لگه‌پاوه، كه به‌شدارى غه‌زا بکه‌ن^(٥)، نه‌م ده‌رچوونه له سیاسه‌تى نه‌بۆبه‌كر لای عومه‌ر و پیرای جۆره حه‌زه‌رو ناگاهى و له بیژه‌نگدانیک بوو له بنه‌ماو مه‌رجه به‌ندكراوه‌كان ده‌رنه‌ئه‌چوو، له رێسا هه‌ژماركراوه‌كان به‌ده‌ر نه‌بوو، نه‌هلى هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌ده‌بوونه سه‌ره‌له‌شكرى سه‌د سه‌رباز، له‌به‌ر نه‌وه سه‌عد ناچاربوو قه‌یسی كورپى مه‌كسوح بكاته ئامرى حه‌فتا سه‌ربازو بۆ شالاوى عه‌مه‌ر كه‌ن هه‌تا له شه‌ویكى نه‌موسته‌چاودا له وێژه ده‌ریان به‌پینیت^(٦).

^١ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٥).

^٢ البداية والنهاية (٣٤٧/٦).

^٣ التاريخ الاسلامي (٥٩/٩).

^٤ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٦).

^٥ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص(١٥٦).

^٦ تاريخ الطبري (٣٨٢/٤).

پاشان عوسمان هات له سیاسه تی هه لگه پراوه کان پیتی وابوو کارگێپری شه زه کاتهی، که هه لگه پراوه ی تیادا بهرپابوو رۆیشتوووه به سه ره چوووه، چونکه پیتی وابوو شه مه سه درده مه قوتار ببون له وانه ی هه لگه پراوه ته وه و خلته یان نه ماوه، عوسمان ئیجته یهادی کرد شه هلی هه لگه پراوه ی کرده کار به ده ست و کاری پی سپیران و به چاکبوو سه یری ده کردن، به لام شیایو شه وه نه ببون، به لکو خراپی و ناله بارییان زیادی کردوو شه و ته یان په پیره ی کرد که کابرا گوته نی

من و عومهر سه گه کانی خۆمان تیر کردو

شه سه گانه شه به که لبه و چنگول زاماریان کردوه^(۱).

ده رته نجامی به کاره یان هه لگه پراوه کان له لایه ن عوسمانه وه له کوفه له بهر شه وه بوو، که خه لکه که ی گۆراو به ره و چاکسازی هه نگاوی ناو عه بدورپه همانی کورپی ره بیه بوو به سه ره له شکریان، که له غه زای تورکه کاندا پینکرا، شه عه بدورپه همانی که له سه درده می عورمه دا غه زای ده کردو په رته وازه ی ده کردن، ته نانه ت تورکه کان ده یان وت: (هه رکاتی شه و پیاوه واته (عه بدورپه همان) هاتیه ته په لار مار فریشته یه کی له گه لدا بووه، نه یه یشتوووه به ری و بهرگری لیکر دووه)^(۲).

کۆمه لێ ناسار به شیه یه کی ناشکرا ده رده که وت له و فیتنه یه ی که به کوشتنی تیمامی عوسمان کۆتایی هات، هه ر بۆیه ناوی شه و تاوانبارانه ی ده ستیان هه بوو له خوینی عوسماندا شه و پیاوانه ببون، که سه ره به و خیلانه ببون که له تیرازی هه لگه پراوه کاندا بوو، بۆ نمونه (سودانی کورپی هه مرانی سکونی و قه تیره ی کورپی فلانی سکونی و هه کیمی کورپی جه بله ی عه بدی) به^(۳).

ه - گاوو جوله که کان بریکێ زۆریان ده رکران له جه زیره ی عه ره بی له شاره گه وره کاندا نیشته جیببون وه کو کوفه و به سه ره، به تاییه تی جوله که کان به پیتی سه روشتی خۆیان له هه موو شاره پان و به رینه کاندا بلاوه یان کردبوو، به پیتی فتوحاته کان و خه ریکی

^۱ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

^۲ تاریخ الطبری (۱۴۶/۵).

^۳ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

پيشه زړاوه دوپه ژمه کهی خوځيان بوون و سهرقالي که سابه تی دورووی، خوځيان بوون، نهویش زالبوون به سهر دارايیدا به هم موو که ره سه جياوازه کان و موئامره کردن بؤ برینی نهو دهستهی که دهستی دريژکردوه بؤ يارمه تی موسلمانان^(۱)، له مه ولا باسی روئی جوله که ده کهین به نيزنی خودا.

۲- پیکهاتهی دارشتنی نهو کؤمه لگه له رووی شارستانییه وه.

له پال نهو نالساکاو مرؤقيه دا نالساکاو ییبه کی تری هه بوو، که مه ترسی له م که متر نه بوو، نهویش نالساکاو و تیکچرژاوی بوو، به شیوه یه که بوو چه نده ها که لچه رو نه فکارو نيزام و بیروباوه ری جياواز له گه ل ژماره ی مرؤقه کانداه لده قولاو سهری دهرده هینا، واته له گه ل ژماره ی دانیشتوندا ژماره ی که لچه رو هزره کانیش زیادی کرد، نه مه ش بووه باریکی زه به لاج به سهر شانی کؤمه لگه ی نیسلامییه وه، نهوه ی زیاتر قورپه که ی خهست کرده وه سهره پای نهوه ی موسلمانان تیکه لای پیکهاته و دارژاوی کؤمه لگه ی شاره زا رزگارکراوه کان بوون، به م شیوه یه له ناو جهرگی میلله تانی تر دا ژیان و ژن و ژغوازیان له گه ل کردن و فیتری زمانیان بوون و جلویه رگی نهوانیان کرده به رو داب و نهریتی نهوانیان په پیره ی ده کرد و یزای نه م تیک نالانه له بهرامبه ردا کاریگه رییان له سهر هاوولاتیانی شاره رزگارکراوه کان سنوردار بوو لهو ماوه نوویه ره یه داو لهو به ره به یانه دا^(۲)، هاوولاتیانی نهو شاره رزگارکراوانه پشکیکی فره یان له په روه ده ی نیسلامه تی وهره گرتبوو به باشی له کرؤکه که ی تی نه گه یشتبوون و له کیانی نیسلام پاراو نه بوونه وه، وه کو هاوه لانی کؤچهری و نه نساری تینویان نه شکابوو، هه روه ها نهو خیله عه ره بانه ی که تیکه لای خه لکی شارو ولاته رزگارکراوه کان بوون، نیسلام له نگره ری گرت له ناوه ندی نه م خیله جياوازانده دا، له بؤته یه کدا بؤ ماوه یه کی دیاریکراو نهوه ی زؤر پیویسته بیخه یه بهر باسو و تیپرامان نهوه یه که پرؤسه ی فیترکردن و په روه ره کرده کن، که بنچینه یه کی قایمه و پته وه کؤچهره ییبه کان و نه نساره کان رابه رایه تییان ده کرد توانای نه بوو فامی نه م پؤل پؤله گه ورانه ی نه ده کردو نه یده توانی هه موویان له

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

نامیز بگریت، مه‌والییه‌کانیش کۆیله‌کان له‌ ئه‌فکارو دابو نه‌ریتی جارانی خۆیان ده‌ر نه‌چو بوون، که سه‌رده‌می نه‌فامی له‌سه‌ری بوون، نه‌مه‌ش ده‌گه‌ر پێته‌وه‌ بو ناهاوسه‌نگی له‌ نێوان بزووتنه‌وه‌ی فراوانی ناسۆیی رزگارکردنی ولاتان فراوانبوونی سه‌رنشینیداو له‌ ژماره‌ی هاوولاتیاندا له‌ فێرکردنی خه‌لك و تێگه‌یانندیان له‌ کیتابی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بزووتنه‌وه‌ی جیهاد ده‌بوو داعی و مامۆستای له‌گه‌لدا بووایه‌و هامپای بوایه‌، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لكی تێگه‌یه‌نن له‌ شه‌رع و دین هه‌تا ترازوی په‌روه‌ده‌ لاره‌س‌نگ نه‌بیته‌و ژاوه‌ژاو نه‌که‌ویته‌ ریزی ئیسلامیه‌کانه‌وه‌و درز نه‌که‌ویته‌ نێوان رزگارکه‌ره‌کان و دانیشه‌توانی زه‌وییه‌ رزگارکراوه‌کانه‌وه‌ بیته‌ هۆکاری به‌رپابوونی دیارده‌ سلبيه‌کان و کار بکاته‌ ریزی هه‌لپیکراوی موسلمانان و یه‌کیته‌یی سیاسیی و فیکرییان^(۱)، نه‌گه‌ر له‌ مه‌یدانی زانسته‌و په‌روه‌رده‌ی ئیسلامیدا گه‌رم و گورپی و ماندو هه‌بیته‌ ئه‌م لایه‌نه‌ سلبيه‌ کاریگه‌ری نایه‌ت هه‌رچه‌نده‌ په‌ره‌س‌ندن له‌ زه‌ویدا خه‌یراو فراوان بیته‌، عه‌یراق و ده‌وروبه‌ری و ولاتانی شام له‌ چهند سالیته‌کی که‌مدا رزگار کران و له‌ توانای زه‌ی مرۆفایه‌تیدا نه‌بوو له‌ مه‌یدانی زانسته‌و په‌روه‌رده‌کردندا ئیسته‌یعایی ئه‌و ماوه‌ زۆره‌ لێشاهه‌ بکات و ته‌علیمیان بدات، له‌ دانیشه‌توانی ئه‌و ناوچانه‌^(۲)، هۆکاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و هاوولاتیانه‌ی که‌ پێویسته‌ بوو هه‌سته‌ت به‌ ئه‌م راسپارده‌یه‌ خه‌لكی فێری زانسته‌ بکه‌ن و په‌روه‌رده‌ی بکه‌ن و زۆریه‌ی زۆریان له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کرابوون و چهند که‌سیکی که‌ میان لی‌ مابوو هه‌ پرشو بلاو بوو بوون و ئه‌و موسلمانانه‌ی ئاره‌زوویان ده‌کرد فێری زانسته‌ بن له‌ ده‌وریان کۆبوونه‌وه‌و پاشان چینی تایه‌عین ده‌رکه‌وت، ئه‌مانه‌ش ئه‌وه‌نده‌ ملکه‌ج بوون هه‌ر له‌ سه‌رتاوه‌ له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کران^(۳)، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ پێشه‌واو هاوه‌لی پێویسته‌ی زه‌مان نه‌مابوو هه‌تا ته‌عالیمی ئیسلامیه‌ی بچینه‌ له‌ ناخی زۆریه‌ی خه‌لكه‌که‌دا و پێرای ئه‌و که‌لینه‌یه‌ی ده‌رکه‌وتبوو و ده‌کو که‌لینه‌ی هزری دیارده‌ی سلبي که‌ دزه‌ی کردبووه‌ ناو رێبازی ئیسلام ئه‌مانه‌ شوینه‌واریان هه‌بوو له‌

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۳ اليمن في صدر الاسلام للشجاع، ص(۳۳۴).

ناجینگر کردنی ناسایشی ولادت او له سالانی دوا دوايي خه لافه تي نيمامي عوساندا به
ثاله می ناشکرا ده رکهوت^(۱).

۳- ټينگه يشتني نه و په يه کي تازه

له کومه لگه ی نيسلاميدا گوزاڼيکي گوره روويدا، چونکه جيلنيکي تازه له خه لک
ټينگه يشتن و هره يه که يان پله و پا يه يه کي کومه لايه تي يو خزي ده سته بر کرد، وه کو جيلي
هاوه لان نه بوون جيلنيک بوون له سهرده ميکدا ده ژيان جياوازيو له وه سفه کاني هاوه لان
نم جيله به گشتيي به وه ده خه ملينريټ له خوار جيلي يه که مه وهن^(۲) و شه که تي
دروستکردني ديوا ري ده ولت و راگير کردنيان له سهر شان نه بوو، خزيان نه دابووه ژير
باري گران، جيلي يه که مي موسلمانان به هيژي نيمان و ټينگه يشتني دروست له
ناوه پوکي عه قيده ی نيسلام و ناماده باشي ته او يو ملکه چکردني نه فس يو ده ستوري
نيسلام، که له قورثان و سوننه ت بهر جهسته کراوه ده ناسراو جيا ده کرايه وه، نم شه قلّه
تايبه تانه زور به ده گمن له جيلي تازه ټينگه يشتو دا هه ستي پي ده کرا، که له نه نجامي
فتوحاتي فراوان ټينگه شت بوون، نه مانه ته ماعي تاکره وييان تيا ده رکه وتبوو، ده مارگيري
ره که زو هوزا يه تييان تيا زيندوو بو وه، هه نديکيشيان خلته يه کي زور له خلته و
نيشتو وه کاني سهرده مي نه فاميه تييان تيا بو وه، وه کو هاوه لان له عه قيده ی دروستي
نيسلامه تي به هره مهنه نه بوو بوون، له سهرده مي پينغه مبه ر ﷺ له بهر زوريان له بهر
سهرقالي هاوه لان به جهنگي زرگار کردن و فتوحاتي تازه وه^(۳)، هاوه لان که مترین
ناره حه تي و ناژاويه يان هه بووه له وانه ی دواي نه وان هاتون، چونکه هه تا دوور ترين له سهر
ده مي پينغه مبه رايه تي ﷺ زور ترين ناژاوه و دووبه ره کي ده که ين^(۴)، جيلي
تازه ټينگه شتوو رازي نايټ بهرو بارودوخه ي که جيلي پيشووي خزي پي ناسراوه خو
ده گرن بهو شتانه ي که نه وان وازيان لي هيټاوه، وای ليديټ به ناوه زيکي تازه و

^۱ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (۳۵۹/۱).

^۲ الدولة الأموية، يوسف العث، ص (۱۳۲).

^۳ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (۳۵۶/۱).

^۴ ذوالنورين عثمان بن عفان، مال الله، ص (۹۹).

بۆچونئىكى تازەوہ ژيان لىكبدەنەوہ، لىكدانەوہكەش دوورە لەو عەقلىيەتەى كە لەسەردەمى خەلىفە راشىدینەكاندا كارى پى كراوہ، واى لىدیت لەو ئەقلىيەتە تى ناگات و ناتوانى قومى لىبەدات و ھەول نادات گوئى بگري بۆ دانايیەكانى^(۱) ھەر لەبەر ئەمەىە لادەرەكان خۆيان دەخزىنە پال جىلى تازە بۆ گالدانى فیتنەو ئازاوہ.

۴- نامادەباشى ئەو كۆمەلگەىە بۆ قبولكردنى پرۇپاگەندە بەم چەشنە لە ئەنجامى نالساكووى و تىكەلاوى نەگوخا و نارىكى لە دارشتنى كۆمەلگەدا دەرك بەم حالەتە دەكەىن و دەبىت ساز دەدرىت بۆ لەرەلەر و نامادەبى بۆ گىرمە و كىشەى گوئى ھەلدەخات بۆ وەرگرتنى قسەوباس و قسەلۆك و پرۇپاگەندە^(۲) و ھاشەو ھوشە وەكو ئىبن و تەىمىيە بە جوانى گوزارشتى ئەو كۆمەلگەىە دەكات و دەلئى: (بۆیە خەلكى لە سەردەمى ئەبۇبەكرو عومەر ھەردوكيان فەرمان كرابوو بە موسلمانان شوپن پىئى ئەوان ھەلبىگرن، وەكو پىئغەمبەر ﷺ فەرمووبوى بەكونە شوپن ھەنگاوى ئەو دوانەى كە دواى من دىن، ئەبۇبەكرو عومەر، نزیكترین سەردەم بوو لە دابەزىنى پەيام و ئىمان و چاكەخوازى زۆر مەزن بوو و لاىان لەسەر رىوشوئىنى پىئغەمبەر ﷺ بەجىيان ھىتاوہ و زۆر چەسپاوبوہ لە دلنیاىیدا ھەرگىز نەدەكەوتنە فیتنەوہ بە تايىبەت لە حوكمى دادپەرورەرانەدا، بەلام كاتئ كەوتنە دواى خەلافەتى ئىمامى عوسمان و خەلافەتى عدلى دەروونى خاوتن ئەما، چونكە بەشى سىيەم زۆر بوو، كە خەلكى دەروون سەرزەنشتكەرە (نفس اللوامە)، ئەمانەش كارى چاك و كارى خرابيان ھەلدەشئوا پىكەوہ ئارەزووبارزى و دېرڈۆنگى لەگەل ئىمان و دىندا ناوتتە بوو، ئەم دەردە گەشتە ھەندى والى و ھەندى شوان و چاوساغ، پاشان ئەم بەشە تەشەنەى كردو ئەوانەى چاك و خرابيان تىكەلاو دەكرد، لە دواىیدا ئەو فیتنەىە سەرى ھەلدا كە بوو ھۆى ئەو پىشھاتەى كە روویدا كە گوپراپەلئى و تەقواكەيان بژاردە دەكرد و تىكەلاوى جۆرە ھەوہسىكيان كەردبوو لە ھەردوولاوہ خەلكيان تاوانبار دەكرد ھەرىكەشيان پاساوى بۆ خۆى دەھىناىەوہ، بەوپیئودانگەى فەرمانى بە چاكە دەكردو رىگرىبى لە خراپە دەكرد، بەس ئەو لەگەل حەق و دادوہرىداىە لەگەل ئەم رافەكردنەدا

^۱ الدولة الأموية، يوسف العث، ص(۱۴۴).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(۳۸۲).

جۆره ئاره زوويه ك و جۆره گومانئىكى تىدابوو، چونكه بۆ هه وهسى دهروونى خۆيان پاكانهيان ده كرد، هه رچهند به ره يه كيان راست تر بو ايه له به ره كه ي تر^(١)، ئهم واقيعه زۆر به جوانى له و گفتوگۆيه دا روون ده بپته وه كه له نيوان ئه ميرى ئيمانداران عه لى كو پۆئ نه بى تاليب و يه كئ له شوينكه وته كانيدا روويدا پيا وه كه وتى: ئه وه چيهه موسلمانان له سه رده مى تۆدا دوو به ره كى و ناكۆكيان تيكه وتوه، له سه رده مى ئه بو به كرو عومهر دا نه يان ده كرد؟ عه ليش وتى: له بهر ئه وه ي ئه بو به كرو عومهر خه ليفه ي پيا وى وه كو من بوون منيش ئه مپۆ خه ليفه ي پيا وى وه كو تۆم^(٢)، ئه ميرى ئيمانداران عوسمان دركى كرد بوو، كه چى ده سو پته وه له نا وه ندى كۆمه لگه كه بۆيه له نامه كهيدا نووسى بۆ واليهه كان و تبووى: (پاش سوپاسى خودا ي گه وه به راس تى ميلله ت گه زرا وه به بلا وه كردن و پاشان روو يكر دۆته شه رو خرا په و سئ شتيش راي پتچى كرد وه دونيا ي كار يگه ر هه وه سى تاين بوو ئاره زووى گورج، داخ و مه راقى هه لگيرا و خه ري كه و زۆر نزي كه ئه مانه هه لپين و ويرانى به رپا بيت)^(٣).

سپهيم: هاتنى ئيمامى عوسمان له دواى ئيمامى عومهر

هاتنى عوسمان راسته وخۆ دواى عومهر و جيا وازى نيوان سروس تيان ئه مه وا ي كرد شي وازى هه لسو كه وتيان جيا واز بيت، له گه ل گه لدا و به ري گه ي تا يبه تى خۆيان مامه له له گه ل خه لدا بكه ن، سه يره كه ين عومهر به هيز ئىكى پته وو تۆكه كارى ده كرد، به توندى مو حاسه به ي نه فسى خۆى ده كرد، هى ژي ر ده سته كانيشى، واته گه له كه ي، به هه مان شپه وه ده كرد، به لآ م ئيمامى عوسمان سروس تى نه رم و ته يبعه تى ناسك بوو له ئا كاريدا ئه و سه رزه نشته ي نه ده كرد له دهروونى خۆى و له كه سانى به رده ستى، كه ئيمامى عومهر ده يكر دۆ نه رته وى لي ده گرتن، ته نانته عوسمان ده بو ت به نه فسى خۆى ره حمه تى خودا له عومهر كئ ئه وه ي پئ ده كرى، كه ئيمامى عومهر كردى^(٤)، خه لكى له شوتى يه كه مى

^١ مجموعة فتاوى ابن التيمية (١٤٨/٢٨ - ١٤٩).

^٢ مقدمة ابن خلدون، ص (١٨٩).

^٣ الشهيد والبيان، ص (٦٤).

^٤ تاريخ الطبري (٤١٨/٥).

خه لافه تی ئیمامی عوسماندا بۆیه چه زیان دکردو خۆشحال بوون له بهر نه وه بوو عوسمان نهرم بوو له گه لیان و پيشتر عومهر توندبوو بهرام بهريان، ههتا خۆشه ويستی ئیمامی عوسمان بۆ خه لگی ببوه په ندو نمونه .

له دویدا په خه نیان لیده گرت و لئی راست ده بوونه وه، نه مهش ده گه پیتته وه بۆ نهرم نیانی و لوتفو سروشتی ناسکی و رهوشتی هیدی و دل ناسکی و هیوری ئیمامی عوسمان له هندی نه سهردا رووی جیاوازی سهرده می ئیمامی عوسمان و سهرده می ئیمامی عومهری پیتشخۆی ده رکی به و جیاوازییه کردوه، کاتی وتی به و تا قمانه ی که سجنی کردبوون، وتی: نه زانن ئیوه بۆچی به و رووی مندا ده ویرن؟ نه وه هیمنی و له سه رخۆیی منه ئیوه له رووی مندا ده ویرن^(۱)، کاتی چرووی یاخیبووه کان ده رکه وت و دهستی پیکرد، ئیمامی عوسمان ناچاری کردن به لگه یه که به یتن بۆ بهر په رچدانه وه ی له سه ر نه وه ره خنانه ی کردبوویانه گاله له سه ری له به رده می هاوه لان و خه لکیدا، موسلمانان پریریان دا بیان کوژن، عوسمانیش بریایدا وازیان لی به یتن له بهر هیمنی و هیلمی خۆی شه رنه خوازی هه موو کاردانه وه یه کی نه مه بوو (نه خیر لیتن ده بوورم و قبولتان ده که م)، به هه ولتی خۆی تیی ده گه یانندن و تۆله ی نه خسته سه ر که س هه تا تاوانیکی هه داری نه کردایه یان کافریه تی لی ده رنه که وتایه^(۲).

چواره م: ده رچوونی هاوه له گه وه کان له شاری مه دینه

عومهر که له پیاوه کانی قوره یشی قه تیس کردبوو، واته نه یده هیشت پیاوه مه زنه کانی کۆچه رییه کان بچن بۆ شاره کانی تر به مۆله ت و ماوه نه بوایه ریگه ی نه ته دا نه وانیش سکالایان کردو نه ویش پیی گه شته وه، هه ستاو وتی: ئایا ده زانن من ته مه نی ئیسلام پیناوه و به راورد کردوه، به ته مه نی وشتر له سه ره تاوه کۆر په یه، پاشان دوو ساله یه، پاشان پئی له چواره، پاشان پئی له شه شه، پاشان به نۆسالی دانی ده که ویت^(۳)، ئایا پاش نۆ ساله یی پیرو نوقسانی نایه ت به سه ر وشتردا، ئایا ده زانن ئیسلام بازه له ببوه،

^۱ تاریخ الطبری (۲۵۰/۵).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۳۶۴/۱).

^۳ البازل: الذي انشق نابه بدخوله في التاسعة (۴۱۳).

واته نۆ سالدهیتهی، شهوش قورهیشه دهیانهویته ثم سامانی خودایه به کۆمهك بهرنو کهسی تر نهیبات ههتا کورپی خهتتاب ماییت شتی وا ناییت من بهم گهله سهربلندهوه جوانو راوهستاوم، دهست دهگرم به گهردنی قورهیشهوه^(۱) و بهربهستیان دهکهم با نهکهونه ناگری دۆزهخ^(۲).

عومهر دهترسا لهم هاوهلانه که بلاوه بکهن به ناوشاره رزگارکراوهکانداو لهو زهوییه پانو بهربینهدا زایه بنو له چاکهکاری دابربننن پیاویکی کۆچهری که یه کیک بوو لهوانهی له مهدینه گیردراوو داوای مؤلتهی دهرچوونی کرد، عومهریش وهلامی دایه، شهو خیرو پاداشتهی دهستت کهوتوه لهو غهزایانهی که لهگهله پیغهمبهردا ﷺ کردوته سهرو زیادهو له غهزاکانی شهمرۆت باشتره بۆت، ئایا دونیا نایینی و دهرکی پی ناکهین^(۳)، ههرچهند شهو تو نایینی، بهلام، که ئیمامی عوسمان هات ریگهی دهرچوونی بۆ ناچۆغ کردنو نهرمو نیان بوو لهگهلیان، ئیمامی شهعبی دهلی: کاتی ئیمامی عوسمان بوو به فرمانپهروا ریگهی بۆ چۆلکردن شهوانیش دهرچوون بهملاولاداو به شاراندا، خهلکی لییان خړ بوویهوه، کۆمهله کۆمهله، بهمهش عوسمان له عومهر خۆشهویستتر بوو لهلایان^(۴)، شهنجامی ثم بلاوهکردنه چهند پیاویکی قورهیشی له شارهکاندا بوونه سهرمایهدارو خهلکیش بوونه دهسهودایههریان، بهردهستهیان^(۵)، له ریوایهتی تردا کاتی عوسمان کرا به فرمانپهروا شهو ریگرییهی لی نهدهکردن، که عومهر دهیکرد، شهوانیش کۆچیان کرد به شاراندا کاتی دونیاوه شارانیان بینی و خهلکیش شهوانی دهست کهوت و بینی ههرکهسیان ههژارو نهدار بوو نیعمهتی ئیسلامی بهر نهکوتبوو بووتته موریدو بهردهستهیان ثم هاوهلانه گمبون له ئاپۆرای خهلکدا.

^۱ الخلاقیم: جمع حلقوم.

^۲ تاریخ الطبری (۴۱۳/۵).

^۳ المصدر نفسه (۴۱۴/۵).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

یہ کہ مین لاوازیبہك (وهن) کہوتہ نیسلامو یہ کہ مین فیتنہیہك کہوتہ ناو عامہی
خەلکی هیچ ھۆکاریك نہبوو ئەم بلاو بوونەوہیہ نہبیٹ^(۱).

پینجەم: دەمارگیری نہفامی

ئینو خەلدون دەلی: کاتیك فتوحات گەشتووتە ترۆپك و میللەت بۆ شومار
بیروباوەرپی خەلیفە جیھانگیر بوو، عەرەبیش دا بەزیبە ناو شارەکان لە چوارچۆپوہی ئەو
گەلانە ی خۆیاندا وەکو بەسەر و کوفەو شام و میسر ئەمانە تاییبەتبوون بە ھاوہلیبەتی
پینغەمبەر ﷺ و ھاوڕێبەتییان کردبوو لە شوین ھەنگاوەکانی دەچوون و دەستیان گرتبوو
بە سوننەتەکانییەو، وەکو کۆچەری و ئەنسارو خەلکی قورەیش ئەھلی حیجازو ئەوانە
کە سوودمەند بووبوون وەکو ئەمان، بەلام سەرچەم عەرەبەکانی بنەمالە ی بەکری کورپی
وانیل و عەبدول قەیس و ھەموو بنەمالە ی رەبیعەو ئەزدو کەندەو خوزاعەو ئەوانی تریش،
ئەمانە ھاو دەمی و ھاوہلیبەتییە ی پینغەمبەریان ﷺ بەر ئەکەتبوو کە میکیان نہبیٹ،
ئەمانە دەستیان ھەبوو لە فتوحاتدا پینشتر ھەر ئەمەشیان بۆ خۆیان بە باش دەزانی کە
فتوحات بکەن و تیرای ئەو دیندارییە ی دەیان کردو کە سە بەرپزەکانیان دەناسی و رەچاویان
دەکرد ھەرگیز بەدھۆشو دەھشەیان نہ کردوہ دەربارە ی کاری پینغەمبەرایەتی و
ھاتنەخوارەوہی نیگای ھامەشو ی فریشتە، کاتی ئەم شوینکەوتن و تەباییە کزی کردو
بارودۆخ ھەندی شتی لە بیر بردنەوہ و دوژمن زەلیل بوو، پادشای ولات گەلەگەت بوو
ئەوکاتە دەمارەکانی نہفامی جەمیان کردو سەیرەکەن کۆچەری و ئەنسارو
قورەیشییەکان و ئەوانی تر بوونەتە سەرۆکیان دەرونیان بیتزار بوو دەستیان داہ
تەوہلایی، ئەمەش کہوتە سەردەمی عوسمان بە ناشکرا توانجیان دەدا لە والیبەکانی
عوسمان لە شارەکانداو بە چورتەو بە ھەنگاو رەخنەیان دەگرت و گلەبیان دەکرد، لە
گوێراییە لێدا سستییان دەکردو بە لیزمە داوای زولم و زۆرو لە کارلابردنیان لێ دەکردن و
گلەیی و گازندەیان ھەلدەریژا بەرانبەر نیمامی عوسمان و لەناو دارو دەستەکانی خۆیاندا
قسەو قسەلۆکیان بلاو دەکردوہ بە زولم دەیانگەیان دە قۆلەکانی ترو بە زولم شروڤەیان
دەکرد، ھەتا تەشەنە ی کرد بۆ بەرکەنارکردنی عوسمان، ئەگەر ئەمیرەکانی لەسەر کار

^۱ المصدر نفسه.

لانهبات، ئىمامى عوسمانىش نوپىنەرى نارد بۆ شارەكان كە دەنگوباسى بۆ بېننەو، ئەوانىش گەرانەو، وتيان: ئىمە نكولى هيچ شتىكمان نەكرد لەبەرچاوى موسلمانان و عەوامەكان و بەرپەرچى هيچمان نەدايەو^(۱).

شەشەم: وەستانى فتوحات

كاتى فتوحات راوہستاو كۆتايى پېتھات، لە دوادوايى سەردەمى ئىمامى عوسماندا لەبەر بەرەستە مەروپىيەكان يان سەروشتىيەكان و ھەنگاو نەنان بە پرووى فارسەكاندا يان بەروى باكورى ولاتى شام و روى نەفريقادا ئەوكاتە دەستكەوتەكانىش لە شوپىنى خۇيدا وشكاوى ھات جا ئەعرا بەكان پەرسىاريان دەكرد نايا دەستكەوتە كۆنەكان چى پى كرا؟ خۇيان دەزانن^(۲)، چەندىن پەروپاگەندەى پوچەل بلاو بوويەو ھەمووشى عوسمانى پى تۆمەتبار دەكرا، كە گوايە عوسمان لە زەويە وەققەراوہەكان بە كەيفى خۆى بەكاردىنى و بە پىنى ئارەزووى خۆى و بۆ ھەركەسى مەيلى لى بېت بەشىكى بۆ دەپچرەيت، ئەمەش كاريگەرييەكى ھەبوو لەسەر دلئى ئەعرا بەكان نەخاسە زۆرەى زۆريان بەيىكار مابونەو، دەم بەتال بوون نيويە كاتى خۇيان بە خواردن و خەوتن بەسەر دەبردو نيويە تەريشى بە توييە كردنى سىياسەتى دەولتەو، قسە كردن لە بارەى مامەلەى ئىمامى عوسمانەو، كە سەبەئىيەكان شەنيان دەكرد، يەكىكى لەكار گيپەكانى عوسمان دەركى كرد بەم ھاشەو ھوشە ئەويش عەبدوللاى كورپى عامر بوو، نامازەى كرد بۆ خەليفە لەوكاتەى خەليفە بانگى وەزىرو راويشكارانى خۆى كرد كە لە راوبۆچونەكانيدا ئىجتىھاد بەكن، تىبىنى دا بە خەليفە كە فرمان بەكات بە خەلكى جىھاد بەكن و نىلەيان بدات بۆ غەزا كردن ھەتا دالغەو ھەمى هيچ كاميان نەبىتە سپى و بداتە سەريان و نەبىتە گەندەى ولاخەكانيان^(۳)، لەو كەش و ھەوايەدا كە باس و خواس بوو لاي ھاوولاتيان گەرانەو لە غەزاكردن و بە باشىش ھالى نەبوو لە دىن و دەلوا ھەموو خراپەيەكيان لى داكەويت، ئەوئەندە بەس بوو ئەو ئەعرايەنە بچولتەرت و يەيەكجار

^۱ تاريخ ابن خلدون (۲/۴۷۷).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۴۴).

^۳ تاريخ الطبري (۲/۳۴۰).

ئاراستە بىكرىن ئىتەر ئەوان ھەلدە چوون بگرەو بەردەو فیتنەیان ھەلدە نوخان، بە کردە وەش ئەمە روویدا، چونكە ئەعرابە كان، بە ھۆی راوہستانی فتوحاتەوہ دەستپیشخەرییان کرد لە ئانسەری فیتنەى یە كەمداو بوونە ھۆیەك لە ھۆكارەكانى گرسەندنى و بەرپابوونى^(۱).

ھەوتەم: بە ھەلە تىگەيشتن لە وەرە

وەرە لە شەریعەتدا خاوینەن بریتییە لە دەستھەلگرتن و واژھینان لەو شتانەى كە ھیچ گوناھىكى تیدا نییە، لە ترسى ئەوہى نەكو گوناھىكى تیدا بییت، لە بنەرەتدا وەرە لەسەر شتە موباحەكان ھەلدە گىرى بۆ خودا و لەبەر خودا، وەرە كردن شتىكى شەخسىیە ئەگەر مەرۆف بیخاتە سەر دەروونى خۆى دروستەو باشە، بەلام راست نییە و دروست نییە بیسەپىئیت بەسەر كەسانى تردا، ترسناكترین جۆرەكانى وەرە ئەو وەرە نەفامانەى كە موباح ھەرام دەكات یان فەرزى دەكات ئەم جۆرەیان بوو تا قىمى فیتنە كەران تىتى كەوتن، ئەوكاتە دوژمنانى ئىسلام لەو رۆژەدا ئەم ھەلەیان قۆستەوہو ھەستى ئەمانەیان رفاوندو فویان تىكردو دەماندىان، وایان دەزانى ئەوكارانەى كە موباحەو بەرژەوہندى تىدایەو عوسمان دەيكات دەرچوونە لە ئىسلام و گۆرپىنى سونەتى پىش خۆیەتى، ئەم بابەتەیان گەورە كرد لە چاوى نەفامەكانداو خوینى خەلیفە عوسمانیان بە ئىباح زانى و یارمەتى ئىباحەیان دەداو دەرگای فیتنەیان لە موسلمانان كەردەوہ ھەتا ئەمەرۆ، ئەم وەرە نەفامانە لە ھەلسوكەوتى ھەندى موسلماندا ئەمەرۆش دەبىنریت ئەوانەى سورن لەسەر گونجاندنى ئەحكامەكانى ئىسلام بە گۆیژەى ھەزور قى خۆیان یان بەپىتى خوو نەرىت و لاسایى خۆیان^(۲).

ھەشتەم: تەماعى تەماعاران

لە جىلى دووہمى نەوہى ھاوہلاندنا، ئەوانەى كە گوزارشتیان لە تازە كەردنەوہو نوێكەردنەوہى ھوكم و ئىدارە دەكرد، ئەم نەفامانەو ھاوچەشنەكانیان وایاندەزانى رىگای بەردەمیان داخراوہو تەنراوہ، عادەتىش وایە ھەركاتى تەماعاران بۆ تەماعى خۆیان ھەناسە ھەلمىننىكىان دەست نەكەت ئەوا دەچنە نىو بازنەى ئەو كارانەى گۆرانكارى

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۵۳).

^۲ الأساس في السنة (۱۶۷۶/۴).

دروست ده کات و گۆم لیلّ ده کات، چاره سه رکردنی کاروباری ئەم چینه زۆر گرنگه
ئەوبه یری گرنگه^(۱).

نۆیه م: موئامه ره ی کینه بازه کان

چه نده ها دوو پرووی داخ له دلّ هاتبوونه ناو ئیسلام و دلّیان پرپر بوو له کینه و گله یی و
گازنده و ده هۆبازی و نه یان ده توانی ئەم خالّه لاوازانه بدۆزنه وه که له شه قارییه وه بتوان
فیتنه ی لیّ تاو دهن، به لّام که سانیکیان ده ست کهوت به گویّ قولاغه وه گویّ بو
ده گرتن و له شوینه واری ئەمانه دا، ئەمهش به ریا بوو، که بینیمان^(۲)، به راستی پیشتر
باسی کیانی جوله که و گاوو فارسمان کرد، ئەمانه هه موویان ناسراون که هۆکاری قین و
کینه و غه ره زن، له سه ر ئیسلام و ولّاتی ئیسلامی.. به لّام ئیتمه لیّره دا ئەو گرۆیه باس
ده که مین که داری هه دو ته میّکردنیان به سه ر هاتبوو به بۆنه ی تاوانیکه وه که له ناو
جه رگه ی ولّادا کردبوویان و خه لیفهش یان والیه کان له هه ندیّ له شاره کاندا سزایان
دابوون به تابهت له به سه ره و کوفه و میسو مه دینه جوله که و گاوو فارس و که سوکاری
تاوانبار که داخ له دلّبوون، چه ند ده سه ته یه که له خه لکیان قۆسته وه و ته نزیم کرد زۆربه ی
زۆریان له ئەعرا به کان بوون ئەوانه ی که له م دینه تیّنه گه شتبوون له سه ر حه قیقه تی
خۆی، تا قمیّک دروستبوو بوّ ئەم داخ له دلّانه که به خه لکی شه ره نگیزو خراپه کار
ده ناسران به شاهیدی ئەوانه ی که بینییانن، به راستی به سه رسه ری ئەهلی شاره کان
وه سفکراون^(۳)، چونکه ئەمانه گو رکه میّشی عه ره ب بوون^(۴)، ئەمانه بیّ ته رزش خه لک
بوون، له شه ره نگیزی یه که ده نگ بوون^(۵)، ئەمانه نا حالیّ و کالقامبوون له هیه چ حالی
نده بوون^(۶)، ئەمانه خو پیّری و په ته یری و تیره قه ره جه کان بوون^(۷)، ئەمانه ئەهلی

^۱ أحداث وأحداث قنته المرح، ص (۵۱۷).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ الطبقات (۷۱/۳)، هذا وجف ابن سعد.

^۶ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۷ شذرات الذهب (۴۰/۱)، هذا وجف ابن العماد.

وشککه‌تاتوو، بی سهرویه‌رو که‌لله ره‌قو هدرچی و پهرچی خیتله‌کان بوو، خویری و ریسواو نه‌ملاو نه‌ولا بوون^(۱)، نه‌مانه نامیری شه‌یتانی بوون^(۲)، ناوی عبدوللای کوری سه‌به‌ئی سه‌نعانی یه‌هودیی بوو، له جو‌ملهی نهم داخله‌دلّه دوابراوه‌دا بوون که ده‌خه‌زیان گرتبوله سه‌رچاوه‌کاندا به‌چهندباره کراوه‌یی ناوی ده‌بریت.

عبدوللای جوله‌که بوو، پاشان موسلمان بوو به‌لام ده‌ستی له مه‌رامه گلاوه‌کانی هه‌لنه‌گرتبوو، هاتوچۆی ده‌کرد، له نیتوان شاره نیسلا‌مییه‌کاندا به‌و نیعتیباره‌ی که تاکیکه له موسلمان‌ه‌کان^(۳)، له‌مه‌ولا باسی ده‌که‌مین له توژی‌ینه‌وه‌یه‌که سه‌ره‌خۆدا به نیزی‌نی خودا.

ده‌یه‌م: نه‌خشه‌سازیه‌کی توندوتۆژ بۆ وروژاندنی گله‌یی و گازنده له‌عوسمان کۆمه‌لگه هه‌میشه ناماده‌یه بۆ وه‌رگرتنی پرپاگه‌نده و قسه‌لۆک له نه‌نجامی کۆمه‌لی هۆکارو نامرازی ناوخۆیی، هه‌روه‌ها گۆره‌پانه‌که ناماده‌باشکرا‌بوو پیتکه‌اته‌ی کۆمه‌لگه‌که‌ش شایانی رووبه‌رووی خروقات بوو، فیتنه‌چییه‌کان کۆبوونه‌وه و ریکه‌وتن له‌سه‌ر ته‌شهردان له نه‌میره‌کان به‌بیانوی فه‌رمان‌کردن به‌چاکه‌و رێگری‌کردن له خراپه بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی کیشکه‌ن بۆ ناو ریزه‌کانی خۆیان، ره‌خنه‌و ته‌شهردان گه‌شته عوسمانیش و خودی عوسمان توانجبار کرا به‌و پیتییه‌ی رابه‌ری یه‌که‌می ده‌وله‌ته نه‌گه‌ر نه‌و گازنده‌نه هه‌ژمار بکه‌مین که بره‌ویان پێ ده‌دا و ره‌واجیان پێده‌دا له دژی خه‌لیفه‌و ته‌شهریان لێده‌دا پیتی ده‌کری له پینج کۆمه‌له‌دا ریزه‌ندی بکه‌مین:

۱- هه‌لۆیسته شه‌خسییه‌کان پیش فه‌رمان‌ره‌وایی خه‌لافه‌ت (واته‌ غایب بوونی له هه‌ندی غه‌زاو پینگه‌کان).

۲- سیاسه‌تی داراییه‌که‌ی - به‌خشینه‌کانی، پاوه‌نه‌کان.

۳- سیاسه‌تی نیداریه‌ کرده‌یه‌کانی، کاربه‌ده‌ستی کردنی خزمه‌کانی، ریبازه‌ی کاربه‌ده‌ستکردنی له‌که‌سه‌کاندا.

^۱ شرح صحیح مسلم (۱۴۸/۱۵، ۱۴۹).

^۲ تاریخ الطبری (۳۲۷/۵).

^۳ دراسات فی عهد النبوة والخلافة الراشدة.

۴- نیجتیهاده تاییه‌تییه‌کانی یان نیجتیهاده‌کانی بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی ئوممت (وه‌کو چوار ركات كردن له مینا كۆكردنه‌وه‌ی قورنان، گه‌وره‌ كردنی له مزگه‌وته‌كان.
 ۵- هه‌لسوكه‌وتی له‌گه‌ل هه‌ندی له هاه‌وه‌لاندا وه‌كو عه‌مارو نه‌بی زه‌پو ئینو مه‌سعود^(۱).

هه‌لۆیستی ئیمامی عوسمان رۆشن كراوه‌ته‌وه له هه‌موو نه‌و شتانه‌ی رووبه‌پروویان ده‌كرده‌وه، له شوێن و كاتی خۆیدا و گازنده‌ی هه‌یچكامیان نه‌ماوه جگه له عه‌مار، له‌مه‌ولا باسی ده‌كه‌ین (ان شاء الله)، چه‌ندین زیاده خراوه‌ته‌ سه‌ر رووداری ده‌رخستنی گازنده‌كانی نه‌و گله‌بیانه كه كراوه له عوسمان ئیتر له سه‌رده‌می خۆیدا بیته نه‌و ده‌مه‌ی ئاراسته‌یان كرده‌وه، نه‌ویش له كاتی خۆیدا وه‌لامی داوه‌ته‌وه یان له دواییدا بو‌یان هه‌لبه‌ستوه له لایه‌ن راوی و كیتاب نوسه‌كانه‌وه، نه‌مانه راست نین و نه‌گه‌یتراونه‌ته نه‌نازه‌یه‌ك كه ببیته باعیسی كوشتنی^(۲)، نه‌و گله‌بیانه‌ی پێشوو باسكراون و نوسراوه‌ته‌وه له میژووی ته‌به‌ری و غه‌یری نه‌ویشدا له كیسه‌ میژووویه‌كان و ریوایه‌ته وه‌رگیراوه‌كان له رینگه‌ی نه‌فكاره‌كان هه‌والده‌ره له روولاوازه‌كان بووه، به‌تایبه‌ت رافزییه‌كان، نه‌م رافزییانه به‌رده‌وام به‌لایه‌کی ناگه‌هان بوون، له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌كانی سیره‌ی خوله‌فاو پێشه‌وايان، به‌تایبه‌ت له قۆناغی بگه‌ره‌و به‌رده‌و فیتنه‌دا، زۆر به‌داخه‌وه سیره‌ی ئیمامی عوسمانی نه‌میری ئیمانداران كۆماریه‌کی بێ شواماری به‌ركه‌وت له بگه‌ره‌و به‌رده‌و ریوایه‌تی رووداوه‌كانی تر پێ هه‌لن، كه پۆخه‌وات له‌سه‌ر رێبازی (هه‌رچی پێوه لكا لولی ده‌دا) هه‌ندیكه له‌و شیواندو ده‌ستكاریه‌ی خراوه‌ته‌ سه‌ر سیره‌ی دره‌وشاوه‌ی ئیمامی عوسمان، ناشرین كردنی پیاوه به‌نرخه‌كان له نه‌نجامی ئیره‌یی و داخ له دلی بۆ سوکایه‌تی و ناو‌زرا‌ندن و له‌كه‌داركردن.

ئیمامی عوسمان خودی خۆی ده‌ركی به‌م حالته‌ته‌ كرد كاتی نوسراویکی نوسی بۆ نه‌میره‌كانی وتی: (پاش سوپاسی خودای گه‌وره، میلله‌ت له‌بلاوه‌كردنیدا گه‌زراوه‌وه

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۴).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۴).

خزاوه ته ناو شه پرو، نه زعه ده کات بۆ خراپه، سئ شتیش وای لی کردووه دونیای سهرنجکیش و ناره زووی خیراو رفیتراو داخو مهراقی پیشدراو^(۱).

نیبنول عه ره بی ده لی ده باره ی نهو ره خنانه به گشتیی ده لیت: (به زولم وتویانه و خویان به ریوایه تی درۆزنه کانه وه به ستوه)^(۲)، ده لیتن نیمامی عوسمان له قه له مپه وییه که یدا زالم و ناله باره ی هه بووه، نه مانه هه مووی له رووی سه نه دو ده قه وه باتله و بئ بنه مایه، نیبن و ته یییه رۆشنی کردووه ته وه، که نیمامی عوسمان بیگونا ه نییه ده لی: (ریسیایه کی گشتی و گشتگیر بۆ نه م رووداوانه نه مه یه هه یچ که سیك نییه بیروروباوه ری واییت جگه له پیغه مبه ر ﷺ که سیك هه بییت مه عسوم بیت ته نانه ت خه لیفه کان و غهیری نه وانیش ده کری هه له یان کرد بییت و گونا هیان لیدا که وتبی و ته وه یان لی کرد بییت، به لام نه مانه به هۆی حه سه ناتی زۆریانه وه پاک بوونه ته وه، ههروه ها به چه ن دین موسیبه تی گونا ه شو ر تاقی کراونه ته وه، به شتی تر پاک بوونه ته وه هه موو نهو شتانه ی که نقلی ده که ن له باره ی عوسمانه وه مه به ستیان نه وه یه بی که نه هه له و تاوان، نیمامی عوسمان چه ن ده ها هۆکاری لیخۆشبوونی بۆ هاته کایه وه له چه ن د روویه کی زۆره وه وه کو ده ست پی شخه ری کردنی له پراوه ی تاندا و له بهر نیمان و جیهاد و شتی تر له گو یزایه لیه کانی، جیگیر بووه، که پیغه مبه ر ﷺ شایه تی داوه بۆ عوسمان، به لکو مژده ی به هه شتی پیداه له سه ر به لایه ک که گیرۆده ی ده بییت^(۳)، ههروه ها ته وه ی کردووه له هه موو نهو شتانه ی که کرد بوویانه ره خنه و گازنده له سه ری وه تووشی به لایه کی گه وه بوو خودای گه وه هه موو گونا هه کانی پی شو ر ده وه، نه ویش سه بری گرت هه تا به مه زلومی و به ناحق شه هید کرا، نه مه گه وه ره تین به لایه بۆ سپینه وه ی گونا هه کان^(۴).

^۱ التمهید والبیان، ص (۶۴).

^۲ العواصم من القواصم، (۶۱ - ۶۳).

^۳ مسلم، کتاب فضائل الصحابة، (۴/ ۱۸۶۷، ۱۸۶۹).

^۴ ذوالنورین عثمان بن عفان، عمد مال الله، ص (۶۳).

یازدهیم: به کارهیتانی شو نامرازو شیتوازانہی کہ خہلکی وروژاند

گرنگترین شو شیتوازانہ پروپاگہندہی راتہ کینہربوو بہ شیتوہیک وشہکانی پروپاگہندہو ہاشوہوشوی زوریان دہرپسایہوہ، خہلکیان دنہ دہداو دیمانہو مشتومری بہرامبہریان بہ بہرچاوی خہلکہوہ دہکرد، لہ گہل خہلیفہو تانہیان دہدا، لہ والیہہکانی و ساختہ کاریان دہکرد، لہ نامہو نوسینداو لہسہر زمانی ہاوہلان دروریان ہلڈہبہست بہ ناوی شووانہوہ بہ ناوی عائیشہو عہلیو تہلخہو زوبیترہوہ، پروپالانتہیان دہکرد گوایہ عہلی ثہبی تالیب شیاوترہ بؤ خہلیفہبی و شو میراتگرہ دواي پتغہمبہر ﷺ و لہ بہسہرہو کوفہو میسر فیرقیان ریکخستبوو چوار فیرقہ بوو لہ شارہکان، ثہمہ بہلگہیہ لہسہر پیلاندانانی پتیشوہخت ثہہلی مہدینہ وایان دہزانی و ثہندیشہیان وابوو ثہمانہ بہ بانگہپتشتی ہاوہلان ہاتوونو لہ خوئیانہوہ نہہاتوون ثہم رووداوانہیان ہلگشان ہہتا گہیانڈیانہ قہتل^(۱) شوہندہ جولانڈیان قہتلی لی کہوتہوہ لہ پال ثہم شیتوازانہدا.. کؤمہلی دروشیمان بہ کارہیتانہوہ تہکبیریان دہکرد دہیان وت جیہاد دؤی بہزالم بوو دہکہین دہیان وت بہ فرمان کردن بہ چاکہو ریگری کردن لہ خرابہ ہہستاوین داواي گؤرپینی عوسمانیان کرد شوہندہ بویریان دریزہ پتداو داخوازیان کرد بہلکوہلہیان کرد لہ کوشتنی خہلیفہ بہتایبہتی کاتی ہہوالیان پیگہشت کہ خہلکی شارہکان ہاتوون بؤ پشتیوانی خہلیفہ ثہمہ حماسہستی تاو سہندو زیاد کرد بؤ شوہی تہنگ بہ خہلیفہ ہلچنو بیتہپتتن ہاندان بکہن بؤ کوشتنی، ئیتر بہ ہہرہؤکارتک بیت^(۲).

دوازہیم: شوینہواری سہبہئیہکان لہ رووداوہکانی فیتنہکہدا

۱- نایا سہبہئیہکان حہقیقہتہ یان ثہندیشہیہ گشت زانایانی پتیشو کؤرایان ہہیہ لہسہر بوونی سہبہئیہکان بہ بی ناوگیری، بہلام کہسانیتی کہم لہ زانایانی ثہم چہرخہ کہ زؤربہیان شیعہن سہرپیچی شو راستیہ دہکن، ئینکاری بوونی دہکہنو بیانوی بیسکاریہ کہشیان شوہیہ کہ ثہم ناوہ (سہبہئی) داہینراوہ لہ خہیالیہہکانی عومہری کوری سہیقی تہمیمیہ، عومہریش شو کہسہیہ، کہ ہہندئ لہ زانایانی پیاناس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(۴۰۱)، کتاب الإنقاذ من وعادي الإنقاذ للتاريخ الإسلامي.

^۲ المصدر نفسه ص(۴۰۲).

خۆيان لى پاراستوو له بواری ریوایه تی فرموده دا، قسه یان لى وهرنه گرتوو، ئەى ئەوه نییه زانایان قسه کانی عومەریان به بەلگه داناوو ههواڵه کانی به راست زانراوه، وهك ده زانین لای ئیبنو عەساکیر ریوایه تی زۆر هاتووو باسی عەبدوڵلای کورپی سه به و ده کات، پاریه کانی ش عومەری کورپی سه یف نییه، ئەلبانی حوکمی داوه به سه ر هەندیکیدا که راسته ئیتر له کتیبی فیرقه کاندا بیت یان کتیبی (ریجال) دا یان کتیبی فرموده، به لام ناوی عومەری کورپی سه یفی تیدا نییه له نزیک و نه له دوور دکتۆر سه لمان ئەلعوده له کتیبه کهیدا به ندیکی به ناو نیشانی عەبدوڵلای سه به و شوتنه واره کانی له رووداوه کانی فیتنه وه لگیره سانیدا له قوناعی یه که می ئیسلامدان هەندیک له توێژه روان گومان ده کهن له بوونی عەبدوڵلای کورپی سه به ^(۱) ده لێن، که که سایه تییه کی وه همییه و ئینکاری بوونی ده کهن، به بی بەلگه و ده لیل ئەوانه ی ئینکاری که سایه تی نیین و سه به ده کهن تا قمی که له رۆژه لاتناس و پرێک له توێژه روه عه ره به کان و زۆریه ی زۆری شیعه هاوچه ر خه کانن ئەوه ی جیگه ی سه رسامییه ئەم رۆژه لاتناسانه و کلکه کانیان له رافزییه کان و نامۆکاری ئەم سه رده مه ی خۆمان ئینکاری که سایه تی عەبدوڵلای کورپی سه به ده کهن و به که سایه تییه کی وه همی داده نێین و ناماژه به بوونی ناکه نن ئەمانه له نه قامی و بی شه رمیدا تا چ رادده یه که گه شتون کتیبه میژووییه کان و کتیبی گروهه کان پر پر له ته رجه مه و باسی عەبدوڵلا، راییه کان کارو کرده وه که یان نه قل کرده وه ده نگوباسی عەبدوڵلا چین چین که وتوو ته سه ریه که له ناسۆی کتیبه کاندا، میژوونووسان و فرموده زانه کان و نووسه ری کتیبه کانی ئەلفیره ق و میله ل و نیحه ل و ته به قات و ئەده ب و ئەنس اب و ئەوانه ی وجودی سه به ئییه کان رۆشن ده که نه وه عەبدوڵلای کورپی سه به که له کتیبه کانی ئەهلی سوننه دا ناوی براوه و باسکراوه که سایه تییه کی راسته و وجودی هیه، ههروه که له کتیبه شیعه ییه کاندا ده رکه وتوو که که سایه تییه کی میژووی حقیقه ته له بهر ئەم راستیانه ههواڵه کانی فیتنه و رۆلی عەبدوڵلای کورپی سه به ته نیا له میژووی ئیمامی ته به ریدا باس نه کراوه به س ته نها نه خراوه ته پال ریوایه ته کانی عه مری ته میمی به لکو له ریوایه تی زۆر راویدا

^۱ عبدالله بن سبا الملقب بابن السوداء، يهودي من صفاء، أظهر اسلام في زمن عثمان بن عفان ظهر له نشاط ملحوظ في الشام والعراق ومصر خاصة.

هاتووه، به لكو هه والی بلاوه له ریوایه تی زانایانی پیشوودا، له ههردوو کتیبی رووداوه میژوییه کانی نیسلام و راو بوچوونی فیه ق و نیحه له کاندای له و ماوه یه دا به راشکاو ی باسی کراوه، ته نیا نه وه هه یه میژووی نیمامی ته به ری جیاوازییه کی هه یه له وانی تر باب ته که ی به فراوانی باسکردووه و زۆر به دووردریژی شیکردووه ته وه، با ناگاداریین گومان و دوودلی له م رووداوانه، که هیچ سه نه دو به لگه یه کیان نییه، مانای نه وه ده گه یه نیت هه موو ئه م هه والانه ده روخت و هه ره س دینیت و زانایان و هه والده ره کانی به گیل و درۆزن ده ره چن و راستیه میژوییه کان ده شیویت و ناوه ژوو ده بیت، نه وه که بوچوونکی راسته و که مه نه ده به نمونه یه کی هه له پینجانی عه قلی وشک و رووت رووه پرووی نه وه هه موو ده ق و ریوایه ته لی شاوه زه فەر به ره بوه ستنه وه، ئایا نه وه راستیه و مه نه ده جیه به نمونه ی لاپه ره یه ک پشت بکه یه نه گشت سه رچاوه گه وره کانی زانایانی پیشوو، زانایانی دوایی، که هه ره هه موویان سه لماندوویانه که عه بدوللای کوری سه به و که سایه تیه کی واقعییه ^(۱)، باسی نیبن و سه به و له کیتیبی نه هلی سووننه دا زۆر هاتووه، وه کو نه عشاری هه مه دان ^(۲)، که شاعیر یکی فارسییه و یه کینکه له شه رعزانه قورئاغوینه کان، به لام شیعی و تووه و به شاعیر ناسراوه نیمامی زه ه بی ده لیت شاعیر یکی به ناویانگی خو شخوانه و خوداناسی کی به ریزه له سالی ی کوچی کورزاوه به زمانی خو ی باسی سه به نییه کانی کردووه و موختاری کوری نه بی عوبهیدی سه قه فی و ده سته و دایره که ی داشۆریه که نه هلی کوفه بوون، دوا ی نه وه ی له گه ل پیاوه ماقوله کانی نه هلی کوفه رای کرد بو به سه ره و به م شیویه دایشۆرین و وتی: "من شایه تم، که ئیوه سه به ئین، من ده زانم ئیوه دارده ستی کوفرو چاک ده تان ناسم" ^(۳).

ئالیه دا ریوایه تی کمان له نیمامی شه عیبیه وه که له سالی (۱۰۳) ی کوچی مردووه نه وه ده گه یه نیت که یه که مین که سیك درۆی هه لبه ست و دیعایه ی کرد عه بدوللای کوری سه به بو ^(۴)، ههروه ها نیبن و حه بیب ^(۱)، که ناوی موحه مه دی کوری حه بیبه کوری

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۷/۱).

^۲ هو عبدالرحمن بن عبدالله بن الحارث الهمداني، المعروف شاعر فارسي أحد الفقهاء القراء لکته قال الشعر وعرف به، قال الذهبي، شاعر مضمه شهر، كان متعبدا فاضلا قتل عام (۸۳) هـ.

^۳ دیوان: أعشى همدان، (۱۴۸).

^۴ تاریخ دمشق، لابن عساکر (۳۳/۹).

ثومديهى هاشميه زانايه له زانستى نه سبب و هوالو زمان و شيعردا، له سالى (٢٤٥)ى
 كوچى مردووه باسى عه بدوللاى سبهء دهكات و به يه كيك له كورانى حبه شهى حساب
 دهكات^(١) هروه ها نه بو عاصمى خو شه ويستى كورى نه حرم كه له سالى (٢٥٣) كوچى
 مردووه .

هوالى سوتاندى نيمامى على ريو ايت دهكات كه كومدلى له سبه نيبه كانى
 سوتاندووه، له كيتبى (الاستقامه) دا^(٣)، هروه ها جاحيز^(٤)، كه له سالى (٢٥٥) كوچى
 مردووه يه كيكه له سهرته له كان ناماژه بو عه بدوللاى سبه نيبى^(٥) دهكات و
 ريو ايه ته كه شى پيش نيبو سبهء نيبه، وه كو دكتور جهواد على تيگه يشتووه^(٦)، كه كا عرز
 دهنگوباسى سوتاندى زهديقه كان له لايه ن نيمامى على - يه وه ريو ايه ته
 صه حيه كانى كتيبه صه حيه كان و سوننه و مه سانيد ه كان ده رده خات و خاتيلو
 ده سه لمي نيت^(٧)، وشى زهديق دوور نيبه له عه بدوللاى كورى سبهء دارو ده سته كهى،
 نيبو ته يميه ده لى: (په پره وى رافزيه كان و به رنامه يان له عه بدوللاى كورى سبه نيبى
 زهديقه وه سرچا وهى گرتووه)^(٨)، نيمامى زه هبى ده لى ت: عه بدوللاى كورى سبه نيبى
 تيژپه رى زه نده قيه كانه، سر ليشيو اوو سر لى شيو نينه ره^(٩)، نيبو حه جهر ده لى:
 عه بدوللاى كور سبه و له تيژپه رى زه نديقه كانه، ده سته و دائيره يه كى هه بو وه پييان
 و تراوه سبه نيبه كان بيرو با وه ريان وايه، كه على نه بى تاليب خودا يه تى تي دايه و

^١ محمد بن حبيب بن أمية الهاشمي، عالم بالانساب والاضراب واللغة والشعر، توفي عام (٣٤٥هـ)، تاريخ بغداد (٢٧٧/٢) ..

^٢ الجري، لابن حبيب، ص (٣٠٨)، عبدالله بن سبأ، العودة ص (٥٣).

^٣ هو خشيش بن أحم بن الأسود النسائي، ترجم له الذهبي، تذكرة الحفاظ (٥٥١/٢).

^٤ هو عمر بن بحر بن محبوب الكتابي، من أئمة الادب والعلم، توفي عام (٣٥٥هـ).

^٥ البيان والتبيين (٨١/٣).

^٦ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١)، عبدالله بن سبأ، للعودة، ص (٥٣).

^٧ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١).

^٨ مجموعة الفتاوى (٤٨٣/٢٨).

^٩ ميزان الاعتدال للذهبي (٤٣٦/٣).

خودايه، عه‌لېش له‌سدرده‌مې خه‌لافه‌تېي خويذا سوتاندني به‌ ناگر^(۱)، باسي‌عبداللّاي سبه‌به له‌ کتېبه‌کاني جه‌رحو ته‌عديلدا هاتووه و نېنو حېبان که له‌ سالي (۳۵۴) ي کوچي مردووه ده‌لّيت: که‌لبي موحه‌مده‌دي کوري سائيسي ئيخباري سبه‌نېيه و يه‌کيکه له‌ پياوه‌کاني عبداللّاي کوري سبه‌به و يه‌کيکه له‌وانه‌ي که ده‌لّين عه‌لي نه‌مردووه ده‌گه‌رېته‌وه بۆ دونيا پېش هه‌ستاني قيامت، نه‌گه‌ر هه‌ورتيک بېينن ده‌لّين نه‌ميري ئيمانداران عه‌لي تيډايه^(۲)، هه‌روه‌ها کتېبه‌کاني ره‌چه‌له‌کناسي جه‌خت ده‌که‌نه‌وه له‌ ناوي سبه‌نېيه‌کان، که نېسه‌ته بۆ لاي عبداللّاي کوري سبه‌به بۆ نمونه کيتابي (الانساب للسمعاني)^(۳)، که له‌ سالي (۵۶۲) ي کوچي مردووه^(۴)، نېنو عه‌ساکير که له‌ سالي (۵۱۷) ي کوچي مردووه، به‌م شيويه پېناسه‌ي عبداللّاي سبه‌به ده‌کات، ده‌لّيت: عبداللّاي کوري سبه‌به، که سبه‌نېيه‌کان ده‌درېته پالي و نه‌مانه‌ش تيډه‌ري رافزييه‌کانن، عبداللّاي له‌ نه‌سلدا يه‌مه‌نېيه و جووله‌که‌يه و به‌بانا ئيسلام بووه^(۵)، عه‌مري کوري سهرف تا که سهرچاوه‌يه‌ک، که هه‌والي عبداللّاي کوري گيڙاپيته‌وه، سه‌يره‌که‌ين نېنو عه‌باس و عه‌ساکير له‌ ميژووه‌که‌ياندا هه‌ندي ريوايه‌تيان هي‌ناوه، که عه‌رمي سه‌يفي هه‌ر تيډا نېيه، نه‌م ريوايه‌تانه عبداللّاي سبه‌به ده‌سه‌لمېنن و جه‌خت له‌ هه‌واله‌کاني ده‌که‌نه‌وه^(۶)، شيخ ئيسلام نېنو ته‌يميه، که له‌ سالي (۷۲۸) ي کوچي مردووه باس ده‌کات، که نه‌سلي رافزييه‌کان له‌ مونافيقه زه‌نديقه‌کانه‌وه و داهي‌نراو داشي عبداللّاي سبه‌نه‌ي زه‌نديقه و زياده ره‌ويان له‌ عه‌ليدا ناشکرا کردووه، داواي ئيمامه‌تيان کردووه ده‌قي قورنانيان پيدا وتووه و بانگه‌شه‌ي بېنگونه‌ي عه‌ليان کردووه^(۷)، شاتبي، که له‌ سالي (۷۹۰) ي کوچي مردووه^(۱)، ناماژه‌ي کردووه که

^۱ لسان ميزان، (۲۹۰/۳)، (۳۸۹).

^۲ الحجر وحسن (۲۵۳/۳).

^۳ عبدالکریم ب. محمد المعاني، توفي عام (۵۶۳هـ)، وتذکره الحفاظ (۱۳۱۶/۴).

^۴ الاناب (۲۴/۷).

^۵ تاريخ دمشق (۳۲۸/۹)، (۳۲۹).

^۶ تحقيق مواقف الصحابة (۲۹۸/۱).

^۷ مجموع الفتاوى (۴۳۵/۴).

بیدعی سبهئی لهو بیدعه بیروباوه پیا نهیه، که په یوه سته به هه بوونی خودایه کی تر له گهڼ خودادا، نه مه بیدعه یه که جیاوازه له بیدعه کانی ترو قسه و باسه کانی تر^(۲)، له کیتابی (خطط) ی مه قریزیدا که له سالی سالی (۸۴۵) کوچی مردووه دهلی: عه بدوللای کورپه سبه به له زه مانى عه لیدا هاتوو بیدعه ی داتاشیوه وتوویه تی عه لی وه سیه تی خه لیفه یی پی کراوه، عه لی ده گه ریته وه بۆ دونیا، گیانی عه لی ده چیتته قالبی خه لکی تر یان نوسخه ی له بهر ده گه ریته وه^(۳)، به لام سه رچاوه کانی شیعه نه وانه که باسی عه بدوللای سبه بیان کردووه نه مانه ن که شی له موحه ممدی عه وله وییه وه ریوایه تی کردووه دهلی: سه عدی کورپی عه بدوللا بۆی گپرامه وه نه ویش له یه عقوبی کورپی یه زیده وه، موحه ممدی کورپی عیسا نه میش له عه لی کورپی مه زیاره وه نه ویش له قوزاله ی کورپی نه یوی ته زدییه وه نه ویش له نه بانى کورپی عوسانه وه دهلی: بیستم له نه با عه بدوللا ده یوت: خودا له عنه تی کردووه له عه بدوللای کورپی سبه به، چونکه نه و عه بدوللایه بانگه شه ی نه وه ی کرد، که نه میری نیمانداران عه لی خو ی خودایه، وه للاهی نه میری نیمانداران به نده یه کی گوپرایه لی خودایه، وه ییل بۆ نه وه ی درۆمان پیوه ده لکیتنی و درۆمان بۆ ده کات، خه لکانیک هه ن شتی وا ده لئین به ناوی نیمه وه نیمه له دلی خو شاندا نایلیین و نه مان وتوو، نیمه ده گه ریته وه بۆ لای خودا، ته به را ده که یین له وانه^(۴). نه م ریوایه ته له رووی سه نه ده وه سه حیحه^(۵)، له کیتابی (الخصال) دا قومی نه م هه والهی ریوایه ت کردووه به لام گه یان دوویه تییه سه نه دیکى تر، به لام خاوه نی (روضات الجنات) باسی نیین و سبه ئی کردووه لای خو ی له سه ر زمانى نه و راستگۆ باوه رپین کراوه ی که له عنه تی کردووه له نیین و سبه به و له بهر تو مه تی درۆ کردن و ساخته کاری و گازه رگیشانی نه یینییه کان و شروقه کردنی نار سه ن (التأویل)^(۶)، دکتور

^۱ ابراهیم بن موسی، محمد الفرناطی، توفی عام (۷۹۰هـ).

^۲ الاعتصام (۱۹۷/۳).

^۳ المواظف والاعتیار (۳۵۶/۳، ۳۵۷).

^۴ رجال الکشی (۳۲۴/۱).

^۵ عبدالله بن سیا الحقیقه المجهول، محمد علی المعلم (ص ۳۰).

^۶ عبدالله بن با، العوده، ص (۶۲).

(سلمان العوده) له كتيبہ كهيدا باسى كۆمهلى له و دهقانه دهكات، كه كتيبہ شيعه ييه كان و ريوايه ته كانيان فوداوه و ناخنيويانه، له عهبدو لئلاى كورى سبه نه وه، ثم دهقانه له وه سيقه توژمار كراوه كان ده چيئت، كه موته نه خيري شيعه نووسيو يانه هه ولى نه وه ده دهن، كه ئينكارى عهبدو لئلاى سبه به بكنه يان دوو دلى بجه نه هه و الله كانيه وه به به لگه ي كال و كرچ و سرچاوه ي زه عيف و نه و سرچاوانه ي كه هه و الله كان ده گيرتته وه^(١)، كه سايه تى ئين و سبه و حقيقه تيكي ميژووييه هيچ ليئليه كي تيذا نييه له سرچاوه سوننييه كان و له سرچاوه شيعيه كاندا چ نه وانه ي كۆن يان تازه كانيان وه كو يه ك باسى عهبدو لئلا ده كه ن.

هه وه ها لاي زۆرينه ي رۆژه لاتناسه كان وه كو (فلهاوزن)^(٢)، فان فولتن^(٣)، ليفى ديلافيدا^(٤)، جولد تسهير^(٥)، و رينولد نكلسن^(٦)، دواين رونلدىسن^(٧)، هه تاكو ئيستاش ئين و سبه و جيگه ي گومانه و به نه فسانه ده زانرى، لاي ده سته يه كي كه م له رۆژه لاتناسه كان وه كو (كيتانى و بردنارد لويس)^(٨)، فريد لندر المتأرجع^(٩) با نه وه ش بزاني ئيمه پشت به نه مانه نابه ستين له رووداوه كاني ميژووماندا، نه وه ي سرچاوه كان سه مانندوويانه، برياريان داوه سرچاوه كۆنه كان يان تازه كان لاي سوننى و شيعه جه ختى نه وه ده كه نه وه كه ئى يين و سبه و جودى هه يه و جوده كه شى ريوايه ته ميژووييه كان جه ختى ليده كه نه وه، وه كتابه كاني عه قيه به ليژمه باسى دهكات، كتيبہ كاني فرموده و پياوان و مرؤفو ويژه و زمان، باسى ده كه ن و زۆربه ي ليكۆله رو تويزه رى

^١ المصدر نفسه.

^٢ الخوارج والشيعة، يوليوس فلها وزن، ص (١٧٠).

^٣ السيادة العربية والشيعة والاسرائيليات، ص (٨٠) فان فولتن.

^٤ تحقيق مواقف الصحابة (٣١٢/١).

^٥ العقيدة والشرعة تلامسية جولد شهير، ص (٢٩).

^٦ تاريخ العرب الادبي في الماهلية و صدر الاسلامي، ص (٢٣٥).

^٧ عقيدة الشيعة، ص (٥٨).

^٨ اصول الاسماعيلية، ص (٨٦).

^٩ تحقيق مواقف الصحابة (٣١٢/١).

فرموده ناسه‌کان له‌سه‌ر ئەم راستییە کۆکن، دەرکەوتووێ یەکه‌مین کەسێ کە گومانی کرد له وجودی عەبدوللای کورپی سەبەه هەندێ له رۆژەلاتناسەکان بوون، پاشان زۆرینه‌ی شیعه پالپشتی ئەم بۆچوونه‌یان کرد بە تاییه‌تی موحدەدیسەکانیان، بە‌لکو هەندیکیان ئینکاری یەکه‌جاره‌کی ئیبن و سەبەه‌یان کرد کە مرۆفی وا هەر نەبووه، پاشان هەندێ توێژەری عەرەبی ئەم سەردەمه ئەوانه‌ی کە سەرسامن بپروبووچوونی رۆژەلاتناسەکان دەرکەوتن ئەمه‌یا رستوو، ئەوانه‌ش کاریگەرن بە کتیبەکانی شیعه و موحدەدیسەکان، بە‌لام ئەمانه هەر هەموویان هیچ بە‌لگه‌یه‌کیان پێ نییه و پالپشتیان نییه تەنیا گومان و ئینکارییه ئەم گومانەشیان داوه‌ته پال ئەندیشه‌و واهیمه و گریمان^(۱)، هەرکەسێ دهبه‌ویت بە فراوانی بچیته‌وه ناو ئەو سەرچاوه و مەرجه‌عانه‌ی کە سوننی و شیعه و رۆژەلاتناسەکان نووسیویانه، له ئیبن و سەبەه و باسیان کردوو، با بگه‌ریته‌وه سەر ئەم کتیبانه (تحقیق موافق الصحابه فی الفتنة) له‌نووسینی دکتۆر محمد محزون، عبداللّه بن سبأ واپره‌ی فی احداپ الفتنة فی صدر الاسلام له‌نووسینی دکتۆر سلیمان بن حمد العوده.

۲- رۆلی عەبدوللای کورپی سەبەه له جۆلاندنه‌وه‌ی فیتنه‌که‌دا.

له‌ سالانی کۆتایی خەلافه‌تی عوسماندا له‌ ناسۆی خەلافه‌ته‌وه شله‌ژان سەری هەلدا له‌ ناو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا له‌ ئەنجامی هۆکاره‌کانی ئەو گۆرانه‌ی کە باسمان کرد، هەندێ له‌ جوله‌که‌کان بۆ هەلی ده‌گه‌ران دەرکەوتنی هەلچوه‌کان کە بوونه کەرەسه‌ی فیتنه‌و ئەوانه‌ی کە به‌ ناشکرا موسلمان بوون و له‌ ژیره‌وه وانه‌بوون، بۆ خۆپاراستن ئیسلامیان وه‌رگرتبوو، یه‌کێ له‌م جوله‌کانه عەبدوللای کورپی سەبەه بوو، کە به‌ ئیبن و سه‌ودا ناسراوه، ئەگه‌ر لی خویندن و فوتیکردنی عەبدوللای سەبەه دروست نه‌بیته‌وه‌کو هەندێ له‌ پینداگره‌کان رۆله‌که‌ی له‌ فیتنه‌بازیدا^(۲) هەل ده‌ئاوسینن هەر به‌ جۆره‌ش دروست نییه بکریته‌ گومان و دوولێ و رۆله‌که‌ی به‌ سوک و بێ قایله‌ت سه‌یر بکریته‌، کە چ ده‌وریکی هەبوو له‌ هەلگیرسانی فیتنه‌دا وه‌کو کەرەسه‌یه‌ک له‌ کەرەسه‌کانی فیتنه‌، کە به‌لکو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ مثال سعید الافغانی فی کتابه (عائیشه والسیاسة).

ناهه موارترین و ترسناکترین هۆکاری فیتنه که بوو هەر چه نده که شو و دۆخه که ساز درابوو بۆ فیتنه و کۆمه لێ هۆکاری تر ده ستواری بوو، مه به ست له و کارانه ی ئه بن و سه به و کردی نه و راو بپرو باو هه ره بوو، که بانگه شه ی بۆ ده کرد و خۆی هه لیده به ست به که یفی خۆی و دلّه جووله که یی به کینه بازه که یه وه دروستی ده کرد و ریکیده خست و بۆ مه رامه کانی ره و اجی پیده داو ده ی هۆنده وه و ناما نه کانی پێ ده چاند، نه و کا برایه ده ستیک بوو له کۆمه لگه ی ئیسلامیدا و ئیره یی به سه ر بلندی و یه کیتی موسلمانان ده برد و ناگری فیتنه ی هه لده خشان و تۆوی دووبه ره کی ده چاند له نیوان تاکه کانی موسلمانانان نه م کا برایه له جووله ی نه و هۆکارانه بوو که بوونه مایه ی کوشتنی ئیمامی عوسمان و ئوممه ت بوو به گروژ گروژو حیزب حیزب^(۱).

پوخته ی نه م قه ناعه تانه ی عه بدوللا که هاوردی له سه ره تا وه کۆمه لێ ده ستپیک ی راست و جوانی هینا، به لām په یامینکی بو ده له و خرابی له سه ر بنیات ناو له لای کال فام و تیژ په ره کان و هه وه سه بازه کان رازان دییه وه ره و اجی پێدا، له سه وه رینگه یه ک له رینگه کانی خوار و خێچی خۆش کرد، به لām که سانی چوار ده وری باش حا لی نه ده بوون له رایه کانی بۆیه کۆبوونه وه له لای نه ویش ده رگای قورثانی بۆ کرد نه وه به مه رامه گلا وه کانی قورثانی بۆ ته ئویل کردن و به م چه شنه وتی: (سه رم سوپ ده مینیت له و که سانه ی گومانیان وایه عیسا ده گه رپتته وه که چی باو هریان نییه موحه مه د ده گه رپتته وه، خوا ی گه وه ده فه رموی: (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ)، که واته موحه مه د زیاتر شایه نی گه رانه وه یه هه تا عیسا)^(۲)، هه ره ها رینگه یه کی قیاسی فاسدی کرده وه بۆ بانگه شه کردن له سه ر ئیسه پات کردن و هسه ته ی پێغه مبه ر ﷺ بۆ عه لی، که عه لی میراتگری جیگره وه ی بیته، به م قسه یه پاساوی ده هینایه وه، که (هه زار پێغه مبه ر هه بووه، هه ر پێغه مبه ر یکیش جیگره وه ی هه بووه، عه لیش جیگره وه ی موحه مه د ﷺ ه)، پاشان ده بیوت: (موحه مه د ﷺ دوا هه مین پێغه مبه ره، عه لیش دوا هه مین جیگره وه یه)^(۳)،

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۲۷).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۳۴۷).

^۳ المصدر نفسه.

کاتی ئەم بۆچونانە لە ناخی شوینکەوتەکانیدا جینگە ی گرت نیتەر هەنگاوی نا بۆ نامانجە
 نەخشە کێشراوە کانی، ئەویش دەرجوونی خەلکە لە فەرمانی خەلیفە عوسمان، ئەم حەزو
 ناواتەش لە ناخی هەندئێ لەو کەسانە ی چوار دەوریدا سەری گرت، ئەویش پیتی وت:
 (باشە کێ لەو زالمترە، وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ بشکێنێ و پێی بخاتە سەر وەسیەتی
 پێغەمبەر ﷺ، خۆی بکاتە فەرمانرەوای ئوممەت)، پاشان پیتی وتن، کە عوسمان ئەم
 خەلافەتە ی بە ناحق وەرگرتوو، چونکە لە وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ لایداوە، راپەرین بۆ
 راستکردنەوێ ئەم کارەو بیجولێنن و دەست بکەن بە توانجدان لە والییە کانی عوسمان و
 فەرمان بکەن بە چاکەو رێگری بکەن لە خراپە خەلکیش مەیلی دەسوێرێ بە لاتاندان
 بانگیان بکەن بۆ ئەم کارە گرنگە^(۱)، بەم شێوەیە جارچییه کانی پرش و بلاو کردو کتاب و
 نووسراوی نووسی بۆ ئەوانە، کە نالەباربوون لە شارەکاندا ئەوانیش بۆیان دەنووسییه وە،
 رایە کە ی خۆیانیان بە نەینێ دەهێشتەو لەسەریشەو خۆیان وا نیشان دەدا، کە فەرمان
 بە چاکەو رێگری لە خراپە دەکەن، نامەیان دەنووسی بۆ خەلکی شارەکان بە نووسینێک
 بوو کە هەرچی نەنگی و خواری والییەکان بوو تیایدا دەنووسی و براکانیشیان لە شارەکان
 بەم چەشنە وەلامی یە کتریان دەدا یەو، لەم شارەو بۆ ئەو شار بەم دەستووورە ئەم
 جارچییه یانە هەر یە کە یان لە شاری خۆیدا بلاویان دەکردهو بۆ ئەو ی بیته چەرەساتی
 خەلکی شارو بە پانتایی زەویدا پەخش بیتهو، ئەمانە ئەو مەبەستەیان هەبوو کە
 دەربریان نەدە کرد پێچەوانە ی ئەو شتە دەجولانەو کە رایان گەیاندبوو، بە پەنھانی
 کاریان دەکرد خۆیان دەر نەخست ئەهلی میسر وتیان (ئیمە سەلامەتین لەو شتانە ی
 کە ئەوان پێو ی گیرۆدەبوون، ئەهلی مەدینە لە هەرھەموو شارەکانەو نامە ی گلەیی و
 شوڤاری هات بۆیان وتیان ئیمە سەلامەتین لەو شتانە ی خەلکی تیی کەوتوون)، لەم
 دەقەو ئەو شێوازە دەر دەکەویت کە عەبدوللای کورپی سەبەء پەیرەو ی کردوو ئەویش
 ویستوو یەتی کە کێشەو ناکۆکی بخاتە ناو خەلکی لەنێوان دوو هاوێل لە چاوی
 خەلکدا^(۲).

^۱ المصدر نفسه.

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

یه کیکیان دابنیت به حهق لی زه وتکراوو مهزلوم ئه ویش (عهلی)یه، دووهه میشیان دابنیت به حهقخۆز ئه ویش عوسمانه، پاشان دواى ئه مه ههولئى داوه خه لکى بیزوینیت به تاییه تی له کوفه دا دژی ئه میری والیه کان به ناوی فرمانکردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه، ئه مانهش بۆ بچوکترین رووداو ده خرۆشانه سه ر والیه کان و ده روژان، باش بزانه عه بدوللا زۆر گرنگی ده دا به و عه ره بانه ی که که ره سه یه کی خا و بوون له باربوون بۆ به جیهینانی پیلانه کانی ئه عرابه قورئاغۆینه کانیا ن هه لده نا و ئیشتیبایان ده کردن به ناوی فرمان کردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه و ته ماعبازه کانیا ن به پروپاگهنده ی ره قاوی و ده ست هه لبه ست هه یه جان پی ده کردن و ده یانهینانه چه پۆکان له دژی ئیمامی عوسمان، بۆ نمونه ده یان وت: عوسمان هه رگۆی به خزمه کانی خۆی ده دات و به لیشا و له به یتولمالی موسلمانانیا ن پی ده به خشی و پاوه ن قۆرغ ده کات بۆ خۆی و شتی تر له و تۆمهت و ته شه رانه ی که ده روونی غه و غاچییه کانی پی ده بزوا له دژی عوسمان، پاشان ئه م کابرایه ده سته و تاییعه که ی خۆی تیزه ده دا بۆ ناردنئى نامه و گه یاندنی هه واله خراپه هه راسانکه ره کان له شاری خۆیا نه وه بۆ شاره کانی تر به هه مان شیوه خه لکی هه موو شاره کان وا بیریا ن ده کرده وه بارودۆخ ئه وه نده خراپ بووه زیاتر هه لئاگری و بارودۆخ ته وا و تیکچووه، ئه وه ی که سوودی له بارودۆخه که وه رگرت سه به ئیه کان بوو، چونکه خه لکی قسه کانی ئه مانی هه وانده که لکی ئه وه یان وه رگرت که بلئسه ی ناگری فیتنه هه لگیرسیت له نا و کۆمه لگه ی ئیسلامیدا^(۱)، ئیمامی عوسمانیش هه سته ی کرد به م حاله ته که شتی که له ژیا نی شاره کانداهه یه و گیتی ده دن و ئوممهت دراوه به شه رو ناژاوه، بۆیه وتی: (وه للاهی ناشی فیتنه ئه گه ری و ده سته ی پی کردووه خۆشه ختی بۆ ئیمامی عوسمان ئه گه ر بمرئ، به لام ده سته کاریی نه کا و نه بچوئینیت)^(۲).

ئهو شۆینه که ئیبنو سه به ءه کردی به هیلانه له میسر بووه له میسریشدا که سائیک هه بوو ده نگۆیا ن ده ته نده وه دژی عوسمان، خه لکی دنه ده دا، که روو بکه نه شاری مه دینه و روژاندنی فیتنه بینوی ئه وه ی، که عوسمان به ناحق خه لافه تی گرتووه ته ده سته و عه لی

^۱ الدولة الاموية، يوسف العث، ص(۶۸)، وتحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۳۵۰).

یان به جیگره وهی پیغه مبهەر ﷺ حساب ده کردو باسی وهلی عه هدی پیغه مبهری ﷺ، مهبهستی ئیمامی عدلی بوو^(۱)، به نووسینیکی قۆپی کرد له خه لکه که ئیدیعیای ئه وهی کرد که ئهم نوسراوه له هاوه له مهزنه کانه وه ریوایهت کراوه، ته نانهت چوو بۆ لای ئه عرابه کانی مه دینهی منه وه کۆبوونه وهی کرد له گه ل هاوه لاندنا که سی ده ست نه که وت پشتی بگری و له سه ری بیته و ته به رایان کرد، له و نامه و کیتابانه ی که درابوه پالیان و به ناوی ئه وان وه بلاوی کرد بو وه، که خه لکی هان به دن له سه ر ئیمامی عوسمان^(۲)، ئیمامی عوسمانیش هاته ریگی ئهم ناژاوه چپانه و هه ق و ناهه قی بۆ لیکندانه وه، به لکو وتووێژی له گه ل کردن ده ریاره ی ئه و شتانه ی دابوو یانه پالی و به ره په رچی درۆ هه لبه سه ته کانیانی دایه وه، کاره راست و دروس ته کانی بۆ لیخن کردن، هه تا به کی له ئه عرابیه کان که مالیکی کورپی نه شه ته ری نه خه عی بوو وتی: له وانیه ئه مه فیلتیک بیته و به سه ر ئیوه دا بیته^(۳) ئیمامی زه هه بی ده لیت عه بدوللای کورپی سه به ه هه لگی سه ی نه ری فیتنه یه له می سه ردا و ئه و تۆوی دووبه ره کی می حنه ت و ته نگو چه له مه ی چاندوو وه به شان دوویه تی به سه ر والیه کاندنا به سه ر ئیمامی عوسماندا^(۴) له م کاره شدا ئیبن و سه به ه ته نیا نه بو وه، به لکو کاره کانی له ناوا خنی تۆرپیکدا بو وه له مو تانه ره چیه کان و هه زار پییه ک بو وه له دروس ته کردنی شیوازه کانی فیله و ته له که و ساخته چیه تی و چینی نو دۆزینه وهی ئه عراب و قورئا خوی نه کانیان دا و غه یری ئه مانه ش ئیبن و که سه ر ریوایه تی کردو وه که به کیته له هۆکاره کانی هاندان له دژی عوسمان و هه لنانی حزبه کان بۆ سه ر عوسمان ده رکه وتنی عه بدوللای سه به ه و رۆش تنی بوو به ره و می سه رو بلا و کرد نه وهی ئه و قسانه بوو که له لایه ن ده روونی خۆی به وه دای تا شیبوو هه لیه سه تبوو، خه لکیکی زۆری نه هلی می سه ری پی مو بته لا بوو^(۵)، می ژوو نووس و زانا

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۴۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۶۵).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۱).

^۴ المصدر نفسه (۱/۳۳۸).

^۵ البداية والنهاية (۷/۱۶۷، ۱۶۸).

ناوداره کانی پیشین و ئەم ئوممەتەو پاشینە کەیشی ریکن لەسەر ئەوێ عەبدوللای سەبەو
 لەناو موسلماناندا بە کۆمەڵی بیروباوەرو هزرەو دەرکەوت و پلانی سەبەئییەکانی کیشا
 بۆ ئەوێ موسلمانان لە دینە کەیان دوورکەونەو و پینچی تیدەن و لە گوێپرایەلی
 ئیمامە کەیان دەرچن و دووبەرەکی و ناکۆکی بجنەن نێوان موسلمانان، کۆمەڵی خەلکی
 ئازاوەچی لە دەوری کۆبوویەو و تاقمی سەبەئیی لێ پیک هات ئەو سەبەئییە کە
 ناسراوە بە هۆکارێ لە هۆکارەکانی ئەو فیتنەییە کە بە کوشتن ئەمیری ئیمانداران
 عوسمان کۆتایی هات، ئەوێ ئاشکرا بوو لە پیلانی سەبەئییەکان ئەوێ، کە زۆر
 تەنزییمان هەبوو، زۆر لێزان بوون لە ئاراستەکردن و پەخش کردنەوێ
 بیروبووچوونە کانیاندا بۆ ئەوێ بیته جله و کیشی پرویاگەندەکانی و کاریگەری بجاتە نێوان
 ئازاوەچی و کالقام شوانەکان هەروەها زۆر چالاک بوون لە دروستکردنی لق و شانە لە
 بەسەر و کوفە و میسرو دەمارگیری خێلایەتیان دەقۆستەو و مەکۆی ناپەزایی
 ئەعراب و کۆیلەو ژێردەستەکانیان دەروژاند زۆر لێزان بوون بۆ ئەو شوینانە کە لە
 ژیانی خۆیاندا حەساسن و بەچی حەساسییان بەرز دەبیتهو^(۱).

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۳۹).

به‌شی‌جه‌وتهم :

کوشتنی‌عوسمانی‌کوری‌عه‌فان

باسی یه که م: هه لگیسانی فیتنه

درۆزنه داخ له دله کان له لابردن و بهرکه نارکردنی وه لیدی کوری عهقه به دا سهرکه وتن و له والیه تی کوفه لایان بردو عوسمانیش سه عیدی کوری عاصی ده ستنیشان کردو کردی به والی تازهی کوفه، کاتی سه عید گه شته ویلایه تی کوفه چوو ه سهر مینه بهر که و سوپاس و ستایشی خودای کردو وتی: (نایا ده زانن فیتنه و ناژاوه سهری ده رهینا و له ناوتاندا؟ وه لاهی نه کیشم به رومه تیدا هه تا له بیخ ده ری ده هینم، یان زال ده بیته به سهرمدا نه و رۆژه ده بهم جله و گیری ده روونی خۆم)^(۱).

پاشان سه عید سهردانی نه هلی کوفه ی کردو نه حوالی پرسین و راوبۆ چوونی خه لکی هه لسه نگاند ده رکی کرد فیتنه قولۆ رۆچوو ه کۆمه لێ خه واریج و داخ له دل و دوژمنی ئیسلام تۆ به لیان به ستوو ه، بۆ فیل و ته له که و ناژاوه نانه وه، شوان و هه رچی و په رچی و نه عراب و ناژاوه چیه کان چوونه ته سهر قه ناعه تیان^(۲)، سه عیدیش نامه یه کی نووسی بۆ نه میری ئیمانداران عوسمان و هه والی نه و وه زعه هه له ق و به له قه ی کوفه ی تیتیدا یه نووسی بوی: (نه هلی کوفه کاروباره کانیا ن هه لشیواندوو ه و شلۆغ کردوو ه، خه لکی ماقول و به شه رف په راویز خراوه پیشین و میژینه کانیا ن فه رامۆش کردوو ه و نه وه ی ده نگی سواره پاشینه پاشکۆکان و نه عرابه ره جاله کانه ته نانه ت که سیکی ماقول و نه زموندار ی تیدا نییه!..)، نیمامی عوسمانیش به م شیویه وه لامی دایه وه، نامه یه کی بۆ نارد و داوای لی کرد بوو بارودۆخی خه لکی ریك بجاته وه و له سهر بنه مای جیهاد و پیشینه بی پۆلینیا ن بکاته وه و نه هلی عیلم و راستگۆ جیهاد بجاته پیشی نه وانی تره وه، تیتیدا نووسی بوی: (نه هلی ده ستپیشخه رو پیشینه کان بجه پیشی نه وانی تر و فه زلیان به ده به سهر نه وانی تر دا، چونکه خودای گه وه له سهر ده ستی نه مانه شارو ولاتانی رزگار کرد، نه وانه ی که دوا ی نه مانه چوونه ته نه و ولاتانه و پاش فه تحکردن تیی چوون وه کو نه عرابه کان بجه دوا ی پیشینه موجهیده کان مه گه ر نه و پیشینانه ی، که سستییا ن کردوو ه له جیهاد و گه یاندنی حه ق و پی هه لنه ستاون و پاشینه کانیا ن کردوو یه تی،

^۱ تاریخ الطبری (۳۸۰/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص (۱۳۳).

پینگه‌ی هموو مروقی پپاریزه و حقی هر هه‌موویان به دادپه‌وه‌ری بده، چونکه ناسینی که سایه‌تی مروقه‌کان ده‌تگه‌یه‌نیت به دادپه‌روه‌ری نینوانیان^(۱).

سه‌د هه‌ستا به جیبه‌جیکردنی ته‌وجیه‌اته‌کانی عوسمان و هه‌والی دا به خه‌لیفه که‌چی کردوو و چۆنی کردوو، عوسمان هه‌ستا نه‌هلی (جل و عه‌قد) ی کۆکرده‌وه له مه‌دینه و هه‌والی بارودۆخی کوفه‌ی پیدان و باسی دا‌چوونی فیتنه‌که‌ی کوفه‌ی بۆ کردن، و پرای لپپنجینه‌وه‌کانی سه‌عیدی کورپ عاص که رووبه‌رووی بووه‌ته‌وه، نه‌وانیش وتیان: (کاریکی په‌سه‌ندت کردوو پیکاوته، نه‌هلی فیتنه‌ چاوشکین بکه‌و بۆ هیچ شتی و مه‌یاغه‌ پیشی خه‌لکانی ترو خوارده‌مه‌نی و بژیویان مه‌ده‌ری و کاریکیان پی مه‌سپیره که شایسته‌یان نه‌بیت، چونکه نه‌گه‌ر کاریک بده‌یته ده‌ستیان و شایسته‌یان نه‌بیت نه‌وکاته جیبه‌جیی ناکه‌ن، به‌لکو کارولی ده‌که‌ن)، نیمامی عوسمانیش وتی به‌وان: (نه‌ی نه‌هلی مه‌دینه خه‌لکی ملیان ناوه به‌ره و فیتنه نیوه‌ش خۆتان ناماده‌که‌ن بۆ رووبه‌رووی بونه‌وه‌ی، ده‌ست بگرن به حه‌قه‌وه به‌م زوانه هه‌والی فیتنه ده‌بیستن و یه‌ک به‌یه‌کیتان بۆ ده‌گپرمه‌وه)^(۲).

یه‌که‌م: هه‌وه‌سبازه‌کان نازاریان ده‌چه‌شت به‌چاک‌سازییه‌کان

خه‌لکی ره‌شۆکی و شوان و عه‌ره‌به و وشکه‌کان په‌ست و نار‌ه‌ه‌تی نه‌وه‌بوون هاوه‌له پیشینه‌کان و تیکۆشه‌ره‌کان و زانایان و خواناسه‌کان و سته‌مدیده‌کانیان ده‌خسته‌پیشی نه‌وان و فه‌زلیان ده‌دا به‌سه‌ریاندا و بانگ ده‌کران بۆ کۆرو دانیشتن و راویژکردن و سه‌رۆکایه‌تی و ایان لی هاتبوو ره‌خنه و گله‌بیان ده‌گرته نه‌و والییانه‌ی که نه‌مانه‌ی پیش ده‌خست و راویژی پیده‌کردن و نه‌م کاره‌یان به‌فه‌رق و جیاوازیی داده‌ناو به وشکی و نایجیان حسیب ده‌کرد بۆ خۆیان و به‌بی ره‌واجی و نادانان داده‌نا بۆ خۆیان، مروقه‌کینه‌بازوو دوابراوه‌کان نه‌م رایه‌یان قۆسته‌وه له دلی خۆیاندا و بیژاری و نارازییه‌تیا چاند له ده‌روونی خه‌لکدا دژی خه‌لیفه‌و ده‌ولت و کاره‌کانی سه‌عیدی کورپ عاصیان ره‌فز کرده‌وه و پروپاگه‌نده‌یان له دژی سه‌عید بلاوکرده‌وه له نینوان خه‌لکیدا، خه‌لکی کوفه به

^۱ تاریخ الطبری (۳۸۰/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۸۱/۵).

گشتیی قسهو قسه لۆکی ئەم داخ لە دلانە ره فر کرده وه، به ده رچونیان دانانو به قسه بیان نه کردن، به لآم داخ له دلەکان لئی بیده نگیبون و در دۆنگییه که بیان شارده وه و ده بریان نه ده کرد، چونکه زۆریه ی زۆری موسلمانان ره فری قسه ی ئەوانی ده کرد، به لآم به نه یینی لایه نگره عه ره به ده شته کییه کان و غه و غاچییه کان و داخ له دلە هه لّخه له تینراوه کانیان تی ده گه یاند^(۱)، دوژمنه سه رسه خته کان له جو له که و گا ورو ناگر په رسته کان مونا مه ریه یان ده کرد له دژی نیسلام و موسلمانان و په رپاگه نده ی درۆینه یان بلا و ده کرده وه له دژی خه لیفه و والییه کان و ئەو هه لّو سه هوانه یان ده چنییه وه که له هه ندیکیان ده رده که وت له نه نجامی هه یه جانی عامه ی خه لکی له دژیان و سه دان درۆ ساخته و ده ست هه لّبه ستیان پتیه ده لکاند ناما نجیشیان بلا و کرد نه وه ی فه و زا به ره لّایی و قول کرد نه وه ی ته فره قه بوو له نیوان موسلماناندا ئەمانه شیان بۆ خزمه تکردنی کینه و داخ و غه یری خۆیان بوو دژی ئەو نیسلامه ی که زالبو بوو به سه ر دیانه ته بوچه له که یاندا و نیزامی حوکمی نیسلام ده سه لاتی روخاند بوون و هه لّقه ی ولاتی دابوو، ده ستی کیشابوو به سه ر سوپا که یاندا، ئەم دوژمنانه خۆیان ساز دابوو بۆ به ده سته یینیان مه رامه کانیان، ئەم سه رسه ختانه له خه لکی ره شوکی شو ان و گیل و گه مژه پیکه اتبوون، داخ له دلەکانیش چواره وریان گرتبوون و ته مییان ده کردن و تیژیان ده کردن وه و خیزه یان ده دان دژی خه لیفه یان یه کیك له ئەمیره کان، ئەم دوژمنانه کۆمه له یه کی نه یینیان پیکه وه نا که پر چه په لّی بوو ئەو که سانه یان کرده ئەندامی ئەم کۆمه له یه که ده اتن به ده میانه وه و بو بوون به شوینکه وتیه یان له شاره گه ره کان و هه ریمه تازه کان و تۆری په یه نده یی نیوانیان کرد بووه نه یینی^(۲) و گه وره ترین لقی ئەم ده سته گلاوه له کوفه و به سه ره و میسر بوو، له شام و مه دینه یی منه وه ره ش هه ندی ئەندامیان هه بوو^(۳).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص(۱۳۴).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص(۱۴).

^۳ المصدر نفسه ص(۱۲۴).

دووم: عهبدوڻلاڻي سبهئي جو ٺلهه سهردهستهي عهصابهكان بوو

عهبدوڻلاڻي سبهئي تاوانڪار وهسيهتي ڪردبوو ٻو شويتنڪهوتهڪاني له ناو ٺهو ڪوملهه سرييه نهگريسهدا ڪه له هموو شارهڪاندا بلاويهان ڪردبوو، پئي وتن: (راهپرن لهم پيئاوهداو بولئين و سهرهتا دهست بڪهن به توانجو تهشردان له والي و ٺهميرهكانو ٺهو ڪاربهدهستانهي ڪه خهليفه دهستنيشاني ڪردوون و بشلئين فرمان به چاڪه و ريگري له خراپه دهڪهين^(۱))، ٻو ٺهوهي سهرنجي خهڻڪي رابڪيشن به لاي خوتانداو بانگهشهيان بڪهن ٻو ٺهم شورشه)، عهبدوڻلاڻي سبههء جارچيههڪاني پرشو بلاو پيڪرد به شارهڪانداو نامهي نووسي ٻو شويتنڪهوتهڪاني ٺهوانهي، ڪه گندهل بوون له شارهڪانداو خويان دابوهه پال عهبدوڻلاڻا، ٺهوانيش وهلامي نامهڪهيان دهدايهوه، عهبدوڻلاڻا شويتنڪهوتهڪاني دهجولاند له شويتنڪهوتهڪاني تر بهراو بوچوونهڪاني و بانگي لايهنگرهڪاني دهڪرد به نهيني ٻو ٺهوهي ههڻگهريئهوه له واليي و خهليفه ڪار بڪهن، ٻو لابردي عوسمان لهسهر خهلافهتي ٺهم دوژمنانه به رواڻهت و ايان دهردهخست ڪه فرمان به چاڪه و ريگري له خراپه دهڪهن، ٻو ٺهوهي ڪار بڪهنه سهر دهرووني خهڻڪي و سهرنجي خهڻڪ رابڪيشن و فريبيان بدن، شويتن ڪهوتهڪاني ٺهين و سبههء دهستيان ڪرد به درو هونينهوهه ههڻبهستن لهبارهي ههڻو عهبيي ٺهميرو واليههڪانو له ڪاتيڪدا بلاويان دهڪردهوهه دهيان گهراند به شارهڪانداو ٻو يهڪترييان نارد خهڻڪي ٺهم شاره ڪيتابي لي خويتندي دهنووسي و دهينارد ٻو شاريڪي ترو پري دهڪرد له درو دهلهسه، خهڻڪي شارهڪانيش ٺهم نوسراوه ساختهڪاريههڪاني دهخويتندهوهه بهسهر خهڻڪداو گشتيي عهيب ڪرتن وههڻه دوزينهوهي واليهه ٺهميرهڪان بوو دهيان بيست ٻو ٺهوهي ٺهوانيش گوي ههڻخن ٻو تنگي و ههڻي واليههڪان خهڻڪي شارهڪاني تر دهيان وت ٺيمه شوڪر سهلامهتين لهو نارهدتيانهي هاتوهه بهسهر موسلماناندا هيچ ڪيشهيهڪمان نييه، بهلام ٺهو قسانهي دهيان بيست تهصديقيان دهڪردو دهيان ههواند، ٺا بهم شيويهه سبههٺيههڪان زهويان گندهل ڪرد، سهريان له موسلمانان شيواندو دروشميان لهت و پهت ڪرد ناجوريان خسته نيوا برايهي و يهڪيتيي خهڻڪهوه خهڻڪيان دنهداو ههڻيان چاند دڙي

^۱ تاريخ الطبري (۳۴۸/۵).

والی و نه میره‌کان و چندین نیفتیراو پالانتهمیان بلاو کرده‌وه دژی خودی عوسمانی خلیفه، نا بهم تاوانه ریخکراوه موتالاکراوه، که به‌وی‌پری لیژانییه‌وه چنرابوو نهو شته‌یان ده‌یوست که ده‌ریان نه‌ده‌خست و نهو مه‌رامه‌یان ده‌شارده‌وه، که بانگه‌وازیان بۆ نه‌ده‌کرد، نامانجیان لابرندی نیمامی عوسمان و ده‌ستگرتن به‌سهر ده‌وله‌تی نیسلامدا^(۱) بوون نیبن و سه‌به‌ه رویی کرده‌ه شام بۆ نه‌وه‌ی سهر له‌هه‌ندی که‌سی نه‌وی بشیوتنییت و سه‌ره‌نجیان راکیشییت، به‌لام سهرکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هینا و نامانجه‌ه شه‌یتانییه‌که‌ی به‌دی نه‌هات، چونکه‌مه‌عاویه له‌که‌میندا بوو^(۲) به‌ته‌وه‌ره‌ی خۆیه‌وه بوو، چوه‌به‌سره بۆ نه‌وه‌ی شوینکه‌وتوه سنوریه‌زینه‌کان و داخ له‌دله‌کان و شوانه‌گه‌مژه‌کان هه‌لخزینی نه‌وکاته والی به‌سهر عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عامری کوره‌یز بوو پیاویکی بریاربه‌ده‌ست و دادوهر و راسال بوو، کاتی نیبن و سه‌به‌ه گه‌شته به‌سره چوه‌مالی پیاویکی پیس و ناله‌بار که به‌شه‌قاوه و چته‌ناسراوبوو نه‌ویش هه‌کیمی کورپی جه‌بله بوو^(۳)، هه‌وال گه‌یشت به‌عه‌بدو‌ل‌لای عامر، که پیاویکی نامۆ لای هه‌کیمی کورپی جه‌بله لایداوه میوانی نه‌وه، هه‌کیمی کوری جه‌بله پیاویکی دزو جه‌رده‌بوو، کاتی سویاکانی جه‌هاد گه‌رانوه بۆ به‌سره، هه‌کیم خۆی دواخست و نه‌گه‌رایه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌ولاتی فارسه‌کاندا فساد بنیته‌وه و غیره‌تی نه‌هلی زیمه‌ه بجه‌لینییت و ده‌ستدریژی بکه‌نه سهر زه‌وی موسلمانان و به‌که‌یفی خۆیان لیی بپن، نه‌هلی زیمه‌ه موسلمانان سکا‌لایان گه‌یاند هه‌نیمامی عوسمان نه‌ویش نوسراویکی نووسی بۆ عه‌بدو‌ل‌لای عامر پینی وتبوو: (هه‌کیمی کورپی جه‌بله) زیندانی بکه‌و مه‌هیله‌ه بجه‌یته‌ه ده‌ره‌وه، هه‌تا نه‌قل و هۆشی ده‌رده‌که‌ویت، عه‌بدو‌ل‌لای عامریش له‌خانوه‌که‌ی خۆیدا زیندانی کردو نه‌یده‌توانی له‌به‌سره‌ه ده‌ریجییت، نا له‌کاته‌ی که‌هه‌کیمی کوری جه‌بله‌ی دزو جه‌رده‌ه له‌ژیر مانه‌وه‌ی زۆر کاریدا بوو، له‌خانوه‌که‌ی خۆیدا، عه‌بدو‌ل‌لای سه‌به‌نی جوله‌که‌ لایدا لای و رابه‌رایه‌تی^(۴) و کینه‌ه داخ و

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۲۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ المصدر نفسه (۱۲۸).

^۴ الأزرع: سین الخلق.

گازنده و یاخیبوونه که ی حد کیمی قۆسته وه و سازیدا بۆ مه رامه کانی، حد کیمی جه بله بوو به داردهستی ئیبنو سه بهء له به سه ره دا، حد کیمیش هه ستا سه سه خته له پری ده رجوه کان هاوچه شنی خۆی ناساند به ئیبنو سه بهء، ئیبنو سه به ئیش نه فکاره کانی خۆی چاند له ناخیدا و کردنی به سه ریازی کۆمه له سپیه نه گریسه که ی، ئیبنو سه بهء کاتی عه بدوللای عامر زانی به ئیبنو سه بهء بانگی کردو پیی وت تو کئی؟ وتی: من عه بدوللای سه به ئم، پیاوئیکی نه هلی کیتا بم و نیسلامم بۆ باسکراوه منیش موسلمان بووم، باسی په نای تۆم بۆ کراوه و حه زم به سایه ی تۆیه و هاتومه ته لاتان، عه بدوللای عامر وتی: ئەم قسانه چییه لیتی ده بیستم له ویلایه تی من ده رچۆ پرۆ، عه بدوللا له به سه ره ده ری کردو ئیبنو سه بهء به سه ره ی به جیه ئیشت، دوای ئه وه ی چهند پیاوئیک و چهند شوپن که وته یه کی تیا به جیه ئیلو کردنی به لقیکی حزبی سه به ئی جووله که، ئیبنو سه بهء چوو بۆ کوفه و له وی کۆمه لئی پیاو ی موخه ریفی ده ست که وت و ناماده باش بوون بۆ پیشوازی کردنی و سازیدان و کردنی به حزب و جه ماعه تی خۆی و له وی هیلانه ی دروست کردو هیلکه ی کردو جووجه له ی هه له ئینا و کاولی کردو فه سادی نایه وه، کۆمه لئی خه لکی گه مژه و گاوان و لۆزه حه زیان پی کردو خۆیان دایه پالی به تاییه تی نه وانه ی که داخ له دل و تاوانبارو یاخیبووه کان بووه، ئیبنو سه به و په یوه ندی نهینی پیکه وه دروستکرد له نیوان بنکه که ی خۆی و شوپنکه وته کانیدا له مه دینه و به سه ره و کوفه و میسر، عه بدوللا پیاهه کانی ده سوراند له نیوان ئەم شارانه دا^(۱)، هه ول و کۆششی ئیبنو سه بهء و دارو ده سه ته کانی ماوه ی شه ش سالی خایاندو کاره شه یتان ناسا کانیان له سالی سیدا دهستی پیکردو له کۆتایی سالی سی و پینجی کوشتنی ئیمامی عوسماندا سه رکه وتنو له درێژایی خه لافه تی ئیمامی عه لیدا هه ر فه سادیان ده خسته وه، سه به ئیه کان بریارندا سه ره ته ی فیتنه که یان له کوفه ده ست پی بکه ن^(۲).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۲۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۱۳۰).

سېئەم: ئەھلى فېتنە لە مەجلىسى سەئىدى كورى عاصدا فەسادو ئاژاۋەيان دەنايەۋە.

رۆژى لە رۆژانى سالى (۳۳)ى كۆچى سەئىدى كورى عاص لە دانىشتىكى گشتىدا دانىشت و عامەى خەلكى لە چواردەورى بوو، لە نيوان خۆياندا گفتوگۆيان دەكردو مشتومريان دەكرد، ئەم خەۋارىجە سەبەئىيەيانە دزەيان كرده ناو ئەم مەجلىسە و كاربان بوؤ فەسادو ويران كردنى دەكردو ئاگرى فېتنەيان خۆش دەكردن قسەو وتوئۆ هات و چوو لەو دانىشتنەدا، لە نيوان سەئىدو يەكى لە ئامادە بواندا، كە خونەيسى كورى حوبەيشى ئەسەدى قسەيەك دروست بوو، گرفت كەوتە نيوانيان و راي جياۋازيان هەبوو، حەوت خەۋارىجىش كە فېتنەچى بوون، ئاژاۋە گېرپوون لەوى دانىشتبون، ئەوانەش جوندوبى ئەزدى بوكە كورە دزەكەى خۆى كوشتى بە هۆى ئەۋەى، كە بەشدارىي كرددبوو لە كېشەى پياوكوژىداو يەكىكى تريان ئەشترى نەخەعى بوۋە، ئىبنو ئەلكەۋاۋ بوۋە، صەعصەعەى كورى صوحان بوو، ئەم فېتنەبازانە ئەم ھەلەيان گرتەۋە ھەستان بۆ لىدانى خونەيسى ئەسدى لە مەجلىسەكەداو باوكى خونەيسىش ھەستاو يارمەتى داو رزگارى كرد لىياندا سەئىدىش ھەللىدا دەستيان بگرىت و لە يەكترى نەدەن دەستيان ھەلنەگرت و كورو باويكان بوراندەۋە رايان كرد بە لىدان لەۋلاۋە خىلى ئەسەد هاتن بۆ تۆلەكردنەۋى نەۋەكانيان و خەرىك بوو جەنگ بکەۋىتتە نيوان ھەردوو گرۆيەكە، بەلام سەئىد توانى كارەكانى چاك بکات و ناشتيان كاتەۋە^(۱) كاتى ئىمامى عوسمان بەم رووداۋەى زانى داۋاى كرد لە سەئىد كە ئەو مەۋزوعە بەدانايى چارەسەر بکات و فېتنەبازەكان بجاتە تەنگەبەرييەۋە ھەتا دەتوانىت، خەۋارىجە فتولەكان رۆشتنەۋە بۆ مالى خۆيانو دەستيان كرد بە بلاۋكردنەۋەى پروياگەندەندەۋە درۆ بوختانيان ھەلبەستن لە دژى سەئىدو لە دژى عوسمانو دژى پياوماقولى ئەھلى كوفە، كوفە بىزارو بوو لىيانو داۋايان كرد لەسەئىد سزايان بدات و تۆلەيان لى بسىنىت، سەئىدىش پىي و تن عوسمان قەدەغەى كارى وايكردوۋە لىم، ئەگەر حەزەدەكەن سزايان بەدەم ھەۋال بەدەن بە ئىمامى عوسمان، ئەشراف و راسالەكانى ئەھلى كوفە نوسراۋىكيان نوسى بۆ ئىمامى

^۱ تاريخ الطبري (۳۲۳/۵).

عوسمان دهرباره‌ی ئەم چەند کەسەو داوایان لێ کرد لە کوفە دەریان بکات و دوریان خاتەو، چونکە ئەمانە شەرفرۆش و کاولکەری موفسیدن، عوسمانیش فەرمانی کرد بە سەعیدی کوری عاص و الی خۆی لە کوفە دەریان بکات، ئەمانەش دە پانزە پیاو بوون و سەعید بە فەرمانی عوسمان ناردنی بۆ شام، بۆ ژێر دەستی مەعاویەو عوسمان لە بارە‌ی ئەمانەو نو سراویکی نووسی بۆ مەعاویە، پێی وت: (ئەهلی کوفە چەند کەسێک دەنێرن بۆ ژێر دەستی تۆ، ئەوانە بۆ فیتنەو گێچەڵ دروستکراون چاودێرییان بکەو دەستەمۆیان بکەو گیریان بدە، ئەگەر زانیت ژیر بوونو ئەفامن داوایان قبوڵ بکە)^(١)، ئەوانە‌ی کە بە تەواوی دوور خرایەو بۆ شام ئەمانەبوون، ئەستەری نەخەعی و جوندویی ئەزدی و سەعصەعی صوحان و کومەیلی کورێ زیادو عومەری کورێ چابی ئوئینو ئەلکەواو بوون^(٢).

چوارەم: فیتنەبازەکان دوو خرابوونەو بۆ لای مەعاویە

کاتی ئەمانە گەشتنە لای مەعاویە بە خێری هێنانو لە کەنیسەیهک کە پێی دەوترا کەنیسە‌ی مەریەم داینیشاندن و بە فەرمانی عوسمان چیان لە گەڵ کرابوو لە عێراق ئەویش بۆی دەستەبەر کردن و بەردەوام نانی بەیانی و ئیوارە‌ی لە گەڵ دەخواردن رۆژی پێی وتن ئێوه گۆزیه‌کن لە عەرەبو ددانو زمانتان هەیهو لە ئیسلام تیگەشتوون و پێی بەشەرەف بوون و بەسەرگەلانی تردا سەرکەوتوون و پلەو میراتە کەیتان بەرکەوتوو، لە بەری حەساو نەتەو پێم گەشتوو ئێوه رەخنە دەگرن لە هۆزی قورەیش و رقتانە لییان، ئەگەر قورەیش نەبوا یە ئیوه‌ش یە کێک بوون لە کۆیلەو سەر شۆرشەکان وەکو جارانی قورەیش^(٣).

ئیمامی عوسمان هەستی کردبوو کە مەعاویە بۆ کێشه‌ زمان پاراوهو خۆشخوانەو لەسەر خۆیهو بە ئارامەو خاوەنی ژیری و رەشی پەسەندەو ئاوەزایەکی وای هەیه دەتوانیت رووبەرۆوی فیتنە ببیتەوه هەر بۆیه کاتی کێشه‌کان دروست بوون و رایەکانیان ناشکرا

^١ تاریخ الطبری (٣٢٤/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون، ص (١٣١).

^٣ تاریخ الطبری (٣٢٤/٥).

بوو ناردنی بۆ لای معاویه بۆ ئهوهی بنهبری بکات به کردهوش معاویه ههرحی توانی وههرحی زانی سهرفی کرد بۆ قهناعهت پیتکردنی ئەم کهسانه، له سهرهتاوه ریزی لی گرتن و تیکهلاوی کردن و له گهلیاندا دانیشتوو له نهینیهکانیان تیگه‌یشت له ماوهی ئەو دانیشتنانهدا پیش ئهوهی حوکم بدات بهسهریاندا گرژی و ناهه‌مواری نیوان خۆی و ئهوانی رامالی تییینی کرد که نه‌عه‌ته‌ی خیلگه‌رییه ده‌یانجولینیت و شه‌هوه‌تی حوکم و ده‌سه‌لات گرتنه ده‌ست ده‌یان و روژینیت هه‌میشه لهم دوو گۆشه‌وه جیژه‌نی ده‌کران.

یه‌که‌م: کاریگه‌ری نیسلام له بنیاتنانی عیززه‌تی عه‌ره‌بدا.

دووه‌م: رۆلی قوره‌یش له بلاو‌کردنه‌وه‌ی نیسلام و هه‌لگرتنی نا‌ره‌حه‌تییه‌کانی.

ماده‌م نیسلام شوینده‌ستی دیاره له پیکه‌وه‌نانی عه‌ره‌بدا پیوسته‌ریایی و چاودیری ئه‌وه بکه‌ن و پاشان وینه‌ی عه‌ره‌ب له پیش چاوی خۆتان دابنن و باش بزائن به هۆی نیسلامه‌وه که‌وتن به باری یه‌ک ئومه‌تیداو چوونه ژیر رکینی یه‌ک نیمامه‌وه و ژیا‌نی بی‌سه‌روبه‌رو خوین‌پرشتن و خیلگه‌رایه‌تی بۆگه‌ن کردیان واز لی‌هینا کۆتایی پیهات^(۱)، پاشان معاویه درێژه‌ی به قسه‌کانیداو پیتی و تن نیمامه‌کانتان بۆ ئیوه لهم رۆژدا قه‌لغانه‌ بۆتان^(۲) ته‌قه‌مه‌که‌ن له قه‌لغانی خۆتان، نیمامه‌کانی ئەم‌رپۆتان خۆیان ده‌گرن گه‌ر زولمیشیان لی بکه‌ن و ته‌حه‌مولی ناتا‌جه‌کانتان ده‌که‌ن و ژیا‌نتان بۆ فه‌راهه‌م ده‌که‌ن، وه‌للاهی نه‌گه‌ر واز نه‌هینن خودای گه‌وره به‌لایه‌کتان به‌سه‌ر دینیت، جه‌زه‌به‌تان بدات، پاشان ئیوه‌ش خۆتان ناگرن، ئینجا ده‌بنه‌ براهه‌شتان له‌و مال‌و سامانه‌ی که به هه‌ناسه‌ساردی په‌یداتان کردووه له ژیا‌نی دونیاو پاش مردنیشتان.

پیاویکی له‌و تا‌قمه‌ وتی: ئه‌وه‌ی که وتت له باره‌ی قوره‌یشه‌وه، قوره‌یش زۆرینه‌ی عه‌ره‌ب نییه‌و له سه‌رده‌می نه‌فامیشدا به‌هیز نه‌بوو هه‌تا لی‌یان بترسین ئه‌وه‌ی که وتت له باره‌ی نیمامه‌کانمان قه‌لغانن گه‌ر قه‌لغانه‌کان کونبوون تیره‌گاته‌ ئیمه‌ش، معاویه وتی: ئیستا ئیوه‌م بۆ ده‌رکه‌وت باش ده‌زاتم بی‌ ته‌قلی ئیوه‌ی فریو داوه، تۆش وتاریژی

^۱ معاوية بن ابي سفيان، لمنير الغضبان، (۱۰۱).

^۲ جنة: وقاية.

نهم تا قمدی، به لّام نه قلتّ تیا به دی ناکم، من په یامی نیسلامت بو دهنرخینم و نیسلامت ده خمهوه یادت، کهچی توّ باسی سهردهمی نه فامی ده کهیت، من ناموژگاریت ده کم، کهچی توّ وایر ده کهیتهوه نهو قه لغانه می له بهر تیا به کون کونین ده بیّت نهوهی نیسانی درزی توّ بچیت به ره و به هشت ناچیت، خودای گوره نهو که سانه سهر شوپرکات کاری نیوه به چاک و په سهند ده زانیت و ده چیته لای پیسه واکه تان^(۱).

مه عاویه بهو ناماژه سهر بیییانه تیگه یشت که نه مانه قه ناعت ناهینن پیویسته رافیه کی تیرو ته سلی واقیعی قوره یشیان بو بکات، یه که مجار وتی: (تی بگن هرچند گومان ناهم تی بگن، قوره یش سهر بند نه بووه نه له سهردهمی نه فامی و نه له سهردهمی نیسلامدا، تنیا به ره حمی خوا نه بیّت، زوړینه می عه رب نییه و له عه ربه کانیش به هیتر نییه، به لّام قوره یش ره چه له کی له عه ربه کان به ریتره و ره گزی پاکو خاوین تره، وریا کرد نهوهی له وان گوره تره و جوامیتری له وان ته او تره و له و کاته می که خه لکی یه کتری ده خوارد له سهردهمی نه فامی قوره یش به هوّی نهو خودایه می که غیره تی دا به هه رکه سیّ زه لیل نابیّت و هه رکه سیّ کی به رز کرده و به ناسان ناخریت، به ره فانی ده کرد له خوّی، نیا ده زانن هه رچی عه رب و عه جهم و ره شو سوور هدی به زه مان پیوهی داوه له شاری خویدا و به بیّ به شکراوه به هوّی ولاته که یه وه تنیا قوره یش نه بیّت، هه رکه سیّ کی فیلیکی کرد بیّت لییان داوی بو داخستون خودای گوره سهر شوژی کردووه و پوچه لی کردووه، هه تا نه و کاته می خودای گوره ویستی که سه به ریتره کان و شوینکه وته می دینه که می قوتار کات له هیچ و پوچی دنیا و گه رانه وه می قیامت بو نهم مه به سته ش به چاکترین دروستکراوی خوّی رازی بو که قوره یشی بو، پاشان نهم ده سه لاته و نهم مه مله که ته له سهر نه وان بنیات نراوه و خه لافه ت دراوه ده سته می نه وان بو که س شیاوی نییه بو نه وان نه بیّت هه ر بو نه وان گونجاوه، خودای گوره به ریتره کردوون، چونکه نه وان له سهر دینی نهون خودای گوره له سهردهمی نه فامی شدا پاراستبوونی له و مه لیکانه می که نیوهی ده چه وسانده وه و کردبوونی به کویله، قور به سهر توّ ره فیه کانت، خوژگه جگه له توّ که سیّ کی ترتان قسه می بگردایه، به لّام توّ ده ست

^۱ تاریخ الطبری (۲۲۴/۵).

پيكرد خۆت ههله قورتينيت، بهس تو ئه ي سه عه سه گونده كه ي تو خراپترين ناوايي
 عه ره بيه و بۆگه نترين گياي لي سهوز ده بيت، وا له قولترين دۆلدا و خراپترين گونده له
 شه رانيدا زۆر عه زيه ته ده ري دراوسين و هيچ ماقول و ئاينيك ي تيا نيشته جي نه بووه، ئيلا
 قسه ي پي و تووه جنيوي پي دراوه و هه ميشه جنيوي گه نيوي به سه ره وه بووه و قه بيه حترين
 عه ره بن له ناو ناتۆردا گه ليكن پرن له نه زعه ي خيل گه ري⁽¹⁾ ئيوه دراوسيني ده ستنوس و
 كرداره كاني فارسن، هه تا ئه و كاته ي بانگه وازي پيغه مبه رتان ﷺ پيگه يشت و ئه م
 بانگه وازه ئاوه ژووي كر دووه ئيوه خه لك يكي ياخي و كيوي بوون و غه ريب بوون به م ژيانه ن
 له عه مان⁽²⁾، به حره ين ئۆقه رته تان نه گرت هه تا خه لكه كه ي كرده هاوبه شي بانگه وازي
 پيغه مبه ر ﷺ ئيوه ش به شدار بوون، تو خراپترين كه سي هۆزه كه تي هه تا ئه و كاته ي
 نيسلام ده ريخستي و تيكه لاوي ده وروبه ري كردي و زالي كرد به سه ر ئه و گه لانه ي كه
 كو يخات بوون، ئي ستاش ملت ناوه و ده ته وي لاروخواري بخه يته ديني خوداوه و ئومه ت
 به ره و رسوايي و مالتويراني به يت، قوره يش به تو ناكه وي ت و زيانيان پي ناگات و هيچ
 شتيك ريگه ي كاره كانيان لي ناگري ته وه له به شيان كه م ناكاته وه، شه يتان له ئيوه بيتاگا
 نيه و ده زاني ئيوه له ناو ئومه تدا شه راني و نه گبه تن و به هۆي ئيوه خه لك ي فريب
 ده كات، شه يتان پاله و انتانه و گه ردنگه رتان بووه و، ده زانيت كه ناتواني ئه و بريا ره
 بكا ته وه كه خوداي گه و ره بريا ري له سه ر داوه و هيچ كاريكي پي نادري ته وه كه خودا
 ويستي هه بيت له سه ري، ناگه ن به هيچ ناواتيك به هۆي شه رو ئا زاوه وه ئيلا خوداي
 گه و ره له مه خراپترو رسواتر تان به سه ر دينيت، پاشان هه ستاو روشت و به جيي هيشتن،
 ده ستيان كرد به بينه و به رده و ناخي ئه واني به م خالانه هه لپشت⁽³⁾، ئابه م چه شنه
 مه عاويه هه رچي له توانيدا هه بو له هزرو رو شنبيري سيا سه ت بو قه ناعه ت پيكر دنيان
 خه رجي كر دو به خشي.

¹ النزاع: جمع نزيع وهو الغريب.

² الشطير: الغريب.

³ تاريخ الطبري (326/5).

لهسه‌ره‌تاوه وه‌زعی قوره‌یشی بۆ باسکردن له سه‌رده‌می نه‌فامی و سه‌رده‌می ئیسلامیدا - هه‌روه‌ها له خیتل و تیره‌ی ئەم که‌سانه کۆلیوه، که وه‌زعیان چۆنبوه له سه‌رده‌می نه‌فامیدا که چند گیرۆده‌بوون به ده‌س خراپی که‌ش و هه‌واو گژوگیای بۆگه‌ناوییه‌وه له رووی سروشته‌وه، پاشان رسواو نه‌لقه‌له‌گویی فارس بوون، له رووی سیاسیییه‌وه هه‌تا خودای گه‌وره به هۆی ئیسلامه‌وه به‌ریزی کردن غیره‌تیک بوو دوا‌ی زه‌لیلی و به‌رزیه‌ک بوو دوا‌ی ده‌سته و خواری، هه‌روه‌ها تیشکی خسته سه‌ر سه‌عه‌سه‌عی و تاربیژی ئەم تاقمه، که چۆن چۆنی دیرخیزی کردوه، له وه‌لامدانه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامدا وه‌زه‌که‌ی هاتوه‌ته ناو دین و ئەو یاخی بووه، پاشان گه‌راوه‌ته‌وه هاتوه‌ته نامیزی ئیسلام و بۆ جاری دووم ئیسلام به‌ریزی کردوه‌ته‌وه دوا‌ی ئەوه‌ی لاری کرد، هه‌روه‌ها مه‌عاویه پیلانه‌کانی سه‌عه‌سه‌عی که‌شف و به‌چ جۆری ده‌یانه‌وێت فیتنه‌ بجه‌نه‌وه و ده‌یانه‌وێت دینی خودا لاروخوار بکه‌ن.

به‌ راستی شه‌یتان داینه‌مۆی ئەم فیتنه‌یه بوو، بزوینه‌ری ئەم گیتچه‌له‌بوو، به‌م شیوه‌یه میژووی ئەم ئوممه‌ته په‌یوه‌ستکرا‌بوو به‌ خوداوه، پاشان به‌ ئیسلام و عه‌قیده‌وه، ئینجا پۆخلکاری ئەم که‌سانه ده‌رکه‌وت و له دوا‌ییدا رسواشی کردن، مه‌عاویه خسته‌کانی پیلانه‌کانیانی ده‌رخست، که په‌یوه‌ندی به‌سه‌رده‌می نه‌فامیییه‌وه هه‌یه^(۱) و ره‌گی کۆنی هه‌یه، له دوا‌هه‌مین دانیشتنی مه‌عاویه ئەم تاقمه‌دا مه‌عاویه هاته به‌رده‌میان و به‌دوورودریژی و توژی له‌گه‌ل کردن، پاشان وتی: (ئەم براینه وه‌لامی باشم بده‌نه‌وه یان بیده‌نگ بن و بیری لی بکه‌نه‌وه و بزانی چی سوودی خۆتان و که‌سه‌کانتانی تیدایه‌وه سوودی تیره‌که‌تانی تیدایه‌وه سوودی گرو‌ی موسلمانانی تیدایه‌وه به‌دوا‌ی ئەو سوودانه‌دا بگه‌رین، خۆتان به‌ باشی ده‌ژین و ئەوانی تریش له پالتاندا ده‌ژین)، سه‌عه‌سه‌عی وتی: (تۆ شیایو ئەم ده‌سه‌لاته نیت و هیچ ریزیکت نییه به‌سه‌رمانه‌وه هه‌تا له سه‌ره‌پچیدا به‌گویت بکه‌ین).

مه‌عاویه وتی: ئەوه نییه من له‌سه‌ره‌تاوه فه‌رماتتان پی ده‌که‌م که له خودا بترسن و گوێپایه‌لی بکه‌ن و گوێپایه‌لی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بکه‌ن و ده‌ست بگرن به‌ گوریسی

^۱ معاوية بن ابي سفيان، للغضبان، ص(۱۱۱).

خوداوهو دووبه‌ره‌کی مه‌نینه‌وه. وتیان: نه‌خێر، تۆ فرمان به‌ ته‌فره‌قه‌و پینچه‌وانه‌ی نامه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌یت! وتی: (من نیستا فرمانتان پی‌ ده‌که‌م له‌ خودا بترسن و گوێزایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بن، نه‌گه‌ر پینچه‌وانه‌ی نه‌مهم و توهه‌ ته‌وبه‌ ده‌که‌م و په‌شیمانم، ده‌ست بگرن به‌ گرۆی موسلمانانه‌وه‌و ته‌فره‌قه‌ فریده‌ن و ریزیگرن له‌ ئیمامه‌ کاتتان و به‌ پیتی تواناتان هاوکاریان بکه‌ن، له‌ کاری چاکه‌داو نامۆزگاریان بکه‌ن به‌ نه‌رمی له‌ وکارانه‌ی نادروسته‌).

صه‌عه‌عه‌ وتی: (ئیمه‌ داوا له‌ تۆ ده‌که‌ین ده‌ست له‌ کاره‌که‌ت هه‌لب‌گه‌ره‌ له‌ نیو موسلماناندا له‌ تۆ شیاوتر هه‌یه‌)، مه‌عاویه‌ وتی: کێ هه‌یه‌؟ وتیان: نه‌و که‌سه‌ هه‌یه‌ که‌ باوکی له‌ پیش باوکی توه‌یه‌ له‌ ئیسلامدا و خۆشی زۆر له‌ پیشته‌ره‌ له‌ ئیسلامه‌ تیدا هه‌تا تۆ، مه‌عاویه‌ وتی: وه‌للاهی من له‌ ئیسلامدا پینینه‌ییم هه‌یه‌ غه‌یری منیش که‌سانیک هه‌ن له‌ من له‌ پیشترن، به‌لام له‌ سه‌رده‌می مندا که‌سیک نه‌بووه‌ ده‌ستی بشکیته‌ به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ من کردوومه‌، له‌ من به‌هێزتر بیته‌ عورمه‌ی کورێ خه‌تتابیش ئهم سیفه‌ته‌ی تیا به‌دی کردووم، نه‌گه‌ر که‌سیکی تر هه‌بوایه‌ له‌ من به‌هێزو سه‌لیقه‌دارتر عومه‌ر نه‌یده‌کردمه‌ سه‌ره‌رشتیار هه‌واده‌ت، نه‌ک من هیچ که‌سیکی تری نه‌ده‌کرده‌ کار به‌ده‌ست نه‌گه‌ر شیاو نه‌بوایه‌، هه‌روه‌ها هیچ رووداوێکم لێدا نه‌که‌وتوه‌ که‌ پتیویست بکات ده‌ست له‌ کاره‌که‌م هه‌لگرم نه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ش بیه‌ویته‌ ده‌ست هه‌لگرم ده‌پارێمه‌وه‌ له‌ خودا یه‌کێک بڅاته‌ جینگه‌م، له‌ من باشتر بیته‌، نه‌گه‌ر موسلمانان و ئه‌میری ئیمانداران بیانیه‌ویته‌ من ده‌ست هه‌لگرم به‌ده‌ست خه‌لیفه‌ نووسراوێکم بۆ بیته‌ ده‌ست هه‌لگرم ده‌ست له‌ کار ده‌کیشمه‌وه‌، جوانه‌ زۆر جوانه‌ خۆکیشانه‌وه‌و هاوشیوه‌کانی ئاواتی شه‌یتانه‌و مه‌رامی ئه‌وه‌ لهم پینیه‌ بروات ده‌بینین نه‌گه‌ر کاروبار به‌ نه‌ندیشه‌و بۆچوونی ئیوه‌ بچیت به‌رپۆه‌ کاروباری ئه‌هلی ئیسلام شه‌وو روژیک ناخایه‌نیت، به‌لام ئه‌وه‌ی باشه‌ خودای گه‌وره‌ خۆی بریار ده‌دات و به‌رپۆه‌ی ده‌بات و کاره‌کانی جی جیبه‌جی ده‌بیته‌، شه‌یدی چاکه‌ بن و چاک بلین، وتیان تۆ شایسته‌ی فرمان ره‌وایی نیت، مه‌عاویه‌ وتی: بزائن خودای گه‌وره‌ بالاده‌ستی و ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌ی زۆره‌، من ده‌ترسم له‌ سه‌ره‌نجامی ئیوه‌، که‌ بکه‌ونه‌ شوین هه‌نگاه‌وه‌کانی شه‌یتان هه‌تا واتان لی دیت گوێزایه‌لی کردنی شه‌یتان و سه‌رپینچیکردنی ره‌همان به‌ هه‌لال و چاک بزائن، لهم دونیا پرپوچه‌دا بکه‌ونه‌ به‌ر عه‌زابی

خودایی له سدره‌تای شه و کاره‌ی دهستان تیداوه و رسوایی هه‌تاهه‌تایی بی به‌سدرتاندا، له کۆتاییدا هه‌ستا په‌لاماریان داو ریش و قۆی سهریان راکیشا، مده‌عوایه وتی: به‌سه وا مه‌که‌ن، شه‌مه خاکی کوفه نییه وه‌للاهی شه‌گهر شه‌هلی شام بتان بینن، ناوه‌ها ده‌که‌ن به من و منیش ئیمامی شه‌وام شه‌وکاته من ناتوانم قه‌ده‌غه‌یان بکه‌م ده‌تان کوزن قبول ناکه‌ن، خودا ده‌زانیت ده‌سو ده‌هه‌نه‌تان هه‌مووی له‌یه‌که ده‌چیت، پاشان هه‌ستا له ناویان و روشت، وتی: (وه‌للاهی ئیتر نایه‌مه ناوتان به هیچ جزئیک تا من ماموم)^(۱).

شه‌مه دواهه‌مین مه‌حاوه‌له‌بوو، که مده‌عوایه‌ی شه‌میری شام هه‌موو کۆششی خۆی تیدا سهرف کردو هه‌یمنی و روشنبیری میشکی خۆی تیا به‌کار هه‌ینا بۆ شه‌وه‌ی هه‌لایان و یریت له فیتنه‌گه‌ری و بانگی کردن بۆ له‌خواترسان و گوپراه‌لی کردن و ده‌ستگرتن به جمعه‌تی موسلمانانه‌وه دووربکه‌ونه‌وه له تفرقه.

شه‌وانیش دروشه‌که‌یان به‌ده‌نگی به‌رز ده‌وتوو ده‌یان وت مافی گوپراه‌لیت نییه له‌سه‌رپه‌چی خودای گه‌وره‌دا^(۲)، به هه‌یمنیه گه‌وره‌که‌ی و سنگه فراوانه‌که‌ی چوه ناویان و نامۆزگاریی کردن و بیری خسته‌نه‌وه که فه‌رمانی سه‌رپه‌چی خودای گه‌وره‌یان پی ناکات و به گوپراه‌ی گومانی خرابی شه‌وان ته‌وبه‌ی کرد له‌و تاوانه‌ی که کردوویه‌تی گهر و ابیت، پاشان دووباره بانگه‌یشتی کردن بۆ گوپراه‌لی خودا و هاتنه ناو گروی موسلمانان و دوورکه‌وتنه‌وه له په‌رت و بلا و کردنی دروشم و به‌کیستی ئومه‌ت، شه‌گهر نامۆزگارییه‌کان له‌گه‌لایان ده‌دۆزرینه‌وه، ده‌بوو دلگیری شه‌مه هه‌لسوکه‌وته جوانه بن به‌و نه‌رم و نیانییه کار بکه‌ین و شه‌رمه‌زاریی هه‌یمنی مده‌عوایه بن، به‌لام شه‌وان شه‌و جۆره مامه‌له‌یان به‌لاوازی و بی ده‌سه‌لاتی ده‌زانی به‌تایبه‌تی که به شیه‌یه‌کی نه‌رم و شه‌سپایی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و به‌سه‌کاماتی نامۆزگاریی ده‌کردن، ناله‌م سۆنگه‌وه بواریان ده‌سته‌که‌وت و بۆ ره‌خسا نه‌هه‌ینییه‌کانی دلی خۆیان ده‌ر بخه‌ن نازادانه رای خۆیان بلین، وتیان ئیمه فه‌رمان به‌تۆ ده‌که‌ین که ده‌ست له‌کاری فه‌رمانه‌روایی هه‌لگه‌ره له ناو موسلماناندا له‌تۆ شیاوتر هه‌یه، مده‌عوایه کتوپر تیگه‌یشت له سهری ناو دلیان پیی

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۰/۵ - ۳۳۱).

^۲ المصدر نفسه (۳۳۰/۵).

خۆشبوو ئەو لایەنە تاریگە بزانییت بۆ ئەوەی بزانییت کێ هەلیان دەسورپینییت و دار دەستی کێن و کێ ئەم توانج و غەمزە دارپێژراوانە دەخاتە میشکیان، بەلام ئەوان ئەو شتانەیان دەشاردەو، کە حەشاریان دابوو تەنیا ناماژەیان بۆ ئەوە دەکرد کە پێیان خۆشبوو، کە مەعاویە دەست لە کار بکێشیتەو، بۆ کە سێکی تر، کە لەو بەرپێزترە و باوکی لە باوکی ئەفزەلترە، پاشان مەعاویە زیاتر و زیاتر خۆی دەگرت، هەرچەند ئەوان شیوازیکی دەم روتانەیان لەگەڵدا پیادە دەکرد و فەرمانیان دەکرد مەعاویە دەست لە کار هەلگری.

ئالێردا روالەتی دیدی مەعاویە بە جوانی دەخەینە روون بەرامبەر حوکم و ئەمیریەتی و رابەرایەتی و قیادەکردن، مەعاویە بە کورتی جوابی دانەو لە شەش خالدا، کە گرنگ و بنەرەتین:

۱- دەست پێشخەری و پێشینیەیی هەبوو لە ئیسلامدا و پارێزەری کە لە بەرەکانی شام بوو، دواى مردنی یەزیدی کوری.

۲- لەناو موسلماناندا لەو بەرپێزتر و ئەفزەلتر و چاکتر و ئەوبەرتر و ستمەدیدهتر هەبوو، بەلام من بەهێزتریوم بە برشتربووم بۆ پاراستنی کە لەبەرە گەورەکانی ئیسلام لە شام لەوەتی مەعاویە بوو تە سەرکاری شام توانیویەتی ریکبخت و سیاسەتمەداری کات و لەناخیان تیگەشتوو و چوو تە دلێان و خۆشیان ویستوو.

۳- ئەو ترازوو حەساسو ئەو پێوانە ورد کێشەیی کە والییەکانی پێ دەکێشرا عومەری کوری خەتاب بوو، کە بۆرەزامەندی خودای گەرە گوتی لە لۆمە لۆمە کاران نەدەگرت، ئەگەر لە مەعاویەدا هەلیت و پەلیت و سەرپێچی و لاوازی و لادانی شک بەردایە لای دەبرد و فەسلی دەکرد، بە درێژی خەلافەتی عومەر والی بوو و تاقە رۆژیک لانەبراو، هەرەها پێغەمبەر ﷺ کردویەتی بە سەرپەرشتیاری هەندی لە کارەکانی و کردویەتی بە نووسەری بەردەستی خۆی و ئەبویە کری صدیقیش لە دواى ئەو کردویەتی بە سەرپەرشتیارو کەس رەخەنی نەبوو لە توانا و لیھاتوویی موعاویە.

۴- دەست لە کارکێشانەو پێویستە بە هۆی ئەو هۆکارانەو بێت کە پێویستی بە لابردن بکات، ئیتر ئەو فیتنەبازانە ئەو جارچیانە بەلگەیان چی بوو کە بیخەنە روو بۆ لابردن و دەستەلگرتنی مەعاویە.

۵- ئەو ھىيى كە بېرىار دەدات ئەمىرەكان لەسەر كار لاجن، يان بېننەو ھەم دىعاىە چىيانە نىيەو ھەقى ئەمانە نىيە، بەلكو مافى ئەمىرى ئىماندارانەو ھەقى ئىمامى عوسمانە والى لابیات و دامەزىنئەت.

۶- ئەمىرى ئىمانداران عوسمان ھەر رۆژى بېرىارى لابرەنى مەعاویە بەدات، بېرىارەكەى جىنگەى جىبەجى كەردنە، چونكە ئەمىرىكى گوى بۆگىراو ھەلىفەى موسلمانانە.

ئابەم شىوہە كۆتايى بە كۆبونەو ھەكان ھات، مەخابن زۆر بەداخوہ بە ناسۆرى و ئازار كۆتايى ھات و ئاگادارى كەردن كە بەلاو غەزەبو ھەشىمى خودا تىكەو ورىارى كەردنەو لە ئەلەكەكانى شەيتان و خلىسكانەكانى و ترساندىنى لە تەفرەقەنانەو لە دروشمى موسلمانان و سەرىتچى كەردنى ئىماندارو ترساندىنى لە گوپراپەلى كەردنى ھەو ھەس و فرىبەكان و ئەوان لە موقابىلدا چىيان كەرد پەلامارىان داو رىش و سەرىان راكئشاو ئەوئىش دەستى فرىدان و تىرىزى لىكەردن و دووركەوتەو لىيان و قسەىەكى رەق و پە لە ھەرەشەى ئاراستە كەردن و تىنگەيشت كە ئەمانە موستەھىلە مل بەدن بۆ ھەق، زۆر پىتوئىست بوو دەنگوباسيان بەگەىەنىت بە ئەمىرى ئىمانداران و ناسنامەيان كەشف بەكات و مەترسىيان رابگەىەنىت بۆ ئەو ھەلىفە رايەكى تر دەربىت و چارەسەرىك بەدۆزىتەو^(۱).

مەعاویە نوسراوئىكى نووسى بۆ عوسمان لە بارەى فىتنەبازەكانى كوفەو مەعاویە نوسراوئىكى نارد بۆ عوسمان و تىبووى: (بەناوى خوداى گەورەو دلۆقان، بۆ بەندەى خوا عوسمانى ئەمىرى ئىمانداران لە مەعاویەى ئەبى سوفیانەو، پاش سوباس و ستايشى خوداى گەورە، ئەى ئەمىرى ئىمانداران تۆ تاقمىكت رەوانە كەردوہ بۆ لای من، ئەوانە بە زمانى شەيتانەكان قسە دەكەن و كۆل نادن لە شەيتانگەرى و ھەلكىش دىنە لايان و وا دەزانن ئەمانە لە روانگەى قورئانەو قسە دەكەن و سەر لە ھەلكى تىكەدەدەن و ھەموو كەسىك تىناگات ئەمانە چ مەرامىكىان ھەىو بە تەماى چىن، ئەمانە مەبەستىانە تەفرەقە دەنئىنەو گىچەل ھەلدەخزىنن و ئىسلامەتى قورسە لەسەرىان و ھەناسەى چىنون و شەيتان ھىلانەى كەردوہ لە دلئانداو كارە شەيتانەكانىانم

^۱ معاوية أبي سفيان، صحابي كبير وملك مجاهد، ص (۱۱۴ - ۱۱۷).

دەرك پى كىردووه، زۆر كەسيان سەر لى شىتو او گو مپرا كىردووه، لە خەلكى كوفە، من ئۆقرە ناگرم ئەمانە بەيئەلمەوه لە ناو جەرگەى شامدا، چونكە بە جادو خراپەكارى خەلك دەخەلەتتىن سا بيان گىپرەوه بۆ شارەكەى خۆيان، چونكە مالىەكانيان لەو شارەدايە، كە نىفاقى ئەمانەى سەوز كىردووه^(۱).

پىنچەم: گىپرانەوهى فىتنەبازەكان بۆ كوفە و پاشان دوورخرانەوه بۆ دوورگە (الجزيرة)

عوسمان نوسراوئىكى نووسى بۆ سەعیدى كورپى عاص لە كوفەو ئەم تاقمەى گەپرانەوه بۆ لای هەر وازيان نەهیناو زمانە بلیسەيان بوو، كە گەپرانەوه بۆ كوفەو سەعید هەراسانو وەرەس بوو بە دەستیانەوه، نامەيەكى نارد بۆ عوسمان، عوسمانیش نوسراوئىكى نووسى بۆ سەعید، كە بیاننیریت بۆ لای عەبدولپەرەجمانى كورپى خالیدی وەلید، ئەوكاتە ئەمیری شاری (حمص)^(۲) بوو، كاتى گەشتنە لای عەبدولپەرەجمان دەعوەى كردن و بە گوتهى زىرو تىژ گەفتوگۆى لەگەڵ كردن، وتى: (ئەى نامیرەكانى شەیتان، بە خیرنەيەن و باش نەبن، شەیتان بە داماو و پەرەنجەرۆیى لیمان گەپراوەتەوه، كەچى ئیوه هەر بەردەوامن و بە پلۆسن، كە لە باتلیدا بێننەوه، عەبدولپەرەجمان پەرەنجەرۆ بیئت، ئەگەر تەمبیتان نەكات، ئەگەر سەرتان پى دانەخات ئەى ئەو تاقمەى كە كەس نازانى ئیوه عەرەبن یان عەجەمن ئەو قسانە نەكەن كە لەلای سەعیدو مەعاویە كىردوتانە، وەكو شىوازەكەبیشى نەدوین، من كورپى خالیدی وەلیدم، من كورپى ئەو كەسەم كە هەموو سوپا سالارەكان سەرسام بوون پى، من كورپى كەمەرشیكەنى ئەهلى ریددەم، وەللاهی رسواتان دەكەم.

عەبدولپەرەجمان ماوهى مانگىكى تەواو لای خۆى هیشتنیهوه بەو پەرى توندوى زىرى و توپەبى مامەلەى لەگەڵ دەكردن و هیچ نەرمییەكى نەنواند لە گەلیان، بەپىچەوانەى سەعیدو مەعاویە بە نەرمى هەلس و كەوتیان لەگەڵ كرد، ئەگەر برۆشتایە بۆ هەركوئ دەپۆشتن لەگەلیا، ئەگەر سوار ببایە ئەوانیش سوار دەبوون، ئەگەر غەزای بكردایە

^۱ معاوية أبي سفيان، ص (۱۱۷ - ۱۱۸).

^۲ تاريخ الطبري (۳۳۱/۵).

غەزايان دەکرد لە گەلئى، لە هيچ بۇنەيه كدا نەيدەهيشت سەر لە گويز بهيننه دەر، زەليلى دەکرد، كاتى ديمانهى بگرتايە لە گەل صەعصەعەى سەر كرده ياندا پيى دەوت: (ئەى كورپى هەلەچى نايە دە زانيت هەر كەسيك نەرم و نيانى چاكى نەكات توندوتىژى چاكى دەكات)، هەر وەها پيى دەوتن: بۆچى وەلام نادەنەو وەكو چۆن وەلامى سەعدتان دەدايه وە لە كوفە، وەلامى مەعاويه تان دەدايه وە لە شام؟! بۆچى لە گەل من ناخافن وەكو چۆن لە گەل ئەوان دەناخوتن؟ ئوسلوبەكەى عەبدوپرەهمانى خاليدى كورپى وەليد سوودى هەبوو، تاوپى و تىژى و رەق و زىريه كەى، كەرولائى كردن و بە ناشكرا تەوبە و پەشيمانىيان راگەياند، وتيان: بە عەبدوپرەهمان تەوبە دەكەين و پەشيمان دەبينەو، قسەى دۆستانەمان لە گەل بكە، خوداى گەرە باش قسەت لە گەل بكات، بوارمان بدە خوداى گەرە بوارتان پى بدا، ئەم تاقمە لە لاي عەبدوپرەهمان مانەو لە جەزيرە، عەبدوپرەهمان يەكئى لە گەرە كانىيانى نارد، كە ئەشتەرى نەخەعەى بوو، بۆ لاي عوسمان بۆ ئەوئى هەوالئى تەوبە و چاكبوونى خۆيانى بداتى و هەوالئى پاشەكشەيان لە فيتنەبازى بدات بە خەليفە، عوسمانيش وتى بە ئەشتەر، خۆت و برادەرە كانت كوئتان پى خۆشە لىيى دابنیشن، لە مەولا من لىتان دەبوورم، ئەشتەر وتى: ئىمە لاي عەبدوپرەهمان حەز دەكەين بىنينەو وە باسى فەزلى و حەزمى عەبدوپرەهمانى كرد، ماويهەك لە جەزيرە لاي عەبدوپرەهمان مانەو، تەوبە و چاكبوون و دامەزرانان راگەياند^(۱) و فيتنەبازەكانى كوفەش ماويهەك بەبىدەنگى مات بوون، ئەمەش لە مانگەكانى سالى (۳۳)ى كۆچيدا بوو، دواى ئەوئى سەرانى فيتنەباز دوورخراوە بۆ شام، بۆ لاي مەعاويه و پاشان بۆ لاي عەبدوپرەهمانى خاليدى كورپى وەليد، تاقمى فيتنەبازان گىچەل گىپرانى كوفە و ايان بە باشزانى كە بىدەنگ بن و بەرژەوئەندى و دەخوازى تا ماويهەك كرى بن^(۲).

۱- فيتنەبازەكان لە بەسرە درۆيان هەلبەست بۆ ئەشجى عەبدول قەيس.

. فيتنەبازەكان لە بەسرە بە سەرۆكايەتى حەكىمى كورپى جەبلە بوون بە نيارو دژى خاوەن ريزو حورمەتەكان و موئامەرهيان دەکرد لىيان و درۆيان بە دەمەو دەکرد،

^۱ تاريخ الطبري (۳۲۷/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۴).

تهنانهت به ریژترین و به تهقواترین کەسی بەسەرەش، کە ئەشجەعی عەبدول قەیس بوو ناوی عامری کوری قەیس بوو، دەمپراستی ھۆزەکەمی خۆی بوو، کاتی خۆی بە نوێنەری ھاتبوو خزمەتی پێغەمبەر ﷺ و ئیسلامی فێر کردبوو، بەم فەرموودەیەش وەسفی کردبوو فەرمووبوو: (تۆ دوو رەوشتت تێدایە خودای گەرەو پێغەمبەر ﷺ خۆشیان دەوێت ئەویش لەسەر خۆیی و تاقەتدارییە) (۱).

عامری کورێ قەیس فەرماندەوی جیھاد بوو لە شەری قادسیەداو شەرەکانی تردا، لە بەسەرە نیشتەجێ بوو پشکینکی گەرەو بەرکەوتبوو لە چاکەخوازی و تەقواو نەیارو ناحەزەکانی درۆیان بەدەمەو ھەلدەبەست و بە شتی پڕو پوچ تۆمەتباریان دەکرد.

عوسمانیش ناردی بۆ لای مەعاویە بۆ شام کاتی مەعاویە و تووژی لەگەڵ کردو مامەلەمی لەگەڵدا کرد، تێگەشت راستگۆیەو ئەستۆی پاکەو خەواربەکان درۆو دەلەسەمی بۆ دەتاشن، ئەوکەسەش سەر دەستەمی ئەم درۆزانە بوو لەسەر عامری کورێ قەیس (حمران کوری بیان) حیمرانێ کورێ ئەبان بوو، کە کابرایەکی یاخی و بێدین بوو ھەتا ئافەرەتێکی مارە کردبوو لە کاتی عیددەدا، کاتێ عوسمان بەم کارەمی زانی بوو (بەو ھاوسەراییە) ھەردوکیانی لەیەک جیا کردەو ھەو دەاریدا لە حیمران و سزای تاوانەکەمی لێ سەندو دووری خستەو بۆ بەسەرەو لەویش ھەلتەقی بەسەر کردەمی سەبەئییەکاندا عەبدوللای سەبەئ و حەکیمی کورێ جەبلەمی چەتەدا (۲).

۲- عەبدوللای سەبەئ سالی (۳۴)ی کۆچی دیاری کرد بۆ جوجولۆ کردن.

لە سالی (۳۴)ی کۆچی یازدەھەمی خەلافەتی ئیمامی عوسمان عەبدوللای سەبەئێ جولو لە کە بریاری جیبەجێ کردنی پیلانەکانی داو نەخشەمی مونامەرەکەمی کیشاو لەگەڵ کۆمەلەکەیدا کە سەبەئییەکان بوون دەرچوون لە فەرمانی خەلیفەو والییەکانیان تەرتیب کرد، عەبدوللای سەبەئێ یەھودی لە ھیلانەمی مونامەرەکەمی لە میسردا بە شەیتانەکانی حزیەکەییەو لە بەسەرەو کوفەو مەدینە رێککەوتن لەسەر وردە کارییەکانی

۱ رواه مسلم في صحيحه، كتاب الايمان، رقم (۲۵)، وقال النووي من شرح، أما الحلم فهو العقل وأما الاناة فهي التثيبت وترك العجله.

۲ تاريخ الطبري (۳۳۳/۵، ۳۳۴).

کوده تاکه یان و نامه ی بۆ نووسین و نامه یان بۆ نووسییه وه، کهین و بهینیان گۆریوه و نوینهریان گه یانده یه کتری، شه وه ی که له سه ره تا وه نامه ی نارد و جفره ی لیدا سه به ئییه کانی کوفه بوون و ده پاتزه پیاوی نه ندا میان دوور خرابووه و بۆ شام، پاشان بۆ لای عه بدو پره همان له حیمص و دوا ی دوور خسته وه ی شه سه ره پیچی کارانه و ناحه زانه سه ر کرده ی سه به ئییه کینه بازه کانی کوفه، که یه زیدی کوری قه یس بوو^(۱)، شه پیوری لیدا شه وه مه کوفه چۆل بووبو له پیاوی ناسراو و ماقول و به ریز، سالی ش ۳۴ ی کۆچی بوو، شه که له پیاوانه روویان نابو له جیهاد کردن له پینا و ره زامه ندیی خودای گه وه دا و هه رچی و په رچی و گاوان و ره شوکی مابو نه وه، سه به ئییه کان و موخه ریفه کان کاریان تیکرد بوون و به بۆ چوونه گلا وه کانی خۆیان ناخنبو وه لیان چاند بوون، دژی والییه که ی عوسمان له کوفه، که سه عیدی کوری عاصه^(۲).

۳- بارودۆخی خه لکی کوفه له کاتی جموجوئی فیتنه بازه کانا.

ته به ری له باره ی یارودۆخی شاری کوفه وه، له سالی (۳۴) ی کۆچی ده ئی: سه عید به سه ردان و نوینهری چو بۆ لای ئیمامی عوسمان و سالی یازده هه می فه رمانه وایه تی عوسمان بوو سه عید به ره له وه ی خۆی بروت و له شار ده رچیت نه شه عسی کوری قه یسی نارد بۆ نازربیعجان، سه عیدی کوری قه یسی نارد بۆ ره ی و نوسه یری عه جلی نارد بۆ هه مه دان و سانیی کوری شه قره عی نارد بۆ شه سفه هان، مالیکی کوری حه بیی نارد بۆ ما هو حه کیمی کوری سه لامه ی نارد بۆ موسل و جه ریری کوری عه بدوللای نارد بۆ قه رقیسیا و سه لمانی کوری ربیعه ی نارد بۆ باب و عوته یبه ی کوری نه هاسی ناره حه لوان، قه عقاعی کوری عه مری ته میمی کرده سه ره لشکری شه رو جیهاد، عه مری کوری حوره یسی کرده جیگره وه ی خۆی، به مشیویه کوفه خالی بوو له سه رۆک و که له پیاوو ناسراو، سه رلیشتیاوو که لله ره ق^(۳) نه بیته که سی تیا نه مابو وه، ئا له م بارودۆخه دا سه ر کرده ی سه به ئییه کان له کوفه (یه زیدی کوری قه یس دوا ی ریککه وتن

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۳۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۳۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۳۷/۵).

له گه ل شهیتانی گه وره یاندا عهبدوللای کوری سه بهه له میسر ده رچوو خۆپیشان دانی کردو فیتنه بازه کانیش نه وانهی چو بوونه باوه شی جه ماعه ته که ی ئین و سه بهه که به نهیئی دایه زانده بوو، له گه لیان تیهد لچوون و له قه یاندا، ههروه ها هه رچی و په رچییه کانیش که وتنه پیریان و چوونه پالیان^(۱).

۴- قه عقاعی کوری عه مری ته میمی دهستی گرت به سه ر جهو جولی یه که مدا. یه زیدی کوری قه یس له کوفه ده رچوو به مه بهستی روو خانی ئیمامی عوسمان، چوو بۆ مزگهوت، له وی دانیشت و نهو سه بهه ئییانهش لیئی کۆبوونه وه له مزگهوت که، که عهبدوللای سه بهه ئین و سه ودا نامه ی بۆ نارد بوون له میسروه کاتئ ئه م یاخیبووانه کۆبوونه وه له مزگهوت قه عقاعی ته میمی که نه میری حه رب بوو پیئی زانین و فه رمانی گرتنی ده کردن و یه زیدی کوری قه یسی سه ر کرده شیانی گرت، کاتی یه زید زانی قه عقاق زۆر توندو بیندارو شاره زایه به رامبهریان ئامانج و نه خشه که ی خۆی ده رنه خست و ئیعترافی نه کرد، که به ته مای دامالینی خه لیفه یه له خه لافهت، نه وه ی ده رخست که خۆی و جه ماعه ته که ی ده یانه ویت سه عیدی کوری عاص والییان لابه ن و داوای والیه کی تر بکه ن و به شکو بیئت به ده م داوا که یانه وه، قه عقاعیش له سه ر ئه م ئیعترافه و له سه ر قسه کانی یه زید جه ماعه ته که ی به ردا، پاشان وتی به یه زید بۆ ئه م ئامانجان له مزگهوت کۆبوونه وه نه که ییت، که س له ده ورت کۆنه بیته وه و له ماله که ی خۆت دانیشه و هه رچیت ده ویت له خه لیفه داوا بکه و دیت به ده م داوا کانته وه^(۲).

۵- یه زیدی کوری قه یس نامه ده نووسی بۆ فیتنه بازه کانی لای عه بدو پره حمانی خالیدی کوری وه لید

یه زیدی کوری قه یس له ماله که ی خۆیدا داده نیشیئت و ناچار ده بیئت پیلانه کان بجات به باریکی تر دا، ئه م کابرا سه بهه ئیه (یه زیدی کوری قه یس) پیاوێک به کری ده گری و چهندی پاره و هیستریکی ده داتی و فه رمانی پیده کات به گورجی و به په نهانی بچیت بۆ لای نهو سه بهه ئیه کوفه ییانه ی، که ئیمامی عوسمان دووری خستوونه ته وه بۆ شام، پاشان

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۶).

^۲ تاريخ الطبري (۳۳۷/۵).

بۆ جهزيره و ئىستا لای عهبدوپرره همانی خالید ماونه تهوه و تهوبه و په شیمانیا
 راگه یاندوه، یهزید له نوسراوه کهیدا نووسیوی بۆ برا شهیتانییه کانی: (تهگهر ئەم
 نامیهی من گهشته دهستان له دهستی دامه نین ههتا دهگه نه لای من و نامه شمان
 ناردوه بۆ برا کافان له میسر، واته سه به ئییه کانی میسر، ریککه وتووین له گه لیان که
 یاخی بینو کوده تاکه بکهین)، کاتی نهشته نوسراوه کهی یهزیدی خوینده وه کتوپر
 ده چوو به ره و کوفه و برا سه رپێچیکه ره کانیشی خوین پیگه یاند، له پریکدا ون بوون، له
 عهبدوپرره همان و نهیده زانی بۆ کوی چون، کۆمه لیککی نارد به شویناندا، به لام
 سوراغیان نه بوو، بۆ جاری دوهم یهزید گهشته وه به جماعه ته کهی و جماعه ته کهشی
 گهشته وه به هه رچی په رچی و نه فام و بیسه روبه ره کان له کوفه و له مزگوت
 کۆبونوه، نهشته ری نه خعی له مزگوت ته که چوه ناویان و دهستی کرد به خیزه دان و
 ورژاندنیان و پالی نان بۆ کوده تاو شوژشکردن، یه کێ له و قسانه ی که بۆ ورژاندنیان
 کردی، وتی: (من لای عوسمانی خه لیفه وه هاتوومه ته وه، سه عیدی والیشتانم له وی
 بینیه، عوسمان و سه عید ریککه وتوون و بریارندا وه موچه و بژیوتیان داشکینن و
 سامانه کاتان که مکه نه وه بۆ نه دازه ی دووسه درهم)، ئەم قسانه ی نهشته درۆی
 خۆی بوو، عوسمان و سه عید قسه ی وایان نه کردبوو، به لکو فیلی سه به ئییه کان بوو له
 بلاو کردنه وی درۆو نیفترا بۆ هه لچونی خه لکی، نهشته ئەو قسانه ی ده کرد، که
 خه لکه که بترسینیت له زولم و ناحه قی و کاری کرده سه دل و دهروونی هه رچی و په رچی و
 نه فام و گاوانه کان و شیتی کردن و بوو به هه را و هوریا یه کی گه وره له مزگوت داو پیاوه
 ماقول و ژيرو راساله له خوا ترسه کان و پیاو چاکه کان نامۆژگارییان کردن و گفتوگۆیان
 له گه ل کردن وه کو نه بو موسای نه شعه ری و عهبدو لالی کورپ مه سعود و قه عقاعی
 ته میمی، به لام گوئیان نه گرت و به پیریانه وه نه چون^(۱)، یهزیدی کوری قه یس ده ی
 شیراند له ناو هه رچی په رچی و گاوانه کاند له دهره وه و ناوه وه ی مزگوت ته کی ده یوت: من
 دهره چم بۆ رینگه کانی مه دینه بۆ نه وه ی رینگه بگرم له سه عید نه یه ته وه ناو کوفه، هه ر
 که سی حه زده کات بیت له گه لم تا رینگه ی لی برین، با بیت بچین داوی والییه کی تر

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۸/۵)، الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۳۸).

بکهین له جیگهی نهو، ههستان بهدهم نهعه ته که یه وه سه به ئییه کان و شوانه نا حالیه کان وه لامیان دایه وه نزیکهی ههزار کهس ده رچوو له گه لیدا^(۱).

۶- قه عقاعی ته میمی قایدی فیتنه بازه کانی کوشت

کاتی سه به ئی و هه رچی په رچییه کان و نا حالیه کان ده رچوون به مه رامی فیتنه نانه وه وه هه لگه پانه وه و یاخی سوون دو به ره کی روویدا، پیاوه به ریزو له سه رخزو ژیره کان له مزگهوت مانه وه جیگره وه ی والیش عه مری کوری حوره یس چوه سهر مینه به ره که و داوی کرد له موسلمانان کان که برایه تی و یه کیتی بیاریزن و ترساندن له تفره قه و ناکۆکی و فیتنه گه ری و ده رچوون له فه رمانی خه لیفه و بانگی کردن، که نه چن به ده م بانگه وازی نه م یاخی بوو سه رپیچی کارو سنوور به زینانه وه^(۲)، جا قه عقاعی ته میمی وتی: ئایا لافاو ده گه پرتیه وه له شیوی خۆی؟ ئاده ی فورات بگه پرتیه وه له رپه وه ی خۆی! شتی وا زور دووره نه خیر وه للاهی نه م هه رچی و په رچییه دانامرکیتنه وه به شریخه ی شمشیر نه بیت، وا خه ریکه خپرو خۆشیمان بار ده کات، پاشان نه مانه ئاواته خوازی کاری خۆیانن هه رگیز لیتی ناگه پرتیه وه ئارام بگرن، عه مریش وتی: ئارام بگرن، گه پرایه وه بو مالی خۆی^(۳).

۷- فیتنه بازه کان نه یانه یشت سه عیدی کوری عاص بیتنه وه ناو کوفه

یه زیدی کوری قه یس له گه ل نه شته ری نه خه عی که ههزار سه ربازی رتگری له گه ل بوو، چوونه ته سه ر پتگی مه دینه - کوفه، رتگه کهش پتی ده وترا (الجرعه)، نه مانه به پرچه کییه وه له جورعه وه ستابوون و سه عیدیان لی ده رکه وت، که لای عوسمان ده گه پرایه وه، وتیان پتی له کوپوه هاتوویت بگه پرتیه وه بو نه وی، ئیمه پتویستمان به تو نییه و نایه لین بچیتنه وه ناو کوفه، هه والیان دا به عوسمان که ئیمه که سمان ناویت بیتنه والیمان له شوینی سه عید، سه عیدیش وتی: بوچی ههزار کهستان هیناوه بو نه م قسه یه؟ یه کهستان بهس بوو، که بینیرن بو لای خه لیفه و داواکه تان بگه یه نن یان یه ک پیاوتان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۳۹).

^۳ تاریخ الطبری (۵/۳۳۸).

بها تايه ته ريگه‌ی من و ئەم هه‌واله‌ی پێ بدامايه ؟ ناي هه‌زار پياوي ناقل ده‌ده‌چي‌ت بۆ روبره‌پروونه‌وه‌ی يه‌ك پياو؟^(١) سه‌عیدی کوری عاص وای به‌باشزانی ده‌سته‌ويه‌خه‌يان نه‌بي‌ته‌وه‌و ناگري فیتنه‌ تاو نه‌دات و نه‌وتی پيا نه‌کات، به‌لکو هه‌ولێ کورژانه‌وه‌ی بدات، يان به‌لای که‌مه‌وه‌ ناگرو بلي‌سه‌ی فیتنه‌ که‌ داو بخات، نه‌بو موسای نه‌شعه‌ريش پای وابوو عه‌مری حوره‌يس و قه‌عقاعی ته‌ميمی له‌ کوفه^(٢) رایان وابوو واته‌ هاوپای سه‌عيد بوون، سه‌عيد گه‌رايه‌وه‌ بۆ لای عوسمان، هه‌والی تاومه‌ خه‌وارچه‌کانی پيدا، عوسمان وتی: چييان ده‌ويت؟ ناي ده‌ست له‌ گوپرايه‌لی ده‌کيشنه‌وه‌؟ ناي هه‌لده‌گه‌رپنه‌وه‌ له‌ خه‌ليفه‌و نا فه‌رمانی ده‌که‌ن؟ ناي بي‌گويی و لاساری گوپرايه‌لی خه‌ليفه‌ ده‌که‌ن؟ سه‌عيد وتی: نه‌خیر نه‌وه‌يان ده‌رخست که‌ نايانه‌ويت من والييان بم و واليه‌کی تريان ده‌ويت له‌ شويی مندا، وتی: کييان ده‌ويت بي‌ته‌ والييان؟ سه‌عيد وتی: نه‌بو موسای نه‌شعه‌رييان ده‌ويت. عوسمان وتی: نه‌وا نه‌بو موسامان کرده‌ والی و جي‌گرمان کردو دياريمان کرد، وه‌للاهی بيانوو بۆ که‌س ناهي‌لمه‌وه‌و نايه‌لم که‌س به‌لگه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بي‌ني‌ت و نارام ده‌گرم له‌به‌ريان هه‌رچۆن داوام لی ده‌که‌ن، هه‌تا راستی مه‌رامه‌کانيان بزاتم، عوسمان نه‌بو موسای ديارى کر بۆ والی کوفه^(٣)، به‌رله‌وه‌ی نوسراوی عوسمان بگاته‌ نه‌بو موسا و بي‌کات به‌ والی هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی پينغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مزگه‌وتی کوفه‌ دانيشتبوون، بۆ چاره‌سه‌رکردن و زه‌بتي کاروباره‌کان و هيتورکردنه‌وه‌ی هه‌مووان، به‌لام ده‌ستی نه‌دا بۆيان و سه‌ری نه‌گرت، له‌به‌ر نه‌وه‌ سه‌به‌تی و داخ له‌دله‌کان و کينه‌بازه‌کان زالبووبوون به‌سه‌ر ناخالی و هه‌رچی و په‌رچيه‌ و گاوانه‌کاندا و وروژاندنيان، ناوپرێکیان نه‌دايه‌وه‌ گوێ بگرن له‌ ده‌نگی نه‌قل و مه‌نتيق، له‌ کاتی ئەم ياخيبوون و فیتنه‌نانه‌ويه‌دا دوو هاوه‌لی پينغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ مزگه‌وتی کوفه‌ بوون، نه‌و دووانه‌ش حوزه‌يفه‌ی يه‌مانی و نه‌بو مه‌سعودی عه‌قه‌به‌ی کورپى عه‌مری نه‌نصاری به‌دري بوو، نه‌بو مه‌سعود توپه‌بوو له‌ ياخيبوون و شوپشی نه‌فامه‌کان.

^١ تاريخ الطبري (٣٣٨/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون للخالدني، ص (١٤٠).

^٣ تاريخ الطبري (٣٣٩/٥).

له شارده‌رچونيان به‌رهو ريڭگاي جورعهو لابرډني سه‌عيدي والبيان و سه‌ريپچي کردني نهم ههرچي په‌رچيانه، نه‌مه‌يه يه‌که‌م خوږيشانندان بوو که‌چي حوزه‌يفه‌ي يه‌ماني دوور بينتر بوو له‌گه‌ل نهم رووداوانه به مه‌زوعي ترو پيري ورده‌وه مامه‌له‌ي ده‌کرد^(۱)، نه‌بو مه‌سعود وتي به حوزه‌يفه له ريڭگاي (جورعه) به سه‌لامه‌تي ناگه‌رپنه‌وه، بيگومان خليفه سوپايه‌ک ده‌نيرټه سه‌ريان ته‌مييان ده‌کات و خوږيني زور ده‌رټيت، حوزه‌يفه وه‌لامي دايه‌وهو وتي: وه‌للاهي نيستا ده‌گه‌رپنه‌وه بو کوفه، نه‌پيک هه‌لپزانو نه شهر روونادات و تاقه خوږينيک نارټيت هيچ شتيکم له‌م فیتنه نه‌زانيوه هه‌موويم له پيغه‌مبه‌روه ﷺ بيستوه له کاتي ژياني نه‌ودا، پيغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والي نهم فیتنه‌يه‌ي پيدايين، که نه‌مړو ده‌بيبينين به‌ر له‌وه‌ي وه‌فات بکات، پيغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌ي باسکردين، که پياوي وا هديه به موسلمانان روژ ده‌کاته‌وه، پاشان که نيواره‌ي به‌سهردا هات، هيچ شتيکي نيسلامي پيوه نه‌ماوه، پاشان موسلمانان ده‌کوژنو وهرده‌گه‌رپن له دين و دلبيان ده‌چرخيت خوداي گه‌وره‌ش بو سبه‌ي نه‌وان ده‌کوژتيت، نهم به‌زمانه روو ده‌دات^(۲)، حوزه‌يفه‌ي يه‌ماني پسپور بوو له زانستي فیتنه‌داو مامه‌له‌ي کرد له‌گه‌ل فیتنه‌ي سه‌به‌نييه‌کاندا له کوفه‌و شوپنه‌کاني تر به پيي نه‌و زانين و بيستنه‌ي که له پيغه‌مبه‌روه ﷺ وه‌ري گرتبوو، نه‌و فه‌رمودانه‌ي له‌به‌رکردبوو که فیتنه‌کاني ناوزه ده‌کرد به باشي له حقيقه‌تي نه‌و کارو کرده‌وانه تي ده‌گه‌يشت که به‌ريا ده‌بوو به دووري نه‌ده‌زاني و نامو نه‌بوو له لاي و به‌پيي توانا هه‌ولتي چاکسازيي ده‌دا^(۳).

۸- نه‌بوموساي نه‌شعهری بارودوخي هيتورکرده‌وهو ريڭگري کرد له سه‌ريپچي کردنو

لاساربي کردن

نه‌بوموساي نه‌شعهری هه‌ستا به هيتورکرده‌وه‌ي بارودوخي‌که‌و ريڭگري کرد له خه‌لکي سه‌ريپچي بکن، وتي پبيان نه‌ي خه‌لکينه بو نهم جوړه سه‌ريپچي و موخاله‌فانه ده‌رمه‌چنو و هه‌رگيز مه‌گه‌رپنه‌وه بو هه‌لگه‌رانه‌وهو خوږيشانندان نهم جوړه، پابه‌ندي

^۱ الخلفاء الراشدون، ص(۱۴۱).

^۲ تاريخ الطبري (۳۴۲/۵).

^۳ حذيف بن اليمان، ابراهيم العلي، ص (۸۶)، الخلفاء الراشدون للخالدي، ص(۱۴۱).

جه ماعه تی موسلمانان بنو گوئیراهل بن، ده خیلتان بم په له پروزه مه کهن خوټان بگرن به نارام بن ئیستا ئیوه نه میرتان هدیوه خاوه نی سهرگه ورهن، وتیان نویژمان بو بکه، وتی: نایکه م، ههتا گوئیراهلی و ملکه چی بو عوسمان دهرنه خهن، وتیان نهوا ملکه چی و گوئیراهلی ئیمامی عوسمانین^(۱)، به لام لهم به لینه دا راستیان نه کردو مه رامه کانیان په رده پوژشکرد، له خه لکانی تر، نه بو موسا ههستا و نویژی کرد بۆیان، له و رۆژه وهی که له لایهن عوسمانه وه هه لئبژدرا بو والیه تی بارودوخه که هیور بوویه وه، تا ماوه یه که له سالی (۳۴) ی کۆچی حوزه یفه ی یه مانی گه پرایه وه بو نازربیعجان و بابو سهرله شگری سوپای جیهادی ده کرد له وی و کارگپری والیه کان گه رانه وه بو سهر کاره کانیان له ده فهری فارس^(۲).

۹- ئیمامی عوسمان نوسراویکی نووسی بو یاخیبووه کانی کوفه

عوسمان نوسراویکی نووسی بو سهرکه شه کانی نه هلی کوفه و حیکمه تی لابرندی سه عیدی بو روونکردنه وه، که له سهر خواستی نه وان کردی و نه بو موسای کرده جیگره وه ی، نه و نامه یه کۆمه لئ پره هندو به لگه ی گرنگی تیدا بو، پروبه پروبوونه وه ی فیتنه شی روونکردنه وه، که عوسمان چۆن به ره هه لستی فیتنه ده کات و هه ولئ داوختنی گری نازاوه ده دات ههتا بتوانیت، ویرای نه وه ی به زانستیکی یه قینی ده زانیت که دیته پیتش و به ریا ده بیت و نه م ناتوانی ریگه له به ریا بونی بگریت، نه مه شی له پیغه مبه ره وه و عَلَيْهِ السَّلَام وه رگرتوه، عوسمان له نامه کهیدا و تبوی، پاش سوپاسی خودای کهوره من نه و که سه م کرده نه میرتان که خوټان هه لئتان بژاردوو لیتان خوټ ده بم که چیتان کرد به سه عید وه لله ی هه رچی سامانم هه یه رایده خه م بوټان و نه یخه مه به ریبتان، وه لله ی هه رچی سه برم هه یه سهرفی ده که م بوټان و به کوشتنی خوټ چاکتان ده که م، ده تان سازینم هه رچیتان پی خوټه داوام لی بکه ن، به مه رچی گوناوه سه ریچی خودای گهوره نه بیت، هه ر ئیستا پیتان ده به خشیم، هه ر شتیکتان پی تا خوټ بیت نه گه ر گوناوه نه بیت دهستی لی هه لده گرم و لیتان ده بورم، هه رچیتان پی خوټه بیکه ن و پیم بلین بو نه وه ی بیانوو گله بیبتان به سه ر منه وه نه بیت).

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۵/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۴۳).

بۆ شارەکانی تریش ئەم چەشنە نامەییە نووسی^(١) رەزای خودای گەورە لە ئەمیری
نیمانداران چەند چاکسازبوو، چەند سنگی فراوان بوو، لە بەرامبەردا سەبەئیی و داخ
لەدۆ و یاخیبوو، کان سنورشکینەکان چەندی زوڵمیان لیکردوو و درۆیان بۆ هەلبەستوو و
دەستی هەلبەستیان بۆ تاشیوه^(٢).

^١ تاریخ الطبری (٣٤٣/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (١٤٣).

باسی دووهم: ئیمامی عوسمان بهم سیاسه ته مامه لهی دهکرد له گهڼ فیتنه بازه کاندای

له دوو تویی دهقه میژووییه کاندای له ژماره یهک له سهرچاوه کاندای نهوه رۆشن
کراوه تهوه که عوسمان به چهن دین شیواز به رابه ری و به رهن گاری فیتنه که ی کردوه وه کو:
یه که م: ههن دی له هاوه لانی پنیان باشوو عوسمان نیژنه ی پشکنین و لیکنینه وه
رهوانه بکات بوشاره کان

موحه ممدی کوری مه سلهمه و ته لحه ی کوری عوبه دیوللا کاتی نه و هه موو
پروپاگهنده یانه ی بیست که عه بدوللای سه به له شاره کاندای بلاوی ده کرده وه، هه ژانو
هاتنه کول و چوونه خزمه تی نه میری ئیمانداران، ئیمامی عوسمان به په له وتیان: نه ی
نه میری ئیمانداران، ئایا نه و شتانه ت بیستوه له خه لکی، که ئیمه بیستومانه؟ وتی:
نه خیر، وه للاهی جگه له بیوه یی و خۆشی هیچی ترم پی نه گه شتوه، وتیان: ئیمه
هاتووین بۆ لای تو پیت بلیتین هه ردوکیان نه و هه والانه یان بۆ باسکرد که گوئی نهوانی
جه نجال کردبووه، ده رباره ی نه و ناژاوه و فیتنه یه ی که له شاره کاندای شه پۆل ده دات،
ده رباره ی نه و هیرشه نه گریسه ی که ده کریته سهر والیه کانی له کوخچیکدا، نه ویش وتی:
ئیه برابه شی من و ناودارانی ئیمانداران، راویژیککی باشم بۆ بکه ن و ریگه چاره یه کم
نیشان بدن، وتیان ناماژهی نه وه ت بۆ ده که ین که کۆمه لکی پیای میتمانده دار بنیره بۆ
شاره کان و سوړاغی ده نگویاس بکه ن و هه والمان بۆ به یئنه وه^(۱)، ئیمامی عوسمان هه سته
به لیپتیچینه وه یه کی قایم و مه زن و بری له هاوه لانی هه لبارد له و هاوه لانه ی، که که س
گومانی نه بوو، له ته قواو راستگویی و خۆپاریزی و ناموژگارییان، نه و موحه ممدی کوری
مه سلهمه یه ی هه لبارد که ئیمامی عومهر کردبووی به نه مینداری لیپرسینه وه ی
والیه کانی و کردبووی به سهر په رشتیاری والیه کان له هه ریمه کاندای، هه روه ها
نه وئوسامه ی کوری زهیده ی هه لبارد که خۆشه ویستی پیغه مبه ره ﷺ و باوکیشی به
هه مان شیوه خۆشه ویستی بووه، نه و ئوسامه یه ی نه میری نه و سوپایه بوو، که
پیغه مبه ر ﷺ وه سیه تی کردبوو له دوا دواپی ته مه نی دنیاییدا که بکریته قایدی نه و

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

سوپایه، فدرمووی (لهشکری ئوسامه بجنه ری)، ههروهها ئهو عه‌ماری یاسری هه‌لبژارد، که له موسلمانه پینشینه‌کانه و تیکۆشه‌ریکی گه‌وره‌یه، ههروه‌ها عب‌دوللای کورپی عومهری هه‌لبژارد، که شه‌رعزان و خۆپاریزو موته‌قی بوو، موحه‌مه‌دی کورپی مه‌سله‌مه‌ی نارد بۆ کوفه، ئوسامه‌ی نارد بۆ به‌سره، عه‌ماری نارد بۆ میسر، عب‌دوللای کورپی عومهری نارد بۆ شام، هه‌ریه‌ک له‌م که‌له‌پیاوانه سه‌ره‌رشتیاری ئهو جه‌ماعه‌ته بوو که له‌گه‌لیان بوون و ناردنی بۆ ئه‌م شاره‌ گه‌ورانه، هه‌ره‌ه‌موویان رۆشتن بۆ ئه‌م کاره‌ گرانه پر مه‌ترسییانه، پاشان هه‌موویان گه‌رانه‌وه جگه له عه‌مار، که دو‌اکه‌وت له گه‌رانه‌وه‌ی له میسر، پاشان گه‌راپه‌وه هه‌رچی‌یان بیستبوو، بینیبویان و پرسیاریان کردبوو، گشتیان خسته پینشچاوی ئه‌میری ئیمانداران^(۱)، ئهو باسه‌ی که هه‌ر یه‌ک له‌مانه هینایه‌وه له شاره‌کان، و تیبویان: (ئه‌ی خه‌لکینه ئیمه نکولی هیچ شتیکتان لی ناکه‌ین، ره‌خنه‌مان لیتان نییه، به هه‌مان شتیه موسلمانه‌کانیش هیچ ره‌خنه‌و گله‌بیان نه‌بووه، ئه‌میره‌کانیان دادگه‌ر بووه له نیتوانیانداو خه‌مخۆر بووه بۆیان)^(۲)، به‌لام ئهو ریوايه‌ته‌ی که گوايه عه‌ماری کورپی یاسر عوسمانی به دئناسک و عاتفی تۆمه‌تبار کردوه، سه‌نه‌ده‌کانی ئه‌م ریوايه‌تانه‌ی که هه‌لگری ئه‌م تۆمه‌تانه‌یه زه‌عیفن و له عیله‌ت خالی نین، هه‌روه‌ها له ده‌قه‌کانیشیدا بزری هه‌یه^(۳)، سه‌ره‌رشتیاره‌کان له شاره‌کان گه‌رانه‌وه‌و روونیان کرده‌وه، که هیچ شتیکی وا له ئارادا نییه، که خه‌لیفه‌ والیه‌کان له والیه‌تی لابات و ده‌ستی پی هه‌لگری له کارو خه‌لکی به گشتیی وان له دادپه‌روه‌ری و ره‌حمه‌ت و خێرو سه‌لامه‌تی و دئئارامیداو ئه‌رخه‌یان و ئه‌میری ئیماندارانیش له کیشه‌کاندا دادگه‌ره‌و له به‌خشینه‌کاندا یه‌کسانه‌و ریکه‌و چاوداشتی مافه‌کانی خودای گه‌وره‌و مافه‌کانی گه‌له‌که‌ی ده‌کات و ئهو واته واته‌ش به‌رپا بووه هه‌موو گومان و شله‌قاندن و درۆیه‌و کینه‌بازو داخ له‌دله‌کان بلاوی ده‌که‌نه‌وه‌و وان له تاریکییدا، بۆ

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (۲۱۰).

^۲ تاريخ الطبري (۳۴۸/۵).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱۷۱/۱).

ئەوئەي كەس سەرچاوە كەيان نەزانئیت، بەلام ئەم خەلیفە كارزانە بارە چاكسازە مەزنە بەم لێكۆلئینهووە سۆراغكردنە وازی نەهئینا بەلكو نوسراوی نووسی بۆ خەلكی شارەكان^(۱).

دووهم: عوسمان نوسراوی نووسی بۆ خەلكی شارەكان

لە باتی راگەیانئنی گشتیی بۆ ھەر ھەموو موسلمانان پاش سوپاس و ستایشی خودای گەورە نووسیوی: (من كارگێرەكان بە بریکارو بەلئیندەری خۆم دەگرم، لە ھەموو ھەرزێکی ھەجدا، ئەم ئوممەتە زائۆ سەرکەوتوو ھەوتی بووئە سەرکاری فەرمان بە چاکەو رێگری لە خرابە، ئوممەت دەركی بە ھەر خرابەيەك كرددیئت یان رەخەنی لە ھەر كارگێرێك گرتبیت ھەقم پێداو ھەلامم داوئەتو، نە خۆم نە خاوخیزانم ھیچ ھەقیكمان نەكەوتووئە سەر لە لایەن گەلو جەماوەر، ھەرچیشمان ھەبە بەسەریانو ھەن بۆ خۆیان، خەلكی مەدینە ھەوالئیان پێداوم كەسانئك ھەن داشۆران، كەسانئكی تر ھەن لئیان دراو، ئەئ ئەو كەسەئ لئت دراو، یان سوکایەتیت پئ كراو بە نەئینی، ئەگەر شتی وات پئكراو لە ھەرزێ ھەجدا خۆت بگەئینە پئم ھەقی خۆت ھەرگەر بە كەئیفی خۆت، لە من یان لە كارگێرەكەم، یان بئیکە بەسەدەقە بۆ خۆت خودای گەورە پادا شتی خێرۆمەندان دەداتەو)، كاتی خەلكی شارەكان خۆئندیانو ھەستیان كرد بە گریان و دوئای خێریان كرد بۆ عوسمان و تئیان: ئەم ئوممەتە ھەلئناو ھەشەردا^(۲)، ئایا ئەم ئئمانە مەزنەئ ئئمامی عوسمان دوئای دەوئت؟ كە بە ھەزمو جەزمەو گوئ بۆ خەلكی دەگرئت، لەم ھەزمو جەزمەو بەرزترو ئەستور شك دەبەئت كە پئاوئك و تویەئتی تەمەنی لە ھەشتا و دوو ساڵ زباتر بوو، ئەو كەلە پئاو ھەبەئزی و خێراییو ھەمەئ و توو، كە بە داواچوون و سۆراغی زولمئلكراو ھەمەئەئ كەردوو ھەوئ شۆئن دۆزی بەشخوراو ھەمەئەئ كەردوو، یان خەلكی دەوئت و مرۆفەكانی لا مەبەستە داو ھەری و وئژدانئك نئشان دەن بەرزو بەناوبانگتر بئت لە دادگەری ئئمامی عوسمان، لەم وئژدانكارئییە ھەتا مافی شەخسی ئەمیری ئئمانداران دراو بە جەماوەر تەئیا لەبەر خاتری ئەوئ ھەمەئەئەئ كانی خودای گەورە نەشكئت و سنوورەكانی پارئزگاری بكرئت.

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۹/۱).

^۲ المصدر نفسه، تاریخ الطبری (۳۴۹/۱).

بهائی ئەمە دادگەری ئیمامی عوسمان بوو، کە لەم بابەتەدا نە دەوەستا هەلۆستەى نە دە کرد بە ناردنى ئەمىنداره کان بۆ پشکىنى بارودۆخى خەلک و نووسىنى نوسراو بۆ خەلکى شاره کان وازى نەهینا، وتى: وەرزی حەجکردن وەرن سکا لا کانتان بگەیهننە دەستم، گەر چى لە بەردەم کۆمارى حاجیانیشدا بىت، عوسمان بە مانەش وازى نەهینا، بەلکو کارگێرەکانى ناگادار کردەو، کە خۆیان بچنە ناو خەلک زولمەکانیان بۆ بگەپیننەو، گەر هەبوو، پاشان عوسمان پرسیارى کرد لە کارگێرەکان دەربارەى ئەو واتە واتەى کە خەلکى دەماو دەم دەیلیننەو ئەوانیش بە بۆچوونىکى جوان و توندو قايم راویژيان بۆ دە کردو رینگە چاره یان نیشان دەدا^(۱).

سێیهەم: ئیمامى عوسمان راویژى کرد بە والى شاره کان

ئیمامى عوسمان بە خیرایى ناردى بە شوپىن والى شاره کانداو بە پەلە بانگى کردن، والییه کانیش عەبدوللای کورپى عامرو مەعاویەى ئەبوسوفیان و عەبدوللای سەعد بوو، لە گەل ئەمانیشدا سەعیدى کورپى عاصو و عەمرى کورپى عاصى هینایە ناو راویژکردنە کە، چونکە ئەم داو نە والى پيشوون، ئەم راویژکردنە دانشتنیکى پرمەترسى و داخراو بوو ئەو مەسەلانەى تیدا تاووتوئى کرا کە پریاریان دا پلانى کارى نوئى دابریژنو بە مساریکى تر بچویننەو لە ژبیر روشنایى ئەو هەوالە ناوۆلایانەى کە گەشتوونەتە شارى مەدینەى پایتەختى ولاتى ئىسلامی^(۲)، ئیمامى عوسمان وتى: (قوربەسەرتان ئەم سکا لاو گازندەیانە چىیە؟ ئەم هات و هوتە چىیە؟ من زۆر دەترسم ئەم قسانە بە راستى دەربچیت لەسەرتان، هەمووشى ماله بەسەر منەو و بەسەر مندا دەشکیتتەو)، ئەوانیش وتیان: وەللأهى راست ناکەن و نایسەلینن و ئەم هاش و هوشانە هیچ بنەمایەکیان نییە و لیبى بىتاگاین، تاقە کەسێکت دەست ناکەوئیت بچیتتە ژبیر بارى ئەم تۆمەتانەو هیچیان تیا بەسەر نییە، هەر پروپاگەندەیهو دروست نییە حوکمى پى بکریت، عوسمان وتى: ئەى چارهسەرمان چىیە؟ سەعید کورپى عاصو وتى: ئەمە فیل و فیکەو لە تاریکى و پەنھاندا دروست کراو و بە ناحەق هەلبەستراو و هەر لە خۆرا

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاکر الصابر، ص (۲۱۲).

^۲ معاویة من أبى سفیان، ص (۱۲۶).

داویانه به گویی خه لداو نه مانیش گپراویانه ته وه بۆ کهسانی ترو له ناو کۆرو دانیشتنه کانیاندا ریسواویانه، عوسمان وتی: باشه چۆن تیماری بکهین؟ وتی: ئەم تاقمه بانگبکهو پاشان ئەوانه بکوژه که یه که مجار ئەم قسانه یان لۆ ده رچوه، عه بدوللای کورپی سهعد وتی: ئەو سزایانه له خه لکی بسه نه ره وه که که وتوه ته ته سستویان، ماده مافه کانی خزیانت پیداون زۆر له وه باشتره وازیان لۆ بینیت و گوزه شته یان لۆ بکهیت. مه عاویه وتی: منت کردوه به والی و بوومه ته والی گه لیک، جگه له هه والی خێرو چاک خراپهت لۆ نه بیستون، ئەو دوو پیاوه شاره زای هه لویستی راستیانن وتی: رات چۆنه واته (چی بکهین)؟ مه عاویه با به جوانی هه لسوکه وتیان له گه ل بکهین، وتی: ئەو عه مر تۆ رات چیه؟ وتی: من واده زانم تۆ نه رمی له گه لیان و رازیت لییان و به شیان زیاد ده کهیت و چاوپۆشیان لیده کهیت، به پیچه وانهی رهفتاری عومەر له گه لیان ده جو لئیته وه، پیموایه بچیته سەر ریبازی خه لیفه که ی پیشووت له شوینی توندیدا توند بیت، له شوینی نه رمیدا نه رم بیت، به پئی پیوست، چونکه توندوتیژی پیوسته بۆ ئەو کهسانه ی که زیانی خه لک به گرنگ نازانن، نه رمیش بۆ ئەو کهسانه ی، که به نامۆزگاریی ناکاریان جوان ده بیت، به لام تۆ بۆ هه ردوولایان نه رمیت پراخستوه.

عوسمان هه ستاو سوپاس و ستایشی خودای گه وره ی کردو وتی: ئەو ناماژانه ی کردتان هه مویم ژنه وت و هه موو کاریکیش ده رگای خۆی هه یه له وێه ده چینه ژوره وه ئەو ناسۆرییه ی که مه ترسی هاتنی ده کرا ئەوا به رپا بووه، ئەم ده رگایه به نه رم و نیانی و له خۆبردۆیی و به دودا چوون داده خرین ته نیا له و سنوورانه دا نه بیت که باسکراوه و کهس بۆی نییه ره خنه ی لۆ بگریت، ئەو شته ی به ربه ستی ئەم هه رایه بکات نه رمی و هیاوشییه، وه لاهی ئەم ده رگایه تازه لادراوه و که سیکیش نییه له مان به لگه یه کی راستی پئی بۆ خوداش باش ده زانیت نارامگریی یه که م بۆ پیخۆشحالی نییه و ده رفه تدان نییه، وه لاهی ناشی فیتنه و ناژاوه که وتوه ته گه ر، خۆشبه ختی بۆ عوسمان ئەگه ر بمریت و ده ستی تی رانه دات، ریگری بکات له خه لکی و مافه کانی خزیانیان پئی ببه خشن و چاوپۆشیان لۆ بکهن، ئەگه ر مافه کانی خودایان پیتشیل کردو سونه تیان فه رامۆشکردوه شلگیریان بۆ مه کهن و ماستاویان له بهر مه کهن^(۱)، عوسمان پیچه وانه ی

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۱/۵).

عومەری برای بۆ له ریبازی توندوتۆلیدا، بەلام له شۆینکەوتنی سوننەتی هەردوو خەلیفەکە یەکێکی پێش خۆیدا پێچەوانە نەبوو و ناشی فیتنە کەوتە گەرۆ بە توندوتیژی چارەسەر ناکریت، چونکە توندوتیژی دەبیته ناوی ئەم ناشەو باشتر کرە ی پێ دەکات و ئەمیری ئیمانداران رازی نەبوو بێتە هاو دەمی ئەم فەرتەنەیه، وەکو دەلێن (خۆشحالی بۆ عوسمان بمریت و دەستی تێ وەر نەدات)، بە رۆشنی و راشکاوی ئیمامی عوسمان مەیلی لەم گەرەلاوژییە نەبوو لە سنوورو مافەکانی خۆدای گەرەدا هیچ شلگیری و چارۆشییەکی تیا نەبوو، بەلام بۆشتەکانی تر ناسانکاربوو، چونکە نەرم و نیایی نەبوەرتەر، لێخۆشبوون بەرێزترە، دەبیته مافەکانی پارێزراوین و وەکو پێویست جێبەجێ بکری^(۱)، چەندین ریوایەت هاتوو بەسەنەدی لاواز و نبوو، کە پەییوەندی نیوان عەمری کورپی عاص و عوسمان دەشیۆنیته و دەشلەقینیت، کۆمەلێ ریوایەتی تری دزیو دەستیان هەیه لە چلکن کردنی وینە ی عەمری کورپی عاصداو پەییوەندی نیوان عەمری عاص و عوسمان بە پەییوەندییەکی رزیو دەگۆرن کە گوایه عەمر نەخشە ی کیشاوه بۆ کوشتنی ئەمیری ئیمانداران، پاشان دەستی داو ته هەلبەرتی و بە تەمای ئەو هەبوو خۆینی عوسمان بپرژیت^(۲).

ئەم ریوایەتانه لاوازو رەتکارو لای ئەهلی حەدیسو میژوونوسەکان^(۳)، وە ریوایەتیکی تر هاتوو بە سەنەدیک، کە خەلکی لاوازو نەناسراوی تێدایە کە گوایه عەمری کورپی عاص و تویەتی، ئە ی عوسمان لەبەر خاتری بەنی ئومەیه مافی خەلکت پێشیل کردوو، خزمایەتی دەکەیت تۆ لاتداو و خەلکیش لای داو یان دادپەرورەبە یا خۆت بەرکەنارکەو واز بەینە گەر دەمی نیتەو یە کسان و گشتگیربەو بە چاکی بەرەپیش برۆ^(۴).

هەر لە هەمان ریوایەتدا هاتوو، کە عەبدوللای کورپی عامر و تویەتی: من وا دەزانم تۆ ئەو چاغەت هەلگیرساندو ئەو نەدە پیاویک ئەسپییە کەوتبیتە سەری یان گەنەیه ک

^۱ عمر بن العاص الامير المجاهد للغضبان، ص (۴۴۷).

^۲ المصدر نفسه (۴۴۸).

^۳ عمر بن العاص، الامير المجاهد للغضبان.

^۴ تاريخ الطبري (۳۴۰/۵).

چو بیته مووی و لاخه کی، تو شهونده بایخ به خه لکی دهدهیت و شهونده سه رقائی گله بیه کانیا نی^(۱)، عوسمان والییه کانی قدهغه کرد له وهی ناژاوه هه لگی سینه کان سزا بدهن یان زیندانیا ن بکه ن، یان بیانکوژن، بریاریدا که به چاکی و نر می مامه له یان له گه ل بکه ن^(۲)، داوی کرد له کارگیته کانی که بگه رینه وه سه ر کاره کانیا ن و ریککه وتن له سه ر شه و رینمایانه ی که نیمامی عوسمان پیی راگه یاندن، که به چ شیوازیك رووبه پرووی فیتنه بینه وه شه و فیتنه یه ی که هه موو چاوه پروانیک دهیزانی هاتووه ده بیته هه ر بیته^(۳).

۱- مه عاویه دوو پیشنیاری کردو عوسمانیش ره فزی کرده وه.

پیش شه وهی مه عاویه ی شه بی سو فیان بچیته وه به ره و شام هات بو لای نیمامی عوسمان و تهی: شه ی شه میری نیمانداران، له گه ل مندا وه ره بو شام، به ر له وهی رووداوه کان و به سه ره اته کان هیرش بهیننه سه رت و تو له تو گه یان نه یهیت، عوسمان و تهی: من دراوسییه تهی پیغه مبه ر ﷺ به هیچ شتیک ناگو رمه وه، شه گه ر ده زوی گه ر دنم بقرتیت، مه عاویه و تهی: ده ی سو پایه کت له شامه وه بو ره وانه بکه م له مه دینه بییته وه و به ره له ستهی شه و مه ترسییه چاوه پروانکرا وانه بکه ن و به رقانی له توو خه لکی شاری مه دینه بکه ن، نیمامی عوسمان و تهی: نه خیر گرانی و نانه خوری ناخه مه سه ر دراوسییه کانی پیغه مبه ر ﷺ، که م خوراکیان نا که م له به ر خاتری سه ربازانیک که بیینه وه له ناویان، ته نگ ی و سه خله تهی ناخه مه سه ر که سانیك که کوچه ربی و نه نسارن و له مه دینه نیشته جیبوون مه عاویه پیی و تهی: شه ی شه میری نیمانداران و له لاهی تیرورت ده که ن، یان له ناوت ده بن، عوسمان و تهی: خودام به سه و با شترین پشتیوانه^(۴) وه کو بلئی مه عاویه دهیزانی که له و دیو شه م فیته و پرویا گه ندانه وه شتیکی پیس هه یه و نه خشه ی بو نامانجیکی ترسناک کیشاوه ته نها شه و شیان ده ویت بدهن به سه ر خه لیفه و حوکم رانییه که یدا.

^۱ المصدر نفس.

^۲ خلافة عثمان، د. السملی، ص (۷۷).

^۳ الخلفاء الراشدين للخالدی، ص (۱۵۱).

^۴ تاریخ الطبری (۳۵۳/۵).

به لّام عوسمانی خهلیفه‌ی کارزان رایه‌کی تری هه‌بووه ده‌یویست به ریڭگایه‌کی تر له‌گه‌لیان بچولیتته‌وه هه‌تا به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نه‌مینی لای خودای گه‌وره وه‌لامی خه‌لکیش له‌دوو دنیاو دوارژژدا سه‌ر شوپریان بکات ته‌م سه‌بره گه‌وره ته‌نها له‌و نیمامه دادپه‌روهه گه‌وره‌یه ده‌ه‌شیتته‌وه^(۱).

۲- عوسمان ریزی موئامهره‌چییه‌کانی بری، دوا‌ی شه‌وی که هاتبوونه ناو شاری مه‌دینه:

ئه‌میری ئیمانداران وریاو بیدار بوو به گۆژیه‌ی نووسینی هه‌والگره‌کانی که له‌بارو دۆخ ئاگاداریان ده‌کرده‌وه سه‌باره‌ت به موئامهره‌چییه‌کان، عوسمان دوو پیاری له موسلمانان که کاتی خۆی سزا درابوون، له لایهن خه‌لیفه‌وه خسته ناو ریزی یان توپری موئامهره‌چییه‌کان، چونکه ته‌مانه له‌م دوو پیاره‌یه‌ر خه‌یان بوون دوو پیاره‌یه‌که یه‌کیان مه‌خزمی و شه‌ویتر زوه‌ری بوو، پیتی وتن برۆن بزائن چییان ده‌ویت و به ته‌مای چین، ته‌م دوو پیاره‌یه‌که له لایهن عوسمانه‌وه ته‌می کرابوون، به‌لام خو‌گرپوون له ژیر باری راستیدا هیچ کینه‌یه‌کیان له دلدا نه‌بوو، به‌رامبه‌ر عوسمان، کاتی موئامهره‌چییه‌کان ته‌م دوو پیاره‌ییان بینی مه‌رامه‌کانی خۆیان وتوو نه‌خشه‌که‌یان باس کرد، دوو پیاره‌یه‌که وتیان کیتان له‌گه‌لدایه له خه‌لکی مه‌دینه، که هاوده‌نگتان بیته، وتیان سی‌که‌س، وتیان جگه له‌مانه، وتیان که‌سی تر، وتیان ئیوه ده‌تانه‌وی چۆن بکه‌ن شه‌وانیش ره‌هه‌ندی موئامهره تیرو پره‌که‌وه نه‌خشه دارپژاوه‌که‌یان راقه کرد بو دوو پیاره‌یه‌که، وتیان ده‌مانه‌وی هه‌ندی قسه بکه‌ین له‌گه‌ل خه‌لیفه‌دا ده‌رباره‌ی شه‌و شتانه‌ی که له دلای خه‌لکدا چاندومانه، پاشان بگه‌رپینه‌وه بو لایان دلنیا‌یان بکه‌ین که ئیمه بریارمان له‌سه‌ر داوه‌و تاوتویمان کردوه.

ناگه‌رپینه‌وه‌وه په‌شیمان نابینه‌وه، پاشان شه‌چینو وه‌کو گه‌له‌کۆمه چواره‌وری ده‌گرینو له خه‌لیفه‌یه‌تی لای ده‌به‌ین، شه‌گه‌ر به قسه‌مان نه‌کات واته عوسمان، ده‌یکوژین، ته‌م قسانه‌یان بیست و گه‌رانه‌وه بو لای عوسمان، عوسمان پیکه‌نی و تی: خودایه ته‌مانه سه‌لامه‌ت بکه‌ی شه‌گه‌ر سه‌لامه‌تیان نه‌که‌ی به‌ده‌خت ده‌بن، ناردی به

^۱ عثمان بن عفان الخلیفة الشاکر الصابر ص(۲۱۴).

شوین ئەو کوفەیی و بەسره‌بیانەیی که هاتبوونە مەدینە، پاشان بانگەواز کرا، وتیان کۆبەنەوه بۆ نوێژ، ئیمامی عوسمان چوو هەر مەینبەر و هاوەلانی پێغەمبەر ﷺ چوار دەوریان گرت، عوسمان سوپاس و ستایشی خۆدای کرد و هەوالتی ئەم تاقمەیی دا بە موسڵمانان، که هاتوونە مەدینە، راستی مەرامەکانیانی باس کرد، که تووشی دێدۆنی بوون، هەر لە ئیستاهە لگەر اوونە تەوهو دەیانە عوسمان لە خەلیفەییەتی لادەن، یان بیکۆژن، ئەو دوو پیاوێی که گفتوگۆیان کرد لەگەڵ ئەم سەبەئییانەدا هەستان و بوون بە شاهیدی هەوالەکهی عوسمان، هەموو موسڵمانان وتیان: ئەمێ ئەمیری ئیمانداران بیانکوژە، چونکه ئەیانەوی لە خزمەتی تۆ دەرێچن هەلگەرینەوه بە رووتاو دروشمی موسڵمانان لەت و پەت بکەن، عوسمان داواکهی هاوەلانی رەتکردهوه کوشتنیانی پەسەند نەکرد، چونکه ئەمانە بەناو موسڵمان بوون، ئیمامی عوسمان رازی نەبوو دواپی پیتی بلێن ئیمامی عوسمان ئەو موسڵمانانەیی کوشت، که پێچەوانەیی بوون، عوسمان بەم شیوہیە ئەو بۆچوونەیی رەد کردەوه و تی: نایان کوژم، بەلکو لییان دەبورم و چاوپۆشییان لی دەکەم، هەتا بتوانم چاوەروانییان دەکەم، هیچ تاقە موسڵمانی ناکوژم، مەگەر تاوانیکی وای کردبێ پتویست بە کوشتن بکات، یان لەدین وەرگەرابی و کافر بییت^(۱).

راستکردنەوهی بەلگە لەسەر یاخیبووەکان

عوسمان بانگی تاقمە سەبەئییەکانی کرد، بۆ ئەوهی هەرچی دوو دلێ و گومانیکیان هەیه، بیخەنە روو، ئەو زیاده رەویانەیی بەدییان کردوو بە ناشکرا بیلین، هەر هەلەیهکیان لە خەلیفە گرتوو ناشکرای بکەن، ئەمە دانیشتنیکی راشکاوانەو رۆشن بوو لە مزگەوتدا بە دیار چاوی هاوەلانی و موسڵمانانەوه بەسترا، سەبەئییەکان قسەیان کردو ئەو هەلانی که عوسمان کردبووی بە گومانی ئەوان خستیانە روو، عوسمانیش هەستا بە بیانکردن و روونکردنەویان و بەلگەو دەلیلەکانی خۆی بۆ باسکردن، موسڵمانە بە ویژدانەکان ئەم راشکاوایی و لی پرسینەوهو دەرختنەیان بیست و ئیمامی عوسمان وەلامی ئەو رەخنانەیی دایەوه که لییان دەگرت، پاشان راستی کارەکانی روون

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۴/۵، ۳۵۵).

کرده‌وو به‌رگری کرد له کاره‌کانی و پاکیتی کاره‌کانی ده‌رخست و هاوه‌له دانیشتووه‌کانی ناو مزگه‌وت شاهیدیان بۆدا^(۱).

۱- وتی من له سه‌فردا نوژیژم به چوار رکاتی ته‌واو کردوو، پیش من پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر له سه‌فردا چوار رکاتیان نه‌کردوو، من چوار رکات نوژیژم کرد، کاتی له‌مه‌دینه‌وه سه‌فهرم کرد بۆ مه‌ککه، مه‌ککه شاریکه که سوکارمی تیا‌دایه، نه‌و کاته من نیشته‌جی بووم له‌ناو که سوکارمدا و خۆم به موسافیر نه‌نه‌زانی، نایا وانیه، هاوه‌لان وتیان به‌لی به‌خودا وایه.

۲- وتی: من پاوه‌نیکم پاراستوو و ته‌نگم به موسلمانان هه‌لچنیوه زه‌ویه‌کی فراوانم تاییه‌ت کردوو بۆ له‌وه‌ری وشتره‌کام له پیش منه‌وه پاوه‌ن هه‌بووه بۆ وشتری سه‌ده‌قه‌و جهاد، پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر پاوه‌نیان هه‌بووه، منیش وه‌کو نه‌وان به‌لام من فراوانتم کردوو له‌بهر زۆری وشتری سه‌ده‌قه‌و جهاد، پاشان ناژه‌لی موسلمانانه‌کانشم منه‌ع نه‌کردوو، که له‌م پاوه‌نه‌بله‌وه‌رین، بۆ ناژه‌لی خۆم پاوه‌نم نه‌کردوو، کاتی من خلیفه نه‌بووم له هه‌موو موسلمانان زیاتر وشتر و مه‌رم هه‌بووه و هه‌مویشم کرد به‌خیر، نیستاش ساغییه‌و راغییه‌ نه‌بی و لاغم نییه، ته‌نیا دوو وشترم هه‌یه دام ناوان بۆ حج کردن، نایا وانیه؟ هاوه‌لان وتیان به‌ری به‌خودا وایه.

۳- ئیوه ده‌لین من یه‌ک نوسخه قورئانم هیشتووه‌ته‌و نه‌و نوسخه‌کانی ترم سوتاندوو، خه‌لکیم له‌سهر یه‌ک په‌راوی قورئان کۆکردوو‌ته‌وه، نایا قورئان فه‌رموده‌ی خودا نییه لای خوداوه نه‌هاتوو، ده‌بی ماده‌م لای یه‌ک که سه‌وه هاتوو ده‌بی یه‌ک جوژ بیته، هیچم نه‌کردوو، نه‌وه نه‌بی موسلمانانم له‌سهر یه‌ک شیوه قورئان کۆکردوو‌ته‌وه، ریگه‌م لی گرتوون که ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی بکه‌ویته‌ نینوانیان، له‌م کاره‌شدا چاوم له کاره‌که‌ی نه‌بویه‌کر کردوو، که هه‌ستا قورئانی کۆکرده‌وه، نایا وانیه، هه‌موو هاوه‌لان وتیان: به‌ری به‌خودا.

۴- ئیوه ده‌لین من حه‌که‌می کۆری نه‌بی عاصم گه‌راندوو‌ته‌وه بۆ مه‌دینه‌ کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر نه‌فی کردوو بۆ (تانیف) له راستیدا حه‌که‌می کۆری عاصم خه‌لکی

^۱ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۵۴، ۱۵۵).

مهككويهو خهلكى مهدينه نيبه، پيغه مبهر ﷺ له مهككوه دهري كرد بو تائيف، كاتي رازى بوو لى گه رانيه وه بو مهككه، پاشان هم ديسان دهري كرده وه بو تائيف، پيغه مبهر ﷺ خوى دهري ده كردو دهشى هينايه وه، نايا وانيبه؟ هاوه لان وتيان: بهري به خودا.

۵- نيوه ده لئين من تازه پيگه يشتو ده كم به كار به دست گه نجه ته من منداله كان ده كم به والى، من هيچ پياوي كم نه كردوه به والى به ريزو باره لگرو شياو نه بيت، له ريگهيدا نه بى، نم كه سانه شايسته ي كاره كانيان، كه پيم داو، خوشيان پرسياريان لى بكن، خه ليفه كاني پيش من له واليه كاني من كم ته من ترو تازه لاويان ده كرد به والى، بو نمونه پيغه مبهر ﷺ نوسامه ي كورى زه يدى كرده نمير، ته مهنى له رى نه مير يتيدا نه بوو، له م گله بيانه خراپ تريان وت به پيغه مبهر ﷺ، نايا وا نه بوو؟ وتيان: بهري به خودا، نه مانه توانج نه گرنه خه لك به بى نه وه ي شروفه ي بكن و لى ورد ببنه وه.

۶- نيوه ده لئين من ده سته كوتم داوه به عه بدويدو للاي كورى سه عد، من له پينجى ده سته كوتم پيداوه، كه (۱۰۰) هزاره له حقه شو جيهاده ي كه نه فريقاي رزگار كرد، به لئينم پى دابوو، نه گهر خوداي گه وره له سهر ده ستي تو نه فريقاي رزگار كرد پينج له سهدى ده سته كوته كه ي خه لات بى بو تو پيشم ته بريه كردوه سهر كاري واين كردوه، ويراى نه مهش سهر يازه مواه يده كان پينان وتم: نيمه پيمان نار هه ته پينج له پينجى بده ي به نه بى سهرج، هه رچهنه نه وان مافى قبول كردن و ره فر گردنيان نه بوو، من پينج له پينجه كم له نه بى سهرج وه رگرت و دام به سهر يازه كاني، به م شيويه نه بى سهرج هيچى بهر نه كه وت نايا وانه بوو؟ هاوه لان وتيان بهري به خودا.

۷- نيوه ده لئين من كه سو كاره كم خوشده وي و به شيان دده دم، بزائن خوشه وي ستي من بو خزمه كانم قه د وام لى ناكا مهيلم بچى بو زولم و ناحقه ي كردن به خه لكى تر، به لكو مافه كاني خويانيان دده م و تو له شيان بكه ويته سهر لييان ده سينم، شو به شانesh پيداون له مالى تايبه تي خوم پيمداون، سامانى هيچ موسلمانينك نيبه، چونكه مالى موسلمانان بو كه س رهوا نيبه وه به خه لالى نازاتم بو هيچ كه سينك خه لال نيبه، من خه لالى گه وره وه به نرخم داوه به خزمه كانم له بريره ي پشتى مالى خوم له زه مانى پيغه مبهرو

ئەبۇبەكرو غومەردا، ئەمپرۆ لە چاۋ زودا چاۋچنۆك و مالى خۆشەويىستم، هېشتا رەزىلى دەكەم، ئەو بەس نىيە ئەدەم بە لاي پىرەكانى خزمى خۆمداۋ تەمەنم لە تەواويدايەو ئەو مالى كە ھى خۆم خىزانە خزمەكانم ھىچ يان بەر ناكەوى، كەچى مولخىدەكان ئاۋا دەلېن، ۋەللاھى من ھىچ سامان ۋە بەخشىتىكم ۋەرنەگرتوۋە لە شارى لە شارەكانى موسلمانان ئىللا گەراندومەتەوۋە بۆ خودى ئەو شارانە ھىچ مالى ۋە سامانىكم نەھىناۋە بۆ مەدىنە پىنجىيەكى دەسكەوت نەبى، موسلمانانىش ھەستاۋن بە دابەشكردنى ۋە داۋيانە بە موستەھقەكان، ۋەللاھى لەم پىنج يەكە من فلسىكم ھەلنەگرتوۋە بۆ خۆم ھەتاكو ئىستا جگە لە مالى خۆم ھىچى كەسم نەخواردوۋە ھىچىشم نەداۋە بە خزمەكانم لە مالى خۆم نەبى.

۸ نىۋە دەلېن، من زەويە رزگار كراۋەكانم بە خشىۋە بە چەند پىاۋىكى ديار، ئەم زەويە رزگار كراۋانە كۆچەرىيەكان ۋە نەسارەكان ۋە مۇجاھىدەكان بەشدارىيان كىردوۋە لە رزگار كىردىدا، كاتى ئەم زەويانەم دابەش كىرد بەسەر مۇجاھىدە رزگار كەرەكاندا ھەندىكىيان مانەۋەو نىشتەجى بوون تىيدا، ھەندىكىشىيان گەرانەۋە ناۋ كەسوكارىيان لە ناۋ مەدىنەۋ شۆپنەكانى تر، ئەو زەويە بوۋ بە مولكىيان ۋە ھەندىكىيان فرۆشتىيان ۋە نىرخەكەي لەگىرفانى خۆياندايە.

بەم شىۋەيە عوسمان ۋەلامى ئەو ھەموو گازندانەي داىەۋە، كە كىردبوۋيانە ھەلاۋ ھاتوۋھت بەسەرىيەۋە، روونى كىردەۋە روۋى راستى گلەبىيەكانى دەرخت^(۱)، ئەم بەرگىيە مېژوۋىيە عوسمان كىردى بەرەفانى بۆ خۆي، ھاۋەلان شاھىدىيان بۆ دەداۋ ۋىنەي دروستى كارەكانى دەخستە بىريان ۋە ۋەخنە تال ۋە تفتانەي كە سەبەئىيەكان پىرشوۋلاۋيان دەكردەۋە لە قسەي ناقتۇلاۋ پروياگەندە خستىيە بە بارى راستىد، سەبە ئىيەكان كارىيان دەكرد بۆ رەۋاج پىدانى قسە پوۋچ ۋە بىكەلكەكانىيان، عوسمان باسى ئەو بەلگانەي كىرد كە كىردبوۋيانە رەخنە بەسەرىيەۋە كىرۋى كارەكانى بۆ دەرختن، كە بە چاۋرۆشنى كىردىيەتى ۋە بەلگەي ئىسلامىي بەدەستەۋىيە ھىچى لە خۇرا نەكردوۋە،

^۱ العواصم من القواصم، ص (۶۱ - ۱۱۱)، تاريخ الطبري (۳۵۵/۵، ۳۵۶)، الخلفاء الراشدين للخالدي، ص (۱۵۸)، الفتق أحمد عمر موش، ص (۱۰ - ۱۴).

به لّام نه مانه مه راميان هه بوو كه ره گي تينگه يشتنيان نه بوو نه يان ده ويست نه م كارانه بنه ست بكن، عوسمانيش وه كو پياوئيكي خاكه سارو نيازپاك مشتومري له گه لّ كردن، چونكه ده يزاني نه گه ته تي گرتوويه تي قسه ي هيچ و پوچيان له دهم ده كهوت بّ نه وه ي مه رامه كانيان بهر بگري و دهرووني خه لكي پر بكن له بيانو هه ركه سيكيش پوي هه لّ مالبيني به لگه قه ناعه تي پي ناكاو ده ليل رينمائي ناكا، چونكه هه ركه سي خودا سه ري لي بشيوتيني كه س ناتواني رينمائي بكات^(۱)، سه راني فيتنه چيه كان كه له ته نيشت مينبه ره كه وه بوون قسه و روونكر دنه و هه كاني عوسمانيان بيست، هه ره ها ها وه له به رپزه كان و موسلمانان راسته كانيش بيستيان و به قسه كاني عوسمان و روونكر دنه و هه كاني باوه رپان كردو خوزه ويستي عوسمان زيادي كرد له دلّيان، به لّام سه به ئيه كان، كه چارچي فيتنه و جياوازي بوون باوه رپان نه كردو نه شگه رانه وه، چونكه نه وان عهداللي حق نه بوون هه ريان له چاكه نه بوو، تامانغيان نا زاوه نانه وه بوو چاوو راويان ده كرد له موسلمانان و نيسلام، ها وه لان و موسلمانان تاماژه يان كرد بّ نيمامي عوسمان كه سه راني نه م سه به ئيه فيتنه چيه انه بكوژيت، له توله ي نه م هه مووه درؤو ساخته كاري و فيتنه دا، كه ده رپريان كردوه، نيمامي عوسمان زور پيدا گريوه بّ نه كوشتنيان بّ نه وه ي موسلمانان قوتاريان بي له شه ريان، ولاتي موسلمانان نؤقره بگري، و نه م فيتنه يي كه هه لّيان خزانده وه بهر بگري، به لّام نيمامي عوسمان رايه كي تري هه بوو، شيكردنه وه يه كي گؤرانكاري هه بوو پتي وابوو وازيان لي بيتني نه يان كوژي، چونكه هه ولي نه وه ي نه دا بهر بابووني نه م فيتنه گه ريه دوا بخريت و عوسمان له دزي نه م سه به ئيه انه كه له ميسرو كوفه و به صره وه هاتبوونه مه دينه، هيچ لي پتچينه وه يه كي نه كرد، سه ره پاي نه وه ي كه ده يزاني پيلانيان دارپشتوه و دژايه تيسان بريارداره وازي لي هينان و ريگه ي بّ چؤل كردن، مه دينه چؤل بكن و برؤنه وه شاره كاني خؤيان^(۲).

^۱ تاريخ الجدل محمد أبو زهرة، ص (۹۸، ۹۹).

^۲ الخلفاء الراشدين للخالدی، ص (۱۵۸، ۱۵۹).

پینجهم: وه لآمی هندی له خواسته کانی دانه وه

نیمامی عوسمان وه لآمی هندی له داواکارییه کانی دانه وه، هندی والی له سهر کار لابردو نهو والییانهی ده کرده والی که توان هه لیان ده بژارد، ثم شیوازه به سه بۆ چاره سهرکردن و پیاده کردنی راستی و دادپهروهی نه گهر کاروباره کان له شوینی سروشتی خۆیاندا بهرپۆه بچوونایه بارودۆخه که وای لی ده هات، گلهیی و گازنده کان بنه بر بپوایه به لآم نه گبه تی په نهان و کینهی نه فامی دامه نگیریان بوو بۆ بهرپا کردنی فیتنه له نیوان موسلماناندا و برینی یه کیتیئی سومهت، هه واله کانی پیغه مبهر ﷺ له باره ی شه هیدبوونی نیمامی عوسمان ده بو بهاتایه ته ناروه^(۱).

شه شه م: بنه ماکانی مامه له کردن له گه ل فیتنه که دا لای عوسمان

نه وهی جیگه ی هیوابوو له رینماییه کانی عوسمان بۆ مامه له کردن له گه ل نه م فیتنه یه دا، که که وته سه رده می نهو توانی نهو بنه مایانه هه له پینجی، که یارمه تی موسلمانان ده دات بۆ بهر هه لستیکردنی فیتنه گه ری نه م بنه مایانه ش:

۱- خۆگرتن و چه سپاوی:

عوسمان لیژنه ی پشکنینی نارد بۆ هه موو شاره کان و بۆ نه وهی گو بیستی خه لکه که بن، توانی کۆمه لئی سه به نییه کان به ری و که ین و به نیان وه رگری بچیتته ناویان، له سهر حه قیقه تی کاره کانیان هه لوه سته بکات و په له نه کات له ده رکردنی حوکم به سه ریاندا.

۲- پابه ندبوون به ویزادن و داد گه رییه وه:

نه م بنه مایه له و نامه دا که ناردی بۆ شاره کان به روونی دیاره داوای کرد له وانه ی که جینویان پیدراوه یان لییان دراوه، له لایه ن والییه کانه وه با وه رزی حه ج کردن بین و خه لیفه بینن و داوای حه قی خۆیان بکه ن، له خۆی یان له کارگیره کانی^(۲).

۳- له سهر خۆی و هیمنی:

نه م بنه مایه له و نامه دا، که ناردی بۆ خه لکی کوفه به رو شنی دیاره که کاتی نه وان داوایان کرد سه عیدی کوری عاص له والیتیئی لابات و نه بو موسای نه شعهری بخاته شوینی، له م نامه دا هاتوه، عوسمان ده لئی: وه لآهی مال و سامانی خۆمتان بۆ را ده خه م

^۱ الخلافة عثمان للشملی، ص (۷۸).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۹/۵).

هەرچی سەبرم ھەییە بۆتان سەرف دەکەم، بە کۆششی خۆم دەتانسازینم ھەر شتی ئیوھ پیتان ناخۆشبی ئەگەر سەرپیچی خودای تیا نەبی من لیتان دەبورم، ھەر شتی ئیوھ پیتان خۆشبی سەرپیچی خودای تیا نەبی داوام لی بکەن ئەتاندمی^(۱).

۴- پەرۆشی بۆ ئەو شتانە ی که موسلمانان کۆدە کاتەوھ فریدانی ئەو شتانە ی که دوبەرە کی دەنیتەوھ:

بۆ ئەم مەبەستە عوسمان خەلکی کۆکردەوھ لەسەر یەك جۆر قورئان، وەکو پیتەر باسما کرد کاتێ ئەشتەری نەخەعی سی پینشیاری خستە بەردەم عوسمان لەمەولا بە دوورودریژی باسی دەکەین، عوسمان وتی: ئەگەر بکۆژن گوناھیکم نەکردوھ پیتوست بە کوشتن بکات، وەللاھی ئەگەر من بکۆژن لە دوا ی من خۆشەویستی و ریز لە نیوانتاندا نامیتن، دوا ی من نوژی بە جەماعەت ناکەن پیکەوھ، پاشان دوا ی یەك دەنگ نابن بۆ کوشتنی دوژمن^(۲).

۵- خوی گرتبو بە بیدەنگی و سلی دەکردەوھ لە زۆریژی:

لە دریژی ژیا نی عوسماندا ئەو سیفەتە ئاشکرایە که کەم دوو بوو، تەنھا لەو شتانەدا نەبی که بە کەلکن، وەکو زانست و ئامۆژگاری و تەوجیھات و رەتکردنەوھ ی تۆمەتی پرپووج، عوسمان کەم قسە ی کردوھو زۆر بیدەنگ بوو.

۶- راویژی دەکرد بەزانان و خوا پەرستەکان:

عوسمان راویژی دەکرد بە ھاوئە زاناکان، وەکو عەلی و تەلخەو زوبیرو موخەمەدی کوری مەلسەم عەبدوئلا ی عومەر عەبدوئلا ی سەلام (رەزای خویان لی بیت)، زانایان سەرقاپی سەلامەتین، لە نەھامەتی و فیتنە ی پەش و تاریکدا ئەوان دالەدن، چونکە لە ھەموو کەس باشتر لەو بارودۆخانە تیدەگەن و دەزانن سەر بە کویتوھ دەنیت، ھەرکەسی پەنا ببات بۆ زانایان، چەمکی دروست و دیدی راست و ھەلویتستی شەری رونی دەست دەکەویت^(۳).

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۳/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۸۴/۷).

^۳ احداث وأحداث فتنة المرح، ص (۷۲۸).

هه‌بیهت ده‌ربکه‌وتایه‌و رووبه‌پرووی ئەم شو‌پ‌ش‌گێ‌رانه‌ بو‌ه‌ستایه‌و سنو‌ورێ‌کیان دا‌بنایه‌ بۆ ئەو نه‌فامی‌و مله‌ورپانه‌یان ئە‌مانه‌ ئە‌وکاته‌ عوسمان ده‌ریاز ده‌بوو، خۆ‌ش‌حال ده‌بوو، سه‌ره‌پای ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌رخه‌یان بوو که‌ نام‌رێ‌ت به‌ شه‌هیدی نه‌بی، به‌لام ئە‌م هێ‌زه‌ی پێ‌که‌وه‌ نه‌نا، چونکه‌ شه‌رخ‌واز نه‌بوو^(۱).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۱۳۸).

باسی سینیهم: فیتنه بازه کان دهستیان گرت به سهر مه دینه دا یه کهم: هاتنی فیتنه بازه کان له شاره کانه وه

هه موو فیتنه بازه کان ریکه کوتن له نیوان خویندا که ههستن به ههنگاو یکی
عه مه لی و کوده تابه که بۆ هیرش بردنه سهر عوسمان له مه دینه دا، وای لی بکه که
دهست هه لگرتی له خه لافهت یان بیکوژن، بریاریندا له هه رسی مه کۆکه یانه وه بین واته
له میسر و کوفه و به سره، له وه رزی هه جکردندا له گه ل حاجیه کاندایین و شاری خوین
به جی بهیلتن به ناوی هه ج کردنه وه ههنگاو بنین و خه لکی واتینگه یه نن که بۆ هه ج
هاتون، که گه شتنه گه مارۆی مه دینه حاجیه کان به جی بهیلتن و نه و کاته مه دینه چۆل
ده بیته و زۆری ده چی بۆ هه ج و سه رقالتی هه جکردن، نه و بۆشاییه بقۆز نه وه و گه مارۆی
عوسمان به دن، دهست پیکه که یان نه وه یه عوسمان واز بهیلتی یان بیکوژن^(۱)، له شه شه لانی
سالی ۳۵ ی کۆچی فیتنه بازه کان چونه سهر به رزاییه کانی مه دینه^(۲) و یاخیبووه کانی
میسریش به چوار تیپ هاتن، هه ر تیپیکیان نه میریکیان هه بوو نه م نه میرانهش یه ک
سه رگه ره ریان هه بوو که له هه موویان شه یان تر بوو، عه بدوللای سه بهء بوو، نه میری
نه م چوار تیپه نا زاوه چییه عه بدور په همانی کوری عه دیی به لوسی، که نانه ی کوری بو شرا
نه مینی، سقودانی کوری محرائی سکوتی، قه تیره ی کوری فلانی سکونی، نه میری گشتی
نه مانهش (خافق کوری حه ربی عه کی) بوو، نه م چوار تیپه هه زار پیانو بوو، هه زار
پیانو یاخی سه رکه شی کوفه ش هاتن به چوار تیپ نه میره کانیشیان نه مانه بوو: زه یدی
کوری سومانی، عه یدی نه شته ری، نه خه عی زیادی کوری نه خری ماری، عه بدوللای
کوری نه حه م، نه میری گشتی یاخیبووه کانی کوفه عه مر ی شه له صه م بوو، هه زار پیانو
یاخی و سه رکه ش له به سره وه هاتن به چوار تیپ، نه میری نه م تیپانهش نه مانه بوو:
هه کیمی کوری جه بله ی عه دی، وه ریعی کوری عه بادی عه دی، بۆ شری کوری شوره یعی
قه یسی نیینو موحه ره شی کوری عه بدول مه نفین نه میری گشتی یاخیبووه کانی به سره
مه رقوسی کوری زه هری سه عدی، عه بدوللای کوری سه بهء له گه ل نه م تا قمانه دا

^۱ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۵۹).

^۲ المصدر نفسه.

به دلشادی و کامهرانی ده هات و زۆر خوشحالبوو، که پ یلانه جووله که بی شهیتانییه که ی سهری گرتوو، فیتنه بازه کانی خه لکی میسر ده یانویست عه لی بیته خه لیفه، فیتانه بازه کانی خه لکی کوه فه ده یانویست زویتری کوری عه وام بیته خه لیفه، فیتنه بازه کانی خه لکی به سرهش ده یانویست ته لعه ی کوری عوبه یدوللا بیته خه لیفه^(۱)، له م داوا نه گریسه یان نامانجیان ته وه بوو نادر دی بجه نه نیوان هاوه لانه وه وه ک نیمامی ناجوری باسی ده کات ده ئیت: خوی گه وه (عه لی کوری نه بی تالبو ته لعه ی کوری زویتری) پاراست له و ته فره قه یه، نه م تا قمانه نه م کارانه یان بۆ نه وه ده کرد، که ئالۆزی و نا کۆکی بجه نه نیوان هاوه لانه وه خودای گه وهش هاوه لانی پاراست له م ناشووبه^(۲) به ر له وه ی بگه نه شاری (مدینه) هه والی هاتنیان گه یشته به نیمامی عوسمان، نه و کاته له گونجیکی ده ره وه ی مه دینه بوون، که بیستی هاتوون، ورده ورده به ره و رووی عوسمان، هاتن و نه ویش پیشوازی لیکردن، ریویه ته کان ناوی نه م گونده یان باس نه کردوو، مدائینی به روازی هاتنه که یانیانی دیاری کردوو، که شهوی چواره می مانگی (ژی القعه ده) بو^(۳)، یه که مین تا قم میسرییه کان گه یشته، وتیان به عوسمان بانگ بکه با قورنانه بیتن نه ویش قورناتیکی هینا، وتیان: ئاده ی سوره تی حه وته م بکه ره وه واته (سوره تی یونس)، دهستی کرد به خویندنه وه ی هه تا گه شته نایه تی (.)

وتیان: به سه ئیتر نایا ده زانی چه نده له وه رگات پاوه ند کردوو؟ نایا خودای گه وه ریگه ی پینداوی یان درۆت به ده م خودای گه وه ره کردوو؟ عوسمان وتی: ئیوه هیچ له م نایه تانه نازانن، ده رباره ی شتیکی تر دابه زیوه، نه م پاوه نانه پیش من، عومهر پاوه نی کردوو بۆ وشتره صه ده قه کانی، کاتیک من بوومه خه لیفه وشتری صه ده قه زیادی کرد، منیش ناچار بووم له وه رگا کانی زیاد بکه م، جا ئیوه از له م نایه ته بیتن، وتی: نه وان به م نایه ته ره خه نیان لی ده گرن نه ویش وتی: ئیوه از له م نایه ته بیتن بۆ مه به ستیکی تر دابه زیوه، هیچی تر تان پی نییه .

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۷/۵).

^۲ استشهاد عثمان ووقعه الجمیل، خالد الغیث، ص (۱۴۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱۲۷/۱).

نهم جه ماعه ته هاتنه وه سهر په يمانی خوځيان و مهرچيکيان له سهر دانا، واته له سهر عوسمان، نه ویش به ليني ليوه رگرتن که گوزچانی موسلمانان نه شکين و له جه ماعت جيا نه بنه وه هه تا نيمامی عوسمان مهرجه که يان جيبه جي بکات، پاشان به ره زامه ندى گه پانه وه^(۱).

عەلى كورې نەبى تالب له لايەن نيمامی عوسمانه وه نيودرا بؤ دانوستان له گه ل فیتنه بازه كاندا له شاره كان.

نهم تا قمانه له (زيلمه روه) لاياندا نزيكه ی مانگ و نيويك پيش كوشتنى نيمامی عوسمان، عوسمان عەلى و پياويكى تر که ريوايه ته كان ناويان نه بر دووه ناردنى بؤ ناويان، عەلى توشيان هات و پيى وتن گوپا يه لي پراوه که ی خودا ده که نه و ههرچيان له لا قورس بيت گله يی ده که نه^(۲)، له ريوايه تيکي تر دا نوسراوه، نه وانه (عەلى) يان به زاندا، (عەلى) يش دوو جار يان سيچار نه وانی به زاندا، پاشان وتيان کورپه مامه که ی پيغه مبه ر ﷺ نوينه رى نه ميرى نيمانداران داوا ده کات قورثان بکه ويته نيوانان، نه و انيش قبوليان کرد^(۳)، له سهر پينج شت سولحيان کرد، که ههرچى دوور خراوه ته وه بگه رپيته وه شارى خوئى، ههرچى به شخوراوه به شى بدریت، به خشيش و موچه زياد بکرى له دابه شکردندا دادگهر بن، نه و که سانه بکه نه به کار به ده ست که به هيژو نه مانه ت پاريزن، له م باره يه وه نوسراويکيان نوسى و برپارياندا عه بدوللاى كورى عامر بگه رپيته وه بؤ به سره، نه بو موساش به والى کوفه بينيته وه^(۴) به م چه شنه عوسمان صولحى کرد له گه ل هم مو نوينه ره كاندا، به توندوتولي، پاشان نوينه ره كان گه پانه وه بؤ شارى خوځيان^(۵).

دواى نهم صولحو گه پانه وه ی خه لکيى شاره كان به ره زامه ندى ده رکه وت، کي نهم فيتنه يه ی هه لگيرساندوه وه دلتيابوو، که پيلانه که ی هه لوه شاهه ته وه و مهرامه گلاره كانى به دى نايه ت، بؤيه هه ستان نه خشه يه کي تريان کيتشا که نهم فيتنه يه گورج و

^۱ فتنة مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱/۱۲۸).

^۲ تاريخ دمشق ترجمة عثمان، ص (۳۲۸)، تاريخ خليفة، ص (۱۶۹، ۱۷۰).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

گۆل بکات و بیژینیتتهوه، بریارندا ئەو صولحهی له نێوان خەلکی شارەکاندا کرا بێتەپینن و تیکی بدن، لەمەودوا بە روشنی ئەم راستیەمان بۆ دەردەکهوێت.

له کاتی گەڕانهوهی خەلکی میسر، کابرایەکیان بینی سواری و شتریک بوو، لێیان نزیک دەبوویهوه و دوورده کهوتوه و وا دەردەکهوت که ئەو سواره لەم خەلکانە دەرستی کارەکی ئەوهی دەگەیاند که وەرن بچم گرن، ئەوانیش گرتیان و پێیان وت چیت دەوێت؟ وتی: من نوێنەری ئەمیری ئیماندارانم ئەچم بۆ مسر بۆ لای کارگێڕەکی واتە (ئەمیر)، ئەوان پشکنییان سەیر دەکەن که نوسراویکی پێیە بە ناوی عوسمانەوه نوسراوه و مۆری ئەویشی لێ دراوه، کاتیک نوسراوهکیان خوێندوه و فرمان کرابوو بۆ کارگێڕەکی میسر که ئەم خەلکانە هەلئاسی یان بیانکوژی، یان دەست و قاچیان بپەرێنێت.

خەلکەکش گەرانوه بۆ مەدینه و چون بۆ لای عوسمان^(۱)، عوسمانیش حاشای کرد لەم نوسراوه و نوسراوی من نییه! پتی و تن دوو شت هەیه بۆ ساغ کردنەوهی ئەم نووسینە، یان دوو پیاوی موسلمان بکەن بە شاھید بەسەر مەوه، یان سوێند دەخۆم بەو خودایە که هیچ خواھەکی تر نییه ئەو نەبێت ئەم نوسراوه من نەمنووسیوه، حەزم پێ نەکردوه پێشم نەزانیه، ئەم نوسراوه لەسەر زمانی پیاویک نوسراوه نەقشی مسیلەکی منیشی هەلکۆلیوه، بەلام باوەریان پێ نەکرد^(۲)، ئەم نوسراوهی که یاخییە سەرکەشەکان گومانیان دەبرد، که عوسمان نوسیبتی، مۆری ئەمیری لێ دراوه و داویەتی بە خزمەتکارێکی خۆی که بیبات بۆ عەبدووللای کوری مەسعود، که والییە لە میسر، فرمانی کردوه تیایدا که ئەم لارییانە ئەم سنورشکینانە بکوژی، ئەو نوسراوه تەزویر بوو درۆ بوو بە دەم ئیمامی عوسمانەوه نوسرابوو، بەم خالانە روشنی دەکهینهوه:

۱- ئەو کەسە ئەم نوسراوه تەزویرە پێبوو خۆی پیشانی خەلکی میسر بێهەکان دەدا، پاشان دوورده کهوتوه و چەند جارێک ئەم کارە کرد بۆیە وای دەکرد سەرنجی خەلکە که رابکیشی بەرەولای خۆی و بیاغاته گومانەوه، وەکو چۆن بلیتی شتیکی خەتەرناکم پێیە لە بارە ئیوه، چونکه ئەگەر لە عوسمانەوه بپهینایە، ئەم نامەبەرە

^۱ تاریخ الطبری (۳۷۹/۵).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱۳۲/۵)، البداية والنهاية (۱۹۱/۷).

دەترساو خۆی نیشانی ئەوان نەئەداو دوور دەکەوتەو بە خێرای دەچوو بۆ لای والی میسر بۆ ئەوێ فەرمانەکی پێ بگەیەنیت، ئەویش جێبەجێی بکات.

۲- باشە چۆن عێراقییەکان بەم کارەیان زانی کە بەرەو شاری خۆیان دەچوون، روویان کردبوو و لاوتی خۆیان و جیاپوونەو لەو میسرینانە کە ئەم نوسراوە دەست هەلبەستەیان دەسکەوت ماوێهەکی زۆر دوور لە یەک جیاپوونەو عێراقییەکان وان لە خۆرەلات و میسرینەکان وان لە خۆرناوا کە چی هەردوکیان لەیەک کاتدا گەرانەو بۆ مەدینە، وەکو بلیتی مەوعیدیان هەبوو، ئەمە عەقڵ ناپێرێ ئەوانە کە ئەم نوسراوە تەزویریان ناردو کەسێکیان بۆ کرێ گرت بە سواری بیباو بەو شیوێه دەور ببینێ لە بەرچاوی میسرینەکان هەر ئەوانە سواریکی تریان بەکرێ گرت و ناردیوانە بۆ عێراقییەکان بۆ ئەوێ هەوالیان بداتێ کە میسرینەکان نوسراویکی ئیمامی عوسمانیان کەشف کردووە، کە تێیدا داوا دەکات لە رێی دەرچوووەکانی میسر بکوژن، عەلی کوری ئەبێ تالب ئەم بۆچوونە کە بەلگەو وتی: ئەم خەلکی کوفەو بەسەر، چۆنتان زانی کە خەلکی میسر نوسراویکی وایان پێ گەشتوووە خۆ ئێوە چەند ملەتان بری چۆن گەرانەو بەرەو رووی ئیمە^(۱)، بەلکو ئیمامی عەلی جەختی کردووە ئەم گەرانەوێ تەلەکەییو لە مەدینە بەسراو^(۲).

۳- چۆن عوسمان نوسراو ئەنووسی بۆ عەبدوڵلای کوری سەعد کە خەلکی میسر بکوژیت، عەبدوڵلای کوری سەعد داوی دەرچوونی یاخیبووەکان لە میسر، کە هاتن بەرەو مەدینە نوسراویکی نووسی بۆ خەلیفەو داوی مۆلەتی گەرانەوێ کرد بۆ لای خەلیفەو ئەو کاتە موحەممەدی کوری ئەبێ حوزەیفە هەیمەنە هەبوو بەسەر میسر داو بە دلتیایی عەبدوڵلای کوری سەعد لە میسر دەرچوو بەرەو عەریش و فەلەستین، ئیتر چۆن عوسمان نوسراوی بۆ دەنیرت کە ئەم خەلکانە بکوژیت، کە عەبدوڵلای لەوێ نەماو؟ ئەو نامەشی لەلایە، کە عەبدوڵلای داوی گەرانەو دەکات لە میسر.

۴- عوسمان نەبەشت کەسێ یاخیبووەکان بکوژیت، کاتی کە گەمارۆیان داوو، رینگە نەدا بە هاوێلان بەرگری لێ بکەن، فەرمانی نەدا ئەم لە هەق دەرچووانە

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۹/۵).

^۲ المصدر نفسه.

بكوژرئين، بۆ بەرگريکردن لە خودى خۆى، لە مەودوا بەدوورودرژيى باسى دەكەين، ئيتىر چۆن نوسراوى وا دەنووسيت لە ميسر بيانكوژن لە كاتيكدا ئەوان لە مەدينە گەرانەوه و پەشيمانى خۆيان ئاشكرا كردووه.

۵- حەكيمي كورپى جەبلەو ئەشتەرى نەخەعى داوى ئەوهى ياخيىبوه كان دەرچوون لە مەدينە ئەم دوانە مانەوه ئەمە ناماژەيهكى رۆشنە كە ئەم دوانە بوون ئەم نوسراوه تەزويرەيان هەلبەست، چونكە كارىكى وايان نەبوو تا لە مەدينە بيمنەوهو دوا بكەون تەنها بۆ ئەم مەرامە مانەوه، چونكە ئەم دوانە بەرژەوهندييان لەو كارەدا بوو^(۱)، ئيتىر بە فرمانى عبدوللاى كورپى سەبەء بيت، يان خواستى دەروونى پيسى خۆيان بيت.

عوسمان لەم كارەدا هيچ بەرژەوهندييهكى نەبوو تا بيكات، هەروەها مەروانى كورپى حەكەم هيچ بەرژەوهنديى نەبوو هەتا وا بكات، ئەوانەى مەروان تۆمەتبار دەكەن لەم نوسراوهدا ئەوه بيتاگايى و غەفلەت دەدەنە پال خەليفە لە ئەركە كانيدا، ئەوه دەدەنە پال ديوانى خەلافەت كە كەسانىك كاروباريان بەرپۆهبردووه، لە خۆيانە وه برپاريان داوه بە بى ئەوه خەليفە بزائيت، بەمشيۆهيه مەيدانى ئەم تاوانبارە نەگبەتە سەر هەلگرتوانە پاساو دەدرى و پاشان ئەگەر مەروان ئەم نوسراوه تەزويرەى ناردبى ئەوكاتە بە نامەبەرەكەشى دەوت، كە دور بكەويتەوه لەم موعهريفانەو لە ريگە خۆى نيشانيان ئەدات، بۆ ئەوهى نەيگرن ئەگەر وابى ئەوكاتە مەروان دەبيتە مونا مەرەچييهك دژى ئيمامى عوسمان، كە ئەمەش باوهپرى پى ناكريت.

۶- ئەم نوسراوه شومە، يەكەم كەتاب نيبه كە ئەم تاوانبارانە ساختهكارى بكەن، بەلكو چەند كيتايبىكيان تەزوير كردووه بە دەم داىكى ئيماندارانەوه، هەروەها بە دەم ئيمامى عدلى تەلخەو زوبيرهوه، بۆ نمونە، عائيشە تۆمەتبار دەكەن كە گوايه نوسراوى نوسيوه بۆ خەلكى فرمانى پيتكردون هەلگەرينەوه لە عوسمان و دوورى بجنەوه، عائيشە دەلى نەخير شتى وام نەوتووه، قەسەم بەو خوايهى كە ئيماندار باوهپرى پىي هەديهو كافر برواى پىي نيبه، قەلەم نەخستۆتە سەر كاغەزو كاغەزى سپىم رەش نەكردووه تەوه هەتا ئەم دانىشتنەى كە دانىشتوم ليره^(۲).

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص(۲۷۷).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة (۱/۳۳۴).

ثعمهش ثم نوسراوه رؤشن ده کاتهوه ده لئی: خه لکی میسر پییان وابوو، که ثم نوسراوه له سهر زمانی عوسمان نوسراوه^(۱) نوینره کان عدلییان توّمه تبار کرد، که نوسراوی نارد بووه به شوینیاندا که بین بۆ مه دینه بۆ لای ئیمامی عوسمان، عدلیش حاشای کردو سویندی خوارد، وتی: وه لّاهی هیچ نوسراوینکم بۆ نه نوسو^(۲)، ههروه ها هندی نامهی تریان دایه پالّ هاوه لّان، که نهوان فرماینان پی کردوین بین بۆ مه دینه له بهر نهوهی دینی پیغه مبه^ﷺ شیواوه فراموّمش کراوه، وای پیهاتووه جیهاد کردن له مه دینه له پاسه وانی کردن که له بهر ده کانی دوژمن چاکتره، له مه دینه جیهاد بکهین باشته تا نهوهی بچین له شوینه دوره کان غهزا بکهین^(۳)، نین که سیر تو انجی ده گریته ثم ههواله وه لّئی: ثم قسانه دۆریه به دم هاوه لّانهوه کراوه، نوسراوی ته زویر به ناوی نهوانهوه کراوه، که گوایه عدلی و ته لحوه زویر نوسراویان نویسه بۆ خه وار بجه کان، که عوسمان بکوژن، ثم نوسراوانه هه مووی ته زویره و خاوه نه کانیان حه شایان لی کردووه، ههروه ها لهم نوسراوانیشه به ناوی عوسمانهوه ته زویر کراوه، نه عوسمان کاری وای کردووه و نه ناگایشی لی بووه، واته چه ندین نامه ی ساخته کاری نیردراوه به ناوی ثم که له پیوانهوه بۆ جیهاد کردن له مه دینه و کوشتنی ئیمامی عوسمان، که هیچیان راست نین^(۴)، نین که سیر جهخت ده کات له سهر ثم قسه یه، وه کو ته بهری ریوایه تی کردووه، که هاوه لّه گه ووره کان حاشایان کردووه لهم نوسراوه ساختانه، وه کو عدلی و عایشه و زویر^(۵)، نهوه دهسته نه گریسانه ی که ثم نامه ساخته کاریانیه یان ته زویر ده کرد به ده می ثم هاوه لّانهوه بوو به مایه ی هه لّگی رسانی ناگری ناشووب و ناژاوه له سهره تاوه بۆ کۆتایی، ثم هه مووه گهنده لّیه که له که بووه ی لی که وتوه، هه ر ثم نامه ره واجیان دا به و قسه پروپوچانه ی که ده خرانه پالّ ئیمامی عوسمان، وای کردووه وای وتووه،

^۱ تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۶۹).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة (۳۳۵/۱).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ البداية والنهاية (۱۷۵/۷).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة (۳۳۵/۱).

دهياندا به گوتی خه لکداو گه مژوه ناخالیه کانیش باوه‌ریان ده‌کرد، پاشان نهم نامه ساختانه که به ده‌می عوسمانه‌وه ده‌کرا وای کرد عوسمان بیته قوریانی و به شه‌هیدی و به کامهرانی بگه‌پیتته‌وه بو لای په‌روه‌ردگار.

ته‌نیا عوسمان شه‌هید نه‌بوو، به مونامه‌ره‌ی سه‌به‌ئیه جوله‌که‌کان ته‌نھا نه‌و ناحه‌قی پی‌ نه‌کرا، ، به‌لکو خودی نی‌سلام ناحه‌قی پی‌ کرا، پاشان ناحه‌قی کرا به میژوویش که میژوویه‌کی شی‌وار له‌ حق ده‌رجوویمان تو‌مار کرد، رۆله‌کانی نی‌سلام میژووو ناشیرینکراوه‌که‌یان ده‌خویننه‌وه که‌ پرپه‌تی له‌ په‌له‌و له‌که‌ نه‌وه‌ش به‌ هه‌مان شی‌وه ناهه‌قییه‌کی تره‌ له‌ لایه‌ن جووله‌که‌وه‌ هه‌لقه‌ له‌ گوئی‌کانی، که‌ هه‌وه‌سبازو ته‌ماعکار دل بوغزین بوون، په‌نگ‌خواردوو بوون.

ئیستا کاتی نه‌وه‌ هاتوه‌ رۆله‌کانی نی‌سلام میژوو‌ی راسته‌قینه‌ی خو‌یان بزانه‌و ژییانی پیاوه‌ مه‌زنه‌کانیان تی‌ بگه‌ن، نایا کاتی نه‌وه‌ نه‌هاتوه‌ نووسه‌ره‌کانی نهم سه‌رده‌مه‌ له‌ خودا بترسن و بگه‌پینه‌وه‌ له‌ بریندارکردنی که‌سه‌ به‌رینه‌کان، پیش هه‌مووشتی وردبینه‌وه‌و بکوژنه‌وه‌ له‌ راستیی بو نه‌وه‌ی نه‌که‌ونه‌ نه‌و هه‌لانه‌ی که‌ خه‌لکانی تر تییکه‌وتوون^(۱).

دووهم: ده‌ستپیکردنی گه‌ماروو رای عوسمان له‌سه‌ر نو‌یزکردن له‌ پشتسه‌ری ئی‌مامه‌ فیتنه‌بازه‌کانه‌وه

ریوایه‌ته‌ دروسته‌کان روونیان نه‌کردوو‌ه‌ته‌وه‌، چۆن چۆنی گه‌مارۆکه‌ ده‌ستی پیکردو هاته‌ کایه‌وه‌، له‌وانه‌یه‌ نه‌و رووداوانه‌ی که‌ پیشتر وتمان، بتوانی تیشکی بجاته‌ سه‌ر چۆنیه‌تی ده‌ستپیکردنی گه‌مارۆکه‌، رۆژئیکیان عوسمان وتاری ده‌دا بو خه‌لکی کابرایه‌ک که‌ ناوی (نه‌عیونی کوری قبیله‌ی کوری ناجیه‌ی ته‌میمی) بو^(۲)، قسه‌کانی پی‌ بری و وتی به‌ عوسمان (بالمثل)، نه‌و وشه‌یه‌ له‌ قه‌بیکه‌و یاخیبووه‌کان لکاندبوویان به‌ عوسمانه‌وه‌، بو سوکایه‌تی پیکردنی، تو‌ گۆراوی واته‌ (خراپ بوویت)، عوسمان وتی: نه‌مه‌ کییه‌ وتیان: نه‌عیونه‌، عوسمان وتی: نه‌خیر کابرا تو‌ گۆراوی، خه‌لکه‌که‌ په‌لاماری

^۱ عثمان بن عفان، الخلیفة الشاکر الصابر، ص(۲۲۸، ۲۲۹).

^۲ أعین بن ضبعیة بن ناجیة بن غفال التیمی الخنظلی الذرمی.

نه عیونیاندا پیاویکی خیللی له یس، خه لکه که ی گه پرانده وه دواوه، بر دیه وه بۆ مالی خۆیان^(۱)، گه رانه وه ی دووم جاری یاخیبووه کان و پیش دابه ستنی گه مارۆ، نیمامی عوسمان دهیتوانی بچیت بۆ نوێژو هه رکه سیش بیویستایه ده چووه لای، پاشان ریگه یان گرت له نیمامی عوسمان نه یان هیشت له ماله که ی ده ربچیت بۆ نوێژه فهرزه کان^(۲)، نه و کاته یه کیك له و پیاوانه ی که عوسمانی گه مارۆ دابوو، نیمامی کی فیتنه باز بوو خۆی کرده پیشنوێژی خه لک ته نانه ت عوبه ی دووللای کورپی عه دی کورپی خه یار په ست بوو، که نوێژ له پشتی سه ریه وه بکات، چوو پرسپاری کرد له عوسمان که ئایا نوێژ بکه م یان نا؟ نیمامی عوسمانیش وتی: (نوێژ بکه له پشتیه وه)، پاشان پیتی وت: (نوێژ چاکترین نیشه که خه لکی بیکات که خه لکی چاکه ده که ن تۆش چاکبه له گه لئیان، نه گه ر خه لکی خراپه یان کرد دوورکه وه ره وه له خراپه یان)^(۳).

له هه ندی ریوایه تی لاوازا هاتوو، که نه و که سه ی پیشنوێژی ده کرد غافقی بوو^(۴)، که سه رگه وه ی یاخیبووه کان بوو، نه و ریوایه ته ی واقدی ریوایه تی کردوو، گوایه عه لی فره مانی کردوو به نه بو نه یوبی نه نساری، که نوێژی خه لکی بکات، نه ویش له سه ره تای گه مارۆ که دا به رنوێژی بۆ کردوون، پاشان عه لی خۆی به رنوێژی بۆ ده کردن، نه م ریوایه ته سه نه ده که ی زۆر لاوازه، چونکه نه گه ر نه بوئه یوب و عه لی به رنوێژیان بکه ردایه عوبه ی دووللای کورپی عه دی بیزارو په ست نه ده بوو که له پشت سه ریان نوێژ بکات^(۵). سییه م: دانوستان له نیوان عوسمان و گه مارۆیه کاند.

دوای نه وه ی به ته وای گه مارۆیان داو چوارده وری مالی عوسمانیان گرت، داوایان لی کرد یان ده ست له خه لافه ت هه لگرئ، یان کوشتنی خۆی^(۶)، نیمامی عوسمان ده سه ته لگرتنی ره تکرده وه وتی: نه و کراسه داناکه م که خودای گه وه کردویه تییه

^۱ تاریخ دمشق، ترجمه عثمان، ص (۳۴۱، ۳۴۲) اسناده حسن.

^۲ البخاری، کتاب الصلاة، رقم (۱۹۲).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۴۴).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۶ الطبقات لابن سعید (۳/۶۶)، و تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۷۱).

بهرمن^(۱) ناماژهی کرد بۆ ئه وه سیه تهی که پیغمبر ﷺ پییکردبوو، هه رچه ند هه ندی له هاوه لآن وایان به باشده زانی ئه و پیشنیازه قبول بکات و ده ست له خه لافه ت هه لگری، بۆ ئه وهی خوین نه رژی، بۆ نمونه موغیره ی کوری نه خنه س، به لام عوسمان ره تیکرده وه^(۲).

۱- عه بدوللای کوری عومه ر هانی نیمامی عوسمانی ده دا، که ته نازول نه کات له پله ی خه لافه تی، عه بدوللای عومه ر له کاتی گه مارۆکه دا چوه خزمه ت عوسمان و پیی وت: (بزانه ئه م سه رکه شانه چییان ده ویت؟)، وتی: ده لئین ده ست له حوکم بکیشه ره وه، با نه تکوژین، یان خۆت مه ده به کوشتن! عه بدوللای کوری عومه ر وتی: نه گه ر ده سه ته لگری له خه لیفه یه تی نایا هه تا هه تابه له دونیا ده مینیته وه؟ نیمامی عوسمان وتی: نه خیر، عه بدوللا وتی: نه گه ر ده ست هه لنه گری له کوشتن زیاتر هیچی تر هه یه، وتی: نه خیر، عه بدوللا وتی: نایا ده توانن بته خه نه ناو دۆزه خ، یان به هه شت؟ وتی: نه خیر، عه بدوللا وتی: من به باشی نازانم کراسی له به ر خۆت داکنی که خودا کردوویه ته به رت، ئه مه بیته دابو ده ستور، هه ر تا قمی ناپازی بیته له خه لیفه که ی یان له نیمامه که ی بیگومان ده یکوژن^(۳)، ره زای خودا له عه بدوللای کوری عومه ر، چه ند دووزین بووه، نه یوسته وه، نه یه شتووه عوسمان سونه تیکی نابه جی دابه نیته بۆ خه لیفه کانی پاش خۆی، نیمامی عوسمان قه ت کاری واناکات، نه گه ر عوسمان ته نازولی بکرده یه بۆ ئه م خه واریمه سه به نییانه وازی له خه لیفه یه تی به ینایه، بۆ له مه ولا خه لیفه کان ده بوونه تۆپو نامیر به ده ستی چاوچنۆک و مه رامداره کانه وه، به م چه شنه تابلۆی خه لیفه یه تی له ق ده بوو، لای خه لکی هه بیبه تی نه ده ما، به لام عوسمان سونه تیکی چاکی داهینا بۆ خه لیفه کانی پاش خۆی به راویژی عه بدوللای عومه رو هاوه لانی تر، خۆی گرت و چاوه روانی پاداشتی کرد له خه لافه ت وازی نه هینا و خوینی موسلمانانی نه رشت^(۴)، وه لامی داوای یاخیبووه سه رکه شه کان، که تا قمی کی که می ئومه ت بوون، نه نجومه دی

^۱ التمهید، ص (۴۶، ۴۷).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۷).

^۳ فضائل الصحابة (۱/۴۷۳)، اسناده صحیح.

^۴ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۷۹).

حمل و عقد نه بوون و شهر عزان و پیاوه دیاره کانی نیسلام نه بوون، کۆمه لئی شوینه واری مه ترسیداری ده خسته سهر ره وتی نومعت و هه بیه تی خه لافه تی نیسلام و په یوه ندیی نیوان خه لیفه و میلله ته که ی له پینا و لادانی ئەم شوینه واره خراپانه خه لیفه ژبانی خۆی ده ست لیه لگرت و کردی به باجی گه له که ی، عوسمان چاره نووسی خۆی ده زانی که ده یکوژن، خۆیدا به ده سته وه و ئەمه ش بریار یکی قورسه له سهر دل و ده روون، به لام بهرژه و هندییه کانی نومعتی خسته پیش بهرژه و هندییه کانی خۆی، وه کو ده رکه وتوو، که هیزو لیبران و پالەوانی تیبی و دنیا دیدهبی هه بووه، بۆ وه لامدانه وه ی ئەو تۆمه تانه ی که گوایه عوسمان له لاوازی خۆیدا نه یه توانیوه بهرگری بکات و بیان شکینی، به پیچه وانده به نیزی خودا ده ی توانی ئەو فیتنه یه رابمالیت، به لام پی و ابو ناشوبیکی وای لی ده که ویته وه که له بهرژه و هندییه که ی زیاتر بیت، بۆیه پشتی کرد، بهر هه لسیستی بۆ ئەوه ی خراپه یه کی گه وره ی لی بهر یا نه بیت، به م شتویه به بۆمان ده رده که ویت، که قه عقاع به هه له دا چوه، که ده لئی کوشتنی عوسمان به ئازاوه و ره شه کوژی و هسف ناکریت، چونکه که سی نه بووه ریی لیبگریت و بهر به سستی بکات^(۱)، ئەمه ش تانه یه که له که سایه تی و دلیری نیمامی عوسمان، چونکه له راستیدا خۆی کرده قوریانی له پیناوی خودا دا به هیوای ئەوه ی بهرژه و هندیی نومعت بهرهم بیتی و کاری به وه سیه ته که ی پیغه مبه ر

کرد^(۲).

۲- گه مارچیه کان هه ره شه ی کوشتنیان له عوسمان کرد

له و کاته ی که عوسمان له ماله که ی خۆیدا بو، یاخیبووه کان چواره وریان گرتبوو، روژیکیان هاته به رده رگای خانووه که ی گوئی لیبوو گه مارچیه کان هه ره شه ی کوشتنی لیده که ن، له ده رگا که هاته ده ره وه و چوه ناو ئەو که سانه ی که هاتبوونه ژووری خانووه که وه له گه لیدا بوون ره نگی عوسمان ده ره وشایه وه، وتی: ئەوانه هه ره شه م لیده که ن که نیستا ده مکوژن، پیمان وت: خودای گه وره به سه یارمه تیت بدات ئەی ئەمیری نیمانداران.

^۱ ذو النورین، عثمان بن عفان، ص (۱۲۲).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۹).

عوسمان وتی: بۆچی ده مکوزن؟ بیستومه له پیغه مبهروه و صَلَّى فەر مویه تی: (خوینی هیج موسلمانیک هه لال نییه برۆیت له سی تاواندا نه بیته، پیاویک دواى نیمان کافر بو بیته یان که سیک دواى هاوسه رگری زینا بکات، یان که سیک مرۆفیک به بیته یان بکوژیت)، وه لاهی هه رگیز داوین پیسیم نه کردوه نه له سه رده می نه فامی و نه له سه رده می نیسلا میشدا، ئاواته خوازیش نه بووم نه م دینه بگۆرمه وه له ورۆزه وه ی خودا هیدایه تی داوم، هیج که سیشم به ناهه ق نه کوشتوه، ئیتر بۆچی ده مکوزن؟! (۱)، پاشان چوه لای گه مارۆچییه کان و هه لیدا هه لچونیان دامرکینیتیه وه هه یوریان بکاته وه، له نافه رمانی نیمان، ناوه رۆکی نه م قسانه به رپه رچ دانه وه یه ک بوو بۆ نه وره خنانه ی که لییان ده گرت، ده رختنی نه وره راستیا نه بوو، که نه م یاخیبووانه لییان ئالسکابوو به شکو خه له تاندنه که یان چاره سه ر بکریت و بگه رینه وه سه ر رینماییه کانی نیسلا مه تی داواى لیکردن که پیاویکیان بیته ژوو ره وه و توو یژی له گه لدا بکات، نه وانیش گه نجیکیان نارد، که ناوی صه عسه عه ی کوری سوحان بوو، نیمامی عوسمان داواى لیکرد نه و گازندانه روون بکاته وه، که هه یانه لی (۲).

۳- عوسمان به لگه راسته کانی دا به پرووی ده لیله و یله کانی صه عسه عه دا.

صه عسه عه وتی: ئیمه له شاری خۆمانه وه به ناحه قی ده رکر اوین له بهر نه وه ی وتومانه خودا په ره وردگارمانه، عوسمان وتی: به لگه ی قورئام بۆ بهینه وه، نه ویش نایه تی (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) (الحج: ۳۹)، عوسمان وتی: نه و کاره نه دراوه ته ده ست توو یاره کانت، به لکو بۆ من و هاوه له کانی منه، نه جا عوسمان نه و نایه ته ی خوینده وه، که صه عسه عه خویندیه وه و شروقه ی کردو روونی کرده وه، که نه م ده لیلی صه عسه عه یه نابه جیه و نایه ته که ش نه وه یه (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ* الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتْ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصُلُواتٌ وَمَسَاجِدٌ يُدْعَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ) (الحج: ۳۹ - ۴۰).

۱ المسند (۶۳/۱)، وقال أحمد شاکر (۴۵۲) اسناده صحیح.

۲ فتنة مقتل عثمان (۱۵۰/۱).

عوسمان له هه موو خه لکی باشر له نایه ته کان تیده گه یشت و به چه میکی دروست تفسیری ده کرد، که چۆن دابه زیوه به هۆی چیه وه دابه زیوه، له باره ی کتیه دابه زیوه، به چ به لگه یه کیش لی ده ناخریته وه، بۆ نه وه ی به هه له له مانای قورنان نه گه ن بۆی روون کرده وه^(۱)، صه عه سه ماناکه ی نه ده زانی، به لام ده بوو به لگه بۆ دژایه تی مه به سه کانی واته نایه ته که ده شکایه وه به سه ر خۆیدا، چونکه عوسمان هه رکه سیئک نه فی کردییت کاری به م نایه ته کردوه، که له دوا ی نه و نایه ته وه دیت که صه عه سه هینه یه وه، چونکه نه و نایه ته فرمان ده کات به و که سانه ی که خودای گه وه ده یانکاته هوکمران له سه ر زه ویدا که فرمان بکه ن به چاکه و ریگری بکه ن له خراپه، عوسمانیش خه لیه یه نه م که سانه ی بۆیه نه فی کرد، چونکه به شیئکه له فرمان به چاکه و ریگری به خراپه، وه بووبونه ده ستر ریویکار له سه ر هه ندی له موسلمانان و هه ولی فیتنه نانه وه یان ده دا^(۲).

۴- عوسمان چاکه کانی خۆی ده خسته وه یادی خه لکه که.

دوا ی نه وه ی عوسمان به ره ره چی نه مانه ی دایه وه هه ندی له فه زله دیار و پله و پایه په رۆزه کانی خۆی خسته وه یادی خه لکه که کاتی خۆی خۆشیا ن بیسته بوویان له پیغه مبه ر ﷺ ده یویست زیاتر روونی بکاته وه، وتی: سویندتان ده ده م به خودا کئ شایه تی ده دات که نه و رۆژه ی چوینه (حه راو) له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ کتوی حه رپرا هاته له رزین و پیغه مبه ر پتی کیشا به شاخه که دا، پاشان فه رموی: (نه ی حه رپرا هیوره که س له سه ر تۆ نه وه ستاوه پیغه مبه رو راستگۆو شه هیدیک نه بی).

واته نه وانه ی له سه ر تۆن یان پیغه مبه ره ﷺ، یان راستگۆیه، یان شه هیدن نه و کاته منیش له گه لئ بووم، کۆمه لئ پیاو شایه تیا ن بۆ داو قسه که یان سه لماند، پاشان وتی: سویندتان ده ده م به خودا کئ له رۆژی په یمانی ریزواندا له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ بوو، که منی نارد بۆ لای موشریکینی خه لکی مه که که، پیغه مبه ر ﷺ فه رموی به ده سته ی خۆی (نه مه ده سته ی عوسمانه نه مه دش ده سته ی منه)، هه ردوو ده سته که ی خسته ناو یه ک و به یعه تی بۆ دام، کۆمه لئ پیاو شایه تیا ن بۆ داو قسه که یان سه لماند.

^۱ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۵۱).

^۲ المصدر نفسه (۱/۱۵۲).

پاشان وتی: سویندتان ددهدم به خودای گهوره، کی ناگای لیبوو، که پیغه ممبر ﷺ فرموی: (کی تم مزگه و ته مان به خانویه ک بۆ فراوان ده کات، خوی گهوره له به هشتدا خانویه کی ده داتن)، منیش به مالی خۆم خانویه کم کری و مزگه و ته کم پی فراوان کرد، چند پیاوئیک شایه تییان داو قسه که یان سه لماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهدم به خودا کی له رۆژی له شگری ته نگانه دا له گه له پیغه مبردا ﷺ بوو، که فرموی: (هر که سی ته مپۆ ده ست بدر پته وه له م له شکره خیری قبوله)، منیش نیوه ی تم له شکره م به سامانی خۆم خسته ری، کۆمه لیک پیاو قسه که یان سه لماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهدم به خودان کی ناگای لیبوو که بیری رۆمییه که ناوه که ی ده فرۆشرا، من به سامانی خۆم کریم و کردم به خیر بۆ ریبواران و موسلمانان؟ چند پیاوئیک شایه تییان بۆ داو قسه که یان سه لماند^(۱).

له نه بی سه وری فه هییه وه هاتووه، ده لیت: چومه لای عوسمان و مامه وه لای، له پاشدا رۆشتم نوینه ره کانی نه هلی میسریش گه رانه وه، پاشان چومه لای عوسمان، پیم وت میسیرییه کان گه رانه وه، عوسمان وتی: چیت به دی ده کرد له نیوچاویاندا؟ منیش وتم: شهرم به دی کرد له نیوچاویاندا، ئین عه دیس به لوی سه رگه وه یان بوو، ئین عه دی چوه سه ر مینه ره که ی پیغه مبر ﷺ وتاری هینی خویندو ره خنه ی له عوسمان ده گرت، پاشان نویژی هینی کرد بۆ یان، تم هه و الانه م گپرایه وه بۆ عوسمان، نه ویش وتی: وه لاله ی ئین عه دیس درۆ ده کات، نه گه ر باسی منی نه کردایه باس نه ده کرد، من چواره مین که سم که موسلمان بووم پیغه مبر ﷺ کچه که ی خۆی لی ماره کردووم، پاش مردنی نه و کچه کی تری لی ماره کردووم، هر گیز زیناو دزیم نه کردووه نه له نه فامیداو نه له نیسلامی، گۆرانیم نه وتووه، عیشقبازیم نه کردووه له وه ته ی موسلمان بووم، به وه دهسته ی که به یعه تم دا به پیغه مبر ﷺ له دوی نه و به یعه ته نه و دهسته م نه داوه له زه که رم، قورئان له سه رده می پیغه مبردا ﷺ کۆکرایه وه من کۆم کرده وه، هه موو هه یینییه ک کۆیله یه کم کریه وه نازادم کردووه له وه ته ی موسلمان بووم، ته نها تم هه یینییه

^۱ المسند (۵۹/۱)، وقال احمد شاکر (۴۲۰)، اسناده صحیح.

نەبىؑ كە دەستم نەكەوتووه، بەلام هەينى داھاتوو دوان نازاد دەكەم^(١)، كاتى عوسمان بۆى دەرکەوت كە ياخيىبووه كان سوورن لەسەر كوشتو ترساندى لەم كارەوه لە زيانەكانى عوسمان چووہ ناويان و پىي وتن، ئەى خەلكينە مەم كوژن، وەللاھى ئەگەر من بكوژن، قەت پىكەوه كۆنابنەوه بۆ كوشتنى دوژمن، قەد پىه كوناگرن بۆ جىھاد كردن، وا لە يەك دوورو دەكەونەوهو جيا دەبنەوه هەريەك بۆ لاىەك دەچى لەم كاتەدا پەنجەكانى دەستى بلاو كردهوه^(٢)، لە رىوايەتتىكى تردا عوسمان وتوويەتى ئەى خەلكينە مەم كوژن من والى و براى موسلمانانى ئىوہم وەللاھى هەتا توانام هەبى چاكسازى نەبى هىچى ترم ناوى، هەلە دەكەم و هەقىش جىبەجى دەكەم، ئەگەر ئىوہ من بكوژن، قەت كۆنابنەوه نوێۆ بە جەماعەت بكنە وە كۆ نابنە غەزا بكنە، دەستكەوتى غەزائش بەشناكرى لە نىوتاندا^(٣)، دووبارە وتى: (وەللاھى ئەگەر من بكوژن خۆشەويستى لە نىوتاندا نامىنى، كۆ نابنەوه بۆ لىدانى دوژمن)^(٤)، ئەم ناگادارى و ترسەى كە عوسمان وتى پىيان دواى گوشتنەكەى هەمووى بەدى هات، قسەكانى بەراست دەرچوون لەم بارەيەوه حەسەنى بەصرى دەلى: وەللاھى ئەم تاquamانە ئەگەر نوێيش بكنە پىكەوه، دلىان هەر دووره لەيەكەوه^(٥).

چوارەم: هاوہلان بەرگرييان لە عوسمان دەكردو ئەويش قايل نەدەبوو بەرگري ئى بكنە

عوسمان ناردى بەشوین هاوہلاندا بۆ راوێژكردن لە بارەى گەمارۆچىيەكان و هەرەشەكانيانەوه، كە دەيانەويت عوسمان بكوژن، ئەوانىش هەلوئىستيان بەمشىوہيە بوو:

^١ المعرفة والتاريخ (٤٨٨/٢)، خلافة عثمان بن عفان للشلمي، ص (٩١).

^٢ الطبقات (٧١/٣)، تاريخ ابن خياط، ص (١٧١) اسناده صحيح.

^٣ الطبقات (٦٧/٣، ٦٨)، فتنة مقتل عثمان (١٥٦/١).

^٤ تاريخ ابن خياط، ص (١٧١)، فتنة مقتل عثمان (١٥٧/١) اسناده صحيح.

^٥ فتنة مقتل عثمان (١٥٧/١).

۱- عدلی کوری ئەبی تالیب

ئەبەن عەساکیر لە جابری کوری عەبدوللاووە ئەم قەسەیی تەخریج کردوووە کە عدلی جوابی بۆ ئیمامی عوسمان ناردوووە وتویەتی: پێنج سەد قەلغان لەپشتەم لە گەلداوە مۆلەتم بەدە با بەرگری لێ بگەم، ئەم تاقمانە بشکێنم، چونکە تۆ خراپەیه کت نە کردوووە، کە خوێن ڕشتن حەلال بێت. ئیمامی عوسمان وتی: خۆی گەورە پاداشتی خیرت بداتەووە، من پێم خۆش نییە تاقە خوێنی برۆژی بە هۆی منەووە^(۱).

۲- زوبیری کوری عەوام.

لە (ئەبی حەبیب) هەو هاتوووە دەلی: زوبیر ناردمی بۆ لای عوسمان، ئەوکاتە گەمارۆ درابوو چوووە لای رۆژتکی سایەقە بوو لەسەر کورسییەک دانیشتبوو، حەسەنی کوری عدلی و ئەبوهورەیرەو عەبدوللائی کوری عومەر و عەبدوللائی کوری زوبیری لابیو، وتم: زوبیری کوری عەوام ناردومی بۆ لای تۆو سەلامت لێ دەکات، دەلیت: من لەسەر گوێرایە لێ خۆم هیچ نەگۆراوم و پەیامم نەشکاندوووە، ئەگەر پیت خۆشە با منیش بێمە ناو خانوووە کەو لە لای تۆدا بم، منیش بێم بە یەکیک لەوانە ی لە گەل تۆدا یە، خۆ ئەگەر حەزیش دەکە ی دەمێنمەووە، خیلی عەمری کوری عەوف بەلێنیان پێداوم کە لە بەردەرگای من رۆژ بکەنەووە، پاشان رۆشتوون و رینگەم پێ نەداون، کاتی عوسمان ئەم نامەیی بیست، وتی: (الله اکبر، الحمد لله)، کە خۆی گەورە زوبیری برامی پاراستوووە سەلامی لێ بکەو پێی بلێ: من پێم خۆشە لەوانە پیت، کە خودای گەورە بە بۆنە ی منەووە دەپیارێت کاتی ئەبوهورەیرە ئەم قەسەیی گوێ لیبوو هەستاو وتی: بۆچی هەوالتان نە دەمێت کە بە گوێی خۆم لە پیغەمبەر ﷺ بیستوووە، وتیان: پیمان بلێ، وتی: من شاھیدم بیستوووە لە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: (دوایی نازاوەو فیتنە دەکەوێتەووە)، ئێمەش وتیمان ئە ی چارمان چیبە ئە ی پیغەمبەر ﷺ، ئەویش فەرمووی: (خۆتان بجدە پال خەلیفو حزیە کە ی)، ئالەو کاتەدا ناماژە ی بۆ عوسمانی کوری عەفان کرد، دوا ی ئەم فەرمودە یە خەلکە کە هەستان لە دەوری عوسمان و وتیان: ئێمە لە

^۱ تاریخ دمشق، ص (۴۰۳).

بارودوخه که تیگه‌یشتین نهی عوسمان، مؤله‌تمان بده با جیهاد بکه‌ین، نه‌ویش وتی: ئیوه په‌یمانان داوه گوئی‌ایه‌لی من بن، نه‌گه‌ر گوئی‌ایه‌لی منن شه‌ر مه‌که‌ن^(۱).

۳- موغه‌یره‌ی کوری شوعبه

ریوایه‌ت کراوه، که موغه‌یره‌ی کوری شوعبه کاتی گه‌مارۆکه چوه‌ته لای عوسمانو وتویه‌تی: تو ئیمامی گشتمانی نهم به‌لایه‌ش که ده‌یی‌نیت هاتوه به‌سه‌رتا من سئ پیشنیارم هه‌یه بو تو، یه‌کیکیان هه‌لبئیره، با ده‌رچینو شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ین، تو هیزو ژماره‌یه‌کی باش سه‌ربازت له‌گه‌لدا‌یدو تو له‌سه‌ر حه‌قی، نه‌وان له‌سه‌ر باتل یان ده‌رگایه‌کی تر بکه نهم خانوووه ده‌رچوووه له‌خانوووه‌که‌و سواری و لاخینک ببه‌و خۆت بگه‌یه‌نه مه‌که‌که، نه‌وکاته به سه‌لامه‌تی ده‌رده‌چیت، یان خۆت بگه‌یه‌نه شام، چونکه نه‌مانه شامییان تیا نییه‌و موعاویه‌ش له‌وییه، ئیمامی عوسمان وتی: من ده‌رناچم بو شه‌رو کوشتار، با نه‌به یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو خوینرپشتن له‌ناو ئومه‌تدا، وه ده‌رچوونم بو مه‌که‌که، نه‌وان ده‌ستیان پیم ناگات بمکوژن، به‌لام بیستوومه له پیغه‌مبه‌روه ﷺ، که فهرمویه‌تی: (پیاویکی قوره‌یشی له مه‌که‌که ده‌نیژریت نیوه‌ی عه‌زابی عاله‌می به‌سه‌ره‌ویه)، نه‌وه‌ک نه‌وه من بم، چوونم بو شام، که موعاویه له‌وییه مدینه به‌جی ناهیلیم کاتی خۆی کۆچم بو کردوووه ئیستاش دراوسی پیغه‌مبه‌رم ﷺ^(۲).

۴- عه‌بدوللای کوری زوییر

هاوه‌لان زۆر سووریوون له‌سه‌ر به‌رگریی کردن له عوسمان و هه‌ندی کیان چوونه ناو ماله‌که‌ی، به‌لام عوسمان زۆر به توندی پیتی داگرت، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ده‌ست بگرنه‌وه له کوشتنو به‌رگریی کردن له میانه‌ی نه‌و ئاره‌زووه راسته‌قینه‌ی که هاوه‌لان هه‌یانبوو بو به‌رگریی کردن له عوسمان به کرده‌وه‌یش بیسه‌لمینن یه‌کی له‌وانه عه‌بدوللای کوری زوییربوو، که وتی به ئیمامی عوسمان با بیانکوژین، وه‌للاهی کوشتنی نه‌مانه حد‌لاله، عوسمان وتی، ناوه‌للأ هه‌رگیز نایانکوژم، شه‌ریان له‌گه‌ل ناکه‌م^(۳)، له ریوایه‌تیکی تردا

^۱ فضائل الصحابة (۵۱۱/۱، ۵۱۲)، اسناد صحیح.

^۲ البداية والنهاية (۲۱۱/۷).

^۳ طبقات ابن سعد (۷۰/۳)، اسناد صحیح.

عهبدووللای کوری زوبیر وتی: ئەمی ئەمیری ئیمانداران ئیتمە کۆمەلێکی بەرچاوپۆین، واین لەم خانووەدا، لەگەڵتاین خودای گەورە لە ئیتمە ژمارەیی کەمتریشی سەرخستووە، مۆلەتمان بەدە، عوسمان وتی: بیکەن بە خاتری خوا با پیاویک لەسەر من خۆینی نەپژئی^(۱)، پاشان فەرمانی پێکردن کە لە خانووەکەدا بێنیتەوه، عوسمان وتی: هەرکەسی گۆتپرایەلێ منی لە ئەستۆدایە با گۆتپرایەلێ عهبدووللای کوری زوبیر بکات^(۲).

۵- کەعبی کورپی مالیک و زەیدی کورپی ساییتی ئەنساری

کەعبی کورپی مالیک و زەیدی کورپی ساییت پەرۆشبوون، بۆ سەرخستنی عوسمان، وتیان ئەرئ گزۆی ئەنصارەکان، جاریکی تر خۆتان بکەن بە ئەنساری خوداو وەکو پیغەمبەرتان سەرخست عوسمانیش سەر بخەن، بە جاری ئەنصارەکان هاتن و لە بەردەگای عوسماندا وەستان، زەیدی کورپی ساییت چوو ژوورەو بە عوسمانی وت: ئەنصارەکان لەبەردەگا وەستاون ئەگەر حەز دەکەیت بۆ جاری دوویم دەبینە ئەنصاری خودا^(۳)، عوسمان شەری رەتکردووە وتی: پتووستم بە هیچ دال دەیهک نییه^(۴).

۶- حەسەنی کورپی عەلی کوری ئەبی تالیب

حەسەنی کورپی عەلی هات و وتی: بە عوسمان شمشیرەکم هەلکیشاوه، عوسمان وتی: نەخێر پەنا دەگرم بە خودا، کە خۆینی تۆ لەسەر من پرژیت شمشیرەکەت بکە بە کێلانەکەداو بگەڕێتووە بۆ لای باوکت^(۵).

۷- عهبدووللای کورپی عومەری خەتتاب

کاتی هاوێلان بێنیان بارودۆخەکە گەییووە لافاوەکە گەیشتووەتە لوتکە، هەندیکیان بریاراندا بەبی راویژ پێکردن بەرگری لێ بکەن و چوونە ناو خانووەکەو خۆیان نامادە کرد بۆ شەپ، عهبدووللای کورپی عومەر لە خانووەکەدابوو، قەلغانی شەپ لەبەر کردبوو، شمشیرەکە هەل دەجەراند بۆ بەرگری کردن لە عوسمان، بەلام عوسمان زۆری لێکرد کە لە

^۱ المصدر نفسه (۷۰/۳)، تاریخ ابن خياط، ص (۱۷۳).

^۲ المصدر نفسه (۷۰/۳)، اسناد صحیح ابی عبدالله بن الربیع..

^۳ طبقات ابن سعد (۷۰/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۲).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۲).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۲)، المصنف لأبن أبي شيبة (۱۵/۲۲۴).

خانوهه که بیته دهرهوه نهوهک دهست بکات به شهرکردن کاتیک یاخیبوهه کان دین عوسمان ده کوژن، جاریکی تر عهبدوللای خوئی پیچایهوه بو شهره هدر ریگهی نهدا^(۱).

۸- نهبو هورهیره

نهبو هورهیره چوهه خانوهه که بو لای عوسمان و وتی: نهی نه میری نیمانداران زور باشه با لیئاندهین، عوسمان و وتی: نهی نه بی هورهیره بیته خوشه هموو خه لکی له گه ل مندا بکوژرین؟ وتی: نه خیر، وتی: وه لاهی نه گهر یهک کهس بکوژریت یان کهسی بدهین به کوشتن وه کو نهوه وایه هموو مروقه کانت کوشت بیت نه بو هورهیره گه پرایه وه شهری نه کرد، له ریوایه تیکی تر دا هاتوهه که نهبو هورهیره شمشیره کهی له خوئی داوه و عوسمان نه بهیشتوهه به کار بهیئی^(۲).

۹- سه لیتی کوری سه لیت ده لئی: عوسمان ریگهی نه داین شهر بکهین، نه گهر ریگهی بداباین، نه وه نه دمان لیده دان هه تا ده مانکردن به شاره کانی خوئاندا^(۳).

نین و سیرین ده لئی: (۷۰۰) پیاو له خانوهه که دا له گه ل عوسمان بوون، نه گهر ریگهی بدایه، لیئان ده دان، له سنووری مه دینه ده یاتتاران دن، پیاوه کانیش نه مانه بوون: (عهبدوللای کوری عومه ر، حه سه نی کوری عه لی، عهبدوللای کوری زوییر)، ههروه ها نین و سیرین ده لئی: نهو روژه ی، که نیمامی عوسمان کوژرا، خانوهه که ی جمه ی ده هات له پیاوی باش، وه کو عهبدوللای کوری عومه رو حه سه نی کوری عه لی، که شمشیره که ی له ملدابوو، به لام عوسمان زور پیداگری کرد که شهر نه کن^(۴).

به م شیوهیه هیچ و پوچی نهو تو مه ته مان بو دهره کهوت که هاوه له کوچه ری و نه نصاره کانی پیی تاوانبار ده کریت، که گوایه نه یان توائوه نیمامی عوسمان سهر بخه ن و زه بوون بوون، هه رچی ریوایه ت هیه له م باره یه وه عیله ته تی تیدایه و سه لامه ت نییه نه له رووی سه نه ده وه نه له رووی ده قه وه^(۵).

^۱ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۶۳).

^۲ تاریخ خلیفه ابن خیاط، ص (۱۶۴).

^۳ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۶۵)

^۴ تاریخ دمشق لابن عساکر، ترجمه عثمان، ص (۳۹۵).

^۵ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۶۶).

۱۰- هندی له هاوه‌لان پیشنیاریان کرد، بۆ نمونه وتیان هاوکاریت ده‌که‌ین برۆ بۆ مه‌ککه کاتێ هاهه‌لان زانییان عوسمان زۆر پێداوه‌گرێ له‌سه‌ر په‌فکردنی شه‌ر له‌گه‌ڵ گه‌مارۆچیه‌کاندا ده‌کات، گه‌مارۆچیه‌کانیش سوورن له‌سه‌ر کوشتنی، هه‌یچ چاره‌سه‌ری نه‌ما بۆ پاراستنی عوسمان جگه‌ له‌وه‌ی هاوکاریی بکه‌ن را بکات له‌ ده‌ستیان و به‌جیت بۆ مه‌ککه، ریه‌وایه‌ت کراوه‌ عه‌بدوللای کورپی زویپرو موغه‌یره‌ی کورپی شوعبه‌و ئوسامه‌ی کورپی زه‌یدی ئەم پیشنیاره‌یان بۆ کردوه‌ به‌ جیا جیا، هه‌ر یه‌که‌شیان به‌ گه‌رمی و به‌ شیه‌وازیه‌ک پێشنیاریان کرد، به‌لام عوسمان په‌فزی هه‌موو پێشنیاره‌کانی کرد^(۱).

ئه‌و هۆکارانه‌ چین که‌ وایان کرد له‌ عوسمان رینگه‌ نه‌دات هاوه‌لان شه‌ر بکه‌ن؟ له‌ میانه‌ی ریه‌وایه‌ته‌کانی فیتنه‌گه‌ریی ده‌رکه‌وتوه‌ بۆ توێژه‌ره‌وه‌کان که‌ پینج هۆکار هه‌بووه‌ بۆ رینگه‌ نه‌دان بۆ شه‌ر کردن:

۱- کاری به‌ وه‌سیه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر کردوه‌، که‌ کاتی خۆی په‌یمانی دابوو به‌ نیمامی عوسمان پیتی خۆشبوو جیه‌جیه‌ی بکات، له‌ رۆژی گه‌مارۆی ماله‌که‌یدا رۆشنی کرده‌وه‌، که‌ به‌لێنیکه‌و په‌یمانیداوه‌ نه‌یشکینێ و ئارام بگرێ له‌سه‌ری^(۲).

۲- وه‌کو له‌ قسه‌یه‌کیدا هاتوو وتویه‌تی خۆم ناکه‌م به‌ یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ خوینپێژی له‌ناو ئومه‌دا، واته‌: پیتی ناخۆشبووه‌ یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی ئومه‌ت بێ بۆ خوینپرشتنی موسلمانان^(۳).

۳- چاک ده‌یزانی ئەم سه‌رکه‌شانه‌ هه‌یچیان ناوی کوشتنی عوسمان نه‌بێ، بۆیه‌ پیتی ناره‌حه‌ت بوو، موسلمانان بکاته‌ په‌رژینی خۆی، به‌لکو خۆی کرده‌ په‌رژینی موسلمانان^(۴).

۴- چاک ده‌یزانی ئەم فیتنه‌گه‌رییه‌ کوشتنی ئه‌وی پێویه‌، چونکه‌ پێشتر پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والتی پێدابوو کاتێ مژده‌ی به‌هه‌شتی پێدا له‌سه‌ر ئه‌و به‌لایه‌ی، که‌ دیته‌ رتی به‌م

^۱ المصدر نفسه.

^۲ فضائل الصحابة (۶۰۵/۱)، اسناده الصحيح.

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱۶۷/۱)، المسند (۳۶۹/۱) أحمد الشاكر.

^۴ فتنة مقتل عثمان (۷۱/۱)، اسناده الرواية فيه ضعيف.

زوانه، که به نارامگری و ناحقی ده کوژری له‌م ناژاوه‌یه‌دا هه‌موو نیشانه‌کان نه‌وه‌یان ده‌گه‌یاند کاتی شه‌هیدکردنی هاتووه، به تاییه‌تی نه‌و خه‌وه‌ی، که بی‌نی و پیغه‌مبهر ﷺ پیتی فهرموو: "به‌یانی لای ئیتمه به‌ریانگ ده‌که‌یته‌وه"، عوسمان تیگه‌یشت، که کاتی شه‌هیدکردنی نزیک که‌وتووه‌ته‌وه.

۵- کاری به راویژه‌که‌ی عب‌دوللای کوری سه‌لام ده‌کرد، که پیتی وتبوو واز له شه‌پرکردن به‌ینه، واز له‌شه‌پر کردن به‌ینه، شه‌پر نه‌کردنت به‌لگه‌یه‌کی به‌هیتزه تا شه‌پرکردن^(۱)، هه‌واله‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ به‌دی هاتن، که نیمامی عوسمان به‌م زوانه ده‌کوژریت، چونکه وه‌کو عب‌دوللای کوری هه‌واله^(۲) ریوایه‌تی کردووه پیغه‌مبهر ﷺ فهرمویه‌تی: (هه‌رکه‌سی له سی شت رزگاری بیی نه‌وا له ناگری دۆزه‌خ رزگاری بووه، مردنی من، هاتنی ده‌جال، کوشتنی نه‌و خلیفه به‌نارامه‌ی، که له‌سه‌ر حق رۆشتوووه حدقانییه)^(۳)، له‌وه‌ی پیشوو که وتمان ده‌رده‌که‌وی عوسمان له بیرکردنه‌وه‌دا هیور بووه، نارپه‌ه‌تی به‌لاکه‌ک بیرو بۆچوونه دروسته‌کانی هه‌لنه‌وه‌شاندوه، بۆچوونه ساغه‌کانی نه‌شپواندوووه ده‌رکی کردووه به‌و هۆکارانه‌ی که هه‌لئوئیتیتکی هیمانه هه‌لبژیترئ له کوشتنی یاخیبووه‌کاندا بیگومان عوسمان له‌وه‌لئوئیتیه‌دا له‌سه‌ر حق بووه، چونکه به فهرمووده‌ی سه‌حیح هاتووه، پیغه‌مبهر ﷺ ناماژه‌ی کردووه بۆ به‌ریابوونی نه‌و فیتنه‌یه‌و شه‌هیدبوونی عوسمان، نه‌و فیتنه‌یه‌ پیوسته‌و شاهیده، که عوسمان و هاوه‌لانی له‌سه‌ر حدقن^(۴)، ئین ته‌ییبه ده‌لئ: به فهرمووده‌ی موته‌واته‌ر ده‌رکه‌وتوووه که عوسمان زۆر خۆی پاراستوووه له خۆینپرشتن، به نارامترین که‌س بووه له سه‌ر نه‌و شتانه‌ی که عه‌زیتیی ده‌دات، زۆر خۆگر بووه به‌رامبهر نه‌و که‌سانه‌ی که گه‌مارۆیان داوه‌و په‌لاماری کوشتنیان داوه، چاکیش ده‌یزانی که بریاریان داوه بیکوژن، موسلمانانیش هاتبوون بۆ سه‌رخستنی و راویژیان پیکرد، که شه‌ریان له‌گه‌ل بکه‌ن، نه‌ویش فهرمانی کرد به خه‌لکه‌که ده‌ست هه‌لگرن له کوشتن و فهرمانی کرد به‌وانه‌ی که گوئیرایه‌لی ده‌که‌ن که‌س

^۱ الطبقات (۷۱/۳)، اسناده حسن.

^۲ فتنة مقتل عثمان (۷۱/۱)، اسناده حسن أو صحیح

^۳ مسند أحمد (۱۰۶/۴).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۶۸/۱).

نه كوژن پييان وت پرؤ بؤ مهككه، وتى: ناچم له مهككه بمنيزن، با لهوئ نهنيزيم، وتيان پرؤ بؤ شام، وتى: نمو شوينهش كوچم بؤ كردوو له لى جيا نامهوه، وتيان دهى شهر بكهين له گه ليان؟ وتى: خوّم ناكم به يه كه مين خه ليفه ي پيغه مبهر ﷺ كه شمشير هه لكيشم له نوممه ته كه ي، عوسمان سه برى گرت هه تا كوژرا، نه مه گه ووره ترين ريژه بؤ ئيمامى له لاي موملمانان كه خوئينى خوئى رشتو خوئينى موملمانانى نه رشت^(۱).

پينجه م: هه لوئىستى داىكانى ئيمانداران و هه نديك له هاوه لان

۱- حه بيبه ي كچى نه بوسوفيان

هه لوئىستى داىكى ئيمانداران نوم حه بيبه يه كيكا له هه لوئىسته زور ترسناكه كان له م رووداوه دا، مه ترسى نم هه لوئىسته له وه دابوو خه ريكبوو ده ست بكات به شهر كردن، كاتيك بينى عوسمان گه مارؤ دراوه و نايه لن ئاو بخواته وه، عوسمان بانگى دوو كوره كه ي عه مرى كورپى حه زمى نه نسارى كرد، كه هاوسپى بوون، بچن به عه لى بلين كه نم ياخي بووانه ئاويان لى گرتوه ته وه، نه گه ر بؤتان ده كرى هه ندى ئاوم بؤ بهينن، چوونه لاي ته له و زوييرو عايشه و خيزانه كانى پيغه مبهر ﷺ، يه كه مين كه سى كه چوو به ده م عوسمانه وه عه لى و نوم حه بيبه بو^(۲).

نوم حه بيبه زور گرنگى ده دا به عوسمان، وه كو ئين عه ساكير ده ئيت: نم گرنگى پيدانه ش شتيكى سروشتييه، چونكه هه ردوو كيان له پيشدا نه مه وين، نوم حه بيبه هات و كيشاي به ئاو چاوى هيژه كهيدا، نوم حه بيبه وتى: وه صيه تى بنه ماله ي نه مه وى وا له لاي نم پياوه، واته عوسمان، حه زده كه م بييينم و پرسيارى لى بكم، بؤ نه وه ي مالى هه تيوو بيوه ژنه كان تيا نه چى، وتيان درؤ ده كه يت، په تى هيستره كه يان به شمشير برى و په لاماريان دا، هيستره كه ياخي بوو به نوم حه بيبه وه، خه لكى بينينان و ولاغه كه يان هيور كرده وه، هاته وه و خه ريك بوو بيكات به شهر له گه ل ياخي بووه كاندا له وى خه لكه كه نوم حه بيبه يان برده وه بؤ مالى خوئى^(۳).

^۱ منهاج السنة (۲۰۲، ۲۰۳).

^۲ دور المرأة السياسي، أسماء محمد، ص (۳۴۰).

^۳ تاريخ الطبري (۴۰۱/۵)، نقل عن دور المرأة السياسي، ص (۴۳۰).

دەرکهوتووه، که نوم حەبیبەفەرمانی کردووه بە ئیبن جەراحێ خۆمەتکاری که له عوسمان دورور نه کهوتیتهوه، ئەو کاتە ی عوسمان کوژرا، ئیبن جەراح لەو ی بوو^(۱).

۲- صفیە ی خێزانی پێغەمبەر ﷺ

صفیە ی خێزانی پێغەمبەر هەمان کاری نوم حەبیبە ی بەرپێزی کرد، له کەنانەوه ریوایەت کراوه، دەلێ: من جلە و گیری و لاغە کە ی صفیە بووم، دەچوو بەرگری له عوسمان بکات، ئەشتەری نه خەعی پێیگەشت^(۲) کیشای به چاوی هێستەرە کەیدا، هەتا سلەمییهوه، صفیە وتی: وازم لێ بهینه با ئەمە بێزارم نه کات، واتە: سەر شوپم نه کات، پاشان داریکی دانا له مائی خۆیانەوه بۆ مائی عوسمان بۆ ئەو ی بەسەر ئەو دارەوه ناوو خواردن بگەیهنیتە عوسمان^(۳).

۳- عائیشە ی دایکی ئیمانداران ئەو بەسەر هاتە ی که بەسەر ئوموو حەبیبە دا هات خەلکی بەرووداویکی ناھەمواریان زانی بۆیە عائیشە له مەدینە دەرچوو به دلی پر له قینەوه دژ به یاخیبوه کان هات بۆ لای مەروانی کوری حەکەم و مەروان وتی: ئە ی دایکی ئیمانداران ئەگەر له مەدینە بێنیتەوه و چاودێری عوسمان بکە ی له دەرچوونت باشترە له مەدینە، عائیشە وتی: ئەتەو ی ئەو کارەم بەسەربێ که بەسەر ئوموو حەبیبە هات، کەسیش نییە بەرگرم لێ بکاو بم پارێزی نه خێر نامیتەوه، وەللاھی خۆیشم عەبیدار ناکەم، ناشازم کارو راهاتی ئەم یاخیبوانە بۆ کو ی دەچی^(۴)، عائیشە پێ ی وابوو دەرچوونی له مەدینە دەبیتە قەلغانی له دەم شری ئەم تا قمانە وەکو لهو ریوایەتە ی دوایدا بۆ مان دەردە کەو ی ت دایکی ئیمانداران خۆ ی پێچایەوه بۆ حەجکردن و هەلھات له دەست ئەم فیتنە یە دەرچوونی دایکی ئیمانداران تەنیا بۆ خۆ پاریزی نه بوو، له پرشی فیتنە و ناشفتە کانی وە راکردن و سەر هەلگرتن نه بوو، بەلکو هەللی بوو له لایەن دایکی ئیماندارانەوه بۆ قوتار بوونی عوسمان له دەستی ئەم خەلکە سەرلێشواوانە، چونکە ئەوانە ی که موحەممەدی کوری ئەبویە کریان تێدا بوو که برای عائیشە خاتونە، عائیشە

^۱ تاریخ المدینة (۲/۲۹۸).

^۲ دور المرأة السياسي، ص(۴۳۰).

^۳ سير اعلام النبلاء (۲/۲۳۷).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۰۱).

هولیدا که موحه‌ممدی برای له‌گه‌لّ خزیدا ببا بؤ حج به‌لام به قسه‌ی نه‌کردنم هه‌وله که عائیشه دای که براهی له‌گه‌لیدا بچیّ نه‌ویش رازی نه‌بوو بچیّت جینگای وردبوونه‌وو تیرامانه هه‌تا هه‌نزله‌ی نووسر ره‌فز کردنه‌که‌ی (موحه‌ممد) دایچه‌لّه‌کاندو که‌س شوینی دایکی نیمانداران نه‌که‌وت به‌راوردیکی کرد له‌ نیوان ره‌فزکردن و شوینکه‌وتندا، وتی: نه‌ی موحه‌ممد دایکی نیمانداران بانگت ده‌کات که‌چی ناچی له‌گه‌لیدا، به‌لام گورگه‌کانی عه‌ره‌ب^(۱) بانگت نه‌که‌ن بؤ شتیک که‌هه‌لالّ نیبه‌ دوین ده‌که‌ویت، موحه‌ممد گوئی نه‌دایه، پاشان خاتوو عائیشه وتی: وه‌للاهی نه‌گه‌ر بمتوانیایه هه‌لسوکه‌وتیان قه‌ده‌غه‌ که‌م به‌ دلّنیایه‌وه ده‌مکرد^(۲)، نه‌م قسه‌یه‌ی دوی نه‌و هه‌وله‌بوو، که‌ له‌گه‌لّ براهیدا نه‌نجامیدا نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ عائیشه هه‌ولیداوه بؤ تارنانی سه‌رکه‌شه‌کان له‌ عوسمان، کاتی بیری کرده‌وه که‌ بچیّ بؤ حج کردن بؤ مه‌که‌ بؤ وروژاندنی رای جه‌ماوه‌ بوو، وه‌کو نیمامی نیبنولعه‌ره‌بی جه‌خت ده‌کات و ده‌لّی: دیارنه‌مانی دایکی نیمانداران و کومه‌لّی له‌ هاوه‌لان که‌ شاریان به‌جیه‌یشت بؤ که‌رتکردنی نه‌و ناژاوه‌یه‌بوو که‌ که‌وتبووه ناو خه‌لک به‌و هیوایه‌ی خه‌لکی به‌شکو بگه‌رینه‌وه بؤ لای دایکانی نیمانداران و ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیاریژن^(۳)، به‌شکو گوئیده‌نه قسه‌کانیان و که‌ به‌دریژایی ژیانیان له‌ هه‌موو ناسوکاندا بلاویان ده‌کرده‌وه^(۴)، واته‌ ده‌رچوونی نه‌م جه‌ماعه‌ته جزریکبوو له‌ بلاوه‌پیکردنی نه‌و هه‌شاماته، نه‌م جه‌ماعه‌ته لای خه‌لک به‌ریژیوون و پابه‌ندی فتواو بؤچونه‌کانیان بوون، ره‌زای خوا له‌ دایکانی نیمانداران پشینیان نه‌ده‌کرد، که‌ کار بگاته نه‌وه‌ی نه‌م تا‌قمانه ده‌ستیان بچیّته خوینی خه‌لیفه^(۵).

۴- هه‌لوئستی ئافره‌ته سه‌حاییه‌کانی تر

۱- نه‌سمای کچی عومه‌یس هه‌مان نه‌و هه‌وله‌یدا که‌ عائیشه‌ی دایکی نیمانداران هه‌ولّی بؤ دا، ناردی به‌ شوین هه‌ردوو کوره‌که‌یدا، موحه‌ممدی کوری نه‌بو موحه‌ممدی

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۱/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۰۱/۵).

^۳ العواصم من القواصم، ص (۱۵۶).

^۴ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۲).

^۵ المصدر نفسه ص (۳۴۳).

كورپى جعفر، وتى: مۆم خۆي ئەسوتىنىۋ روژىنايى دەدات بە خەلكى، خۆتان
 گوناجبار مەكەن بۆ كارىك كە ئىۋەي بۆ كل كراۋە، لە دژى كەسى كە هيچ خراپەيەكى
 بۆتان نىيە، ئەو ئىشەي ئەمىرۆ ھەولئى بۆ دەدەن سبەينى كەسى تىر دەبى، لە خودا
 بترسن با ئىشەكەي ئەمىرۆتان نەبىتە داخو ھەسرەت بەسەرتانەۋە ھەر دووكيان بە تىنۋ
 تاو روژىتەۋ بە توورەيىۋە وتيان ئىمە لە بىرمان ناچىت كە عوسمان چى پىكردين، ئەۋىش
 وتى: چى پىكردون؟ ئىۋەي لە گوناج گەراندوۋەتەۋەي بۆ لاي خودا^(۱)، دەلئىن ئەم
 گەتوگۆيە لە نىۋان لەيلاي كچى ئەسماۋ دووبرا كەيدا روويدا^(۲)، لىرەدا ئامازە بۆ ئەۋە
 دەكرىت كاتىك خەلكى شارەكان ھات دووبارە گەرانەۋە بۆ مەدینە، پاشان عوسمان
 گەتوگۆي لەگەلدا كردون و دىمانەيان بەست و بەلگەي دا بە رووياندا ئەو تاquamانە بە
 ئاشكرا گەرانەۋە بۆ شارى خۆيان، پاشان زۆرى پىنەچوۋ گەرانەۋە بە دەعوايەك كە
 عوسمان نامەي ناردوۋە بۆ كوشتنى خەلكانىك يەكى لەو خەلكانە بە پىي دەعواكەي
 ئەۋان موخەمەدى كورپى ئەبوبەكرە^(۳)، لەۋانەيە ئەو قسەيەي كە موخەمەدى كورپى
 ئەبوبەكر كوردى ئامازەي پىكرد لە قسەكانىدا وتى: لەبىرمان ناچىت عوسمان چى
 پىكردين، بەلام عوسمان حاشاي كرد لەۋ نامەيەۋ نەيدايە پال خۆي، وتى: يان دوو شاھىد
 بەيىن كە ھى منە يان سوئىدىيان بۆ دەخۆم كە من ئەم نووسىۋەۋ فەرمانىشم
 پىنەكردوۋە، كابرايەك نووسىۋەتى و لاسايى خەتى عوسمانى كوردوۋەتەۋەۋ لەسەر
 مستىلەكەي نەقىشى منى لى ھەلكۆلئىۋە^(۴)، ئەسما ھاتوۋ ئاگاداربوۋ، كە تۆرىكى
 پەنھانى داخراۋە بۆ شلەژاندنى بارودۆخى موسلمانان و دەيانەۋىت عوسمان لە خەلافەت
 دارنن، بەم چەشەنە ھەلۆيىستى ئەسما بەرامبەر ھەردوۋ كورپەكەي روژىنبوۋ، ئەم
 موئامەرەيە، كە بەم شىۋەيە دارپۇراۋە كاريان نەكردە سەر پايەي داىكايەتتىيەكەي
 سۆزى بۆ كورپەكانى دەربېرى ئەۋەي لىدەردەكەۋت لەم ھەلۆيىستە روژىنەدا دەۋىيىست

^۱ تاريخ الطبري (۲۰۲/۵).

^۲ المصدر نفسه

^۳ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۳).

^۴ العواصم من العواصم، ص (۱۲۰).

حق به جی بگات و ناحق لابریت ثم هلئویسته گالتهی پیناکری و گومانیشی لیتناکری
ثم به بناغیه کی پرشنگذار ده ژمیردری بۆ دادویستی ثم هاوه له به پیرانه^(۱).

۲- صععبه کی کچی خهزه می

کاتیک گه مارۆکهی سهر عوسمان قایم کرا صععبه کی کچی خهزه می داوای کرد له
ته لحه کی کوری خۆی که قسه بکات له گه ل عوسماندا که وازهینیت له پیداکری نه فسی
سه لامت ده بییت نه گهر هاوه لان بهرگری لیبکن، سهر ده که ون به سهر یاخیبووه کانی
شاره کاندا.

صععبه کی کچی خهزه می روشت و وتی: به ته لحه کی کوری که مار که له سهر عوسمان
توندرکراوه، نه گهر بجویتایه قسه ت له گه لدا بگردایه بۆ نه وهی له رایه که ی وازهینیت^(۲)
له م ریوایه ته وه ده رده که ویت صععبه دل سوژو دلهاوه ری عوسمان بووه، ههروه ها
دهرکه و تووه نوم عه بدوللای کچی رافیع گرنگی به م رووداوه داوه و موتابه عه کی
رووداوه کانی ثم فیتنه یه کی کردوه^(۳)، ثم نوم عه بدوللایه بوو که ثم رووداوانه ی له
صععبه کی کچی خهزه مییه وه ریوایه ت کردوه^(۴).

ثم مانه به گشتیی هه لویستی ئافره ته موسلمانان بوو که هه لویستییکی راست و
دروست بو، سهره پای نه وه هه موو لیلییه ی که پیوه ی نووسرابوو به توانابوون که به
دیدیکی ساغ پروانه مه سه له که و، به هه ر حال ثم مه هه لویستی هاوه لان بوو (خوایان لی
رازی بییت)^(۵).

شه شه م؛ ثم سال کی حج ده کات بۆ خه لکیی؟

نایا عوسمان داوای کرد له والیه کان سهری بجن؟

۱- ثم سال کی حج ده کات بۆ موسلمانان؟ (۳۵) ی کۆچی.

^۱ دور المرأة السياسي، ص(۳۴۴).

^۲ المصدر نفسه (۳۴۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه (۳۴۵، ۳۴۶).

عوسمان بانگی عبدوللای کورپی عەباسی کردو حج کردنی ئەم سالی پێ سپارد، عەبدوللای کورپی عەباسیش وتی: وازم لێ بهێنە، با لە گەڵ تۆ بێنەووە لە شانی تۆدا بم، ئەم ئەمیری ئیمانداران، بۆ ڕووبەرۆو بوونەوێ ئەمانە، وەللاهی جیهادکردنی ئەم خەوارجانە لە حج کردن باشترە لە لای من، عوسمان پێی وت: من داوات لێدەکەم حج بکەیت بۆ موسلمانان، عەبدوللای هیچی بەدەستەووە نەما گوێرایەلی کردنی خەلیفە نەبیت، عوسمان نوسراویکی نووسی دای بە عەبدوللای بۆ ئەوێ لە کاتی حجدا بێخوینتتەووە بۆ موسلمانان، لەو نوسراوەدا چیرۆکی خۆی لە گەڵ خەواربەکاندا ڕۆشن کردبوو، هەلۆیستی خۆی و داواکانی ئەوانی تێدا نووسیبوو^(۱)، ئەمە دەقی وتارەکە ی عوسمانە، کە لە وەرزی حجکردندا سالی (۳۵) ی کۆچی خویندراوە بۆ موسلمانان: (بە ناوی خۆی بەخشنەو میهرەبان، لە بەندە ی خوداوە، عوسمانی ئەمیری ئیمانداران بۆ موسلمانان و ئیمانداران، السلام علیکم، من سوپاسی ئەو خودایە دەکەم کە هیچ پەرستراویکی دی نییە ئەو نەبیت، پاشان من ئەو خودایە دەخەمەووە یادتان کە نیعەتی بەسەردا رشتوون و فیری ئیسلامیی کردوون، پێنمایی کردوون لە گومپایی و لە کافرئیتی دەریهێتان، ئەو هەموو بەلگانی داوەتە دەستتان و رۆزی بۆ فراوان کردوون، سەری خستوون بە سەر دوژمندا و نیعمەتەکانی خۆی رشتوو بە سەرتاندا، خودای گەورە فەرمايشتەکانیشی حەقە کۆمەلێ ئایەتی زۆری تێدا نووسیبوو، پاشان نووسیوی خودای گەورە بە ملکەچی و گوێرایەلی و کۆمەلپاریزی لیتان رازی دەبیت، دەتانپاریزم لە گوناح و دووبەرەکی و ناکۆکی و ناگاداری کردوون کە میللەتانی پێش ئێوە چییان کردووە بۆی باس کردوون بۆ ئەوێ بێتە بەلگە بەسەرتانەووە، ئەگەر سەریبچی خودا بکن، پیتان دەئیم نامۆزگارییەکانی خودا وەرەبگرن و خۆتان بپاریزن لە سزاکانی هیچ ئومەتێک نییە تیاچوویت هەتا جیایی و ناکۆکی تی نەکەوتی، واتە هەتا سەرۆکیان هەبێ و کۆیان بکاتەو ناکۆکییان تی ناکەویت هەرکاتی سەرۆکی خۆیان لەناویدا ئیتر کۆنابنەو بە کۆمەل نوێ بکن و دوژمنەکانیان زال دەبیت بەسەریاندا و مال و ناموسی یەکتەری بە

^۱ الخلفاء الراشدين للخالدی، (ص ۱۶۷، ۱۶۸).

حدلالّ ده‌زانی و هم‌موو کاتیکیش نهم کارانه بکه‌ن، خوی گه‌وره‌ش دینه‌که‌یان
 سه‌قامگیر ناکات و نابه‌هیچ، خودای گه‌وره ده‌فهرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
 شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الأنعام: ۱۵۹)،
 من نهو وه‌سیه‌ته‌تان پیّ ده‌که‌م که خودای گه‌وره وه‌سیه‌تی پیّ کردووه و ترسی
 عه‌زابه‌کانی داوه شوعه‌یب فهرمووی به گه‌له‌که‌ی (وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ
 يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ بَعْضُهُمْ
 أَسْتَفْرِغُوا رَبَّهُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ) (هود: ۸۹ - ۹۰)، له‌دوای نه‌مه
 خه‌لکانتیک له‌وانه‌ی که له‌م باسه‌دا خو‌یان وانیشان‌داوه، که بانگه‌شه بو کتییی خوداو
 هه‌ق ده‌که‌ن و دونیا و گرفته‌کانی دونیا‌یان مه‌به‌ست نه‌ی، کاتیک هه‌ق خرایه به‌رده‌ستیان،
 خه‌لکان له‌مباره‌یه‌وه بوونه چهند به‌شیک، هه‌ندیکیان هه‌قیان وه‌رگرت و پاریزگاریان
 لی‌کرد، کاتیک پی‌اندرا، هه‌ندیکی ترپشتیان تی‌کردو ده‌ستبه‌رداری بوون، نهم خه‌لکانه
 پی‌یان وایه ته‌مه‌نم به‌لایانه‌وه دریزوه فهرمان‌په‌واییم خاو بووه و له‌کاری قه‌ده‌را
 به‌په‌له‌بوون، وایان بو نووسی‌بوون که نه‌وان به‌وه‌ی که پی‌مدا‌بوون، گه‌رانه‌وه وانا‌زانم که
 وازم له‌هیچ له‌و په‌یمانانه هینابیت که پی‌م دابوون. گوایه نه‌وان داوای جیبه‌جی‌کردنی
 سزای خودایی ده‌که‌ن و تم: جیبه‌جی بکه‌ن، به‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که نه‌زان سنوری خو‌ی
 به‌زاندووه، به‌رامبه‌ر که‌سیتک جیبه‌جی بکه‌ن که سته‌می لی‌کردوون. نزیک بیت یان
 دوور، ناسراو‌بیت یان نه‌ناسراو. وتیان قورثان با‌خو‌نری‌ت و تم کیّ ده‌یخو‌نری‌ت با
 بیخو‌نری‌ت، زیاده‌په‌وی تیدا نه‌کات و له‌فهرمووده‌کانی خودا ده‌رنه‌چیت. وتیان به‌شی
 که‌م که‌سیتک ده‌دری‌ت و پاره ده‌خری‌ته به‌رده‌ستی که‌سانیک تا نیشی باشی پیّ بکری‌ت،
 منیش و تم ده‌ستدری‌ژی ناکری‌ته سه‌ر پی‌نج یه‌ک و خیر و سه‌ده‌قه. که‌سی به‌تواناو ده‌ست
 پاک ده‌کری‌ته فهرمان‌په‌وا، هه‌ر شتیک به‌سته‌م براوه ده‌دری‌ته‌وه به‌خواه‌نه‌کانیان، من به‌مه
 رازی بووم و داتم به‌خو‌مدا گرت، من و نه‌و هاوه‌لانه‌شم که باسیان له‌وکاره کردووه،
 په‌له‌بوون له‌کاری قه‌ده‌رداو ری‌گه‌ی نو‌زیان لیّ قه‌ده‌غه‌کردم و ری‌گه‌ی نو‌زیان لیّ گرتم،
 له‌مه‌دینه به‌نا‌هه‌ق ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر هه‌موو شتیک که توانیان، نهم نو‌سراوه‌م بو
 نو‌وسین و نه‌وان سه‌رپشکیان کردم له‌سه‌ر یه‌کیتک له‌م سیّ ری‌گه‌ی، یان نه‌مه‌سته‌نه‌وه

له بری هممو پیاویک که بههله یان له سهر ههق سزام دابیت، هیچی لی کهم ناکهن، یان دهست هه لگرم و یه کیکی تر بکه نه فرمانه ووا یان ده نیرن به شوین تهوانه ی که نه لقه له گوپی تهوانه ن، له سه ربازه کانو له خه لکی مه دینه بو تهوه ی خو یان بیبهری بکه ن له گوپراه لی تهو فرمانداره ی که پابه ندبوونی فه رزه، پی م وتن بو خو به سته وه م، له پی ش من خه لیفه ی تر بووه بهه له یان به راست سزای تاوانباری داوه، هیچی ان لی نه سه نراوته وه. زانیم که خو میان ده ویت که دهست هه لگرم له هو کمپانی، نه گهر کو ت و پیون بکه نه دهست و پی م پی م خو شتره له وه ی که دهست هه لگرم له خه لافه ت و ده رچم له فرمانی خودا. ته وه ی که ده لین ده نی رین به دوای سه ربازو خه لکی مه دینه دا بیبهری ده بن له گوپراه لی لهو کاته دا من به رپر سیار نیم، له مه و پی ش زورم لینه کردوون بو گوپراه لی و فرمان به ردار ی به لام خو یان به ویستی خو یان هاتوون، ره زامه ندی خودا و چاکه یان مه به ست بووه، هه رکه س له نیوه دونیای مه به سته هیچی لی دهست ناکه ویت، تهو بره نه بی ت که خودا بو ی نووسیوه، هه رکه سی ت که ته نها مه به سته خودا و روژی دوایی بی ت و عه دالی چاکبوونی نومعت و شوینکه وتنی سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ شوینکه وته ی دوو خه لیفه که ی دوای ته ویت تهوا خودا پاداشتی ده داته وه، پاداشتی نیوه به دهست من نیبه، نه گهر هممو دونیاتان بده می ناگاته به های دینه که تان و به که لکتان نایه ت له خودا بترسن و حساب بو سزاکه ی بکه ن، هه رکه س له نیوه په یان شکینی ده کات، من رازی نیم خوداش رازی نیبه به په یان شکینی، بو ته وه ی که هه لباردنیان دایه وه دهست خو م، هه مووی ناژاوه و پیلانه، من خاوه نی خو م شوینکه وته کامم، سهیری کاری خودا گوپانی نیعمه ته کانی تهوم کرد، رقم له کاری خراب و ناکوکی و خوینپرشتن بووه، من سویندتان ته دهم به خودا له ریگای نیسلامه وه حه قم لی وهرگرنو حه قه کانی خو شم بده نه وه، واز له سته م بیتن بو سته مکاران، دادپهروه ربین له نیوانماندا بهو شیوه یه ی که خودا فرمانی پیکردووه، سویندتان ته دهم بهو خودایه ی که په یان و سه رخستنی یه کتری له سه رتان فه رز کردووه، خودای گه وره فه رموویه تی "ولاتقربوا مال الیتیم ایا بالنی هی احسن حتی یبلغ اشده وأوفوا بالعهد أن العهد کان مسؤولاً"، ته مه به هانه یه با له بیرتان بی ت، من پاکانه بو خو م ناکه م

نه گهر سزای خه لکانیکم دابیت، تنهها چاکم مه بهست بووه، من هه میشه په شیمانم و ده گهر پیمه وه بۆلای خودا له کاریک که نافرمانی بیت، داوای لیخۆشبوون ده کم، خودا لیخۆشبووه و بهزه بیه و بهزه بی خودا هه موو شتیك ده گرتیه وه.

ناومید مهن له ره جمه تی خودا، نه ونه دهی ناومید بیت نه ندا مینک له گروزی سته مکاران، خودا په شیمانی له بهنده کانی قبول ده کات و له خراپه کانیان ده بووریت و ده شزانیت ئیوه چی ده کهن "من له خودا ده پارپیمه وه له منیش و له ئیوهش خۆش ببیت و دلئی نهم ئومه ته یه کبخات له سه ر خیر و چاکه و خراپی و ناله باریمان لا قیزه ون بکات، ئیتر به خوداتان ده سپیرم و ره جمه ت و به ره که تی خودا برژیت به سه رتاندا نهی موسولمانان و ئیمانداران)، ئیبن و عه باس ده لیت "رؤژتیک بهر له ته روییه کردن بۆم خوینده وه"^(۱).

۲- نایا عوسمان داوای کرد له والیه کان سه ری بجنه و پشتیوانی لی بکن؟

عومهری کوری سه یف له ریوایه تیکدا که ته به ری هیناویه تی گومانی وایه، که عوسمان له کاتی گه مارۆکه دا نامه ی ناردوه بۆ والیه کانی له شاره کانه وه بینه هاوکاری، مه عاویهش حه بیبی کوری مه سله مه ی نه هری به سوپایه که وه نارد بۆ سه رخستنی عوسمان، ههروه ها عه بدوللای کوری سه عیدیش له میصره وه هه مان کاری کرد، مه عاویه ی کوری حوده یچ به سه رله شگری قه عقاعی کوری عه مری ته میمی کۆمه لئی خه لکی نه هلی کوفه ی نارد^(۲)، نهم گومانه له گه ل ریبازی عوسماندا یه کناگریتیه وه، له به ره نگاری فیتنه دا له لایه ک عوسمان عه ودالی سه لامه تی و خوین نه رشتن بیت، له لایه کی تر بنیتری به داوی له شکر دا، ههروه ها نهم گومانه له گه ل نه و یه قینه دا ریک ناکه وی، که عوسمان دلنیا بوو که ده یکوژن، یه کناگریتیه وه، له گه ل نه و کاری که عوسمان هه موو دا کۆکی کاره کانی گه پانده وه نه یه یشت صه حابه گه وره کان و کوره کانیان به ره فانی لی بکن، ته نانه ت رینگه ی نه دا به کۆیله و خزمه تکاره کانیش زۆر به توندی نه هی شهرو کوشتاری لی کردن، به لکو نه و کۆیلانه ی نازاد کرد، که دهستی خۆی پاراست له شهرو کوشتاری نه کردن، به هیه چ شیوه یه ک شهری نه خواست وه کو باس مان

^۱ تاریخ الطبری (۴۲۵/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۷۹/۵ - ۳۸۰).

کرد، ئەوێی که تییبینی دەکری ئەوێیە وەکو چۆن کۆمەڵی له هاوێلان دەست
پیشخەرییان کرد بۆ بەرگری کردن له عوسمان به بی ئەوێی عوسمان داوایان لی بکات،
هەولێ زۆریشی دا که بیان نیریتەوێ دەستیان کۆتا بکا لیی به هەمان شیوە کۆمەڵیکی
چرو پر له سەربازانی موسلمانان له شارەکانەوێ دەست پیشخەرییان کرد بۆ بەرگری
کردن لەم خەلیفە مەزڵومە، به پراو بۆچوونی نوێیان و تەوجیھاتی ئەمیرەکانیان ئەوێ
راست نییە کەوا گومان بەین پیاویکی وەکو مەعاویە لەبەر خزمایەتیە کە لە گەڵ
عوسماندا هاتوو و پەلاماری داوێ خۆ ئەگەر بیویستایە سەرباز بنیریتە سەریان تەفرو
تونای دەکردن، ناگوچی ئەو گریمانە دا بنیین کە خەڵکانیک له میسرەوێ به سەرۆکیەتی
مەعاویە کوری حودەبج و مەسلەمە کوری مەنامە هاتوون بۆ سەرخستنی عوسمان
یان قارەمانەکانی تر هاتبیت، دەسەتەوسان وەستابن و خۆیان مات دا بیت هەتا خەلیفە
دەکوژیت و پاشان خۆیان تاو داوێ بۆ تۆلەسەندنەوێ گەردنی خۆیان داوێ تە بەر شمشیر له
پیناوی عوسماندا، بەلکو دەبی و دا بنیین، کە کۆمەڵی سەرباز له شارەکانەوێ به کردەوێ
هەنگاویان ناوێ بەرەو مەدینە بۆ فریاکەوتنی خەلیفە بەبی ئەوێی خەلیفە داوایان
لیبکات شتی وا دەبیت؟^(۱)

۳- داوھەمین وتاری کە عوسمان فەرموی

داوھەمین دیداری گشتیی عوسمان لە گەڵ موسلماناندا داوی چەند رۆژی له گەمارۆ
بانگی خەلکی کردو هەرھەموویان کۆبوونەوێ شەرەنگیزەکان و سەبەئیەکان و موسلمانە
نیشتەجیکانی خەلکی مەدینە له پشتی هەموو خەلکەوێ و عەلی و تەلحە و زویبیر
دانیشتبوون لە بەردەمی عوسماندا بوون عوسمان پینی و تن: خودای گەورە بۆیە دونیای داوێ
به ئیوێ تا قیامەتی پی بە دەست بهینن دونیای بۆ ئەوێ نە داوێ پیتان باوھشی پیا بکەن
دنیا دەروا و پیچ دەکاتەوێ قیامەت دەمینیئەوێ و دنیا و ن بووێ با توشی بە لاتان نە کات
له قیامەتی هەمیشەیی سەر قالتان نە کات، گرنگی بەدەن بەو دونیایە کە سەرتاسەرییە
له چا و ئەو دونیایە کە سەرسەرییە، دنیا دەبیریتەوێ چارەنووسمان گەرانەوێ بۆ لای
خودا، له خوا بترسن له خودا ترسان قەلغان و پەرژینە بۆ سزا و مۆتە کەکانی، پابەندی

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۷۸ - ۲۷۹).

كۆمەلنى مۇسلمانان بدن خۇتتان بەش بەش و حزب حزب مەكەن خودای گەوره
 دەفەرموی: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
 أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
 مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (آل عمران: ۱۰۳).

پاشان وتی به مۇسلمانان ئەى خەلکی مەدینە من دەتانسپیتم به خودا وه لیتی
 دەپاریتمهوه دواى من كەسىكى چاك بكاته خەلیفەتان، وه للآهى من له مېرۆ به دواوه هیچ
 كەسىك نایه ته لای من هەتا ئەو بریاره ی خودای گەوره جیبه جی ئەبى له سەرم كە
 بریاریداوه، واتە نیتەر من له دونیا دەردەچم، ئەم خەواریمانە له ویدیو دەرگاگەى خۆمەوه
 بەجی دەهیتلم هیچیان پینابەخشم، كە دواى بینه ملهوپر بەسەرتانەوه نە كارویاری
 دونیاو نە دینتان نادەمە دەسیان هەتا خودای گەوره رازی نەبیو پیتی خۆش نەبی، خۆی
 ئەم بەرنامەیهی دارشتوو، فەرمانی كرد به به خەلکی مەدینە بگەرپینەوه وه سویندی لی
 خواردن كە بچنەوه، هەموویان گەرانهوه وه موخەمەدو نینو زوبیر هاووینە كانیان پیش
 به فەرمانی باوكیان له بەردەگاگەى عوسمان دانیشتین خەلگانىكى زۆر هاتەوه بو لای ئەم
 سیانەو له گەل عوسماندا مانەوه له خانووە كەدا هەتا ناكامى عوسمان هات^(۱).

هەوتەم: شەهیدبوونی ئیمامى عوسمان

سەره راي جموجولتى سەربازىيى شارەكان بو فریادپەسى عوسمان، رۆژانی حج كردن به
 خیرایی تهواو بوو، كۆمەلنى له حاجییه كان وایان به باشزانی به په له بروزی بگەرپینەوه بو
 مەدینە فریای عوسمان بکەون، به تاییبەت عەبدو للای كورپی عەباس و عائیشەیان
 له گەلدا بوو، كە بەرگری كاربوون له عوسمان هەوال گەشت به یاخیبووه كان كە
 حاجییه كان گەرآونه تهوه دەیانەویت عوسمان سەر بخەن، كاتى ئەم هەوالەیان پى گەشت
 وێرای ئەوهی كە بیستبوویان خەلکی شارەكان هەلمەتیان هیناوه بو پشتیوانی عوسمان
 شەیتان كاری یاخیبووه كانی جوان كردو وتیان لەم واقیعه دەرنانچین به كورشتنی ئەم پیاوه
 نەبیئت، ئەم پیاوه بكوژین ئیتمەیان له بیر دەچیت سەرقالی ئەوه دەبن^(۲).

^۱ تاریخ الطبری (۳۹۹/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۰۲/۵).

۱- له دواهمین رۆژی گه مارۆکه دا خهونیکی بینی

له رۆزانی کۆتایی گه مارۆکه دا لهو رۆژهی کهوا تیییدا بکوژریت عوسمان خهوتبوو به خه بهر هات گوئی لیبوو خه لکی باسی کوشتنی ده کهن له لایه ن ئه م تا قمانه وه^(۱)، پاشان وتی: له خه م دا پیغه مبه رم ﷺ بینی له گه ل ئه بویه کرو عومه ردا، پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: "ئه ی عوسمان له لای ئیمه به ریانگ بکه ره وه"، ئه و به یانییه ی له خه و هه ستا به رۆزوو بووه لهو رۆژه دا کوژراو ئیواره لای پیغه مبه ر ﷺ به ریانگی کرده وه^(۲).

۲- شیوازی کوشتنه که ی

یاخیبووه سه رکه شه کان هیرشیا ن برده ناو خانووه که و حه سه نی کوپی عه لی و عه بدو لّای کوری زویپرو موحه ممه دی کوری ته لحه و مه روانی کوپی حه که م و سه عیدی کوری عاص و هه ندی له کوپانی هاوه لّان ده سه ته ویه خه یان بوونه وه شه ر دا که وت له نیوانیا ندا، عوسمان هاواری کرد ده ستی کرد به (الله الله)، وتی ئیوه ده ست کۆتا بکه ن له سه رخستنی من، به لّام ئه وان ده ستیا ن کۆتا نه کردو خزمه تکاره کانی عوسمان چوونه ژووره وه بۆ سه رخستنی، عوسمان فه رمانی پیکردن که هیچ نه که ن به لکو وتی: هه رکه سی ده ست کۆتا بکات له شه ر با ئازاد بی^(۳) و له کۆیله یه تی ده ریچی، عوسمان به ئاشکرا و پینگری و به نه بری سو ربوو له سه ر ئه و رایه ی که ده ست و چه کی خۆی کۆتا بکا و ئه و که سانه ش که ملکه چی گوێپرایه لی خه لیفه یان له ئه ستۆدایه با شه ر نه که ن و واز به یینن بینگومان گوێپرایه لی خه لیفه ش واجه^(۴)، ئه م رایه ی عوسمان به هیچ شتی پیناگریت به ئه وه نه بی که عوسمان دنیابوو که شه هید ده کریت، وه کو پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بۆ دابوو، ده یویست له م و ئه و خوی ن نه رژی نه بیته مایه ی فیتنه و ئازا وه له نیوان موسلماناندا^(۵) موغه یه ی کوپی ئه خنه س یه کی بوو له وان ه ی که حه جی کردو به

^۱ الطبقات لابن سعد (۷۵/۳)، فتنه مقتل عثمان (۱۷۲/۱).

^۲ الطبقات (۷۵/۳)، فتنه مقتل عثمان (۱۷۵/۱).

^۳ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۸۲)، البداية والنهاية (۱۹۰/۷).

^۴ العواصم من القواصم، ص (۱۳۳).

^۵ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۸۳).

چەند كەسبىكەوه گەپراپەوه بۆ فرياكەوتنى عوسمان، بەر لەوہى عوسمان بكوژرى چووہ لای بۆ ئەوہى حىمايەتى بكات، وتى ئەى عوسمان ئىمە بيانوومان چىيە بەلای خودای گەورەوہ سەرەپای ئەوہى توانامان ھەيە تۆ بە جى بهيلىن بۆ دوريان نەخەينەوہ ھەتا دەمرين ياخيپووەكان ئاگرينان نا بە دەرگاو سەقى خانووەكەوہ، ئەوانەى كە لە خانووەكەدا بوون ھەلچوون، عوسمانيش دەستىكرد بە نوێژكردن بۆ ئەوہى رىگەى شەريان لى بگریت، موغەيرەى كورپى ئەخەنس و ھەسەنى كورپى ەلى و موخەمەدى كورپى تەلخەو سەعیدى كورپى عاس و مەروانى كورپى ھەكەم و نەبوھورەيرە بە باشترین بەلا تاقىكرانەوہ دەستيان كرد بە شەپكردن، عوسمان تكای لىكردن بگەرپنەوہ و شەپ نەكەن، پاشان عوسمان چووہوہ بۆ نوێژكردن دەستی كرد بە خویندنى سورەتى (كەف) بە باشى قورئانەكەى دەخویند دەنگە دەنگ بىزارى نەكرد، ھەر بەردەوام بوو، نە ھەلەى دەكرد نە پچر پچرى دەكرد، ھەتا گەشتە كۆتايى سورەتەكە بەر لەوہى دەستيان پىيىگات، پاشان دانىشت و دەستی كرد بە خویندنى سورەتى (ال عمران) ئەو رۆژە چوار گەنجى قورەيشى پىكران كە موخەمەدى كورپى ەلى و عەبدوللای زوييرو موخەمەدى كورپى تەلخەو مەروانى كورپى ھەكەم بوون^(١)، موغەيرەى كورپى ئەخەنس و نەيارى كورپى عەبدوللای ئەسلەمى و زيادى فەھرى كوژران^(٢)، عوسمان توانى قەناعەت بكا بە بەرگريكارەكان، ناچارينان بكا لە مائەكەى دەرچن، تەنيا عوسمان و گەمارۆچىيەكان مانەوہ جگە لە عوسمان و خىزانەكەى لە خانووەكە ئەمانەوہ و ھىچ بەرگريكارى نەماو خەلكە جەنجالەكە بلاويان كرد، عوسمان دەرگای مائەكەى خۆى لادا^(٣)، دواى ئەوہى بەرگري كارەكانى دەرکرد، قورئانەكەى كردهوہو لە باوہشيا دەستی كرد بە قورئان خویندنى ئەو رۆژە بەرۆژوو بوو پياوى لە گەمارۆچىيەكان كە رىوايەتەكان ناويان نەھىناوہ چووہ ژورەوہ بۆ لای كاتى عوسمان كابرأى بينى پىوت با ئەم قورئانە لە نىوان من و تۆدابى^(٤)، پىاوہكە ھاتە دەرەوہو وازى لى ھىنا، زۆرى پى نەچوو بەكىكيان چووہ

^١ فتنة مقتل عثمان (١/١٦٩)، تاريخ الطبري (٥/٤٠٤)، رواه صحيحه.

^٢ الخلفاء الراشدين للخالدى، ص (١٨٤، ١٨٥)، البداية والنهاية (٧/١٩٦).

^٣ فتنة مقتل عثمان (١/١٨٨)

^٤ تاريخ الطبري (٥/٤٠٥، ٤٠٦).

ژورره وه پیاوی بوو له خیلی سدوس پێیان دهوت مهرگی رهش، بهرله وهی به شمشیر بدات له عوسمان دهستی نایه بینی و دهی خنکاند، مهرگی رهش ده لئ، وه لّاهی هیچ شتی کم نه دیوه له خنکاندن عوسمان ئاسانتر بی کاتی دهه خنکاند ده مبینی گیانی وه ک چۆیه ک شین بیت، ده رده چوو گیانه که له جهسته دا هه مابوو نه م سهرهوسه ری ده کرد^(۱).

پاشان به شمشیر کهوته سهر عوسمان عوسمانیش به دهست خۆی ده پاراست، دهستی قرتاند له و کاته دا عوسمان وتی: وه لّاهی نهو دهستم که قرتاندت یه که مین دهسته که قورتانی پی نوسرا^(۲)، چونکه عوسمان یه کئی بوو له وانهی که وا وه حی ده نووسییه وه، یه که مین که سه که قورتانی نووسییه ته وه به ئیملاکردن، پێغه مبه ر ﷺ نهو کاته ی عوسمان کورزا قورتانه که ی له به رده ستدا بوو خۆینی دهسته برآوه که ی کهوته سهر نهو قورتانه ی که له به رده میدا بوو ده بخۆیند، وه خۆینه که کهوته سهر نهو فهرموده یه ی که خودای گه وره ده فهرمویت: (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)^(۳)، له ریوایه تی کدا هاتوه یه که مین پیاوی که دای له عوسمان پیاوی که پیتی ده لئین، رۆمانی یه مانی به گۆژان لییداوه، کاتی چوونه ژورره وه بو کوشتنی نه م سروده ی دهوت:

اری الموت لایبقی عزیزا ولم یدع لعاد ملاذا فی البلاد ومرتقی

ببیت أهل الحض والحصن فعلق ویاتی الجبال فی شمارینحها العلی^(۴)

کاتی حاته یان دابوو نائیله ی کچی فهرافیه ی خیزانی وتی: یان بیکوژن یان وازی

لی بهینن، وه لّاهی جاری وا هه بووه یه ک رکات شهونویژی کردوه هه موو قورتانی تیا خۆیندوه^(۵)، به م چه شنه نائیله به رگری ده کرد له ئیمامی عوسمانی میردی و خۆی ده دا به سه ری داو شمشیریکی گرتبوو به دهسته وه سه ودانی کوری حمران په لاماری نائیله ی داو په نجه کانی قرتاندو رایکردو دهستی کرد به جنیودان و ته شهردان له نائیله^(۶)، یه کیتک له

^۱ تاریخ ابن حیاط، ص(۱۷۴، ۱۷۵)، اسناده صحیح و حسن.

^۲ تاریخ الطبری (۳۹۸/۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۹۸/۵)، الخبر له طرق عدد بمجموعها برتقی الی درجه حن لغیره..

^۴ فتنه مقتل عثمان (۱۹۱/۱)، البدایه والنهایه (۱۹۲/۷).

^۵ الطبقات (۷۶/۳)، فتنه مقتل عثمان (۱۹۱/۱).

^۶ تاریخ الطبری (۴۰۶/۵، ۴۰۷).

خزمه‌تکاره‌کافی عوسمان نهم حاله‌ته‌ی بینی وه کوشتنی عوسمان هه‌ژاندی که پینان دهوت (نه‌جیح) نهم نه‌جیحه هی‌رشی برده سهر سه‌ودانی کوری حیرمان و کوشتی، کاتی قه‌تیره‌ی کوری فه‌لانی سکونی بینی نه‌جیح سه‌ودانی کوشت هی‌رشی برده سهر نه‌جیح و کوشتی خزمه‌تکاریکی تری عوسمان که ناوی سه‌بیح بوو قه‌تیره‌ی کوشت له‌و خانووه‌دا چوارکه‌س کوژران، دوانیان شه‌هیدو دوانه‌که‌ی تریان تاوانبار بوون، دوو شه‌هیده‌که نیمامی عوسمان و نه‌جیحی خزمه‌تکاری بوو، دوو تاوانباره‌که‌ش سه‌ودان و قه‌تیره‌ی سکونی بوون، کاتیک کوشتنی نیمامی عوسمان ته‌او بوو جارچییه‌کی تاقمه سه‌به‌نییه‌کان هاواری کردو وتی: ناکری خوی‌نرشتنی پیاوی حه‌لال بیت و سامان و ماله‌که‌ی حه‌رام بیت، نایا نازانن ماله‌که‌شی حه‌لاله ده‌ستیان کرد به فه‌رهود کردنی ماله‌که‌شی، گه‌مژه‌و ناحالییه سه‌به‌نییه‌کان له‌و خانووه‌دا ده‌ستیان کرد به کاولکاری و تالان و برۆ هه‌رچی تیدا بوو ماشیانه‌وه هه‌تا پو‌شاک‌ی به‌ری خیزانه‌کانیشیان تالان ده‌کرد، یه‌کیک له سه‌به‌نییه‌کان که پیتی ده‌وتریت که‌لسومی تجیبی په‌لاماری نائیله‌ی خیزانی عوسمانی داو که‌واکه‌ی به‌ری برد، پاشان سیخورمه‌ی لیده‌داو جوینی پی ده‌دا، پیتی ده‌وت دایکت له عه‌جیزیه توی به پاک‌ی نه‌هیناوه، که سه‌بیحی خزمه‌تکاری نیمامی عوسمان نهم حاله‌ته‌ی بینی و بیستی که نهم قسه ناشیرین و ناقولانه‌یه ده‌وتریت به نائیله به شمشیر هه‌لی کوتایه سهر که‌لسوم و کوشتی^(۱)، یه‌کیک له سه‌به‌نییه‌کان سه‌بیحی کوشت، دوا‌ی نه‌وه‌ی سه‌به‌نییه‌کان مالی عوسمانیان چه‌پاو کرد جاریاندا و تیان خیرا برۆن به‌یتومال تالان بکه‌ن، ده‌خیلتان بم نه‌وه‌ل پیش نیوه‌ی که‌سیکی تر بچی هه‌ر چی تیدایه بیهینن پاسه‌وانه‌کافی به‌یتومال نهم جار‌ه‌یان بیستن به‌یتومال هیچی تیدا نه‌بوو دوو هۆر خواردن نه‌بیت، وتیان: خۆتان بده‌نه لا نهم تاقمانه دنیاویست، واته (سه‌به‌نییه‌کان) به‌یتومالیان شکاندو ده‌ستیان کرد به تالان‌کردنی^(۲) خوری سه‌به‌نییه خه‌وارچه‌کان به دیهات و نه‌میری نیماندارانیان کوشت و زۆریک له نه‌لقه له گو‌یکانیان که هه‌رچی په‌رچی و ناحالییه‌کان پیکهاتبوون، دوا‌ی کوشتنی عوسمان هه‌لوه‌سته‌یان

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۷/۵).

^۲ المصدر نفسه (۴۰۷/۵).

کرد و بیریان کرده‌وه که هیچ گومانی تیدا نییه کاری نه‌مانه ته‌واو بووه و هر بۆ کوشتنی عوسمان بووه، شه‌یتانه سه‌به‌نییه‌کان بی‌تاگیان کردوون و به هه‌له‌داچوون، به‌کاریان هیتاوان بۆ ئازاوه‌نانه‌وه له دژی عوسمان بۆ نه‌وهی بیکوژن یان ده‌مدریژی بکه‌نه سه‌ری و ره‌وتی بشیوینن، که‌وته به‌رده‌ستی نه‌م هرچی و په‌رچیانه‌وه که‌وتنه نه‌و په‌شیمانیهی که به‌سه‌ر به‌نی نیسرائیلدا هات کاتیک که ده‌ستیان کرد به گویره‌که په‌رستی له دوایدا هه‌ندیکیان په‌شیمان بوونه‌وه^(۱)، هه‌موو پیاوه راساله‌کانی مه‌دینه بۆ کوشتنی خه‌لیفه‌که‌یان دلته‌نگ بوون، ده‌ستیان کرد به خویندنی زیکری موحیبه‌ت و گریان به‌لام تازه چی بکه‌ن! سوپای خه‌وارچه سه‌به‌نییه‌کانی مه‌دینه‌یان داگیر کرد، به‌هه‌ر چوارلادا ویرانیان کرد خه‌لکه‌که‌یان قه‌تیس کردو نه‌یان‌ه‌یشت هیچ شتیک بکه‌ن، حاکمی فیعلی مه‌دینه نه‌میری خه‌وارچه‌کان بوو، که خه‌لکی میصره و ناوی غافقی کوری حه‌رجی عه‌کیه، شه‌یتانه پیلان گیره‌که‌شیان له‌گه‌لدا بوو، که عه‌بدوللای کوری سه‌به‌نه، زۆر شادومان و کامه‌ران بوو، که گه‌شتووه‌ته ئامانج و مه‌رامه جوله‌که‌یه شه‌یتانییه‌کانی. هاوه‌له گه‌وره‌کان به‌م شیوه‌یه‌م هه‌لو‌یستیان نواند بۆ شه‌هیدبوونی نیمامی عوسمان^(۲).

۱- زویبری کوری عه‌وام کاتێ بیستی نیمامی عوسمان شه‌هید کراوه وتی: ره‌حه‌تی خودا له عوسمان و ده‌ستی کرد به ویردی موسیبه‌ت خویندن، پیتیان وت: تا‌قمه‌کان په‌شیمان، وتی: نیشی خو‌یان بوو پشتیان کرده یه‌کیش وه‌کو نه‌وانه‌یان لی‌هاتووه که خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ) (سبأ: ۵۴).

۲- ته‌له‌هی کوری عوبه‌یدوللا کاتێ بیستی نیمامی عوسمان شه‌هید کراوه، وتی: ره‌حه‌تی خودا له عوسمان ده‌ستی کرد به خویندنی زیکری موسیبه‌ت، پیتیان وت نه‌و تا‌قمانه په‌شیمان وتی: رووره‌ش بن له‌ناو‌بچن نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: (مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ* فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ) (یس: ۴۹ - ۵۰).

^۱ البداية والنهاية (۱۹۷/۷، ۱۹۸).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، (۱۹۰)، البداية والنهاية (۱۹۷/۷).

۳- عهلی کورپی نهبی تالیب کاتی بیستی نیمامی عوسمان شهید کراوه، وتی: ره‌جمه‌تی خوا له عوسمان و دهستی کرد به خویندنی زیکری موسیبت، ثم نایه‌ته‌ی خویند: (كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ* فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ) (الحشر: ۱۶ - ۱۷).

۴- سه‌عدی کورپی نهبی وه‌قاص کاتی ثم هه‌واله‌ی بیست وتی: ره‌جمه‌تی خودا له عوسمان، دهستی کرد به خویندنی ثم نایه‌ته: (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا* الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا* أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا* ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا) (الكهف: ۱۰۳ - ۱۰۶).

پاشان سه‌عد وتی: نه‌ی خودایه بیانگریت سه‌رشو‌پریان که‌یت، په‌نجه‌ی په‌شیمانیان پی‌ بگه‌زی^(۱)، خودای گه‌وره پارانه‌وه‌که‌ی سه‌عدی قبول کرد، چونکه دوعا گۆبوو، نه‌و که‌سانه‌ی به‌شداری کوشتنی عوسمانیان کرد وه‌کو عه‌بدو‌ل‌لای سه‌به‌ئی و غافقی و نه‌شته‌رو حه‌کیمی جه‌بله‌و که‌نانه‌ی تجیبی له‌وه‌و دوا کوژران^(۲).

هه‌شته‌م: میژووی کوشتنه‌که‌ی ته‌مه‌نی شه‌هیدبوونی و ته‌ره‌که‌یی و نو‌یژ له‌سه‌رکردن و ناشتنی

۱- میژووی کوشتنه‌که‌ی

دیاری کردنی نه‌و ساله‌ی که‌ تینیدا کوژرا، کو‌ده‌نگیبه‌کی له‌سه‌ر هه‌یه له‌ لایه‌ن میژوونوسانه‌وه جیا‌وازیان نیبه، که‌ سالی (۳۵)ی کو‌چی شه‌هید کراوه، ته‌نیا له‌ ریوايه‌تینکی موضعه‌بی کوری عه‌بدو‌ل‌لادا هاتووه که‌ له‌ سالی (۳۶) شه‌هید کراوه^(۳)، نه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی ناوازه‌یه‌و پی‌چه‌وانه‌ی ئیجماعه، پای یه‌که‌م که‌ سالی (۳۵)یان دیاری کردووه رای کو‌مه‌لئیک زانایه، وه‌کو عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌میری کورپی عوسمان و عامری

^۱ تاریخ الطبري (۵/۴۰۷، ۴۰۸)، البداية والنهاية (۷/۱۸۹).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۹۲).

^۳ تاریخ الطبري (۵/۴۳۵، ۴۳۶).

کوری شهر حبیل و شعبی و نافیعی مهولای نیبنو عومرو مهخره مهی کوری سوله یان و زۆریکی تریش^(۱)، میژوونوسه کان جیاوازییان نییه له و مانگهی که تیایدا کوژراوه، که مانگی (ژوالحجه)یه، بهلام جیاوازییان ههیه له رۆژو سهعاته کهیدا، به پای زۆریک له زانیان نهم شههیدبوونیان به رۆژی ۳۵/۱۲/۱۸ ی کۆچی پارسهنگ داوه تهوه و جهختیان کردوه^(۲)، بهلام دیاری کردنی نهو رۆژی که تییدا کوژراوه، واته چند شههه بوو له رۆژانی ههفته سی بۆچوون هاتوه، جمهوریش له هه موو قسه کاندای نهم قسه یه یان پارسهنگ داوه تهوه، که رۆژی ههینی بووه، به قسه ی جمهور^(۳)، قسه یه کی به هیتریش نییه به ره ره چی بداته وه کاتی کوشتنه که شی به به یانی رۆژی ههینی بوو، که جمهور ده لێن تاقی به یانی بووه و قسه یه کی به هیتریش نییه به ره ره چی بداته وه^(۴).

۲- ته مهنی شه هیدبوونی

ریوایه ته کان جیاوازییان ههیه له سالی شه هیدبوونی نیمامی عوسماندا، هه ره له کۆنه وه نهم راو جیاوازییه ههیه له سه ری ته نانه ت ته به ری ده لیت: پێشینان جیاوازییان ههیه له نه ندازه ی ته مهنی عوسماندا^(۵)، بهلام وای بۆ ده چیت که عوسمان له ته مهنی (۸۲) سالییدا شه هید کرابیت، نهم قسه یه رای جمهوره، نهم قسه یه ده سه لیت له سه ره چند هۆکاریک.

أ - له نه نجامی به راوردی نیوان سالی له دایکبوون و سالی شه هیدبوونی، راستی نهم قسه یه مان بۆ ده ده که ویت، که ته مهنی (۸۲) سال بووه، شه هید کراوه، چونکه له سالی شه شه می دوی سالی (فیل) له دایک بووه، له سالی (۳۵) ی کۆچی شه هید کراوه، نه گه ره سالی له دایکبوونی ده ربکه یین له سالی شه هیدبوونی بۆمان روون ده بیته وه، که له ته مهنی چند سالییدا شه هید کراوه.

^۱ فتنه مقتل عثمان (۱/۱۹۳، ۱۹۴).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۴۳۵).

^۳ المصدر نفسه (۵/۴۳۶).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۳۷).

^۵ تاریخ الطبری (۵/۴۳۷).

ب- رای جمهوری زانایان وایه، که له تهمەنی (۸۲) سالیڤا شهید کراوه، لهم وتیه بهیترتمان نییه^(۱).

۳- تهرمه کهی و نوژی کردن له سهری و ناشتنی

کۆمه لێک له هاوه لانی ههر لهو رۆژی که شهید کرا ههستان به شۆردن و کفنکردنی، وه خستیانه سهر دارمهیت و بردیان بۆ گۆرستان، نهو هاوه لانهش نه مانه بوون: (حه کیمی کورپی حیزام، حوه یته بی کورپی عه بدولعهزا، نه بو جه معی کورپی حوزه یفه، نه یاری کورپی مه کره می نه سله می، جوبه ییری کورپی مه ته عیم، زوبه ییری کورپی عه وام، عه لی کورپی نه بی تالیب)، کۆمه لێ له هاوه لانی تر، خیزانه کانی وه ک (نائیه له و تومو بنین کچی عوتبه) که خیزانی بوون، ده لێن جوبه ییری کورپی مه ته عیم نوژی له سهر کرد ده لیت: (زوبییری کورپی عه وام) نوژی له سهر کرد ده شلین (حه کیمی کورپی حیزام) بوو، ده لیت: (مه روانی کورپی حه که م) بوو، ده لیت: میسوری کورپی مه خزومی بوو^(۲)، به لام شهوی که لای من به هیتره شهویه که (زوبییری کورپی عه وام) نوژی له سهر کردوه، چونکه ئیمامی نه حمده له (مسند) هکه یدا ریوایه تی کردوه، نه م ریوایه ته روونی ده کاته وه، که زوبییری کورپی عه وام، نوژی له سهر کردوه و دایشی هیلاره بۆ ناو گۆره کهی، چونکه وه سیتی پی کرابوو^(۳)، به شه و ناشتیان وه کو (ئین سه عدو زه هه بی) ریوایه تیان کردوه و جه خت ده که نه وه که عوسمان له نیتوان مه غریب و عیشادا نیتراوه (ره زای خوی لیبتت)^(۴)، به لام نهو قسانه ی که ته به رانی له ریگه ی (عه بدولله لیکه ی کورپی ماجشون) وه ریوایه تی کردوه ده لیت: بیستومه له ئیمامی مالیک و تویه تی عوسمان کوزرا و فریدرایه سهر سه رکه وانی خیللی فلان هه تا سی رۆژ^(۵)، نه م ریوایه ته زه عیفه و ده قه که شی پوچه له سه نه ده که ی دوو عیلله تی تیدایه .

^۱ فتنة مقتل عثمان (۲۰۴/۱).

^۲ البداية والنهاية (۱۹۹/۷).

^۳ الموسوعة الحديثية مسند الامام أحمد (۵۵۵/۱)، رجال الاسناد ثقات الا انه منقطع.

^۴ الطبقات (۷۸/۳)، تاریخ الامام (عهد الخلفاء)، ص (۴۸۱).

^۵ المعجم الكبير (۷۸/۱)، استشهاد عثمان، ص (۱۹۴).

أ - عهبدولمه لیکی کورپی ماجشون کابرایه کی زه عیغه له ریوایه تداو هه رچی شتی خراپه داویه تی پالّ نیمامی (مالیک).

ب - نهم ریوایه ته (مرسله)، چونکه نیمامی (مالیک) له کاتی کوشتنی عوسماندا له وی نه بووه، وه له سالی (۹۳) ی کۆچی له دایکبووه^(۱)، ههروه ها دهقی نهم ریوایه ته پوچه له (ابن حزم) ده لیت: هه رکه سی بلی نیمامی عوسمان فریدراوه ته سه ر زیلدان ماوه ی سی رۆژ نهمه، درۆیه کی شاخداره و ده ست هه لبه ستیکی داتا شراوه و له و که سانه ده وه شپته وه که شه رم نییه له ناو چاوانیاندا.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی کردوه، که لاشه ی کوزراوه کانی قوره ی شیهه کافره کان له رۆژی به دردا فری بده نه ناو چالاوه کانی به درو خۆلی دا به سه ریاندا که نه مانه (کوزراوه کان) خراپترین دروستکراوی خودابوون، ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی کرد که چالّ هه لبه کهن بۆ کوزراوه کانی جوله که کانی (قوره یزه) که خراپترین میراتگری سه رزه وین، ناشتنی، که واته شار دنه وه ی کافرو نیماندار فه رزه له سه ر موسلمانان، نیتر چۆن ره وایه بۆ که سی، که شه رمی له ناو چاودا بی بلیت: (عه لی و هاوه لانی شاری مه دینه) پیاویکی مردویان فریدایبته سه ر زیلدانیک ماوه ی (۳) رۆژ، نه یان شار دۆته وه نه گه ر که سی شه رمی له ناو چاودا بی تۆمه تی وا ناخاته پالّ موسلمانان، که عوسمان فریدرابی و سوکایه تی به لاشه که ی کرابی^(۲)، ناچپته عه قلی هیچ مرۆقینکی چاکه وه نه گه ر نه فام نه بیته، که هاوه لان نیمامه که ی خۆیان فریدابی، هه رچه ند یاخیبووه سه رکه شه کان ها تبوون بۆ گه مارۆو کوشتنی، هاوه لان وه کو خوی گه و ره باسیان ده کات بۆ ره زای خودا نه ترساون له لۆمه ی لۆمه که ران، نهم ریوایه ته شتیاوو ناشیرینانه که میژویان پیس کردوه چلک و چه په لی (رافزییه کان)^(۳).

۴ - موحه مه د کورپی نه بویه کری صدیق نه ستۆی پاکه له خۆینی عوسمان بکوژی نیمامی عوسمان پیاویکی میسری بوو، به لām ریوایه ته کان به رۆشنی ناویان نه هیناوه، به لām نه و ناشکرایه که تیره ی (سروسی) یه و پیمان وتوو (جبله) واته (زۆر

^۱ التهذیب، ابن حجر (۶/۴۰۸).

^۲ الفصل (۴/۲۳۹ - ۲۴۰).

^۳ عقیده أهل السنة (۳/۱۰۹۱).

پیست رهش) له بهر رهش پیستی پیتی و تراوه (جبله) ههروه ها پیشیان وتووه (مه‌رگی رهش).

موحیبه‌دینی خه‌تیب پیتی وایه که بکوژی عوسمان عه‌بدو‌ل‌لای کوری سه‌به‌ته، به‌م چه‌شنه ده‌لی: نه‌وه سه‌لماوه که (عه‌بدو‌ل‌لای کوری سبأ) له هه‌موویان حه‌سوود تر بووه که له‌و دیوه په‌رده‌وه ئی‌شی کردووه، واته: له هه‌موویان سه‌سه‌خت‌تر بووه، به‌ژئیر که‌پنه‌کی، له‌وانه‌یه مه‌رگی رهش ناویکی خوازاو بی‌ت هی‌ما بی‌ت بو (عه‌بدالله کوری سبأ) بو نه‌وه‌ی بتوانی بگاته ده‌ست کیسه‌کانی بو روخانی خه‌لافه‌تی ئی‌سلام^(۱) و شایه‌تی ده‌دات که (عه‌بدالله سبأ) رهش پیست بووه به‌ ریوایه‌تی سه‌حیح هاتووه، که نیمامی عه‌لی (عه‌بدالله سبأ) ی به‌ پیس و نه‌گریس و رهش پیست وه‌سف کردووه، له قسه‌یه‌کیدا ده‌لی: (رهش پیسته‌که)^(۲)، به‌لام نه‌وه که په‌یوه‌ندی به‌و تو‌مه‌تانه‌وه هه‌یه، که ده‌کریت بو (موحه‌مه‌دی کوری نه‌بو به‌کر) که عوسمانی کوشتووه، به‌ مه‌شاقیص واته گو‌چانه‌که، نه‌وه باتله، چه‌ندین ریوایه‌تی لاواز له‌م باره‌یه‌وه هاتووه ده‌قه‌کانی‌شی شازه، چونکه پی‌چه‌وانه‌ی نه‌و ریوایه‌ته سه‌حیحانه‌یه که رو‌شنیان کردو‌ته‌وه، که بکوژی عوسمان پی‌او‌تیکی میسری بو^(۳).

دکتور یه‌حیا نه‌لیه‌حیا، چه‌ند هۆکاریکی باس کردووه، که هه‌مووی نه‌ستو پاک‌ی موحه‌مه‌دی کوری نه‌بو به‌کر و ده‌سه‌لمی‌تیت، له خوینی عوسمان.

۱- عائیشه رو‌شت بو به‌سره، بو سه‌ندنی خوینی عوسمان، نه‌گه‌ر براکه‌ی خو‌ی کوشتبی‌تی نه‌وه‌نده دل‌گران نه‌ده‌بوو بو کوشتنی عوسمان و خو‌ش‌حاله‌ده‌بوو، دریژه‌ی نه‌م باسه له ژیان‌ی نیمامی عه‌لیدا باس ده‌که‌ین.

۲- نیمامی عه‌لی نه‌فره‌تی کردووه له بکوژانی عوسمان، ته‌به‌رای کردووه لی‌یان و بریاری داوه نزیکیان نه‌بی‌ته‌وه و هیچ کاریکیان پی نه‌سپیری، به‌لام موحه‌مه‌دی کوری نه‌بو به‌کر یه‌الی میسرو نه‌گه‌ر له بکوژان بوایه نه‌یده‌کرده والی.

^۱ العواصم من القواصم، نقلاً من فتنة عثمان (۲۰۷/۱).

^۲ لسان المیزان (۲۹۰/۳).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۲۹۰/۳).

۳- ئیبن و عەصاکیر بە سەنەدەکانی خۆی لە موحمەدی کورپی تەلخەیی کورپی مەسرەفەو هیناویەتی دەلیت: بیستم لە کەنایە خزمەتکاری سەفیهی کچی حوییهی وتی: کاتی ئیمامی عوسمان کوژرا من کورپیکی چواردەسال بووم، وتم نایا موحمەدی کورپی ئەبوبەکر هیچ جوژی دەستی هەبوو لە خوینی ئیمامی عوسماندا؟ وتی: پەنا دەگرم بە خودا شتی وا نەبوو، موحمەد چوو لەی عوسمان، عوسمان وتی: ئەی برازا کەم تۆ سەحابە نیت موحمەدیش هاتە دەرەو بە هیچ شیوەیەک دەستی لە خوینی عوسماندا نەبوو^(۱) ئەو کەسانەیی کە شاھیدیان داوہ بۆ ئەم باسەیی موحمەد بەشداریی کردوو ئەوێ، کە خەلیفەیی کورپی خەیات، تەبەری بە سەنەدی پیاوہ سیقەدارە کمانی لە حەسەنی بەصریەو ئەم ریاویەتەیان هیناوە، کە موحمەدی کورپی ئەبوبەکر یەکی بوو لەوانەیی لە رۆژی گەمارۆیی خانووہ کەدا لەوی بوو^(۲)، ریشی عوسمانی گرتووہ، عوسمانیش وتی: شتیکت گرتووہ یاخود بە شیوەیەک دەجولیتتەوہ باوکت قەد وا نەدەجولایەوہ، موحمەدیش هاتە دەر وازی لێ هینا^(۳)، بەم شیوەیە بۆمان روون دەبیتتەوہ کە موحمەدی کورپی ئەبوبەکر سدیق ئەستۆی پاکە لە خوینی عوسمان، وەکو چۆن گورگە کە ئەستۆی پاکە لە خوینی یوسف، دەرکەوتووہ هۆکاری ئەم تۆمەتەیی کە خراوەتە ئەستۆی موحمەد ئەوێ بەر لە کوشتنی عوسمان چووہتە سەری^(۴)، ئیبن کەسیر باسی کردووہ، کە کاتی عوسمان قسەیی لەگەڵدا کرد، موحمەد شەرمی کردو گەرایەوہ پەشیمان بوویەوہ دەموچاوی خۆی داپۆشی و لە مالاہوہ خۆی قەتیس کردو خۆی نەخستە ریزی گەمارۆچیەکان^(۵).

^۱ مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري (ص ۲۴۳).

^۲ مرویات أبي مخنف في تاريخ الطبري (ص ۲۴۴)، تهذيب الكمال (۶/۹۶)..

^۳ المصدر نفسه (ص ۲۴۴).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱/۲۰۹).

^۵ البداية والنهاية (۷/۱۹۳).

باسی چوارهم: هه‌لۆیستی هاوه‌لانی دهریارهی کوشتنی عوسمان

له هه‌ندی پەراره میژووێه کان هه‌لۆیستی هاوه‌لانیان شیواندوووه و ناشیرین کردوووه، له‌مه‌ر فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان، ئەمه‌ش به هۆی ئەو ریوایه‌ته‌ رافزیه‌وه بووه، که زۆربه‌ی میژوونوسان پشتیان پێ به‌ستوووه، که‌وتووونه‌ته شوین رووداوه‌کانی فیتنه‌گه‌ریه‌وه که له پەراره‌ی میژووی ئیمامی ته‌به‌ری و پەراره‌ی میژووییه‌کانی تر، که له میان‌ه‌ی ریوایه‌ته‌کانی ئەبی میخه‌نق و واقیدی و ئیبن و ئەعصه‌م و هه‌والگێره‌کانی تره‌وه وه‌گیراون کاتی ده‌یان خوێنییه‌وه و اه‌ست ده‌که‌یت که هاوه‌لانی بوون ئەم موئامه‌ره‌یان جولاندوووه فیتنه‌یان هه‌لگێرساندوووه، ئەبو میخه‌نق مه‌یلی به‌لای شیعه‌گه‌ریه‌وه بووه خۆی نه‌پاراستوووه له‌که‌دار کردنی عوسمان، چونکه به‌لای ئەوه‌وه خه‌لیفه‌یه‌ک بووه هه‌له‌و په‌له‌ی زۆریوه‌و شایه‌نی ئەوه‌بوو وای به‌سه‌ر بێت، ته‌لخه له ریوایه‌ته‌کانیدا و هه‌کو یه‌کی له شه‌رفروشه‌کان به ئیمامی عوسمان و لایه‌نگری دژه‌کانی ده‌رده‌خات، ته‌لخه به‌ دوژمنی عوسمان داده‌نیت ریوایه‌ته‌کانی واقیدی جیاوازی نییه‌.

له ریوایه‌ته‌کانی ئەبی میخه‌نق، عه‌مری کوری عاص هاتوووه‌ته مه‌دینه‌وه ده‌ستی کردوووه به‌ توانج‌گرتنه ئیمامی عوسمان له ریوایه‌تی واقیدی ئەبی میخه‌نقدا، ریوایه‌تی رافزیی‌کان زۆرن که هاوه‌لانی تو‌مه‌تبار ده‌که‌ن به‌وه‌ی گوایه موئامه‌ره‌یان کردوووه دژی ئیمامی عوسمان، هاوه‌لانی فیتنه‌که‌یان ده‌جولانده‌وه‌وه خه‌لکییان دنه‌ ده‌دا، ئەم قسانه هه‌مووی درۆیه‌وه ده‌ست هه‌لبه‌سته^(١)، به‌لکو پێچه‌وانه‌ی ئەم ریوایه‌ته‌ رافزی و زه‌عیف و داتاشراوانه راوییه‌کانی فه‌رموووه ریوایه‌ته‌ سه‌حیحه‌کانیان بۆ پاراستوین له ریوایه‌ته‌ سه‌حیحه‌کاندا هاتوووه، که هاوه‌لانی پشتیوانی موئامه‌ره‌یان بوون، عوسمانیان سه‌ریان خستوووه پاسیان کردوووه ئەستۆیان پاکه له کوشتنی، له‌ دوای کوشتنی خوێنه‌که‌یان وویستوووه به‌م چه‌شنه هاوه‌لانی بچووکترین هاوبه‌شییان نه‌بووه له هه‌لگێرساندنی فیتنه‌وه جولاندنیدا^(٢)، هاوه‌لانی هه‌ر هه‌موویان ئەستۆیان پاکه له خوێنی عوسمان هه‌رکه‌سی پێچه‌وانه‌ی ئەم بۆچوونه‌ بێر بکاته‌وه قسه‌کانی پرۆپوچه‌و ناتوانی بچووکترین به‌لگه‌ به‌ینتی، که بگاته‌ په‌له‌ی راستی بۆ پشتگیری قسه‌کانی.

^١ تحقیق مواقف الصحابة (٢/١٤ - ١٨).

^٢ تحقیق مواقف الصحابة (٢/١٨).

بەم شێوەیە خەلیفە لە کتێبە میژووییە کەیدا لە (عەبدول ئەعلاى كورپی هەیسەم) هەوێش لە باوکیەو دەڵێ: وتم بە عوسمان نایا بکۆژانی عوسمان یەکی لە کۆچەریان یان ئەنسارەکانی تێدا بوو؟ وتی: نەخێر هیچ کامیانی تێدا نەبوو، بکۆژەکان هەموویان کەللە رەق بوون، لە خەلکی شارەکان.

ئیمامی نەووی دەڵێ: هیچ سەحابەیهك بەشداریی کوشتنی ئیمامی عوسمانی نەکرد، بەلکو خەلکی ناحالی و هەرچی پەرچی و سەرسەرییەکان کوشتیان، کە ئایخ و بی سەرۆبەری ئەملاو ئەولا بوون، بەرنامەیان دارپشت لە شارەکانەو لە میرەو هاتن و سەحابەکانی خەلکی مەدینەش بۆیان نەپەخسا راویان بنین گەمارۆی عوسمانیانداو کوشتیان^(۱)، زویتری کورپی عەوام بکۆژەکان بە هەرچی پەرچی شارەکان وەسف دەکات، عانیشه خاتوون بە کەللە پوتی تایفەکان وەسفیان دەکات^(۲) و ئیبن و تەیمیە بە خەواربج و گومراو کاولکارو دەستدریژیکەر و سەرکەش وەسفیان دەکات^(۳)، ئیمامی زەهەبی بە سەرانی شەرەنگیزو کەللە رەق وەسفیان دەکات^(۴).

ئیبن و عیماد کە لە کتێبی شەرەنگیزەکاندا دەڵێت: ئەمانە خوێری و ناو بەرمەزەکانی خێلەکان بوون^(۵) هەلسوکەتی ئەم تاقمە تا ناحالی هەرچی و و پەرچییانە شاهیدی یان سەلینەری ئەم وەسفیه کە لە کاتی گەمارۆکەدا دەیانکردو عوسمانی خەلیفەیان بە دوژمنکاری کوشت و ناوو خواردنیان لی مەنع کرد، ئەو عوسمانی کەوا هەرچی مائی خۆی هەبوو سەرفی دەکرد بۆ ئەوێ تینوێکان تیرناو بن، بەخۆرای^(۶)، ئەو عوسمانی کەوا سامانیکی زۆری بەخشی کاتی کە خەلکی نازاری برسیتی زۆری بۆ هیناوی ئەو عوسمانە هەمیشە بەخشنده بوو تاییەت کاتی خەلکی بکەوتنایە تەنگی و ناپەرەحتی^(۷) هەتا ئیمامی عەلی وەسفی ئەم حالە دەکات و سەرزەنشتی

^۱ الشهيد الدار عثمان بن عفان، أحمد الحروف، (ص ۱۴۸).

^۲ شرح النووي على صحيح مسلم (۱۴۸/۵)، كتاب فضائل الصحابة.

^۳ منهاج السنة (۱۸۹/۳ - ۲۰۶).

^۴ دول الاسلام الذهبي (۱۲/۱).

^۵ تحقيق مواقف الصحابة (۴۸۱/۱)، سذارت (۴۰/۱).

^۶ المصدر نفسه (۴۸۲/۱)، بخاري، كتاب مناقب عثمان (۲۰۲/۴).

^۷ التمهيد والبيان، (ص ۲۴۲).

گه ماروچييه كان ده کات، بهم قسه يه، ده لئيت: (تهى خه لکينه نهو کاره ي نئوه ده بکه نه له کارى کافر ده چي نه له کارى موسلمان، ريگاي ناوو ناغواردنى لي مه گرن، رومو فارسه کان نه سير ده گرن و نان و ناویشى ده ده ني^(۱)، هه واله راسته کان و را په سنده کان و رو داوه کاني ميژوو جهخت له نه ستو پاکی هاوه لان ده که نه وه که نه هاند ره بيون نه به شداريشيان هه بووه له فیتنه ي کوشتنى نيمامى عوسماندا^(۲)، نيستا کومه لي قسه ي هاوه لان ده هيننه وه که نه ستويان پا که له خويى عوسمان.

يه که م: نائوبه يت ستايشى عوسمان ده که نو نه ستو پاکی خويان درده خه نه له خوينه که ي

۱- هه لوئستى خاتو عايشه ي داىکى نيمانداران

أ - له فاطمه ي کچى عه بدور ره همانه وه نه ویش له داىکيه وه، که پرسيارى کردوه له عايشه و ناردوه بو لای وتوبه ي يه کي له کوره کانت سه لامت ليده کاو ده رباره ي عوسمان پرسيارت ليده کات که خه لکى زور شت ده لئین له باره ي وه عايشه وتى: نه فره تى خدا له وه ي نه فره ت ده کا له نيمامى عوسمان، وه لاله ي عوسمان له لای پيغه مبه ر عليه السلام دانيشووه، جار يک پيغه مبه ريش عليه السلام پيى نابوو به منه وه جبه ر نيل قورناني بو هينا نه ویش فرمووى نا ده ي نيمامى عوسمان بينوسه، هيچ که سي نا گاته نهو پا يه ي وه وحى بنوسيته وه، نه گه ره له لای خوداو پيغه مبه ره که ي به ريز نه بيت^(۳).

ب - له (مسروق) وه هاتوه که عايشه وتوبه ي نهو کاته ي، که عوسمان کوژرا، يا خيبو وه کان عوسمانيان به کوژراوى جي هيشت، نيمامى عوسمان وه کو قوماشيکى خاويى بيته که وابوو، پاشان ليى نزي بوونه وه وه کو به رخ سه رتان پري، مه سروقيش وتى: نه مه کارى تو بوو، تو نامه ت نووسى بو خه لکى فرمانت پي کردن هه لگه ري نه وه له عوسمان، عايشه وتى: نه خير، سويند به و خودا يه ي، که نيماندار با وه پري پيى هه ي وه کافر يش با وه پري پي نيه، من هيچ نامه يه کم بو نه نووسيوه، ره شم نه خستوته سه ر سپي هه تا نه م دانيشته ي که دانيشتووم لي ره^(۴).

^۱ تاريخ الطبري (۴۰۰/۵).

^۲ تحقيق موافق الصحابة (۱۸/۲).

^۳ تحقيق موافق الصحابة (۳۷۸/۱)، المسند (۲۵۰/۶ - ۲۶۱)، البداية والنهاية (۲۱۹/۷).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۳۹۱/۱)، تاريخ الخليفة، (ص ۱۷۶)، اسناده الصحيح الى عايشه.

پیشتر باسماں کرد کہ سہبہ نبیہ کان نامہ میان دہ نووسی بڑ خہ لکی شارہ کان بہ درؤ
ہہ لبہ ست و بہ ناوی خاتوو عائیشہ وہ .

ج - کاتی عائیشہ لہ مہ ککھوہ دہ گہ رایہ وہ بڑ مہ دینہ و مہرگی ٹیمامی عوسمانی
بیست گہ رایہ وہ بڑ مہ ککھوہ چوہہ ناو مزگہ وتی حہرام و ویستی لہ وی بے نیتہ وہ و خزی
حہ شار بدات لہ و فیتنہ یہی خہ لکی کژیوونہ وہ لہ لای، عائیشہ وتی: خہ لکینہ ہرچی و
پہرچی شارہ کان و خہ لکی دیجلہ و فورات و کزیلہ کانی مہ دینہ دہ ستیان کردوہ بہ یہ کدا
(ان عاب الغوغاء علی هذا المقتول بالامس الارب و استعمال من حدثت سنہ و قد
استعمل اسنانہم قبلہ و مواضع من الحمی حما ہالہم وھی امور قد سبق بہا لا
یصلح غیرہا فتابعہم و نزع لہم عنہا استصلاحا لہم فلما لم یجدوا حجة ولا غدرا
اخرجوا وبادروا بالعدوان وینا فعلہم عن قولہم) خوینیتی حہرامیان رشتوہ و شاریکی
حہرامکراویان حہ لال کردوہ و سامان و مالہ کہیان بہ حہرامی بردوہ و مانگیکی
حہرامیان حہ لال کردوہ، وہ للاہی پہنجہ یہ کی ٹیمامی عوسمان لہ پراوپری نہم جوڑہ
کہسانہ باشترہ رزگار یوونی ٹیوہ لہ وہ دایہ بچن لہ دہوری عوسمان کژیوونہ وہ ہتا نہ و
بکوڑانہ راونین، کہ لہ کڑمہ میان پرتہ وازہ بکن، نہ و گلہ بیانہی کردوویانہ تہ دہستی
پینج بڑ ٹیمامی عوسمان نہ گہر گوناہ بیٹ نہ وہ عوسمان پاک بوہ تہ وہ، وہ کو ٹاسنیک لہ
ژہنگ پاک بیٹہ وہ یاخود وہ کو پڑشاکیک لہ چلک پاک بیٹہ وہ وہ کو جلو بہرگی بشوریٹ
بہ پاک، عوسمان ناوہا شؤراوہ بہ زولمی ٹہوانہ خاوین تر بوہ تہ وہ^(۱) .

بہ پیچہ وانہی ٹہو قسہ بیگہردہ وہ کہ ٹیمہ تیی گہیشٹووین لہ ریوایہ تہ
متمانہ دارہ کانی پیشوو لہ بارہی پہیوہندی نیوان عائیشہی دایکی ٹیمانداران و
عوسمانہ وہ لای تہ بہری و غہیری ٹہویش ہندی ریوایہ تہی تر ماوہ کہ پہیوہندی نیوان
عائیشہ و عوسمانہ وینہ یہ کی ناتہ واوو شتوار وینا دہ کات بہ تہ واوی پیچہ وانہی ٹہو
وینہ یہ کہ ٹیمہ پئی گہیشٹووین، چونکہ ٹہو رؤلہ جوانہ پرشنگذارہ ہہستیارہ
دہ شیوینیتی کہ عائیشہ پئی ہہستاوہ بہرہ نگاری لہ حہرامکراوہ کان کردوہ بہرگری
لہ عوسمان کردوہ و لہ گہ مہ و تہ لہ کہی سہبہ نبیہ کان تی گہشتبو^(۲)، ٹہو ریوایہ تانہی

^۱ تاریخ الطبری (۵/ ۴۷۳، ۴۷۴).

^۲ دور المرأة السياسي في عهد النبي والخلفاء الراشدين (ص ۳۵۲).

که له کتیبی (العقد الفرید) (الأغانی) میژوو یه عقوبی و میژوو مه سعودی و نه نصابی نه شرافه کاندایا هاتوو له چاوو نهو به لگانهی که من سؤراغم کردوو له بارهی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه وه ده بارهی ژبانی عوسمان هه موو نهو ریوایه تانه سه ربۆ نهو ده کیشن که هه لویستی سیاسی خاتوو عایشه له که دار ده که نو ئیدانهی ده که ن، نه م ریوایه تانه هه ژمار ناکریت، چونکه پیچه وانهی ریوایه ته راسته کانن، له سه ربویایه تی بو ده له به ده ست هینراون، زۆربه یان ریوایه تی بۆ خاوه نن، سه نه دیان نییه، یان سه نه ده کانیان له که دارو برینداره ناکرینه به لگه و ده لیل که سه کانی به پراوی هه ژمار ناکرین و پرای ته وهی ده که کانیان ویرانه نه گه ر نه خرینه پال ریوایه ته کانی ترو نه مانه ناخریته جوملهی ریوایه ته زۆر راسته کان و له نزیک ریوایه ته حقه کانه وه دانانریت^(۱).

نه سما موحه ممد نه حمده هه ستاوه به لیکنۆلینه وه یه کی زیاتر بۆ نهو سه نه دو ده قانهی که ریوایه تی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه ده که ن له مه رب رووداوه کانی فیتنه که وه ره خنه ی گرتوو له و ریوایه تانهی که ده لئین ناکوکی سیاسی له نیوان عایشه و عوسماندا هه بووه، وه ک لای ته به ری و خه لگی تر هاتوو درۆ و وئلی نه م ریوایه تانهی رۆشن کردۆته وه، پاشان ده لئ: باشترین ئیش ته وه یه که واز بینین و پشت بکه یه باسکردنی هه موو نهو ریوایه تانه که ناکوکی و دو به ره کی ده که یه نن له نیوان عایشه و عوسماندا، چونکه له ریگه یه کی باوه پینکراوه وه نه هاتوون، به لکو له ریگه ی نهو که سانه وه پیمان گه شتوو که راوییه کانیان به شیعه و درۆزن و رافزی وه سف ده کرین به لام ئیمه خستمانه روو له بهر ته وهی زۆر بلاوهی کردوو له زۆربهی لیکنۆلینه وه کانی نه م سه رده مه داو به لگه شمان بۆ له کار خستنی نه م ریوایه تانه وه کو بۆمان روون بۆته وه هیه، نه م هه و الا نه داتاشراو هه لبه ستراون، که نه صلنه بوونی نییه له نیوان عوسمان و عایشه و سه رجه م هاوه لاند^(۲) هیچ نه یاری و ناکوکییه ک بوونی هه بووی، نه گه ر به دروستی میژوو بخوینینه وه نه گه ر راست بۆ عایشه له گه ل یاخیبوو ه کان ریکه و تبتیت و خه لگی هاندابی له عوسمان، ته وه ش فام ده کریت، که عایشه جوړی په یوه ندی ژیره ژیری هه بووی له گه ل یاخیبوو ه کان، به لام شتی وا راست نییه، نه گه ر شتی له م ریوایه تانه

^۱ دور المرأة السياسي (ص ۳۷۰).

^۲ المصدر نفسه.

راست بی که وه صفی هه لۆیستی خاتوو عائیشه ده کهن، له کوشتنی عوسماندا به پیتی ئەم ریوایه تانه عائیشه داد گه‌ری پێوه نه ماوه و ئەو هاوه لانه‌ش که به‌شدارییان کردووه له گه‌لیا بیویژدان و دور له عه‌داله‌تن، ئەو ریوایه تانه‌ش قبۆل ناکریت، چونکه پێچه‌وانه‌ی ئەو هه‌واله راست و دروسته‌یه که خودای گه‌وره و پێغه‌مبەر ﷺ فەرموینه له باره‌ی عه‌داله‌تی هاوه‌لانه‌وه ئەم شاهیدیه به‌سه بۆ توه‌نه‌وه‌ی ئەم ریوایه تانه، به‌لام ئیمه‌ رووبه‌رووی ئەم ریوایه تانه ده‌وستین، چونکه دێنیان له کارکه‌وتون سه‌ره‌رای ئەوه‌ی به‌لگه‌شمان زۆره، که پشت‌گیرییان لی ده‌کهن، به‌ تایبه‌ت له عائیشه نه‌گه‌ر به‌لگه‌ دینی و زانستی و میژووویه‌کان له‌یه‌که سه‌کۆدا کۆیکه‌ینه‌وه هه‌ندیکیان ده‌بنه‌ پشتیوانی ئەوانی تریان بۆ ئەستۆ پاک‌ی عائیشه‌و هاوه‌لان^(١).

٢- عدلی کوری ئەبی‌تالیب

عدلی و نالوبه‌یت ریزیان گرتووه له (ئیمامی عوسمان) و دانیان ناوه به‌ مافه‌کانیدا به‌ حه‌قیان زانیوه، عدلی ئەم کارانه‌ی کردووه:

أ - یه‌که‌مین که‌سی، که به‌یعه‌تی دا به‌ عوسمان دوا‌ی عه‌بدووره‌جمانی کوری عه‌وف، عدلی کوری ئەبو‌تالیب بوو^(٢)، له قه‌یسی کوری عوباده، هاتووه ده‌لێن: بیستم له‌ عدلی باسی ئیمامی عوسمانی ده‌کرد، وتی: عوسمان ئەو پیاویه که پێغه‌مبەر ﷺ فەرمو‌ی: (چۆن شه‌رم نه‌که‌م له‌ که‌سیک که فریشته‌کان شه‌رمی لێده‌کهن)^(٣).

ب - عدلی شایه‌تی به‌ هه‌شتیداوه به‌ عوسمان له (نیزاله‌ی کوری سه‌بره‌وه) هاتووه ده‌لێت: پرسیارم کرد له‌ عدلی ده‌باره‌ی عوسمان، وتی: پیاویکه له‌ ناو فریشته به‌رزه‌کان به‌ (النورین) ناوی ده‌بن و پێغه‌مبەر ﷺ کردوویه‌تی به‌ می‌ردی دوو کچی خۆی، زه‌مانه‌تی پێداوه که خانویه‌کی هه‌یه له‌ به‌هه‌شتدا^(٤).

^١ دور المسداة السياسي، (ص ٣١٧).

^٢ البخاري، كتاب فضائل الصحابة، رقم (٣٧٠٠).

^٣ مسلم، كتاب فضائل الصحابة، رقم (٢٤٠١).

^٤ العقيدة في أهل البيت بين اذفر أهل والتفريط، (ص ٢٢٧)، المختصر من كتاب الموافقه بين أهل البيت والصحابة للذمشرى مخطوط بمكتبة المخطوطات بالجامع الاسلامية وقد طبع هذا الكتاب عن صديق دار الحديث.

ج - عوسمان گویؑ بۆ گيراو بووهو ئيعتراف به ئيمامهت و خهلافهتي كراوه، له هيج كارىكداسهريپيچى نه كراوه نيين نه بي شهيه به موسنده كهى له نه بي هه نه فييه وه ئه وئيش له (عهلى) وه ريوايه تي كردوه، عهلى وتوويه تي نه گهر عوسمان بم نيړى بۆ (صرار) كردن گويى بۆ ده گرم و به قسهى ده كه م^(١)، (صرار) بريتييه له و په تهى كه ده مى به چكه وشترى بۆ ده به سترىت، بۆ نه وهى دا بكه كهى نه مئىت، واته: (له غا و كردن) يا خود بۆ هه لبه ستنى گوانى وشتره كان له بيچوهه كانيان^(٢)، نه مهش به لگهيه له سه ر مه وداى گويڙايه لى و شوينكه وته بي عهلى بۆ عوسمان^(٣).

د - كاتيك عوسمان خه لكى كۆكرده وه له سه ر خوئندنه وهى يه كجۆر قورئان، دواى راويژ به هاوه لان و ئيجماع به ستيان، عهلى وتى: نه گهر منيش نه و حوكه م به ده ست بوايه كه عوسمان هه يه تي هه ر نه و كاره م ده كرد، كه نه و كردويه تي^(٤).

ه - عهلى ئينكارى كوشتنى عوسمانى كردوه و دوورى گرتوه له خوئنه كهى، له وتاره كان و شوينه كانى تر دا سوئندى خواردوه، كه من نه م كوشتوه و فه رمانم به كوشتنى نه كردوه، هه زم بۆ نه كردوهه رازى نه بووم، نه م وتانهى ئيمامى عهلى به چهند ريگهيه كى گومان بر سه لماون^(٥) به پيچه وانهى نه و گومان و گۆتره كارييهى كه (رافزييه كان) ده پيڤسن، گوايه عهلى رازى بووه به كوشتنى عوسمان^(٦)، حاكم دواى باسكردنى نه و هه و الانهى كه هاتوون له مه ر كوشتنى عوسمان، ده ئىت: نه و قسه يه ي كه بيدعه چييه كان گاله ي بۆ ده كه ن، كه عهلى كورپى نه بي تاليب يارمه تي بكوژانى عوسمانى داوه، دزريه و ده ست هه لبه سته، چونكه چهندين هه والى يه كه له دوا يه كه هاتوون پيچه وانهى نه م قه سه يه ن^(٧).

^١ السنة للخلال (٣٥٢/١)، رقم (٤١٦)، اسناد صحیح.

^٢ لسان العرب (٤٥١/٤).

^٣ العقيدة في أهل البيت بين الافراط والتفريط (ص ٢٢٧).

^٤ السنن للبيهقي (٤٢/٢).

^٥ البداية والنهاية (٢٠٢/٧).

^٦ العقيدة في أهل البيت الافراط والتفريط (ص ٢٢٩)، حق اليقين العبدالله (ص ١٨٩).

^٧ المستدرک (١٠٣/٣).

ئىبن تەيمىيە دەلىتت: (ئەم شتانه ھەمووى درۆيە بۆ ئەلى، ھەلبەستراو، ئەلى بەشدارىي نەكردووه لە خوئىنى عوسماندا، دەستى نەبووه تيايداو فەرمانى نەكردووه و رازى نەبووه)، رىوايەت كراوه كە ئەلى راستگۆو ئەستۆ پاكە لەم كارە، بە پاكى ماوہ تەوہ^(۱)، ئەلى خۆى دەلىتت: ئەى خودايە من دوورە پەريژم لە خوئىنى ئىمامى عوسمان^(۲) حاكم بە سەندەكانى خۆى لە قەيسى كورى عيبادەوہ رىوايەتى كردووه دەلىتت: لە رۆژى جەمەل بىستەم لە ئەلى دەيوت: خوايە من پەنا دەگرم لە خوئىنى عوسمان و لىتى دوورم)، ئەقلم لە رۆژى كوشتنى عوسماندا جام بوو بوو، خەلكى ھاتبوون بەيعدەت بە من بەدەن دواى عوسمان، منيش سەرزەنشتى نەفسى خۆم كرد و تم: وە اللّٰھى من شەرم دەكەم لە خودا بەيعدەت وە رىبگرم لە خەلكانى پياويكيان كوشتووه پيغەمبەر ﷺ لە بارەيوه فەرمويەتى: (من چۆن شەرم نەكەم لە كەسى كە فرىشتەكان شەرمى لى دەكەن).

من شەرم دەكەم لە خوداي گەورە بەيعدەت وە رگرم و عوسمانيش كەوتووہ و كوژراوہ و نەنيژراوہ پاش ئەوہى كە عوسمان نيژرا خەلكى داواى بەيعدەتيان لى كردم، و تم ئەى خودايە من زۆر گيانم دادەگيرى بۆ ئەوكارەى دەيخەنە ئەستۆم، پاشان ناسودەيم بۆ ھاتوو بەيعدەتم وە رگرت كاتى و تيان: ئەى ئەميرى ئيمانداران دلّم تەوسمى دەكرد موچوركە بە گياندا دەھات و تم ئەى خودايە سەلام و وەفائى من بگەيەنە بە عوسمان ھەتا رازى دەبيت^(۳)، (ئىمامى ئەحمەد) بە سەندەكانى خۆى لە (موحەممەدى ئەبى حەنەفى) يەو رىوايەتى كردووه و توويەتى: (ھەوال گەيشت بە ئەلى كە عائيشە لە مەر بەد (شوينكە لە بەصرە) نەفرەت لە بكوژانى عوسمان دەكات)، دەلىتت: (ئەلى ھەردوو دەستى بەرز كردووه بۆ سەرووى دەموچاوى و وتى: منيش نەفرەت لە بكوژانى عوسمان دەكەم خوداي گەورە لە دەشت و چيا نەعلەتيان لى بكات دووجار يان سى جار^(۴) ئەمەى وتوہ (ابن

^۱ منهاج السنة (۴/۶۰۶).

^۲ العقيدة في أهل البيت، (ص ۲۳۰)، اسنادە حسن.

^۳ المستدرک (۳/۹۵)، حديث صحيح على شرط الشغين ولم يخرجاه ووافقہ الذھبي.

^۴ فضائل الصحابة (۱/۵۵۵)، رقم (۷۳۳)، انادە صحيح.

سعید) به سندهدی خۆی له (ابن عباس) هوه ریوایهتی کردووه، که عدلی وتوویدهتی وه لّاهیی من عوسمانم نه کوشتوووه و فرمانم به کوشتنی نه کردووه، به لام رینگری و قهده غه م کردووه، وه لّاهیی عوسمانم نه کوشتوووه و فرمانم به کوشتنی نه کردووه به لکو من هۆشم له دهستدا سیّ جار ئه مهی وت^(۱)، دیسان ئین سه عید هیئاویهتی، که عدلی ده لّیت: (هه رکه سیّ دووربگری له دینی عوسمان ئه وه له ئیمان خۆی دوور گرتوووه وه لّاهیی هاوکاری که سم نه کردوووه بۆ کوشتنی فرمانیشم نه کردوووه و رازیش نه بووم)^(۲).
و - عدلی له باره ی عوسمانه وه ده لّیت: له هه موومان زیاتر شیرازه ی خزمایه تی گه یاندوووه له هه موومان زیاتر له پهروه ردگاری جیهان ترساوه^(۳).

ز - له (ئهبی عون) هوه هاتوووه ده لّیت: بیستومه له موحه ممدی کوری حانه به وه ده لّیت: پرسیارم کرد له عدلی ده رباره ی عوسمان، وتی: (عوسمان یه کیکه له وانه ی که ئیمانی هیئاو له خوا ده ترسا، پاشان ئیمانی هیئاویه وه له خوا ده ترسا، واته بهر ئه و نایه ته ده که ویت، که دوو جار ئیمان و ته قوای تیا هاتوووه)^(۴).

ه - له (عمیری کوری سه عد) هوه هاتوووه، ده لّی: ئیمه له گه لّ عدلی دا بووین، له که ناری فورات که شتییه که دای به لاماندا لیواره کانی بهرز بوو، عدلی وتی: سویند به و خوایه ی که شتی خستوووه ته ناو ده ریاکان من عوسمانم نه کوشتوووه و دهستم له کوشتنیدا نه بووه)^(۵).

گ - (ئیمامی ئه حمده) له موسنده کهیدا له (موحه ممدی کوری حاته ب) هوه ریوایه تی کردوووه ده لّی: بیستم له عدلی ده بیوت: (إِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ) (الأنبياء: ۱۰۱)، یه کی له و که سانه عوسمانه، عدلی وتی: له رۆژی کوشتنی عوسماندا ته واو دلگران بووم (حافظی ابن کثیر)^(۶).

^۱ الطبقات (۸۲/۳)، البداية والنهاية (۲۰۲/۷).

^۲ رياض النضرة، (ص ۵۴۳).

^۳ صفة الصفوة، (ص ۳۰۶/۱).

^۴ فضائل الصحابة (۵۸۰/۱)، اسناده صحيح.

^۵ فضائل الصحابة (۵۵۹/۱ - ۵۶۰)، اسناده لغيره، رقم (۳۷۹).

^۶ المنظم في التاريخ الملوك والامم (۶۱/۵).

هموو نهو ریگیانهای کۆکردوو هتهوه که له باره‌ی هه‌لوئستی عدلی-یهوه هاتوون که عدلی نه‌ستۆی پاکه له خوئینی عوسمان، عدلی له وتاره‌کانیدا سوئیدی خواردوو که نهو عوسمانی نه‌کوشتوو و رازیش نه‌بووه به کوشتنی له چهند ریگیه‌یه‌کهوه، که گومان برن لای زۆریه‌ی نیمامه‌کانی فرمووده، ئهم قسه‌یه‌ی نیمامی عدلی سه‌لماوه^(۱).

۳- عه‌بدو‌للا‌ی کور‌ی عه‌باس

نیمامی نه‌حمه‌د به سه‌نه‌ده‌کانی له نیبو عه‌باسه‌وه ریوایه‌تی کردوو، که وتویه‌تی نه‌گه‌ر هموو خه‌لکی کۆبینه‌وه له‌سه‌ر کوشتنی عوسمان هه‌موویان به‌رده‌باران ده‌کرین، وه‌کو به‌رده‌بارانه‌که‌ی قه‌ومی (لوط)^(۲)، واته نه‌وه‌نده به‌رپێزه، دیسانه‌وه له وه‌سفی عوسمان و زه‌می ره‌خه‌نگه‌کانیدا ده‌لێت: (ره‌حه‌متی خودا له باوکی عه‌مه‌رو واته عوسمان به‌رپێزترین نه‌وه‌یه‌وه نه‌فه‌ه‌ل‌ترین قورئان خوئینه پارشیوان له عیباده‌ت ده‌کۆشاو فرمی‌سکی زۆری ده‌رشت له باسی ناگردا، له کاتی به‌خشیندا مه‌ردانه ده‌رده‌په‌رئو له پیش پیشاندا بوو بۆیه‌خشنده‌یی، خۆشه‌ویست و پاک و به‌ئهمه‌ک بوو، خاوه‌نی له‌شکری ته‌نگانه بوو زاوای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو خودای گه‌وره هه‌تا رۆژی قیامه‌ت نه‌فه‌ته‌تی کردوو له‌و که‌سانه‌ی که نه‌فه‌ته‌تی لێده‌که‌ن، به‌و نه‌فه‌ته‌تی نه‌فه‌ته‌کاران تۆله‌ی داوه)^(۳).

۴- زه‌یدی کور‌ی عدلی

نیبو عه‌ساکی‌ر به سه‌نه‌ده‌کانی له (السدی)یهوه ریوایه‌تی کردوو ده‌لێت: چومه لای زه‌ید له کۆلانیکی قه‌ره‌بالغدا بوو له‌گه‌ره‌که‌کانی کوفه پیم وت نیوه‌ی گه‌وره‌ی ئیمه نیوه‌ی فه‌رمانداری ئیمه، ده‌ریاره‌ی نه‌بویه‌که‌وه عومه‌ر چی ده‌لێت؟ وتی: هه‌ردووکیانمان خۆش ده‌وێت و خه‌لیفه‌مانن، هه‌روه‌ها ده‌یوت دوره‌په‌رێزی له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان نه‌وه دوره‌په‌رێزه له عدلی دووره‌په‌رێزیش له عدلی دووره‌په‌رێزییه له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان^(۴).

^۱ البداية والنهاية (۱۹۳/۷).

^۲ فضائل الصحابة (۵۶۳/۱)، رقم ۷۴۶.

^۳ العقيدة في أهل البيت، (ص ۲۳۴)، مروج.

^۴ العقيدة في أهل البيت، (ص ۳۳۵)، تهذيب تاريخ دمشق (۱۲/۶).

۵- عدلی کورپی حوسهین

ئوه سابته که عدلی کورپی حوسهین بهراثهتی ده‌رپیوه، له قسه‌ی رافزییه‌کان ده‌بارهی ئه‌بویه‌کرو عومهر و عوسمان، ئه‌بو نوعه‌یم به‌سه‌نده‌کانی له‌موحه‌مه‌دی کورپی عدلی ئه‌ویش له‌باوکیه‌وه له‌عدلی حوسه‌ینه‌وه ریوایه‌تی کردووه، که موحه‌مه‌د وتویه‌تی گۆزیه‌کی خه‌لکی عیراقی دانیشتبوون باسی ئه‌بویه‌کرو عومهریان ده‌کردو لییان ده‌خویندن، پاشان هاتنه‌سه‌ر عوسمان لییان ده‌خویند، ئه‌ویش وتی: راستم پی‌بلیین ئیوه له‌کوچه‌ریه‌یه‌که‌مینه‌کانن (الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، وتیان نه‌خیر، وتی: ئیوه له‌و ئه‌نسانه‌ن که (تَبَوُّوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ)، وتیان نه‌خیر، وتی: ئیوه خۆتان شایه‌تیتان داو دانتان پیا نا، که ئیوه نه‌له‌مانه‌ن، نه‌له‌هوانه‌ن منیش شایه‌تم ئیوه له‌ده‌سته‌ی سییه‌میش نین، که خودای گه‌وره له‌باره‌یه‌انه‌وه ده‌فرمویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (الحشر: ۱۰)، هه‌ستن له‌لای من خودای گه‌وره دوا بپراتان کات و ده‌ورتان قه‌ره‌بالغ نه‌کات، ئیوه گالته به‌نیسلام ده‌که‌نو ئه‌هلی نیسلام نین^(۱).

دووهم: هه‌ئویستی عه‌مه‌اری کوری یاسر

له‌ریوایه‌ته‌میژویه‌کاندا هاتووه، له‌ناواخنیدا لاوازو به‌هیزی هه‌لگرتووه باسی ناکۆکی نیوان عه‌مه‌ار و عوسمان ده‌کات، هه‌ندی له‌و ریوایه‌تانه به‌سه‌نده‌کان و ریشمه‌کراون هه‌ندیکی تریان نه‌ریشمه‌و نه‌جله‌ویان نییه، هه‌یج که‌سیکیان به‌تیر و ته‌سه‌لی شیکار و توژیینه‌وه‌یان نه‌کردووه له‌سه‌ری هه‌ر چنیویه‌انه‌ته‌وه، نمایشکردنی ئه‌و جوژه‌بابه‌تانه‌ی که‌پێزو حومه‌تی پاکترین دروستکراوی خوداو خۆشه‌ویسته‌ترین که‌س به‌لای پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ له‌که‌دار و ناشیرین ده‌کات، نابیت بایه‌خ بجه‌ینه‌سه‌ری و گوی به‌ریوایه‌تی و وه‌ها بده‌ین، که‌ده‌که‌وێته‌وێزه‌شان و شکۆی هاوه‌لان به‌که‌یفی خۆی و به‌بی

^۱ العقيدة في أهل البيت (ص ۲۳۶)، البداية والنهاية (۱۲/۹).

ریشمه و جلّه و ملده نیت^(۱)، نه و تۆمه ته ناله بارانه ی که ریوایه ته زه عیفه کان رهوانه ی کردووّه.

۱- لیدانی عه ماری کورپی یاسر

نه و ریوایه تانه ی که گوزارشت له و دهنگویاسه ده کهن که گوایه عوسمان داویه تی له عه ماری باسی ثم لیدانه له م ریوایه تانه دا زۆر به دورودریژی باس کراوه به بابه تیکی نازده لیبی دواون نهوانه ی که هۆندویانه ته وه هونه رمه ندانه باسی نه و شیوازانه یان کردووّه یان باسی نه و نامرازانه یان کردووّه که عوسمان به کاری هیناوه بۆ لیدانی عه ماری ده رته نجامی ثم باسه و پیرای نه وه ی سه نه ده کانی و پیرانه نکولیه کی توندو تۆلیش ناراسته ی ده که کانی ده کریت^(۲)، نه بویه کری کورپی نه له ره ره بی، له کتیبی (عه و اصم) دا سه ره پرای نه وه ی ده ست ده نیت به و تۆمه ته ی که دراوه ته پالّ عوسمان پاساوی ده دات له و ناهه قیانه ی دراوه ته پالی ده لیت، لیدانی عوسمان بۆ ئین مه سعود دوو به ش بریتی قسه یه کی درۆیه، لیدانیشی بۆ عه ماری هه لبه شتراویکی درۆیه نه گهر عوسمان ریخۆله ی عه ماری بپچراییه هه رگیز نه ده ژیا، زانایان به چند روویه ک په لپیان هیناوه ته وه که نابی مه شغول بین، به م جۆره ریوایه تانه، چونکه له سه ر باتلّ بنیاد تراوه، حه قیش له سه ر باتلّ بنیات نازی و ئیمه ش نابی سه رده مه کان به ره وتی نه فامه کان به ری بکه یین، جگه له درۆ هه لبه شتراو ثم ریوایه تانه هیچی تر نین^(۳)، ره وشتی عوسمان له نه ریت و ئیمان و شه رم و دلّ ناسکی و سه روشتی ته نگی و پله به رزی پیشینه ی له ئیسه لامدا زۆر له وه به رزتره خۆیدا به زینتی بۆ ناستی که به و شیویه هه لسه وکه وت بکا له گه لّ پیاویکی به رزی شه کۆداری هاوه لی پیغه مبه ر ﷺ، عوسمان ریزو پیشینه ی عه ماری زانیوه هه رچه ند رای جیاواز هه بووبی له نیوانیاندا، ئایا عوسمان که رازی بی خه لکی بیکوژن و نه هیلتی که س شه ری له سه ر بکات، به خۆگری و به چاوه روانی پا داشت، به مردن رازی بیت بۆ نه وه ی خوینی موسلمانان نه پرژیت و له فیتنه ی ناگه هان بپاریزیت، ئایا چۆن ریگه به خۆی

۱ الجامع الاحکام القرآن (۳۱/۱۸، ۳۲).

۲ المصدر نفسه.

۳ العواصم من القواصم، (ص ۸۲ - ۸۴).

دهدات کاری وا بکات له گه لّ عمار، نو ریوایه ته ساخته کاریبانهی گوایه عوسمان
 فرمانی کردوه به بهره‌سته‌کانی نه‌ونده بدن له عمار هتا ده‌بوریته‌وه، پاشان
 عوسمان هه‌ستاوه له‌و حالته‌دا داویه‌تی له‌ناو سکی و ریخۆله‌ی بپویه، نایا ناکاری
 عوسمان و شهرمه‌که‌ی ریگه‌ی دهدات که به‌ناوی سه‌رده‌می نه‌فامی بانگی عمار بکات و
 عمار عه‌بیدار بکا به سومه‌یه‌ی دایکی و تانه‌ی لیبدات، که سومه‌یه‌یه‌کیکه له
 پیشینه‌ی به‌ریزه‌کان، عوسمان چاک ده‌زانیته‌ شه‌رفه‌ بو عمار که بدریته‌ پال دایکی و
 به‌دایکیه‌وه ناو بنریته، چونکه دایکی‌یه‌که‌مین ژنه شه‌هید بووی له نیسلامدا، نه‌خیر
 هه‌رگیز وانیه‌یه‌ هه‌واله‌ راست و باوه‌ر پیکراوه‌کان شتی وای تیا نییه، که عوسمان
 دابه‌زیبێ بو شتوازیکی نه‌ونده نزم و خوار له ته‌می کردن و سه‌رزه‌نشترکردن دا له‌سه‌روی
 نه‌مانه‌وه ره‌وشت و سه‌روشت و ره‌وتی عوسمان زۆر دووره له‌م شتیه‌ مامه‌له‌یه، گومانی تیا
 نییه‌ خستنه‌ رووی نمونه‌ی نه‌م ریوایه‌ته‌ ده‌ست هه‌لبه‌ستانه‌ی که باسمان کرد له
 هه‌لویتست و ره‌وشی نه‌و نیمامه‌ هه‌لکه‌وتوانه، ده‌بیته‌ ده‌ست به‌و ریوایه‌ته‌وه بگرین، که
 شایسته‌و بایه‌خداره به‌پتودانگی نه‌و سه‌رده‌مه‌و پتوه‌ریکی شیوا که نیمامه‌کانی تیا
 ژیاوه، چونکه ترازووی ریکو راست له ره‌خنه‌گرتن بو ده‌رخستنی پۆخله‌واتی درۆزنه‌کان و
 بوختانچیه‌کان و له‌خۆرا دانه‌ره‌کان باشترین ته‌رازووه.^(۱)

۲- تۆمه‌تبارکردنی عمار که ده‌ستی هه‌بووه له‌ فیتنه‌که‌داو ناژاوه‌ی به‌ریا کردوه

دژی عوسمان

میژوونوسه‌کان هه‌ندی درۆ ده‌له‌سه‌یان داوه‌ته‌ پال عمارو به‌ گویره‌ی هه‌ندی
 ریوایه‌ت که هیچ کامیان راستی سه‌نه‌ده‌کانیان سه‌لامه‌ت نییه له‌ توانج و ره‌خنه‌و
 ده‌قه‌کانیشیان به‌ دروستی راست نابیته‌وه، نه‌م تۆمه‌ته‌ی که ده‌دریته‌ پال عمار به‌ چند
 شتیه‌یه‌که‌ باسکراوه، که ده‌ستی هه‌بوو له‌ جولاندنی کاری فیتنه‌که‌دا خه‌لکی هانداره‌ له
 عوسمان له‌ نیوان یاخیبووه‌کاندا، نه‌م سه‌رو سه‌ری کردوه، نه‌م کارانه‌شی که ده‌خریته‌
 سه‌ر له‌ویوه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، کاتی نیمامی عوسمان عمارێ نارد بو میسر بو نه‌وه‌ی
 له‌ نزیکه‌وه‌ حالێ ببی له‌و گله‌ی و گازندانه‌ی که به‌رگویتی که‌وتوه له‌ لایه‌ن یاخیبووه‌

^۱ الخليفة المفترى عثمان بن عفان، (ص ۱۴ - ۴۱)، عمار بن ياسر (ص ۱۳۷).

سەرکەشەکانەوه لەو کاتەدا سەبەئییەکان توانیویانە عەمار رێک بکەن و بیخەنە ژێر کاریگەرییەوه، ئەم هەوڵە کە تەبەری رێوایەتی دەکات^(١)، شووعەیبی کوری ئیبراھیمی تەمیمی کوفی تێیدا، کە لە کتییی عەمری کوری سەیفەوه رێوایەتی کردووه، ئەم کەسە جەھالەتی هەیه راوی لە بارەیهوه دەلێت: شووعەیب کابرایەکی نەناسراوه، قسەو هەوالتی زۆرەو هەندێ لارو وێری هەیه.

کۆمەلتی ناحەقی و گلەبی هەیه لەسەر پێشینانی ئیسلام^(٢)، ئەم رێوایەتە عومەری کوری شووعەبە لە کتییی مێژووی مەدینەدا رێوایەتی کردووه، بەلام لە سەنەدەکانیدا عەلی کوری عاصم هەیه کە ئبوخلەدیس لە بارەیهوه دەلێت: عەلی کوری عاصم هەلە ی زۆرە ئەگەر قسەت پێ دووبارە بکردایەتەوه نەیدەتوانی بیگێرێتەوه لە بارە ی زانستی موحدەیسێشەوه عەلی کوری عاصم ناسراوه، کە گێرەرەوه کان مونکەرن^(٣)، یەحیای کوری مەعیش دەلێت: عەلی کوری عاصم هیچ نییە یان هیچی پێ نییە^(٤)، (مودە) دەلێت: درۆزنەو هیچی تیا بەسەر نییە^(٥)، (نەسائی) دەلێت: حەدیسێ لێ وەرناگیریت^(٦)، (بوخاری) دەلێت: پیاویکی بەقوت نییە قسە ی زۆری لەسەرە^(٧)، هەرچەندە بە قسە ی نەرمونیان هەلسەنگینراوه، (ئێبن حەجەر) لە بارەیهوه دەلێت راستگۆیە هەلە دەکات و دەشپێکێت، بە شیعە ناو دەبریت^(٨)، ئەمە وەزعی سەنەدی ئەم رێوایەتەیه، کەواتە با لێی دلتیابین و چاک بزاین کە عەمار دەستی نەبووه لەم فیتنەیهدا، تەنانەت کە عەمار بە هاوێڵکی خۆ پارێز ناسراوه و زۆر چاوەروان نەکراوه، کە خۆی بەھاوێتە بارودۆخی لەو جۆرە، چونکە هیچ کەس نەچوو ناو ئەو تاقمانەوه مەگەر

^١ تاریخ الطبری (٣٤٨/٥).

^٢ استهشهاد عثمان ووقعه الجمل (ص ٣٠).

^٣ سیر اعلام النبلاء (٢٥٣/٩).

^٤ سیر اعلام النبلاء (٢٥٥/٩).

^٥ سیر اعلام النبلاء (٢٥٧/٩).

^٦ المصدر نفسه.

^٧ المصدر نفسه (٠).

^٨ تقرب التهذيب، (ص ٤٠٣).

سه‌به‌ئی و جووله‌که‌و داخ له‌دلّ بوايه، په‌نا ده‌گرم به‌خوا که هاوه‌لانی له هاوه‌لانی پیغه‌مبهر عليه السلام خۆی که یان‌دی‌بیته ئاستیک که فیتنه‌گه‌ری و ته‌مو مژی تیدا بیت.

(خالید العیش) ده‌لّیت: ئەم هه‌واله پێچه‌وانه‌ی داد‌گه‌ری هاوه‌لانه، چونکه به‌ دلنیا‌یی هاوه‌لان ئەوه‌نده داد‌خوا‌زن هه‌والی وایان‌گه‌ریته‌وه سه‌ره‌پای ئەوه‌ی ئەم هه‌واله له ریگه‌یه‌کی راسته‌وه نه‌هاتوه^(۱)، ئەو ریوا‌یه‌ته بووده‌لانه‌ی که له‌م باره‌یه‌وه هاتوون و ئەو کارانه‌ی دراوه‌ته پالّ سه‌عی‌دی کو‌پی موسه‌یه‌ب له‌و ریوا‌یه‌تانه‌دا سه‌رجه‌م هاوه‌لان تۆله‌و گله‌بیان هه‌بووه له‌ عوسمان، چووه‌نه‌ته پالّ ئەوانه‌ی که گازنده‌یان هه‌بووه هوتره‌یان کرۆ‌دته سه‌ری به‌تایه‌ته‌ی نه‌بوزه‌رو ئیبن و مه‌سه‌ود و عه‌ماری کو‌پی یاسر^(۲)، نه‌گه‌ته‌ی ئەم ریوا‌یه‌ته له‌وه‌دایه که ته‌دلیسی تیدا‌یه، که ته‌دلیسه‌که‌ش له‌و جو‌ره نییه که چاری لیّ بپۆ‌شی و قه‌ناعه‌تی پیّ بکریّت، چونکه راوییه‌کی تیکه‌وتوه، که به‌درۆ‌زن و ده‌ست هه‌لبه‌ست ناسراوه، ئەو‌یش نیسه‌ماعیلی کو‌ری یه‌حیای کو‌پی عوبه‌یدوللا‌یه، له‌به‌ر ئەوه هه‌موو زانایانی مو‌حه‌دیس‌یش ئەم ریوا‌یه‌ته‌یان زه‌عیف کردوه و بو‌ده‌له‌یی ئەم ریوا‌یه‌ته‌یان ده‌رخستوه، کاتێ باسی که‌سیتی مو‌حه‌مه‌دی کو‌پی عیسا‌ی کو‌ری سه‌میع ده‌که‌ن که ئەم هه‌واله‌ی (ابن ابی‌ذئب) هه‌و هیناوه ئیمامی بو‌خاری له‌ باره‌ی ئیبن سه‌میعه‌وه ده‌لّیت: ئیبن سه‌میع ئەم قسه‌یه‌ی له‌ ئیبن و نه‌بی (ذئب) نه‌بیستوه، واته ئەو قسه‌یه‌ی که زوه‌ری ده‌یکات له‌ باره‌ی کوشتنی عوسمانه‌وه، ئیبن و حیبان ده‌لّیت: ئیبن سه‌میع ریوا‌یه‌ته‌کانی له‌ ئیبن و نه‌بی (ذئب) هه‌و نه‌بیستوه، به‌لکو نیسه‌ماعیلی کو‌پی یه‌حیا‌وه بیستویه‌ته‌ی لیّ تیکچووه، که ده‌لّیت: له‌ (ابن ذئب) هه‌و بیستومه، حاکم ده‌لّیت: ئیبت سه‌میع له‌ ئیبن و نه‌بی (ذئب) هه‌و قسه‌یه‌کی لارو ویری (منکر) ریوا‌یه‌ت کردوه ئەمیش قسه‌و باسی کوشتنی عوسمانه‌ حاکم له‌ کتێبه‌که‌یدا ده‌لّیت: نیسه‌ماعیلی کو‌پی یه‌حیای له‌ کتێبه‌که‌ی ئیبن و نه‌بی (ذئب) دا راوییه‌کی له‌ کارکه‌وتوه، چونکه نیسه‌ماعیل قسه‌کانی ده‌مین^(۳)، دکتۆر یوسف نه‌لعش ده‌لّیت: ئەو ریوا‌یه‌ته‌ی دراوه‌ته پالّ

^۱ استشهاد عثمان روعة الجمل، (ص ۸۶).

^۲ تاریخ دمشق (۴۹/۳۹)، عمار بن یاسر، (ص ۱۴۴).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة (۱۶/۲ - ۱۸)، التاریخ الکبیر للبخاری (۲۰۳/۱)، التهذیب (۳۹۱/۹)، تهذیب التهذیب (۳۹۲/۹).

سه‌عیدی کورپی موسه‌یه‌ب واجبه دوور که‌وینه‌وه لیئی، چونکه دوای گهران و پشکنین ده‌رکوت که هه‌لبه‌ستراوه، حاکمی نه‌یسابووری به دهق هیناویه‌تی که یه‌کی له پیاوانی سه‌به‌ئی نهم ریوایه‌ته‌ی هیناوه، که متمانه‌ی پی ناکری و له کارکه‌وتووه، چونکه پیاویکی خه‌یالاوییه ده‌قه‌کیش لارو ویره (منکره)، چونکه له راستیدا نه‌و ریزو حورمه‌ته ده‌رناکه‌وی که سه‌عیدی کورپی موسه‌یه‌ب هه‌یبووه، بۆ هاوه‌لان، له ریوایه‌تی له‌م شیوه‌دا له قسه هه‌یچه‌کانی تر‌دا نه‌بیئت^(۱).

۳- نه‌ستۆپاکی عه‌مار له خوینی عوسمان

نه‌وه‌ی که ریوایه‌ت کراوه له‌م باره‌یه‌وه تۆمه‌تبارکردنی مه‌سروقی نه‌بی موسایه ده‌رباره‌ی عه‌مار به‌م پییه‌ عه‌مار له‌گه‌ل حه‌سه‌ندا هاتووه بۆ راپه‌راندنی خه‌لکی کوفه، نهم ریوایه‌ته سه‌نده‌کانی لاوازه، چونکه شیعیه‌یه‌کی نه‌ناسراو سه‌یفی عیله‌تباری تێدایه، هه‌روه‌ها نه‌و ریوایه‌ته‌ی له سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه شتی وه‌های باس نه‌کردووه، نه‌و زیاده‌ی پیوه نراوه بۆ وه‌رگرتن ناشیته به تاییه‌تی نه‌گه‌ر توانج بگه‌یته هاوه‌لیکی وه‌کو عه‌ماری کورپی یاسر که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (عه‌مار په‌نادراوه له شه‌یتان^(۲) و نیمان لیپان لیپی دلئی بووه)^(۳)، زانایان هه‌یچوچی نه‌و تۆمه‌تانه‌یان روون کردۆته‌وه که لکاوه به‌ کۆمه‌لی له هاوه‌له به‌رپه‌زه‌کانو به تاییه‌ت عه‌مارو هاوشیوه‌کانی نیینو که‌سیر ده‌لیته نه‌و قسانه‌ی که خه‌لکی باسی ده‌که‌ن وانیه، گوایه هه‌ندی له هاوه‌لان عوسمانیان ته‌سلیم کردووه و رازی بوون به کوشتنی نهم قسانه راست نییه‌و تا‌قه هاوه‌لیک وای نه‌کردووه، به‌لکو هه‌ر هه‌موویان نا‌ره‌حه‌ت و بی‌تا‌قه‌ت بوون، به کوشتنی و له‌عه‌نتیان کردووه له بکوژانی^(۴)، هه‌روه‌ها (.. أبویکری کورپی العریبی) ده‌لیته: نهمه گوماناویت‌ترین ریوایه‌ته له‌م باسه‌دا، که هاوه‌لان ده‌ستیان هه‌بووی یان رازی بوون به کوشتنی، هه‌یچ هاوه‌لی کفه‌ی لی نه‌کردو و خۆی تاو نه‌داوه بۆ شوینه‌که‌ی

^۱ الدولة الامریة (۳۹).

^۲ البخاری، رقم (۳۷۴۳).

^۳ عمار بن یاسر، (ص ۱۴۷).

^۴ البداية والنهاية (۲۰۷/۷).

ته گهر بیانویستایه سه‌ری بخن چوار هزار که‌سی نامۆ نا‌حالی ده‌ستیان نه‌ده‌گرت به‌سه‌ر بیست هزار خه‌لکی شاری مه‌دینه‌دا، به‌لام به‌ ده‌ستی خۆی خۆی خسته‌ نه‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌و بۆ سه‌لامه‌تی خوینی موسلمانان^(۱)، هه‌روه‌ها ده‌لیت: هه‌رچی نه‌فامو ئازاوه‌گیره‌ ده‌سته‌مۆ کراون، که‌ بلین که‌ هه‌رچی هاوه‌لی به‌پیزه‌ نه‌یارو گیره‌شیوینی ئیمامی عوسمان بووه‌و رازی بوون به‌و نا‌په‌ه‌تییبه‌ هاتووه‌ به‌سه‌ریداو کتیبی زمان ته‌پرو پر له‌ نمونه‌یان هۆنیوه‌ته‌وه‌، که‌ گوايه‌ به‌ ئاشکراو بانگه‌وه‌پۆ نووسیویانه‌ له‌سه‌ر ئیمامی عوسمان، هه‌موو ئه‌م کتیبو قسانه‌ چنراوو تاشراون بۆ ئه‌وه‌ی دلی موسلمانان گه‌ردین بیت، له‌سه‌رپیشینانی رابردوو خوله‌فای راشیدین، ئه‌وه‌ی، که‌ راست و دروست بیت له‌م باره‌یه‌وه‌، ئیمامی عوسمان مه‌زلۆم بووه‌و به‌ بۆ بیانوو زولمی لی کراوه‌و هه‌موو هاوه‌لان به‌ گشتیی ته‌ستویان پاکه‌ له‌ خوینی ئیمامی عوسمان، چونکه‌ ئه‌وان له‌ ژیر ویستی عوسماندا بوون و ته‌سلیمی ئه‌و رایه‌ نه‌بوون که‌ ئیمامی عوسمان وتی: نه‌فسی خۆم ته‌سلیم ده‌که‌م^(۲).

سینه‌م: ئه‌ستۆپاکی عه‌م‌ری کور‌ی عاص له‌ خوینی عوسماندا

کاتی گه‌مارۆی عوسمان درا، عه‌م‌ری کور‌ی عاص له‌ مه‌دینه‌ ده‌رچوو به‌ره‌و ولاتی شام، وتی: وه‌للّاه‌ی نه‌ی خه‌لکی مه‌دینه‌ هه‌رکه‌سی لی‌ره‌ بینه‌ته‌وه‌و کوشتنی ئه‌م پیاوه‌ بیهستی خوی گه‌وره‌ سه‌رشۆپی ده‌کات، هه‌رکه‌سی ناتوانی سه‌ری بخا با را بکات پروا، عه‌م‌ر خۆی رۆشتوو عه‌بدو‌للا‌ی و موحه‌مه‌دی کور‌ی له‌گه‌لیا چون^(۳)، دوا‌ی ئه‌وان چه‌سانی کور‌ی سابتیش چوو، خه‌لکانی تریش چون، کاتی هه‌والی کوشتنی عوسمانی بیست، خه‌لکیش به‌یعه‌تیان داوه‌ به‌ عه‌لی، عه‌م‌ر وتی: من باوکی عه‌بدو‌للا‌م و هه‌رکه‌سی نوکه‌ برینه‌کی خسته‌بیت له‌ عوسمان ئه‌وه‌ دلی منی هه‌لکه‌ندووه‌، ره‌حه‌تی خودا له‌ عوسمان و لپی رازی بیت، لپی خۆش بیت، سه‌لامه‌ی کور‌ی زنباغی جوزامی ده‌لیت: نه‌ی گرۆی عه‌ره‌ب، عوسمان له‌ نیوان نیوه‌و عه‌ره‌به‌کاندا ده‌رگایه‌ک بوون ئه‌و

^۱ الغواصم من القواصم، (۱۲۹).

^۲ العواصم من القولصم (ص ۱۳۲).

^۳ تاریخ الطبری، نقلًا عن عمر بن العاص للفضبان (ص ۴۶۴).

دهرگایه شکاوه، دهرگایه کی تر بهیننه شوینی، عه مریش وتی: ئیمه نهو مدهسته مان دهوی نهو دهرگایه ساز ناییت ههتا راستی له درزی ساجه کهیدا دهرنه که ویتو هه موو خدکی له دادگه ریدا یه کسان نه بن، پاشان نه م شیعره ی وت:.

فيا لهف نفسي على مالك
وهل يصرف مالك حفظ للقدر
انزع من الحر اودي بهم
فاعذر هك ام بقومي سكر

پاشان به سوار رۆشتی به دهم گریانه وه دهیوت: نهی هاوار سه رخۆشی له شه رم و دینداریی ده که م خاوه نیان چۆن به مش یه وه بو ههتا چوه شاری دیمه شق^(۱).
نه م وینه راسته قینه یه ی که له عه مری کوری عاصه وه وه رگه راوه له گه ل که سایه تی و ریازی ژیان و نزیکه که ی له گه ل عوسماندا هاوشانه، به لام نه و وینه یه ی، که شیواوو نالۆزکاوه له باره ی عه مره وه وینه ی پیاویکی هه لپه رست و قاعکارو دنیا وسته، ریوایه تیکی زه عیف و تهرک کراوه ریوایه تی واقیدییه له موسای کوری یه عقوبه وه^(۲)، بری له نووسه رو میژوو زانه کان که وتوونه ژیر کاریگه ری ریوایه ته زه عیف و نه خۆشه کان، قه ناعه تیان کردوه به وه ی که عه مر نه یارو به شخۆر بووه، وه کو نه و ریوایه تانه ی که مه جمودی شیت خه تاب^(۳) و عه بدو خالقی سه ید نه بو رایبیه^(۴) و عه باس مه جمود نه لعه قاد نووسیویانه، نه و عه قاده ی که فیزی کردوه بروانیته سه نه ده کان و گالته ی به خوینه ره کانی کردوه، موعاویه و عه مری وا نیشانداه که دوو پیاوی هه لپه رست و به رژه وه ندچی بوون، نه گه ر هه موو ره خنه گره میژوو یه کان کۆبینه وه له سه ر پوچه لئی نه م ریوایه تانه ی که لییه وه وه ریگرتوه و باسی تیا کردوه نه و کاته دهرده که ویت که (العقاد) هیچی به دهسته وه نامینی، چونکه ته نها باسی ریوایه ته زه عیف و بی سه روبه ره کان ده کات، که نا کرینه به لگه، ره خنه گره میژوو یه کان نه گه ر بکۆلنه وه له راستی نه و گفتوگۆ یانه و راستی وشه کانی به یه ک ده نگ کۆبینه وه له سه ر

^۱ تاریخ الطبری، نقلا عن عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۲ عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۳ سفراء النبي، عمود شیت خطیبی، (۵۰۸).

^۴ عمرو بن العاص، عبدالخالق سید أبو رایبه، (ص ۳۱۶).

هەلۆه‌شانده‌وه‌ی بۆیان دەرئەکه‌وێت پەيوه‌ندیی نێوان ئەو دووبیاوه‌ واتە عەمرۆ موعاویه‌ پەيوه‌ندییه‌کی هاوکاری و له‌خۆ بردوویی بووه‌ بۆ والیه‌تی و فەرمانداریی، وه‌ گرتی نێوانیان له‌سەر ئەو‌په‌شکه‌ بووه‌ که‌ به‌ر هەردووکیان که‌وتوو، ئەگەر ته‌باو هاوکاری یه‌ک نه‌بونه‌یه‌ هەرگیز رێکنه‌ده‌که‌وتن^(١)، که‌سایه‌تی عەمرۆ کورپی عاص به‌ راستی ئەوه‌یه‌، که‌ پیاویکی مه‌ده‌نی بووه‌، کاتێ دەرئه‌تی نه‌بووه‌ عوسمان سه‌رخات مه‌دینه‌ی به‌جێ هێشتوووه‌ به‌ گریانیکێ کۆته‌لی بۆی گریاوه‌، کاتێ عوسمان کوزرا، عەمرۆ نزیکه‌ترین هاوڕێ و هاوده‌م و راویژکاری عوسمان بوو، له‌ سه‌رده‌می عوسمان ده‌هاته‌ ناو راویژکردنه‌وه‌ به‌بێ ئەوه‌ی والی بیته‌، پاشان چوو بۆ لای موعاویه‌ بۆ ئەوه‌ی هەر وه‌زی یه‌که‌تر بن، بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ بکوژانی عوسماندا، تۆله‌ی ئەم خه‌لیفه‌ شه‌هیده‌ بسینن^(٢) بۆ کوشتنی نیمامی عوسمان هەرچی توڕه‌یی و قینی هه‌بوو پ‌ژاندى له‌ دژی ئەو تاوانبارة خویپ‌ترێژانه‌، ناچار بوو جگه‌ له‌ مه‌دینه‌ شوینیکێ تر هه‌لب‌ژێری بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌و یاخیانه‌ی که‌ وێریان بینه‌ شاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌دیار چاوی خه‌لکه‌وه‌ خه‌لیفه‌که‌ی شه‌هید که‌ن، که‌ی کاریکی نامۆیه‌ ئەگەر عەمرۆ رقی هه‌لسی بۆ خاتری عوسمان لێره‌دا که‌سانیک له‌م بابته‌ وا گومان ده‌بن که‌ عەمرۆ د‌ل‌ گران نابێ بۆ نیمامی عوسمان ئەم جوړه‌ که‌سانه‌ له‌ سه‌ر ئەو ریاویه‌ته‌ درۆزانه‌ گۆش کراون، که‌ بۆچوونیان وایه‌ که‌ عەمرۆ له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ی ده‌سه‌لات و حکومدا بووه^(٣).

٤- هه‌ندی له‌ قسه‌ی هاوه‌لان ده‌رباره‌ی فیتنه‌که‌:

١- ئەنه‌سی کورپی مالیک

وترا به‌ ئەنه‌سی کورپی مالیک خۆشه‌ویستی عه‌لی و عوسمان له‌ د‌ل‌یکا کۆنابیته‌و، ئەنه‌س وتی: درۆ ئەکه‌ن، ئیمه‌ خۆشه‌ویستی هەردووکیانمان کۆکردۆته‌وه‌ له‌ د‌لماندا^(٤).

٢- حوزه‌یغه‌ی کورپی یه‌مانی

^١ عمرو بن العاص للعقاد، (ص ٣٣١، ٣٣٢).

^٢ عمرو بن العاص للفضیان، (ص ٤٨٩ - ، ٤٩٠).

^٣ المصدر نفسه (ص ٤٩٢).

^٤ تحقیق مواقف الصحابة (٢٥/٢)، التهذيب ابن حجر (١٤١/٧).

له خالیدی کوری ره بیعهوه هاتووه، ده لئی بیستمان حوزه یفه تووشی نازار بووه، نه بو مه سعودی نه نصاری له گه ل چه ند که سی کدا چون بو مه داین بو سردانی، ده لئی له وی باسی کوشتنی عوسمان کرا، حوزه یفه وتی: نهی خودایه من له وی نه بووم، منیش نه مکوشتووه، وه رازیش نیم به کوشتنی^(۱)، نه همدی کوری حنه ل له نین و سیرینه وه نه ویش له حوزه یفه وه هیناویه تی وتویه تی کاتئ هه والئ کوشتنی عوسمانی پیگه یشت، وتی: نهی خودایه تو نه زانی من دهستم نییه له خوینی عوسماندا گهر دم پاکه لی، نه گهر نه وانهی کوشتوویانه خو یان به حق ده زانن من هه ر لی یان به ریم، نه گهر به هه ل هیش کوشتوویانه خو ت باشده زانی من نه ستوم پاکه له خوینه که ی، له مه ولا عه ره ب ده زانن بز یان ده رده که ویت نه گهر کوشتنی حق بی له کوشتنه که ی شیر ده دوشین نه گهر به ناحقی و هه ل کوشتی تیان نه وه له کوشتنه که ی خوین ده دوشین، دوا ی کوشتنی عوسمان عه ره به کان خو نیان ده دوشی، شمشیر و کوشتن و برین داپرا به سه ری اندا^(۲)، (بین عه سا کیر) له چوندوبی کوری عه بدو ل لاره ریوا یه تی کردو وه که سه حابه یه که گه شت به حوزه یفه و باسی کوشتنی نیمامی عوسمانی کرد، حوزه یفه وتی: نه وانه به زولم کوشتیان، منیش وتم: عوسمان ئیستا له کو بیه؟ وتی: له به هه شته، وتم: نهی بکو ره کانی له کو بین؟ وتی: له نا و ناگری دوزه خدا^(۳).

۳- نوم سوله یی نه نصاری

نوم سوله یی نه نصاری ده لئین: کاتئ بیستی عوسمان کو ژرا وه، وتی: ئیمه دوا ی نه وه ده بی خوین بنوشین.

۴- نه بو هوره ییره^(۴)

نه بی قریتم ده لئیت: له روژی کوشتنی عوسماندا نه بو هوره ییره بینی دهستی به په لکه کانیه وه بو، ده ی وت: وه ل لاهی عوسمان به ناحقی کو ژرا^(۵).

^۱ المصدر نفسه (۲۷/۲).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تاریخ دمشق (۳۸۸).

^۳ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تاریخ دمشق (۳۸۸).

^۴ البداية والنهاية (۱۹۵/۷).

۵- ئەبى بەكر

ئىبن و كەسىر لە (البداية والنهاية) لە ئەبى بەكرەو رىوايەتى كەردوو و تويەتى، ئەگەر لە ئاسمان بىخەنە خوارەو بەسەر زەوى لەو پىم باشترە بەشدارىي بەكم لە كوشتنى عوسماندا^(۳).

۶- ئەبو موسای ئەشعەرى

لە ئەبى عوسمانى ئەھدىەو ھاتوو، ئەبو موسای ئەشعەرى و تويەتى ئەگەر كوشتنى عوسمان لەسەر ھەق و ھىدايەت بىت ئەو لەمەولا شىر دەدۆشین، خۆ ئەگەر لەسەر ناھەقى و گومرايى بىت لەمەولا خويىن دەدۆشین^(۴).

۷- سومورەت بن جندب

ئىبن و عەساکىر بە سەنەدەكانى لە سومورەى كوپرى جوندوبەو رىوايەتى كەردوو، و تويەتى ئىسلام لەناو قەلایەكى پۆلايىندا بوو، ئەوانە بە كوشتنى عوسمان كونيان كەردە ئىسلام، ئەوانە درزىكى و ايان تىكرد ئىتر ناتوانن ھەتا رۆژى قىامەت ئەو كونە بگرن، يان پرىكەنەو خەلكى مەدینە خەلافەتيان تىدا بوو، بەلام ئەوانە دەريان كەردوو ئىتر ناگەرپىتەو ناويان^(۵).

۸- عەبدوئىللاى كوپرى عەمرى كوپرى عاص

ئەبو نوحىم لە كىتیبى ناسىنى ھاوئاندا بەسەنەد لە عەبدوئىللاى كوپرى عەمرى كوپرى عاصەو ھىناويەتى كە و تويەتى عوسمانى كوپرى عەفان بە مەزلومى كوژرا، دوو ئەوئەندەى ئىمە پاداشتى ھەيە^(۶).

۹- عەبدوئىللاى كوپرى سەلام

^۱ تحقیق موافق الصحابة (۳۱/۲)، تاریخ دمشق (۴۹۳).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ تاریخ المدينة (۱۲۴/۴).

^۴ تحقیق موافق الصحابة (۳۱/۲)، تاریخ دمشق (۴۹۳).

^۵ معرفة الصحابة (۲۴۵/۱)، المعجم الكبير (۴۶/۱).

عەبدوللای وتویەتی عوسمان مەکوژن، ئەگەر بیکوژن نیتەر هەرگیز پێکەوه جەنگ ناکەن^(۱)، لە رێوایەتییکی تردا وتویەتی وەللاهی ئەگەر کەلەشاخی خویین لە عوسمان بریژن زیاتر زیاتر لەخودا دوور ئەکەونەوه^(۲).

۱۰- حەسەنی کورپی عەلی

لە تەلفی کورپی خەشافەوه هاتوو دەلیت: چوین بۆ مەدینەو قورتی کورپی خەشەمان لەگەڵدا بوو، گەشتینە حەسەنی کورپی عەلی، قورت وتی بە حەسەن، نیشامی عوسمان چۆن کوژرا، حەسەن وتی: بە زۆلم کوژرا^(۳).

۱۱- سەلمەمی کورپی ئەکووع

لە یەزیدی کورپی ئەبی عوبەیدەوه هاتوو، دەلی: کاتێ عوسمان کوژرا سەلمەمی کورپی ئەکووع کە بەدریبە لە مەدینە دەرچوو بەرەو رەبزه، هەر لەوی مایەوه هەتا ماویەکی کەم پێش مردنی^(۴).

۱۲- عەبدوللای کورپی عومەر

لە ئەبی حازمەوه هاتوو دەلی: من لای عەبدوللای کورپی عومەر بووم، باسی عوسمان کرا، باسی ریزو پلهو پایەو نزیککی عوسمانی کرد، ئەوەندە باسی کردو روشت لە سەری هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان باسی عەلی کرد، باسی ریزو نزیککی و پێشینهیی ئەوەندە کرد هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان وتی: هەرکەسی ویستی باسی ئەم دوانە بکات، با بەم شیویە باسیان بکات، یان وازیان لی بێنیت^(۵)، عەبدوللای کورپی عومەر دەلی: کەس قسە نەلی بە عوسمان، چونکە پێشەواو پیاوماقوئی نیشە بووه^(۶).

۱ تحقیق موافق الصحابة (۳۴/۲)، فضائل الصحابة اسنادہ صحیح.

۲ الطبقات (۸۱/۳).

۳ تاریخ المدينة (۱۴۵/۴).

۴ تاریخ المدينة (۱۴۲/۴).

۵ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱).

۶ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱)، فضائل الصحابة اناده صحیح.

پینجهم: شۆینه‌واری کوشتنی عوسمان له روودانی ئاژاوه‌کانی تردا

فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان بوو به هۆکاری بۆ داکهوتنی کۆمه‌ڵێ ئاژاوه‌ی تر بوو به سه‌ره‌تایه‌ک بۆ روودانی فیتنه‌کانی دوا‌ی خۆ‌ی، چونکه د‌ل‌ی خه‌لک گۆراو درۆ بلاوه‌ی کردوو ه‌یل‌یک‌ی ئاسۆ‌یی به‌دی‌ار که‌وت، بۆ لادان و خۆ د‌زینه‌وه له عه‌قیده‌وه شه‌ریعه‌تی ئیسلام^(١)، کوشتنی عوسمان گه‌وره‌ترین هۆکاریک بوو بۆ به‌ریابوونی فیتنه له ن‌ی‌وان خه‌لکیدا هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه ئومم‌ت هه‌تاکو نه‌م‌رۆ ته‌فره‌قه‌ی ت‌یکه‌وتوه^(٢)، د‌له‌کان ل‌یک ترازان و نا‌په‌حه‌ت‌یه‌کان گه‌وره‌تر بوون و خه‌لک‌ی خراپه‌کارو خوی‌ری ده‌رکه‌وتن و به‌ری‌زو قوربداره‌کان زه‌لیل بوون، نه‌و که‌سانه‌ی که به‌ریه کرابوون شانیان کرد به ئاژاوه‌دا و نه‌وانه‌ی که فه‌رمانبه‌ری چاکه‌و ناشتی بوون په‌کیان خرا، پاشان به‌یعه‌ت درا به‌ عه‌لی کور‌ی نه‌بی تالیب که له هه‌موو خه‌لک‌ی شایه‌ن‌تر بوو بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی و له زیندوووه‌کان به‌ری‌ز‌تر بوو، به‌لام د‌له‌کان ترازابوون، ناگری فیتنه خۆش کرابوو، نه‌دروش‌یمان یه‌کی ده‌گرت نه‌ جه‌ماعه‌ت‌یشیان ر‌یک ده‌که‌وت نه‌ بۆ خه‌لیفه‌و نه‌ بۆ پ‌یاوه‌ باشه‌کان، نه‌و خ‌یرو خۆش‌یه‌ به‌ده‌ست نه‌نه‌هات که چه‌ند گرتوویه‌ک ده‌یانویست، چونکه ناو ئاژوه‌گ‌یر‌ی و فیتنه دا‌که‌وت^(٣)، ورده ورده فتوحات لاواز بوو له میانه‌ی سا‌له‌ کۆتاییه‌کانی خه‌لافه‌تی عوسمانه‌وه ده‌ستی پ‌یکرد، کات‌ی فیتنه‌و ئاژاوه ده‌ستی پ‌یکرد د‌ای له شاره‌کانی ئیسلام و چه‌قی خه‌لافه‌ت، پاشان له کات‌ی کوشتنی عوسمان فتوحات راگیراو قه‌ت‌یس کرا، به‌ل‌کو له هه‌ند‌ئ شۆینه‌وه پاشه‌کشه ده‌کران هه‌تا سه‌ره‌تای سه‌رده‌می مه‌عاویه‌ی به‌م چه‌شنه بارود‌ۆخی موس‌لمانان سه‌قامگ‌یر نه‌بوو، پاشان فتوحات به‌خۆره‌لات و خۆر‌ئاوا و با‌کووردا ده‌ستی پ‌یکردو ره‌ها بوو^(٤).

^١ المصدر نفسه (ص ٥٩٠).

^٢ مجموع فتاوی (١٦٢/٢٥).

^٣ مجموع فتاوی (١٦٣/٢٥).

^٤ احداث و احادیث فتنه اخرج (ص ٥١٩).

شه شه: زولمکردن و دستدریژی کردن سهر خه لکان ده بیته هوی هیلاکی له دونیاو

قیامه تدا

زولم و دستدریژی کردنه سهر خه لکان به ناحه قی و تاوان هۆکاریکه بۆ به هیلاکچوونی دونیاو قیامت ههروهك خودای گهوره دهفه رموی: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا) (الكهف: ۵۹). نه گهر به دوا داجوونیک به کین بۆ حال و بارودۆخی نه و که سانهی هه لگه رانه وه له عوسمان و دستدریژیان کرده سهری و زولمیان کرد بۆمان ده رده که ویت خودای گهوره مؤله تی نه داون، به لکو زه بون و سهر شوژی کردن و تۆله ی لی کردنه وه، تاقه که سینکیان قوتار نه بوو^(۱)، خه لیفه ی کوری خه یات له میژووه که یدا به سه نه دی سه حیح ریوایه تی کردووه، هه تا گه شتووه ته عیمرا نی کوری نه لحوه بیر، وتی: عه بدوللای کوری شه فیق بۆی باسکردم که یه که مین دلۆپی خوینی عوسمانم نه بینبیوه، چون قورثانه که یان بۆ هینام سهیره که م دلۆپه خوینه که تکاوه ته سهر (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ) له سهر قورثانه که بوو لیم نه کرده وه هه لم نه که ند.

له میژووی ئیبنو عه ساکیدا هاتووه له موحه مه دی کوری سیرینه وه وتویه تی، من ته وافی که عبه م ده کرد پیاویکم بی نی ده یوت نه ی خودا لیم خۆش ببه به لām گومان نابهم لیم خۆش ببی، منیش وتم: نه ی به نه دی خودا نه م بیارانه وه ی تۆ ده که ییت له که سم نه بیستووه! وتی: من به لیم دا به خودای گهوره نه گهر بتوانم زلله یه ک بکیشم به روخساری عوسماندا، کاتی کوزراو له سهر به ره ی ماله که ی که وتبوو، خه لکی هاتن پۆل پۆل نوژی له سهر بکه ن، منیش وه کو نه وه ی نوژی له سهر بکه م چومه ژووره و سهیره که م به ته نیایه په رده که م له سهر روخساری به رز کرده وه و کیشام به ده م و چاویدا کتوپر دهستی راستم وشک بوو، موحه مه دی کوری سییش ده لی دهستی نه و کابرایه م بی نی وه ک دار ره ق و وشک بوو^(۲)، نه گهر بۆ نیشانه ی زولمی نه م کینه بازانه نه وه نه ده به سه موسلمانان شم شیریان لی هه لکشاون، هه تا رۆژی قیامت قه ل و پاچیان ده که ن، نه و

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۱/۴۸۳).

^۲ سير شهداء دروس وعبر للسحبياني، (ص ۶۷)، تاريخ دمشق ص (۴۵۸)، تحقیق موافق الصحابة

(۱/۴۵۸).

کهسانهش کهوا له بازنه‌ی شهوا ده‌خولینه‌وه قاسمی کوری موحه‌مه‌د ده‌لئی: عدلی دای به‌لای دوو پیاودا له مه‌دینه، دوا‌ی کوشتنی عوسمان و پیش به‌یعه‌تدان به‌خۆ‌ی، هه‌ردووکیان ده‌یان وت: پیاوه‌ سپی و ساده‌که کوژرا، وه‌للاهی له‌ناو ئیسلام و عه‌ره‌بدا جیگه‌ی چۆله، وه‌للاهی که‌سی به‌پێز شالاوی بۆ نه‌بردوه، عدلی وتی: چیتان وت؟ بۆیان دووباره‌ کرده‌وه، شه‌ویش وتی: وه‌للاهی پیاو دوا‌ی پیاو پۆل دوا‌ی پۆل ئیتمه‌ش ئاوا ده‌چین هه‌تا عه‌بباسی کوری مه‌ریه‌م ده‌رده‌که‌ویت^(۱).

حه‌وته‌م: دلگه‌رانی موسته‌مانان بۆ کوشتنی عوسمان و شه‌و شیعه‌رانه‌ی که ده‌یلاویننه‌وه. شه‌م نا‌په‌حه‌تی و موسیبه‌ته‌ زۆر به‌ سه‌ختی که‌وته سه‌ر ده‌روونی موسته‌مانان، فرمیسته‌کیان هه‌لپه‌شت و روومه‌تیان به‌ شه‌شک ئاودا، وه‌ زمانیان هه‌ساندا بۆ لاوانه‌وه‌ی ئیمامی عوسمان و به‌زه‌ی پیا هاته‌نه‌وه‌ی هه‌سانی کوری سه‌بت، ئیمامی عوسمان ده‌لاوینیه‌ته‌وه دلگه‌ران ده‌بی بۆ کوشتنی و بکوژه‌کانی داده‌شۆری و سه‌رکوژنه‌یان ده‌کات، بۆ شه‌و تاوانه‌ی له‌ ده‌ستیان که‌وته‌وه^(۲).

حه‌سان

اترکام غز والدورب وراءکم	وغز وتمونا عند قبر محمد
فلبنس هدی المسلمین هیتم	ولبنس امر الفاجر المتعمد
ان تقدموا بجعل قرى اسرواتکم	حول المدينة کل لبن مذوذ
او قد بروا فلبنس قاسا فرتم	ولمثل امر امیرکم لم یرشد
وکان اصحاب النبی عشبة	بدن تذیح عند باب المسجد
ابکی ابا عمر لنحسن بلائه	امسی مقبما فی بقیع الغرقد

حه‌سان

ماذا اردتم من اخي الدين بارتک	یدالله فی ذلك الا دیم المقدد
قتلتهم ولی الله فی جوف داره	وجنتهم بأمر جائر غیر مهتد
مهلا رعیتم ذمة الله بینکم	واوفیتم بالعهد عند محمد
الم يك منکم ذا بلاء ومصدق	وأوفاکم عهدا لدی کل مشهد

^۱ تحقیق مرافق الصحابة (۱/۴۵۸)، التمهید والبیان (ص ۲۳۳).

^۲ سیر شهداء دروس وعبر للسهیبیاری، (ص ۶۲)

فلا ظفرت ايمان قوم تبايعوا

حسان

من سره الموت صرفا لافراج فيه
مستشعري حلق الماذى قد شفعت
صبرا فدى لكم امي وما ولدت
اني لمنهم وان غابو وان شهدوا
لتمعن وشيكا في ديارهم

حسان

ان تمس دالر ابن اروى منه خاوية
فقد يصادق باغني الخبر حاجته
يا ايها الناس ابدوا اذات انفسكم
قوموا بحق مليك الناس تعترفوا
فيهم حبيب شها بالموت يقدمهم
كعبي كورى ماليك

ويح لامر قد اتاني راثع

قتل الامام له النجوم خواضع
يالهدف نفسي اذ تولوا عدوة
ولوا ودلوا في الضريح اخاهم
من نائل او سودو وحمالة

كم من يتيم كان يجبر عظمه
فرجتها عنه يرحمك بعدها

فازال يقبلهم ويرأب خلمهم

امسى مقيما بالنقح واصبحوا
النار موعدم بقتل امامهم

جمع الجمالة بعد حلم راجع

يا كعب لا تنفك تبكى هالكا

كهعبي كورى ماليك

على قتل عثمان الرشيد المدد

فليأت فادة في دار عثمان

قبل المغاطم بيض زان ابدانا

وبالامير ويا لاخوان اخوانا

ما دمت حيا وما سميت حسانا

الله اكبر يا ثارات عثمانا

باب صريع وباب محرق خرب

فيها ويهوى اليها الذكر والحسبي

لا يستوى الصدق عندالله والكذب

بعزة غضب من خلفها عصب

مستلثما قد بدا في وجهة الغضب

هد الجبال فانغضت برجوف

والشمس بازعة له نكسوف

بالنعش فوق عواتف وكتوف

ماذا اجن ضريحة المسقوف

سبقت له في الناس او معروف

امسى بمنزلة الضياع يطوف

كادت وايقن بعدها يمتوف يحتوف

حتى سمعت برنة التلهيف

متفرقين قد اجمعوا بحفوف

عثمان صهر في البلاد عفيف

والخير فيه مبين معروف

مادمت حيا في البلاد تطوف

فکیف یدیه ثم اغلب بغافل	وایقن ان الله لیس بغافل
وقال لاهل الدار تقتلوهم	عفا الله کل امرء لم یقاتل
فکیف رایت الله حب علیهم	العداوة والبغضاء بعد التواصل
وکیف رأیت الخیر دبر بعده	عن الناس ادبار النعام الجوافل
راعی الابل النمیری فی ذلك	علی متوکل او فی وطابا
عشیة یدخلون بغیر اذن	ورابع خیر من وطئ الترابا
خلیل محمد وزیر خدق	
به کورتی و به پوختی	

۱- نیمامی عوسمان له سدردهمی نه فامییدا له ناو تیره کهی خویدا به پرتیزترین کهس بووه و ناوبانگیکی مهزن و دهوله مهندی هه بووه، زور شهرمن و قسه شیرین بووه، هوزه کهی زور خویشیان ویستوووه به نتمی سهیریان کردوووه، له سدردهمی نه فامیه تیدا کپنووشی بو بت نه بردوووه له داوین پیسی نزیک نه بووه ته وه، به هیچ شیویه نارهقی نه خواردوووه.

۲- نیمامی عوسمان ته مهنی گهشته (۳۴) سالان نه بو به کری صدیق بانگهیشتی کرد بو نیسلام رکی و سالاری تیا نه کرد، به لکو به کتوپری چوو به پیرییه وه و کتپرکیی ده کرد بوو به پیشینه یه که مینه کان.

۳- موسلمانان زور شادومان بوون به موسولمان بوونی عوسمان وه گرتی خو شه ویستی و برایه تییان له گه لدا به ست و خودای گه وه به کچی پیغه مبه ر ﷺ که بوو به هاوسه ری پرتیزی لی گرت.

۴- سوننه تی ناره حه تی تاقیکردنه وه به ناو هه موو گه لو جه ماعه ت و میلله ت و ولایتیکدا ته نانه ت به ژیانی تاکه که سیشدا گوزه ری کردوووه، نه م سوننه ته به ژیانی هاوه له به پرتزه کانیشدا تیپه ریوه، تووشی ناره حه تی وه ها بوون چیا سه رکه شه کان پییان هه لئاگیری.

مالو خوینی خوین به خشی له ریگای خودادا، ماندوو بوون و زه حه تی زوریان چهشت، موسلمانه به رزو ناوداره کانیش له م ناره حه تیانه بیبهش نه بوون، بو نمونه عوسمان نازاری چهشت و له سه ر نیسلامه تی نه شکه نجه درا به دهستی مامه کهی که ناوی حه که می کوری نه بی عاصه.

۵- لهو رۆژه‌وه‌ی عوسمان موسلمان بوو، په‌یوه‌ست بوو به پیغه‌مبهره‌وه ﷺ، لئی جیا نه‌بوویه‌وه بۆ کۆچکردن و ئه‌و کاره گرنگانه نه‌بوایه، که پیغه‌مبهر ﷺ ده‌ینارد. که‌سی نه‌بوو ئاتاجی ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌ی نه‌بیّت، ژیا‌نی له هۆگری پیغه‌مبهردا ﷺ وه‌کو ژیا‌نی خه‌لیفه راشیدی‌نه‌کان و‌ابوو، وه‌کو بلیتی که‌سی‌کی تاییه‌تی پیغه‌مبهره‌وه ﷺ هاوشانی خه‌لیفه‌کانه‌و پالیئوراوی‌که بۆ دوو خه‌لیفه‌که‌ی پی‌ش خۆی.

۶- عوسمان شیرازه‌یه‌کی قایمی به‌ستبوو، له‌گه‌ڵ بانگه‌وازی گه‌وره‌ی ئیسلامدا و هیج هه‌واڵی‌کی پیغه‌مبهرایه‌تی تاییه‌تی و گشتیی له کیس نه‌داوه، له ژیا‌نی پیغه‌مبهردا ﷺ هیج قسه‌و هه‌واڵی‌کی خه‌لیفه‌کانی له کیس نه‌داوه، له ژیا‌نی دوو خه‌لیفه گه‌وره‌که‌دا به زمانی نه‌مپۆ هیج شتی‌ک له کاره‌کانی بنیاتنانی ده‌وله‌تی ئیسلامی له ده‌ست نه‌داوه.

۷- ئه‌و ری‌بازه په‌روه‌رده‌یه‌یی که عوسمان و هاوه‌له به‌رپێزه‌کانی له‌سه‌ر په‌روه‌رده کرا، قورنانی پی‌رۆز بوو، که له لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانه‌وه دابه‌زیوه.

۸- ئه‌و فاکتهره به‌هێزه‌ی که کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ر که‌سایه‌تی عوسمان و ده‌رگا کردنه‌وه‌ی به‌هره‌کانی و ته‌قاندنه‌وه‌ی وزه‌کانی خاوی‌نکردنی ده‌روونی هاو‌پێیه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ شاگردی قوتابخانه‌ی پیغه‌مبهرایه‌تی بوو، چونکه عوسمان دوا‌ی موسلمان‌بوونی له مه‌که‌که هۆگری پیغه‌مبهر ﷺ بوو، هه‌ر وه‌کو له مه‌دینه دوا‌ی کۆچکردن هۆگری بوو، عوسمان ده‌روونی خۆی ریک‌خستبوو، زۆر سووربوو له‌سه‌ر شاگردی‌تی له بازنه‌ی قوتابخانه‌ی پیغه‌مبهرایه‌تی‌دا له گشت لقه‌کانی زانست و زانیاری‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی مامۆستای مرۆ‌قایه‌تی و رینماییه‌کانی ئه‌و مامۆستایه‌ی که په‌روه‌ردگار به باشرین نه‌ده‌ب ناوی هینابوو.

۹- عوسمان له‌و که‌سانه نه‌بوو، که له شه‌ری به‌در دوابه‌کو‌یت، له‌به‌ر ته‌مه‌لی سستی یان له‌به‌ر ترسو و بیم وه‌کو هه‌وه‌سبازه‌کان تانه‌ی لیّ ده‌ده‌ن و ده‌لێن له‌به‌در دواکه‌وتوه‌وه، ئیمامی عوسمان نه‌یویستوه سه‌رپی‌چی بکات، ئه‌وه ریزو شکۆیه‌ی که ته‌هلی به‌در ده‌ستیان که‌وت له شه‌ری به‌دردا، له‌به‌ر گوێرایه‌لی شوین که‌وتنی پیغه‌مبهر ﷺ بوو، عوسمانیش یه‌کی بوو له‌وانه‌ی که له‌گه‌ڵ پیغه‌مبهر ﷺ ده‌رچوو، به‌لام پیغه‌مبهر ﷺ گه‌راندییه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌دیار که‌چه‌که‌یه‌وه بیّت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بۆ گوێرایه‌لی پیغه‌مبهر

عوسمانی گه پراهه و به جیمان پیغه مبهر ﷺ له دستکھوتی غه نیمه و پاداشتی شهر به شی بوو، چونکه گوپراهه لی پیغه مبهری ﷺ کردو ملی بۆ که چ کرد.

۱۰- له حوده بییبه دا وه کو ته بهری باسی کردوه، به چند کاریکی تایبتهت عوسمان ریژی لینرا، یه کی له تایبتهت ندیبه کانی نه و به بو پیغه مبهر ﷺ دهستی خوی دانا له جینگه ی دهستی عوسمان، کاتی هاوه لان به یعه تیان پیداو عوسمان له وی نه بوو.

تایبتهت ندیبه کی تر نه و به بو نامه ی پیغه مبهری ﷺ گه یانده موسلمانه دهستبه سهره کانی مه ککه، ههروه ها پیغه مبهر شایه تی دا که عوسمان له خوی وه ته وافی که عبه ناکا، ههرواش بوو به بی پیغه مبهر ﷺ ته وافی نه کرد.

۱۱- پیغه مبهر ﷺ تکای عوسمانی وه رگرت، که کردی بۆ عه بدوللای کوری نه بی شرح له فتهی مه ککه دا.

۱۲- ژبانی کومه لایه تی عوسمان له مه دینه دا نه و به بو دوای مردنی روقیه ی کچی پیغه مبهر ﷺ، نوم که لسومی کچی پیغه مبهری ﷺ لی ماره کرا، عه بدوللای کوری عوسمان مردو پاشان نوم که لسومیش مرد.

۱۳- به شداریه نابوریه کانی له بنیاتنانی دهوله تدا نه و به بوو، بیری رومییه ی به بیست ههزار درهم کپی و کردی بهو خیر بۆ هه ژارو دهوله مهندو ریوار، مزگه وتی پیغمبهری ﷺ فراوان کردو سامانیکی زوری به خشی به له شگری ته نگانه.

۱۴- ژماره یه که فرموده ی زور هاتوه له مهر ریژی نیمامی عوسمان، هه ندیکیان له باره ی ریژی نیمامی عوسمانه وه به ته نیا هاتوه، هه ندیکیشیان له باره ی نیمامی عوسمان و هاوه لانی تره وه هاتوه، پیغه مبهر ﷺ هه والی نه و ناژاوه یه ی پیدا بوو که تییدا ده کوژریت به مه زلومی.

۱۵- عوسمان یه کی که بوو له و هاوه لانه ی که نه هلی شورا بووه یه کی که له وانه ی که له بابه ته هه ره گرنکه کاندای سهرده می نه بو به کردا رایه کانی وه رگپراهه، دووه مین که سبوه له به ها داریدا لای نه بو به کرو عومهری کوری خهتاب رۆلی گهرم و گورو توندوتۆلی دیوه، له هه مان کاتدا عوسمانیش نه رمونیایی و سوکو سۆلی بووه، عوسمان نه مینداریی گشتییی و برپه ی نه ستورو نووسه ری مه زنیی بووه.

۱۶- عوسمان مه‌كانه‌تى هه‌بووه له لای عومەر، ئەگەر پرسیار بکرایه له عومەر له‌مەر شتیك دەیناردن بۆ لای عوسمان و عەبدوپرەحمانی کۆری عەوف، ئەوکاتە بە عوسمانیان وتوو هاشکۆ، پاکشۆ له‌ زمانی عەرەبی ئەو کەسە یە کە له‌ دواى پیاویکەوه دانیشتوو، عەرەبەکان بەوکەسانە دەلێن پاشکۆ، کە دەیانەویت بێتتە سەرۆک، ئەگەر عومەر و عوسمان نەیان‌توانیبایه کاریک بکەن، بە عەباسی مامی پیغەمبەرەوه خۆیان دەکرده‌سیان.

۱۷- چاکترین نیشه‌کانی عەبدوپرەحمانی کۆری عەوف ئەوه‌بوو خۆی داپنی له‌ کاری خەلیفه‌دیاتری کردن له‌ کاتی راویژ بەستنه‌که‌داو هەلبژاردنی دایه‌ دەستی ئومەت و ناماژەى ئەهلی حەلو و عەقد لەم پیناوه‌دا مەردانه‌ راپەری و دەنگی ئومەتی له‌سەر عوسمان کۆکرده‌وه.

۱۸- له‌مبارەیه‌وه پۆخ‌ه‌واتی شیعه‌و درۆده‌له‌سه‌ی رافزییه‌کان میژووی نیسلامیان له‌ چیرۆکی راویژکردن و حوکمران کردنی عوسمانیان چلکن کردوووه‌ و رۆژه‌لاتناسه‌کان قۆستبوویانه‌وه‌ و پرشو بلاویان کردوووه‌ و زۆری میژوونوس و بیرمەنده‌ هاوچه‌رخه‌کان پێی کاریگەر بوون، لیکۆلینه‌وه‌ و هەلسه‌نگاندنیان نه‌کردوووه‌ بۆ سەنده‌و ده‌قی ئەم ریوایه‌تانه‌ له‌ نێو موسلماناندا بلاویان کردوووه‌ته‌وه‌.

۱۹- چەندین بەلگەى زۆرو زه‌ه‌ه‌ند هاتوو ناماژه‌ ده‌کات بۆ شایسته‌ی نیمامی عوسمان بۆ خەلیفه‌یه‌تی هیچ مشتومرێک نییه‌ له‌ لای ئەوانه‌ی ده‌ستیان گرتوو به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه‌ لەم ره‌وشه‌دان هه‌موو هاوه‌لان ئەوانه‌ش که شوینکه‌وته‌ی هاوه‌لان له‌ ئەهلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت نیجماعیان هه‌یه‌ له‌سەر عوسمان که شیاوترین که‌سبووه‌ بۆ خەلافه‌تی پیغەمبەر ﷺ دواى عومەری کۆری خەتاب.

۲۰- کاتی پەیمانێ خەلافه‌ت درا به‌ عوسمان هه‌ستا له‌ ناو خەلکدا و تارىکی داو ریبازه‌ سیاسیه‌که‌ی خۆی راگه‌یانده‌ به‌ رۆشنی که‌ پابه‌ند ده‌بێت به‌ قورئان و سوننه‌تی پیغەمبەر ﷺ و ئاکاری دوو خەلیفه‌که‌ی پێش‌خۆی، هه‌روه‌ها له‌ وتاره‌که‌یدا ناماژه‌ی کرد که‌ رابه‌رایه‌تی خەلکی ده‌کات به‌ دانایی و هێمنی له‌و شتانه‌دا نه‌بێ که‌وا (داری حەددی) تێدايه‌، پاشان به‌ ئاگای هینانه‌وه‌ که‌ باوه‌ش نه‌کەن به‌ دونیاداو به‌ پووش و

په لاشه کهي گيرژده نه بن، بؤ نه وهی پاريزراو بوون له نيرهیي بردن و رقه به رايه تی و مو نافه سه کردن، چونکه نوممت ده بات به ره و دوه رهيکی و ناکوکی.

۲۱- که سایه تی عوسمان که سایه تيبه کی قيادی بوو هم موو سيفه ته کانی رابه ريکی خواناسی تيدابوو، له روي زانست و فير کردن و به توانایي و له سه رخويی و دل فراوانی و چاوسيرنی و نهرمی و ليبوردهی و خاکه ساری و شهرمنی و داويت پاکی و به خشندهی و بویری و نارامگری و دادوهری و خودا پرستی و له خودا ترسان و گريان و ليپيچينه وهی دهرن و قنیات و سوپاسگوزاری و ليپراوی و سوړاغ کردنی ره و شتی خه لک و ديار يکردنی پسپوړی و سوو دوه رگرتن له خه لکی شایسته و ليها توو.

۲۲- شاره زایي ناکاری خه ليفه راشيدينه کان بووه و هه وليداوه لاسايان بکاته وه ههنگاويکی دروستی هه لگرتبوو بؤ جيبه جيکردنی ناکارو رابه ره خودا ناسه کان نه و رابه رانهی که ده توانن گه ل ببهن به ره و نامانجه وینه کراوه کانیان به ههنگاوی چه سپاو.

۲۳- عوسمان له روي سياسته تی داراييه وه له سه ر نه م به نه رتانه ده چوو، ساسه تی گشتیي دارايي ئيسلامي جيبه جي ده کرد، کاری باجگرو کاربه دهستی تیکه لاو نه ده کرد هه ر نابوونه یه بکه و تايه سه ر موسلمانان و هری ده گرت بؤ به يتومال، هه ر چيه کيش پينان بشايه پيني ده داو سته می له که س نه ده کرد پؤلیسه کانی زه کات و سه رانهی راهینابوو له سه ر نه مانه تپاريزی و وه فا.

۲۴- له سه رده می عوسماندا خه ر جکردنه کان به م پيودانگه بوو:

خه ر جکردنی موچه ی واليه کان وه موچه ی سه ر بازه کان پاشان گه له که شی به ده رياريه کان گوزرینی که نارتيک له (شوعيبه وه) بؤ (جده) هه لکه ندنی بيره کان خه ر ج کردن، بؤ بانگو يژه کان، هه روه ها کاروباره کانی تریش.

۲۵- له لایه ن هه رچی و په رچی و خه وار بجه کانه وه عوسمان به وه توّمه تبار کرا که به يتومال سه ر ف ده کات و ده يبه خشيت به خزمه کانی خوی، سه نه دی نه م توّمه ته هه لمه تيکی پروپانگه نده و پالا و نتبوو، که (سه به تيبه کان) گازه ر هان ده کيشا بزی و شيعه رافزييه کان هه تا نه مرپؤ ده يبه جونه وه، دزه ی که ده ناو کتتبه ميژويه کان و ميژوو نووس و بيرمه نده کان وه کو هه واليکی راست مامه لّه يان له گه ل کرد، به لام نه م هه والانه نه سه لماوه و باتله.

۲۶- سهردهمی عوسمان به دريژه پيئدهری سهردهمی راشيدین گوزارشت ده کريت، چونکه زور بايه خي داوه به سهردهمی پيئغم مبرايه تی و زنجيره يه ک بووه لهو سهردهمهو هاوده می سهردهمی راشيدین بووه، به تاييه ت له روی دادو قه زاوه، چونکه دريژه پيئدهری دادوهی سهردهمی پيئغم مبرايه تی بووه، و پرای نهوی پاريز کاريه کی تيرو ته سلی کردوه له گشت نهو به ندانهی که سابه به هموو ره هندو چه مکيه که ده قاده ق جيبه جي کردوه.

۲۷- نه خشی عوسمان له فتوحاتدا به عزم و جهزم ناوزه ند ده رکيت، واته ليپران و ده ربه رینی پيوه دياره، له کارانه دا به رجه سته ده بی سهری دانه واند به ياخي بووه کانی فارس و روم و ده سه لاتی نیسلامی برده نهو ولاتانه دريژه يدا به جيهاد و فتوحات لهو دیو نه و ولاتانه بو نهوی کومه کيان لی برپيت، بنکه ی چه سپای تیا دامه زانده بو نهوی موسلمانان به رگری له شاره کانی نیسلام بکن و هيژيکی سهربازی ده ریايی پيئکه وه نا، چونکه سوپای نیسلام پيئوستی بوو.

۲۸- بنکه سهربازيه کانی نیسلام، که له به ره کاتی له سهردهمی عوسماندا که وتبوو پيئخته ختی شاره مه زنه کان مه عه سکه ری عيراق له کوفه و به صره بوو، مه عه سکه ری شام له ديمه شق بوو دوای نهوی که شام هموی يه ک لابه ويه وه بو مه عاويه و به س نه بو سوفيان، مه عه سکه ری میسر له (فسطاط) بوو، نه م مه عه سکه رانه هه لده ستان به پاريزگاریی ولاتی نیسلام و دريژه دان به فتوحات و بلا و کردنه وی نیسلام.

۲۹- به ناوبانگترین رابه ره کانی فتوحات له سهردهمی عوسماندا نه حنه فی کوری قهيس و سوله يمانی کوری ره بيعه و عه بدورپه حمانی کوری ره بيعه، حه بيبي کوری مه سلمه بوون.

۳۰- شهري (ذات صواري) وینه يه ک بوو له سهرکه وتنی بيروباوره ی راست و قايم به سهر فيتره ی سهربازی و ژماره ی چه ک و سهربازدا، چونکه رومه کان هه ر له کونه وه شاره زایی ده ريار بوو، به چه ندین نه زمونی دژواردا له شهري ده ریايدا تپه رپييون، که چی موسلمانان تازه به تازه چوبونه ده ریا و شهري ده ریايان ده کرد.

۳۱- گرنگترین په ندو وانه و سوود له فتوحاتی عوسماندا نهو بوو به لینه کانی خودای گه ره له سهرکه وتن و جينگه خو شکردن بو نیمانداران به دی هات، له هونه ری جهنگ و

سیاسه‌تدا پهره‌یان سه‌ندو چوونه ناو ده‌ریاو زانیارییان له‌سه‌ر دوژمن کۆکرده‌وه، په‌رۆشبوون بۆ یه‌کده‌نگی بۆ رووبه‌روونه‌وه‌ی دوژمن.

۳۲- له‌ ژیرۆکی کۆکردنه‌وه‌ی قورشان له‌ سه‌رده‌می عوسمان پانتایی چه‌مکی هاوه‌لان بۆ ئەو نایه‌تانه‌ی که‌ رینگری له‌ ناکۆکی ده‌کات ده‌رکه‌وت چۆن خودای گه‌وره‌ رینگری ده‌کات له‌ ناکۆکی به‌و شیوه‌یه‌ خۆیان پاراست قولایی تینگه‌یشتیان بۆ ئەم نایه‌تانه‌ وای کرد له‌ حوزه‌یفه‌ کاتێ بیستی سه‌روبه‌ندی ناکۆکی له‌ خۆیندنه‌وه‌ی قورشاندا ده‌رکه‌وتوه‌ کوتوپر چو بۆ (مه‌دینه) و هه‌والی دا به‌ عوسمان که‌ شتیکی وای بینیه‌وه‌ بیستویه‌تی له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا عوسمان کاره‌که‌ی یه‌ک لایی کرده‌وه‌و ده‌رگای ناکۆکی داخست.

۳۳- ده‌ستگرتن به‌و هۆکارانه‌ی که‌ موسلمانان یه‌ک وه‌فات و ریزیان پیکه‌وه‌ ده‌به‌ستیت گه‌وره‌ترین جیهاده‌ ئەم هه‌نگاوه‌ گرنه‌گه‌ بۆ روسورکردنی موسلمانان و به‌پێوه‌بردنی ولاتیان و دامه‌زراندنی دینی په‌روه‌ردگاریان ئەمه‌ تینگه‌یشتنی خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کان بوو له‌ زه‌ریفترین وێنه‌دا په‌نگی دایه‌وه‌ کاتێ عوسمان ئومه‌تی له‌سه‌ر یه‌ک جوړ قورشان کۆکرده‌وه‌.

۳۴- هه‌ریمه‌کانی ولاتی ئیسلامی له‌ سه‌رده‌می عوسماندا، ئەمانه‌ بوون: (مه‌که‌که‌، مه‌دینه، به‌حره‌ین، یه‌مامه‌، یه‌مه‌ن، هه‌ززه‌مه‌وت، شام، ئەمینیه‌، میسر، به‌صره‌، کوفه‌).

۳۵- عوسمان چه‌ندین نامرازی جوړبه‌جوړی گرتبووه‌ به‌ر چاودێری کارگیپو کرێکاره‌کانی و به‌ ناگابووه‌ به‌سه‌ر هه‌واله‌وکانیاندا به‌مشیوه‌یه‌ له‌ وه‌زری حه‌جکردندا ناماده‌ ده‌بوو، په‌رسیاری ده‌کرد له‌وانه‌ی که‌ له‌ شارو ویلایه‌ته‌کانوه‌ ده‌هاتنن لیژنه‌ی پشکینیی ده‌نارد بۆ ویلایه‌ته‌کان و والیه‌یه‌کانی بانگ ده‌کردو په‌رسیاری لی‌ ده‌کردن و شیوازی تری به‌کار ده‌هێنا.

۳۶- مافه‌کانی والیه‌یه‌کان له‌ سه‌رده‌می راشیدینه‌کاندا ئەمانه‌بوو، گوێ بۆ گیاروبن له‌سه‌ر پێچی خودادا نه‌بیئت و نامۆزگاریی بکریین به‌ باشی و هه‌والی راست و دروستیان پێ‌ بگه‌به‌نریت، پاش له‌ کارلایه‌ردنیان ریزیان لی‌ بگریئت، موچه‌و ده‌رماله‌یان پێ‌ بدریئت.

۳۷- نه‌رکی والیه‌یه‌کانی سه‌رده‌می راشیدین ئەمانه‌بوو کارو باری دینداریی پیاده‌ بکه‌ن و ئاسایشی خه‌لکی ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن و له‌ رینگای خودادا غه‌زا بکه‌ن و نه‌وپه‌ری

ههول بدهن بۆ دابینکردنی بژیوی خه‌لک و فه‌رمانه‌به‌ره و کارزانه‌کان دا مه‌زرتین و چاوداشتی نه‌هلی زیمه بکه‌ن و راویژ به که‌سایه‌تی خاوه‌ن بۆچون بکه‌ن و ئاوڤ بده‌نه‌وه له ئاوه‌دانی ویلایه‌ته‌کان له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه چاودێریی بارودۆخی دانیه‌شتوانی ویلایه‌تیان بکه‌ن.

۳۸- عوسمان خه‌لیفه‌یه‌کی راشیدییه و چاوی لی ده‌کریت، کرده‌وه‌کانی ده‌ستورێکی میژوویی به‌رجه‌سته ده‌کات، بۆ ئومه‌ت هه‌روه‌ک چۆن عومه‌ر پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نزیکه له پێشینه‌کانی به هه‌مان شیوه عوسمانیش پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نه‌میشه‌ نزیکه له نزیکه‌کان وێرای نه‌وه‌ی لیته‌اتوو شایسته‌بووه له به‌رپۆه‌بردندا نه‌و شتانه‌ی که کرابوو هه‌گه‌یی له‌سه‌ر عوسمان هه‌موویان له بازنه‌ی (موباح) ده‌رناچن، ۳۹- نه‌و والیه‌نه‌ی که عوسمان کردنی به والی و خزمی خۆی بوون، توانا و لیته‌اتویی و شایسته‌ییان به به‌رچاوه‌وه بوو، له به‌رپۆه‌بردنی کاروباری ویلایه‌ته‌کانیاندا خودای گه‌وره زۆربه‌ی شاره‌کانی له‌سه‌ر ده‌می نه‌وان رزگارک‌گردد و ره‌وتیکی دادپه‌روه‌رانه‌یان هه‌بوو له ناو جه‌ماوه‌ره‌کاندا، هه‌یانبوو له سه‌رده‌می نه‌بووه‌که‌وه عومه‌ریشدا کاری والیه‌تی پێ سپێرد‌رابوو.

۴۰- هه‌ر که‌سی بگه‌رپێته‌وه بۆ نه‌و رووداوو میژووییانه‌ی که له سه‌رچاوه‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌وه هاتوو، به دوا‌دا‌چوون بکات بۆ ژیا‌نامه‌ی نه‌و پیا‌وانه‌ی که عوسمان پشتی پێ هه‌ستوون ته‌نیا له جیه‌ادا شوینه‌واری جوانیان تۆمار کردوو له میژووی نیسه‌لامدا، به‌لکه‌ له‌به‌ر جوانی به‌رپۆه‌بردنیان که گه‌وره‌ترین ده‌ره‌نجامی هه‌بووه له ناوجه‌رگه‌ی ئومه‌تدا و به‌خته‌وه‌ری کردوون نه‌و کاته ناتوانیت خۆی بگه‌ریت له‌سه‌ر سامی و شانازی ده‌ربرین له هه‌رکۆیی میژووی نیسه‌لامه‌وه نه‌م رۆلانه بخویننه‌وه.

۴۱- عوسمان سه‌لامه‌ت نه‌بووه له زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وان له په‌راوه‌ بێ وێژدان و بێ سۆراغه‌کانیاندا سه‌رده‌مه‌که‌شیا‌ن له‌که‌دار کردوو، زۆربه‌ی زۆریان هه‌ل‌خزانه‌ته‌ نه‌و ریا‌یه‌ته‌ زه‌عیفه‌کان و افزییه‌کان حوکمی باتلیان له‌سه‌ر بنیا‌ت ناوه‌و زولمیان کردوو له حه‌قی عوسمان، وه‌کو ته‌ها حسین له کتیبی (الفتنة الكبرى) رازی عه‌بدولپه‌حیم له کتیبی (النظم الاسلامی) موحه‌مه‌د نه‌لریس له کتیبی (النظریات الكبرى) عه‌لی حسین

(الخريوطلى) له كتيبى (الاسلام والخلافة)، نهبى نهعلاى مهودودى له كتيبى (المملك
والخلافة)، سهيد قوتب له كتيبى (العدالة الاجتماعية) غهبرى نهمانهش.

عوسمان به حقيقهت نهو خدليفه مهزلومهيه كه دوزمنه نهوهلهكانى درؤو
دهلهسهيان بؤ ههلبهسى و ناخرهكانيشى بئ ويژدانبيان كرد بهرامبهرى.

٤٢- ميژووه راستهقينه دهلئين عوسمان نهبو زهري نهفى نهكردووه، بهلكو نهبو زه
داواى مؤلتهتى كرد، بهلام دوزمنانى عوسمان كردويانه به گالهو گازنده، كه عوسمان نهفى
كردووه.

٤٣- نهبو زهري نه له دور نه له نزيك كاريگهري نهبووه به پرايهكانى عهبدوللاى سهبهنى
جوولهكهو له (الريضة) مايهوه ههتا مرد. وه به هيچ شيويهيكه بهشدارى نهو فيتنهيهى
نهكرد كهوتهوه.

٤٤- هؤكارى فيتنهى كوشتنى عوسمان نهو فاكتهرانه بوون، هؤشگوزهرانى و
شويتنهوارهكانى لهناو كؤمهلهگهدان گؤرانى روشتى كؤمهلهگا له سهردهمى عوسماندا،
هاتنى عوسمان لهداواى عومهر، دهرجوونى هاوهله مهزندهكان له مهدينه، دهمارگيرى
نهقامى، وهستانى فتوحات، هؤپاريزى عهوامانه وهفامانه، تهماعى چاوپنؤكان،
مونامههري داخلهدهلهكان، پيلانى پتهو بؤ وروژاندى گلهبيهكانى دژى عوسمان،
بهكارهيتنانى نهو نامرازو هؤكارانهى كه خزمهت به ههلهچوونى خهلك دهكات و رؤلى
عهبدوللاى سهبهنى له فيتنهكهدا.

٤٥- سهدهتاي ههلهگيرسانى فيتنهكه له كوفهوه بوو، به تهواوى فيتنهبازهكان
دووورخانهوه بؤ شام، پاشان خزانه لاي عهبدولرههمانى كورپى خاليدى وهليد له جهزيهر،
پاشان به بهرنامهى يهزيدى كورى قهيس گهپرانهوه بؤ كوفه كه تووشى بووى وهرنهوه بؤ
كوفه.

٤٦- سياسهتى عوسمان بؤ مامهلهكردن له گهله فيتنهكهدا لهسهر هيمنى و دادگهري و
نهرمو نيانى و لهسهرخؤبى دهچوو كؤمهلهئى نامرازى گرته بهر بؤ رووبهروبوونهوى
وهكو ناردنى ليژنهى پشكين و سؤراغ كردن و نوسراويكى گشتگيرى نارد بؤ خهلكى
شارهكان له باتى راگهياندى گشتيى بؤ ههموو موسلمانان و عوسمان راويژى كرد به والى
شارهكان و بيانوى ياخيبيووهكانى برپى و وهلامى داواكاريهكانى داناوه.

۴۷- ئەگەر وردىنەۋە لە رىنمايىھە كانى عوسمان لە كاتى مامەلە كەردن لەگەڵ ئەو فېتىنەيەى كە داكەوت لە سەردەمىدا دەكرىت ھەندى بنەما ھەلھەينجىن بۆ ئەوەى موسلمانان بەرەنگارىيە فېتىنەى پى بەكەن ئەو بنەمايانەش وەكو جىگە بەخۇگرتن و پابەندبوون بە دادو ويژدانەۋە، لەسەرخۆيى و ھىتورى، سوربوون لەسەر ئەو شتانەى كە سوودى جەماۋەرى تىدايەو فرىدانى زيانەكانيان خۇگرتن بەبى دەنگى و سلەمىنەۋە لە زۆر بىژى و راۋىژكردن بە زانا خوداناسەكانن رىنمايى ۋەرگرتن لە فەرمودەكانى پىنغەمبەر ﷺ لە فېتىنەدا.

۴۸- دەركەوتوۋە بۆ لىكۆلەرەۋان كە كۆمەللى ھۆكار ھەبوو واى كەردوۋە لە عوسمان نەھىلىت ھاۋەلان شەر بەكەن وەكو ئەوەى كارى بە ۋەسىيەتەكەى پىنغەمبەر ﷺ كەردوۋە، كە رۆژى گەمارۆى مالەكەى شادومان بوو، چونكە بەلئىنىك بوو پەيمانى دابوو خۆى رابگرىت لەسەرى و ئارامگرىت، ۋەپىي ناخۆشبوو بىتتە يەكەمىن خەلىفەى خۆينرپىژى ئوممەت لە خەلىفەكانى پىنغەمبەر ﷺ، چاك دەيزانى سەركەشەكان ھىچيان ناۋىت كوشتنى ئەو نەبىت، بۆيە پىي ناخۆشبوو موسلمانان بكاتە پەرزىنى خۆى.

پىي خۆشبوو خۆى بكاتە پەرزىنى ئەۋان، چاك دەيزانى ئەم فېتىنە كوشتنى خۆى پىۋەيە، چونكە پىنغەمبەر ﷺ ھەۋالى پىدابوو لەو كاتەى مۇدەى بەھەشتى پىدا، كە توۋشى بەلايەك دەبىت و بە ئارامگرى و لەسەرحەق بەخشى بەم زوانە لە فېتىنەدا دەكوژىت، كارى بە راۋىژەكەى عەبدوللاى سەلام دەكرد، كە پىي وت دەست مەۋەشىنە دەست مەۋەشىنە ئەم بەلگەيە بەھىزترە تا شەر كەردن.

۴۹- بكوژى عوسمان پىياۋىكى مىسىرى بوو، رىۋايەتەكان بە راشكاۋى ناويان نەھىناۋە، بەلام ئەوەى پەيوەندى بەو تۆمەتەۋە ھەيە كە دەكرىت بۆ موھەممەدى كورپى ئەبۇبەكر گوايە بە گۆچان كوشتويەتى قەسەيەكى پىرۋوچەو رىۋايەتەكانى زەعيفن، ھەۋەھا دەقەكانىشى شارەزاو پىچەۋانەى ئەو رىۋايەتانەيە كە دەلئىن بكوژى عوسمان پىياۋىكى مىسىرى بوو.

۵۰- ھاۋەلان ھەرھەمويان ئەستۆيان پاكە لە خۆينى عوسمان ھەۋالە راستەكان و رووداۋەكانى مېژوو جەخت دەكەنەۋە كە ھاۋەلان ئەستۆيان پاكە لە خۆينى عوسمان و

هاندانی خه‌لک لیتی، یان به‌شداریی کردن له و فیتنه‌یه‌دا دژی عوسمان چه‌ندین ریوایه‌تی
سه‌حیحمان له‌لایه.

۵۱- عوسمان بیدار بوو موئامهره و ئامانجه‌کانی غافلگیریان نه‌کرد، به‌لکو توانی
ریزی یاخیبووه‌کان برپیت و پیلانه‌کانیان به ته‌واوی ده‌ربخات به دلیرییه‌کی سه‌رکه‌وتوو
رووبه‌پرووی روداوه‌کان بوویه‌وه، به‌لام پیی ناره‌حمت بوو بییته یه‌که‌مین که‌سیک که
شمشیر له موسلمانان هه‌لک‌یشیت، واته براکوژی بکات، بویه گیانی خۆی کرده قوربانی
خوینی ئوممت نه‌مه سه‌رلوتکه‌ی قوربانیدان و له‌خزبردنه.

۵۲- فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان بوو به هۆکاری فیتنه‌گه‌لی بوو به سه‌ره‌تای
فیتنه‌کانی ترو دلی خه‌لکی گۆڤاو ترازاو درۆکردن ناشکرا بوو، هیلئیکی لارییی دروست
بوو بۆ لادان له عه‌قیده و شه‌ریعه‌تی ئیسلام.

۵۳- زولم و ده‌ستدریژی کردن به ناهه‌قی بۆ سه‌ر خه‌لکان ده‌بیته هۆکاری له‌ناوچوون و
هیلاکبوون له دنیاو قیامه‌تدا، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ اَمْلُكْنَاْهُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا) (الکھف: ۵۹).

نه‌گه‌ر سو‌راغی ده‌ستدریژی‌که‌رانی سه‌ر عوسمان بکه‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که
خوای گه‌وره مۆله‌تی نه‌داوه، به‌لکو سه‌رشۆڤو زه‌بوونی کردوون و تۆله‌ی لی کر
دوونه‌ته‌وه و که‌سیان قوتار نه‌بووه.

۵۴- نه‌و موسیبه‌ته‌ی که‌وته سه‌ر موسلمانان هۆش و بیری جام کردن و غه‌می گه‌وره
کردن و فرمی‌سکیان باراندو زمانیان ساودا بۆ لاواندنه‌وه‌ی عوسمان و به‌زه‌یی نواندن،
حه‌سانی کوری سابت نه‌میری ئیماندارانی لاوانده‌وه‌و ناسزایی ده‌رپری بۆ بکوژانی و
بکوژانی داشۆری به‌سروده غه‌مناکه‌ گریاناوویه‌کانی میژووی بۆ پاراستوین و نه
شه‌وان و نه‌ دریژایی رۆژگارو نه‌شوره‌ی سه‌ده‌کان نه‌یان‌توانیوه له‌ناویان ده‌ن.

۵۵- له پاش نه‌مانه خوای گه‌وره بۆمی ئاسان کرد، که بتوانم نه‌م کتیبه
کۆبکه‌مه‌وه و ریکی بجه‌م و شیکاری بکه‌م و له‌م به‌شانه‌دا پۆلینی بکه‌م.

نه‌م کتیبه‌ که‌ ناوی (عوسمانی کوری عه‌فان و که‌سایه‌تی و سه‌رده‌مه‌که‌یه‌تی) هه‌رچی
پاداشتی تیدایه‌ فزلیکی رۆشنی خوای گه‌وره‌یه به‌سه‌ر منه‌وه، سوپاس منه‌ت هه‌ر بۆ
نه‌وه، هه‌ر هه‌له‌یه‌کیشی تیدایه‌ داوای لی‌بوردن و لی‌خۆشبوون له‌خودا ده‌که‌م و خودا

پیغمبره که ی ﷺ لیتی بهرین، ههله ی منه، نه وهنده بهسه بۆمن که په رو شیم
 ده بر پویه بۆ رو شنکردنه وهو به لگه هینانه وهو بۆ بهیانکردنی حه قیقه ته کانی نهو خه لیفه
 راشیده ی که عوسمانی کور ی عه فانه، له خودا ده پار ییمه وه نه م کتیبه سوود بگه یه نیت به
 موسلمانان و خویندنه رانی له کاتی خویندنه وه ی بیبه شم نه کهن له دو عای خیر، چونکه
 پارانه وه ی برا بۆ برا به بی ناگاداری نهو قبوله، نه م کتیبه به م فه رمایشته ی خودای گه وره
 ته واو ده که م (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر: ۱۰).
 شاعیر ده لیت:

ان تجد عیبا فسد الخلال من لایب فیه و علا

شاعیر یکی تر ده لیت:

اطلب العلم ولا تکسل فما	ابعد الخیر علی أهل الکسل
احتفل للفقہ فی الدین ولا	تشغل عنه بمال و حول
واهجر النوم وحصله فمن	یعرف المطلوب یحقر ما یبذل
لا تقل قد ذهب اربابه	کل من سار علی الدرب وصل

پیناسەى ھەندى ئەو ناوچانەى كە لەم تۆيزىنەو ھەيدا ھاتووہ:

۱- طبرستان: ناوچە ھەيەكە دەكەوئتە باشوورى دەرياي قەزوين و پايتەختەكەى شارى ھەمەدانە، ناوہكەشى لە وشەى (طبر) كە ماناي تەور دەدات بە فارسي، لەگەل (زان) كە مالاناي ژنان دەدات واتە (تەور ژنان).

۲- نازربيجان: بنەرەتى وشەكە (اتروباتن) بووہ، واتە: زەوى ناگرين، دەكەوئتە ناوچەى خۆرئاواى دەريارى قەزوين، پايتەختەكەى شارى نەردەبيلە.

۳- نەرمينيا: دەقەرئىكى فراوانە دەكەوئتە خۆرھەلاتى ناسيائى بچوك لە باشوورى دەريارى رەش، ناوہكەشى لە ناوى ئەمنەكانەوہ ھاتووہ، كە ھۆزە ھيندۆ نەوروپيەكانن لە سەرەتاي سەدەى چواري زايىيەوہ، مليون چو بە گاوريەتيدا دواى ئەوہ گۆران بەرەو ريبازى مەنوفيسنى، واتە: يارانى يەك سروسشتى، بۆ مە سيع، دانىشتوانەكەى بەرەبەستى فتوحاتى ئيسلاميان كرد لە شارەكەيان و لە سەرديانەتى گاورى مانەوہ.

۴- گغارستان: ھەرئيمە دەكەوئتە باشوورى رۆژئاواى ولاتى نەوديو رويار، پايتەختەكەى بەلخە زۆرەي زەوئىيەكانى ئيستا دەكەوئتە نەفغانستان، گەورەترين مەركەزى ئيستاى لە قنزرو خوستە.

۵- خۆراسان: واتە رۆژھەلاتى خۆر، دەكەوئت رۆژھەلاتى بەرزايەكانى ئيران، پايتەختەكەى مروہ.

۶- سجستان: ناوچە ھەيەكە دەكەوئتە باشوورى ھەرئيمي خۆراسان، پايتەختەكەى بستە ناوہكەشى لەوہوہ ھاتووہ، كە گەلئىك تيبدا نيشتەجى بوون ناويان (الاكيتين) بووہ، بەلام ماناي وشەكە واتە: زەوى سەگەل، چونكە سەك سبەح لە زمانى فارسيدا واتە (سەگ)، ستان، واتە: ناوچە ئيستاى پيى دەورتى (سيستان).

۷- بلاد ما وراء النهر: ئەو زەويانە دەگريتەوہ كە دەكەوئتە نيوان رويائى سەيجون و ھەيجون، شارەكانى ئەمانەن، بوخارا، سەمەرد قەند، تەشقەند، ئيستا دەكەوئتە كۆمارى توركمانستان و ئۆزبەكستان و تاجىكىستان.

۸- جرجان: ھەرئيميكە دەكەوئتە رۆژھەلاتى دەرياي قەزوين، ناوہكەى پيشتر پيى دەوترا ھەرئيمي باكتريا، زەردەشت بانگەوازي تيا بلاوكردووەتەوہ.

۹- خۆزستان: هەرمیکە دەکەوتتە باشووری رۆژهەلاتی بەرزاییەکانی ئێران و
کەناری عێراقی عەرەبی، یەکی له بەرزاییەکانی ئەهوازە، پێشی دەورتی عەرەبستان،
موحەممەد رەزای شای پەهلەوی له سالی ۱۹۲۵ دەستی گرت بەسەریدا دواي ئەوهی
شیخ (خزعل الکعبی) عەرەبی حاکی بوو، دەستگیر کرا، بەناویانگە بو ئەوت.

ناوهرۆك

- به‌ئىسى يەكەم: *عوسمانى كورپى عەففان (ئى النورين) لە ژيانى مەككەو تا مەدينەى*
 ۳ *منه‌وره*
- باسى يەكەم: *ناوو شوڤرەت و نەژادو نازناوو ئاكارو خىزان و پلە و پايەى عوسمان لە*
 ۵ *سەردەمى نەفاميدا*
- باسى دووهم: *ژيانى عوسمان - پەزەى خواى لىيىت - لە گەل قورئاندا* ۲۰
- باسى سىيەم: *ئالودەى ئىمامى عوسمان بە پىڭمەبەرەو ﷺ لە مەدينەدا* ۲۵
- باسى چوارەم: *فەرمودەكانى پىڭمەبەر ﷺ دەربارەى عوسمانى كورپى عەففان* ۴۵
- باسى پىنچەم: *عوسمان، لە سەردەمى ئەبو بەكرى صدىق و عومەرى فاروقدا* ۵۳
- به‌ئىسى دووهم: جىنشىنكردى عوسمان و رىيازى حوكمكردى و گرنگترين ئاكارە*
 ۵۹ *كەسىيەكانى*
- باسى يەكەم: *جىنشىنكردى عوسمان* ۶۱
- باسى دووهم: *دەستورى عوسمانى كورپى عەففان لە حوكمپرانيدا* ۹۶
- باسى سىيەم: *گرنگترين ئاكارەكانى (سىفاتى)* ۱۱۴
- به‌ئىسى سىيەم: دامودەزگاي دارايى و قەزايى لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا* .. ۱۳۷
- باسى يەكەم: *دەزگاي دارايى* ۱۳۹
- باسى دووهم: *دەزگاي داوهرى و هەندى ھەلپىنجانى فىقھى* ۱۷۷
- به‌ئىسى چوارەم: فتوحاتەكانى سەردەمى ئىمامى عوسمان* ۲۰۵
- باسى يەكەم: *فتوحاتەكانى ئىمامى عوسمان لە روى خۆرھەلاتەو* ۲۰۹
- باسى دووهم: *فتوحاتەكانى شام* ۲۳۵
- باسى سىيەم: *فتوحاتى لەشكرەكان لە روى مىسرەو* ۲۴۵
- باسى چوارەم: *گەوهرترين شانازى بۆ ئىمامى عوسمان ئەو يە ئوممەتى*
 كۆكردەو لە سەرىك پەرتووك (قورئان) ۲۷۴
- به‌ئىسى پىنچەم: دامودەزگاي وىلايەتەكان لە سەردەمى عوسماندا* ۲۹۵
- باسى يەكەم: *ھەرىمەكانى ولات لە سەردەمى عوسماندا و سىياسەتى لە گەل*
 ۲۹۷ *والىيەكاندا*

- باسی دووہم: سیاستی عوسمان له گهڻ والیبه کاندای بؤ دیاریکردنی مافه کانیان و
 ۳۱۷ نهرکه کانیان
- باسی سیپه م: حه قیقه تی والیبه کانی عوسمان ۳۳۵
- باسی چواره م: حه قیقه تی په یوه ندیی نیوان نه بو زه پی غیفاری و عوسمان ۳۷۱
- به شسی شه شه م: هژکاری فیتنه ی کوشتنی عوسمان ۳۸۵
- باسی یه که م: گرنگیدان به تاوتویکردنی رووداره کانی فیتنه ی کوشتنی عوسمان و
 نه و کاره ساتانه ی که به دوایداهات و حکمهت له هه والدانی پیغه مبه ر ﷺ بؤ
 به دواداچوونی ۳۸۷
- باسی دووہم: هژکاره کانی فیتنه ی کوشتنی ئیمامی عوسمان ۴۰۱
- به شسی حه و ته م: کوشتنی عوسمانی کوپری عه فان ۴۴۵
- باسی یه که م: هه لگیرسانی فیتنه ۴۴۷
- باسی دووہم: ئیمامی عوسمان به م سیاسته ته مامه له ی ده کرد له گهڻ فیتنه بازه کاندای. ۴۷۴
- باسی سیپه م: فیتنه بازه کان ده ستیان گرت به سه ر مه دینه دا ۴۹۱
- باسی چواره م: هه لویستی هاوه لان ده رباره ی کوشتنی عوسمان ۵۳۴
- پیناسه ی هه ندی له و ناوچانه ی که له م توئینه وه یه دا ماتوره ۵۷۲
- ناوه رۆک ۵۷۴

بلاوڪراوه ڪاڻي پرڙهي (تيشڪ)

نووسر	ناوي ڪٿيڻ	زنجيره
ن: فازل قهره داغي	به ئيسلامڪردني ڪورد، ماسته رنامه يان	۱ هه له نامه؟
ن: عومر كه مال ده روپيش	به شڪ له چواشه ڪاريه ڪاڻي مهريوان هه له بجهي له ڪٿيڻي (سيڪس و شرع و ژن) دا	۲
ن: ٿامينه صديق	وه لاميڪ بڙ (خويننامه ي)	۳ ناشتينامه، زهرده شتي
ن: حه سن مه حمود حه مه ڪريم	ئه فسانه ي	۴ فه تو اڪه ي مه لاي خه تي، ميژوونووسياڪ
ئا: ٿارام عه لي سه عيد	گه وره تر له ره خنه گراني، گف تو گو له گه ل پرؤفيسؤر دڪتؤر موحسين موحه ممد حسين	۵
جه مال هه بيبوللا "بيدار"	به ره و به ختيا ري ٿا فره ت "به رگي په ڪم"	۶
ن: د. شريف عه بدولعه زيم و: وه رزيتر حه مه سه ليم	له سه لمان راهه رپرپين له رؤژئاوا، روشدييه وه بؤ رؤجيه ڪارودي	۷
ن: د. موحسين عه بدولعه ميد و: حه مه ڪريم عه بدوللا	به جيها نيڪردن، ديديڪي ئيسلامي	۸
ن: حه سن مه حمود حه مه ڪريم	ڪوردستان له به رده م فتوحاتي ئيسلامي دا	۹

١٠	بەرەو بەختیاریی ئافەرەت "بەرگی دووهم"	ن: جەمال حەبیبوللا "بێدار"
١١	میژووی دێرینی کوردستان "بەرگی دووهم"	ن: فازل قەرەداغی
١٢	سەدەیه ک تەمەنی نوورین، مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپیس بە پێنوووسی خۆی بناسە	ئا: عەبدولداثیم مەعروف هەورامانی
١٣	دەولەتی خیاڵەت، بوژاندنەوی کۆمەلگەو گەشەسەندنی شارستانییهت	ن: ئیکرام کەریم
١٤	لە سەرگۆزشتەکانی ژیان، ئەدەبی گالته وگەپ، روداوی میژووی، بیرەوهری	ن: شیخ موحمەد خال
١٥	پروژهی دەستووری هەرمی کوردستان رامان و سەرنج و پێشنیار	ئا: پروژەیی تیشک
١٦	بیست و سی سال سەرۆهری	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر صەباح بەرزنجی پێشەکی بۆ نووسییو
١٧	قورئان وەحی ئاسمانە، ئەک پەنگدانەوی سەر دەمی خۆی	ن: بەکر حەمەد صدیق
١٨	ئیسلام و سیاسەت، لیکۆلینەو هەیک لەمەر پەییوهندی نێوان ئیسلام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
١٩	سوپای ئەییوبیان لە سەرودەمی سەلاحەددیندا پیکهاتنی، پیکخستنی، چەکەکانی، هێزی دەریایی و شەپو جەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحمەد حسین و: عوسمان عەلی قادر

۲۰	پوخته یه ك دهر باره ی پۆژوو	ن: عه بـ دو پر په حمان نه جمه دین
۲۱	رۆلی پر شنگذاری زانا موسولمانه كان له پیشكه وتنه زانستییه كاندا	ن: د. كاوه فره ج سه عدون
۲۲	یه كه مین ده ستوری نووسراو له جیهاندا، به لگه نامه یه كی گرنگی سه رده می پیغه مبه ر 	ن: موحه ممه د حه میدوللا و: شوان هه ورامی
۲۳	ئیسلامناسی یان ئیسلامنه ناسی، وه لامیک بۆ کتیبی (ئیسلامناسی) عه لی میر فطروس	ن: ئیکرام که ریم
۲۴	به ره و به ختیاریی ئافره ت "به رگی سییه م"	ن: جه مال حه بیوللا "بیدار"
۲۵	ئیشکردن نه ك ته مه لی	عه بدولعه زیز پاره زانی
۲۶	دوورگی بیناسازان، چیرۆکیکی په روه رده ییه بۆ گه وره و بچوکی نه م نه وه نوییه	نووسینی: د. عه بدولعه مید نه حمه د نه بو سلیمان وه رگیترانی: ئامینه صدیق عه بدولعه زیز
۲۷	زمانی گه رده لولول، خه ونی شنه با کۆمه له دیداریکه له سه ر شیعر، فره هنگ، زمان، ته سه ووف، پۆژه لاتناسی، ژن، په خنه ی نه ده بی، پووناکییر و ده سه لات	فهره اد شاکه لی
۲۸	هه له بجه ۱۸۸۹ - ۱۹۳۰، لیکۆلینه وه یه کی میژوویی سیاسییه	ن: عادل صدیق

۲۹	به‌رگری له قورئان دژی په‌خنه‌گرانی	ن: عه‌بدوپره‌حمان به‌ده‌وی و: وه‌رزیزر حه‌مه‌سه‌لیم
۳۰	فه‌رمووده‌هاوبه‌شه‌کانی بوخاری و موسلیم	ئاماده‌کردن و وه‌رگیزانی: حهمه‌که‌ریم عه‌بدوللا
۳۱	مه‌لا نیدریسی به‌دلیمی، رۆلی له یه‌کخستنی میرنشینه کوردییه‌کاندا	ن: حه‌سه‌ن مه‌حمود حهمه‌که‌ریم
۳۲	شیخ مه‌حمودی حه‌فید (۱۹۲۲ - ۱۹۲۵)	ن: ئومید حهمه‌ئهمین
۳۳	ئیسلام له‌به‌رده‌م دورپاندا	ن: لیوبو لدقائیس و: عه‌بدول حه‌سین
۳۴	پامیاری له ئیسلامدا	ن: ئه‌حمه‌د کاکه‌مه‌حمود
۳۵	وه‌لامی پرسیاره‌کان، په‌واندنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک گومان سه‌باره‌ت به‌ راستییه‌کانی ئیسلام	ن: دکتۆر که‌ریم ئه‌حمه‌د
۳۶	مروؤ و په‌یامداری	ن: قانع خورشید

